

नालन्दा-देवनागरी-पालि-गम्बुजमालाय

सुचिपटके

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(नवक-इसक-एकावसकनिपाता)

प्रधानसंसोषको
भिक्षु जगदीसकस्सपो

विहारराजकीयेन पालिपकासनमण्डलेन
पकासिता

३०२५०४

१६६०

३०२०१७

वितरक

मोतीसाल बनारसीबास,

नेपाली खप्ता,
पोर्ट बाज़र नं० ७५,
काठगाडी,
(भारत)

Nālandā-Devanāgarī-Pāli-Series

THE
AṄGUTTARA NIKĀYA
NAVAKANIPĀTA, DASAKANIPĀTA
&
EKĀDASAKANIPĀTA

General Editor
BHIKKHU J. KASHYAP

PĀLI PUBLICATION BOARD
(BIHAR GOVERNMENT)

B. E. 2504

V. E. 2017

1960

Sole Agents:
MOTI LAL BANARASI DAS,
Nepali Khapara,
Post Box No. 75,
Varanasi,
(India)

GENERAL PREFACE

The teaching of the prophets is generally distorted by the beliefs of the world and the interpretations of the priests. If we wish to ascertain what the founders of great religions taught, we have to get back to the original sources.

Buddhism in all its forms goes back to the life and teaching of the Buddha. While the austeries practised by him till he attained enlightenment appeal to the Hinayāna, the Pāli, or the Southern school, his life of service and compassion for 45 years after the attainment of enlightenment is the authority for the Mahāyāna, the Sanskrit or the Northern school.

The religious quest springs from the consciousness of the imperfection and suffering of the world. The questions which worried Tolstoy in the fiftieth year of his life disturb all thinking men. "What is life ? Why should I live ? Why should I do anything ? Is there any meaning in life that can overcome inevitable death ?" Nijinzky summed up the whole problem in his *Diary* when he wrote : "The whole life of my wife and of all mankind is death." How can we be saved from the body of this death ? This is the problem of religion.

The Buddha traces suffering to selfish desire. Suffering is the result of tension between a living creature's essential impulse to try to make itself into the centre of the universe and its essential dependence on the rest of creation. Craving is that which binds the individual to the creative process. The individual with selfish desire becomes the slave of the universe. We can overcome suffering only if we get rid of *trpa* or *tapah*. To attempt to get rid of suffering through the various devices of self-deception is not to cease to suffer but to suffer in a different way.

The Buddha formulates the eight-fold path of morality which helps us to eliminate selfish desire and overcome suffer-

ing. When the Upaniṣads declare, "That thou art", *tat tvam asi*, it is not a mere statement of fact. It is a call to action. Make thyself that which thou know thou canst be. Whereas the Hindu mind believes in a permanent element in the individual which can stand firm and unshaken in the midst of change, the Buddhist stresses the dynamic character of the self. No change is possible with an unchanging consciousness. We can achieve the possibilities in us by the exertion of the will rather than by the play of the intellect. Religion is not a creed, but a vital process. It is no use railing against God or destiny when we are ourselves the authors of our disgrace. If few are chosen, it is because few choose to be chosen. The Buddha laid stress on the creative freedom of man. The Buddha did not encourage dependence on the supernatural. He could not conceive of a being capable of creating a world for the express purpose of its creatures praising him. The ten veramaṇis or prohibitions or abstinences called *daśaśīla* or *daśaśikṣāpada* which the novices in the path of Buddhism utter are given in these words : "I take upon myself the abstinence, (1) from destroying life, (2) from taking what is not given, (3) from leading an unchaste life, (4) from speaking untruth, (5) from giving myself to intoxicating drugs, (6) from eating at irregular hours, (7) from seeing musical and dancing performances and other shows and pageants, (8) from wearing garlands, perfumes, unguents and other bodily decorations, (9) from using high couches and seats, (10) from accepting gifts of gold and silver." The first five are the Buddhist *pañcasīla*.

Pāṇātipātā veramaṇi sikkhāpadarñ samādiyāmi
 Adinnādānā veramaṇi sikkhāpadarñ samādiyāmi
 Kāmesu micchācārā veramaṇi sikkhāpadarñ samādiyāmi
 Musāvādā veramaṇi sikkhāpadarñ samādiyāmi
 Surā-merayamajja-pamādaṭṭhānā

veramaṇi sikkhāpadarñ samādiyāmi

Conflicts in the world are conflicts in the human soul enlarged. If men were at peace within themselves, the outer conflicts between nations would inevitably cease. By practising the Buddha's *pañcasīla* we will develop patience, courage, love

and unselfishness. The Buddha teaches us that even in an age of anxiety and violence, it is possible to gain and maintain inner harmony, which is not at the mercy of outward circumstance.

Niro^ñanām paramām sukhām : Nirvāṇa is the highest bliss. It is not a negative state of annihilation but a positive state of joy, consciousness grown from an unhappy to a beatific one. The Buddha does not tell us that man is but a bubble on the turbulent surface of nature and that he has no destiny save to undergo dissolution. The Hindu affirms that man can realise his identity with Brahman, the ground of all being; the Buddhist says that man can live in a transfigured world where *samsāra* and *nirvāṇa* are one. In *Mahā-saccaka Sutta*, the Buddha himself is reported to have described the supreme triumph of reaching the goal of his quest as follows :

"When this knowledge, this insight had arisen within me, my heart was set free from intoxication of lusts, set free from the intoxication of becomings, set free from the intoxication of ignorance. In me, thus emancipated, there arose the certainty of that emancipation. And I came to know : "Rebirth is at an end. The higher life has been fulfilled. What had to be done has been accomplished. After this present life there is no further for this or that. This last insight did I attain to in the last watch of the night. Ignorance was beaten down, insight arose, darkness was destroyed, the light came, inasmuch as I was there strenuous, earnest, master of myself." Thus ended the struggle of six long years.

The Buddha is said to be a physician. Even as the physician strives to restore to health a sick man, the Buddha tries to restore us to our normal condition. If our leaders become normal, we may be able to replace the present social order in which division, falsehood and violence prevail, by a new one in which humanity, truth and brotherhood will reign.

On the occasion of the 2,500th anniversary of the Buddha's parinirvāṇa, the Government of India decided to publish

standard versos in Devanāgarī script of the complete Pāli and the Sanskrit texts of the two schools, Southern and Northern, in the hope that some of the readers of these books may be impelled to love the good, to practise altruism and hold their spirit aloof from the desires and ambitions of the world.

S. Radhakrishnan

General Editor's Preface

In this Volume we are publishing the *Navaka-nipāta*, *Dasaka-nipāta* and *Ekādasaka-nipāta* of the Āṅguttara Nikāya. As we have already given an introduction to it in the first Volume of the book, it is not necessary to write any thing more at this place.

The present edition has been prepared co-ordinating the following versions of the text:—Burmese—Chaṭṭha-Saṅgāyana publication, 1955; Siamese—Mahāmakaṭa Government publication, 1926, Sinhalese—Siri Devamitta Mahānāyaka Thera, 1915; Roman—edited by Prof. E. Hardy (P. T. S. 1899, 1900).

**

**

**

The press copy has been finally revised and seen through the press by our learned Editor, Shri Birbal sharma, M. A. and his assistants.

Varanasi
25.6.60

Bhikkhu J. Kashyap

सम्पादकीय

इस भाग में अख्यूतरनिकाय के अन्तिम तीन निपात — नवक निपात, दसक निपात तथा एकादसक निपात — प्रकाशित किये जा रहे हैं। क्योंकि इनका परिचय पहले भाग की भूमिका में ही आ गया है, उनके विषय में यहाँ कुछ लिखना आवश्यक नहीं समझा।

यह संस्करण निम्नलिखित ग्रन्थों के आधार पर तैयार किया गया है:—बर्मी-संस्करण, छटु-सञ्चायन प्रकाशन (१६५५); स्थामी-संस्करण, महामकुट राजकीय प्रकाशन (१६२६), सिहली-संस्करण, सिरि देवमित्त महानायक थेर द्वारा सम्पादित (१६१५); रोमन-संस्करण, प्र० ३० हर्डी द्वारा सम्पादित (पालि टेक्स्ट सौसाइटी १८६६, १६००)।

**

**

**

हमारे विद्वान् सम्पादक, श्री बीरबल शर्मा, एम० ए० ने अपने योग्य सहयोगियों के साथ ग्रन्थ की पाण्डुलिपि का अन्तिम रूप तैयार कर्म-मुद्रण का कार्य सम्पन्न किया।

वाराणसी
२५-६-६०

भिक्षु जगदीश काश्यप

THE PĀLI ALPHABET IN DEVANĀGARI AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

अ a आ ā इ i ई ī उ u ऊ ū ए e ओ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

क ka	খ kha	গ ga	ঢ gha	ঢ় ña
চ ca	ছ cha	জ ja	ঝ, ঝ় jha	ঝ় ña
ট ṭa	ঠ ṭha	ঢ় da	ঢ় dha	ণ na
ত ta	থ tha	দ da	ঢ় dha	ন na
প pa	ফ pha	ব ba	ঝ bha	ম ma
য ya	ৰ ra	ল la	ৱ va	স sa
		হ ha	ঢ় la	ঢ় am

VOWELS IN COMBINATION

क ka का kā कि ki की ki कु ku कू kū के ke को ko
 ख xha खा khā खि khi खी kħi खु khu खू khū खे khe खो kho

CONJUNCT—CONSONANTS

क्क kka	ञ्च ñca	द्वा dva	म्बा mba
ख्ख kkha	ञ्ञ्ञ ñcha	ध्य dhya	म्भ mbha
क्य kya	ञ्ज ñja	ध्व dhva	म्म mma
क्रि kri	ञ्ज, ञ्ञ ñjha	न्त nta	म्य mya
क्ल kla	ट्, ट्ट् t̪ta	न्त्व ntva	म्ह mha
क्व kva	ट्, ट्ट् t̪tha	न्थ nthva	य्य yya
ख्य khya	ड्, ड्ड् d̪da	न्द nda	य्ह yha
ख्व khva	ड्, ड्ड् d̪dha	न्द्र ndra	ल्ल lla
ग्ग gga	ण् n̪ta	न्ध ndha	ल्य lya
ग्घ ggha	ण् n̪tha	न्न, न्ना nna	ल्ह lha
ग्य gya	ण् n̪da	न्य nya	व्ह vha
ग्र gra	ण् n̪na	न्ह nha	स्त sta
ङ्ङ् n̪ka	ण् nha	प्प ppa	स्त्र stra
ङ्ङ् n̪kha	त् tta	प्पा ppha	स्न sna
ङ्ङ्, ङ्ग् n̪ga	त्य ttha	प्य pya	स्य sya
ङ्ङ्, ङ्घ् n̪gha	त्व् tva	प्ल pla	स्स ssa
च्च cca	त्य tyā	ब्ब bba	स्म sma
च्छ ccha	त्र tra	ब्बा bbha	स्व sva
ज्ज jja	द्, द्द् d̪da	ब्य bya	ह्म hma
ज्ज, ज्ञ् jjha	द् ddha	ब्र bra	ह्व hva
ञ्ज ñña	य् dyā	म्प mpa	ঝ় lha
ঝ় ñha	দ্ dra	ম্ফ mpha	

ର=ା; ଫ=ି; ଳ=ି; ୟ=ଉ, ୟ=ିୁ; ଏ=ୟେ; ଓ=ୟୋ

୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୦
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

अङ्गुत्तरनिकायपालि

(नवक-दसक-एकादसकनिपाता)

सूची

	पिंडांश	पिंडांश
६. नवकनिपातो		
१. सम्बोधिवग्नो	३	१०. वेलामसुतं तस्मुदानं
१. सम्बोधिसुतं	३	३. सत्तावासवग्नो
२. निस्सयसुतं	५	१. तिठानसुतं
३. मेधियसुतं	६	२. अस्सखल्द्वासुतं
४. नन्दकसुतं	७	३. तण्हामूलकसुतं
५. बलसुतं	१२	४. सत्तावाससुतं
६. सेवनासुतं	१४	५. पञ्जासुतं
७. सुतवासुतं	१७	६. सिलायूपसुतं
८. सज्जसुतं	१८	७. पठमवेरसुतं
९. पुण्गलसुतं	१९	८. दुतियवेरसुतं
१०. आहुनेयसुतं तस्मुदानं	२०	९. आघातवर्ण्यसुतं
२. सीहनादवग्नो	२०	१०. आघातपटिविनयसुतं
१. सीहनादसुतं	२०	११. अनुपुब्बनिरोधसुतं तस्मुदानं
२. सउपादिसेससुतं	२४	४. महावग्नो
३. कोट्टिकसुतं	२७	१. अनुपुब्बविहारसुतं
४. समिद्धिसुतं	३०	२. अनुपुब्बविहारसमापत्तिसुतं
५. गण्डसुतं	३२	३. निब्बानसुखसुतं
६. सञ्ज्ञासुतं	३२	४. गावीउपमासुतं
७. कुलसुतं	३२	५. ज्ञानसुतं
८. नवङ्गुपोसयसुतं	३३	६. आनन्दसुतं
९. देवतासुतं	३४	७. लोकायतिकसुतं

पिंडक्षण	पिंडक्षण
८. देवासुरसङ्घामसुतं	६१
९. नागसुतं	६२
१०. तपुस्ससुतं तस्मुदानं	६२
५. समञ्जावग्नो	६३
१. सम्बाधसुतं	६३
२. कायसखिसुतं	६५
३. पञ्चाविमुत्तसुतं	६६
४. उभतोभागविमुत्तसुतं	६६
५. सन्दिट्कधम्मसुतं	६७
६. सन्दिट्कनिब्बानसुतं	६८
७. निब्बानसुतं	६८
८. परिनिब्बानसुतं	६८
९. तदङ्गनिब्बानसुतं	६८
१०. दिट्ठम्मनिब्बानसुतं तस्मुदानं	६८
६. खेमवग्नो	६९
१. खेमसुतं	६९
२. खेमप्पत्तसुतं	६९
३. अमतसुतं	६९
४. अमतप्पत्तसुतं	६९
५. अभयसुतं	६९
६. अभयप्पत्तसुतं	६९
७. पस्सद्धिसुतं	६९
८. अनुपुब्बपस्सद्धिसुतं	६०
९. निरोधसुतं	६०
१०. अनुपुब्बनिरोधसुतं	६०
११. अभब्बसुतं तस्मुदानं	६१
७. सतिपट्टानवग्नो	६१
१. सिक्खादुब्बल्यसुतं	६१
२. नीवरणसुतं	६२
३. कामगुणसुतं	६२
४. उपादानक्षब्दसुतं	६२
५. ओरम्भागियसुतं	६२
६. गतिसुतं	६३
७. मच्छ्रियसुतं	६३
८. उद्धम्भागियसुतं	६३
९. चेतोखीलसुतं	६३
१०. चेतसोविनिबन्धसुतं तस्मुदानं	६४
८. सम्मप्यधानवग्नो	६५
१. सिक्खसुतं	६५
१०. चेतसोविनिबन्धसुतं	६६
६. इद्धिपाववग्नो	६६
१. सिक्खसुतं	६६
१०. चेतसोविनिबन्धसुतं	६७
१०. रागपेष्यालं	६७
१०. दसकनिपातो	
१. आनिसंसवग्नो	६६
१. किमत्यियसुतं	६६
२. चेतनाकरणीयसुतं	१००
३. पठमउपनिससुतं	१०१
४. द्रुतियउपनिससुतं	१०२
५. ततियउपनिससुतं	१०३
६. समाधिसुतं	१०४
७. सारिपुत्तसुतं	१०५
८. ज्ञानसुतं	१०६
९. सन्तविमोक्षसुतं	१०७
१०. विज्जासुतं तस्मुदानं	१०८

	पिंडांगा		पिंडांगा
२. नाथवग्गो	१०६	६. सामणेरसुतं	१५६
१. सेनासनसुतं	१०६	७. सञ्चमेदसुतं	१५७
२. पञ्चञ्जसुतं	१११	८. सञ्चसामगीसुतं	१५७
३. संयोजनसुतं	१११	९. पठमग्रानन्दसुतं	१५८
४. चेतोखीलसुतं	११२	१०. दुतियआनन्दसुतं	१५८
५. अप्पमादसुतं	११५	तसुदानं	१५९
६. आहुनेयसुतं	११६	५. अक्कोसवग्गो	१५९
७. पठमनाथसुतं	११७	१. विवादसुतं	१५९
८. दुतियनाथसुतं	११८	२. पठमविवादमूलसुतं	१६०
९. पठमश्रियावाससुतं	१२१	३. दुतियविवादमूलसुतं	१६०
१०. दुतियश्रियावाससुतं	१२२	४. कुसिनारसुतं	१६१
तसुदानं	१२४	५. राजन्तेपुरप्पवेसनसुतं	१६३
३. महावग्गो	१२४	६. सक्कसुतं	१६४
१. सीहनादसुतं	१२४	७. महालिसुतं	१६७
२. अधिवुत्तिपदसुतं	१२७	८. पब्बजितश्रियसुतं	१६८
३. कायसुतं	१२६	९. सरीरटुष्ठमसुतं	१६९
४. महाचुन्दसुतं	१३१	१०. भण्डनसुतं	१६९
५. कसिणसुतं	१३५	तसुदानं	१७२
६. काळीसुतं	१३५	६. सचित्तवग्गो	१७२
७. पठममहापञ्चासुतं	१३७	१. सचित्तसुतं	१७२
८. दुतियमहापञ्चासुतं	१४२	२. सारिपुत्रसुतं	१७४
९. पठमकोसलसुतं	१४५	३. ठितिसुतं	१७५
१०. दुतियकोसलसुतं	१५०	४. समथसुतं	१७७
तसुदानं	१५३	५. परिहानसुतं	१८०
४. उपालिवग्गो	१५४	६. पठमसञ्ज्ञासुतं	१८३
१. उपालिसुतं	१५४	७. दुतियसञ्ज्ञासुतं	१८३
२. पातिमोक्खटुपनासुतं	१५४	८. मूलकसुतं	१८३
३. उब्बाहिकासुतं	१५४	९. पब्बज्ञासुतं	१८४
४. उपसम्पदासुतं	१५५	१०. गिरिमानन्दसुतं	१८५
५. निस्सयसुतं	१५६	तसुदानं	१८६

	पिंडाश्वा		पिंडाश्वा
७. यमकवग्नो	१८६	६. अविमानसुतं	२२६
१. अविज्ञासुतं	१८६	७. नण्पियसुतं	२३१
२. तष्णासुतं	१९२	८. अक्कोसकसुतं	२३५
३. निष्टुङ्गतसुतं	१९५	९. कोकालिकसुतं	२३६
४. अवेच्चप्पसन्नसुतं	१९५	१०. खीणासवबलसुतं	२३६
५. पठमसुखसुतं	१९५	तस्सुदानं	२४०
६. दुतियसुखसुतं	१९६	१०. उपालिवग्नो	२४१
७. पठमनळकपानसुतं	१९७	१. कामभोगीसुतं	२४१
८. दुतियनळकपानसुतं	१९६	२. भयसुतं	२४६
९. पठमकथावत्थ्यसुतं	२०१	३. किदिट्टिकसुतं	२४८
१०. दुतियकथावत्थ्यसुतं	२०२	४. वज्जियमाहितसुतं	२५२
तस्सुदानं	२०४	५. उत्तियसुतं	२५५
८. आकङ्क्षवग्नो	२०४	६. कोकनुदसुतं	२५७
१. आकङ्क्षसुतं	२०४	७. आहुनेय्यसुतं	२६०
२. कण्टकसुतं	२०६	८. थेरसुतं	२६२
३. इट्टुधम्मसुतं	२००	९. उपालिसुतं	२६३
४. वड्डिसुतं	२०८	१०. अभव्वसुतं	२६६
५. मिगसालासुतं	२०६	तस्सुदानं	२७०
६. तयोधम्मसुतं	२१४	११. समणसञ्ज्ञावग्नो	२७०
७. काकसुतं	२१८	१. समणसञ्ज्ञासुतं	२७०
८. निगण्ठसुतं	२१८	२. बोज्ज्ञाङ्गसुतं	२७०
९. आधातवत्थ्यसुतं	२१६	३. मिन्छतसुतं	२७१
१०. आधातपटिविनयसुतं	२१६	४. बीजसुतं	२७२
तस्सुदानं	२१६	५. विज्जासुतं	२७३
६. थेरवग्नो	२१६	६. निज्जरसुतं	२७३
१. वाहनसुतं	२१६	७. धोवनसुतं	२७५
२. आनन्दसुतं	२२०	८. तिकिञ्चकसुतं	२७६
३. पुण्णयसुतं	२२२	९. वमनसुतं	२७८
४. व्याकरणसुतं	२२३	१०. निष्ठमनीयसुतं	२७९
५. कत्थीसुतं	२२५	११. पठमअसेखसुतं	२७९

	पिंडकृत		पिंडकृत
१२. दुतियअसेखसुत्तं तस्मुद्वानं	२६०	४. अत्यसुत्तं	२६७
१२. पच्चोरोहणिवग्नो	२६०	५. धम्मसुत्तं	२६७
१. पठमअधम्मसुत्तं	२६०	६. सासवसुत्तं	२६८
२. दुतियअधम्मसुत्तं	२६१	७. सावज्जसुत्तं	२६८
३. ततियअधम्मसुत्तं	२६३	८. तपनीयसुत्तं	२६८
४. अजितसुत्तं	२६७	९. आचयगमिसुत्तं	२६८
५. सङ्गारवसुत्तं	२६६	१०. दुक्खुद्रवसुत्तं	२६६
६. ओरिमतीरसुत्तं	२६०	११. दुखविपाकसुत्तं	२६६
७. पठमपच्चोरोहणीसुत्तं	२६०	१५. अरियवग्नो	२६६
८. दुतियपच्चोरोहणीसुत्तं	२६३	१. अरियमग्नसुत्तं	२६६
९. पुब्बज्ञमसुत्तं	२६३	२. कण्ठमग्नसुत्तं	३००
१०. आसवक्षयसुत्तं तस्मुद्वानं	२६३	३. सद्भम्मसुत्तं	३००
१३. परिसुद्धवग्नो	२६४	४. सप्तुरिसधम्मसुत्तं	३००
१. पठमसुत्तं	२६४	५. उप्पादेतब्बसुत्तं	३००
२. दुतियसुत्तं	२६४	६. आसेवितब्बसुत्तं	३०१
३. ततियसुत्तं	२६४	७. भावेतब्बसुत्तं	३०१
४. चतुर्थसुत्तं	२६४	८. बहुलीकातब्बसुत्तं	३०१
५. पञ्चमसुत्तं	२६५	९. अनुस्सरितब्बसुत्तं	३०१
६. छट्ठमसुत्तं	२६५	१०. सच्छिकातब्बसुत्तं	३०२
७. सत्तमसुत्तं	२६५	१६. पुग्गलवग्नो	३०२
८. अट्ठमसुत्तं	२६५	१. सेवितब्बसुत्तं	३०२
९. नवमसुत्तं	२६६	२-१२. भजितब्बादिसुत्तानि	३०२
१०. दसमसुत्तं	२६६	१७. जाणुस्सोणिवग्नो	३०३
११. एकादसमसुत्तं	२६६	१. ब्राह्मणपच्चोरोहणीसुत्तं	३०३
१४. साषुवग्नो	२६६	२. अरियपच्चोरोहणीसुत्तं	३०५
१. साषुसुत्तं	२६६	३. सङ्गारवसुत्तं	३०६
२. अरियधम्मसुत्तं	२६७	४. ओरिमसुत्तं	३०७
३. अकुसलसुत्तं	२६७	५. पठमअधम्मसुत्तं	३०८

	पिंडका		पिंडका
८. कम्मनिदानसुत्तं	३१४	२१. करजकायवग्गो	३३३
९. परिवकमनसुत्तं	३१५	१. पठमनिरयसग्गसुत्तं	३३३
१०. चुन्दसुत्तं	३१६	२. दुतियनिरयसग्गसुत्तं	३३६
११. जाणुस्सोणिसुत्तं	३२१	३. मातुगामसुत्तं	३३७
१२. साथुबग्गो	३२५	४. उपासिकासुत्तं	३३७
१. साधुसुत्तं	३२५	५. विसारदसुत्तं	३३७
२. अरियधम्मसुत्तं	३२६	६. संसप्तनीयसुत्तं	३३८
३. कुसलसुत्तं	३२६	७. पठमसञ्चेतनिकसुत्तं	३४०
४. अथसुत्तं	३२६	८. दुतियसञ्चेतनिकसुत्तं	३४५
५. धम्मसुत्तं	३२६	९. करजकायसुत्तं	३४७
६. आसवसुत्तं	३२७	१०. अधम्मचरियासुत्तं	३४८
७. वज्जसुत्तं	३२७	२२. सामञ्जवग्गो	३५०
८. तपनीयसुत्तं	३२७	२३. रागपेयालं	३५५
९. आचयगामिसुत्तं	३२८	११. एकादसकनिपातो	
१०. दुखुद्रयसुत्तं	३२८	१. निस्सयवग्गो	३५७
११. विपाकसुत्तं	३२८	१. किमत्तियसुत्तं	३५७
१२. अरियमग्गवग्गो	३२९	२. चेतनाकरणीयसुत्तं	३५८
१. अरियमग्गसुत्तं	३२९	३. पठमउपनिसासुत्तं	३५९
२. कण्ठमग्गसुत्तं	३२९	४. दुतियउपनिसासुत्तं	३६१
३. सद्धम्मसुत्तं	३२९	५. ततियउपनिसासुत्तं	३६२
४. सप्तुरिसधम्मसुत्तं	३२९	६. व्यसनसुत्तं	३६३
५. उप्पादेतब्बधम्मसुत्तं	३३०	७. सञ्ज्ञासुत्तं	३६४
६. आसेवितब्बधम्मसुत्तं	३३०	८. मनसिकारसुत्तं	३६६
७. भावेतब्बधम्मसुत्तं	३३१	९. सद्धसुत्तं	३६७
८. बहुलीकातब्बसुत्तं	३३१	१०. मोरनिवापसुत्तं	३७०
९. अनुस्सरितब्बसुत्तं	३३१	तस्सुद्दानं	३७१
१०. सञ्चिकातब्बसुत्तं	३३१	२. अनुस्सतिवग्गो	३७१
२०. अपरपुग्गलवग्गो	३३२	१. पठममहानामसुत्तं	३७१
१-१२. नसेवितब्बादि-		२. दुतियमहानामसुत्तं	३७५
सुत्तानि	३३२	३. नन्दियसुत्तं	३७७

पिंडका		पिंडका	
४. सुभूतिसुत्तं	३७६	१०. ततियसमाधिसुत्तं	३६५
५. मेत्तासुत्तं	३८३	११. चतुर्थसमाधिसुत्तं	३६६
६. अट्टकनागरसुत्तं	३८४	तस्मुद्वानं	३६७
७. गोपालसुत्तं	३८८	३. सामञ्जनवगो	३६७
८. पठमसमाधिसुत्तं	३६३		
९. द्रुतियसमाधिसुत्तं	३६४	४. रागपेष्यालं	३६६

सुन्तप्तिके
अङ्गुत्तरनिकायो
(नवक-दसक-एकादसकनिपाता)

नमो तत्स भगवतो भरहतो समाप्तम् बुद्धस्त

अङ्गुत्तरनिकायपालि

९. नवकनिपातो

१. सम्बोधिवग्गो

१. सम्बोधिसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने
अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि –

B.vol.III,163,
R.vol.IV,351

“सचे, भिक्खवे, अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका एवं पुच्छेयुं –
‘सम्बोधिपक्षिकानं’ आवुसो, धम्मानं का उपनिसा भावनाया’ ति, एवं
पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं किन्ति ५
ब्याकरेष्याथा” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... भगवतो सुत्वा भिक्खु
धारेस्सन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासि-
स्सामी” ति ।

10

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा
एतदबोच –

२. “सचे, भिक्खवे, अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका एवं पुच्छेयुं –
‘सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, धम्मानं का उपनिसा भावनाया’ ति,
एवं पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं एवं
ब्याकरेष्याथ – ‘इधावुसो, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो
कल्याणसम्पवङ्को । सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, धम्मानं अयं पठमा
उपनिसा भावनाय ।

15 B. 164

R. 252

‘पुत च परं, आवुसो, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवर-
संवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमतेसु वज्जेसु भयदस्सावी, 20

१. सम्बोधिपक्षिकानं – सी०, स्था०, रो० ।

समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, धम्मानं
अयं दुतिया उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवुसो, भिक्खु यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्याया, सेय्यथीदं – अप्पिच्छकथा सन्तुट्टिकथा पविवेककथा
असंसमग्रकथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा
विमुत्तिकथा विमुत्तिज्ञाणदस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी
होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी । सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो,
धम्मानं अयं ततिया उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवुसो, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं
धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरक्कमो
अनिक्षित्तवूरो कुसलेसु धम्मेसु । सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, धम्मानं
अयं चतुर्थी’ उपनिसा भावनाय ।

‘पुन च परं, आवुसो, भिक्खु पञ्जावा होति उदयत्थगमिनिया
पञ्जाय समन्नागतो अरियाय निबेधिकाय’ सम्मा दुक्खव्यवहयगमिनिया ।
सम्बोधिपक्षिकानं, आवुसो, धम्मानं अयं पञ्जमी उपनिसा भावनाय’ ।

३. “कल्याणमित्तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकङ्कुं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्कुस्स – सीलवा भविस्सति, पातिमोक्खसंवर-
संवृतो विहरिस्सति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खिस्सति^१ सिक्खापदेसु ।

४. “कल्याणमित्तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकङ्कुं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्कुस्स – यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतोविवरण-
सप्याया, सेय्यथीदं – अप्पिच्छकथा सन्तुट्टिकथा पविवेककथा असंसमग्र-
कथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा विमुत्तिकथा
विमुत्तिज्ञाणदस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी भविस्सति
अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ।

५. “कल्याणमित्तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकङ्कुं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्कुस्स – आरद्धविरियो विहरिस्सति अकुसलानं
धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरक्कमो
अनिक्षित्तवूरो कुसलेसु धम्मेसु ।

१. चतुर्था – सी०, स्या०, रो० २. निबेधिकाय – स्या० । ३. सिक्खति – सी० ।

६. “कल्याणमित्तस्सेतं, भिक्खवे, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्बद्धस्स – पञ्चावा भविस्सति उदयत्थगामिनिया
पञ्चाय समन्नागतो अरियाय निब्बेषिकाय सम्मा दुवखक्षयगामिनिया ।

७. “तेन च पन, भिक्खवे, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वाय चत्तारो धम्मा उत्तरि^१ भावेतब्बा – असुभा भावेतब्बा रागस्स ५
पहानाय, मेत्ता भावेतब्बा व्यापादस्स पहानाय, आनापानस्सति^२
भावेतब्बा वितकुपच्छेदाय, अनिच्चसञ्ज्ञा भावेतब्बा अस्मिमान-
समुग्घाताय । अनिच्चसञ्ज्ञानो, भिक्खवे^३, अनत्तसञ्ज्ञा सण्ठाति ।
अनत्तसञ्ज्ञी अस्मिमानसमुग्घातं पापुणाति दिट्टेव धम्मे निब्बानं” ति ।

२. निस्सयमुत्तं

१. अथ खो अञ्जनातरो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्कमि; १०
उपसङ्कमित्वा भगवन्त ... पे० . एकमन्तं निमिनो यो सो भिक्खु भगवन्तं
एतदवोच – “निस्मयमम्पन्नो निस्सयसम्पन्नो” ति, भन्ते, वुच्चति ।
कित्तावता नु खो, भन्ते, भिक्खु निस्सयसम्पन्नो होती” ति ?

“सद्धं चे, भिक्खु, भिक्खु^४ निस्साय अकुसलं पजहति कुसलं
भावेति, पहीनमेवस्स तं अकुसलं होति । हिरि चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय १५
... पे०... श्रोतापां चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय ... पे०... विरियं चे,
भिक्खु, भिक्खु निस्साय ... पे०... पञ्चां चे, भिक्खु, भिक्खु निस्साय
अकुसलं पजहति कुसलं भावेति, पहीनमेवस्स तं अकुसलं होति । तं
हिस्स भिक्खुनो अकुसल पहीन होति मुप्हीनं, यं” अरियाय पञ्चाय
दिस्वा पहीनं । २०

R. 354

२. “तेन च पन, भिक्खु, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वाय चत्तारो^५ उपनिस्साय विहातब्बा^६ । कतमे चत्तारो ? इध,
भिक्खु, भिक्खु सङ्खायेकं पटिसेवति, सङ्खायेकं अधिवासेति, सङ्खायेकं
परिवज्जेति^७, सङ्खायेकं विनोदेति । एवं खो, भिक्खु, भिक्खु निस्सय-
सम्पन्नो होती” ति । २५

१. उत्तरि – सी०, स्या०, रो० । २. आापानसति – मी०; आनापानसति –
रो० । ३. भिक्खवे भिक्खुनो – सी०, स्या०, रो० । ४. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेनु नन्दि ।
५. यंस – सी०, रो०; यस्स – स्या० । ६. चत्तारो वम्मा – सी०, रो० । ७. विहातब्बा –
स्या० । ८. परिवज्जेति – सी० ।

३. मेघियसुतं

१. एकं समयं भगवा चालिकायं विहरति चालिकापञ्चते^१ ।

तेन खो पन समयेन आयस्मा मेघियो भगवतो उपट्राको होति । अथ खो आयस्मा मेघियो येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्रासि । एकमन्तं ठितो खो आयस्मा मेघियो

५ भगवत्तं एतदवोच – “इच्छामहं, भन्ते, जन्तुगामं पिण्डाय पविसितुं” ति ।

“यस्स दानि त्वं, मेघिय, कालं मञ्जसी” ति ।

२. अथ खो आयस्मा मेघियो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवर-
मादाय जन्तुगामं पिण्डाय पाविसि । जन्तुगामे पिण्डाय चरित्वा

१0 पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिकन्तो येन किमिकाळाय^२ नदिया तीरं तेनुप-
सङ्कमि । अद्वा खो आयस्मा मेघियो किमिकाळाय नदिया तीरे जङ्गा-
विहारं^३ अनुचङ्गममानो अनुविचरमानो अम्बवनं पासादिकं रमणीयं ।

R. 355

१5 दिस्वानस्स एतदहोसि – “पासादिकं वतिदं अम्बवनं रमणीयं, अलं
वतिदं कुलपुत्तस्स पधानत्थिकस्स पधानाय । सचे मं भगवा अनुजानेय,
आगच्छेय्याहं इमं अम्बवनं पधानाया” ति ।

३. अथ खो आयस्मा मेघियो येन भगवा तेनुपसङ्कमि । उपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीजो खो आयस्मा मेघियो भगवत्तं एतदवोच – “इधाहं, भन्ते,

२0 पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय जन्तुगामं पिण्डाय पाविसि । जन्तुगामे पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिकन्तो येन किमि-
काळाय नदिया तीरं तेनुपसङ्कमि । अद्वां^४ खो अहं, भन्ते, किमिकाळाय

२5 नदिया तीरे जङ्गाविहारं अनुचङ्गममानो अनुविचरमानो अम्बवनं
पासादिकं रमणीयं । दिस्वान मे एतदहोसि – ‘पासादिकं वतिदं अम्बवनं
रमणीयं । अलं वतिदं कुलपुत्तस्स पधानत्थिकस्स पधानाय । सचे

B. 167

३0 मं भगवा अनुजानेय, आगच्छेय्याहं इमं अम्बवनं पधानाया” ति । सचे
३5 मं भगवा अनुजानेय, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति ।

“आगमेहि ताव, मेघिय ! एककम्हि” ताव याव अञ्जो पि कोचि
भिक्षु आगच्छती^५” ति ।

१. चालिकाय पञ्चते – सी०; चालिकपञ्चते – स्या० । २. किमिकाळाय – सी०, रो० ।
३. जङ्गाविहार – स्या० । ४. अद्वा – सी० । ५. एककम्हा – सी०, रो० । ६. दिस्वान –
सी०, स्या०, रो० ।

४. दुतियं पि खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदबोच – “भगवतो, भन्ते, नत्थि किञ्चिं उत्तरि करणीयं, नत्थि कतस्स पटिचयो” । मय्हं खो पन, भन्ते, अत्थि उत्तरि करणीयं, अत्थि कतस्स पटिचयो । सचे मं भगवा अनुजानेय, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति ।

“आगमेहि ताव, मेघिय, एककम्हि ताव याव अञ्जो पि कोचि ५ भिक्खु आगच्छती” ति ।

५. ततियं पि खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदबोच – R. 356
“भगवतो, भन्ते, नत्थि किञ्चिं उत्तरि करणीयं, नत्थि कतस्स पटिचयो । मय्हं खो पन, भन्ते, अत्थि उत्तरि करणीयं, अत्थि कतस्स पटिचयो । सचे मं भगवा अनुजानेय, गच्छेय्याहं तं अम्बवनं पधानाया” ति । १०

“पधानं ति खो, मेघिय, वदमानं किन्ति वदेय्याम ! यस्स दानि त्वं, मेघिय, कालं मञ्जसी” ति ।

६. अथ खो आयस्मा मेघियो उटायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा येन तं अम्बवनं तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा तं अम्बवनं अज्ञोगहेत्वा^१ अञ्जनतरस्मि रुक्खमूले दिवाविहारं निसीदि । अथ १५ खो आयस्मतो मेघियस्स तर्स्मि अम्बवने विहरन्तस्स येभुय्येन तथो पापका अकुसला वितक्का समुदाचरन्ति, सेव्यथीदं – कामवितक्को, व्यापादवितक्को, विहिंसावितक्को । अथ खो आयस्मतो मेघियस्स एतदहोसि – “अच्छरियं वत भो, अब्भुतं वत भो ! सदाय च वतम्हा^२ २० अगारस्मा अनगारियं पब्जिता^३; अथ च पनिमेहि तीहि पापकेहि अकुसलेहि वितक्केहि अन्वासत्ता” – कामवितक्केन, व्यापादवितक्केन, विहिंसावितक्केना” ति ।

७. अथ खो आयस्मा मेघियो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कु- २५ मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीन्नो खो आयस्मा मेघियो भगवन्तं एतदबोच –

“इव मय्हं, भन्ते, तर्स्मि अम्बवने विहरन्तस्स येभुय्येन तथो पापका अकुसला वितक्का समुदाचरन्ति, सेव्यथीदं – कामवितक्को, व्यापादवितक्को, विहिंसावितक्को । तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि –

B. 168

१. पतिचयो – सी० । २. अज्ञोगहेत्वा – सी० । ३. वतम्हमिह – सी०, रो०; तम्हा – स्या० । ४. पब्जिता – सी०, रो० । ५. अन्वासत्ता – सी०, रो० ।

R. 357

‘अच्छरियं वत भो, अभुतं वत भो ! सदाय च वतम्हा अगारस्मा
अनगारियं पब्जिता; अथ च पनिमेहि तीहि पापकेहि अकुसलेहि
वितकेहि अन्वासत्ता — कामवितकेन, व्यापादवितकेन, विर्हिसा-
वितकेना ति’ ।

५. द. “अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया पञ्च धम्मा परि-
पक्काय संवत्तन्ति । कतमे पञ्च ? इध, मेघिय, भिक्खु कल्याणमित्तो
होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतो-
विमुत्तिया अयं पठमो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

६. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्ष-
१० संवरसंवुतो विहरति आचारागोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेमु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया
अयं दुतियो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

७. “पुन च परं, मेघिय^१, यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्पाया, सेय्यथीदं — अपिच्छकथा सन्तुट्टिकथा पविवेककथा
१५ असंसम्बन्धा विग्नियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्चाकथा
विमुत्तिकथा विमुत्तिज्ञाणादस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी
होति अकिञ्चलाभी अक्सिरलाभी । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतो-
विमुत्तिया अयं ततियो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

८. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु आगद्विरियो विहरति
२० अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा
दब्धपरक्कमो अनिक्खितधुरो कुसलेमु धम्मेसु । अपरिपक्काय, मेघिय,
चेतोविमुत्तिया अयं चतुर्थो धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

९. “पुन च परं, मेघिय, भिक्खु पञ्चावा होति उद्यत्थ-
गामिनिया पञ्चाय समन्वागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्ख-
२५ क्षयगामिनिया । अपरिपक्काय, मेघिय, चेतोविमुत्तिया अयं पञ्चमो
धम्मो परिपक्काय संवत्तति ।

B. 169

R. 358

१०. “कल्याणमित्तस्तेत, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स — ‘सीलवा भविस्सति ... पे०... समादाय
सिक्खिस्सति सिक्खापदेसु’ ।

१. मेघिय भिक्खु — सी०, स्था०, रो० ।

१४. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स - ‘यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतो-
विवरणसप्याया, सेव्यथीदं - अपिच्छकथा ...पे०... विमुत्तिज्ञाण-
दस्सनकथा, एवरूपिया कथाय निकामलाभी भविस्सति अकिञ्च-
लाभी अकसिरलाभी’ ।

१५. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स - ‘आरद्धविरियो विहरिस्सति ... पे०...
अनिक्षिताथुरो कुसलेसु धम्मेसु’ ।

१६. “कल्याणमित्तस्सेतं, मेघिय, भिक्खुनो पाटिकङ्गं कल्याण-
सहायस्स कल्याणसम्पवङ्गस्स - ‘पञ्चवा भविस्सति ...पे०... सम्मा-
दुक्खव्यग्रामिनिया’ ।

१७. “तेन च पन, मेघिय, भिक्खुना इमेसु पञ्चसु धम्मेसु
पतिद्वाय चत्तारो धम्मा उत्तरि भावेतब्बा - असुभा भावेतब्बा रागस्स
पहानाय, मेत्ता भावेतब्बा व्यापादस्स पहानाय, आनापानस्सति
भावेतब्बा वितकुपच्छेदाय, अनिच्चसञ्ज्ञा भावेतब्बा अस्ममान-
समुग्धाताय । अनिच्चसञ्ज्ञानो, मेघिय, अनत्तसञ्ज्ञा सण्ठाति ।
अनत्तसञ्ज्ञी अस्मिमानसमुग्धातं पापुणाति दिट्टेव धम्मे निब्बानं” ति ।

४. नन्दकसुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा नन्दको उपटुन-
सालायं भिक्खु धम्मिया कथाय सन्दस्सेति समादपेति समुत्तेजेति सम्प-
हंसेति । अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना बुद्धितो येनुपट्टानसाला
तेनुपसङ्कमिति; उपसङ्कमित्वा बहिद्वारकोटुके अट्टासि कथापरियोसानं
आगमयमानो । अथ खो भगवा कथापरियोसानं विदित्वा उक्कासेत्वा^३
अगमलं^३ आकोटेसि । विवरिसु खो ते भिक्खु भगवतो द्वारं ।

२. अथ खो भगवा उपटुनसालं पविसित्वा पञ्जात्तासने^१ निसीदि । निसज्ज खो भगवा आयस्मन्तं नन्दकं एतदबोच - “दीधो

१. निब्बाण - सी० । २. उक्कासित्वा - सी०, रो० । ३. अगमलं - सी० । ४. पञ्जासे
प्राप्ते - सी०, स्या०, रो० ।

खो त्यां, नन्दक, वम्मपरियायो भिक्खूनं पटिभासि । अपि^१ मे
पिटु आगिलायति^२ बहिद्वारकोटुके ठित्स्स कथापरियोसानं आगमय-
मानस्सा” ति ।

३. एवं वुत्ते आयस्मा नन्दको सारज्जमानरूपो भगवन्तं^३ एतद-
५ वोच – “न खो पन मयं, भन्ते, जानाम ‘भगवा बहिद्वारकोटुके ठितो’
ति । सचे हि मयं, भन्ते, जानेव्याम ‘भगवा बहिद्वारकोटुके ठितो’ ति,
एतकं पि वम्मं^४ नो नप्पटिभासेव्या” ति ।

४. अथ खो भगवा आयस्मन्तं नन्दकं सारज्जमानरूपं विदित्वा
आयस्मन्तं नन्दकं एतदबोच – “साधु, साधु, नन्दक ! एतं खो, नन्दक,
१० तुम्हाकं पतिरूपं कुलपुत्तानं सद्वाय अगारस्मा अनगारियं पञ्चजितानं,
यं तुम्हे धन्मिया कथाय सक्षिसीदेव्याय । सक्षिपतितानं वो, नन्दक,
द्वयं करणीयं – धम्मी वा कथा अरियो वा तुष्टीभावो । सद्वो च, नन्दक,
भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन
१५ तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं’ सद्वो च अस्सं सीलवा चा’ ति ।
१५ यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्वो च होति सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन
परिपूरो होति ।

५. “सद्वो च, नन्दक, भिक्खु होति सीलवा च, नो च लाभी
अज्ञातं चेतोसमाधिस्त”^५ । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन
२० तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं सद्वो च अस्सं सीलवा च लाभी च अज्ञातं
चेतोसमाधिस्ता’ ति । यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्वो च होति सीलवा
च लाभी च अज्ञातं चेतोसमाधिस्त, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

६. “सद्वो च, नन्दक, भिक्खु होति सीलवा च लाभी च अज्ञातं
चेतोसमाधिस्त, न लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय । एवं सो तेनङ्गेन
२५ अपरिपूरो होति । सेव्यथापि, नन्दक, पाणको चतुप्पादको अस्स ।
तस्स एको पादो ओमको लामको । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो अस्स ।
एवमेव खो, नन्दक, भिक्खु सद्वो च होति सीलवा च लाभी च अज्ञातं
३० चेतोसमाधिस्त, न लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय । एवं सो
तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं सद्वो

१. अपि च – सी० । २. अगिलायति – सी० । ३. शोक्तप्पमानो भगवन्त – स्या० ।

४. सी०, स्या, रो० पोत्वकेसु नत्वि । ५. किन्ताहं – स्या० । ६. चेतोसमवस्त – सी०, रो० ।

च अस्सं सीलवा च लाभी च अज्जहतं चेतोसमाधिस्स लाभी च अधिपञ्चाष्मविपस्सनाया' ति ।

७. “यतो च खो, नन्दक, भिक्खु सद्गो च होति सीलवा च लाभी च अज्जहतं चेतोसमाधिस्स लाभी च अधिपञ्चाष्मविपस्सनाय, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होती” ति ।

८. इदमबोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो उट्टायासना विहारं पाविसि । अथ खो आयस्मा नन्दको अचिरपक्कन्तस्स भगवतो भिक्खु आमन्तेसि – “इदानि, आवुसो, भगवा चतूहि पदेहि केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेत्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो – सद्गो च, नन्दक, भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – किन्ताहं सद्गो च अस्सं सीलवा चा ति ... पे०... अज्जहतं चेतोसमाधिस्स लाभी च अधिपञ्चाष्मविपस्सनाय, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होती” ति ।

९. “पञ्चमे, आवुसो, आनिसंसा कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय । कतमे पञ्च ? इधावुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्त्वं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्त्वं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा तथा 'सो' सत्यु' पियो च होति मनापो च गह च भावनीयो च । अयं, आवुसो, पठमो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्त्वं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा तथा सो तस्मि धम्मे अत्थप्रटिसंबेदी च होति धम्मप्रटिसंबेदी च । अयं, आवुसो, दुतियो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१-१. तथा तस्य तस्य – स्या०; तथात्स्य – सी०, रो० । २. सत्त्वा च – सी०; वस्त्वाव – रो० ।

R. 361

१०

B. 172

२५

R. 362

११. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा तथा ५ सो तस्मि धम्मे गम्भीरं अत्यधिपदं पञ्चाय अभिविज्ञः पस्सति । अयं, आवुसो, तिथियो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

१२. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं ... पे०... ब्रह्मचरियं पकासेति, तथा १० तथा नं सब्रह्मचारी उत्तरि सम्भावेति – ‘अद्वा अयमायस्मा पत्तो वा पञ्जति वा’ । अयं, आवुसो, चतुर्थो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय ।

B. 173

१३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति । यथा यथा, आवुसो, भिक्खु भिक्खूनं धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं, केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति, तत्थै ये खो भिक्खु सेषा अप्पत्तमानसा अनुत्तरं योगक्षेमं पत्थयमाना विहरन्ति, ते तं धम्मं सुत्वा विरियं शारभन्ति अप्पत्तस्स पत्तिया अनविधि २० गतस्स अविगमाय असञ्चिकतस्स सञ्चिकिरियाय । ये पन तत्थ भिक्खु अरहन्तो खीणासवा बुसितवन्तो कतकरणीया ओहितभारा अनुप्तत्सदत्था परिक्लीणभवसंयोजना सम्मदञ्जाविमुत्ता, ते तं धम्मं सुत्वा दिदुधम्मसुखविहारंये अनुयुत्ता विहरन्ति । अयं, आवुसो, पञ्चमो आनिसंसो कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय । इमे खो, २५ आवुसो, पञ्च आनिसंसा कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाया” ति ।

R. 363

५. बलमुत्तं

१. “चत्तारिमानि, भिक्खवे, बलानि । कतमानि चत्तारि ? पञ्चावलं, विरियबलं, अनवज्जबलं, सञ्जाहबलं । कतमं च, भिक्खवे, १. पठिविज्ञ - स्याऽ; पठिविज्ञ - दी० । २. तत्व तत्व - सी०, दी० ।

पञ्जाबलं ? ये धर्मा कुसला कुसलसङ्खाता ये धर्मा अकुसला अकुसलसङ्खाता ये धर्मा सावज्जा सावज्जसङ्खाता ये धर्मा अनवज्जा अनवज्जसङ्खाता ये धर्मा कण्ठा कण्ठसङ्खाता ये धर्मा सुकका सुकक-सङ्खाता ये धर्मा सेवितब्बा सेवितब्बसङ्खाता ये धर्मा असेवितब्बा असेवितब्बसङ्खाता ये धर्मा नालमरिया नालमरियसङ्खाता ये धर्मा ५ अलमरिया अलमरियसङ्खाता, त्यास्स' धर्मा पञ्जाय बोद्दुा होन्ति वोचरिता । इदं, वुच्चति, भिक्खवे, पञ्जाबलं ।

२. “कतमं च, भिक्खवे, विरियबलं ? ये धर्मा अकुसला अकुसलसङ्खाता ये धर्मा सावज्जा सावज्जसङ्खाता ये धर्मा कण्ठा कण्ठसङ्खाता ये धर्मा असेवितब्बा असेवितब्बसङ्खाता ये धर्मा नाल-
१० मरिया नालमरियसङ्खाता, तेसं धर्मानं पहानाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । ये धर्मा कुसला कुसल-
सङ्खाता ये धर्मा अनवज्जा अनवज्जसङ्खाता ये धर्मा सुकका सुकक-
सङ्खाता ये धर्मा सेवितब्बा सेवितब्बसङ्खाता ये धर्मा अलमरिया
अलमरियसङ्खाता, तेसं धर्मानं पटिलाभाय छन्दं जनेति वायमति विरियं
१५ आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । इदं वुच्चति, भिक्खवे, विरियबलं ।

R. 364

३. “कतमं च, भिक्खवे, अनवज्जबलं ? इधं, भिक्खवे, अरिय-
सावको अनवज्जेन कायकम्मेन समन्नागतो होति, अनवज्जेन वचीकम्मेन
समन्नागतो होति, अनवज्जेन मनोकम्मेन समन्नागतो होति । इदं
वुच्चति, भिक्खवे, अनवज्जबलं ।

20

४. “कतमं च, भिक्खवे, सञ्जाहबलं ? चत्तारिमानि,
भिक्खवे, सञ्जहवत्थूनि – दानं, पेत्यवज्जं, अत्थचरिया, समानत्तता ।
एतदग्मं, भिक्खवे, दानानं यदिदं धर्मदानं । एतदग्मं, भिक्खवे, पेत्य-
वज्जानं यदिदं अत्थिकस्स श्रोहितसोतस्स पुनप्पुनं धर्मं देसेति । एत-
दग्मं, भिक्खवे, अत्थचरियानं यदिदं अस्सद्धं सद्गासम्पदाय समादपेति
२५ निवेसेति पतिद्वापेति, दुस्सीलं सीलसम्पदाय ... मच्छरि चागसम्पदाय
... दुप्पञ्चां पञ्जासम्पदाय समादपेति निवेसेति पतिद्वापेति । एत-
दग्मं, भिक्खवे, समानत्ततानं यदिदं सोतापन्नो सोतापन्नस्स समानत्तो,
सकदागामी सकदागामिस्स समानत्तो, अनागामी अनागामिस्स समानत्तो;

B. 174

अरहा अरहतो समानतो । इदं पञ्चति, भिक्खवे, सङ्घाहबलं । इमानि खो, भिक्खवे, चत्तारि बलानि ।

- R. 363 ५ ५. “इमेहि खो, भिक्खवे, चतूहि बलेहि समन्वागतो अरिय-
सावको पञ्च भयानि समतिकक्षतो होति । कतमानि पञ्च ? आ-
जीविकभयं”, असिलोकभयं, परिसारज्जभयं, मरणभयं, दुग्धतिभयं ।
स खो सो, भिक्खवे, अरियसावको इति पटिसञ्चिक्षति – ‘नाहं
आजीविकभयस्स भायामि । किस्साहं आजीविकभयस्स भायिस्सामि ?
अतिथ मे चत्तारि बलानि – पञ्चाबलं, विरियबलं, अनवज्जबलं, सङ्घाह-
बलं । दुप्पञ्चो खो आजीविकभयस्स भायेय्य । कुसीतो आजीविक-
भयस्स भायेय्य । सावज्जकायकम्मन्तवचीकम्मन्तमनोकम्मन्तो’ आ-
जीविकभयस्स’ भायेय्य । असङ्घाहको आजीविकभयस्स भायेय्य । नाहं
असिलोकभयस्स भायामि ... पे०... नाहं परिसारज्जभयस्स भायामि
... नाहं मरणभयस्स भायामि ... पे०... नाहं दुग्धतिभयस्स भायामि ।
किस्साहं दुग्धतिभयस्स भायिस्सामि ? अतिथ मे चत्तारि बलानि –
१५ पञ्चाबलं, विरियबलं, अनवज्जबलं, सङ्घाहबलं’ । दुप्पञ्चो खो
दुग्धतिभयस्स भायेय्य । कुसीतो दुग्धतिभयस्स भायेय्य । सावज्जकाय-
कम्मन्तवचीकम्मन्तमनोकम्मन्तो दुग्धतिभयस्स भायेय्य । असङ्घाहको
दुग्धतिभयस्स भायेय्य । इमेहि खो, भिक्खवे, चतूहि बलेहि समन्वागतो
अरियसावको इमानि पञ्च भयानि समतिकक्षतो होती” ति ।

६. सेवनासुतं

- २० १. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेसि ... पे०...
आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच –

- B. 175 २. “पुण्गलो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि
असेवितब्बो पि । चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं
पि असेवितब्बं पि । पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो –
२५ सेवितब्बो पि असेवितब्बो पि । सेनासनं पि, आवुसो, दुविधेन
वेदितब्बं – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । गामनिगमो पि, आवुसो,

१. आजीवितभयं – स्या० । २-२. ० कम्मन्तो ० कम्मन्तो ० कम्मन्तो ० – सी०;
० कम्मन्तमाजीविकभयस्स – स्या० । ३. सङ्घाहबलं – सी०, स्या०, रो० ।

दुविषेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पि । जनपदपदेसो पि आवुसो, दुविषेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पि ।

R. 366

३. “पुगलो पि, आवुसो, दुविषेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तथ्य यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवृद्धन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवित-परिक्खारा समुदानेतब्बा’ चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्ज-परिक्खारा ते च कसिरेन समुदागच्छन्ति^१; यस्स चम्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जात्थो न भावनापारिपूर्ि गच्छती’ ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो रत्तिभागं वा दिवसभागं वा सङ्का पि १० अनापुच्छा पक्कमितब्बं नानुबन्धितब्बो ।

“तथ्य यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवृद्धन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चय-भेसज्जपरिक्खारा ते च अप्पकसिरेन समुदागच्छन्ति; यस्स चम्हि १५ अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जात्थो न भावनापारिपूर्ि गच्छती’ ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो सङ्का पि अनापुच्छा^२ पक्कमितब्बं नानुबन्धितब्बो^३ ।

“तथ्य यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृद्धन्ति; ये च खो मे २० पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासन-गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारा ते च कसिरेन^४ समुदागच्छन्ति; यस्स चम्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सो च मे सामञ्जात्थो भावनापारिपूर्ि गच्छती’ ति, तेनावसो, पुगलेन सो पुगलो सङ्का पि अनुबन्धितब्बो न पक्कमितब्बं ।

25

“तथ्य यं जञ्जा पुगलं – ‘इमं खो मे पुगलं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवृद्धन्ति; ये च खो मे पब्बजितेन जीवितपरिक्खारा समुदानेतब्बा चीवरपिण्डपातसेनासन-

B. 176

१. समुदानेतब्बं – सी० । २. समुदाहरन्ति – स्या० । ३-४. यावजीवं अनुबन्धितब्बो न पक्कमितब्बो – स्या०; आपुच्छा० – रो० । ४. अप्पकसिरेन – सी०, स्या०, रो० ।

गिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्खारा ते च अप्पकसिरेन समुदागच्छन्ति; यस्स चन्हि अत्थाय अगारस्मा अनगारिण्यं पव्वजितो सो च मे साम-
ञ्जत्थो भावनापारिपूर्ण गच्छती' ति, तेनावुसो, पुगलेन सो पुगलो
यावजीवं अनुबन्धितब्बो न पवकमितब्बं अपि पनुज्जमानेन । 'पुगलो
५ पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी' ति,
इति यं त वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

४. "चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं पि
असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
तत्य यं जञ्ज्ञा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा अभि-
१० वडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं चीवरं न सेवितब्बं ।
तत्य यं जञ्ज्ञा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा
परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपं चीवरं सेवितब्बं ।
'चीवरं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बं पि असेवितब्बं
पी' ति, इति यं त वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१५ ५. "पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो
पि असेवितब्बो पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
तत्य यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो अकुसला
धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपो पिण्डपातो
२० न सेवितब्बो । तत्य यं जञ्ज्ञा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो
अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपो
पिण्डपातो सेवितब्बो । 'पिण्डपातो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो –
मेवितब्बो पि असेवितब्बो पी' ति, इति यं त वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

६. "सेनासनं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं
पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेत वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
२५ तत्य यं जञ्ज्ञा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला धम्मा
अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं न सेवि –
तब्बं । तत्य यं जञ्ज्ञा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला
धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं
३० सेवितब्बं । 'सेनासनं पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बं – सेवितब्बं पि
असेवितब्बं पी' ति, इति यं त वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

७. “गामनिगमो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जागा गामनिगमं – ‘इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति’ ति, एवरूपो गामनिगमो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जागा गामनिगमं – ‘इमं खो, ५ मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवङ्गन्ती’ ति, एवरूपो गामनिगमो सेवितब्बो । ‘गामनिगमो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

८. “जनपदपदेसो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जागा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवङ्गन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जागा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवङ्गन्ती’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो सेवितब्बो । ‘जनपदपदेसो पि, आवुसो, दुविधेन वेदितब्बो – सेवितब्बो पि असेवितब्बो पी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

७. सुतवासुतं

१. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पञ्चते । अथ खो सुतवा परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा २० भगवता संदिः सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सुतवा परिब्बाजको भगवत्तं एतदबोच –

२. “एकमिदाहै, भन्ते, समयं भगवा इधेव राजगहे विहरामि^१ गिरिब्बजे । तत्र मे, भन्ते, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगहितं – २५ ‘यो सो, सुतवा’, भिक्खु अरहं खीणासबो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्यो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जा-

R. 369

B. 178
R. 970

१. एकमिदं – सी०, रो० । २. विहरति – सी०, रो० । ३. सुतव – स्या० ।

विमुत्तो, अभब्बो सो पञ्च ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिच्च पाणं जीविता वोरोपेतुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु अदिनं थेय्यसङ्घातं आदातुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सम्पजानमुसा भासितुं, अभब्बो ५ खीणासवो भिक्खु सञ्चिधिकारक^१ कामे परिभुजितुं सेव्यथापि पुब्बे अगारियभूतो^२ ति । कच्च मेतं, भन्ते, भगवतो सुस्सुतं सुग्रहितं सुमनसिकतं सूपधारितं” ति ?

3. “तग्ध ते एतं^३, सुतवा, सुस्सुतं सुग्रहितं सुमनसिकतं सूपधारितं । पुब्बे चाहं, सुतवा, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु १० अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्खीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो नव ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासवो भिक्खु अदिनं थेय्यसङ्घातं आदातुं, अभब्बो १५ खीणासवो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सम्पजानमुसा भासितुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु सञ्चिधिकारकं कामे २० परिभुजितुं सेव्यथापि पुब्बे अगारियभूतो, अभब्बो खीणासवो भिक्खु छन्दागति गन्तुं, अभब्बो खीणासवो भिक्खु दोसागति गन्तुं, अभब्बो २५ खीणासवो भिक्खु मोहागति गन्तु, अभब्बो खीणासवो भिक्खु भयागति गन्तुं’ । पुब्बे चाहं, सुतवा, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु ३० अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्खीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो इमानि नव ठानानि अज्ञाचरितुं” ति ।

८. सज्जसुतं

१. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पब्बते । अथ खो सज्जो परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा भगवता ४. १७९ २५ सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीदो खो सज्जो परिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच –

१. सञ्चिधिकारके – सी०, रो० । २. अगारिकभूतो – सी० । ३. त – सी०, रो० ।

२. “एकमिदाहं, भन्ते, समयं भगवा इवेव राजगहे विहरामि पिरिब्बजे । तत्र मे, भन्ते, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिग्गहितं – ‘यो’ सो, सज्ज, भिक्खु अरहं खीणासबो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो पञ्च ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासबो भिक्खु ५ सञ्चिच्चच पाणं जीविता वोरोपेतुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु अदिनं थेय्यसङ्घातं आदातुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु मेथुनं धम्मं पटिसेवितुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु सम्पजानमुसा भासितुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु सन्निधिकारकं कामे परिभुञ्जितुं सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो’ ति । कच्च भेतं, भन्ते, भगवतो सुस्सुतं सुग्गहितं सुमनसिकतं सूप- १० धारितं” ति ?

३. “तग्ध ते एतं, सज्ज, सुस्सुतं सुग्गहितं सुमनसिकतं सूप-धारितं । पुब्बे चाहं, सज्ज, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु अरहं खीणासबो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्तसदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो नव ठानानि अज्ञाचरितुं – अभब्बो खीणासबो भिक्खु सञ्चिच्चच पाणं जीविता वोरोपेतुं ... पे०... अभब्बो खीणासबो भिक्खु सन्निधिकारकं कामे परिभुञ्जितुं सेयथापि पुब्बे अगारियभूतो, अभब्बो खीणासबो भिक्खु बुद्धं पञ्चक्खातुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु धम्मं पञ्चक्खातुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु सङ्घं पञ्चक्खातुं, अभब्बो खीणासबो भिक्खु सिक्खं १५ पञ्चक्खातुं’ । पुब्बे चाहं, सज्ज, एतरहि च एवं वदामि – ‘यो सो भिक्खु अरहं खीणासबो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्पत्त-सदत्थो परिक्षीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो, अभब्बो सो इमानि नव ठानानि अज्ञाचरितुं’” ति ।

४. पुण्यलक्ष्मी

१. “नवयिमे, भिक्खवे, पुण्यला सन्तो संविज्जमाना लोकर्स्मि । २५ कतमे नव ? अरहा, अरहत्ताय पटिपन्नो, अनागामी, अनागामिफल-सञ्चिकिरियाय पटिपन्नो, सकदागामी, सकदागामिफलसञ्चिकिरियाय

B. 180

पटिपन्नो, सोतापन्नो, सोतापत्तिफलसच्चिकिरियाय पटिपन्नो, पुण्यज्ञबो – इमे खो, भिक्खवे, नव पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकर्स्मि” ति ।

१०. आहुनेव्यसुत्तं

R. 373

१. “नवयिमे, भिक्खवे, पुग्गला आहुनेव्या पाहुनेव्या दक्षिख-
नेव्या अञ्जलिकरणीया अनुत्तरं पुञ्जाक्खेतं लोकस्स । कतमे नव ?
५ अरहा, अरहत्ताय पटिपन्नो, अनागामी, अनागामिफलसच्चिकिरियाय
पटिपन्नो, सकदागामी, सकदागामिफलसच्चिकिरियाय पटिपन्नो, सोता-
पन्नो, सोतापत्तिफलसच्चिकिरियाय पटिपन्नो, गोत्रभू – इमे खो,
भिक्खवे, नव पुग्गला आहुनेव्या ... पे०... अनुत्तरं पुञ्जाक्खेतं
लोकस्सा” ति ।

सम्बोधिवग्गो पठमो ।

तस्युहानं

१० सम्बोधि निस्सयो चेव, मेघिय^१ नन्दकं बलं ।
सेवना सुतवा सज्जो, पुग्गलो आहुनेव्येन^२ चा ति ॥

२. सीहनादवग्गो

१. सीहनादसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डि-
कस्स आरामे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन भगवा तेनुपसङ्कृमि;
उपसङ्कृमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
१५ निसिन्नो खो आयस्मा सारिपुत्तो भगवन्तं एतदवोच – “वृत्थो^३ मे,
भन्ते, सावत्थियं वस्सावासो । इच्छामहं, भन्ते, जनपदचारिकं पक्क-
मितुं” ति ।

“यस्सदानि त्वं, सारिपुत्त, कालं मञ्जसी” ति ।

२. अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो उद्भायासना भगवन्तं अभि-
वादेत्वा पदविश्वरूपं कर्त्वा पक्कामि । अथ खो अञ्जनातरो भिक्खु अधिर-

१. मेघिय – सी०, स्या०, रो० । २. आहुनेव्यो – सी०; आहुनेव्यो – स्या०, रो० ।
३. वृद्धो – स्या० ।

पक्कन्ते आयस्मन्ते सारिपुत्ते भगवन्तं एतदबोच – “आयस्मा मं, भन्ते, सारिपुत्तो आसज्ज” अप्पटिनिस्सज्ज चारिं पक्कन्तो” ति । अथ खो भगवा अञ्जतरं भिक्खुं आमन्तेसि – “एहि त्वं, भिक्खु, मम वचनेन सारिपुत्तं आमन्तेहि – ‘सत्था तं, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती’” ति । “एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा येनायस्मा^५ सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदबोच – “सत्था तं, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती” ति । “एवमावुसो” ति खो आयस्मा सारिपुत्तो तस्स भिक्खुनो पच्चस्सोसि ।

B. 181

३. तेन खो पन समयेन आयस्मा च महामोग्गल्लानो आयस्मा च आनन्दो अवापुरणं आदाय विहारे^६ आहिण्डन्ति^७ – “अभिक्कमथा-यस्मन्तो”, अभिक्कमथायस्मन्तो ! इदानायस्मा सारिपुत्तो भगवतो सम्मुखा सीहनादं नदिस्सती” ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सारिपुत्तं भगवा एतदबोच – “इधं ते, सारिपुत्त, अञ्जतरो सब्रह्माचारी सीयनघम्म” आपत्तो –^८ “आयस्मा मं, भन्ते, सारिपुत्तो आसज्ज अप्पटिनिस्सज्जचारिं पक्कन्तो” ति ।

४. “यस्स नूनं, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इधं अञ्जतरं सब्रह्माचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिं पक्कमेय्य ।

20

५. “सेव्यथापि, भन्ते, पथवियं सुर्चिं पि निक्खिपन्ति असुर्चिं पि निक्खिपन्ति गूढगतं पि निक्खिपन्ति मुत्तगतं पि निक्खिपन्ति खेळगतं^९ पि निक्खिपन्ति पुब्बगतं पि निक्खिपन्ति लोहितगतं पि निक्खिपन्ति, न च तेन पथवी अट्टीयति” वा हरायति वा जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, पथवीसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन^{१०} अप्पमाणेन अवेरेन अव्याप्ज्ञेन । यस्स नूनं, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इधं अञ्जतरं सब्रह्माचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिं पक्कमेय्य ।

R. 375

१. आपञ्ज – स्याऽ । २. अवापुरण – सी०; अपापुरण – स्याऽ । ३-३. विहारं – स्याऽ; विहारेन विहारं अन्वाहिण्डन्ति – सी०; विहारेन विहारं अन्वाहिण्डन्ति – रो० । ४. अभिक्कमथायस्मन्तो – सी०, स्याऽ, रो० । ५. सीयनघम्म – स्याऽ, रो० । ६. खेळगत – सी० । ७. अट्टीयति – सी०, स्याऽ, रो० ।

६. “सेव्यथापि, भन्ते, आपर्स्मि सुर्चि पि घोवन्ति असुर्चि पि घोवन्ति गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेळगतं पि ... पुब्बगतं पि ... लोहित-
गतं पि घोवन्ति, न च तेन आपो अट्टीयति वा हरायति वा जिगुच्छति वा;
एवमेव खो अहं, भन्ते, आपोसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन
B. 182 ५ अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते, काये कायगता-
सति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं आसज्ज अप्पटि-
निस्सज्ज चारिकं पक्कमेय ।

७. “सेव्यथापि, भन्ते, तेजो सुर्चि पि डहति असुर्चि पि डहति
गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेळगतं पि ... पुब्बगतं पि ... लोहितगतं
१० पि डहति, न च तेन तेजो अट्टीयति वा हरायति वा जिगुच्छति वा;
एवमेव खो अहं, भन्ते, तेजोसमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन
अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति
अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज
चारिकं पक्कमेय ।

१५ ८. “सेव्यथापि, भन्ते, वायो सुर्चि पि उपवायति असुर्चि पि
उपवायति गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेळगतं पि ... पुब्बगतं पि ...
लोहितगतं पि उपवायति, न च तेन वायो अट्टीयति वा हरायति वा
जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, वायोसमेन चेतसा विहरामि
विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते,
२० काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि
आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय ।

R. 976 ९. “सेव्यथापि, भन्ते, रजोहरणं सुर्चि पि पुञ्चति’ असुर्चि
पि पुञ्चति गूथगतं पि ... मुत्तगतं पि ... खेळगतं पि ... पुब्बगतं पि ...
लोहितगतं पि पुञ्चति, न च तेन रजोहरणं अट्टीयति वा हरायति वा
२५ जिगुच्छति वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, रजोहरणसमेन चेतसा विहरामि
विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन । यस्स नून, भन्ते,
काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारि
आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय ।

१०. “सेव्यथापि, भन्ते, चण्डालकुमारको वा चण्डालकुमारिका

वा कलोपिहत्यो^१ नन्तकवासी^२ गमं वा निगमं वा पविसन्तो नीच-
चित्तयेव उपदुषेत्वा पविसति; एवमेव खो अहं, भन्ते, चण्डालकुभारक-
चण्डालकुमारिकासमेन चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन
अवेरेन अव्यापज्जेन। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता
अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं^५
पक्कमेय्य।

B. 189

११. “सेव्यथापि, भन्ते, उसभो छिष्विसाणो सूरतो^६ सुदन्तो
सुविनीतो^७ रथियाय रथियं सिङ्गाटकेन सिङ्गाटकं अन्वाहिण्डन्तो न
किञ्चिच हिंसति पादेन वा विसाणेन वा; एवमेव खो अहं, भन्ते, उसभ-
छिष्विसाणसमेन^८ चेतसा विहरामि विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन^{१०}
अवेरेन अव्यापज्जेन। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति अनुपट्टिता
अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं
पक्कमेय्य।

१२. “सेव्यथापि, भन्ते, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा^९ मण्डनक-
जातिको सीसंनहातो अहिकुणपेन वा कुकुरकुणपेन वा मनुस्सकुणपेन वा
कण्ठे आसत्तेन^{१०} अट्टीयेय्य हरायेय्य जिगुच्छेय्य; एवमेव खो अहं, भन्ते,
इमिना पूतिकायेन अट्टीयामि हरायामि जिगुच्छामि। यस्स नून, भन्ते,
काये कायगतासति अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं
आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज चारिकं पक्कमेय्य।

B. 377

१३. “सेव्यथापि, भन्ते, पुरिसो मेदकथालिकं परिहरेय्य छिद्वाव-
छिद्वं^{११} उग्घरन्तं पग्घरन्तं; एवमेव खो अहं, भन्ते, इमं कायं परिहरामि
छिद्वावछिद्वं उग्घरन्तं पग्घरन्तं। यस्स नून, भन्ते, काये कायगतासति
अनुपट्टिता अस्स, सो इध अञ्जतरं सब्रह्मचारिं आसज्ज अप्पटिनिस्सज्ज
चारिकं पक्कमेय्या” ति।

१४. अथ खो सो भिक्खु उद्भायासना एकांसं उत्तरासङ्गं करित्वा^{२५}
भगवतो पादेसु सिरसा निपतित्वा भगवन्तं एतदबोच – “अच्चयो मं,
भन्ते, अच्चवगमा यथाबालं यथामूङ्घं यथाअकुसलं, यो अहं आयस्मन्तं

१. कलोपिहत्यो – सी०। २. नन्तकवासी – स्या०, रो०। ३. सोरतो – सी०, रो०;
सुरतो – स्या०। ४. सुसिक्षितो – स्या०। ५. उसभच्छिन्न – सी०। ६. वा युवा वा –
सी०, रो०; वा युवा – स्या०। ७. आलमेन – स्या०। ८. छिद्वं विचिद्वं – सी०, रो०।

सारिपुत्रं असता तुच्छा मुसा अभूतेन अब्भाचिक्ष्व । तस्स मे, भन्ते,
भगवा अच्चयं अच्चयतो पटिगण्हतु आयति संवराया” ति ।

“तग्ध तं”, भिक्खु, अच्चयो अच्चगमा यथाबालं यथामूळं
यथाअकुसलं, यो त्वं सारिपुत्रं असता तुच्छा मुसा अभूतेन अब्भाचिक्ष्व ।

- B. 184 ५ यतो च खो त्वं, भिक्खु, अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्मं पटि-
करोसि, तं^३ ते^३ मयं पटिगण्हाम^४ । वुड्डि हेसा”, भिक्खु, अरियस्स
विनये यो अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधम्मं पटिकरोति आयति संवरं
आपज्जती” ति ।

R. 378 १५. अथ खो भगवा आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमन्तेसि – “खम,

- १० सारिपुत्र, इमस्स मोघपुरिस्स । पुरा^५ तस्स तत्थेव^६ सत्तधा मुद्दा
फलती” ति ।

“खमामहं, भन्ते, तस्स आयस्मतो सचे मं सो आयस्मा एवमाह –
‘खमतु च मे सो आयस्मा’” ति ।

२. सउपादिसेससुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्त्यिं विहरति जेतवने अनाथपिण्डि-
१५ कस्स आरामे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा
पत्तचीवरमादाय सावत्त्यिं पिण्डाय पाविसि । अथ खो आयस्मतो सारि-
पुत्रस्स एतदहोसि – “अतिष्ठगो खो ताव सावत्त्यिं पिण्डाय चरितुं,
यन्ननाहं येन अञ्जनतित्यियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्घमेय्यं”
२० ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो येन अञ्जनतित्यियानं परिब्बाजकानं
आरामो तेनुपसङ्घमित्वा तेहि अञ्जनतित्यियेहि परिब्बाज-
केहि सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं
निसीदि ।

२. तेन खो पन समयेन तेसं अञ्जनतित्यियानं परिब्बाजकानं
२५ सन्निसिन्नानं सन्निपतितानं अयमन्तराकथा उदपादि – “यो हि कोचि,
आवुसो, सउपादिसेसो कालं करोति, सब्बो सो अपरिमुक्तो निरया अपरि-

१. त्व – सी०, दो० । २. सारिपुत्र – सी० । ३-३. तत्त – स्या०; तत्ते – दो० ।
४. पटिगण्हाम – सी० । ५. एता – सी० । ६-६. पुरास्स एत्येव – सी०; पुनाय तत्येव –
स्या०; पुरास्स तत्येव – दो० । ७. फलिस्ती – सी०, स्या०, दो० ।

मुक्तो तिरच्छानयोनिया अपरिमुक्तो पेत्तिविसया' अपरिमुक्तो अपाय-
दुग्गतिविनिपाता' ति । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो तेसं अञ्जन-
तित्थियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दि नप्पटिक्कोसि । अनभि-
नन्दित्वा अप्पटिक्कोसित्वा उट्टायासना पक्कमि – “भगवतो सन्ति के
एतस्स भासितस्स अत्थ आजानिस्सामी” ति । अथ खो आयस्मा सारि- ५
पुत्रो सावत्थियं पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कल्लो येन
भगवा तेनुपसङ्कुमि, उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा सारिपुत्रो भगवन्त एतदवोच –

३. “इधाहं, भन्ते, पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय
सावत्थियं पिण्डाय पाविमि । तस्स मय्यह, भन्ते, एतदहोसि – ‘अतिष्पगो १०
खो ताव सावत्थियं पिण्डाय चरितु, यन्नूनाह येन अञ्जनतित्थियानं
परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कुमेय्य’ ति । अथ खो अह, भन्ते, येन
अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं आगमो तेनुपसङ्कुमि, उपसङ्कुमित्वा
तेहि अञ्जनतित्थियेहि परिब्बाजकेहि सङ्घि सम्मोदिं । सम्मोदनीयं
कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । तेन खो पन समयेन तेसं १५
अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं सभिसिन्नानं सन्निपतितानं अयमन्तराकथा
उदपादि – ‘यो हि कोचि, आवुसो, सउपादिसेसो कालं करोति, सब्बो
सो अपरिमुक्तो निरया अपरिमुक्तो तिरच्छानयोनिया अपरिमुक्तो पेत्ति-
विसया अपरिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता’ ति । अथ खो अहं, भन्ते, तेसं
अञ्जनतित्थियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दि नप्पटिक्कोसि । २०
अनभिनन्दित्वा अप्पटिक्कोसित्वा उट्टायासना पक्कमि – ‘भगवतो
सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्थ आजानिस्सामी’ ति ।

४. “के^२ च^३, सारिपुत्र, अञ्जनतित्थिया परिब्बाजका बाला
अव्यत्ता, के च सउपादिसेसं वा ‘सउपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति,
अनुपादिसेसं वा ‘अनुपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति ! २५

५. “नवयिमे, सारिपुत्र, पुग्गला सउपादिसेसा कालं कुरुमाना
परिमुक्ता निरया परिमुक्ता तिरच्छानयोनिया परिमुक्ता पेत्तिविसया
परिमुक्ता अपायदुग्गतिविनिपाता । कतमे नव ? इध, सारिपुत्र,
एकच्चो पुग्गलो सीलेसु परिपूरकारी^३ होति, समाधिस्म परिपूरकारी,

१. पित्तिविसया – स्या०, रो० । २-२. केचि – स्या०, रो० । ३. परिपूरकारी –
स्या० ।

B. 186

पञ्जाय मत्सो' कारी' । सो पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया अन्तरापरिनिष्ठायी होति । अयं, सारिपुत्त, पठमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया परिमुक्तो तिरच्छान्योनिया परिमुक्तो पेत्तिविसया परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

५ ६. "पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिर्स्मि परिपूरकारी, पञ्जाय मत्सो कारी । सो पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया उपहच्चपरिनिष्ठायी होति ... पे०... असङ्घारपरिनिष्ठायी होति .. पे०.. ससङ्घारपरिनिष्ठायी होति ... पे०... उद्धंसोतो होति अकनिदृगामी । अयं, सारिपुत्त, पञ्चमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया परिमुक्तो तिरच्छान्योनिया परिमुक्तो पेत्तिविसया परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

७. "पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिर्स्मि मत्सो कारी, पञ्जाय मत्सो कारी । १५ सो तिष्णं संयोजनानं परिक्खया रागदोसमोहानं तनुता सकदागामी होति, सकिदेव इमं लोकं आगन्त्वा दुक्खस्सन्त करोति । अयं, सारिपुत्त, छट्टो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया ... पे०... परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

R. 381

८. "पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिर्स्मि मत्सो कारी, पञ्जाय मत्सो कारी । सो तिष्णं संयोजनानं परिक्खया एकबीजी होति, एकंयेव मानुसकं भवं निब्बतेत्वा दुक्खस्सन्त करोति । अयं, सारिपुत्त, सत्तमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुक्तो निरया ... पे०.. परिमुक्तो अपायदुग्गतिविनिपाता ।

२५ ९. "पुन च परं, सारिपुत्त, इधेकच्चो पुगलो सीलेसु परिपूरकारी होति, समाधिर्स्मि मत्सो कारी, पञ्जाय मत्सो कारी । सो तिष्णं संयोजनानं परिक्खया कोलंकोलो होति, द्वे वा तीणि वा कुलानि सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्त करोति । अयं, सारिपुत्त, अद्भुमो

पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुत्तो निरया ...पे०... परिमुत्तो
अपायदुग्गतिविनिपाता ।

१०. “पुन च परं, सारिपुत्त, इघेकच्चो पुगलो सीलेसु परि-
पूरकारी होति, समाधिस्म मत्तसो कारी, पञ्जाय मत्तसो कारी ।
सो तिण्णं संयोजनानं परिखया सत्तवखन्तुपरमो होति, सत्तवखन्तु-
परमं देवे च मनुस्से च सन्धावित्वा संसरित्वा दुवखस्सन्तं करोति ।
अथ, सारिपुत्त, नवमो पुगलो सउपादिसेसो कालं कुरुमानो परिमुत्तो
निरया परिमुत्तो तिरच्छानयोनिया परिमुत्तो पेत्तिविसया परिमुत्तो
अपायदुग्गतिविनिपाता ।

११. “के च, सारिपुत्त, अञ्जतित्थिया परिब्बाजका बाला १०
अव्यत्ता, के च सउपादिसेसं वा ‘सउपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति, अनु-
पादिसेसं वा ‘अनुपादिसेसो’ ति जानिस्सन्ति ! इमे खो, सारिपुत्त, नव
पुगला सउपादिसेसा कालं कुरुमाना परिमुत्ता निरया परिमुत्ता तिरच्छान-
योनिया परिमुत्ता पेत्तिविसया परिमुत्ता अपायदुग्गतिविनिपाता ।
न ताकायं, सारिपुत्त, धम्मपरियायो पटिभासि भिक्खूनं भिक्खुनीं १५
उपासकानं उपासिकानं । तं किस्स हेतु ? मायिमं धम्मपरियायं सुत्वा
पमादं आहरिसु ति । अपि च मया, सारिपुत्त, धम्मपरियायो पञ्चा-
धिष्पायेन भासितो” ति । १५

5 B. 187

R. 382

३. कोट्टिकसुतं

१. अथ खो आयस्मा महाकोट्टिको^१ येनायस्मा सारिपुत्तो
तेनुपसङ्कुभिः उपसङ्कुमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्दि सम्मोदि । २०
सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो आयस्मा महाकोट्टिको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच – “कि
नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं दिट्ठधम्मवेदनीयं, तं मे कम्मं
सम्परायवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं
वुस्सती” ति ? २५

“नो हिं, आवुसो” ।

१. महाकोट्टितो – सी०, स्या०, रो० ।

२. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं सम्परायवेदनीयं, तं मे कम्मं दिद्धम्मवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं, आवसो” ।

३. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं सुखवेदनीयं, तं मे कम्मं दुखवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं आवुसो” ।

B. 188 ४. “कि पनावुसो, सारिपुत्त, ‘यं कम्मं दुखवेदनीयं^१, तं मे १० कम्मं सुखवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं, आवुसो” ।

५. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं परिपक्ववेदनीयं^२, तं मे कम्मं अपरिपक्ववेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति १५ ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं, आवुसो” ।

६. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अपरिपक्ववेदनीयं, तं मे कम्मं परिपक्ववेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

२० “नो हिंदं, आवुसो” ।

७. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं बहुवेदनीयं, तं मे कम्मं अप्पवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं, आवुमो” ।

R. 383 २५ ८. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अप्पवेदनीयं, तं मे कम्मं बहुवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्ती” ति ?

“नो हिंदं, आवुसो” ।

१. दुखवेदनीयं – स्या० । २. दुखवेदनीय – सी० । ३. परिपक्ववेदनीयं – स्या०, रो० ।

६. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं वेदनीयं, तं मे कम्मं अवेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

“नो हिदं, आवुसो” ।

१०. “कि पनावुसो सारिपुत्त, ‘यं कम्मं अवेदनीयं, तं मे कम्मं वेदनीयं होतू’ ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ? ५
“नो हिदं, आवुसो” ।

११. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, यं कम्मं दिटुधम्मवेदनीयं तं मे कम्मं सम्परायवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि पनावुसो सारिपुत्त, यं कम्मं सम्परायवेदनीयं तं मे कम्मं दिटुधम्मवेदनीयं १० होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, यं कम्मं मुखवेदनीयं तं मे कम्मं दुक्खवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि पनावुसो सारिपुत्त, यं कम्मं दुक्खवेदनीयं तं मे कम्मं सुखवेदनीयं १५ होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, यं कम्मं परिपक्कवेदनीयं तं मे कम्मं अपरिपक्कवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि पनावुसो सारिपुत्त, यं कम्मं अपरिपक्कवेदनीयं तं मे २० कम्मं परिपक्कवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, यं कम्मं बहवेदनीयं तं मे कम्मं अप्पवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । २५ ‘कि पनावुसो सारिपुत्त, यं कम्मं अप्पवेदनीयं तं मे कम्मं बहवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि नु खो, आवुसो सारिपुत्त, यं कम्मं वेदनीयं तं मे कम्मं अवेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती’ ति, इति पुट्ठो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । ‘कि पनावुसो सारिपुत्त, यं कम्मं ३० अवेदनीयं तं मे कम्मं वेदनीयं होतू ति, एतस्स अत्थाय भगवति ब्रह्मचरियं

B. 189

R. 284

25

30

‘वुस्सती’ ति, इति पुद्गो समानो ‘नो हिदं, आवुसो’ ति वदेसि । अथ किंमत्यं चरहावुसो’, भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ?

१२. “यं ख्वस्स”, आवुसो, अञ्जातं अदिदुं अप्पत्तं असच्छकतं अनभिसमेतं, तस्म ज्ञाणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-
५ समयाय^३ भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ।

B 190 “किं* पनस्सावुसो, अञ्जातं अदिदुं* अप्पत्तं असच्छकतं अनभिसमेतं, यस्म ज्ञाणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-
१० समयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति * ?

R. 385 “इदं दुखं” ति ख्वस्स, आवुसो, अञ्जातं अदिदुं अप्पत्तं
१० असच्छकतं अनभिसमेतं । तस्म ज्ञाणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छ-
१५ किरियाय अभिसमयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सति । अयं ‘दुखं-
२० समुदयो’ ति ख्वस्स आवुसो ... पे० .. ‘अयं दुखनिरोधो’ ति ख्वस्स
आवुसो ... पे० .. ‘अयं दुखनिरोधामिनी पटिपदा’ ति ख्वस्स आवुसो
अञ्जातं अदिदुं अप्पत्तं असच्छकतं अनभिसमेतं । तस्म ज्ञाणाय
२५ दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभिसमयाय भगवति ब्रह्मचरियं
३० वुस्सति । इदं ख्वस्स आवुसो अञ्जातं अदिदुं अप्पत्तं असच्छकतं
अनभिसमेतं । तस्म ज्ञाणाय दस्सनाय पत्तिया सच्छकिरियाय अभि-
३५ समयाय भगवति ब्रह्मचरियं वुस्सती” ति ।

४. समिद्धिसुतं

१. अथ खो आयस्मा समिद्धियेनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्कुमि;
२० उपसङ्कुमित्वा आयस्मन्तं सारिपुत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
२५ एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं समिद्धि आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच –
“किमारमणा, समिद्धि, पुरिसस्स सङ्कल्पवितक्का उपजज्ञती” ति ?

“नामरूपारमणा, भन्ते” ति ।

२. “ते पन, समिद्धि, क्व नानतं गच्छन्ती” ति ?
२५ “धातूसु, भन्ते” ति ।
३. “ते पन, समिद्धि, किंसमुदया” ति ?
“फस्ससमुदया, भन्ते” ति ।

१. चरतावुसो – स्या० । २. ख्वस्स – सी०, लोस्स – स्या० । ३. अभिसमय – सी० ।
४. अदिदुं – सी० । *-* स्या० पोत्थके नत्वि ।

४. “ते पन, समिद्धि, किसमोसरणा” ति ?
“वेदनासमोसरणा, भन्ते” ति ।
५. “ते पन, समिद्धि, किपमुखा” ति ?
“समाधिप्पमुखा, भन्ते” ति ।
६. “ते पन, समिद्धि, किअधिपतेय्या” ति ?
“सताधिपतेय्या, भन्ते” ति । ५
७. “ते पन, समिद्धि, किउत्तरा” ति ?
“पञ्चुत्तरा, भन्ते” ति ।
८. “ते पन, समिद्धि, किसारा” ति ?
“विमुत्तिसारा, भन्ते” ति । १०
९. “ते पन, समिद्धि, किओगधा” ति ?
“अमतोगधा, भन्ते” ति ।
१०. “किमारम्मणा, समिद्धि, पुरिसस्स सङ्क्लिप्वितक्का उप्प-
ज्जन्ती” ति, इति पुट्टो समानो ‘नामरूपारम्मणा, भन्ते’ ति वदेसि ।
‘ते पन, समिद्धि, कव नानतं गच्छन्ती’ ति, इति पुट्टो समानो ‘धातूसु,
भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किसमुदया’ ति, इति पुट्टो समानो
‘फस्ससमुदया, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किसमोसरणा’
ति, इति पुट्टो समानो ‘वेदनासमोसरणा, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन,
समिद्धि, किपमुखा’ ति, इति पुट्टो समानो ‘समाधिप्पमुखा, भन्ते’ ति
वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किअधिपतेय्या’ ति, इति पुट्टो समानो
‘सताधिपतेय्या, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि, किउत्तरा’ ति,
इति पुट्टो समानो ‘पञ्चुत्तरा, भन्ते’ ति वदेसि । ‘ते पन, समिद्धि,
किसारा’ ति, इति पुट्टो समानो ‘विमुत्तिसारा, भन्ते’ ति वदेसि ।
‘ते पन, समिद्धि, किओगधा’ ति, इति पुट्टो समानो ‘अमतोगधा, भन्ते’
ति वदेसि । साधु साधु, समिद्धि ! साधु खो त्वं, समिद्धि, पुट्टो^१ पुट्टो^२ २०
विस्सज्जेसि, तेन च^३ मा मञ्ची” ति । २५

१. किअधिपतेय्या – सी०, स्या० । २. पञ्च – सी०, स्या०, रो० । ३. चा –
स्या० ।

५. गण्डमुत्तं

१. “सेयथापि, भिक्खवे, गण्डो अनेकवस्सगणिको । तस्सस्मु गण्डस्स’ नव वणमुखानि नव अभेदनमुखानि । ततो यं किञ्चिच परघ-
रेय – असुचियेव परघरेय, दुग्गन्धयेव परघरेय, जेगुच्छयेव
परघरेय; यं किञ्चिच पसवेय – असुचियेव पसवेय, दुग्गन्धयेव पसवेय,
५ जेगुच्छयेव पसवेय ।

२. “गण्डो ति खो, भिक्खवे, इमस्सेतं चातुमहाभूतिकस्सं
कायस्स अधिवचनं मातापेत्तिकसम्भवस्स ओदेनकुम्मासूपच्चयस्स अनि-
च्चुच्छादनपरिमहनभेदनविद्धसनधम्मस्स । तस्सस्मु गण्डस्स नव वण्ण-
R 387 10 मुखानि नव अभेदनमुखानि । ततो य किञ्चिच परघरति – असुचियेव
परघरति, दुग्गन्धयेव परघरति, जेगुच्छयेव परघरति, य किञ्चिच
पसवति – असुचियेव पसवति, दुग्गन्धयेव पसवति, जेगुच्छयेव
पत्तवति । तस्मातिह, भिक्खवे, इमस्सिम काये निव्विन्दथा” ति ।

६. सञ्ज्ञासुतं

B. 192, १. “नवयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता मह-
फ्ला होन्ति महानिससा अमतोगधा अमतपरियोसाना । कतमा नव ?

१५ असुभसञ्ज्ञा, मरणपञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा^१, सब्बलोके अनभि-
रतपञ्ज्ञा^२, अनिच्चसञ्ज्ञा, अनिच्चे दुक्खसञ्ज्ञा, दुक्खे अनत्सञ्ज्ञा,
पहानसञ्ज्ञा, विरागपञ्ज्ञा – इमा खो, भिक्खवे, नव सञ्ज्ञा,
भाविता बहुलीकता महफ्ला होन्ति महानिससा अमतोगधा अमत-
परियोसाना” ति ।

७. कुलसुतं

२० १. “नवहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतं कुलं अनुपगन्त्वा वा
नालं उपगन्तु, उपगन्त्वा वा नालं निसीदितु^३” । कतमेहि नवहि ? न
मनापेन पञ्चुद्देन्ति, न मनापेन अभिवादेन्ति, न मनापेन आसनं देन्ति,
सन्तमस्स परिगृहन्ति^४, बहुकं पि थोकं देन्ति, पणीतं पि लूलं देन्ति,

^१ सी०, स्या०, रो० पोत्वंस्तु नत्व । ^२ चातुमहाभूतिकस्स – सी०, स्या०, रो० ।

^३ पटिकूलसञ्ज्ञा – सी०, स्या०, रो० । ^४ अनभिरतसञ्ज्ञा – सी०, स्या०, रो० । ^५ उप-
निसीदितु – सी० । ^६ पतिगृहन्ति – सी०, परिगृहन्ति – स्या०, परिगृहन्ति – रो० ।

असक्कच्चं देन्ति नो सक्कच्चं, न उपनिसीदन्ति धम्मस्सवनाय', भासित-
मस्स' न सुस्ससन्ति॑ । इमेहि खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समन्वागतं
कुलं अनुपगन्त्वा वा नालं उपगन्त्वा वा नालं निसीदितुं ।

२. "नवहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्वागतं कुलं अनुपगन्त्वा वा
अलं उपगन्त्वा वा अलं निसीदितुं । कतमेहि नवहि? मनापेन
पच्चुद्देन्ति, मनापेन अभिवादेन्ति, मनापेन आसनं देन्ति, सन्तमस्स न
परिगुहन्ति, बहुकं पि बहुकं देन्ति, पणीतं पि पणीतं देन्ति, सक्कच्चं
देन्ति नो असक्कच्चं, उपनिसीदन्ति धम्मस्सवनाय, भासितमस्स सुस्स-
सन्ति । इमेहि खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समन्वागतं कुलं अनुपगन्त्वा
वा अलं उपगन्त्वा वा अलं निसीदितुं" ति । १०

R. 388

८. नवज्ञगुपोसथसुतं

१. "नवहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्वागतो उपोसथो उपवृत्थो
महफ्लो होति महानिसंसो महाजुतिको महाविष्फारो । कथं उपवृत्थो
च, भिक्खवे, नवहङ्गेहि समन्वागतो उपोसथो महफ्लो होति महानिसंसो
महाजुतिको महाविष्फारो? इध, भिक्खवे, अरियसावको इति पटि-
सञ्चक्खति - 'यावजीवं अरहन्तो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता
पटिविरता निहितदण्डा निहितसत्था लज्जी दयापन्ना सब्बपाणभूत-
हितानुकम्पिनो॒ विहरन्ति; अहम्पञ्ज इमं च रत्ति इमं च दिवसं पाणाति-
पातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो निहितदण्डो निहितसत्थो लज्जी
दयापन्नो सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरामि । इमिनापङ्गेन अरहत
अनुकरोमि; उपोसथो च मे उपवृत्थो भविस्तती' ति । इमिना पठमेन
अङ्गेन समन्वागतो होति ... पे०... । 'यावजीवं अरहन्तो उच्चासयनमहा-
सयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरता नीचसेयं कप्पेन्ति -
मञ्चके वा तिणसन्धारके॑ वा; अहम्पञ्ज इमं च रत्ति इमं च दिवसं
उच्चासयनमहासयनं पहाय उच्चासयनमहासयना पटिविरतो नीचसेयं
कप्पेमि - मञ्चके वा तिणसन्धारके वा । इमिनापङ्गेन अरहतं अनु-
करोमि; उपोसथो च मे उपवृत्थो भविस्तती' ति । इमिना अट्टमेन
अङ्गेन समन्वागतो होति । २५

15

B. 193

R. 389

R. 390

१-१. धम्मसवनाय भासितमस्स - सी०, रो० । २. रसीदन्ति - सी०, रो०; रमिस्सन्ति - स्या० । ३. ० हितानुकम्पी - सी०, रो० । ४. तिणसन्धारके - स्या० ।

२. “मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बतताय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्ज्ञेन फरित्वा विहरति । इमिना^१ नवमेन अङ्गेन^२ ५ समन्नागतो होति । एवं उपवृत्थो खो, भिक्खवे, नवहङ्गेहि^३ समन्नागतो^४ उपोसथो महफलो होति महानिसंसो महाजुतिको महाविष्फारो^५ ति ।

६. देवतासुतं

१. “इमं च, भिक्खवे, रक्तं सम्बहुला देवता अभिकक्न्ताय रक्तिया अभिकक्न्तवण्णा केवलकप्प जेतवनं ओभासेत्वा येनाहं तेनुप-
१० सङ्क्रमिसु; उपसङ्क्रमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमन्तं अद्गुसु । एकमन्त
ठिता खो, भिक्खवे, ता देवता^६ मं एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते,
पुब्वे मनुस्सभूतानं पव्वजिता ग्रागारानि । ते^७ मय, भन्ते, पञ्चुटिम्ह,
नो च खो अभिवादिम्ह । ता मयं, भन्ते, अपरिपुण्णकम्मन्ता विष्टि-
सारिनियो पञ्चानुतापिनियो^८ हीन काय उपपन्ना^९ ति ।

B. 194,
R. 391

२. “अपरा पि म, भिक्खवे, सम्बहुला देवता उपसङ्क्रमित्वा
१५ एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते, पुब्वे मनुस्सभूतानं पव्वजिता
ग्रागारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चुटिम्ह अभिवादिम्ह^{१०}, नो च तेस^{११}
आसनं अदम्ह^{१२} । ता मयं, भन्ते, अपरिपुण्णकम्मन्ता विष्टिसारिनियो
पञ्चानुतापिनियो हीन कायं उपपन्ना^{१३} ति ।

३. “अपरा पि म, भिक्खवे, सम्बहुला देवता उपसङ्क्रमित्वा
२० एतदवोचु – ‘उपसङ्क्रमिसु नो, भन्ते, पुब्वे मनुस्सभूतानं पव्वजिता
ग्रागारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चुटिम्ह अभिवादिम्ह आभनं^{१४} अदम्ह,
नो च खो यथासत्ति^{१५} यथाबल संविभजिम्ह ... पे०... यथासत्ति यथाबलं
२५ संविभजिम्ह, नो च खो उपनिसीदिम्ह धम्मस्सवनाय ... पे०... उपनिसी-
दिम्ह धम्मस्सवनाय, नो च खो ओहितसोता धम्मं सुणिम्ह ... पे०...
ओहितसोता च धम्मं सुणिम्ह, नो च खो सुत्वा धम्मं धारयिम्ह ... पे०...

१-१. इति इमिना नवमेन चङ्गेन – स्या० । २-२ नवङ्ग्रामल्लागतो – सी०, स्या०,
रो० । ३. स्या० पौत्रके नतिष्ठ । ४. ता – सी०, रो० । ५ पञ्चानुतापिनियो – सी०, स्या०,
रो० । ६ च अभिवादिम्ह च – स्या० । ७. खो – सी०, स्या०, रो० । ८. अदिम्ह –
स्या० । ९. च आसन च – स्या०, रो० । १०. यथासत्ति – रो० ।

सुत्वा च धर्मं धारयिम्ह, नो च खो धातानं धर्मानं अत्थ उपपरिक्षिम्ह
.. १०... धातानं च धर्मानं अत्थं उपपरिक्षिम्ह, नो च खो अत्थमञ्जाय
धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मं पटिपज्जिम्ह । ता मयं, भन्ते, अपरिपुण्ण-
कमन्ता विष्णुटिसारिनियो पञ्चानुतापिनियो हीनं कायं उपपन्ना' ति ।

४. “अपरा पि मं, भिक्खवे, सम्बहुला देवता उपसङ्क्रमित्वा ५
एतदबोचुं – ‘उपसङ्क्रमित्वा नो, भन्ते, पुष्टे मनुस्सभूतानं पब्बजिता
आगारानि । ते मयं, भन्ते, पञ्चुदिम्ह अभिवादिम्ह, आसनं अदम्ह,
यथासत्ति यथाबलं संविभजिम्ह, उपनिसीदिम्ह धर्मस्सवनाय, ओहित-
सोता च धर्मं सुणिम्ह, सुत्वा च धर्मं धारयिम्ह, धातानं च धर्मानं
अत्थं उपपरिक्षिम्ह, अत्थमञ्जाय धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मं पटि- १०
पज्जिम्ह । ता मयं, भन्ते, परिपुण्णकमन्ता अविष्णुटिसारिनियो
अपञ्चानुतापिनियो पणीतं कायं उपपन्ना' ति । एतानि, भिक्खवे,
रक्षव्यमूलानि एतानि सुञ्जागारानि । ज्ञायथ, भिक्खवे, मा पमादत्थ,
मा पञ्च्छा विष्णुटिसारिनो अहूवत्थ सेव्यथापि ता पुरिमिका देवता” ति ।

R. 392

१०. बेलामसुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड- १५ B. 195
कस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुप-
सङ्क्रमि; उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डिकं गहपति भगवा एतदबोच –

२. “अपि नु ते, गहपति, कुले दानं दीयती” ति ?

“दीयति मे, भन्ते, कुले दानं; तं च खो लूखं कणाजकं २०
विळङ्गदुतियं” ति ।

“लूखं चे३ पि, गहपति, दानं देति पणीतं वा; तं च
असक्कच्चं देति, अचित्तीकत्वा४ देति, असहृथा देति, अपविद्व५ देति,
अनागमनदिट्को देति । यत्थ यत्थ तस्स तस्स दानस्स विपाको निब्ब-
त्तिति, न उछाराय भत्तभोगाय चित्तं नमति, न उछाराय वत्थभोगाय २५
चित्तं नमति, न उछाराय यानभोगाय चित्तं नमति, न उछारेसु पञ्चसु
कामगुणेसु भोगाय चित्तं नमति । ये पिस्स ते होन्ति पुत्ता ति वा दारा

R. 393

१. दीयती – स्या०, रो० । २. वा – स्या० । ३. अपवित्तिं कत्वा – स्या०; अचित्त-
कत्वा – रो० । ४. अपविद्वृ – स्या० ।

ति वा दासा ति वा पेस्सा ति वा कम्मकरा ति वा, ते पि न सुस्सूसन्ति न सोतं ओदहन्ति न अञ्जा चितं उपटुपेन्ति । तं किस्स हेतु ? एवं हेतु, गहपति, होति असक्कच्चं कतानं कम्मानं विपाको ।

३. “लूळं चे पि, गहपति, दानं देति पणीतं वा ; तं च सक्कच्च

- ५ देति, चित्तीकत्वा देति, सहत्या देति, अनपविद्धं^१ देति, आगमनदिट्ठिको देति । यथ्य यथ्य तस्स तानस्स विपाको निष्क्रिति, उछाराय भत्तभोगाय चितं नमति, उछाराय वत्थभोगाय चितं नमति, उछाराय यानभोगाय चितं नमति, उछारेसु पञ्चमु कामगुणेसु भोगाय चितं नमति । ये पिस्स ते होन्ति पुत्ता ति वा दारा ति वा दासा ति वा पेस्सा
- १० ति वा कम्मकरा ति वा, ते पि सुस्सूसन्ति सोतं ओदहन्ति अञ्जा चितं उपटुपेन्ति । तं किस्स हेतु ? एवं हेतु, गहपति, होति सक्कच्चं कतानं कम्मानं विपाको ।

४. “भूतपुञ्चं, गहपति, वेलामो नाम ब्राह्मणो अहोसि । सो एवरूपं दानं अदासि महादानं – चतुरासीति सुवर्णपातिसहस्सानि

- B. 196 १५ अदासि रूपिण्यपूरानि, चतुरासीति रूपिण्यपातिसहस्सानि अदासि सुवर्ण-पूरानि, चतुरासीति कंसपातिसहस्सानि अदासि हिरञ्जपूरानि, चतुरा-सीति हत्थिसहस्सानि अदासि सोवण्णालङ्कारानि सोवण्णधजानि^२ ‘हेमजालपटिच्छज्ञानि’, चतुरासीति रथसहस्सानि अदासि सीहचम्म-परिवारानि व्यग्रघचम्मपरिवारानि दीपिचम्मपरिवारानि पण्डुकम्बल-परिवारानि सोवण्णालङ्कारानि सोवण्णधजानि हेमजालपटिच्छज्ञानि, चतुरासीति धेनुसहस्सानि अदासि दुकूलसन्धनानि^३ कंसूपधारणानि, चतुरासीति कञ्जासहस्सानि अदासि आमुत्तमणिकुण्डलायो, चतुरा-सीति पल्लङ्कसहस्सानि अदासि गोनकत्थतानि पटिकत्थतानि पटलि-कत्थतानि कदलिमिगपवरपञ्चत्थरणानि^४ सउत्तरञ्जदानि उभतोलोहित-कूपधानानि, चतुरासीति वत्थकोटिसहस्सानि अदासि खोमसुखुमानं कोसेय्यसुखुमानं कम्बलसुखुमानं कप्पासिकसुखुमानं, को पन वादो अश्रस्स पानस्स खज्जस्स भोजस्स^५ लेय्यस्स पेय्यस्स^६, नज्जो भञ्जे विस्सन्दन्ति^७ ।

१. चेत् – स्याऽ । २. अनुपविद्धं – स्याऽ । ३. सोवण्णधजानि – स्याऽ । ४. हेम-जालसंच्छज्ञानि – सी०, दो०; हेमजालपटिच्छज्ञानि – स्याऽ । ५. दुकूलसन्धनानि – सी०; दुकूलसन्धनानि – स्याऽ । दुकूलसन्धनानि – दो० । ६. कावदीति – सी० । ७–८ भोजनस्स लेपनस्स सेप्यस्स – स्याऽ । ८. विस्सन्दन्ति – सी०, दो० ।

५. “सिया खो पन ते, गहपति, एवमस्स – ‘अङ्गो नून तेन समयेन वेलामो ब्राह्मणो अहोसि, सो तं दानं अदासि महादानं’ ति । न खो पनेतं, गहपति, एवं दट्टब्बं । अहं तेन समयेन वेलामो ब्राह्मणो अहोसि । अहं तं दानं अदासि महादानं । तर्स्मि खो पन, गहपति, दाने न कोचि दक्षिणेय्यो अहोसि, न तं कोचि दक्षिणं विसोषेति । ५

“यं, गहपति, वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं, यो चेकं दिट्टिसम्पन्नं भोजेय्य, इदं ततो महफलतरं” ।

“यो च सतं दिट्टिसम्पन्नानं भोजेय्य, यो चेकं सकदागार्मि भोजेय्य, इदं ततो महफलतरं” ।

“यो च सतं सकदागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अनागार्मि भोजेय्य १०
... पे०... यो च सतं अनागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अरहन्तं भोजेय्य
... पे०... यो च सतं अरहन्तानं भोजेय्य, यो चेकं पञ्चेकबुद्धं भोजेय्य
... पे०... यो च सतं पञ्चेकबुद्धानं भोजेय्य, यो च तथागतं अरहन्तं
सम्मासम्बुद्धं भोजेय्य ... पे०... यो च बुद्धप्पमुखं भिक्खुसङ्घं भोजेय्य
... पे०... यो च चातुर्दिसं सङ्घं उद्दिस्स विहारं कारापेय्य ... पे०... यो १५
च पसन्नचित्तो बुद्धं च धर्मं च सङ्घं च सरणं गच्छेय्य ... पे०... यो च
पसन्नचित्तो सिक्खापदानि समादियेय्य – पाणातिपाता वेरमणि’,
अदिशादाना वेरमणि, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणि, मुसावादा वेरमणि,
सुरामेरयमज्जपमादट्टाना वेरमणि, यो च अन्तमसो गन्धोहनमत्तं^१ पि
मत्तचित्तं भावेय्य, इदं ततो महफलतरं । २०

“यं च, गहपति, वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं, यो चेकं दिट्टिसम्पन्नं भोजेय्य ... यो च सतं दिट्टिसम्पन्नानं भोजेय्य, यो चेकं सकदा-
गार्मि भोजेय्य ... यो च सतं सकदागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अनागार्मि भोजेय्य ... यो च सतं अनागामीनं भोजेय्य, यो चेकं अरहन्तं भोजेय्य ...
यो च सतं अरहन्तानं भोजेय्य, यो चेकं पञ्चेकबुद्धं भोजेय्य ... यो च २५
सतं पञ्चेकबुद्धानं भोजेय्य, यो च तथागतं अरहन्तं सम्मासम्बुद्धं भोजेय्य
... यो च बुद्धप्पमुखं^२ भिक्खुसङ्घं भोजेय्य, यो च चातुर्दिसं सङ्घं उद्दिस्स विहारं
कारापेय्य ... यो च पसन्नचित्तो बुद्धं च धर्मं च सङ्घं च सरणं गच्छेय्य, यो च पसन्नचित्तो सिक्खापदानि समादियेय्य – पाणाति-

* एत्य सी०, रो० पीत्वकेतु ‘यं च गहपति वेलामो ब्राह्मणो दानं अदासि महादानं’ हस्ति प्रतिको पाठो दिस्सति । १. वेरमणि – स्था० । २. गन्धोहनमत्तं – दी०, गन्धोहनमत्तं – स्था०, रो० । ३. सतं बुद्धप्पमत्तं – स्था० ।

B. 197

R. 395

R. 396

पाता वेरमणि ... पे०... सुरामेरयमज्जपमास्टुना वेरमणि, यो च
अन्तमसो गन्धोहनमत्तं पि मेत्तचित्तं भावेय्य, यो च अच्छरासङ्घातमत्तं
पि अनिच्चसञ्जां भावेय्य, इदं ततो महफ्लतरं” ति ।

सीहनादवग्नो द्रुतियो ।

तस्मुद्धानं

5 नादो॑ सउपादिसेसो॑ च, कोट्टिकेनै॒ समिद्धिना ।
गण्डसञ्जा कुलं॑ मेत्ता॑, देवता वेलामेन चा ति ॥

— — —

३. सत्तावासवग्नो

१. तिठानसुतं

B. 198

1. “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि उत्तरकुरुका मनुस्सा देवे च
तावर्तिसे अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके च मनुस्से । कतमेहि तीहि ?
अममा, अपरिग्रहा, नियतायुका, विसेसगुणा” – इमेहि खो, भिक्खवे,
तीहि ठानेहि उत्तरकुरुका मनुस्सा देवे च तावर्तिसे अधिगण्हन्ति जम्बु-
10 दीपके च मनुस्से ।

2. “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि देवा तावर्तिसा उत्तरकुरुके च
मनुस्से अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके च मनुस्से । कतमेहि तीहि ? दिव्बेन
आयुना, दिव्बेन वण्णेन, दिव्बेन मुखेन – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि
ठानेहि देवा तावर्तिमा उत्तरकुरुके च मनुस्से अधिगण्हन्ति जम्बुदीपके
15 च मनुस्से ।

3. “तीहि, भिक्खवे, ठानेहि जम्बुदीपका मनुस्सा उत्तरकुरुके
च मनुस्से अधिगण्हन्ति देवे च तावर्तिसे । कतमेहि तीहि ? सूरा,
सतिमन्तो, इध ब्रह्मचरियवासो – इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि ठानेहि
जम्बुदीपका मनुस्सा उत्तरकुरुके च मनुस्से अधिगण्हन्ति देवे च ताव-
20 तिसे” ति ।

१-१. उत्थो॑ सउपादिसेसो॑ – सी०, वत्थो॑ सभपादिसेसो॑ – स्था०; बुत्थो॑ स-
उपादिसेसो॑ – रो० । २. कोट्टिलेन – स्था०, रो० । ३-३. कुले॑ मेत्ता॑ – सी०, रो०; कुले॑ सत्ता॑ –
स्था० । ४. विसेसभुनो॑ – सी०, स्था०, रो० ।

२. अस्सखलुङ्कासुतं

१. “तयो च, भिक्खवे, अस्सखलुङ्के देसेस्सामि तयो च पुरिसखलुङ्के तयो च अस्सपरस्से^१ तयो च पुरिसपरस्से^२ तयो च भद्रे अस्साजानीये तयो च भद्रे पुरिसाजानीये । तं सुणाथ ... पे०. . ।

R. 397

२. “कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सखलुङ्का ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोह-परिणाहसम्पन्नो^३ । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अस्सखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोह-परिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सखलुङ्का ।

३. “कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसखलुङ्का ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो, न आरोह-परिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

10 B 199

४. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध^४, भिक्खवे, भिक्खु ‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति, ‘अयं दुक्खसमुदयो’ ति यथाभूतं पजानाति, ‘अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवस्मि वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुटो संसादेति”, नो विस्सज्जेति । इदमस्स न वण्णस्मि वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपात-सेनासनगिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो होति, न वण्णसम्पन्नो न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

20 R. 398

५. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु

.25

१. अस्ससदस्से – सी०, स्या०, रो० । २. पुरिससदस्से – सी०, स्या०, रो० । ३. आरोह-परिणाहसम्पन्नो – सी० । ४. इध पन – स्या० । ५. सम्पादेति – स्या० ।

- ‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति ... पे०... ‘अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवर्स्म वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुढो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णर्स्म वदामि । न खो पन लाभी होति चीवरपिण्डपात-
५ सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स न आरोहपरि-
णाहर्स्म वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च
होति वण्णसम्पन्नो च, न आरोहपरिणाहसम्पन्नो ।

B. 200,
R. 399

६. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे, भिक्खु
१० ‘इदं दुक्खं’ ति यथाभूतं पजानाति ... पे०... ‘अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति यथाभूतं पजानाति । इदमस्स जवर्स्म वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुढो विस्सज्जेति, नो संसादेति । इदमस्स वण्णर्स्म वदामि । लाभी खो पन होति चीवर-
१५ पिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स आरोह-
१५ परिणाहर्स्म वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसखलुङ्को जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो पुरिसखलुङ्का ।

७. “कतमे च, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ? इध, भिक्खवे,
१८ एकच्चो अस्सपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च
२० आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो अस्सपरस्सा ।

८. “कतमे च, भिक्खवे, तयो पुरिसपरस्सा ? इध, भिक्खवे,
एकच्चो पुरिसपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च
आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

९. “कथं च, भिक्खवे, पुरिसपरस्सो ... पे०... जवसम्पन्नो
२५ च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु पञ्चक्षं ओरम्भागियानं संदोजनानं परिक्खया ओपपातिको
होति, तत्थ परिनिब्बायी अनावतिधम्मो तस्मा लोका । इदमस्स
जवर्स्म वदामि । अभिधम्मे खो पन अभिविनये पञ्चं पुढो विस्सज्जेति,
नो संसादेति । इदमस्स वण्णर्स्म वदामि । लाभी खो पन होति
३० चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स

आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, पुरिसपरस्तो जव-
सम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो,
भिक्खवे, तयो पुरिसपरस्ता ।

१०. “कतमे च, भिक्खवे, तयो भद्रा अस्साजानीया ? इध,
भिक्खवे, एकच्चो भद्रो अस्साजानीयो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति ५
वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे खो, भिक्खवे, तयो
भद्रा अस्साजानीया ।

R 400

११. “कतमे च, भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया ? इध,
भिक्खवे, एकच्चो भद्रो पुरिसाजानीयो ... पे०... जवसम्पन्नो च होति १०
वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ।

10

१२. “कथं च, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो ... पे०... जव-
सम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव
धम्मे मयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । इदमस्स
जवस्मि वदामि । ग्रभिधम्मे खो पन ग्रभिविनये पञ्चं पुट्ठो विस्सज्जेति, १५
नो समादेति । इदमस्स वण्णस्मि वदामि । लाभी खो पन होति
चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारानं । इदमस्स
आरोहपरिणाहस्मि वदामि । एवं खो, भिक्खवे, भद्रो पुरिसाजानीयो
जवसम्पन्नो च होति वण्णसम्पन्नो च आरोहपरिणाहसम्पन्नो च । इमे
खो, भिक्खवे, तयो भद्रा पुरिसाजानीया” ति ।

B. 201

15

20

३. तण्हामूलकमुत्तं

१. “नव, भिक्खवे, तण्हामूलके धम्मे देसेस्सामि, तं सुणाथ ...
कतमे च, भिक्खवे, नव तण्हामूलका धम्मा ? तण्हं पटिच्च परियेसना,
परियेसनं पटिच्च लाभो, लाभं पटिच्च विनिच्छयो, विनिच्छयं पटिच्च
छन्दरागो, छन्दरागं पटिच्च अज्ञोसानं, अज्ञोसानं पटिच्च परिगग्हो,
परिगग्हं पटिच्च मच्छरियं, मच्छरियं पटिच्च आरक्खो, आरक्खाधिकरणं २५
दण्डादानं^१ सत्पादानं^२ कलहविग्गहविवाद-नुवंतुवं-पेमुञ्जा-मुसादादा^३”

R. 401

१. दण्डादानसत्पादान - सी०, स्था०, रो० । २. ० विवादा० - सी०, स्था०, रो० ।

अ०४४-६

अनेके पापका अकुसला धर्मा सम्भवन्ति । इमे खो, भिक्खवे,
नव तण्हामूलका धर्मा” ति ।

४. सत्तावाससुत्तं

१. “नवयिमे, भिक्खवे, सत्तावासा । कतमे नव ? सन्ति,
भिक्खवे, सत्ता नानत्तकाया नानत्तसञ्ज्ञानो, सेव्यथापि मनुस्सा, एकच्चे
५ च देवा, एकच्चे च विनिपातिका । अयं पठमो सत्तावासो ।

२. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता नानत्तकाया एकत्तसञ्ज्ञानो,
सेव्यथापि देवा ब्रह्मकायिका पठमाभिनिब्बत्ता । अयं दुतियो
सत्तावासो ।

३. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया नानत्तसञ्ज्ञानो,
१० सेव्यथापि देवा आभस्सरा । अयं ततियो सत्तावासो ।

४. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया एकत्तसञ्ज्ञानो,
सेव्यथापि देवा सुभकिण्हा । अयं चतुर्थो सत्तावासो ।

५. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता असञ्ज्ञानो अप्पटिसवेदिनो,
सेव्यथापि देवा असञ्ज्ञसत्ता” । अयं पञ्चमो सत्तावासो ।

B. 202 १५ ६. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो रूपसञ्ज्ञान समतिक्कमा
पटिषञ्ज्ञानं^१ ग्रथङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञान अमनसिकारा ‘अनन्तो
आकासो’ ति आकासानञ्चायतनूपगा । अयं छट्टो सत्तावासो ।

७. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो आकासानञ्चायतनं समति-
क्कम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनूपगा । अयं सत्तमो
२० सत्तावासो ।

८. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समति-
क्कम्म ‘नतियं किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्जायतनूपगा । अयं अट्टमो
सत्तावासो ।

९. “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो आकिञ्चञ्जायतनं
२५ समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनूपगा । अयं नवमो सत्तावासो ।
इमे खो, भिक्खवे, नव सत्तावासा” ति ।

१ प्रसञ्जासत्ता – स्था० । २ पटिषञ्ज्ञाण – सी० ।

५. पञ्जासुतं

१. “यतो खो, भिक्खुवे, भिक्खु नो पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति, तस्सेतं, भिक्खुवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

R. 402

२. “कथं च, भिक्खुवे, भिक्खुनो पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ? ‘बीतरागं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ५ ‘बीतदोसं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘बीतमोहं मे चित्तं’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘असरागधम्मं’ मे चित्तं १० ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति, ‘असदोसधम्मं’ मे चित्तं ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘असमोहधम्मं’ मे चित्तं १५ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं कामभवाया’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं रूपभवाया’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति ; ‘अनावत्तिधम्मं मे चित्तं अरूपभवाया’ ति पञ्जाय चित्तं सुपरिचितं होति । यतो खो, भिक्खुवे, भिक्खुनो कल्लं वचनाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति १५ पजानामी’” ति ।

६. सितायूपसुतं

१. एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च चन्दिकापुत्तो राजगहेविहरन्ति^१ वेळुवने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खु आमन्तेसि^२ – “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति – ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चित्’ होति”, तस्सेतं २० भिक्खुनो कल्लं वेय्याकरणाय – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

B. 203

२. एवं वुत्ते^३ आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतद्वोच – “न खो, आवुसो चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति

R. 403

१. पजानामी – स्याऽ । २. असारागधम्म – सी० । ३. असदोसधम्म – सी० ।
 ४. असमोहधम्म – सी० । ५. कामरागाया – स्याऽ । ६. विहरति – म० । ७. एत्य
 ‘आवुसो ... ऐ०... एतददोप’ सी० पोत्तके अधिको पाठो दिस्तति । ८-९. चित्तं सुपरिचितं होति – सी०, स्याऽ, रो० । १०-११. यथ खो – सी० ।

- ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एवं च खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’¹⁴ ति ।

३. दुतियं पि खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खू आमन्तेसि — “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

- दुतियं पि खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतदबोच — “न खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एवं च खो, आवुसो, चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

B. 204

४. ततियं पि खो आयस्मा चन्दिकापुत्तो भिक्खू आमन्तेसि — “देवदत्तो, आवुसो, भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’” ति ।

- ततियं पि खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं चन्दिकापुत्तं एतदबोच — “न खो, आवुसो चन्दिकापुत्त, देवदत्तो भिक्खूनं एवं धम्मं देसेति — ‘यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय — खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं,

नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी' ति । एवं च खो, आवुसो चन्दिकापुत्र,
देवदत्तो भिक्खुनं धम्मं देसेति – 'यतो खो, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा
चित्तं सुपरिचितं होति, तस्सेतं भिक्खुनो कल्लं वेद्याकरणाय – खीणा
जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी'
ति ।

५

५. "कथं च, आवुसो, भिक्खुनो चेतसा चित्तं सुपरिचितं
होति ? 'बीतरागं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति;
'बीतदोसं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'बीतमोहं मे
चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'असरागधम्मं मे चित्तं' ति
चेतसा चित्तं सुपरिचितं होति; 'असदोसधम्मं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं
सुपरिचितं होति; 'असमोहधम्मं मे चित्तं' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं
होति; 'अनावत्तिधम्मं मे चित्तं कामभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं
होति; 'अनावत्तिधम्मं मे चित्तं रूपभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं
होति, 'अनावत्तिधम्मं मे चित्तं अरूपभवाया' ति चेतसा चित्तं सुपरिचितं
होति । एवं सम्मा विमुत्तचित्तस्स खो, आवुसो, भिक्खुनो भुसा चे पि
चक्खुविज्ञेया रूपा चक्खुस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स चित्तं
परियादियन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्तं होति ठिं आनेऽजप्तं,
वयं चस्सानुपस्सति ।

R. 404

10

15

15

"सेव्यथापि, आवुसो, सिलायूपो सोळसकुक्कुको^१ ।
तस्मस्सु^२ अटु कुक्कू हेट्टा नेमङ्गमा^३, अटु कुक्कू उपरि नेमस्स । अथ
पुरत्थिमाय चे पि दिसाय आगच्छेय्य भुसा वातवुट्टि, नेव न^४ सङ्कृम्पेय्य^५
न सम्पवेष्य; अथ पञ्चमाय ... अथ उत्तराय ... अथ दविखणाय
चे पि दिसाय आगच्छेय्य भुसा वातवुट्टि, नेव नं सङ्कृम्पेय्य न सम्प-
वेष्य । तं किस्स हेतु ? गम्भीरता, आवुसो, नेमस्स, सुनिखातत्ता
सिलायूपस्स । एवमेव खो, आवुसो, सम्मा^६ विमुत्तचित्तस्स भिक्खुनो
भुसा चे पि चक्खुविज्ञेया रूपा चक्खुस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स
चित्तं परियादियन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्तं होति ठिं आनेऽजप्तं,
वयं चस्सानुपस्सति ।

R. 405

B. 205

25

.

१. आनेऽजप्त – सी०, रो० । २. सोळसकुक्कुको – सी०; सोळसकुक्कु – स्या० ।

३. तस्स – स्या० । ४. नेमस्स – सी०, रो० । ५-६. नं कम्पेय्य न सङ्कृम्पेय्य – सी०, रो०;

सङ्कृम्पेय्य न सम्पकम्पेय्य – स्या० । ६. एवं सम्मा – सी०, स्या०, रो० ।

“भुसा चे पि सोतविञ्चेय्या सहा ... धानविञ्चेय्या गन्धा ... जिव्हाविञ्चेय्या रसा ... कायविञ्चेय्या फोट्टबा ... मनो-विञ्चेय्या धम्मा मनस्स आपाथं आगच्छन्ति, नेवस्स चित्तं परियादियन्ति; अमिस्सीकतमेवस्स चित्त होति ठितं आनेञ्जप्ततं, वयं चस्सानु-५ पस्सती” ति ।

७. पठमवेरसुत्तं

१. अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डिकं गहपति भगवा एतदवोच –

२. “यतो खो, गहपति, अरियमावकस्स पञ्च भयानि वेरानि १० वूपसन्तानि होन्ति, चतूहि च सोतापत्तियज्ञे हि समन्वागतो होति, सो आकङ्क्षामानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय्य – ‘खीणनिरयेम्हि खीण-तिरच्छानयोनि’ खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो, सोता-पन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो’ ति ।

R. 406 ३. “कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? १५ यं, गहपति, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्टघम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिक पि दुख्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति, पाणातिपाता पटिविरतो नेव दिट्टघम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, न चेतसिकं पि दुख्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । पाणातिपाता पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं २० वूपसन्तं होति ।

B. 206 ४. “यं, गहपति, अदिनावायी ... पे०... कामेसुमिच्छाचारी ... मूसावादी ... सुरामेरयमज्जपमादट्टायी सुरामेरयमज्जपमादट्टानपञ्चया दिट्टघम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुख्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति, सुरामेरयमज्जपमादट्टाना २५ पटिविरतो नेव दिट्टघम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, न चेतसिकं पि दुख्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । सुरा-

१० योनियो – सी०, स्पा० ।

मेरयमज्जपमादद्वाना पठिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति ।
इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

५. “कतमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ?
इध, गहपति, अरियसावको बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति –
'इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो ५
लोकविद् अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा'
ति । धम्मे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – 'स्वाक्षरातो भगवता
धम्मो सन्दिट्को अकालिको एहिपस्सिको ओपनेयिको' पञ्चतं
वेदितब्बो विच्छृंही' ति । सङ्के अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति –
'सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्को उजुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्को १०
आयप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्को सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावक-
सङ्को; यदिं चत्तारि पुरिसयुगानि अद्व पुरिसपुगला एस भगवतो
सावकसङ्को आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं
पुञ्जाक्षेत्रं लोकस्सा' ति । अरियकन्तेहि सीलेहि समन्नागतो होति
अखण्डेहि अछिदेहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिससेहि विच्छुप्पसत्थेहि
अपरामद्वेहि समाधिसंवत्तनिकेहि । इमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि
समन्नागतो होति ।

R. 407

६. “यतो खो, गहपति, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि च चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति,
होति, सो आकङ्क्षमानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय – 'खीणनिरयोम्हि २०
खीणतिरच्छानयोनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो;
सोतापन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो'" ति ।

८. त्रुटियवेरसुत्तं

१. “यतो खो, भिक्षुवे, अरियसावकस्स पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, चतूहि च सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति,
सो आकङ्क्षमानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय – 'खीणनिरयोम्हि खीण-
तिरच्छानयोनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो; सोता-
पन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो' ति ।

B 207

१. श्रीपनियिको – सी०, स्था०, रो० । २. सम्बोधिपरायणो – सी०, स्था०, रो० ।

२. “कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? यं, भिक्खवे, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुखं दोमनस्सं पटिसंबेदेति, पाणातिपाता पटिविरतो ... पे०... एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं ५ होति ।

३. “यं, भिक्खवे, अदिनादायी ... पे०... सुरामेरयमज्जपमाद-ट्रायी सुरामेरयमज्जपमादट्रानपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुखं दोमनस्सं पटि-संबेदेति, सुरामेरयमज्जपमादट्राना पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं १० वेरं पसवति, न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, न चेतसिकं पि दुखं दोमनस्सं पटिसंबेदेति । सुरामेरयमज्जपमादट्राना पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्त होति । इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

४. “कतमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ? १५ इध, भिक्खवे, अरियसावको बुद्धे ग्रवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – ‘इति पि सो भगवा ... पे०... सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ ति । धम्मे ... पे०... सहृदे ... अरियकन्तेहि सीलेहि समन्नागतो होति अखण्डेहि अछिद्देहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिससेहि विज्ञुप्पसत्थेहि अपरामट्टेहि समाधिसंवत्तनिकेहि । इमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि २० समन्नागतो होति ।

R. 408

B. 208

५. “यथो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि च चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति, सो आकृत्मानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय्य – ‘खीणनिरयोम्भि खीणतिरच्छानयोनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो; २५ सोतापन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो’” ति ।

६. आधातवत्थसुत्तं

१. “नवयिमानि, भिक्खवे, आधातवत्थूनि । कतमानि नव ? ‘अनत्थं मे अचरी’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्थं मे चरती’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्थं मे चरिस्ती’ ति आधातं बन्धति; ‘पियस्स मे मनापस्स

अनत्यं अचरी' ति ... पे०... 'अनत्यं चरती' ति ... पे०... 'अनत्यं चरि-
स्सती' ति आघातं बन्धति; 'अपियस्स मे अमनापस्स अत्यं अचरी'
ति ... पे०... 'अत्यं चरती' ति ... पे०... 'अत्यं चरिस्सती' ति आघातं
बन्धति। इमानि खो, भिक्खवे, नव आघातवत्थूनी" ति ।

१०. आघातपटिविनयसुत्तं

१. "नवयिमे, भिक्खवे, आघातपटिविनया । कतमे नव ? ५
'अनत्यं मे अचरि', तं कुतेत्य लब्धा' ति आघातं पटिविनेति; 'अनत्यं
मे चरति, तं कुतेत्य लब्धा' ति आघातं पटिविनेति; 'अनत्यं मे चरिस्सति,
तं कुतेत्य लब्धा' ति आघातं पटिविनेति; पियस्स मे मनापस्स अनत्यं
अचरि ... पे०... अनत्यं चरति ... पे०... 'अनत्यं चरिस्सति, तं कुतेत्य १०
लब्धा' ति आघातं पटिविनेति; अपियस्स मे अमनापस्स अत्यं अचरि
... पे०... अत्यं चरति ... पे०... 'अत्यं चरिस्सति, तं कुतेत्य लब्धा' ति
आघातं पटिविनेति। इमे खो, भिक्खवे, नव आघातपटिविनया"
ति ।

R. 409

10

११. अनुपुब्बनिरोधसुत्तं

१. "नवयिमे, भिक्खवे, अनुपुब्बनिरोधा । कतमे नव ? पठमं^१
ज्ञानं समापनस्स कामसञ्ज्ञा^२ निश्चदा होति; द्वितीयं ज्ञानं समापनस्स
वितक्कविचारा निश्चदा होन्ति; ततियं ज्ञानं समापनस्स पीति निश्चदा
होति; चतुर्थं ज्ञानं समापनस्स अस्सासपस्सासा निश्चदा होन्ति; आकासा-
नञ्चायतनं समापनस्स रूपसञ्ज्ञा निश्चदा होति; विज्ञाणञ्चाय-
तनं समापनस्स आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निश्चदा होति; आकिञ्च-
ञ्जायतनं समापनस्स विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निश्चदा होति; नेव २० B. 209
सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समापनस्स आकिञ्चञ्जञायतनसञ्ज्ञा निश्चदा
होति; सञ्ज्ञावेदपितनिरोधं समापनस्स सञ्ज्ञा च वेदना च निश्चदा
होन्ति। इमे खो, भिक्खवे, नव अनुपुब्बनिरोधा" ति ।

सत्तावासवग्गो ततियो ।

१. अचरी ति - स्था० । २-२. पठमज्ञानं - सी०, स्था० । ३. आमिस्ससञ्ज्ञा
- स्था० ।

तत्सुहानं

तिठान् खलुङ्को तण्डा, सत्तपञ्चा॑ सिलायुपो॑ ।
द्वे वेरा॑ द्वे आघातानि, अनुपुब्बनिरोधेन चा ति ॥

४. महावग्न्यो

१. अनुपुब्बविहारसुतं

- R. 410 १. “नवयिमे, भिक्खवे, अनुपुब्बविहारा । कतमे नव” ?
पठमं ज्ञानं, दुतियं ज्ञानं, ततियं ज्ञानं, चतुर्थं ज्ञानं, आकासानञ्चायतनं,
५ विज्ञाणञ्चायतनं, आकिञ्चञ्चञ्चायतनं, नेवसञ्चानासञ्चायतनं,
सञ्चावेदयितनिरोधो – इमे खो, भिक्खवे, नव अनुपुब्बविहारा” ति ।

२. अनुपुब्बविहारसमापत्तिसुतं

१. “नवयिमा, भिक्खवे, अनुपुब्बविहारसमापत्तियो देसेस्तामि,
तं सुणाथ ... पे०... कतमा च, भिक्खवे, नव अनुपुब्बविहारसमापत्तियो ?
यत्थ कामा निश्चन्ति, ये च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति,
R. 411 १० अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिण्णा पारञ्जता॑” तदञ्जता॑ ति वदामि । ‘कथ कामा निश्चन्ति, के च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेत्य,
सो एवमस्स वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं
१५ उपसम्पज्ज विहरति । एत्थ कामा निश्चन्ति, ते च कामे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती॑ ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायादी ‘साधू॑’ ति भासितं अभिनन्देत्य अनुमोदेत्य; ‘साधू॑’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्मानो पञ्जलिको परिपुरासेत्य ।

- B 210 २० २. “यत्थ वितक्कविचारा निश्चन्ति, ये च वितक्कविचारे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता

१-१. ठानकलुङ्को – सी०, ठानखलुङ्को – स्या०; ठानखलुङ्को – रो० । २-२. सत्तपञ्चा॑ सिलायुपो॑ – सी०, रो०; वत्पत्सञ्चा॑ सिलायुपो॑ – स्या० । ३. वेरा॑ – स्या० । ४. एत्व सी०, रो० पोत्प्रेक्षु॑ ‘इव भिक्खवे भिक्खु विविच्चेव कामेहि॑’ ति आदिना वित्यारेन पाठो दिस्त्वति । ५. पारगता॑ – सी०, स्या०, रो० ।

तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं वित्ककविचारा निरुज्जन्ति, के च वित्ककविचारे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति - अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो - 'इधावुसो, भिक्खु वित्ककविचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्य वित्ककविचारा निरुज्जन्ति, ते च वित्ककविचारे निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खुवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनु-मोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिष्पासेय्य ।

३. "यत्थं पीति निरुज्जन्ति, ये च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं पीति निरुज्जन्ति, के च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति - अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो - 'इधावुसो, भिक्खु पीतिया च विरागा ... पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्य पीति निरुज्जन्ति, ते च पीर्ति निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खुवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिष्पासेय्य ।

४. "यत्थं उपेक्षासुखं" निरुज्जन्ति, ये च उपेक्षासुखं निरो-धेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिणा पारङ्गता तदङ्गेना' ति वदामि । 'कथं उपेक्षासुखं निरु-ज्जन्ति, के च उपेक्षासुखं निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति - अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो - 'इधावुसो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति; एत्य उपेक्षासुखं निरुज्जन्ति, ते च उपेक्षासुखं निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खुवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिष्पासेय्य ।

B. 412

B. 211

१. उपेक्षासुखा -सी०; उपेक्षासुखं - रो० ।

५. “यत्थ रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति”, ये च रूपसञ्ज्ञा^१ निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिष्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च रूपसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि ५. अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेद्य, सो एवमस्स वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकक्मा पटिष्ठसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति आकासा-नञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । एत्थ रूपसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ते च रूपसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती’ ति । अद्वा, भिक्खवे, १० असठो अभायावी ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्देद्य अनुमोदेद्य; ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिशुपासेद्य ।

B. 413

६. “यत्थ आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ये च आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा १५ ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिष्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च आकासा-नञ्चायतनसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न जानामि अहमेतं न पस्सामी’ ति, इति यो एवं वदेद्य, सो एवमस्स वचनीयो – ‘इधावुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिकक्म्म अनन्तं २० विञ्ज्ञाणं ति विञ्ज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । एत्थ आकासा-नञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ते च आकासानञ्चायतनसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती’ ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अभायावी ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्देद्य अनुमोदेद्य; ‘साधू’ ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिशुपासेद्य ।

B. 212

७. “यत्थ विञ्ज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, ये च विञ्ज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, ‘अद्वा २५ ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिष्णा पारङ्गता तदङ्गेना’ ति वदामि । ‘कथं विञ्ज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरुज्ज्ञति, के च विञ्ज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति – अहमेतं न

१-१ निरुज्ज्ञन्ति ये च रूपसञ्ज्ञा – सी०, स्या०, रो० ।

जानामि अहमेतं न पत्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो — 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिवक्तम्म नत्थि किञ्च्ची ति आकिञ्चञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । एत्थ विज्ञाणञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, ते च विज्ञाणञ्चायतनसञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी ५ 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिशुपासेय्य ।

८. "यत्थ आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, ये च आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिण्णा पारञ्ज्ञता तदञ्ज्ञेना' ति वदामि । १० 'कथं आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, के च आकिञ्चञ्चञ्चाय- तनसञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति — अहमेतं न जानामि अहमेतं न पत्सामी' ति, इति यो एव वदेय्य, सो एवमस्स वचनीयो — 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्चायतनं समतिवक्तम्म नेवसञ्चाना- नासञ्चायतनं उपसम्पज्ज, विहरति । एत्थ आकिञ्चञ्चञ्चायतन- १५ सञ्चाना निरुज्ज्ञति, ते च आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्चाना निरो- धेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको परिशुपासेय्य ।

९. "यत्थ नेवसञ्चानानासञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, ये च २० नेवसञ्चानानासञ्चायतनसञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति, 'अद्वा ते आयस्मन्तो निच्छाता निब्बुता तिण्णा पारञ्ज्ञता तदञ्ज्ञेना' ति वदामि । 'कथं नेवसञ्चानानासञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, के च नेवसञ्चाना- नासञ्चायतनसञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ति — अहमेतं न जानामि अहमेतं न पत्सामी' ति, इति यो एवं वदेय्य, सो एवमस्स २५ वचनीयो — 'इधावुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्चानानासञ्चायतनं समति- वक्तम्म सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति । एत्थ नेवसञ्चाना- नासञ्चायतनसञ्चाना निरुज्ज्ञति, ते च नेवसञ्चानानासञ्चायतन- सञ्चाना निरोधेत्वा निरोधेत्वा विहरन्ती' ति । अद्वा, भिक्खवे, असठो अमायावी 'साधू' ति भासितं अभिनन्देय्य अनुमोदेय्य; 'साधू' ति भासितं ३०

अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा नमस्समानो पञ्जलिको पियरुपासेय्य ।
इमा खो, भिक्खवे, नव अनुपब्बविहारसमापत्तियो” ति ।

३. निब्बानसुखसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्रो राजगहे विहरति बेळ्डुवने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खु आमन्त्रेसि –
२. “सुखमिंदं, आवुसो, निब्बानं । सुखमिंदं, आवुसो, निब्बानं” ति ।
- R. 415 एवं वुत्ते आयस्मा उदायी’ आयस्मन्तं सारिपुत्रं एतदबोच – “कि पनेत्य, आवुसो सारिपुत्र, सुखं यदेत्य नत्य वेदयितं” ति ?
३. “एतदेव ख्वेत्य^१, आवुसो, सुखं यदेत्य नत्य वेदयितं । पञ्चमे, आवुसो, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चवखुविञ्चेष्या रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरुपा कामूपसंहिता रजनीया, सोतविञ्चेष्या सहा ... पे०... धानविञ्चेष्या गन्धा ... जिब्हाविञ्चेष्या रसा ... कायविञ्चेष्या फोटुब्बा इट्टा कन्ता मनापा पियरुपा कामूपसंहिता रजनीया – इमे खो, आवुसो, पञ्च कामगुणा । यं खो, आवुसो, इमे पञ्च कामगुणे पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्सं, इदं वुच्चतावुसो, १५ कामसुखं ।
४. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो कामसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुखं उपज्जेय्य यावदेव २० आबाधाय; एवमेवस्स ते कामसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुखमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।
५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा २५ ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो वितक्कसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदा-चरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेव्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुखमेतं ३० १. उदायी – सी०, स्था०, दो० । २. ख्वेत्य – सी० ।

उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते वितक्कसहगता सञ्ज्ञा-
मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पना-
वुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो,
परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

R. 416
B. 214

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु पीतिया च विराण ... पे०... ५
ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना
विहारेन विहरतो पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स
होति आबाधो । सेय्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य यावदेव
आबाधाय; एवमेवस्स ते पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदा-
चरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं १०
वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा
सुखं निब्बानं ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०...
चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना
विहारेन विहरतो उपेक्खासहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, १५
स्वास्स होति आबाधो । सेय्यथापि, आवुसो, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य
यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते उपेक्खासहगता सञ्ज्ञामनसिकारा
समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो
दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदि-
तब्बं यथा सुखं निब्बानं । २०

७. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
क्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो
आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । तस्स चे,
आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो रूपसहगता सञ्ज्ञा-
मनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेय्यथापि, आवुसो, २५
सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते रूपसहगता
सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो
पनावुसो, आबाधो दुक्खमेतं वुत्तं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो,
परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

25
R. 417

८. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं ३०
समतिकक्षम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज

B. 215

विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो आकासानञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेयथापि, आवुसो, सुखिनो दुखें उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते आकासानञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुखमेतं वुतं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकक्षम्, नत्य किञ्ची ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पद्ज 10 विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेयथापि, आवुसो, सुखिनो दुखें उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स ते विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुखमेतं वुतं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं ।

१०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्चायतनं समतिकक्षम् नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । तस्स चे, आवुसो, भिक्खुनो इमिना विहारेन विहरतो आकिञ्चञ्चायतन-20 सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति, स्वास्स होति आबाधो । सेयथापि, आवुसो, सुखिनो दुखें उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एव-मेवस्स ते आकिञ्चञ्चञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स होति आबाधो । यो खो पनावुसो, आबाधो दुखमेतं वुतं भगवता । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं 25 निब्बानं ।

R. 418

११. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्ज्ञाय चत्सं दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । इमिना पि खो एतं, आवुसो, परियायेन वेदितब्बं यथा सुखं निब्बानं” ति ।

४. गावीउपमासुतं

B. 216

१. “सेव्यथापि, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं । तस्मा एवमस्स – ‘यन्नाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं’ ति । सा पुरिमं पादं न मुष्पतिद्वितं पतिद्वापेत्वा पच्छिमं पादं उद्धरेय्य । सा न चेव अगतपुब्बं दिसं गच्छेय्य, ५ न च अखादितपुब्बानि तिणानि खादेय्य, न च अपीतपुब्बानि पानीयानि पिवेय्य; यस्मि चस्सा’ पदेसे’ ठिताय एवमस्स – ‘यन्नाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्य, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय्यं’ ति तं च पदेसं न सोत्थिना पच्चागच्छेय्य । तं किस्स हेतु? तथा हि सा, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता १० अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु बालो अव्यतो अखेत्तञ्जू अकुसलो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरिति”; सो तं निमित्तं न आसेवति न भावेति १५ न बहुलीकरोति न स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

२. “तस्स एवं होति – ‘यन्नाहं वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ञतां सम्पादानं चेतसो एकोदिभावं अवितकं अविचारं समाधिं पीतिसुखं दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं’ ति । सो न सक्कोति वितक्कविचारानं वूपसमा ... पे०.. दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरितु । तस्स एवं होति – ‘यन्नाहं विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि २० धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं’ ति । सो न सक्कोति विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरितु । अयं वृच्छति, भिक्खवे, ‘भिक्खु उभतो भट्टो उभतो परिहीनो, सेव्यथापि सा गावी पब्बतेय्या बाला अव्यत्ता अखेत्तञ्जू अकुसला विसमे पब्बते चरितुं’ । २५

३. “सेव्यथापि, भिक्खवे, गावी पब्बतेय्या पण्डिता व्यत्ता^३ खेत्तञ्जू कुसला विसमे पब्बते चरितुं । तस्मा एवमस्स – ‘यन्नाहं अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय्यं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय्यं,

१-१. चस्ता पदे – सी०, पस्ता देसे – स्या०; चस्ता पादे – रो० । २. विहरितु – सी०, स्या०, रो० । ३. व्यत्ता – सी०, रो० ।

B. 217

अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेयं' ति । सा पुरिमं पादं सुप्पतिद्वितं पतिद्वापेत्वा पच्छमं पादं उद्धरेय । सा अगतपुब्बं चेव दिसं गच्छेय, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेय । यस्मि चस्मा पदेसे ठिताय एवमस्स – 'यन्मूनाहं अगतपुब्बं ३ चेव दिसं गच्छेयं, अखादितपुब्बानि च तिणानि खादेय, अपीतपुब्बानि च पानीयानि पिवेयं' ति तं च पदेसं सोत्यिना पच्चागच्छेय । तं किस्स हेतु ? तथा हि सा, भिक्खवे, गावो पब्बतेय्या पण्डिता व्यता खेतञ्च कुसला विस्मे पब्बते चरितुं । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु पण्डितो व्यतो खेतञ्च कुसलो विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि १० धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुख पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

४. "तस्स एवं होति – 'यन्मूनाहं वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ज्ञतं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभाव अवितकं अविचार समाधिजं १५ पीतिसुखं द्रुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं' ति । सो द्रुतियं ज्ञानं अनभिहिसमानो^१ वितक्कविचारानं वूपसमा द्रुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

R. 420

५. "तस्स एवं होति – 'यन्मूनाहं पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरेयं सतो च सम्पज्जानो, मुखं च कायेन पटिसंबेदेयं यं तं अरिया आचिक्कन्ति – उपेक्खको सतिमा सुखविहारी ति ततियं ज्ञानं उप- २० सम्पज्ज विहरेय्यं' ति । सो ततियं ज्ञानं अनभिहिसमानो पीतिया च विरागा ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

६. "तस्स एवं होति – 'यन्मूनाह सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च २५ पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थज्ञमा अदुक्खमसुखं उपेक्खा- सतिपरिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं' ति । सो चतुर्थं ज्ञानं अनभिहिसमानो सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

१. अनभिहिसमानो – स्याऽ ।

७. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्रमा पठिषसञ्ज्ञानं ग्रथ्यज्ञमा नानन्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरेयं’ ति । सो आकासानञ्चायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्रमा ... पे०... आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं ५ निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

B. 218

८. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्रम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरेयं’ ति । सो विज्ञाणञ्चायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्रम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाण- १० ञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

९. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्रम्म नत्थि किञ्चची ति आकिञ्चञ्जन्नायतनं उपसम्पद्ज विहरेयं’ ति । सो आकिञ्चञ्जन्नायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो विज्ञाण- १५ ञ्चायतनं समतिक्रम्म ‘नत्थि किञ्चची’ ति आकिञ्चञ्जन्नायतनं उप- सम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

15

१०. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं सब्बसो आकिञ्चञ्जन्नायतनं समतिक्रम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरेयं’ ति । २० सो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं अनभिहिसमानो सब्बसो आकिञ्चञ्जन्ना- यतनं समतिक्रम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो तं निमित्तं आसेवति भावेति बहुलीकरोति स्वाधिद्वितं अधिद्वाति ।

R. 421

११. “तस्स एवं होति – ‘यन्मूनाहं सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा- यतनं समतिक्रम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरेयं’ ति । २५ सो सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं अनभिहिसमानो सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा- यतनं समतिक्रम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति ।

१२. “यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु तं तदेव समापत्ति सगग्न्यजति पि बुद्धाति पि, तस्स मुदु चित्तं होति कम्मञ्चां । मुदुना कम्मञ्चेत चित्तेन अप्यमाणो समाधि होति मुभावितो । सो अप्यमाणेन समाधिना ३०

B. 219

सुभावितेन यस्से' यस्म' अभिज्ञासच्छकरणीयस्स घम्मस्स चित्तं
अभिनिन्नामेति अभिज्ञासच्छकिरियाय तत्र तत्रेव सक्षिखभव्वतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

१३. “सो सचे आकङ्क्षति – ‘अनेकविहितं इद्विविधं पञ्चनु-
भवेय्यं, एको पि हुत्वा वहुधा अस्तं, वहुधा पि हुत्वा एको अस्तं ... पे०...
याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेय्यं’ ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभव्वतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

१४. “सो सचे आकङ्क्षति – दिव्वाय सोतधातुया ... पे०... सति
सति आयतने ।

१५. “सो सचे आकङ्क्षति – ‘परस्तान परपुगलानं चेतसा
चेतो परिच्चन्न पजानेय्यं, सरागं वा चित्तं सरागं चित्तं ति पजानेय्यं, वीत-
रागं वा चित्तं वीतरागं चित्तं ति पजानेय्यं, मदोस वा चित्तं सदोसं चित्तं
ति पजानेय्यं, वीतदोसं वा चित्तं वीतदोसं चित्तं ति पजानेय्यं, समोहं
वा चित्तं समोहं चित्तं ति पजानेय्यं, वीतमोहं वा चित्तं ... सहित्तं वा
चित्तं ... विक्षितं वा चित्तं ... महगतं वा चित्तं ... अमहगतं वा चित्तं
... सउतरं वा चित्तं ... अनुतरं वा चित्तं यमाहितं वा चित्तं ...
असमाहितं वा चित्तं ... विमुत्तं वा चित्तं ... अविमुत्तं वा चित्तं
अविमुत्तं चित्तं ति पजानेय्यं’ ति, तत्र तत्रेव भक्षिखभव्वतं पापुणाति
सति सति आयतने ।

२० १६. “सो सचे आकङ्क्षति – ‘अनेकविहितं पुब्बेविनासं अनुस्स-
रेय्यं, सेय्यथीदं – एकं पि जार्ति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं
सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेविनासं अनुस्सरेय्यं’ ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभव्वतं
पापुणाति सति सति आयतने ।

R. 422

१७. “सो सचे आकङ्क्षति – ‘दिव्वेन चक्षुना विसुद्धेन
अतिकक्नतमानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानेय्यं’ ति, तत्र
तत्रेव सक्षिखभव्वतं पापुणाति सति सति आयतने ।

१८. “सो सचे आकङ्क्षति – ‘आसवानं खया अनासवं चेतो-
विमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव घम्मे सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा उप-

सम्पद्ज विहरेय्यं' ति, तत्र तत्रेव सक्षिखभव्वतं पापुणाति सति सति आयतने" ति ।

५. ज्ञानसुत्तं

१. "पठमं पाहं", भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; दुतियं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; तृतीयं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; चतुर्थं ५ पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामि; आकासानञ्चाय-तनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि, विज्ञाणञ्चाय-तनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; आकिञ्चचञ्चाय-तनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; नेवसञ्चाय-नासञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि; सञ्चाय- १० वेदयितनिरोधं^१ पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामि^२ ।

B. 220

२. "पठमं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामी" ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं? इध, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि .. पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति रूपगतं वेदनागतं सञ्चायगतं सञ्चारगतं १५ विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अथतो आबाधतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनन्ततो समनुपस्सति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति^३ । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति - 'एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सञ्चसञ्चार-समयो सञ्चूपधिपटिनिस्सग्नो तण्हाक्खयो'^४ विरागो निरोधो निब्बानं^५ २० ति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धर्मरागेन ताय धर्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधर्मो तस्मा लोका ।

R. 423

"सेव्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण- २५ पुरिसरूपके" वा मत्तिकापुञ्जे वा योगं करित्वा, सो अपरेन समयेन

१. पहं - सी०, दो० । २-२. अयं पाठे सी०, दो० पोत्खेमु नत्यि । ३. पतिद्वा-पेति - स्या० । ४. तण्हाक्खयो - सी०, स्या०, दो० । ५. तिणपुरिसके - सी०, दो० ।

B. 221

द्वारेपाती च होति अक्षणवेधी च महतो च कायस्स पदालिता'; एवमेव
 खो, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उप-
 सम्पज्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति रूपगतं वेदनागतं सञ्ज्ञागतं
 सङ्घारगतं विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो
 ५ सल्लतो अघतो आबाधतो परतो पलोकतो सुञ्जातो अनन्ततो समन्-
 पस्सति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति । सो तेहि धर्मेहि
 चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति - 'एतं सन्तं एतं
 पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सम्भो तण्हाक्खयो
 विरागो निरोधो निब्बान' ति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति ।
 १० नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धर्मरागेन ताय धर्मनन्दिया
 पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्य
 R. 424 परिनिब्बायी अनावत्तिधर्मो तस्मा लोका । 'पठमं पाहं, भिक्खवे,
 ज्ञानं निस्साय आसवानं खयं वदामी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च
 वुत्तं ।

१५ ३. "दुतियं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय ... पे०... ततियं पाहं,
 भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय ... पे०... 'चतुर्थं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय
 आसवानं खयं वदामी' ति, इति खो पनेतं वुत्त । किञ्चतें पटिच्च
 वुत्तं? इध, भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना
 पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्यङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खासति-
 २० पारिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव तत्य होति
 रूपगतं वेदनागतं सञ्ज्ञागतं विज्ञाणगतं, ते धर्मे अनिच्छतो
 दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आबाधतो परतो पलोकतो
 सुञ्जातो अनन्ततो समनुपस्सति । सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेति ।
 सो तेहि धर्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति -
 २५ 'एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सम्भो
 तण्हाक्खयो विरागो निरोधो निब्बान' ति । सो तत्य ठितो आसवानं
 खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धर्मरागेन
 ताय धर्मनन्दिया पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओप-
 पातिको होति तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधर्मो तस्मा लोका ।

३० "सम्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण-

पुरिसरूपके वा मत्तिकापुञ्जे वा योग्यं करित्वा, सो अपरेन समयेन
दूरेपाती' च होति अक्खणवेधी च महतो च कायस्स पदालिता; एवमेव
खो, भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज
विहरति । सो यदेव तथ्य होति रूपगतं वेदनागतं ... पे०... अनावत्ति-
धम्मो तस्मा लोका । 'चतुर्थं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आसवानं ५ R. 425
खयं वदामी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

B 222

४. "आकासानञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, ज्ञानं निस्साय आस-
वानं खयं वदामी" ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं
अथज्ञमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासा-
नञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव तथ्य होति वेदनागतं
सञ्ज्ञागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगतं, ते धम्मे अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो
गण्डतो सल्लतो अघतो आबाधतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनन्ततो
समनुपस्सति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेति । सो तेहि धम्मेहि
चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति - 'एतं सन्तं एतं
पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्समो तण्हाक्खयो
विरागो निरोधो निब्बानं' ति । सो तथ्य ठितो आसवानं खयं पापु-
णाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्म-
नन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको
होति तथ्य परिनिव्वायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 20

10

15

20

"सेव्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण-
पुरिसरूपके वा मत्तिकापुञ्जे वा योग्यं करित्वा, सो अपरेन समयेन
दूरेपाती' च होति अक्खणवेधी च महतो च कायस्स पदालिता; एवमेव
खो, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं
अथज्ञमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति 25
आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव तथ्य होति वेदनागत
सञ्ज्ञागतं ... पे०... अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । 'आकासानञ्चाय-
तनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामी' ति, इति यं तं वुत्तं,
इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

25

R. 426
B. 223

५. “विज्ञाणञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय ... पे०...
आकिञ्चञ्चायतनं पाहं, भिक्खवे, निस्साय आसवानं खयं वदामी”
ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेत पटिच्च वुत्तं ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकम्म ‘नत्थि किञ्ची’ ति
- ५ आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव तथ्य होति
वेदनागतं सञ्चागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगत, ते धम्मे अनिच्छतो
दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो
सुञ्जतो अनत्ततो समनुपस्सति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेति ।
सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया चित्तं उपसंहरति –
- १० ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सम्मो
तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बान’ ति । सो तथ्य ठितो आसवानं
खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन
ताय धम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्षया ओप-
पातिको होति तथ्य परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका ।
- १५ “सेव्यथापि, भिक्खवे, इस्सासो वा इस्सासन्तेवासी वा तिण-
पुरिसरूपके वा मत्तिकापुञ्जे वा योगं करित्वा, सो अपरेन समयेन
दूरेपाती च होति अक्खणवेधी च महतो च कायस्स पदालिता ; एवमेव
खो, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकम्म ‘नत्थि
किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । सो यदेव
- २० तथ्य होति वेदनागतं सञ्चागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगत, ते धम्मे
अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आवाधतो परतो
पलोकतो सुञ्जतो अनत्ततो समनुपस्सति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं
पटिवापेति । सो तेहि धम्मेहि चित्तं पटिवापेत्वा अमताय धातुया
चित्तं उपसंहरति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्घारसमयो
- २५ सब्बूपधिपटिनिस्सम्मो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बान’ ति ।
सो तथ्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति । नो चे आसवानं खयं
पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भा-
गियानं संयोजनानं परिक्षया ओपपातिको होति तथ्य परिनिब्बायी
अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । ‘आकिञ्चञ्चायतनं पाहं, निस्साय
- ३० आसवानं खयं वदामी’ ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।
६. “इति खो, भिक्खवे, यावता सञ्चासमापत्ति तावता

अञ्जापटिवेधो । यानि च खो इमानि, भिक्खवे, निस्साय^१ द्वे
आयतनानि – नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसमापत्ति च सञ्ज्ञावेदयित-
निरोधो च, ज्ञायीहेते^२, भिक्खवे, भिक्खूहि^३ समापत्तिकुसलेहि
समापत्तिवुद्गानकुसलेहि समापज्जितवा वुद्गहित्वा सम्मा^४ अक्षातब्बानी^५
ति वदामी” ति ।

B. 224

5

६. आनन्दसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसिता-
रामे । तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्खू आमन्तेसि – “आवुसो
भिक्खवे”^६ ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्स
पच्चस्मोमुः । आयस्मा आनन्दो एतदबोच –

२. “अच्छरियं, आवुसो, अभूत, आवुसो ! यावच्चिद तेन
भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन सम्बाधे ओकासाधि-
गमो अनुबुद्धो सत्तान विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिकमाय
दुक्खदोमनस्सानं अथङ्गमाय ज्ञायस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छ-
किरियाय । तदेव नाम चक्खुं^७ भविस्सति ते रूपा तं चायतनं नो
पटिसंवेदिस्सति । तदेव नाम सोतं भविस्सति ते सदा तं चायतनं
नो पटिसंवेदिस्सति । तदेव नाम धान^८ भविस्सति ते गन्धा तं
चायतनं नो पटिसंवेदिस्सति । सा व नाम जिब्धा भविस्सति ते रसा
तं चायतनं नो पटिसंवेदिस्सति । सो व नाम कायो भविस्सति ते
फोटुब्बा तं चायतनं नो पटिसंवेदिस्सती” ति ।

R. 427

15

३. एवं वृत्ते आयस्मा उदायी आयस्मन्त आनन्दं एतदबोच – २०
“सञ्ज्ञीमेव नु खो, आवुसो आनन्द, तदायतनं नो पटिसंवेदेति उदाहु
असञ्ज्ञी” ति ?

“सञ्ज्ञीमेव खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति, नो
असञ्ज्ञी” ति ।

“किसञ्ज्ञी पनावुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेती” ति ?

25

१-२ सी०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । २. ज्ञायी सींते – स्या० । ३. म० पोत्यके
नत्यि । ४-५. सम्मदक्षातब्बानी – स्या० । ५. भिक्खवो – सी०, रो० । ६. चक्खु –
सी० । ७. धान – सी० ।

४. “इधावुसो, भिक्खु, सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिष्ठसञ्ज्ञानं^१ अथज्ञमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एवंसञ्जी पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति ।

B. 225 ५ ५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म^२ ‘अनन्तं विज्ञानं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । एवंसञ्जी पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेति ।

६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म ‘नत्थि किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपसम्पद्ज १० विहरति । एवंसञ्जी पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेती” ति ।

R. 428 ७. “एकमिदाहं, आवुसो, समयं साकेते विहरामि अञ्जनवने मिगदाये । अथ खो, आवुसो, जटिलवासिका^३ भिक्खुनी येनाहं तेनुपसङ्क्रमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमन्त अट्टासि । एकमन्तं ठिता खो, आवुसो, जटिलवासिका भिक्खुनी मं एतदवोच – १५ ‘यायं, भन्ते आनन्द, समाधि न चाभिनतो न चापनतो न च समङ्घार-निगम्यवारितगतो’, विमुत्तता ठितो, ठितता, सन्तुसितो, सन्तुसितता नो परितस्सति । अय, भन्ते आनन्द, समाधि किम्फलो वृत्तो भगवता” ति ?

२० “एवं वुत्ते, सोहं”, आवुसो, जटिलवासिक भिक्खुनि एतद-वोचं – ‘यायं, भगिनि, समाधि न चाभिनतो न चापनतो न च समङ्घार-निगम्यवारितगतो, विमुत्तता ठितो, ठितता सन्तुसितो, सन्तुसितता नो परितस्सति । अयं, भगिनि, समाधि अञ्जाफलो^४ वृत्तो भगवता” ति । एवंसञ्जी पि खो, आवुसो, तदायतनं नो पटिसंवेदेती” ति ।

७. लोकायतिकसुत्तं

१. अथ सो द्वे लोकायतिका ब्राह्मणा येन भगवा तेनुपसङ्क-२५ मितु; उपसङ्क्रमित्वा भगवता सर्दि सम्मोदिसु । सम्मोदनीयं कथं

१. ० सञ्ज्ञाणं – सी० । २. समतिक्कमा – सी० । ३. जटिलगाहिया – सी०, रो०; जटिलभागिका – स्था० । ४. वरितवतो – सी०, स्था०, रो० । ५. अह – सी०, रो०; ताह – स्था० । ६. अञ्जो फलो – स्था० ।

सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिंदिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते ब्राह्मणा भगवन्तं एतदबोचुं -

२. “पूरणो, भो गोतम, कस्सपो सब्बञ्चू सब्बदस्सावी अपरिसें ज्ञाणदस्सनं पटिजानाति - ‘चरतो च मे तिटूतो च सुत्तस्स च जागरस्स च सततं समितं ज्ञाणदस्सनं पञ्चुपट्टितं’ ति । सो एवमाह - ‘अहं अनन्तेन ज्ञाणेन अनन्तं’ लोकं जानं पस्सं विहरामी’ ति । अयं पि, भो गोतम, निगण्ठो नाटपुत्तो^१ सब्बञ्चू सब्ब-इस्सावी अपरिसें ज्ञाणदस्सनं पटिजानाति - ‘चरतो च मे तिटूतो च सुत्तस्स च जागरस्स च सततं समितं ज्ञाणदस्सनं पञ्चुपट्टितं’ ति । सो एवमाह - ‘अहं अनन्तेन ज्ञाणेन अनन्तं लोकं जानं पस्सं विहरामी’ ति । इमेसं, भो गोतम, उभिन्नं ज्ञाणवादानं उभिन्नं अञ्जामञ्जां विपच्छनीकवादानं को सच्चं आह^२ को मुसा” ति ?

३. “अलं, ब्राह्मण ! तिटूतेतं - ‘इमेसं उभिन्नं ज्ञाण-वादानं उभिन्नं अञ्जामञ्जां विपच्छनीकवादानं को सच्चं आह को मुसा’ ति । धम्मं वो, ब्राह्मण, देसेस्सामि”, तं सुणाथ, साधुकं मनसि-करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भो” ति खो ते ब्राह्मणा भगवतो पच्छस्सोसु । भगवा एतदबोच -

४. “सेव्यथापि, ब्राह्मण, चत्तारो पुरिसा चतुहिसा ठिता परमेन^३ जवेन, च समन्नागता परमेन च पदवीतिहारेन । ते एवरूपेन जवेन समन्नागता अस्यु, सेव्यथापि नाम दब्बधम्मा^४ धनुगगहो सिक्षितो कतहृथो कतूपासनो लहुकेन असनेन अप्पकसिरेन तिरियं तालच्छाय^५ अतिपातेव्य; एवरूपेन च पदवीतिहारेन, सेव्यथापि नाम पुरत्थिमा समुद्दा पञ्चिमो समुद्दो अथ पुरत्थिमाय दिसाय ठितो पुरिसो एवं वदेय्य - ‘अहं गमनेन लोकस्स अन्तं पापुणिस्सामी’ ति । सो अञ्जन-त्रेव असितपीतखायितसायिता^६ अञ्जनत्र^७ उच्चारपस्सावकम्मा अञ्जनत्र निहृकिलमथपटिविनोदना वस्ससतायुको वस्ससतजीवी वस्ससतं गन्त्वा अप्पत्वा व लोकस्स अन्तं अन्तरा कालं करेय्य । अथ पञ्चिमाय

१. अन्तवर्तं - सी० । २ हि - सी०; पि हि - स्या० । ३ नाटपुत्तो - सी० । ४ स्या० पोत्थके नरिय । ५ देसिस्सामि - सी०, स्या०, रो० । ६. परमाय गतिया च - सी०, रो०; पुरिसापतिया च - स्या० । ७ दब्बधम्मो - सी०, स्या०, रो० । ८. ताल-च्छायिता - सी०, स्या०, रो० । ९. असितपीतखायितसायिता - स्या० । १०. अञ्जनत्रेव - सी० ।

५ B. 226

R. 429

१५

R. 430

दिसाय ... पे०... अथ उत्तराय दिसाय ... अथ दक्षिणाय दिसाय
ठितो पुरिसो एवं वदेय्य - 'अहं गमनेन लोकस्स अन्तं पापुणिस्सामी'
ति । सो अञ्जनत्रेव असितपीतखायितसायिता अञ्जनत्र उच्चार-
पस्सावकम्मा अञ्जनत्र निहाकिलमथपटिविनोदना वस्ससतायुको

B. 227

- 5 वस्ससतजीवी वस्ससतं गन्त्वा अप्पत्वा व लोकस्स अन्तं अन्तरा कालं
करेय्य । तं किस्स हेतु ? नाहं, ब्राह्मणा, एवरूपाय सन्धावनिकाय
लोकस्स अन्तं आतेय्य दहुय्यै पत्तेय्यै ति वदामि । न चाहं, ब्राह्मणा,
अप्पत्वा व लोकस्स अन्तं दुक्खस्म अन्तकिरिय वदामि ।

5. "पञ्चमे, ब्राह्मणा, कामगुणा अरियस्स विनये लोको
10 ति वुच्चति । कतमे पञ्च ? चक्षुविच्छेय्या रूपा इट्टा कन्ता
मनापा पियरूपा कामूपसहिता रजनीया, सोतविच्छेय्या सदा .. पे०..
घानविच्छेय्या गन्धा ... जिङ्गाविच्छेय्या रसा ... कायविच्छेय्या
फोट्टुब्ब्रा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसहिता रजनीया; इमे
खो, ब्राह्मणा, पञ्च कामगुणा अरियस्स विनये लोको ति वुच्चति ।

- 15 6. "इथ, ब्राह्मणा, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च
अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचार विवेकं पीतिसुखं पठमं
ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, 'भिक्खु लोकस्स
अन्तमागम्म', लोकस्स अन्ते विहरति' । तमञ्चे एवमाहंसु - 'अयं
पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा' ति । अहं पि हि
20 ब्राह्मणा, एवं वदामि - 'अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो
' लोकम्हा' ति ।

R. 431

7. "पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु वितक्कविचारानं बूपसमा
... पे०... दुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज
विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, 'भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म
25 लोकस्स अन्ते विहरति' । तमञ्चे एवमाहंसु - 'अयं पि लोक-
परियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा' ति । अहं पि हि, ब्राह्मणा,
एवं वदामि - 'अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा'
ति ।

१. दहुय्य - सी०, रो०; दिहेय्य - स्या० । २. पत्तेय्य - सी०, रो० । ३. अन्तमगम्म -
स्या० । ४. सी०, रो० पोत्यकेसु नतिः ।

८. “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिषसञ्ज्ञानं अत्यज्ञमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति’ । तमञ्चे एवमाहंसु – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति । अहं पि हि, ब्राह्मणा, एवं वदामि – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति ।

B. 228

९. “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरति .. पे०.. सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पञ्ज विहरति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति’ । तमञ्चे एवमाहंसु – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति । अहं पि हि, ब्राह्मणा, एवं वदामि – ‘अयं पि लोकपरियापन्नो, अयं पि अनिस्सटो लोकम्हा’ ति ।

१० “पुन च परं, ब्राह्मणा, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोध उपसम्पञ्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, ब्राह्मणा, ‘भिक्खु लोकस्स अन्तमागम्म लोकस्स अन्ते विहरति तिणो लोके विसत्तिकं’” ति ।

R. 432

८. देवासुरसङ्घामसुतं

१. “भूतपुब्बं, भिक्खवे, देवासुरसङ्घामो समुपब्बूङ्हो” अहोसि । तर्स्म खो पन, भिक्खवे, सङ्घामे असुरा जिनिसु, देवा पराजियिसु^१ । पराजिता च, भिक्खवे, देवा अपयिसुयेव^२ उत्तरेनाभि- २५ मुखा, अभियिसु^३ असुरा । अथ खो, भिक्खवे, देवानं एतदहोसि –

१. समुपब्बूङ्हो – सी०; समुपब्बूङ्हो – रो० । २. पराजियिमु – सी०, स्या०, रो० । ३. अपयिस्वेव – सी०; अपयिस्वेव – रो०; अपस्सिस्वेव – स्या० । ४. उत्तरेन मुखा – सी०, उत्तराभिमुखा – स्या० । ५. अभियिसु – सी०; अभियिसु – स्या० ।

‘अभियन्तेव’ खो असुरा । यज्ञन मयं दुतियं पि असुरेहि सङ्गामे-
व्यामा’ ति । दुतियं पि खो, भिक्खवे, देवा असुरेहि सङ्गामेसु ।

दुतियं पि खो, भिक्खवे, असुरा व जिनिसु, देवा पराजयिसु । पराजिता
च, भिक्खवे, देवा अपर्यिसुयेव उत्तरेनाभिमुखा, अभियिसु असुरा ।

B. 229 ५ अथ खो, भिक्खवे, देवानं एतदहोसि – ‘अभियन्तेव खो असुरा । यज्ञन
मयं ततियं पि असुरेहि सङ्गामेव्यामा’ ति । ततियं पि खो, भिक्खवे,
देवा असुरेहि सङ्गामेसु । ततियं पि खो, भिक्खवे, असुरा व जिनिसु,
देवा पराजयिसु । पराजिता च, भिक्खवे, देवा भीता देवपुरंयेव’
पर्विसिसु । देवपुरगतानं च पन, भिक्खवे, देवानं एतदहोसि –

R. 433 १० ‘भीरुत्तानगतेन^३ खो दानि मयं एतरहि अत्तना विहराम अकरणीया
प्रमुरेही’ ति । असुरानं पि, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘भीरुत्तानगतेन
खो दानि देवा एतरहि अत्तना विहरन्ति अकरणीया^४ अम्हेही’ ति ।

२ ‘भूतपुब्वं, भिक्खवे, देवासुरसङ्गामो समुपब्यूब्हो
अहोसि । तर्स्मि खो पन, भिक्खवे, सङ्गामे देवा जिनिसु, असुरा

१५ पराजयिसु । पराजिता च, भिक्खवे, असुरा अपर्यिसुयेव दक्षिणेनाभि-
मुखा, अभियिसु देवा । अथ खो, भिक्खवे, असुरान एतदहोसि –
‘अभियन्तेव खो देवा । यन्नन मयं दुतियं पि देवेहि सङ्गामेव्यामा’
ति । दुतियं पि खो, भिक्खवे, असुरा देवेहि सङ्गामेसु । दुतियं पि
खो, भिक्खवे, देवा जिनिसु, असुरा पराजयिसु । पराजिता च, भिक्खवे,

२० असुरा अपर्यिसुयेव दक्षिणेनाभिमुखा, अभियिसु देवा । अथ खो,
भिक्खवे, असुरान एतदहोसि – ‘अभियन्तेव खो देवा । यज्ञन मयं
ततियं पि देवेहि सङ्गामेव्यामा’ ति । ततियं पि खो, भिक्खवे, असुरा
देवेहि सङ्गामेसु । ततियं पि खो, भिक्खवे, देवा जिनिसु, असुरा
पराजयिसु । पराजिता च, भिक्खवे, असुरा भीता असुरपुरंयेव

२५ पर्विसिसु । असुरपुरगतानं च पन, भिक्खवे, असुरान एतदहोसि –
‘भीरुत्तानगतेन खो दानि मयं एतरहि अत्तना विहराम अकरणीया
देवेही’ ति । देवानं पि, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘भीरुत्तानगतेन खो
दानि असुरा एतरहि अत्तना विहरन्ति अकरणीया अम्हेही’ ति ।

३. “एवमेव खो, भिक्खवे, यर्स्मि समये भिक्खु विविच्छेव

१. अभियन्ते च – सी० । २. देवपुरेयेव – स्या० । ३. भीरुत्तानगतेन – स्या० ।

४. अकरणीयं – सी० ।

कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं
पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति, तस्मि, भिक्खवे, समये
भिक्खुस्स एवं होति – ‘भीहृत्तानगतेन खो दानाहं एतरहि अत्तना
विहरामि अकरणीयो मारस्सा’ ति । मारस्सा पि, भिक्खवे,
पापिमतो एवं होति – ‘भीहृत्तानगतेन खो दानि भिक्खु एतरहि अत्तना ५
विहरति अकरणीयो मय्यं’ ति ।

B. 230,
R. 434

४. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु वितक्कविचारानं दूष-
समा ... पे० .. दुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पद्ज
विहरति, तस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खुस्स एव होति – ‘भीहृत्तान-
गतेन खो दानाहं एतरहि अत्तना विहरामि अकरणीयो मारस्सा’ ति । १०
मारस्सा पि, भिक्खवे, पापिमतो एवं होति – ‘भीहृत्तानगतेन खो
दानि भिक्खु एतरहि अत्तना विहरति, अकरणीयो मय्यं’ ति ।

५. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञान
समतिक्कमा पटिषञ्ज्ञमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा
‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । अय १५
वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्तमकासि मारं, अपदं वधित्वा^३ मारचक्खु
अदस्सनं गतो पापिमतो तिणो’ लोके विस्तिकं’ ति^१ ।

६. “यस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चाय-
तनं समतिक्कम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उप-
सम्पद्ज विहरति ... सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म ‘नत्यि २०
किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्जनायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... सब्बसो
आकिञ्चञ्जनायतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उप-
सम्पद्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म
सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा
आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्तम-
कासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो २५
तिणो लोके विस्तिकं” ति ।

१. पटिषञ्ज्ञाना – सी० । २ वन्धित्वा – स्या० । ३-३. सी०, स्या०, रो०
पोत्पकेसु नत्यि ।

६. नागसुतं

R. 435

१. “यस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्जकस्स नागस्स गोचर-
पसुतस्स हृत्यी पि हत्यनियो पि हत्यिकलभा” पि हत्यिच्छापा पि पुरतो
पुरतो गत्वा तिणगानि छिन्दन्ति, तेन, भिक्खवे, आरञ्जको नागो
अट्टीयति^१ हरायति जिगुच्छति । यस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्जकस्स
५ नागस्स गोचरपसुतस्स हृत्यी पि हत्यनियो पि हत्यिकलभा पि हत्यि-
च्छापा पि ओभगोभग साखाभज्ज खादन्ति, तेन, भिक्खवे, आरञ्जको
B. 231 नागो अट्टीयति हरायति जिगुच्छति । यस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्ज-
कस्स नागस्स ओगाह ओतिण्णस्स हृत्यी पि हत्यनियो पि हत्यि-
कलभा पि हत्यिच्छापा पि पुरतो पुरतो गत्वा सोणडाय उदक
१० आलोळेन्ति^२, तेन, भिक्खवे, आरञ्जको नागो अट्टीयति हरायति
जिगुच्छति । यस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्जकस्स नागस्स ओगाहा^३
उत्तिण्णस्स हत्यनियो कायं उपनिषंसन्तियो गच्छन्ति, तेन, भिक्खवे,
आरञ्जको नागो अट्टीयति हरायति जिगुच्छति ।

२. “तस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्जकस्स नागस्स एवं होति
१५ – ‘अहं खो एतराहि आकिण्णो विहरामि हृत्यीहि हत्यनीहि हत्यि-
कलभेहि हत्यिच्छापेहि । छिन्नगानि चेव तिणानि खादामि, ओभगो-
भगं च मे साखाभज्ज खादन्ति’, आविलानि च पानीयानि पिवामि,
ओगाहा^४ च मे उत्तिण्णस्स हत्यनियो कायं उपनिषंसन्तियो गच्छन्ति ।
यन्नानाह एको गणस्मा वूपकट्टो विहरेय्यं ति । सो अपरेन समयेन
२० एको गणस्मा वूपकट्टो विहरति, अच्छिन्नगानि चेव तिणानि खादति,
ओभगोभग^५ चस्स^६ साखाभज्ज^७ न^८ खादन्ति^९, अनाविलानि च पानी-
यानि पिवति, ओगाहा चस्स उत्तिण्णस्स न हत्यनियो कायं उप-
निषंसन्तियो गच्छन्ति । तस्मि, भिक्खवे, समये आरञ्जकस्स नागस्स
एवं होति – ‘अहं खो पुञ्जे आकिण्णो विहासि हृत्यीहि हत्यनीहि हत्यि-
२५ कलभेहि हत्यिच्छापेहि, छिन्नगानि चेव तिणानि खादित, ओभगोभगं च
च मे साखाभज्ज खादिसु^{१०}’, आविलानि च पानीयानि अपार्यि^{११}, ओगाहा

R. 436

१. हत्यिकुक्तमा – स्याऽ । २. अट्टीयति – स्याऽ । ३. आलोळेन्ति – सी० ।
४-५. ओगाह ओतिण्णस्स – सी०, न्या०, रो० । ६. उपनिषंतियो – स्याऽ । ७. खादित –
स्याऽ । ८. ओगाह – सी०, रो०; ओगाहा पि – स्याऽ । ९-१०. न ओभगोभगं च –
स्याऽ । ११. साखाभज्ज – सी० । १०-११. खादित – स्याऽ । ११. खादित – स्याऽ ।
१२. अपार्यि – स्याऽ ।

च मे उत्तिष्णस्स हत्थिनियो कायं उपनिषदंसन्तियो अगमंसु । सोहं एतरहि एको गणस्मा वूपकट्टो विहरामि, अच्छबग्नानि चेव तिणानि खादामि, ओभग्नोभग्नं च मे साक्षाभङ्गं न खादन्ति, अनाविलानि च पानीयानि पिवामि, ओगाहा च मे उत्तिष्णस्स न हत्थिनियो कायं उपनिषदंसन्तियो गच्छन्ती' ति । सो सोण्डाय साक्षाभङ्गं भव्यजित्वा ५ साक्षाभङ्गेन कायं परिमज्जित्वा' अत्तमनो सोण्ड' संहरति' ।

३. “एवमेव खो, भिक्खवे, यस्मि समये भिक्खु आकिण्णो विहरति भिक्खुहि भिक्खुनीहि उपासकेहि उपासिकाहि रञ्जा राज-
महामत्तेहि तित्थियेहि तित्थियसावकेहि, तस्मि, भिक्खवे, समये भिक्खुस्स एवं होति – ‘अहं खो एतरहि आकिण्णो विहरामि भिक्खुहि भिक्खुनीहि उपासकेहि उपासिकाहि रञ्जा राजमहामत्तेहि तित्थियेहि तित्थियसावकेहि । यन्नाहं एको गणस्मा वूपकट्टो विहरेय्यं’ ति । सो विवित्तं सेनासनं भजति अरञ्जनं रुक्षमूलं पब्दतं कन्दरं पिरिगुहं १० सुसानं वनपत्यं अब्भोकासं पलालपुञ्जं । सो अरञ्जगतो वा रुक्षमूलगतो वा सुञ्जाणारगतो वा निसीदति पल्लङ्घं आभुजित्वा १५ उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सर्ति उपटुपेत्वा । सो अभिज्ञं लोके पहाय विगताभिज्ञेन चेतसा विहरति, अभिज्ञाय चित्तं परिसोधेति; व्यापादपदोसं पहाय अव्यापन्नचित्तो विहरति सब्बपाणभूतहितानुकम्पी, व्यापादपदोसा चित्तं परिसोधेति; थीनमिदं^१ पहाय विगतथीनमिदो विहरति आलोकसञ्ची सतो सम्पजानो, थीनमिदा चित्तं परिसोधेति; उद्धच्छकुकुच्छं पहाय अनुद्रुतो विहरति अज्ञातं वूपसन्तचित्तो, उद्धच्छ-
कुकुच्छ्वा चित्तं परिसोधेति; विचिकिच्छं पहाय तिणविचिकिच्छो विहरति अकथङ्कथी कुसलेसु धम्मेसु, विचिकिच्छाय चित्तं परिसोधेति । सो इमे पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो^२ उपकिळेसे पञ्जाय दुब्बलीकरणे २० विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । वितक्कविचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा” पटिष्ठसञ्ज्ञानं अस्थङ्गमा

१. परिमहित्वा – सी०, दो० । २-२. कम्बु संहनति – सी०, दो०; कम्बु संहनति – स्या० । ३. यिनिमिदं – म० । ४. चेतसा – सी०, स्या० । ५. समतिक्कम्म – सी० ।
म०४-१०

नामत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासानञ्ज्ञा-
 यतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो अत्तमनो सोण्डं संहरति । सब्बसो
 आकासानञ्ज्ञायतनं समतिकम्म 'अनन्तं विज्ञाणं' ति विज्ञाण-
 ञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... सब्बसो विज्ञाणञ्ज्ञायतनं
 5 समतिकम्म 'नत्यं किञ्चन्द्री' ति आकिञ्चञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज
 विहरति ... सब्बसो आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिकम्म नेवसञ्ज्ञा-
 नासञ्ज्ञायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
 यतनं समतिकम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्ज्ञाय
 10 चस्त दिस्त्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । सो अत्तमनो सोण्डं
 'संहरती' ति ।

१०. तपुस्ससुत्तं

१. एकं समयं भगवा मल्लेसु' विहरति उरुवेलकप्पं नाम
मल्लानं निगमो । प्रथं खो भगवा पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवर-
मादाय उरुवेलकप्पे पिण्डाय पाविसि । उरुवेलकप्पे पिण्डाय चरित्वा
पञ्चाभास्तं पिण्डपातपटिकन्तो आयस्मन्तं आनन्दं आमन्तेसि – “इष्वेव
ताव त्वं, आनन्द, होहि, यावाहं महावनं अज्ञोगाहामि दिवाविहाराया”
ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा आनन्दो भगवतो पञ्चस्सोसि ।
प्रथं खो भगवा महावनं अज्ञोगाहेत्वा अञ्जनतरस्मि रुखमूले दिवा-
विहारं निसीदि ।

2. अथ खो तपुस्सो गहृपति येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कुमि;
 20 उपसङ्कुमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
 एकमन्तं निसिक्षो खो तपुस्सो गहृपति आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोच –
 “मयं, भन्ते आनन्द, गिही कामभोगिनो^३ कामारामा कामरता
 कामसम्मुदिता । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं गिहीनं कामभोगीनं कामा-
 रामानं कामरतानं कामसम्मुदितानं पपातो विय खायति, यदिं
 25 नेक्खम्मं । सुतं भेतं, भन्ते, ‘इर्मस्म धम्मविनये दहरानं दहरानं भिक्खूनं
 नेक्खम्मे चितं पक्षनन्दति पसीदति सन्तिटुति विमुच्चति एतं सन्तं
 ति पस्सते’ । तथिं, भन्ते, इर्मस्म धम्मविनये भिक्खूनं बहुना जनेन
 विसभागो, यदिं नेक्खम्मं” ति ।

१. मरतेसु - सी०; मरलकेसु - स्या० । २. कामशोभी - सी०, रो० ।

३. “अस्ति खो एतं, गहपति, कथापाभतं भगवन्तं द्रस्सनाय । आयाम् गहपति, येन भगवा तेनुपसङ्कुमित्साम्; उपसङ्कुमित्वा भगवतो एतमत्यं आरोचेस्ताम् । यथा नो भगवा व्याकरिस्ति तथा ने धारेस्तामा^१” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो तपुस्सो गहपति आवस्मतो आनन्दस्स ५ पञ्चस्सोसि ।

४. अथ खो आयस्मा आनन्दो तपुस्सेन गहपतिना सर्दि येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमत्यं निसीदि । एकमत्यं निसीद्वा खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच –

“अथ, भन्ते, तपुस्सो गहपति एवमाह – ‘मयं, भन्ते आनन्द, १० गिही कामभोगिनो ... तपिदं, भन्ते, इमर्त्स्य घम्मविनये भिक्खून् बहुना जनेन विसभागो यदिदं नेक्खम्मं’” ति ।

५. “एवमेतं, आनन्द, एवमेतं, आनन्द ! मयं पि खो, आनन्द, पुब्बेव सम्बोधा अनभिसम्बुद्धस्स बोधिसत्तस्सेव सतो एतदहोसि – ‘साधु नेक्खम्मं, साधु पविवेको’ ति । तस्स मयं, आनन्द, नेक्खम्मे चित्तं १५ न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को पञ्चयो, येन मे नेक्खम्मे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ ? तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि – ‘कामेसु खो २० मे आदीनवो अदिटो, सो च मे अबहूलीकतो, नेक्खम्मे च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे नेक्खम्मे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ । तस्स मयं, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचे खो अहं कामेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलं^२ करेत्य’, नेक्खम्मे आनिसंसं अविगम्य तमासेवेत्य, ठानं खो २५ पनेतं विजजति यं भे नेक्खम्मे चित्तं पक्खन्देत्य पसीदेत्य सन्तिटुत्य विमुच्चेत्य एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन कामेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकासि, नेक्खम्मे आनिसंसं अविगम्य तमासेवि । तस्स मयं, आनन्द, नेक्खम्मे चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिटुति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द,

१. तं – रो० । २. तथा करिस्तामा – स्या० । ३-३. बहुली० – दी०, स्या०, रो० ।

विविच्चेव' कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं
 विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरामि । तस्य मय्यहं,
 आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो कामसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा
 समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेय्यथापि, आनन्द,
 B. 233 ५ सुखिनो दुखं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्य मे काम-
 सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

६. "तस्य मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'यज्ञनाहं वितक-
 विचारानं बूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्य' ति ।
 तस्य मय्यहं, आनन्द, अवितके चित्तं न पक्खन्दति .नप्पसीदति न
 १० सन्तिट्टुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्य मय्यहं, आनन्द,
 एतदहोसि - 'को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे अवितके चित्तं न
 पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिट्टुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो'?
 तस्य मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'वितकेसु खो मे आदीनवो अदिट्टो,
 R. 441 १५ सो च मे अबहुलीकतो, अवितके च आनिसंसो अनधिगतो, सो च
 मे अनासेवितो^३ । तस्मा मे अवितके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसी-
 दति न सन्तिट्टुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्य मय्यहं,
 आनन्द, एतदहोसि - 'सचे खो अहं वितकेसु आदीनवं दिस्वा तं
 बहुलं करेय्य, अवितके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्य, ठानं खो
 पनेतं विज्जति यं मे अवितके चित्तं पक्खन्देय्य पसीदेय्य सन्तिट्टुय्य
 २० विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन
 वितकेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्त्ति, अवितके आनिसंसं
 अधिगम्म तमासेवि । तस्य मय्यहं, आनन्द, अवितके चित्तं पक्ख-
 न्दति पसीदति सन्तिट्टुति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो
 २५ खो अहं, आनन्द, वितकविचारानं बूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं
 उपसम्पज्ज विहरामि । तस्य मय्यहं, आनन्द, इमिना विहारेन
 विहरतो वितकसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स
 मे होति आबाधो । सेय्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुखं उप-
 ज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्य मे वितकसहगता सञ्ज्ञा-
 मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।

१. अपरेन समयेन विविच्चेव - सी०, रो० । २. एवमस्य - स्या० । ३. अनासेविता -
 शी० ।

७. “तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यशूनाहं पीतिया च विरागा उपेक्षको च विहरेय्यं सतो च सम्पज्जानो सुखं च कायेन पटिसंवेदेय्यं यं तं श्रिया आचिक्खन्ति – उपेक्षको सतिमा सुख-विहारी ति ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं’ ति । तस्स मर्यहं, आनन्द, निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति न नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न ५ विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को पञ्चयो, येन मे निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’? तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘पीतिया खो मे आदीनवो अदिद्वृते, सो च मे अबहुलीकतो, निष्पीतिके च आनिसंसो अधिगतो, सो च मे आना- १० सेवितो । तस्मा मे निष्पीतिके चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’ । तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचे खो अहं पीतिया आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्य, निष्पीतिके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्’, ठानं खो पनेतं विज्जति यं मे निष्पीतिके चित्तं पक्खन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वेय्य विमुच्चेय्य १५ एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन पीतिया आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि, निष्पीतिके आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मर्यहं, आनन्द, निष्पीतिके चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिद्वृति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, पीतिया च विरागा ... पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरामि । २० तस्स मर्यहं, आनन्द, इभिना विहारेन विहरतो पीतिसहगता सञ्ज्ञा-मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनोऽदुक्खं उप्पज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे पीतिसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । २५

८. “तस्स मर्यहं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यशूनाहं सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्यङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्षासतिपारिसुर्द्धं चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरेय्यं’ ति । तस्स मर्यहं, आनन्द, अदुक्खमसुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स ३०

- मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे अदुक्खमसुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'उपेक्खा-सुखे खो मे आदीनबो अदिट्ठो, सो च मे अबहुलीकतो, अदुक्खमसुखे
- R. 443
B. 237
- ५ च आनिसंसो अधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे अदुक्खम-सुखे चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'सचे खो अहं उपेक्खासुखे आदीनबं दिस्वा तं बहुलं करेय्यं, अदुक्खमसुखे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेयं, ठानं खो पनेतं विजजति यं मे अदुक्खमसुखे
- १० चित्तं पक्खन्देय्य पसीदेय्य सन्तिटुय्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन उपेक्खासुखे आदीनबं दिस्वा तं बहुलमकासि अदुक्खमसुखे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मय्हं, आनन्द, अदुक्खमसुखे चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिटुति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सुखस्स च
- १५ पहाना ... पे० .. चतुर्थं ज्ञान उपसम्पञ्ज विहरामि । तस्स मय्हं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो उपेक्खासहगता' सञ्ज्ञामनसि-कारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेयथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्ख उप्पज्जेय्य यावदेव आबाधाय, एवमेवस्स मे उपेक्खा-सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो ।
- २० ६. "तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'यन्नानां सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकक्मा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थञ्ज्ञमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो आकासो' ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरेय्य' ति । तस्स मय्हं, आनन्द, आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'को नु खो हेतु को पच्चयो, येन मे आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि - 'रूपेसु खो मे आदीनबो अदिट्ठो, सो च अबहुलीकतो, आकासा-नञ्चायतने च आनिसंसो अधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा
- २५ मे आकासानञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति

१. उपेक्खासुखसहगता - सी० । २. च मे - सी०, स्पा०, रो० ।

न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि – 'सचे खो अहं रूपेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्यं, आकासा-नञ्चायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्यं, ठानं खो पनेतं विजज्ञति यं मे आकासानञ्चायतने चित्तं पक्षवन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वेय्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन ५ समयेन रूपेसु आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि, आकासानञ्चायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मय्यहं, आनन्द, आकासानञ्चायतने चित्तं पक्षवन्दति पसीदति सन्तिद्वति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकक्मा पटिष्ठसञ्ज्ञानं ग्रत्यङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा 'अनन्तो १० आकासो' ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरामि । तस्स मय्यहं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो रूपसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आवाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुखतं उपज्जेय्य यावदेव आवाधाय; एवमेवस्स मे रूपसहगता सञ्ज्ञा-मनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आवाधो । १५

१०. "तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि – 'यश्नुनाहं सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिकक्म 'अनन्तं विज्ञाणं' ति विज्ञाण-ञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरेय्य' ति । तस्स मय्यहं, आनन्द, विज्ञाण-ञ्चायतने चित्तं न पक्षवन्दति नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि – 'को नु खो २० हेतु को पञ्चयो, येन मे विज्ञाणञ्चायतने चित्तं न पक्षवन्दति नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि – 'आकासानञ्चायतने खो मे आदीनवो अदिहो, सो च अबहुलीकतो, विज्ञाणञ्चायतने च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे विज्ञाणञ्चायतने चित्तं न पक्षवन्दति २५ नप्सीदति न सन्तिद्वति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि – 'सचे खो अहं आकासानञ्चायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्यं, विज्ञाणञ्चायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्यं, ठानं खो पनेतं विजज्ञति यं मे विज्ञाणञ्चायतने चित्तं पक्षवन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वेय्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । ३० सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन आकासानञ्चायतने आदीनवं

R. 444

B. 238

20

25

R. 445

- दिस्वा तं बहुलमकासि, विञ्च्छाणञ्चायतने आनिसंसं अधिगम्म
तमासेवि । तस्स मय्हं, आनन्द, विञ्च्छाणञ्चायतने चित्तं पक्खन्दति
पसीदति सन्तिद्वृति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं,
आनन्द, सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म 'अनन्तं विञ्च्छाणं'
 ५ ति विञ्च्छाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरामि । तस्स मय्हं, आनन्द,
इमिना विहरेन विहरतो आकासानञ्चायतनसहगता सञ्चामनसि-
कारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति आबाधो । सेयथापि, आनन्द,
B. 239 सुखिनो दुक्खं उप्पज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्स मे आकासा-
नञ्चायतनसहगता सञ्चामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्स मे होति
 10 आबाधो ।

११. "तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि – 'यज्ञूनाहं सब्बसो
विञ्च्छाणञ्चायतनं समतिक्कम्म नत्थि किञ्ची ति आकिञ्चञ्चञ्चाय-
तनं उपसम्पज्ज विहरेय्य' ति । तस्स मय्हं, आनन्द, आकिञ्चञ्चञ्चञ्चाय-
तने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं
 15 सन्तं ति पस्सतो । तस्स मय्हं, आनन्द, एतदहोसि – 'को नु खो हेतु
को पच्चयो, येन मे आकिञ्चञ्चञ्चञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति
न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मय्हं, आनन्द,
एतदहोसि – 'विञ्च्छाणञ्चायतने खो मे आदीनबो अदिष्टो, सो च
मे अबहुलीकतो, आकिञ्चञ्चञ्चञ्चायतने च आनिसंसो अनधिगतो, सो
 20 च मे अनासेवितो । तस्मा मे आकिञ्चञ्चञ्चञ्चायतने चित्तं न पक्खन्दति
नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' । तस्स
मय्हं, आनन्द, एतदहोसि – 'सचे खो अहं विञ्च्छाणञ्चायतने आदीनबं दिस्वा
R. 446 तं बहुलमकासि, आकिञ्चञ्चञ्चञ्चायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि ।
 25 तस्स मय्हं, आनन्द, आपरेन समयेन विञ्च्छाणञ्चायतने आदीनबं दिस्वा
तं सन्तिद्वृति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द,
 30 सब्बसो विञ्च्छाणञ्चायतनं समतिक्कम्म 'नत्थि किञ्ची' ति आकि-
ञ्चञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरामि । तस्स मय्हं, आनन्द, इमिना

विहारेन विहरतो विज्ञाणञ्चायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्त्र मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्त्र मे विज्ञाणञ्चायतन-सहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्त्र मे होति आबाधो ।

१२. “तस्त्र मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यशूनाहं सब्बसो ५ आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिक्रम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पञ्ज विहरेय्य’ ति । तस्त्र मर्हं, आनन्द, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति १० पस्सतो । तस्त्र मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘को नु खो हेतु को चित्तयो, येन मे नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्प- १५ सीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो’? तस्त्र मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘आकिञ्चञ्ज्ञायतने खो मे आदीनवो अदिट्टो, सो च मे अवहुलीकतो, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने च आनिसंसो अनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिटुति न विमुच्चति एतं सन्तं ति २० पस्सतो’ । तस्त्र मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘सचें खो अहं आकिञ्चञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्य, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्य, ठानं खो पनेतं विज्जति यं मे नेव- २५ सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं पक्खन्देय्य पसीदेय्य सन्तिटुतेर्य विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो’ । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन समयेन आकिञ्चञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकार्सि, नेवसञ्ज्ञा- नासञ्ज्ञायतने आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्त्र मर्हं, आनन्द, नेव- सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने चित्तं पक्खन्दति पसीदति सन्तिटुति विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सब्बसो आकिञ्चञ्ज्ञायतनं समतिक्रम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पञ्ज विहरामि । तस्त्र मर्हं, आनन्द, इमिना विहारेन विहरतो आकिञ्चञ्ज्ञायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्त्र मे होति आबाधो । सेव्यथापि, आनन्द, सुखिनो दुक्खं उपज्जेय्य यावदेव आबाधाय; एवमेवस्त्र मे आकिञ्चञ्ज्ञायतनसहगता सञ्ज्ञामनसिकारा समुदाचरन्ति । स्वास्त्र मे होति आबाधो । ३०

१३. “तस्त्र मर्हं, आनन्द, एतदहोसि – ‘यशूनाहं नेव-

- सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उप-
सम्पूज्ज विहरेय्य' ति । तस्स मय्यहं, आनन्द, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे
चित्तं न पक्षन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं
ति पस्सतो । तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'को नु खो हेतु,
३ को पञ्चयो, येन मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं न पक्षन्दति नप्पसी-
दति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो' ? तस्स मय्यहं,
आनन्द, एतदहोसि - 'नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने खो मे आदीनवो
अदिद्वृ, सो च मे अबहुलीकतो, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे च आनिसंसं
शनधिगतो, सो च मे अनासेवितो । तस्मा मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे
१० चित्तं न पक्षन्दति नप्पसीदति न सन्तिद्वृति न विमुच्चति एतं सन्तं
ति पस्सतो' । तस्स मय्यहं, आनन्द, एतदहोसि - 'सचे खो अहं नेव-
सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलं करेय्य, सञ्ज्ञावेद-
यितनिरोधे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवेय्य, ठानं खो पनेतं विज्जति
यं मे सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं पक्षन्देय्य पसीदेय्य सन्तिद्वृद्ये
१५ विमुच्चेय्य एतं सन्तं ति पस्सतो' । सो खो अहं, आनन्द, अपरेन
R. 448 समयेन नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने आदीनवं दिस्वा तं बहुलमकासि,
सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे आनिसंसं अधिगम्म तमासेवि । तस्स मय्यहं,
आनन्द, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधे चित्तं पक्षन्दति पसीदति सन्तिद्वृति
विमुच्चति एतं सन्तं ति पस्सतो । सो खो अहं, आनन्द, सद्ब्रह्मो
२० नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम् सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उप-
सम्पूज्ज विहरामि, पञ्ज्ञाय च मे दिस्वा आसवा परिक्षयं अगमंसु ।
१४. "यावकीवञ्चाहं, आनन्द, इमा नव अनुपुब्बविहार-
समापत्तियो न एवं अनुलोमपटिलोमं समापञ्जि पि बुद्धिं पि, नेव
तावाहं, आनन्द, सदेवके लोके समारके^१ सब्रह्माके सस्समण्ड्राहृणिया
२५ पजाय सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्भुद्वो' ति
पञ्चञ्जासि । यतो च खो अहं, आनन्द, इमा नव अनुपुब्बविहार-
समापत्तियो एवं अनुलोमपटिलोमं समापञ्जि पि बुद्धिं पि, अथाहं,
आनन्द, सदेवके लोके समारके सब्रह्माके सस्समण्ड्राहृणिया पजाय
सदेवमनुस्साय 'अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्भुद्वो' ति पञ्चञ्जासि ।
३० आणं च पन मे दस्सनं उदपादि - 'अकुप्या मे चतोकिमुस्ति, अयमन्तिमा
जाति, नत्य दानि पुनव्यवदो'" ति ।

तत्त्वाहारं

द्वे विहारा'च निष्ठानं', गावी' ज्ञानेन पञ्चमं ।
आनन्दो ब्राह्मणा' देवो', नागेन तपुस्सेन चा ति ॥

५. सामञ्जवग्गो"

१. सम्बादसुतं

१. एकं समयं आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसितारामे । अथ खो आयस्मा उदायी येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा आयस्मता आनन्देन सर्विं सम्भोदि । सम्भोदनीयं ५ कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा उदायी आयस्मन्तं आनन्दं एतदबोच -

B. 242,
R. 449

२. "बुत्तमिदं, आवुसो, पञ्चालचण्डेन देवपुत्तेन -

'सम्बाधे गतं' ओकासं, अविद्वा^१ भूरिमेषसो ।यो ज्ञानमबुज्ज्ञं^२ बुद्धो^३, पटिलीननिसभो^४ मूनी^५ ति ॥ १०

"कतमो", आवुसो, सम्बाधो, कतमो सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता" ति ?

३. "पञ्चमे, आवुसो, कामगुणा सम्बाधो वुत्तो भगवता । कतमे पञ्च ? चक्कुविञ्चेय्या रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया, सोतविञ्चेय्या सदा ... पे०... धानविञ्चेय्या १५ गन्धा ... जिभाविञ्चेय्या रसा ... कायविञ्चेय्या फोट्टब्बा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया । इमे खो, आवुसो, पञ्च कामगुणा सम्बाधो वुत्तो भगवता ।

४. "इधावुसो, भिक्कु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे २० ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्ति" सम्बाधो ।

१. विहारे - स्याऽ । २. निष्ठार्ण - सी० । ३. गावी - स्याऽ । ४-५. ब्राह्मणा देवा - सी०, रो०; ब्राह्मणो देवा - स्याऽ । ५. पञ्चालचण्डी - स्याऽ । ६. बत - सी० । ७. अविद्वा - सी०, स्याऽ, रो० । ८-९. ज्ञानमबुद्धा बुद्धो - सी०; ज्ञानमबुज्ज्ञं बुद्धो - स्याऽ । १०. पटिलीन - सी०, रो० । ११. कतमो तु खो - सी०, रो० । १२. तत्त्व परिष्ठ - सी०, रो० ।

R. 450 किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ वितक्कविचारा अनिश्च्चा होति,
अयमेत्य सम्बाधो ।

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा
... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो,
आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रा-
पत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ पीति अनिश्च्चा
होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

B 243 ६. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु पीतिया च विरागा ...पे०...
ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे
१० ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो ।
किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ उपेक्खासुखं अनिश्च्चं होति,
अयमेत्य सम्बाधो ।

७. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु मुखस्स च पहाना .. पे०...
चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे
१५ ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो ।
किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ रूपसञ्ज्ञा अनिश्च्चा होति,
अयमेत्य सम्बाधो ।

८. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानन्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो
२० आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता
पि खो, आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन ।
तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ आकासा-
नञ्चायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्चा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

R. 451 २५ ९. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं
समतिकम्म ‘अनन्तं विज्ञाण’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज
विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे ओकासाधिगमो
वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ
सम्बाधो ? यदेव तत्थ विज्ञाणञ्चायतनसञ्ज्ञा अनिश्च्चा होति,
अयमेत्य सम्बाधो ।

३० १०. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं

समतिकक्म 'नत्य किञ्ची' ति आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पञ्ज विहरति । एतावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ आकिञ्चञ्जायतनसञ्जा अनिरुद्धा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

११. "पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो आकिञ्चञ्जायतनं समतिकक्म नेवसञ्जानासञ्जायतनं उपसम्पञ्ज विहरति । एतावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता परियायेन । तत्रापत्थि सम्बाधो । किञ्च तत्थ सम्बाधो ? यदेव तत्थ नेवसञ्जानासञ्जायतनसञ्जा अनिरुद्धा होति, अयमेत्य सम्बाधो ।

B. 244

१२. "पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्जानासञ्जायतनं समतिकक्म सञ्जावेदयितनिरोधं उपसम्पञ्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एतावता पि खो, आवुसो, सम्बाधे श्रोकासाधिगमो वुत्तो भगवता निष्परियायेना" ति । १५

२. कायस्किलमुत्तं

१. "'कायस्किल कायसक्ली' ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, कायस्किल वुत्तो भगवता" ति ?

२. "इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ...पे०... पठमं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा" विहरति । एतावता पि खो, आवुसो, कायस्किल वुत्तो भगवता परियायेन । २०

३. "पुन च परं, आवुसो, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा ...पे०... दुतियं ज्ञानं ... ततियं ज्ञानं ... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एतावता पि खो, आवुसो, कायस्किल वुत्तो भगवता परियायेन । २५

R. 452

४. "पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्जानं

समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्यङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा
‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरति । यथा
यथा च तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एत्तावता
पि खो, आवुसो, कायसक्ति वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

५. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञा-
यतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पञ्ज विहरति, पञ्ज्ञाय
चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । यथा यथा च तदायतनं तथा
तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो,
कायसक्ति वृत्तो भगवता निष्परियायेन” ति ।

३. पञ्ज्ञाविमुत्तमुत्तं

B 245 10 १. “पञ्ज्ञाविमुत्तो पञ्ज्ञाविमुत्तो” ति, आवुसो, दुच्चति ।
कित्तावता नु खो, आवुसो, पञ्ज्ञाविमुत्तो वृत्तो भगवता” ति ?

२. “इषावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं
ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति, पञ्ज्ञाय च नं पजानाति । एत्तावता
पि खो, आवुसो, पञ्ज्ञाविमुत्तो वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

R 453 15 ३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पञ्ज विहरति,
पञ्ज्ञाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति, पञ्ज्ञाय च नं
पजानाति । एत्तावता पि खो, आवुसो, पञ्ज्ञाविमुत्तो वृत्तो भगवता
निष्परियायेन” ति ।

४. उभतोभागविमुत्तमुत्तं

२० १. “उभतोभागविमुत्तो उभतोभागविमुत्तो” ति, आवुसो,
दुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वृत्तो
भगवता” ति ?

२. “इषावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं
ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । यथा यथा च तदायतनं तथा तथा नं
२३ कायेन फुसित्वा विहरति, पञ्ज्ञाय च नं पजानाति । एत्तावता पि
खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वृत्तो भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसङ्गानासङ्गा-
यतनं समतिकक्षम् सङ्गावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति,
पञ्चाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । यथा यथा च
तदायतनं तथा तथा नं कायेन फुसित्वा विहरति, पञ्चाय च नं
पजानाति । एत्तावता पि खो, आवुसो, उभतोभागविमुत्तो वुत्तो ५
भगवता निष्परियायेना” ति ।

५. सन्दिट्टिकष्मसुत्तं

१. “‘सन्दिट्टिको धम्मो सन्दिट्टिको धम्मो’ ति, आवुसो,
वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, सन्दिट्टिको धम्मो वुत्तो
भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्छेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं १०
उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सन्दिट्टिको धम्मो
वुत्तो भगवता परियायेन ... पे०... । B. 246

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसङ्गानासङ्गा-
यतनं समतिकक्षम् सङ्गावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति, पञ्चाय
चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, १५
सन्दिट्टिको धम्मो वुत्तो भगवता निष्परियायेना” ति ।

६. सन्दिट्टिकनिब्बानमुत्तं

१. “‘सन्दिट्टिकं निब्बानं सन्दिट्टिकं निब्बानं’ ति, आवुसो,
वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं वुत्तं
भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्छेव कामेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं २०
उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं
वुत्तं भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसङ्गा-
नासङ्गायतनं समतिकक्षम् सङ्गावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति,
पञ्चाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, २५
आवुसो, सन्दिट्टिकं निब्बानं वुत्तं भगवता निष्परियायेना” ति ।

R. 454

७. निष्ठानसुतं

१. निष्ठानं निष्ठानं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

८. परिनिष्ठानसुतं

१. परिनिष्ठानं परिनिष्ठानं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

९. तदञ्जनिष्ठानसुतं

१. तदञ्जनिष्ठानं तदञ्जनिष्ठानं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

१०. दिट्ठधम्मनिष्ठानसुतं

१. “‘दिट्ठधम्मनिष्ठानं दिट्ठधम्मनिष्ठानं’ ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता नु खो, आवुसो दिट्ठधम्मनिष्ठानं वुत्तं भगवता” ति ?
- B. 247 २. “इधावुसो, भिक्खु विविच्छेव कामेहि . पे०. पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, दिट्ठधम्मनिष्ठानं वुत्तं भगवता परियायेन ... पे०... ।
३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्चानासञ्चायतनं समतिकक्षम् सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति, पञ्चाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, दिट्ठधम्मनिष्ठानं वुत्तं भगवता निप्परियायेना” ति ।

सामञ्जवग्नों पञ्चमो ।

तस्मुदानं

- R. 455 १५ सम्बाधो^१ कायसक्तिं पञ्चान्, उभतोभागो^२ सन्दिट्ठिका द्वे^३ । निष्ठानं परिनिष्ठानं, तदञ्जदिट्ठधम्मकेन^४ चा ति^५ ॥
पठमो पण्णासको समर्थो ।

१. पञ्चासदमी - सी०, स्या०, रो० । २-२. पञ्चालो कायसक्ति च - सी०, रो०; पञ्चालो कामहेसञ्च - स्या० । ३. उभो - सी०, स्या०, रो० । ४. दुवे - सी० । ५-५. ० बन्धिकेना ति - सी० ।

६. स्वेमदग्नो

१. स्वेमत्सुतं

१. “स्वेमं स्वेमं” ति, आवुसो, वुच्चति । कित्तावता तु खो, आवुसो, स्वेमं वुत्तं भगवता” ति ?

२. “इधावुसो, भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे०... पठमं झानं उपसम्पद्ज विहरति । एत्तावता पि खो, आवुसो, स्वेमं वुत्तं भगवता परियायेन ... पे०... ।

३. “पुन च परं, आवुसो, भिक्खु सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं समतिकक्षम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति, पञ्जाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्लीणा होन्ति । एत्तावता पि खो, आवुसो, स्वेमं वुत्तं भगवता निष्परियायेना” ति ।

२. स्वेमप्पत्तसुतं

१. स्वेमप्पत्तो स्वेमप्पत्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

३. अभ्रतसुतं

१. अभ्रतं अभ्रतं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

४. अभ्रतप्पत्तसुतं

१. अभ्रतप्पत्तो अभ्रतप्पत्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

५. अभ्रयसुतं

१. अभ्रयं अभ्रयं ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

६. अभ्रयप्पत्तसुतं

१. अभ्रयप्पत्तो अभ्रयप्पत्तो ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

७. पस्सद्विसुतं

१. पस्सद्वि पस्सद्वी ति, आवुसो, वुच्चति ... पे०... ।

15

नुपस्ती विहरति आतापी सम्पज्जानो सतिमा विनेद्य लोके अभिज्ञादोमनस्सं । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं नीवरणां पहानाय इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

३. कामगुणसुत्तं

B. 251

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चक्षु-
३ विच्छेद्या रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया,
सौतविच्छेद्या सदा ... पे०... घानविच्छेद्या गन्धा ... जिब्हा-
विच्छेद्या रसा ... कायविच्छेद्या फोट्टब्बा इट्टा कन्ता मनापा
पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया । इमे खो, भिक्खवे, पञ्च काम-
गुणा ।
- १० २. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं कामगुणां पहानाय ... पे०...
इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

४. उपादानक्षमन्धसुत्तं

R. 459

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षमन्धा । कतमे पञ्च ?
रूपुपादानक्षमन्धो, बेदनुपादानक्षमन्धो, सङ्कुपादानक्षमन्धो, सङ्क्षारु-
पादानक्षमन्धो, विच्छाणुपादानक्षमन्धो – इमे खो, भिक्खवे, पञ्चु-
१५ पादानक्षमन्धा ।
२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं उपादानक्षमन्धानं पहानाय
... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

५. ओरम्भागियसुत्तं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, ओरम्भागियानि संयोजनानि ।
कतमानि पञ्च ? सकायदिट्टि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपरामासो,
२० कामच्छन्दो, व्यापादो – इमानि खो, भिक्खवे, पञ्चोरम्भागियानि
संयोजनानि ।
२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं
पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

६. चतिसुतं

१. “पञ्चमा, भिक्खवे, गतियो । कतमा पञ्च ? निरयो, तिरच्छानयोनि, पेत्रिविसयो, मनुस्सा, देवा — इमा खो, भिक्खवे, पञ्च गतियो ।

२. “इमासं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं गतीनं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

५

७. मच्छरियसुतं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, मच्छरियानि । कतमानि पञ्च ? आवासमच्छरियं, कुलमच्छरियं, लाभमच्छरियं, वण्मच्छरियं, धम्ममच्छरियं — इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च मच्छरियानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं मच्छरियानं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

B. 252

10

८. उद्धम्भागियसुतं

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, उद्धम्भागियानि संयोजनानि । कतमानि पञ्च ? रूपरागो, अरूपरागो, मानो, उद्बच्चं, अविज्ञा — इमानि खो, भिक्खवे, पञ्चुद्धम्भागियानि संयोजनानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं उद्धम्भागियानं संयोजनानं पहानाय ... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

R. 460

15

९. चेतोक्षीलसुतं

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतोक्षीला । कतमे पञ्च ? इथ भिक्खवे, भिक्षु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्पसीदति । यो सो, भिक्खवे, भिक्षु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्पसीदति, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय^१ पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, अयं पठमो चेतोक्षीलो ।

20

१. सातच्चाय — सी०, स्था०, रो० ।

२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु घम्मे कह्वति ... पे०...
सङ्गे कह्वति ... सिक्खाय कह्वति ... सब्रह्मचारीमु कुपितो होति
अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्म-
चारीमु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो, तस्स
५ चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स
चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, अयं
पञ्चमो चेतोखीलो । इमे' सो, भिक्खवे, पञ्च चेतोखीला' ।

३. “इमेसं, सो, भिक्खवे, पञ्चमं चेतोखीलानं पहानाय
... पे०... इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

१०. चेतसोविनिबन्धसुतं

R. 461 १० १. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतसोविनिबन्धा । कतमे पञ्च ?
इष, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो^१
B. 253 अविगतपेमो अविगतपिपासो अविगतपरिल्लाहो अविगततण्हो^२ ।
यो सो, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो
अविगतपेमो अविगतपिपासो अविगतपरिल्लाहो अविगततण्हो, तस्स
१५ चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स
चित्तं न नमति आतप्पाय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, अयं पठमो
चेतसोविनिबन्धो ।

२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु काये अवीतरागो होति
... पे०... रूपे अवीतरागो होति ... यावदत्यं उदरावदेहकं भुञ्जित्वा
२० सेव्यसुखं पस्ससुखं^३ मिद्धसुखं अनुयुत्तो विहरति ... अञ्जतरं देव-
निकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा
तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि देवञ्जतरो वा’ ति ।
यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं
चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो
२५ वा भविस्सामि देवञ्जतरो वा’ ति, तस्स चित्तं न नमति आतप्पाय
अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्पाय

१-१. स्या०, म० पौत्रकेसु नरिप । २-२. अवीतच्छन्दो अवीतपेमो अवीत० अवीत०
अवीततण्हो – स्या०, रो० । ३. फस्ससुखं – सी० ।

अनुयोक्या य सातच्चाय पष्ठानाय, अयं पञ्चमो चेतसोविनिबन्धी । इमे
खो, भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

३. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु काये कायानुपस्सी विहरति आतापी सम्पज्ञानो सतिमा विनेय्य ५
लोके अभिज्ञादोमनस्सं; वेदानासु ... पे०... चित्ते ... धम्मेसु धम्मानु-
पस्सी विहरति आतापी सम्पज्ञानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञा-
दोमनस्सं । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो सतिपट्टाना भावेतब्बा” ति ।

सतिपट्टानदग्नो सतमो ।

तस्मुहानं

सिक्खा नीवरणाकामा^१, खन्धा च ओरम्भांगिया गति । १० R. 462
मच्छेरं^२ उद्भन्नागिया^३ अट्टमं, चेतोखीला^४ विनिबन्धा^५ ति ॥

८. सम्पर्यधानवग्गो

१. सिक्खसुत्त

१. “पञ्चमानि, भिक्खवे, सिक्खादुब्बल्यानि । कतमानि
पञ्च ? पाणातिपातो ... पे०... सुरामेरयमज्जपमादटानं – इमानि
खो, भिक्खवे, पञ्च सिक्खादुब्बल्यानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चत्र सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय १५
चत्तारो सम्पर्यधाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु अनुप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति
वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति; उप्पन्नानं पापकानं
अकुसलानं धम्मानं पहानाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति
चित्तं पगण्हाति पदहति; अनुप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय छन्दं २०
जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति; उप्पन्नानं

१. नीवरणा कामा – स्था० । २. मच्छेरं चेत – सी०, रो०; मच्छरियञ्चेत –
स्था० । ३ उद्भन्नागियानं – स्था० । ४-५. चेतोखील ० – सी०, रो०; चेतोखीलविनिबन्धो
– स्था० ।

कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्मोसाय भिय्योभावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय इमे चत्तारो सम्पर्यधाना भावेतब्बा” ति ।

(यथा सतिपट्टानवग्ये तथा सम्पर्यधानवसेन वित्यारेतब्बा ।)

१०. चेतसोविनिबन्धसुतं

- R. 463 ५ १. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतसोविनिबन्धा । कतमे पञ्च ? इध, भिक्खवे, भिक्षु कामेसु अवीतरागो होति ... पे०... इमे खो, भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय चत्तारो सम्पर्यधाना भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, १० भिक्षु अनुप्पन्नातं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति वायमति विरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति, उप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय .. अनुप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय .. उप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्मोसाय भिय्यो-भावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति वायमति विरियं B. 255 १५ आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय इमे चत्तारो सम्पर्यधाना भावेतब्बा” ति ।

सम्पर्यधानवग्यो श्रद्धमो ।

१. हृदिपादवग्यो

१. सिक्खसुतं

- १ “पञ्चमानि, भिक्खवे, सिक्खादुब्बल्यानि । कतमानि पञ्च ? पाणातिपातो ... पे०... सुरामेरयमज्जपमादटानं – इमानि खो, भिक्खवे, पञ्च सिक्खादुब्बल्यानि ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्खादुब्बल्यानं पहानाय चत्तारो हृदिपादा भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, भिक्षु छन्दसमाधिपर्यानसहारसमन्नागतं हृदिपादं भावेति, विरिय-
- R. 464

समाधि ... चित्तसमाधि ... वीर्मासमाधिपधानसह्यारसमग्रागतं इद्धि-
पादं भावेति । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं सिक्षादुब्बल्यानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा” ति ।

(यथा सतिपट्टानवग्ने तथा इद्धिपादवसेन वित्यारेतब्बा ।)

१०. चेतसोविनिबन्धसुत्तं

१. “पञ्चमे, भिक्खवे, चेतसोविनिबन्धा । कतमे पञ्च ?
इघ, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति ... पे०... इमे खो, ५
भिक्खवे, पञ्च चेतसोविनिबन्धा ।

२. “इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा । कतमे चत्तारो ? इघ, भिक्खवे,
भिक्खु छन्दसमाधिपधानसह्यारसमग्रागतं इद्धिपादं भावेति, विरिय-
समाधि ... चित्तसमाधि ... वीर्मासमाधिपधानसह्यारसमग्रागतं इद्धि- १०
पादं भावेति । इमेसं खो, भिक्खवे, पञ्चन्नं चेतसोविनिबन्धानं पहानाय
इमे चत्तारो इद्धिपादा भावेतब्बा” ति ।

इद्धिपादवग्नो नवमो ।

यथेव^१ सतिपट्टाना, पधाना चतुरो पि^२ च^३ ।

B. 256

चत्तारो इद्धिपादा च^४, तथेव^५ सम्पयोजये^६ ति ॥

— — —

१०. रागपेत्यालं

१. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय नव धम्मा भावेतब्बा । १५ R. 465
कतमे नव ? असुभसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिक्लसञ्ज्ञा,
सञ्चलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, अनिच्चसञ्ज्ञा, अनिच्चे दुक्खसञ्ज्ञा,
दुखे अनत्तसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा – रागस्स, भिक्खवे
अभिज्ञाय इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

२. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय नव धम्मा भावेतब्बा । २०
कतमे नव ? पठमं ज्ञानं, दुतियं ज्ञानं, ततियं ज्ञानं, चतुरथं ज्ञानं, आकासा-
नञ्चायतनं, विज्ञाणञ्चायतनं, आकिञ्चञ्चञ्चायतनं, नेवसञ्ज्ञा-

१. चत्तारो – सी०, स्था० । २. पदे – सी०, स्था०, रो० । ३. पि – सी०, स्था०,
रो० । ४. पुरिमेहि च योजये – सी०, रो०; पुरिमेहोहि योजये – स्था० ।

नासञ्जायतनं, सञ्जावेदयितनिरोधो – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

३-२०. “रागस्स भिक्खवे, परिज्ञाय ... पे०... परिक्खयाय
... पे०... पहानाय ... पे०... खयाय ... पे०... वयाय ... पे०... विरागाय
५ ... पे०... निरोधाय ... पे०... चागाय ... पे०... पटिनिस्सग्नाय ... पे०...
इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

२१-३४०. “दोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोषस्स ... उप-
नाहस्स ... मक्खस्स ... पळासस्स ... इस्साय ... मच्छरियस्स ... मायाय
... साठेय्यस्स ... थम्भस्स ... सारम्भस्स ... मानस्स ... आतिमानस्स ...
१० मदस्स ... पमादस्स अभिज्ञाय ... पे०... परिज्ञाय ... परिक्खयाय ...
पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सग्नाय ... पे०... इमे नव धम्मा भावेतब्बा” ति ।

रागपेय्यालं निहितं ।
नवकनिपातो निहितो ।

१०. दसकनिपातो

१. आनिसंसवग्गो

१. किमत्थियसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति
जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन
भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच –
२. “किमत्थियानि, भन्ते, कुसलानि सीलानि किमानिसंसानी” ५
ति ?

B. 237,
R. vol. V. I

“अविष्पटिसारत्थानि खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्पटिसारानिसंसानी” ति ।

३. “अविष्पटिसारो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?
“अविष्पटिसारो खो, आनन्द, पामोज्जत्यो’ पामोज्जानिसंसो” १०
ति ।

४. “पामोज्जं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ति ?

“पामोज्जं खो, आनन्द, पीतत्थं पीतानिसंसं” ति ।

५. “पीति पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ति ?

“पीति खो, आनन्द, पस्सद्वत्था पस्सद्वानिसंसा” ति । १५

६. “पस्सद्वि पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ति ?

B. 238

“पस्सद्वि खो, आनन्द, सुखत्था सुखानिसंसा” ति ।

७. “सुखं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंस” ति ?

“सुखं खो, आनन्द, समाधत्थं समाधानिसंस” ति । २०

८. “समाधि पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?

“समाधि खो, आनन्द, यथाभूतञ्चाणदस्सनत्थो यथाभूतञ्चाण-
दस्सनानिसंसो” ति ।

९. “यथाभूतञ्चाणदस्सनं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं”

ति ?

१-१. पामोज्जत्यो पामोज्जानिसंसो – सी०, स्था०, रो० ।

“यथाभूतज्ञाणदस्सनं खो, आनन्द, निब्बिदाविरागत्यं निब्बिदा-विरागानिसंसं” ति ।

१०. “निब्बिदाविरागो पन, भन्ते किमत्थियो किमानिसंसो” ति ?

५ “निब्बिदाविरागो खो, आनन्द, विमुक्तिज्ञाणदस्सनत्थो विमुक्ति-ज्ञाणदस्सनानिसंसो ।

११. “इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्पटिसार-त्थानि अविष्पटिसारानिसंमानि; अविष्पटिसारो पामोज्जत्थो पामोज्जा-निसंसो; पामोज्जं पीतत्थं पीतानिसंसं; पीति पस्सद्वत्था पस्सद्वा-
१० निसंमा; पस्सद्वि सुखत्था सुखानिसंसा; सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं;
समाधि यथाभूतज्ञाणदस्सनत्थो यथाभूतज्ञाणदस्सनानिसंसो; यथाभूत-
ज्ञाणदस्सनं निब्बिदाविरागत्यं निब्बिदाविरागानिसंसं; निब्बिदा-विरागो विमुक्तिज्ञाणदस्सनत्थो विमुक्तिज्ञाणदस्सनानिसंसो । इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अनुपुद्वेन अग्राय’ परेन्ती” ति ।

२. चेतनाकरणीयसुतं

१५ १. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स न चेतनाय करणीयं – ‘अविष्पटिसारो मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सीलवतो सीलसम्पन्नस्स अविष्पटिसारो उप्पज्जति । अविष्पटिसारिस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘पामोज्जं मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं अविष्पटिसारिस्स पामोज्जं जायति^३ । पमुदितस्स,
२० भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘पीति मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पमुदितस्स पीति उप्पज्जति । पीतिमनस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘कायो मे पस्सम्भतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति । पस्सद्वकायस्स, भिक्खवे,
२५ न चेतनाय करणीयं – ‘सुखं वेदियामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पस्सद्वकायो सुखं वेदियति । सुखिनो, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘चित्तं मे समाधियतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सुखिनो चित्तं समाधियति । समाहितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘यथा-

R. 3

B. 259

१-१. अरहताय पूरेती – स्था० । २ उप्पज्जति – सी०, स्था०, रो० ।

भूतं जानामि पस्तामी' ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं समाहितो यथाभूतं जानाति पस्तति । यथाभूतं, भिक्खवे, जानतो पस्ततो न चेतनाय करणीयं – ‘निब्बिन्दामि विरज्जामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं यथाभूतं जानं पसं निब्बिन्दति विरज्जति । निब्बिन्दस्त्^५, भिक्खवे, विरतस्त् न चेतनाय करणीयं – ‘विमुत्तिआण- दस्तनं सच्छकरोमी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं निब्बिन्दो विरतो विमुत्तिआणदस्तनं सच्छकरोति ।

२. “इति खो, भिक्खवे, निब्बिदाविरागो विमुत्तिआणदस्त- नत्थो विमुत्तिआणदस्तनानिसंसं; यथाभूतआणदस्तनं निब्बिदा- विरागत्थं निब्बिदाविरागनिसंसं; समाधि यथाभूतआणदस्तनत्थो यथा- १० भूतआणदस्तनानिसंसं; सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं; पस्तद्वि सुखत्था सुखानिसंसं; पीति पस्तद्वित्था पस्तद्वानिसंसं; पामोज्जं पीतत्थं पीता- निसंसं; अविष्पटिसारो पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसं; कुसलानि सीलानि अविष्पटिसारत्थानि अविष्पटिसारानिसंसानि । इति खो, भिक्खवे, धम्मा^{१५} धम्मे अभिसन्देन्ति, धम्मा धम्मे परिपूरेन्ति अपारा १५ R ४ पारं गमनाया” ति ।

३. पठमउपनिसद्सुत्तं

१. “दुस्सीलस्त्, भिक्खवे, सीलविपन्नस्त् हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो; अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्त् हतूपनिसं होति पामोज्जं; पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्त् हतूपनिसा होति पीति; पीतिया असति पीतिविपन्नस्त् हतूपनिसा होति पस्तद्वि; २० पस्तद्विया असति पस्तद्विविपन्नस्त् हतूपनिसं होति सुखं; सुखे असति सुखविपन्नस्त् हतूपनिसो होति सम्मासमाधि; सम्मासमाधिम्ह असति सम्मासमाधिविपन्नस्त् हतूपनिसं होति यथाभूतआणदस्तन; यथा- भूतआणदस्तने असति यथाभूतआणदस्तनविपन्नस्त् हतूपनिसो होति निब्बिदाविरागो; निब्बिदाविरागे असति निब्बिदाविरागविपन्नस्त् २५ B. 260 हतूपनिसं होति विमुत्तिआणदस्तनं । सेयथापि, भिक्खवे, एव्वतो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका^३ पि न पारिपूर्ण गच्छति, तचो

१. निब्बिन्दस्त् – सी०, रो० । २. धम्माव – सी०, रो० । ३. पपटिका – स्या० ।

पि ... फेगु पि ... सारो पि न पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञानदस्सनं ।

५ २. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं; पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पत्सद्वि; पत्सद्विया सति पत्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति मुखं;

R. 5 १० १० सुखे सति मुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि; सम्मासमाधिमिह सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं; यथाभूतज्ञाणदस्सने सति यथाभूतज्ञाणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति निब्बिदाविरागो, निब्बिदाविरागे सति निब्बिदाविरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्न होति विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, भिक्खवे, रुक्खो साखापलासम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

४. दुत्तिथउपनिससुतं

२० १. तत्र खो आयस्मा मारिपुतो भिक्खु आमन्तेसि – “दुस्सीलस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुक्खो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका पि न पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि न पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं ।

B. 261 २. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिस-

सम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्वि गच्छति, तचो पि ... केमु पि ... सारो पि पारिपूर्वि गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति ५ ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं” ति ।

५. तत्त्वविषयनिःसुल्लं

१. तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्खु आमन्तेसि – “दुस्सी-
लस्स, आवुसो, सीलविषयनिःस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो; अवि-
ष्टिसारे असति अविष्टिसारविषयनिःस्स हतूपनिसं होति पामोज्जं;
पामोज्जे असति पामोज्जविषयनिःस्स हतूपनिसा होति पीति; पीतिया १०
असति पीतिविषयनिःस्स हतूपनिसा होति पस्सद्धि; पस्सद्धिया असति
पस्सद्धिविषयनिःस्स हतूपनिसं होति सुखं; सुखे असति सुखविषयनिःस्स हतूप-
निसो होति सम्मासमाधिः; सम्मासमाधिमहि असति सम्मासमाधि-
विषयनिःस्स हतूपनिसं होति यथाभूतज्ञाणदस्सनं; यथाभूतज्ञाणदस्सने
असति यथाभूतज्ञाणदस्सनविषयनिःस्स हतूपनिसो होति निब्बिदाविरागो; १५
निब्बिदाविरागे असति निब्बिदाविरागविषयनिःस्स हतूपनिसं होति विमुत्ति-
ज्ञाणदस्सनं । सेव्यथापि, आवुसो, रुक्खो साखापलासविषयनो । तस्स
पपटिका पि न पारिपूर्वि गच्छति, तचो पि ... केमु पि ... सारो पि न
पारिपूर्वि गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविषयनिःस्स
हतूपनिसो होति अविष्टिसारो; अविष्टिसारे असति अविष्टिसार- २०
विषयनिःस्स हतूपनिसं होति ... पे०... विमुत्तिज्ञाणदस्सनं :

२. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति
अविष्टिसारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति पामोज्जं; पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना
होति पीति; पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पस्सद्धि; २५
पस्सद्धिया सति पस्सद्धिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं; सुखे सति
सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधिः; सम्मासमाधिमहि
सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतज्ञाण-
दस्सनं; यथाभूतज्ञाणदस्सने सति यथाभूतज्ञाणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिस-

- B. 262 सम्पन्नो होति निष्क्रिदाविरागो; निष्क्रिदाविरागे सति निष्क्रिदा-
विरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुक्तिज्ञाणदस्सनं । सेम्यथा-
पि, आवृत्तो, खब्बो साख्यापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिषूर्वं
गच्छति, तत्रो पि ... फेमु पि ... सारो पि पारिषूरं गच्छति । एवमेव
R. 7 ५ खो, आवृत्तो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टि-
सारो; अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति
... पे०... विमुक्तिज्ञाणदस्सन” ति ।

६. समाधिसुतं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कृमि ... पे०...
एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच –

- 10 २ “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची” अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स,
न तेजर्स्म तेजोसञ्ची अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-
नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने
विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चन्चञ्चायतने आकिञ्च-
15 चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चाना-
नासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न
परलोके परलोकसञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

- 20 ‘‘सिया, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न
तेजर्स्म तेजोसञ्ची अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-
नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने
विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चन्चञ्चायतने आकिञ्च-
चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चाना-
नासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न
25 परलोके परलोकसञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

३. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपो-

१. पठवियं – सी०, स्था०, रो० । २ पठविसञ्ची – सी०, रो०; पठवीसञ्ची – स्था० ।

सञ्जी अस्स ... न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ?

R. 8,
B. 263

“इधानन्द, भिक्खु एवंसञ्जी होति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्गारसमयो सब्बपविपटिनिस्समो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो तथा-
रूपो” समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स, न 5
आपर्स्म आपोसञ्जी अस्स, न तेजस्मिं तेजोसञ्जी अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्जी अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्जी अस्स, न 10
आकिञ्चञ्जायतने आकिञ्चञ्जायतनसञ्जी अस्स, न नेवसञ्जाना-
नासञ्जायतने नेवसञ्जानासञ्जायतनसञ्जी अस्स, न इघलोके
इघलोकसञ्जी अस्स, न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च
पन अस्सा” ति ।

७. सारिपुत्रसुतं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येनायस्मा सारिपुत्रो तेनुप-
सङ्क्रमि; उपसङ्क्रमित्वा आयस्मता सारिपुत्रेन सर्द्धं सम्मोदि । सम्मोद- 15
नीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिश्चो
खो आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्रं एतदबोच –

२. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत्र, भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्जी
अस्स, न तेजस्मिं तेजोसञ्जी अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्जी अस्स, 20
न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्जी अस्स, न विञ्जाण-
ञ्चायतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्जी अस्स, न आकिञ्चञ्जायतने
आकिञ्चञ्जायतनसञ्जी अस्स, न नेवसञ्जानासञ्जायतने नेव-
सञ्जानासञ्जायतनसञ्जी अस्स, न इघलोके इघलोकसञ्जी अस्स,
न परलोके परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ? 25

R. 9

“सिया, आवुसो आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्जी अस्स ... पे०... न परलोके
परलोकसञ्जी अस्स; सञ्जी च पन अस्सा” ति ।

B. 264

३. “यथा कथं पन, आवुसो सारिपुत्र, सिया भिक्खुनो तथारूपो
समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... सञ्ची
च पन अस्ता” ति ?

“एकमिदाहं, आवुसो आनन्द, समयं इधेव सावत्थियं विहराभि
अन्धबनर्स्मि । तत्थाहं तथारूपं समाधिं समाप्तिं यथा नेव पथवियं
पथविसञ्ची अहोर्सि, न आपस्मि आपोसञ्ची अहोर्सि, न तेजस्मि
तेजोसञ्ची अहोर्सि, न वायस्मि वायोसञ्ची अहोर्सि, न आकासा-
नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न विञ्चाणञ्चायतने
विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्च-
ञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चा-
नासञ्चायतनसञ्ची अहोर्सि, न इधलोके इधलोकसञ्ची अहोर्सि, न
परलोके परलोकसञ्ची अहोर्सि; सञ्ची च पन अहोर्सि” ति ।

४. “किसञ्ची पनायस्मा सारिपुत्रो तर्स्मि समये अहोर्सी”
ति ?

B. 10 १५ “भवनिरोधो निब्बानं भवनिरोधो निब्बानं” ति खो मे, आवुसो,
अञ्चाव सञ्चाव उपज्जति अञ्चाव सञ्चाव निरुज्जति । सेव्यथा-
पि, आवुसो, सकलिकग्निस्स ज्ञायमानस्स अञ्चाव अच्च उपज्जति
अञ्चाव अच्च निरुज्जति, एवमेव खो, आवुसो”, ‘भवनिरोधो निब्बानं
भवनिरोधो निब्बानं’ ति अञ्चाव सञ्चाव उपज्जति अञ्चाव सञ्चाव
निरुज्जति । ‘भवनिरोधो निब्बानं’ ति” सञ्ची च पनाहं, आवुसो,
तर्स्मि समये अहोर्सि” ति ।

द. आनसुतं

१. “सद्गो च^३, भिक्खवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा; एवं
सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं – ‘किन्ताहं सद्गो
च अस्स, सीलवा च’ ति ! यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो च
होति सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

B. 265 २. “सद्गो च, भिक्खवे, भिक्खु होति सीलवा च, नो च बहु-
स्सुतो ... पे०... बहुस्सुतो च, नो च धम्मकथिको ... धम्मकथिको च,

१. मे आवुसो – स्वा०, दो० । २-२. निब्बानं – शी०, दो० । ३. स्वा० पोत्पक्षे नाति ।

नो च परिसावचरो ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति ... विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च विनयधरो ... विनयधरो च, नो च आरञ्जको पन्तसेनासनो ... आरञ्जको च पन्तसेनासनो, नो च चतुष्पं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं^१ दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ... चतुष्पं च ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी प्रकसिरलाभी, नो च आसवानं स्थाय अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्दं – ‘किन्ताहं सद्गो च अस्तं, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, चतुष्पं च ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी अस्तं अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, आसवानं च स्थाय अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरेयं’ ति ।

३. “यतो च खो, भिक्खुवे, भिक्खु सद्गो च होति, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, चतुष्पं च ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, आसवानं च स्थाय अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति; एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति । इमेहि खो, भिक्खुवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु समन्तपासादिको च होति सब्बाकारपरिपूरो चा” ति ।

४. सन्तविमोक्षमुत्तरं

१. “सद्गो च, भिक्खुवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा ... पे०... सीलवा च, नो च बहुस्सुतो ... बहुस्सुतो च, नो च धम्मकथिको ... धम्मकथिको च, नो च परिसावचरो” ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति ... विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च

१. आभिचेतसिकानं – सी०, दो० । २. परिसावचरे – सी० ।

R. 11

20

B. 266

B. 12

- विनयधरो ... विनयधरो च, नो च आरञ्जको पन्तसेनासनो ... आर-
ञ्जको च पन्तसेनासनो, नो च ये ते सन्ता विमोक्षा' अतिकक्षम रूपे
आश्र्या ते कायेन फुसित्वा^१ विहरति ... ये ते सन्ता विमोक्षा अतिकक्षम
रूपे आश्र्या ते च कायेन फुसित्वा विहरति, नो च आसवानं खया अना-
5 सबं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्चिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं
परिपूरेतब्बं - 'किन्ताहं सद्गो च अस्सं, सीलवा च, बहुस्सुतो च, धम्म-
कथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं, विनय-
धरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, ये ते सन्ता विमोक्षा अतिकक्षम
10 रूपे आश्र्या ते च कायेन फुसित्वा विहरेय्यं, आसवानं च खया अनासबं
चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्चिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरेय्यं' ति ।

2. "यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो च होति, सीलवा च,
बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय
15 धम्मं देसेति, विनयधरो च, आरञ्जको च पन्तसेनासनो, ये ते सन्ता
विमोक्षा अतिकक्षम रूपे आश्र्या ते च कायेन फुसित्वा विहरति, आस-
वानं च खया अनासबं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं
अभिञ्जा सच्चिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो
होति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु समन्त-
20 पासादिको च होति सब्बाकारपरिपूरो चा" ति ।

१०. विज्ञासुतं

R. 13

1. "सद्गो च, भिक्खवे, भिक्खु होति, नो च सीलवा । एवं
सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्बं - 'किन्ताहं
सद्गो च अस्सं सीलवा चा' ति । यतो च खो, भिक्खवे, भिक्खु सद्गो
च होति, सीलवा च, एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।

- 25 2. "सद्गो च, भिक्खवे, भिक्खु होति सीलवा च, नो च बहुस्सुतो
... बहुस्सुतो च, नो च धम्मकथिको ... पे०... धम्मकथिको च, नो च
परिसावचरो ... परिसावचरो च, नो च विसारदो परिसाय धम्मं देसेति
... विसारदो च परिसाय धम्मं देसेति, नो च विनयधरो ... विनयधरो

B. 267

१. विमोक्षा - सी०, रो० । २. फुसित्वा - सी० ।

च, नो च अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति ... पुब्वेनिवासं अनुस्सरति,
नो च दिव्बेन चक्खुना विसुदेन अतिकर्तमानुसकेन ... पे०... यथा-
कम्भूपगे सत्ते पजानाति दिव्बेन च चक्खुना विसुदेन अतिकर्तमानुसकेन
... पे०... यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति, नो च आसवानं खया ... पे०...
सञ्चक्तवा उपसम्पज्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन अपरिपूरो होति । ५
तेन तं अङ्गं परिपूरेतब्दं - 'कित्ताहं सद्गो च असं, सीलवा च, बहुस्सुतो
च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय धम्मं देसेयं,
विनयधरो च, अनेकविहितं च पुब्वेनिवासं अनुस्सरेयं ... यथाकम्भूपगे
सत्ते पजानेयं, आसवानं च खया ... पे०... सञ्चक्तवा उपसम्पज्ज
विहरेय्य' ति । १०

R. 14

३. "यतो च खो, भिक्खुवे, भिक्खु सद्गो च होति, सीलवा च,
बहुस्सुतो च, धम्मकथिको च, परिसावचरो च, विसारदो च परिसाय
धम्मं देसेति, विनयधरो च, अनेकविहितं च पुब्वेनिवासं अनुस्सरति,
सेव्यथीदं - एकं पि जाति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं
अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, दिव्बेन च चक्खुना विसुदेन अति-
कर्तमानुसकेन ... पे०... यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति, आसवानं च
खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिव्बेव धम्मे सयं अभिज्ञा
सञ्चक्तवा उपसम्पज्ज विहरति । एवं सो तेनङ्गेन परिपूरो होति ।
इमेहि, खो, भिक्खुवे, दसहि धम्मेहि समझागतो भिक्खु समन्तपासादिको
च होति सब्बाकारपरिपूरो चा" ति । २०

15

20

आनिसंसदग्मो पठमो

तस्मुद्दानं

किमत्थियं चेतना च', तथो' उपनिसा पि च' ।
समाधि सारिपुत्रो च, ज्ञानं^३ सन्तेन विजया ति ॥

२. नाथवग्गो

१. सेनासनसुतं

१. "पञ्चञ्जसमझागतो, भिक्खुवे, भिक्खु पञ्चञ्जसमझागतं
सेनासनं सेवमानो भजमानो नचिरसेव आसवानं खया अनासवं चेतो-

B. 268,
R. 15

१. सील - सी०, स्या०, रो० । २-२. उपनिसा आनन्द पञ्चमं - सी०, स्या०,
रो० । ३. सद्गो - सी०, स्या०, रो० ।

विमुक्ति पञ्चाविमुक्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्चिकत्वा उप-
सम्पज्ज विहरेय ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमझागतो होति ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु सद्दो होति; सद्दहति तथागतस्स बोधि – ‘इति
५ पि सो भगवा ... पे०... भगवा’ ति; अप्पाबाधो होति अप्पातङ्को, सम-
वेपाकिनिया गहणिया समझागतो नातिसीताय नाच्छुण्हाय मज्जिमाय
पधानक्षमाय; असठो होति अभायावी, यथाभूतं अत्तानं आविकत्ता
१० सत्परि वा विव्यूसु वा सब्रह्मारीमु; आरद्विरियो विहरति,
अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय; थामवा
१५ दन्धपरक्कमो अनिक्खितशुरो कुसलेमु धम्मेमु; पञ्चावा होति, उदयत्य-
गामिनिया पञ्चाय समझागतो अरियाय निब्बेचिकाय सम्मा दुक्खक्षय-
गामिनिया । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गसमझागतो होति ।

R. 16

३. “कथं च, भिक्खवे, सेनासनं पञ्चङ्गसमझागतं होति ?
इध, भिक्खवे, सेनासनं नातिदूरं होति नाच्चासनं गमनागमनसम्पन्नं
१५ दिवा अप्पाकिण्ण” र्तिं अप्पहृं अप्पनिग्धोसं अप्पडंसमकसवातातप-
सिरिसपसम्फस्स”; तस्मि खो पन सेनासने विहरन्तस्स अप्पकसिरेन^३
उप्पज्जन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपञ्चयभेसज्जपरिक्खारा;
२० तस्मि खो पन सेनासने थेरा भिक्खू विहरन्ति बहुसुता आगतागमा
धम्मधरा विनयधरा मातिकाधरा; ते कालेन कालं उपसङ्कुमित्वा
२५ परिपुञ्चति परिपञ्चति – ‘इहं, भन्ते, कथं, इमस्स को अत्थो’ ति; तस्स
ते आयस्मन्तो अविवटं चेव विवरन्ति अनुत्तानीकतं च उत्तानि करोन्ति
अनेकविहितेमु च कङ्काठानियेमु^४ धम्मेमु कङ्कं पटिविनोदेन्ति । एवं
खो, भिक्खवे, सेनासनं पञ्चङ्गसमझागतं होति । पञ्चङ्गसमझागतो
३. नचिरसेव आसवानं खया ... पे०... सच्चिकत्वा उपसम्पज्ज विह-
रेय्या” ति ।

१. अप्पकिण्ण – स्था०, रो० । २. ० बातातपसरीसपसम्फस्स – म० ।

३. अप्पकसिरेव – स्था०, रो० । ४. कङ्काठानियेमु – स्था०; कङ्काठानियेमु –
रो० ।

२. पञ्चज्ञसमुत्तम

१. “पञ्चज्ञविष्यहीनो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञसमन्नागतो इमस्मि धर्मविनये ‘केवली वृसितवा उत्तमपुरिसो’ ति बुच्चति । कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञविष्यहीनो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खुनो कामच्छन्दो पहीनो होति, व्यापादो पहीनो होति, थीनमिद॑ पहीनं होति, उद्दच्चकुकुच्चं पहीनं होति, विचिकिच्छा पहीना होति । ५ एवं स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञविष्यहीनो होति ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञसमन्नागतो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु असेखेन सीलकस्त्वयेन समन्नागतो होति, असेखेन समाधिकस्त्वयेन समन्नागतो होति, असेखेन पञ्जाकस्त्वयेन समन्नागतो होति, असेखेन विमुत्तिकस्त्वयेन समन्नागतो होति, असेखेन विमुत्ति- १० आणदस्त्वयेन समन्नागतो होति । एवं स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञसमन्नागतो होति ।

३. “पञ्चज्ञविष्यहीनो स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चज्ञसमन्नागतो इमस्मि धर्मविनये ‘केवली वृसितवा उत्तमपुरिसो’ ति बुच्चति ।

“कामच्छन्दो च व्यापादो, थीनमिद॑ च भिक्खुनो ।

उद्दच्चं विचिकिच्छा च, सब्बसो च न विजज्ञति ॥

“असेखेन च सीलेन, असेखेन समाधिना ।

विमुत्तिया च सम्पन्नो, आणेन च तथाविधो ॥

“स वे पञ्चज्ञसम्पन्नो, पञ्च^२ अङ्गे^३ विवज्जयं ।

इस्मिं^४ धर्मविनये, केवली इति बुच्चति” ति ॥

R. 17

B. 270

25

३. संयोजनमुत्तम

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, संयोजनानि । कतमानि दस ? पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि, पञ्चुद्वम्भागियानि संयोजनानि । कतमानि पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि ? सक्कायदिटि, विचिकिच्छा, सीलब्बतपरामासो, कामच्छन्दो, व्यापादो – इमानि पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि ;

१. विनमिद॑ – म० । २-२. पञ्चज्ञानि – स्या० । ३. स्वे इस्मिं – स्या० ।

२. “कतमानि पञ्चुद्भम्भागियानि संयोजनानि ? रूपरागो, अरूपरागो, मानो, उद्घच्चं, अविज्ञा – इमानि पञ्चुद्भम्भागियानि संयोजनानि । इमानि खो, भिक्खवे, दस संयोजनानी” ति ।

४. चेतोखीलसुतं

१. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा ३ पञ्च चेतोखीला” अप्पहीना पञ्च चेतसोविनिबद्धा असमुच्छ्वाना, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्वति हानियेव पाटिकह्वा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि^१ ।

२. “कतमस्स पञ्च चेतोखीला अप्पहीना होन्ति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्प- १० सीदिति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि कह्वति विचिकिच्छति नाधिमुच्चति न सम्पसीदिति, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पथानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पथानाय, एवमस्साय पठमो चेतोखीलो अप्पहीनो होति ।

१५ ३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मे कह्वति .. पे० .. सह्वे कह्वति .. सिक्खाय कह्वति .. सब्रह्मचारीसु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्मचारीसु कुपितो होति अनत्तमनो आहतचित्तो खीलजातो, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पथानाय । यस्स चित्तं न नमति २० आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पथानाय, एवमस्साय पञ्चमो चेतोखीलो अप्पहीनो होति । इमस्स पञ्च चेतोखीला अप्पहीना होन्ति ।

४. “कतमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा असमुच्छ्वाना होन्ति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो अविगत- २५ पेमो अविगतपिपासो अविगतपरिलाहो अविगततण्हो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु अवीतरागो होति अविगतच्छन्दो अविगतपेमो अविगत- पिपासो अविगतपरिलाहो अविगततण्हो, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय

१. चेतोखीला - स्था०, दो० । २. वुद्धि - स्था० ।

अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनु-
योगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्त्वायं पठमो चेतसोविनिबन्धो
असमुच्छिष्ठो होति ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कावे अवीतरागो होति
... पे०... रूपे अवीतरागो होति... पे०... यावदत्यं उदरावदेहकं भुञ्जित्वा ५
सेव्यसुखं पस्ससुखं मिद्धसुखं अनुयुत्तो विहरति ... अञ्जतरं देवनिकायं
पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा
ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि देवञ्जतरो वा’ ति । यो सो,
भिक्खवे, भिक्खु अञ्जतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति –
‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि १०
देवञ्जतरो वा’ ति, तस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सात-
च्चाय पधानाय । यस्स चित्तं न नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय
पधानाय, एवमस्त्वायं पञ्चमो चेतसोविनिबन्धो असमुच्छिष्ठो होति ।
इमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा असमुच्छिष्ठाः होन्ति ।

६. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा १५
इम पञ्च चेतोखीला अप्पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा असमुच्छिष्ठा,
तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु
धम्मेसु नो बुद्धि ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, काळपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो
वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति २०
आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्सचि भिक्खुस्स वा
भिक्खुनिया वा इमे पञ्च चेतोखीला अप्पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा
असमुच्छिष्ठा, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति हानियेव पाटिकङ्गा
कुसलेसु धम्मेसु नो बुद्धि ।

७. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा २५
पञ्च चेतोखीला पहीना पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिष्ठा”, तस्स
या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति बुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु
नो परिहानि ।

८. “कतमस्स पञ्च चेतोखीला पहीना होन्ति ? इष, ८. 272
भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि न कङ्गति न विचिकिच्छति, अघिमुञ्चति ३०

१. समुच्छिष्ठा – स्या०, दो० ।

सम्पसीदति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्थरि न कह्वति न चिच्छिति अधिभूच्छति सम्पसीदति, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पठमो चेतोखीलो पहीनो होति ।

- ५ ६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मे न कह्वति ... पे०...
 R. 20 सह्वे न कह्वति ... सिक्खाय न कह्वति ... सब्रह्माचारीसु न कुपितो होनि अत्तमनो न आहतचित्तो न खीलजातो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्माचारीसु न कुपितो होति अत्तमनो न आहतचित्तो न खीलजातो, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स
 १० चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पञ्चमो चेतोखीलो पहीनो होति । इमस्स पञ्च चेतोखीला पहीना होन्ति ।

१०. “कतमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिन्ना होन्ति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु वीतरागो होति विगतच्छन्दो विगतपेमो
 १५ विगतपिपासो विगतपरिळाहो विगततण्हो । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु कामेसु वीतरागो होति विगतच्छन्दो विगतपेमो विगतपिपासो विगत-परिळाहो विगततण्हो, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पठमो चेतसोविनिबन्धो सुसमुच्छिन्नो होति ।

- २० ११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु काये वीतरागो होति ... पे०... रूपे वीतरागो होति ... पे०... न यावदत्थं उदरावदेहकं भुक्षिज्ञत्वा सेव्यसुखं पस्समुखं मिद्दसुखं अनुयुतो विहरति, न अङ्गतरं देवनिकायं पणिधाय ब्रह्मचरियं चरति – ‘इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा देवो वा भविस्सामि देवङ्गतरो वा’ ति । यो
 २५ सो, भिक्खवे, भिक्खु न अङ्गतरं देवनिकायं पणिधाय ... पे०... देवङ्गतरो वा ति, तस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय । यस्स चित्तं नमति आतप्याय अनुयोगाय सातच्चाय पधानाय, एवमस्सायं पञ्चमो चेतमोविनिबन्धो सुसमुच्छिन्नो होति । इमस्स पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिन्ना होन्ति ।

- ३० १२. “यस्स कस्सचि, भिक्खवे, भिक्खुस्स वा भिक्खुनिया वा

इमे पञ्च चेतोलीला पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा सुसमुच्छिन्ना,
तस्सा या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु
घम्मेसु नो परिहानि ।

R. 21

“सेव्यथापि, भिक्खवे, जुण्हपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो
वा आगच्छ्रुति, वहुतेव वर्णेन वहुति मण्डलेन वहुति आभाय वहुति ५
आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्तचि भिक्खुस्स वा
भिक्खुनिया वा इमे पञ्च चेतोलीला पहीना इमे पञ्च चेतसोविनिबन्धा
सुसमुच्छिन्ना, तस्सा या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छ्रुति वुद्धियेव पाटिकङ्गः
कुसलेसु घम्मेसु नो परिहानी” ति ।

५. अप्यमादमूलं

१. “यावता, भिक्खवे, सत्ता अपदा वा द्विपदा वा चतुष्पदा १०
वा वहुप्पदा वा रूपिनो वा अरूपिनो वा सञ्ज्ञिनो वा असञ्ज्ञिनो वा
नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञिनो वा, तथागतो तेसं अगगमक्षायति अरहं सम्मा-
सम्बुद्धो; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला घम्मा, सब्बे ते
अप्यमादमूलका अप्यमादसमोसरणा । अप्यमादो तेसं” अगगमक्षायति ।

२. “सेव्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि जङ्गलानं^२ पाणानं १५
पदजातानि, सब्बानि तानि हृत्यिपदे समोधानं गच्छन्ति, हृत्यिपदं तेसं
अगगमक्षायति, यदिवं महन्तत्तेन; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला
घम्मा, सब्बे ते अप्यमादमूलका अप्यमादसमोसरणा । अप्यमादो तेसं
अगगमक्षायति ।

३. “सेव्यथापि, भिक्खवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो २०
सब्बा ता कूटङ्गमा कूटनिन्ना कूटसमोसरणा, कूटो^३ तासं अगगमक्षायति;
एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला घम्मा, सब्बे ते अप्यमादमूलका
अप्यमादसमोसरणा । अप्यमादो तेसं अगगमक्षायति ।

४. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि मूलगन्धा, काळानुसारियं २५
तेसं अगगमक्षायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्यमादो तेसं
अगगमक्षायति ।

B. 274,
R. 22

१. तेसं घम्मानं – सी०, रो० । २. जङ्गलानं – सी० । ३. कूटं – स्या०, रो० ।

५. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि सारगन्धा, लोहितचन्दनं तेसं अग्नमक्खायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्यमादो तेसं अग्नमक्खायति ।

६. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि पुष्करगन्धा, वस्तिसं तेसं
५ अग्नमक्खायति; एवमेव खो भिक्खवे ... पे०... अप्यमादो तेसं अग्न-
मक्खायति ।

७. “सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि खुद्धराजानो^१, सब्बे ते रक्ष्यो
चक्कवत्तिस्स अनुयन्ता भवन्ति^२, राजा तेसं चक्कवत्ती अग्नमक्खायति;
एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्यमादो तेसं अग्नमक्खायति ।

८. “सेव्यथापि, भिक्खवे, या काचि तारकरूपानं पभा, सब्बा
१० ता चन्दप्पभाय कलं नागधन्ति सोऽल्पिं, चन्दप्पभा तासं अग्नमक्खायति;
एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्यमादो तेसं अग्नमक्खायति ।

९. “सेव्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये विद्वे विगतवलाहके देवे
आदिच्छ्वो नभं अब्भुस्सवकमानो^३ सब्बं आकासगतं तमगतं अभिविहच्च
१५ भासते च तपते च विरोचति च; एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... अप्य-
मादो तेसं अग्नमक्खायति ।

१०. “सेव्यथापि, भिक्खवे, या काचि महानदियो, सेव्यथीदं –
गङ्गा, यमुना, अचिरवती, सरभू, मही, सब्बा ता समुद्रज्ञमा समुद्रिनिज्ञा
२० समुद्रपोणा समुद्रपूर्भारा, महासमुद्रो तासं अग्नमक्खायति; एवमेव
खो, भिक्खवे, ये केचि कुसला धन्मा, सब्बे ते अप्यमादमूलका अप्यमाद-
समोसरणा । अप्यमादो तेसं अग्नमक्खायती” ति ।

६. प्राहुनेव्यसुतं

R. 23 १. “दसयिमे, भिक्खवे, पुग्गला आहुनेव्या पाहुनेव्या दक्षिण-
येव्या अञ्जलिकरणीया अनुत्तरं पुञ्जाक्खेतं लोकस्स । कतमे दस ?
२५ तथागतो अरहं सम्मासम्बुद्धो, पञ्चेकबुद्धो^४, उभतोभागविमुत्तो, पञ्जाव-
विमुत्तो, कायसविल, दिट्ठिप्पत्तो, सद्वाविमुत्तो, सद्वानुसारी, धम्मानुसारी,

१. कुहुराजानो – सी०, रो०; कुहुराजा – स्या० । २. वत्तन्ति – स्या० । ३. भञ्ज-
स्मुकमानो – सी०, रो० । ४. पञ्चेकसम्बुद्धो – स्या०, रो० ।

गोवर्हु — इमे खो, भिक्खवे, दस पुण्यला आहुनेव्या ... पे०... अनुत्तरं पुळज्ञक्षेत्रं लोकस्ता” ति ।

७. पठमनाथसुतं

१. “सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्षं, भिक्खवे, अनाथो विहरति । दसयिमे, भिक्खवे, नाथकरणा धम्मा । कतमे दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंबरसंबुद्धो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो सुतसञ्चिच्यो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसान-कल्याणा सत्यं^१ सव्यञ्जनं^२ केवलपरिपूणं परिसुद्धं क्रह्यचरियं अभिवदन्ति, तथा रूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता^३ वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुष्पटिविदा । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो होति ... पे०... दिट्ठिया सुष्पटिविदा, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण-सहायो कल्याणसम्पवङ्को । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्को, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समझागतो, खमो पदविवरणगाही अनुसासनि । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति ... पे०... अनुसासनि, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु यानि तानि सज्जहाचारीनं उच्चावचानि किञ्चुरणीयानि, तत्य दक्षो होति अनलसो तत्रूपायाय वीभंसाय समझागतो, अलं कातुं अलं संविषातुं । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु यानि तानि सज्जहाचारीनं ... पे०... अलं कातुं अलं संविषातुं, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो, अभिधम्मे अभिविनये उलारपामोज्जो^४ । यं पि, भिक्खवे,

१—१. सत्या सव्यञ्जना — सी० । २. वता — स्या०, दो० । ३. उलारपामोज्जो — स्या०, दो० ।

B. 273

10

15 B. 24

20

25

B. 276

भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो, प्रभिषम्भे अभिविनये उछार-पामोज्जो, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा ५ दब्धपरक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

R. 25

८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुद्वो होति इतरीतरचीवर- १० पिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेन । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुद्वो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चय-भेसज्जपरिक्षारेन, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति परमेन सति-नेपकेन समन्नागतो चिरकं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता । १५ यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति परमेन सतिनेपकेन समन्नागतो चिरकं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता, अयं पि धम्मो नाथ-करणो ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पञ्जावा होति उदयत्थ-गामिनिया पञ्जाय समन्नागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्ख- २० क्वयगामिनिया । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पञ्जावा होति उदयत्थ-गामिनिया पञ्जाय समन्नागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खक्षय-गामिनिया, अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

“सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्खं, भिक्खवे, अनाथो विहरति । इमे खो, भिक्खवे, दस नाथकरणा धम्मा” ति ।

८. द्रुतियनाथसुतं

२५ १. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि - “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा एतद्वोच -

२. “सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्षं, भिक्खवे, अनाथो विहरति । इसयिमे, भिक्खवे, नाथकरण धम्मा । कतमे दस ? इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खा-पदेसु । ‘सीलवा वतायं भिक्खु पातिमोक्षसंवरसंबुतो विहरति आचार-गोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु बज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खा-पदेसु’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति, ५
मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु बहुसुतो होति ... पे०... १० दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा । ‘बहुसुतो वतायं भिक्खु सुतधरो सुतसन्निवयो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं सव्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथा रूपास्स धम्मा बहुसुता होन्ति धाता वच्चसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति, १५
मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण- २० सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । ‘कल्याणमित्तो वतायं भिक्खु कल्याण-सहायो कल्याणसम्पवङ्गो’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पि- २५ तस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्नागतो, खमो पदक्षिणगगाही अनुसासनि । ‘सुवचो वतायं भिक्खु सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्नागतो, खमो पदक्षिणगगाही अनुसासनि’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्दं अनुसासितब्दं मञ्जन्ति, ३० R. 27

B. 277

R. 26

B. 278

मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति ।
तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव
पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु यानि तानि सप्तहाचारीनं
५ उच्चावचानि किङ्करणीयानि, तत्य दक्खो होति अनलसो, तत्रूपायाय
बीमंसाय समझागतो, अलं कातुं अलं संविधातुं । ‘यानि तानि सप्तहाचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि, तत्य दक्खो वतायं भिक्खु अनलसो,
तत्रूपायाय बीमंसाय समझागतो, अलं कातुं अलं संविधातुं’ ति थेरा पि
नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु ... नवा
१० पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स
मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु
धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पिय-
समुदाहारो, अभिधम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो । ‘धम्मकामो वतायं
१५ भिक्खु पियसमुदाहारो, अभिधम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो’ ति
थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु
... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पि-
तस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु
धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

२० ८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति
अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा
दब्बपरक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु ‘आरद्धविरियो वतायं
२५ भिक्खु विहरति ! अकुसलानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं
उपसम्पदाय, थामवा दब्बपरक्कमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु’
ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जिमा पि भिक्खु
... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानु-
कम्पितस्स मज्जिमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स वुद्धियेव पाटिकङ्गा
कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुष्टो होति इतरीतरचीवर-
३० पिष्ठपातसेनासनगिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्षारेत । ‘सन्तुष्टो वतायं

R. 28

भिक्खु हतरीतरचीवरपिष्ठपातसेनासनगिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्षारेना' ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

B. 279

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति परमेन सतिनेपक्केन समन्वागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता । ‘सतिमा वतायं भिक्खु परमेन सतिनेपक्केन समन्वागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स मज्जमानुकम्पितस्स नवानुकम्पितस्स बुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

10

११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पञ्जावा होति उदयत्थगामिनिया पञ्जाय समन्वागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खक्षयगामिनिया । ‘पञ्जावा वतायं भिक्खु उदयत्थगामिनिया पञ्जाय समन्वागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खक्षयगामिनिया’ ति थेरा पि नं भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति, मज्जमा पि भिक्खु ... नवा पि भिक्खु वत्तब्बं अनुसासितब्बं मञ्जन्ति । तस्स थेरानुकम्पितस्स ... पे०... नो परिहानि । अयं पि धम्मो नाथकरणो ।

15

१२. “सनाथा, भिक्खवे, विहरथ, मा अनाथा । दुक्खं, भिक्खवे, अनाथो विहरति । इमे खो, भिक्खवे, दस नाथकरणा धम्मा” ति ।

B. 29

१३. इदमबोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खु भगवतो भासितं अभिनन्दन्तु ति ।

20

६. पठमग्ररियावाससुत्तं

१. “इसयिमे, भिक्खवे, अरियावासा, ये अरिया आवसिसु वा आवसन्ति वा आवसिस्सन्ति वा । कतमे दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविप्पहीनो होति, छङ्गसमन्वागतो, एकारक्षो, चतुरापस्सेनो, पनुण्णपञ्चेकसञ्चो, समवयसद्देसनो, अनाविलसङ्ग्ग्यो, पस्सद्वकाय-

॥. 280

सङ्कारो, सुविमुत्तचित्तो, सुविमुत्तपञ्चो । इमे खो, भिक्खवे, दस
अरियावासा, ये अरिया आवर्णिसु वा आवसन्ति वा आवसिस्सन्ति
वा” ति ।

१०. दुतियश्रियावाससुतं

॥. 30

- ५ एकं समयं भगवा कुरुसु विहरति कम्मासधम्मं नाम कुरुनं
निगमो । तत्र खो भगवा भिक्खु आमत्तेसि ... पे०... एतददोच -
२. “दसियमे, भिक्खवे, अरियावासा, ये अरिया आवर्णिसु वा
आवसन्ति वा आवसिस्सन्ति वा । कतमे दस ? इध, भिक्खवे, भिक्खु
पञ्चङ्गविप्पहीनो होति, छळङ्गसमभागतो, एकारक्षो, चतुराप्तसेनो,
पनुण्णपञ्चेकसञ्चो, समवयसट्टेसनो, अनाविलसङ्कप्पो, पस्सद्वकाय-
- १० सङ्कारो, सुविमुत्तचित्तो, सुविमुत्तपञ्चो ।
३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविप्पहीनो होति ?
इध, भिक्खवे, भिक्खुनो कामच्छन्दो पहीनो होति, व्यापादो पहीनो होति,
थीनमिदं पहीनं होति, उद्बच्चकुकुञ्चं पहीनं होति, विचिकिञ्चा पहीना
होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चङ्गविप्पहीनो होति ।
- १५ ४. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु छळङ्गसमभागतो होति ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा नेव सुमनो होति न दुम्मनो,
उपेक्षको विहरति सतो सम्पज्जानो । सोतेन सहं सुत्वा ... पे०...
बानेन गन्धं धायित्वा ... जिव्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुञ्चं
फुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय नेव सुमनो होति न दुम्मनो, उपेक्षको
२० विहरति सतो सम्पज्जानो । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु छळङ्गसमभागतो
होति ।
५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु एकारक्षो होति ? इध, भिक्खवे,
भिक्खु सतारक्षेन चेतसा समभागतो होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु
एकारक्षो होति ।
- २५ ६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु चतुराप्तसेनो होति ? इध,
भिक्खवे, भिक्खु सङ्कायेकं पटिसेवति, सङ्कायेकं अधिवासेति, सङ्कायेकं
परिवज्जेति, सङ्कायेकं विनोदेति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु चतुरा-
प्तसेनो होति ।

३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पनुण्णपञ्चेकसच्चो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खुनो यानि तानि पुष्टुसमण्ड्राहृणानं पुष्टुपञ्चेक-सच्चानि, सेव्यथीदं – ‘सस्ततो लोको’ ति वा, ‘असस्ततो लोको’ ति वा, ‘अन्तता लोको’ ति वा, ‘अनन्तता लोको’ ति वा, ‘तं जीवं तं सरीरं’ ति वा, ‘अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं’ ति वा, ‘हेति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘होति च न च होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘नेव हेति न न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, सब्बानि तानि नुण्णानि होन्ति पनुण्णानि चत्तानि यन्तानि मुक्तानि पही-नानि पटिनिस्सद्वानि । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पनुण्णपञ्चेकसच्चो होति ।

B. 281,
R. 31

४. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु समवयसद्वेसनो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खुनो कामेसना पहीना होति, भवेसना पहीना होति, ब्रह्म-चरियेसना पटिष्पसद्वा । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु समवयसद्वेसनो होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु अनाविलसङ्कल्पो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खुनो कामसङ्कल्पो पहीनो होति, व्यापादसङ्कल्पो पहीनो होति, विहिंसासङ्कल्पो पहीनो होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु अना-विलसङ्कल्पो होति ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पस्सद्वकायसङ्कारो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुञ्चेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खासतिपारिसुर्द्धं चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पस्सद्वकायसङ्कारो होति ।

७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुक्तचित्तो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खुनो रागा चित्तं विमुक्तं होति, दोसा चित्तं विमुक्तं होति, मोहा चित्तं विमुक्तं होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुक्तचित्तो होति ।

८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुक्तपञ्चो होति ? इष, भिक्खवे, भिक्खु ‘रागो मे पहीनो उच्छिष्ठमूलो तालावत्थुक्तो अन-भावङ्कतो श्रायर्तं अनुप्यादधम्मो’ ति पजानाति, दोसो मे पहीनो ...पे०... ३०

B. 32

R. 31

B. 282

‘सीहो मे पहीनो उच्छव्यमूलो तालावत्युक्तो अनभावङ्गुतो आयर्ति
अनुपादवम्मो’ ति पजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सुविमुत्-
पञ्चो होति ।

१३. “ये हि केचि, भिक्खवे, अतीतमदानं अरिया अरियावासे”
५ आवर्तिसु, सब्बे ते इमेव दस अरियावासे आवर्तिसु; ये हि केचि, भिक्खवे,
अनागतमदानं अरिया अरियावासे आवसिस्सन्ति, सब्बे ते इमेव दस
अरियावासे आवसिस्सन्ति; ये हि केचि, भिक्खवे, एतराहि अरिया
अरियावासे आवसन्ति, सब्बे ते इमेव दस अरियावासे आवसन्ति । इमे
खो, भिक्खवे, दस अरियावासा, ये अरिया आवर्तिसु वा आवसन्ति वा
१० आवसिस्सन्ति वा” ति ।

नाथवग्नो^३ द्वितियो ।

तत्सुदानं

सेनासनं^४ च पञ्चङ्गं^५, संयोजनाखिलेन च ।
अप्यमादो आहुनेव्यो, द्वे नाया द्वे अरियावासां^६ ति ॥

— — — ० — — —

३. महावग्नो

१. सीहनावसुतं

१. “सीहो, भिक्खवे, मिगराजा सायन्हसमयं आसया निक्खमति ।
आसया निक्खमित्वा विजम्भति । विजम्भत्वा समन्ता चतुदिसं
८. 33 १५ अनुविलोकेति । समन्ता चतुदिसं अनुविलोकेत्वा तिक्खतुं सीहनादं
नदति । तिक्खतुं सीहनादं नदित्वा गोचराय पक्कमति । तं किस्स
हेतु? ‘माहं खुद्दके पाणे विसमगते सङ्घातं आपादेसि’ ति !

२. “‘सीहो’ ति, भिक्खवे, तथागतस्तेतं अधिवचनं अरहतो
सम्मासम्बुद्धस्स । यं खो, भिक्खवे, तथागतो परिसाय धम्मं देसेति,
२० इदमस्स होति सीहनादर्स्मि ।

B. 283

३. “दसयिमानि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलानि, येहि

१. अरियवासे – स्या०, रो० । २. नायकरणवग्नो – स्या० । ३-३. सेनासना च
भञ्जा च – स्या०; सेनासना च भञ्जयनि – रो० । ४. वसेन चा – स्या०; अरियवासेन चा –
रो० । ५. चतुदिसा – स्या०, रो० ।

बलेहि समझागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति । कतमानि दसः? इष्य, भिक्खवे, तथागतो ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ५ ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अतीतानागतपञ्चुपज्ञानं कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो अतीतानागतपञ्चुपज्ञानं कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो सब्बत्यगामिनिं पटिपदं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो सब्बत्यगामिनि पटिपदं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अनेकधातुं नानाधातुं लोकं” १५ यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो अनेकधातुं नानाधातुं लोकं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति २० ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

७. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो सत्तानं नानाधिमुक्तिकरं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो सत्तानं नानाधिमुक्तिकरं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो परसत्तानं परपुण्डलानं इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो पर-सत्तानं परपुण्डलानं इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

१-१. सब्बत्यगामिनि ० - सी०, रो० । २-२. अनेकधातु-नानाधातु-लोकं - सी०, रो० ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो ज्ञानविभोक्त्वसमाधिसमा-
पत्तीनं सञ्ज्ञिलेसं बोदानं बुद्धानं यथाभूतं पजानाति । यं पि ... पे०...
पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति ... पे०...
ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

- R. 35 ७. १०. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो अनेकविहितं पुब्बेनिवासं
अनुस्सरति, सेय्यथीदं – एकं पि जार्जिं द्वे पि जातियो तिसो पि जातियो
चतसो पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो दस पि जातियो बीसं पि जातियो
तिसं पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जाति-
सतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि अनेके पि संबट्टकप्पे अनेके
१० पि विवट्टकप्पे अनेके पि संबट्टविवट्टकप्पे, ‘अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो
एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंबेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो
चुतो अमुत्र उदपादिं; तत्रापासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो
एवंसुखदुक्खप्पटिसंबेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो’ ति,
इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । यं पि
१५ भिक्खवे, तथागतो अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, सेय्यथीदं –
एकं पि जाति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं
पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति,
यं बलं आगम्म तथागतो आसमं ठानं पटिजानाति, परिसामु सीहनादं
नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।
- B. 285 २० ११. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो दिव्बेन चक्षुना विसुद्देन
अतिकल्पनानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते
सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत
भोत्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्बागता वचीदुच्चरितेन समन्बागता मनो-
दुच्चरितेन समन्बागता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छादिट्टि-
२५ कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगति विनिपातं
निरयं उपपन्ना; इमे वा पन भोत्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्बागता
वचीसुचरितेन समन्बागता मनोसुचरितेन समन्बागता अरियानं अनुप-
वादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं
मरणा सुर्गति सम्बं लोकं उपपन्ना’ ति । इति दिव्बेन चक्षुना विसुद्देन

१. चत्तारिं – सी०, रो०; चत्तालीस – स्या० । २. इधूपपन्नो – स्या०, रो० ।

अतिकर्त्तमानुसकेन सत्ते परस्ति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुखणे दुखणे, सुप्रते दुग्रते यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकर्त्तमानुसकेन ... पे०... यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु ५ सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

B. 36

१२. “पुन च परं, भिक्खवे, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्टेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । यं पि, भिक्खवे, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्टेव धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छिकत्वा १० उपसम्पज्ज विहरति, इदं पि, भिक्खवे, तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

“इमानि खो, भिक्खवे, दस तथागतस्स तथागतबलानि, येहि बलेहि समन्नागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु १५ सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति” ति ।

२. अधिवृत्तिपदमुत्तं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिङ्गं खो आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतदवोच -

“ये ते, आनन्द, धम्मा तेसं तेसं अधिवृत्तिपदानं” अभिञ्जा २० सच्छिकिरियाय संवत्तन्ति, विसारदो अहं, आनन्द, तत्थ^३ पटिजानामि । ‘तेसं तेसं तथा तथा धम्मं देसेतुं यथा यथा पटिपन्नो सन्तं वा अत्थी ति अस्सति, असन्तं वा नत्थी ति अस्सति, हीनं वा हीनं ति अस्सति, पणीतं वा पणीतं ति अस्सति, सउत्तरं वा सउत्तरं ति अस्सति, अनुत्तरं वा अनुत्तरं ति अस्सति; यथा यथा वा पन तं आतेष्यं^३ वा दहेष्यं वा २५ R. 37 सच्छिकरेष्यं^३ वा, तथा तथा अस्सति वा दक्खति वा सच्छिकरिस्सति

B. 286

१. अधिवृत्तिपदानं - स्या०, रो० । २. तत्र - सी० । ३-३. ० दहेष्यं वा सच्छिकातेष्यं - सी०; आतेष्यं वा दहेष्यं वा सच्छिकतेष्यं - स्या०; ० दिट्टेष्यं वा सच्छिकातेष्यं - रो० ।

वा' ति ठानमेतं विज्जति । एतदानुतरियं, आनन्द, आणानं यदिदं
तत्त्वं तत्त्वं यथाभूतआणं । एतस्मा चाहं^१, आनन्द, आणा अङ्गां
आणं उत्तरितरं वा पणीततरं वा नत्थी ति वदामि ।

२. “दसयिमानि, आनन्द, तथागतस्स तथागतबलानि, येहि
३ बलेहि समश्वागतो तथागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं
नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति । कतमानि दस ? इधानन्द, तथागतो ठानं
च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द, तथागतो
ठानं च ठानतो अद्वानं च अद्वानतो यथाभूतं पजानाति, इदम्पानन्द,
तथागतस्स तथागतबलं होति, यं बलं आगम्म तथागतो आसभं ठानं
१० पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

३. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अतीतानागतपञ्चुप्यज्ञानं
कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

४. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो सब्बत्थगामिनि पटिपदं
१५ यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्म-
चक्रं पवत्तेति ।

५. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अनेकधातुं नानाधातुं लोकं
यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं
पवत्तेति ।

R. 38 २० ६. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो सत्तानं नानाधिमुक्तिकरं
यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं
पवत्तेति ।

७. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो परसत्तानं परपुग्गलानं
इन्द्रियपरोपरियतं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द
२५ ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

८. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो ज्ञानविमोक्षसमाधि-
समापत्तीनं सञ्ज्ञिलेसं बोदानं बुद्धानं यथाभूतं पजानाति । यम्पानन्द
... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

B. 287 ९. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो अनेकविहितं पुञ्जेनिवासं

१. चाहं - शी०, दो० ।

अनुस्सरति, सेव्यशीदं – एकं पि जार्ति ह्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउहेसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । यम्पानन्द ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

१०. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो दिव्वेन चक्षुना विसुद्धेन अतिक्रम्नानुसकेन ... पे०... यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति । यम्पानन्द ५ ... पे०... इदम्पानन्द ... पे०... ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

११. “पुन च परं, आनन्द, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुर्त्ति पञ्जाविमुर्त्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा उपसम्पज्ज विहरति । यम्पानन्द, तथागतो आसवानं खया अनासवं चेतोविमुर्त्ति ... पे०... सच्छक्त्वा उपसम्पज्ज विहरति । इदम्पानन्द, १० तथागतस्स तथागतबलं होति, य बलं आगम्म तथागतो आसमं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेति ।

“इमानि खो, आनन्द, दस तथागतस्स तथागतबलानि, येहि बलेहि समश्नागतो तथागतो आसमं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नदति, ब्रह्मचक्रं पवत्तेती” ति ।

15

३. कायसुत्तं

१. “अतिथि, भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय । अतिथि, भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन । अतिथि, भिक्खवे, धम्मा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय, पञ्जाय दिस्वा’ पहातब्बा ।

R. 39

२. “कतमे च, भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अकुसलं आपश्चो होति किञ्चिच्च’ देसं कायेन । २० तमेन अनुविच्च विच्छू सब्रह्मचारी एवमाहंसु – ‘आयस्मा खो अकुसलं आपश्चो किञ्चिच्च देसं कायेन । साधु वतायस्मा कायदुच्चरितं पहाय कायसुच्चरितं भावेत्’ ति । सो अनुविच्च विच्छूहि सब्रह्मचारीहि वुच्चमानो कायदुच्चरितं पहाय कायसुच्चरितं भावेति । इमे बुच्चन्ति, भिक्खवे, धम्मा कायेन पहातब्बा, नो वाचाय ।

25

३. “कतमे च, भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अकुसलं आपश्चो होति किञ्चिच्च देसं वाचाय । तमेन

B. 288

१. दिस्वा दिस्वा – सी०, स्या०, रो० । २. कंचिवेच – सी०, स्या०, रो० ।

अनुविच्च विक्षु सब्रह्मचारी एवमाहंसु - 'आयस्मा खो अकुरुत्सं
आपश्चो किञ्च देसं वाचाय । साधु वतायस्मा वचीदुच्चरितं पहाय
वचीसुचरितं भावेत्' ति । सो अनुविच्च विक्षुहि सब्रह्मचारीहि
दुच्चरितं भावेति । इमे दुच्चरितं,
५ भिक्खवे, धम्मा वाचाय पहातब्बा, नो कायेन ।

R. 40

४. "कतमे च, भिक्खवे, धम्मा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय,
पञ्जाय दिस्वा पहातब्बा ? लोभो, भिक्खवे, नेव कायेन पहातब्बो
नो वाचाय, पञ्जाय दिस्वा पहातब्बो । दोसो, भिक्खवे ... पै०...
मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्लो ... पळासो ... मच्छरियं, भिक्खवे,
१० नेव कायेन पहातब्बं नो वाचाय, पञ्जाय दिस्वा पहातब्बं ।

५. "पापिका, भिक्खवे, इस्सा नेव कायेन पहातब्बा नो वाचाय,
पञ्जाय दिस्वा पहातब्बा । कतमा च, भिक्खवे, पापिका इस्सा ?
इध, भिक्खवे, इज्जति गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा धनेन वा धन्धेन
वा रजतेन वा जातरूपेन वा । तत्राङ्गतरस्स' दासस्स वा उपवासस्स'
१५ वा एवं होति - 'अहो वतिमस्स गहपतिस्स वा गहपतिपुत्तस्स वा न
इज्जेत्य धनेन वा धन्धेन वा रजतेन वा जातरूपेन वा' ति । समणो
वा पन ब्राह्मणो वा लाभी होति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्यच्चय-
भेसज्जपरिक्खारानं । तत्राङ्गतरस्स समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा एवं
२० होति - 'अहो वत अयमायस्मा न लाभी अस्स चीवरपिण्डपातसेनासन-
गिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्खारानं' ति । अयं दुच्चरिति, भिक्खवे, पापिका
इस्सा^३ ।

६. "पापिका, भिक्खवे, इच्छा नेव कायेन पहातब्बा नो
वाचाय, पञ्जाय दिस्वा पहातब्बा । कतमा च, भिक्खवे, पापिका
इच्छा ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अस्सद्वो समानो 'सद्वो ति मं जानेत्यु'
२५ ति इच्छति; दुस्सीलो समानो 'सीलवा ति मं जानेत्यु' ति इच्छति;
अप्पस्सुतो समानो 'बहुस्सुतो ति मं जानेत्यु' ति इच्छति; सञ्ज्ञिकारामो
समानो 'पविवित्तो ति मं जानेत्यु' ति इच्छति; कुसीतो समानो 'आरद्ध-
विरियो ति मं जानेत्यु' ति इच्छति; मुद्रुस्सति समानो 'उपट्रुतस्सती
३० ति मं जानेत्यु' ति इच्छति; असमाहितो समानो 'समाहितो ति मं

B. 289

^१ तत्राङ्गतरस्स - सी०, स्या०, रो० । ^२ भोपवासस्स - सी० । ^३ एत्य 'पापिका
भिक्खवे इस्सा ... पहातब्बा' ति सी०, स्या०, रो० पीत्यकेसु ग्रन्थिको पाठो दिस्त्वा ।

जानेयुं' ति इच्छति; दुष्पञ्जो समानो 'पञ्जवा ति मं जानेयुं' ति इच्छति; ग्रसीणासबो समानो 'खीणासबो ति मं जानेयुं' ति इच्छति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पापिका इच्छा । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, धर्मा नेत्र कायेन पहातब्बा नो वाचाय, पञ्जाय दिस्वा पहातब्बा ।

R. 41

७. "तं चे, भिक्खवे, भिक्खुं लोभो अभिभुव्य इरियति", दोसो^१ ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो^२ ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य इरियति । सो एवमस्स वेदितब्बो – 'नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य इरियति; नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो^३ ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य इरियति' ति ।

८. "तं चे, भिक्खवे, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य इरियति, दोसो^४ ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य इरियति, सो एवमस्स वेदितब्बो – 'तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य इरियति; तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोघो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य इरियति'" ति ।^५

४. महाचुन्दसुतं

१. एकं समयं आयस्मा महाचुन्दो चेतीसु विहरति सहजातियं । तत्र खो आयस्मा महाचुन्दो भिक्खु आमन्तेसि – "आवुसो भिक्खवे"^६ ति । "आवुसो" ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाचुन्दस्स पञ्चवस्सोसुं । आयस्मा महाचुन्दो एतदवोच –

R. 42

"ज्ञाणवादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो – 'जानामिमं धर्मं, पत्सामिमं धर्मं' ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो अभिभुव्य तिष्ठति,

१. इरियति – स्याऽ । २. पलासो – स्याऽ, रोऽ । ३. भिक्खवो – सी०, स्याऽ, रो० ।

- B. 290 दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिटूति; नायमायस्मा तथा ५ पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूती’ ति ।

2. “भावनावादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो – ‘भावितकायोम्हि भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं १० लोभो अभिभुव्य तिटूति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिटूति; नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... १५ मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूती’ ति ।

3. “आणवादं च, आवुसो, भिक्खु वदमानो भावनावादं च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोम्हि भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खु लोभो अभिभुव्य तिटूति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा .. पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिटूति; नाय- २० मायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो .. मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिटूती’ ति ।

- R. 43 B. 291 ४. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो दलिहो व समानो अङ्गुवादं वदेय्य, अधनो व समानो धनवावादं वदेय्य, अभोगो व समानो भोगवा- ३० वादं वदेय्य । सो किस्मिञ्चिदेव धनकरणीये समुप्पन्ने न सकृणेय्य

उपनीहातुं धनं वा धञ्जीं वा रजतं वा जातरूपं वा । तमेन एवं जानेभ्युं – ‘दलिहो व अयमायस्मा समानो अद्वावादं वदेति, अधनो व अयमायस्मा समानो धनवावादं वदेति, अभोगवा व अयमायस्मा समानो भोगवावादं वदेति । तं किस्स हेतु ? तथा हि अयमायस्मा किस्मिच्चिदेव धन-करणीये समुप्यन्ने न सक्कोति उपनीहातुं धनं वा धञ्जीं वा रजतं ५ वा जातरूपं वा’ ति ।

“एवमेव खो, आवुसो, आणवादं च भिक्खु वदमानो भावनावादं च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोम्हि भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो अभिभुव्य तिद्वृति, दोसो ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो १० ... मच्छरियं ... पापिका इच्छा ... पापिका इच्छा अभिभुव्य तिद्वृति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो अभिभुव्य तिद्वृति; नायमायस्मा तथा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका १५ च. ४४ इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा अभिभुव्य तिद्वृती’ ति ।

५. “आणवादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य तिद्वृति, दोसो ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं २० ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्वृति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘अयमायस्मा तथा’ पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य तिद्वृति; तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो २५ ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिद्वृती’ ति ।

६. “भावनावादं, आवुसो, भिक्खु वदमानो – ‘भावितकायोम्हि भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य तिद्वृति, दोसो ... मोहो ... कोषो ...

उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिटुति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य तिटुति; तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो ५ न होति .. मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिटुती’ ति ।

७. “आणवादं च, आवुसो, भिक्खु वदमानो भावनावादं च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोम्हि भावितसीलो १० भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो नाभि-भुव्य तिटुति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिटुति, सो एवमस्स वेदितब्बो – ‘तथा अयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो १५ न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुव्य तिटुति; तथा अयमा-यस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिटुती’ ति ।

R. 45

८. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो अङ्गो व समानो अङ्गवादं वदेय्य, धनवा व समानो धनवावादं वदेय्य, भोगवा व समानो भोगवावादं वदेय्य । सो किस्मित्तिचदेव धनकरणीये समुप्पन्ने सक्कुणेय्य उपनीहातुं धनं वा धञ्जं वा रजतं वा जातरूपं वा । तमेनं एवं जानेयुं – ‘अङ्गो व अयमायस्मा समानो अङ्गवादं वदेति, धनवा व अयमायस्मा समानो धनवावादं वदेति, भोगवा व अयमायस्मा समानो भोगवावादं वदेति । २० तं किस्स हेतु ? तथा हि अयमायस्मा किस्मित्तिचदेव धनकरणीये समुप्पन्ने त्वक्तेति उपनीहातुं धनं वा धञ्जं वा रजतं वा जातरूपं वा’ ति; एवमेव सो, आवुसो, आणवादं च भिक्खु वदमानो भावनावादं च – ‘जानामिमं धम्मं, पस्सामिमं धम्मं, भावितकायोम्हि भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो’ ति । तं चे, आवुसो, भिक्खुं लोभो नाभिभुव्य २५ तिटुति, दोसो ... मोहो ... कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा नाभिभुव्य तिटुति, सो

B. 293

एवमस्त वेदितब्बो – ‘तथा आयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो लोभो न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं लोभो नाभिभुय्य तिष्टति; तथा आयमायस्मा पजानाति यथा पजानतो दोसो न होति ... मोहो ... कोषो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... मच्छरियं ... पापिका इस्सा ... पापिका इच्छा न होति, तथा हिमं आयस्मन्तं पापिका इच्छा नाभिभुय्य तिष्टती’” ति ।

५. कस्तिणसुतं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, कसिणायतनानि । कतमानि दस ? R. 46
पथवीकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं;
आपोकसिणमेको सञ्जानाति ... पे० ... तेजोकसिणमेको सञ्जानाति ...
वायोकसिणमेको सञ्जानाति ... नीलकसिणमेको सञ्जानाति ... 10
पीतकसिणमेको सञ्जानाति ... लोहितकसिणमेको सञ्जानाति ...
ओदातकसिणमेको सञ्जानाति ... आकासकसिणमेको सञ्जानाति ...
विञ्चाणकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अधो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं ।
इमानि खो, भिक्खवे, दस कसिणायतनानी’ ति ।

६. काळीसुतं

१. एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो अवन्तीसु विहरति 15
कुलघरे^१ पवत्ते पब्बते । अथ खो काळी उपासिका कुलघरिका येनायस्मा
महाकच्चानो तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा आयस्मन्तं महाकच्चानं
अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्ना खो काळी उपासिका B. 294
कुलघरिका आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदबोच –

२. “बुत्तमिदं, भन्ते, भगवता कुमारिपञ्चेसु –

‘अत्थस्स पर्ति^२ हृदयस्स सन्ति^३,
जेत्वान सेनं पियसातरूपं ।
एकोहृ^४ शायं^५ सुखमनुबोधी^६,
तस्मा जनेन न करोमि सर्वि” ।
सर्वी^७ न सम्पञ्जति केनचि मे’ ति ॥ 25

१. कुररघरे – सी०, स्या०, रो० । २-२. पर्ति हृदयस्स सन्ति – स्या० ।
३-४. एकोहृ शायी – स्या०; एकोहृ शायी – रो० । ५. सुखमनुबोधी – स्या० । ६. सर्वि –
सी०, स्या०, रो० । ७. सर्वी – सी०, स्या०, रो० ।

B. 47

“इमस्स खो”, भन्ते, भगवता सहित्तेन भासितस्स कथं वित्यारेन अत्थो दहुब्बो” ति ?

३. “पथवीकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि, एके समण-
ब्राह्मणा ‘अत्थो’ ति अभिनिब्बत्तेसु^३ । यावता खो, भगिनि, पथवीकसिण-
५ समापत्तिपरमता, तदभिञ्जासि भगवा । तदभिञ्जाय भगवा अस्साद-
महस^४ आदीनवमहस निस्सरणमहस मग्गामग्गञ्चाणदस्सनमहस ।
१० तस्स अस्साददस्सनहेतु ‘आदीनवदस्सनहेतु निस्सरणदस्सनहेतु मग्गा-
मग्गञ्चाणदस्सनहेतु अत्थस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति विदिता होति ।

४. “आपोकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... पे०... तेजो-
१० कसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... वायोकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... नीलकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... पीतकसिण-
१५ समापत्तिपरमा खो, भगिनि ... लोहितकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... ओदातकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि ... आकासकसिणसमा-
पत्तिपरमा खो, भगिनि ... विञ्जाणकसिणसमापत्तिपरमा खो, भगिनि,
२० एके समणब्राह्मणा ‘अत्थो’ ति अभिनिब्बत्तेसु^५ । यावता खो, भगिनि,
विञ्जाणकसिणसमापत्तिपरमता, तदभिञ्जासि भगवा । तद-
भिञ्जाय भगवा अस्सादमहस आदीनवमहस निस्सरणमहस मग्गामग्ग-
ञ्चाणदस्सनमहस । तस्स अस्साददस्सनहेतु आदीनवदस्सनहेतु निस्सरण-
२५ दस्सनहेतु मग्गामग्गञ्चाणदस्सनहेतु अत्थस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति विदिता
होति । इति खो, भगिनि, यं तं वृत्तं भगवता कुमारिपञ्चहेतु —

B. 296

‘अत्थस्स पत्ति हृदयस्स सन्ति ,
जेत्वान सेनं पियसातरूपं ।
एकोहं ज्ञायं सुखमनुबोधि ,
२० तस्मा जनेन न करोमि सखि ।
सखी न सम्पज्जति केनचि मे’ ति ॥

R. 48

25

“इमस्स खो, भगिनि, भगवता सहित्तेन भासितस्स एवं वित्यारेन अत्थो दहुब्बो” ति ।

१. नू खो — सी०, स्या०, रो० । २-२. अत्थामि० — सी०, स्या०, रो० ।
३. आदिमहस — सी०, स्या०, रो० । ४ आदिदस्सनहेतु — सी०, स्या०, रो० ।

७. पठमवाहापम्हामुतं

१. एकं समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो सम्बहुला भिक्खू पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावत्तियं पिण्डाय परिसिसु^१ । अथ खो तेसं भिक्खुनं एतदहोसि – “अतिष्पगो खो ताव सावत्तियं पिण्डाय चरितुं; यज्ञून मयं येन अङ्गतित्तियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कुमेय्यामा” ^२ ति ।

२. अथ खो ते भिक्खू येन अङ्गतित्तियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कुमिसु; उपसङ्कुमित्वा तेहि अङ्गतित्तियेहि परिब्बाजकेहि सद्दि सम्मोदीदिसु । सम्मोदीनीयं कथं सारणीयं^३ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिश्च खो ते भिक्खू ते अङ्गतित्तिया ^{१०} परिब्बाजका एतदवोचुं –

३. “समणो, आवुसो, गोतमो सावकानं एवं धर्मं देसेति – ‘एथ तुम्हे, भिक्खवे, सब्बं धर्मं अभिजानाथ, सब्बं धर्मं अभिज्ञाय^४ विहरथा’ ति; मयं पि खो, आवुसो, सावकानं एवं धर्मं देसेम – ‘एथ तुम्हे, आवुसो, सब्बं धर्मं अभिजानाथ, सब्बं धर्मं अभिज्ञाय विहरथा’ ति । इधं नो, आवुसो, को विसेसो को अधिष्पियासो” किं नानाकरणं समणस्स वा गोतमस्स अम्हाकं वा, यदिदं धर्मदेसनाय वा धर्मदेसनं अनुसासनिया वा अनुसासनिं^५ ति ? ^{१५}

४. अथ खो ते भिक्खू तेसं अङ्गतित्तियानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दिसु नप्पटिक्कोर्सिसु । अनभिनन्दित्वा अप्पटि-क्कोर्सित्वा उद्घायासना पकर्मिसु – “भगवतो सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्यं आजनिस्सामा” ति । ^{२०}

५. अथ खो ते भिक्खू सावत्तियं पिण्डाय चरित्वा पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिकन्ता येन भगवा तेनुपसङ्कुमिसु; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिश्च खो ते भिक्खू ^{२५} भगवन्तं एतदवोचुं –

१. सावत्तियं – सी०, स्या०, रो० । २. पारिसिसु – रो० । ३. सारणीय – सी०, स्या०, रो० । ४. अभिज्ञाय अभिज्ञाय – सी०, स्या०, रो० । ५. अधिष्पायो – सी०; अधिष्पायतो – स्या०; अधिष्पायोतो – रो० ।

६. “इष मयं, भन्ते, पुब्वज्ञसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरभादाय सावर्त्थ्यं पिण्डाय पविसिम्हा । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतदहोसि – ‘अतिष्पग्नो खो ताव सावर्त्थ्यां पिण्डाय चरितुं; यन्मून मयं येन अञ्जन-तित्तिथ्यानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कुमेव्यामा’ ति । अथ खो
- ५ मयं, भन्ते, येन अञ्जनतित्तिथ्यानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कुमिम्हा ; उपसङ्कुमित्वा तेहि अञ्जनतित्तिथ्येहि परिब्बाजकेहि सर्द्धि सम्मोदिम्हा । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमत्तं निसीदिम्हा । एकमत्तं निसिन्ने खो, भन्ते, अञ्जनतित्तिथ्या परिब्बाजका अम्हे एतदबोचुं – ‘समणो, आवुसो, गोतमो सावकानं एवं धम्मं देसेति – एथ तुम्हे, भिक्खवे,
- १० सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय विहरथा ति ; मयं पि खो, आवुसो, सावकानं एवं धम्मं देसेम – एथ तुम्हे, आवुसो, सब्बं धम्मं अभिजानाथ, सब्बं धम्मं अभिज्ञाय विहरथा ति । इष नो, आवुसो, को विसेसो को अधिष्पियासो कि नानाकरणं समणस्स वा गोतमस्स अम्हाकं वा, यदिदं धम्मदेसनाय वा धम्मदेसनं अनुसासनिया वा
- १५ अनुसासनिं ति ?

R. 50

“अथ खो मयं, भन्ते, तेसं अञ्जनतित्तिथ्यानं परिब्बाजकानं भासितं नेव अभिनन्दिम्हा नप्पटिक्कोसिम्हा । अनभिनन्दित्वा अप्पटि-क्कोसित्वा उद्भायासना पक्कमिम्हा – ‘भगवतो सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्थं आजानिस्सामा’” ति ।

B. 297

- २० ७. “एवंवादिनो, भिक्खवे, अञ्जनतित्तिथ्या परिब्बाजका एव-मस्सु वचनीया – ‘एको, आवुसो, पञ्चो एको उद्देसो एकं वेय्याकरणं, द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेय्याकरणानि, तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेय्याकरणानि, चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देसा चत्तारि वेय्याकरणानि, पञ्च पञ्चा पञ्चुद्देसा पञ्च वेय्याकरणानि, छ पञ्चा छ उद्देसा छ
- २५ वेय्याकरणानि, सत्त पञ्चा सत्तुद्देसा सत्त वेय्याकरणानि, अटु पञ्चा अटुद्दुद्देसा अटु वेय्याकरणानि, नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेय्याकरणानि, दस पञ्चा दसुद्देसा दस वेय्याकरणानी’ ति । एवं पुढ़ा, भिक्खवे, अञ्जन-तित्तिथ्या परिब्बाजका न’ चेव’ सम्पायिस्सन्ति, उत्तरि^३ च^४ विषातं प्रापज्जिस्सन्ति । तं किस्स हेतु ? यथा तं, भिक्खवे, अविसर्यस्मि ।
- ३० नाहं तं, भिक्खवे, पस्सामि सदेवके लोके समारके सद्गृहके सस्समण-

आहारणिया पजाय सदेवमनुस्साय यो इमेसं पञ्चानं वेष्याकरणेन चितं
आराशेष्य, अञ्जन्त्र तथागतेन वा तथाशृतसावकेन वा इतो वा पन
सुत्वा ।

८. “एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेष्याकरणं” ति, इति खो पनतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? एकधम्मे, भिक्खवे, भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमर्स्मि एकधम्मे ? ‘सब्बे सत्ता आहारटितिका’ – इमर्स्मि खो, भिक्खवे, एकधम्मे भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेष्याकरणं’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

९. “द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? द्वीसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु” सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु द्वीसु ? नामे च रूपे च – इमेसु खो, भिक्खवे, द्वीसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१०. “तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? तीसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु तीसु ? तीसु वेदनासु – इमेसु खो, भिक्खवे, तीसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

१. स्याऽपि वौत्वके नामिः ।

R. 52

११. “‘चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देसा चत्तारि वेष्याकरणानी’ ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? चतूसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्ख-५ स्सन्तकरो होति । कतमेसु चतूसु ? चतूसु आहारेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, चतूसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देसा चत्तारि वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१० १२. “पञ्च पञ्चा पञ्चुदेसा पञ्च वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? पञ्चसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु पञ्चसु ? पञ्चसु उपादानक्खन्धेसु – इमेसु खो, १५ भिक्खवे, पञ्चसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘पञ्च पञ्चा पञ्चुदेसा पञ्च वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१३. “छ पञ्चा छ उद्देसा छ वेष्याकरणानी” ति, इति खो २० पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? छसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु छसु ? छसु अज्ञतिकेसु आयतनेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, छसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो २५ सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘छ पञ्चा छ उद्देसा छ वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

R. 53

B. 299

१४. “सत्त पञ्चा सत्तुदेसा सत्त वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? सत्तसु, भिक्खवे, धम्मेसु भिक्खु ३० सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा

परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु सत्तसु ? सत्तसु विज्ञाणट्रितीये – इमेसु खो, भिक्खवे, सत्तसु धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘सत्त पञ्चा सत्तुद्देसा सत्त वेद्या- 5 करणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१५. “अटु पञ्चा अटुद्दुद्देसा अटु वेद्याकरणानी” ति, इति खो 10 पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? अटुसु, भिक्खवे, धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो 15 होति । कतमेसु अटुसु ? अटुसु लोकधर्मेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, अटुसु धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो ... पे०... दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘अटु पञ्चा अटुद्दुद्देसा अटु वेद्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१६. “नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेद्याकरणानी” ति, इति खो 15 पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? नवसु, भिक्खवे, धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा-परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु नवसु ? नवसु सत्तावासेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, नवसु धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा 20 विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेद्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१७. “दस पञ्चा दसुद्देसा दस वेद्याकरणानी” ति, इति खो 25 पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? दससु, भिक्खवे, धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिष्टेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु दससु ? दससु अकुसलेसु कम्मपथेसु – इमेसु खो, भिक्खवे, दससु धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा 30 विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च

R. 54

20

--

B. 300

दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'दस पञ्चा दसुद्देसा दस वेद्याकरणानी' ति, इति यं तं बुत्तं इदमेतं पटिच्च वुत्तं" ति ।

६. द्रुतियमहापञ्चासुतं

१. एकं समयं भगवा कजङ्गलायं विहरति वेलुवने । अथ खो सम्बहुला कजङ्गलका' उपासका येन कजङ्गलिका भिक्खुनी तेनप-
५ सङ्कुमिसु; उपसङ्कुमित्वा कजङ्गलिकं भिक्खुर्नि अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो कजङ्गलका उपासका कजङ्गलिकं भिक्खुर्नि एतदबोचुं -

R. 55 २. "बुत्तमिदं, अर्थे, भगवता महापञ्चेसु - 'एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेद्याकरणं, द्वे पञ्चा द्वे उद्देसा द्वे वेद्याकरणानि, तयो पञ्चा तयो उद्देसा तीणि वेद्याकरणानि, चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देसा चत्तारि वेद्याकरणानि, पञ्च पञ्चा पञ्चुद्देसा पञ्च वेद्याकरणानि, छ पञ्चा छ उद्देसा छ वेद्याकरणानि, सत्त पञ्चा सत्तुद्देसा सत्त वेद्याकरणानि, अट्ठ पञ्चा अट्ठुद्देसा अट्ठ वेद्याकरणानि, नव पञ्चा नवुद्देसा नव वेद्याकरणानि, दस पञ्चा दसुद्देसा दस वेद्याकरणानी' ति । इमस्सं नु खो, १५ अर्थे, भगवता सहित्तेन भासितस्स कथं वित्थारेन अत्थो दट्टब्बो" ति ?

३. "न खो पनेतं, आवुसो, भगवतो सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगगहितं, न पि मनीभावनीयानं भिक्खूनं सम्मुखा सुतं सम्मुखा पटिगगहितं; अपि च, यथा मेत्य खायति तं सुणाय, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्त्सामी" ति । "एवं, अर्थे" ति, खो कजङ्गलका उपासका कजङ्गलिकाय भिक्खुनिया पञ्चस्सोसुं । कजङ्गलिका भिक्खुनी एतदबोच -

४. "'एको पञ्चो एको उद्देसो एकं वेद्याकरणं' ति, इति खो पनेतं बुत्तं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुत्तं ? एकधम्मे, आवुसो, भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा २५ परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमस्मि एकधम्मे ? सब्बे सत्ता आहारटितिका - इमस्मि खो, आवुसो, एकधम्मे भिक्खु सम्मा निब्बिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो

सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिद्वेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'एको पञ्चो एको उद्देशो एकं वेद्याकरणं ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुतं ।

B. 301

५. “हे पञ्चा द्वे उद्देशा द्वे वेद्याकरणानीं” ति इति, खो पनेतं वुतं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? द्वीसु, आवुसो, धम्मेसु भिक्खु ५ सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिद्वेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु द्वीसु ? नामे च रूपे च ... पे०... कतमेसु तीसु ? तीसु वेदनासु – इमेसु खो, आवुसो, तीसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा निबिन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा वरियन्तदस्सावी १० सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिद्वेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'तयो पञ्चा तयो उद्देशा तीणि वेद्याकरणानीं' ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुतं ।

R. 56

६. “चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेद्याकरणानीं” ति, इति खो पनेतं वुतं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? चतूसु, आवुसो, १५ धम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिद्वेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु चतूसु ? चतूसु सतिपट्टानेसु – इमेसु खो, आवुसो, चतूसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिद्वेव २० धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'चत्तारो पञ्चा चत्तारो उद्देशा चत्तारि वेद्याकरणानीं' ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुतं ।

15

७. “पञ्च पञ्चा पञ्चुद्देशा पञ्च वेद्याकरणानीं” ति, इति खो पनेतं वुतं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? पञ्चसु, आवुसो, धम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं २५ अभिसमेच्च दिद्वेव धम्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु पञ्चसु ? पञ्चसु इन्द्रियेसु ... पे०... कतमेसु छसु ? छसु निस्सरणीयासु धातूसु ... पे०... कतमेसु सत्तसु ? सत्तसु बोज्ज्ञासेसु ... पे०... कतमेसु अट्टसु ? अट्टसु अरियअट्टज्ञकमगोसु’ – इमेसु खो, आवुसो, अट्टसु धम्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं

R. 57

१. अरिये अट्टज्ञके मग्गे – सी०, रो०; अरियेसु अट्टज्ञकेसु मग्गेसु – स्या० ।

अभिसमेच्च दिट्ठेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । 'अटु पञ्चा अटलुहेसा अटु वेष्याकरणानी' ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुतं ।

B. 302

६. “नव पञ्चा नवुहेसा नव वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? नवसु, आवुसो, धर्मेसु
 ५ भिक्खु सम्मा निब्बन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु नवसु ? नवसु सत्तावसेसु – इमेसु खो, आवुसो, नवसु धर्मेसु भिक्खु सम्मा निब्बन्दमानो सम्मा विरज्जमानो सम्मा विमुच्चमानो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धर्मे
 10 दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘नव पञ्चा नवुहेसा नव वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत ।

R. 58

६. “दस पञ्चा दसुहेसा दस वेष्याकरणानी” ति, इति खो पनेतं वुतं भगवता । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ? दससु, आवुसो, धर्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभि-
 15 समेच्च दिट्ठेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । कतमेसु दससु ? दससु कुसलेसु कम्मपथेसु – इमेसु खो, आवुसो, दससु धर्मेसु भिक्खु सम्मा सुभावितचित्तो सम्मा परियन्तदस्सावी सम्मदत्यं अभिसमेच्च दिट्ठेव धर्मे दुक्खस्सन्तकरो होति । ‘दस पञ्चा दसुहेसा दस वेष्याकरणानी’ ति, इति यं तं वुतं भगवता इदमेतं पटिच्च वुत ।

- २० १०. “इति खो, आवुसो, यं तं वुतं भगवता सहित्तेन” भासि-
 तासु” महापञ्चासु – ‘एको पञ्चो एको उहेसो एकं वेष्याकरणं ... पे०...
 दस पञ्चा दसुहेसा दस वेष्याकरणानी’ ति, इमस्स खो अहं, आवुसो,
 भगवता सहित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्यं आजानामि । आकङ्क्ष-
 25 माना च पन तुम्हे, आवुसो, भगवन्तञ्चेव उपसङ्कमित्वा एतमत्यं
 पटिपुच्छेष्याथ^१ । यथा नो न^२ भगवा व्याकरोति तथा न धारेष्याथ^३”
 ति । “एवं, अर्थे” ति खो कजङ्गलका उपासका कजङ्गलिकाय खो भिक्खुनिया भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उद्घायासना कजङ्गलिकं भिक्खुर्नि अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमिसु; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं

१-१. सी०, स्था०, दो० पौत्रेकेसु नरिषि । २. पुच्छेष्याथ – मी०; परिपुच्छेष्याथ – स्था० । ३. सी०. स्था०, १० पौत्रेकेसु नरिषि ।

निसिन्ना खो कजङ्गलका उपासका यावतको अहोसि कजङ्गलिकाय
भिक्खुनिया सर्दि कथासल्लापो, तं सब्बं भगवतो आरोचेसुं ।

.११. “साषु साषु, गहपतयो ! पण्डिता, गहपतयो, कजङ्ग-
लिका भिक्खुनी । महापञ्चा, गहपतयो, कजङ्गलिका भिक्खुनी ।
मं” चे॑ पि तुम्हे, गहपतयो, उपसङ्खमित्वा॒ एतमत्यं पटिपुञ्जेय्याथ, अहं ५
पि चेतं एवमेव व्याकरेयं यथा तं कजङ्गलिकाय भिक्खुनिया व्याकांतं ।
एसो चेव तस्स अत्यो । एवं च नं धारेय्याथा” ति ।

B. 303

R. 59

६. पठमकोसलसुत्तं

१. “यावता, भिक्खवे, कासिकोसला, यावता रञ्जो पसेनदिस्स
कोसलस्स विजितं३, राजा तत्य पसेनदि कोसलो अग्नमक्खायति ।
रञ्जो पि खो, भिक्खवे, पसेनदिस्स कोसलस्स अत्येव अञ्जाथतं अत्यि १०
विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि
निब्बन्दति । तर्स्मि निब्बन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

२. “यावता, भिक्खवे, चन्द्रभसुरिया परिहरन्ति दिसा भन्ति
विरोचमाना४, ताव सहस्रधा लोको । तर्स्मि सहस्रधा लोके सहस्रं
चन्द्रानं सहस्रं सुरियानं सहस्रं सिनेश्वव्वतराजानं सहस्रं जम्बुदीपानं
सहस्रं अपरगोयानानं सहस्रं उत्तरकुरुनं सहस्रं पुञ्जविदेहानं चत्तारि १५
महासमुद्दसहस्रानि चत्तारि महाराजसहस्रानि सहस्रं चातुमहाराजि-
कानं सहस्रं तावर्तिसानं सहस्रं यामानं सहस्रं तुसितानं सहस्रं निम्मान-
रतीनं” सहस्रं परनिम्मितवसवत्तीनं सहस्रं” ब्रह्मलोकानं । यावता,
भिक्खवे, सहस्री५ लोकघातु६, महाब्रह्मा तत्य अग्नमक्खायति । महा-
ब्रह्मानो पि खो, भिक्खवे, अत्येव अञ्जाथतं अत्यि विपरिणामो । एवं
पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निब्बन्दति । तर्स्मि
निब्बन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

R. 60

३. “होति सो, भिक्खवे, समयो यं अयं लोको संवट्टति ।
संवट्टमाने, भिक्खवे, लोके येभुव्येन सत्ता आभस्सरसंवत्तनिका” भवन्ति । ३०

१-१. लचे – सी०, स्या०, रो० । २ मं० – सी०, स्या०, रो० । ३ विजिते – सी० ।

४. विरोचमा – सी० । ५-५. स्या० पोत्पके न दिस्तति । ६-६. सहस्र० – स्या०, रो० ।

७. आभस्सरसंवत्तनिका – सी०, स्या०, रो० ।

B. 304

ते तत्थ होन्ति मनोमया पीतिभक्ता सयम्पभा अन्तलिक्खेचरा सुभट्टायिनो
चिरं दीघमद्वानं तिट्ठन्ति । संवृत्तमाने, भिक्खवे, लोके आभस्सरा
देवा अग्नमवक्षायन्ति । आभस्सरानं पि खो, भिक्खवे, देवानं अथेव
अञ्जन्यतं अतिथि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरिय-
3 सावको तस्मि पि निव्विन्दति । तस्मि निव्विन्दन्तो अग्ने विरज्जति,
पगेव हीनस्मि ।

४. “दसयिमानि, भिक्खवे, कसिणायतनानि । कतमानि दस ?
पथबोकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अघो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं; आपो-
कसिणमेको सञ्जानाति ..पे०... तेजोकसिणमेको सञ्जानाति ...
10 वायोकसिणमेको सञ्जानाति ... नीलकसिणमेको सञ्जानाति ...
पीतकसिणमेको सञ्जानाति ... लोहितकसिणमेको सञ्जानाति ...
ओदातकसिणमेको सञ्जानाति ... आकासकसिणमेको सञ्जानाति ...
विञ्ज्ञाणकसिणमेको सञ्जानाति उद्धं अघो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं ।
इमानि खो, भिक्खवे, दस कसिणायतनानि ।

R. 61

15 “एतदग्ने, भिक्खवे, इमेसं दमन्नं कसिणायतनानं यदिदं विञ्चाण-
कसिणं एको सञ्जानाति उद्धं अघो तिरियं अद्वयं अप्पमाणं । एवं-
सञ्जनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंसञ्जनों पि खो,
भिक्खवे, सत्तानं अथेव अञ्जन्यतं अतिथि विपरिणामो । एवं पस्सं,
भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तस्मि पि निव्विन्दति । तस्मि
.० निव्विन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

५. “अट्टिमानि, भिक्खवे, अभिभायतनानि । कतमानि अट्टु ?
अज्ञतं रूपसञ्ज्ञी एको बहिद्वा रूपानि पस्सति परित्तानि सुवण्ण-
दुब्बण्णानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ज्ञी होति ।
इदं पठमं अभिभायतनं ।

२५ “अज्ञतं रूपसञ्ज्ञी एको बहिद्वा रूपानि पस्सति अप्पमाणानि
सुवण्णदुब्बण्णानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ज्ञी
होति । इदं दुतियं अभिभायतनं ।

“अज्ञतं अरूपसञ्ज्ञी एको बहिद्वा रूपानि पस्सति परित्तानि
सुवण्णदुब्बण्णानि; ‘तानि अभिभुय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ज्ञी
30 होति । इदं ततियं अभिभायतनं ।

“अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति अप्यमाणानि सुवर्णदुर्बलणानि; ‘तानि अभिभूय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं चतुर्थं अभिभायतनं ।

“अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति नीलानि नीलवर्णानि नीलनिदस्सनानि नीलनिभासानि । सेव्यथापि नाम उमा-पुष्पं¹ नीलं नीलवर्णं नीलनिदस्सनं नीलनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्यं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमटुं नीलं नीलवर्णं नीलनिदस्सनं नील-निभासं; एवमेव अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति नीलानि नीलवर्णानि नीलनिदस्सनानि नीलनिभासानि; ‘तानि अभिभूय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं पञ्चमं अभिभायतनं ।¹⁰

“अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति पीतानि पीतवर्णानि पीतनिदस्सनानि पीतनिभासानि । सेव्यथापि नाम कणिकारपुष्पं पीतं पीतवर्णं पीतनिदस्सनं पीतनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्यं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमटुं पीतं पीतवर्णं पीतनिदस्सनं पीतनिभासं; एवमेव अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति पीतानि पीतवर्णानि पीतनिदस्सनानि पीतनिभासानि; ‘तानि अभिभूय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं छटुं अभिभायतनं ।^{15 R 62}

“अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति लोहितकानि लोहितकवर्णानि लोहितकनिदस्सनानि लोहितकनिभासानि । सेव्यथापि नाम बन्धुजीवकपुष्पं लोहितकं लोहितकवर्णं लोहितकनिदस्सनं लोहितकनिभासं, सेव्यथा वा पन तं वर्त्यं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमटुं लोहितकं लोहितकवर्णं लोहितकनिदस्सनं लोहितकनिभासं; एवमेव² अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति लोहितकानि लोहितकवर्णानि लोहितकनिदस्सनानि लोहितकनिभासानि; ‘तानि अभिभूय्य जानामि पस्सामी’ ति, एवंसञ्ची होति । इदं सत्तमं अभिभायतनं ।²⁵

“अज्ञतं अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्सति ओदातानि ओदातवर्णानि ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि । सेव्यथापि नाम ओसधितारका ओदाता ओदातवर्णा ओदातनिदस्सना ओदात-

१. उम्मापुष्पं – सी०, रो०; उम्मारपुष्पं – स्या० । २. एवमेव – सी०, स्या०, रो० ।

B. 306

निभासा, सेव्यथा वा पन तं वत्यं बाराणसेव्यकं उभतोभागविमहुं
ओदातं ओदातवण्णं ओदातनिदस्सनं ओदातनिभासं; एवमेव अज्ञातं
अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्ति ओदातानि ओदातवण्णानि
ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि; 'तानि अभिभुव्य जानामि
५ पस्सामी' ति, एवंसञ्ची होति । इदं अटुमं अभिभायतनं । इमानि
खो, भिक्खवे, अटु अभिभायतनानि ।

"एतदग्मं, भिक्खवे, इमेसं अटुमं अभिभायतनानं यदिदं अज्ञातं
अरूपसञ्ची एको बहिद्वा रूपानि पस्ति ओदातानि ओदातवण्णानि
ओदातनिदस्सनानि ओदातनिभासानि; 'तानि अभिभुव्य जानामि
१० पस्सामी' ति, एवंसञ्ची होति । एवंसञ्चीनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति
R. 63 सत्ता । एवंसञ्चीनं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव अञ्जनयत्तं
अत्थि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि
पि निब्बन्दिति । तर्स्मि निब्बन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

६. "चतस्सो इमा, भिक्खवे, पटिपदा । कतमा चतस्सो ?
१५ दुखा पटिपदा दन्धाभिज्ञा, दुखा पटिपदा खिष्पाभिज्ञा, मुखा
पटिपदा दन्धाभिज्ञा, मुखा पटिपदा खिष्पाभिज्ञा – इमा खो,
भिक्खवे, चतस्सो पटिपदा ।

"एतदग्मं, भिक्खवे, इमासं चतस्सम्बं पटिपदानं यदिदं मुखा
पटिपदा खिष्पाभिज्ञा । एवम्पटिपदा पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता ।
२० एवम्पटिपदानं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव अञ्जनयत्तं अत्थि
विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि
पि निब्बन्दिति । तर्स्मि निब्बन्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनस्मि ।

७. "चतस्सो इमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा । कतमा चतस्सो ?
परितमेको सञ्जानाति, महगतमेको सञ्जानाति, अप्पमाणमेको
२५ सञ्जानाति, 'नत्थि किञ्ची' ति आकिञ्चञ्जायतनमेको सञ्जानाति –
इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो सञ्ज्ञा ।

"एतदग्मं, भिक्खवे, इमासं चतस्सम्बं सञ्ज्ञानं यदिदं 'नत्थि
किञ्ची' ति आकिञ्चञ्जायतनमेको सञ्जानाति । एवंसञ्चीनो पि खो,
भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंसञ्चीनं पि खो, भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव
३० अञ्जनयत्तं अत्थि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरिय-

सावको तर्स्मि पि निब्बिन्दति । तर्स्मि निब्बिन्दन्तो अग्ने विरज्जति,
पगेव हीनर्स्मि ।

५. “एतदग्नं, भिक्खवे, बाहिरकानं दिट्ठिगतानं यदिदं ‘नो
चस्सं, नो च मे सिया, न भविस्सामि, न मे भविस्सती’ ति । एवंदिट्ठिनो,
भिक्खवे, एतं पाटिकङ्गं – ‘या चायं भवे’ अप्पटिकुल्यता, सा चस्सं न
भविस्सति; या चायं भवनिरोधे पाटिकुल्यता, सा चस्सं न भविस्सती’
ति । एवंदिट्ठिनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंदिट्ठीनं पि खो,
भिक्खवे, सत्तानं अत्थेव अञ्जनथत्तं अत्थि विपरिणामो । एवं पस्सं,
भिक्खवे, सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निब्बिन्दति । तर्स्मि निब्बि-
न्दन्तो अग्ने विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

B. 907

5 R. 64

10

६. “सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा परमत्थविसुर्द्धं
पञ्जापेन्ति । एतदग्नं, भिक्खवे, परमत्थविसुर्द्धं पञ्जापेन्तानं यदिदं
सब्बसो आकिञ्चञ्जायतनं समतिकम्म नेवसञ्जानासञ्जायतनं उप-
सम्पञ्ज विहरति । ते तदभिञ्जाय तस्सं सच्छकिरियाय धम्मं देसेन्ति ।
एवंवादिनो पि खो, भिक्खवे, सन्ति सत्ता । एवंवादीनं पि खो, भिक्खवे,
सत्तानं अत्थेव अञ्जनथत्तं अत्थि विपरिणामो । एवं पस्सं, भिक्खवे,
सुतवा अरियसावको तर्स्मि पि निब्बिन्दति । तर्स्मि निब्बिन्दन्तो अग्ने
विरज्जति, पगेव हीनर्स्मि ।

15

१०. “सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा परमदिट्ठधम्मनिब्बानं
पञ्जापेन्ति । एतदग्नं, भिक्खवे, परमदिट्ठधम्मनिब्बानं पञ्जापेन्तानं
यदिदं छन्नं फस्सायतनानं समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च श्रादीनवं
च निस्सरणं च यथाभूतं विदित्वा अनुपादाविमोक्षो । एवंवादि खो
मं, भिक्खवे, एवमक्खायिं एके समणब्राह्मणा असता तुच्छा मुसा अभूतेन
अब्माचिक्खन्ति – ‘समणो गोतमो न कामानं परिञ्जं पञ्जापेति,
न रूपानं परिञ्जं पञ्जापेति, न वेदनानं परिञ्जं पञ्जापेती’ ति । 25
कामानं चाहं, भिक्खवे, परिञ्जं पञ्जापेमि, रूपानं च परिञ्जं
पञ्जापेमि, वेदनानं च परिञ्जं पञ्जापेमि, दिट्ठेव धम्मे निच्छातो
निब्बुतो सीतिभूतो अनुपादापरिनिब्बानं पञ्जापेमी” ति ।

R. 65

१०. दुतियकोसलसुतं

१. एक समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डि-
कस्स आरामे । तेन खो पन समयेन राजा पसेनदि कोसलो उद्योगिका
निवत्तो होति विजितसङ्गमो लद्धाधिप्यायो । अथ खो राजा पसेनदि
कोसलो येन आरामो तेन पायासि । यावतिका यानस्स भूमि, यानेन
३ गन्त्वा याना पच्चोरोहित्वा पत्तिको व आरामं पाविसि । तेन खो पन
B. 308 समयेन सम्बहुला भिक्खू अब्भोकासे चङ्गमन्ति । अथ खो राजा
पसेनदि कोसलो येन ते भिक्खू तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा ते भिक्खू
एतदबोच –
२. “कहं नु खो, भन्ते, भगवा एतरहि विहरति अरहं
१० सम्मासम्बुद्धो । दस्सनकामा हि मयं, भन्ते, त भगवन्तं अरहन्तं सम्मा-
सम्बुद्धं” ति ।
- “एसो, महाराज, विहारो संवुतद्वारो । तेन अप्पसद्वो उप-
सङ्गमित्वा अतरमानो आलिन्दं पविसित्वा उक्कासित्वा अगगलं
आकोटेहि; विवरिस्सति ते भगवा द्वारं” ति ।
३. अथ खो राजा पसेनदि कोसलो येन सो विहारो संवुतद्वारो,
१५ तेन अप्पसद्वो उपसङ्गमित्वा अतरमानो आलिन्दं पविसित्वा उक्कासित्वा
अगगलं आकोटेसि । विवरि भगवा द्वारं । अथ खो राजा पसेनदि
कोसलो विहारं पविसित्वा भगवतो पादेमु सिरसा निपतित्वा भगवतो
पादानि मुखेन च परिचुम्बति पाणीहि च परिसम्बाहति नामं च सावेति –
- R. 66 २० “राजाहं, भन्ते, पसेनदि कोसलो; राजाह, भन्ते, पसेनदि कोसलो” ति ।

४. “कं पन त्वं, महाराज, अत्थवसं सम्पस्समानो इमस्मि
सरीरे एवरूपं परमनिपच्चकारं^१ करोसि, मेत्तूपहारं उपदंसेसी” ति ?

५. “कतञ्चुतं खो अहं, भन्ते, कतवेदित सम्पस्समानो भगवति
एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि । भगवा हि,
२५ भन्ते, बहुजनहिताय पटिपश्चो बहुजनसुखाय बहुनो जनस्स अरिये आये
पतिट्ठपिता यदिदं कल्याणधन्मताय कुसलधन्मताय । यं पि, भन्ते,
भगवा बहुजनहिताय पटिपश्चो बहुजनसुखाय बहुनो जनस्स अरिये आये

१. आलिन्दं – स्था० । २. परमनिपच्चकारं – सी०, दो० ।

पतिद्वृपिता यदिवं कल्याणधन्मताय कुसलधन्मताय, इदं^१ पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पत्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

६. “पुन च परं, भन्ते, भगवा सीलवा बुद्धसीलो^२ अरियसीलो कुसलसीलो कुसलसीलेन समझागतो । यं पि, भन्ते, भगवा सीलवा बुद्धसीलो अरियसीलो कुसलसीलो कुसलसीलेन समझागतो, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पत्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

७. “पुन च परं, भन्ते, भगवा दीघरत्तं आरञ्जको, अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवति । यं पि, भन्ते, भगवा दीघरत्तं आरञ्जको, अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटि-
सेवति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पत्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

८. “पुन च परं, भन्ते, भगवा सन्तुष्टो इतरीतरचीवरपिण्डपात-
सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्षारेन । यं पि, भन्ते, भगवा सन्तुष्टो इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्षारेन, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पत्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

९. “पुन च परं, भन्ते, भगवा आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत्रं लोकस्स । यं पि, भन्ते, भगवा आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत्रं लोकस्स, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पत्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

१०. “पुन च परं, भन्ते, भगवा यायं कथा अभिसल्लेखिका चेतोविवरणसप्पाया^३, सेय्यथीदं – अप्पिच्छकथा सन्तुष्टिकथा पविवेक-
कथा असंसर्गकथा विरियारम्भकथा सीलकथा समाधिकथा पञ्जाकथा विमुत्तिकथा विमुत्तिज्ञाणदस्सनकथा, एवरूपाय^४ कथाय निकामलाभी ग्रकिञ्चित्तलाभी अकसिरलाभी । यं पि, भन्ते, भगवा यायं कथा अभि-

१. इमं – रो० । २. बुद्धसीलो – स्या०, रो० । ३. चेतोविवरणसप्पाया – स्या० ।
४. एवरूपिया – सी०, रो० ।

सत्त्वेष्विका चेतोविवरणसप्ताया, सेय्यथीदं – प्रपिच्छकथा ... पे०... विमुतिआणदस्सनकथा, एवरूपाय कथाय निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- R. 68 ११. “पुन च परं, भन्ते, भगवा चतुष्मं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं^१ दिदृधम्मसुखविहारानं निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी । यं पि, भन्ते, भगवा चतुष्मं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिदृधम्मसुखविहारानं निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति^२ एवरूपं परमनिपच्चकारं १० करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- B. 310 १२. “पुन च परं, भन्ते, भगवा अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, सेय्यथीदं – एकं पि जाति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो बीसं पि जातियो तिसं पि जातियो चत्तालीसं पि जातियो पञ्चासां पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि अनेके पि संबृद्धकपे अनेके पि विवृद्धकपे अनेके पि संबृद्धविवृद्धकपे – ‘अमुत्रासि एवनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादिं; तत्रापार्सि एवनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपश्चो’” १५ ति । इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति । यं पि, भन्ते, भगवा अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, सेय्यथीदं – एकं पि जाति द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनुस्सरति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपच्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

- २५ १३. “पुन च परं, भन्ते, भगवा दिब्बेन चक्खुना विसुद्देन अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते परस्ति चबमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुङ्गते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समझागता वचीदुच्चरितेन समझागता भन्तो-

१. स्या० पोत्पके नत्यि । २. अभिचेतसिकान – सी०, रो० । ३. भगवतो – स्या० । ४. इधूपश्चो – स्या०; इधूपश्चो – रो० ।

दुच्छरितेन समझागता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्का मिच्छादिट्का कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्मर्ति विनिपातं निरयं उपपश्चा; इमे वा पन भन्तो सत्ता कायसुचरितेन समझागता बच्चीसुचरितेन समझागता मनोसुचरितेन समझागता अरियानं अनुपवादका सम्मादिट्का सम्मादिट्का कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं ५ मरणा सुर्यां सगं लोकं उपपश्चा' ति, इति दिव्वेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन सत्ते पस्सति ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । यं पि, भन्ते, भगवा दिव्वेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति, इदं पि खो अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं १० उपदंसेमि ।

१४. “पुन च परं, भन्ते, भगवा आसवानं ख्या अनासवं चेतोविमुत्तिं पञ्जाविमुत्तिं दिट्के धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति । यं पि, भन्ते, भगवा आसवानं ख्या अनासवं चेतोविमुत्तिं ... पे०... सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरति, इदं पि खो १५ अहं, भन्ते, अत्थवसं सम्पस्समानो भगवति एवरूपं परमनिपञ्चकारं करोमि, मेत्तूपहारं उपदंसेमि ।

१५. “हन्दं च’ दानि मर्य, भन्ते, गच्छाम । बहुकिञ्चा मर्य बहुकरणीया” ति ।

“धस्स दानि त्वं, महाराज, कालं मञ्जसी” ति । २०
अथ खो राजा पसेनदि कोसलो उट्टायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पक्कामी ति ।

महावम्मो तत्त्वियो ।

तस्मुदामं

सीहाधिवुत्ति^१ कायेन^२, चुन्देन^३ कसिणेन च ।
काळी^४ च^५ द्वे महापञ्चा, कोसलेहि परे दुवे ति ॥

१. सी०, स्या०, रो० पीत्यकेमु नत्य । २-२. सीहाधिवुत्ति० - सी०. स्या०, रो० ।

३. चन्दो - स्या० । ४-४. कालि - सी०, रो०; काली - स्या० ।

४. उपालिवग्गो

१. उपालिवग्गम्

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनुपसङ्कुभिः उपसङ्कु-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो आयस्मा उपालि भगवन्तं एतदवोच –

२. “कति नु खो, भन्ते, अत्थवसे” पटिच्च तथागतेन सावकानं
३. सिक्खापदं पञ्जातं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” ति ?

४. “दस खो, उपालि, अत्थवसे पटिच्च तथागतेन सावकानं
सिक्खापदं पञ्जातं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” । कतमे दस ? सङ्क्षिप्तुरुताय,
सङ्क्षिप्तासुताय, दुम्भज्जूनं पुण्यलानं निग्रहाय, पेसलानं भिक्खूनं फासु-
विहाराय, दिट्ठधिम्मिकानं आसवानं संवराय, सम्परायिकानं आसवानं
१० पटिघाताय, अप्पसन्नानं पसादाय, पसन्नानं भित्योभावाय, सद्ब्रह्म-
द्वितिया, विनयानुग्रहाय – इमे खो, उपालि, दस अत्थवसे पटिच्च
तथागतेन सावकानं सिक्खापदं पञ्जातं, पातिमोक्षं उद्दिष्टु” ति ।

२. पातिमोक्षद्वयनामुत्तं

B. 312

१. “कति नु खो, भन्ते, पातिमोक्षद्वयना” ति ?

२. “दस खो, उपालि, पातिमोक्षद्वयना । कतमे दस ?
३. पाराजिको तस्सं परिसायं निसिन्नो होति, पाराजिककथा विष्पकता
४. होति, अनुपसम्पन्नो तस्सं परिसायं निसिन्नो होति, अनुपसम्पन्नकथा
विष्पकता होति, सिक्खं पच्चक्खातको तस्सं परिसायं निसिन्नो होति,
सिक्खं पच्चक्खातककथा विष्पकता होति, पण्डको तस्सं परिसायं निसिन्नो
होति, पण्डककथा विष्पकता होति, भिक्खुनिदूसककथा विष्पकता होति – इमे खो, उपालि,
२० दस पातिमोक्षद्वयना” ति ।

३. उम्ब्राहिकामुत्तं

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु उम्ब्रा-
हिकाय सम्पन्नितव्वो” ति ?

१. अत्थवसेन – सी० । २. विष्पकथा – सी० ।

२. “दसहि खो, उपालि, धम्मेहि समझागतो भिक्खु उब्बाहि-
काय सम्भितब्बो । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा
होति; पातिमोक्षसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमतेसु
वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुस्सुतो होति
सुतघरो सुतसञ्चितयो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियो-
सानकल्याणा सात्थं सव्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदन्ति, तथारूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति घाता वच्चा परिचिता
मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुष्पटिविद्धा; उभयानि खो पनस्स पाति-
मोक्षानि वित्थारेन स्वागतानि होन्ति सुविभक्तानि सुष्पकतीनि सुवि-
निच्छितानि सुतसो अनुब्यञ्जनसो; विनये खो पन ठितो होति असंहीरो;
पटिबलो होति उभो अत्तपञ्चतिथके^१ सञ्चापेतुं पञ्चागेतुं निज्ञापेतुं
पेक्षेतुं पसादेतुं; अधिकरणसमुप्पादवूपसमकुसलो^२ होति – अधिकरण
जानाति; अधिकरणसमुदयं जानाति; अधिकरणनिरोधं जानाति;
अधिकरणनिरोधगायिनि^३ पटिपद^४ जानाति । इमेहि खो, उपालि, दसहि
धम्मेहि समझागतो भिक्खु उब्बाहिकाय सम्भितब्बो” ति ।

R. 72

15

४. उपसम्बद्धासुतं

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, धम्मेहि समझागतेन भिक्खुना
उपसम्पादेतब्बं” ति ?

B. 313

२. “दसहि खो, उपालि, धम्मेहि समझागतेन भिक्खुना उप-
सम्पादेतब्बं । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा होति,
पातिमोक्षसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमतेसु वज्जेसु
भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुस्सुतो होति सुतघरो
सुतसञ्चितयो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसान-
कल्याणा सात्थं सव्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदन्ति, तथारूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति घाता^५ वच्चा परिचिता
मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुष्पटिविद्धा; पातिमोक्षं खो पनस्स वित्थारेन
स्वागतं होति सुविभक्तं सुष्पवत्तं सुविनिच्छितं सुतसो अनुब्यञ्जनसो;

१. प्रत्यपञ्चतिथके – सी०, स्या०, रो० । २. ० समुप्पादनुपसम० – सी० ।
३-४. ० गायिनीपटिपदं – स्या० । ४. घाता – सी०, स्या०, रो० ।

पटिबलो होति गिलानं उपट्टातुं वा उपट्टापेतुं वा; पटिबलो होति अनभिर्ति वूपकासेतुं वा वूपकासापेतुं वा; पटिबलो होति उप्पन्नं कुकुच्चं घम्मतो विनोदेतुं; पटिबलो होति अधिसीले समादपेतुं; पटिबलो होति अधिचित्ते समादपेतुं;

५. पटिबलो होति अधिपञ्जाय समादपेतुं । इमेहि खो, उपालि, दसहि घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना उपसम्पादेतब्ब” ति ।

५. निस्सयसुतं

B. 73

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना निस्सयो दातब्बो” ति ?

२. “दसहि खो, उपालि, घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना निस्सयो दातब्बो । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुस्सुतो होति ... पे०... दिद्विया सुप्पटिविद्वा; पातिमोक्खं खो पनस्स वित्यारेन स्वागतं होति सुविभत्तं सुप्पवत्तं सुविनिच्छतं सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो; पटिबलो होति गिलानं उपट्टातुं वा उपट्टापेतुं वा; पटिबलो होति अनभिर्ति वूपकासेतुं वा

१५ समाधाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुस्सुतो होति ... पे०... दिद्विया सुप्पटिविद्वा; पातिमोक्खं खो पनस्स वित्यारेन स्वागतं होति सुविभत्तं सुप्पवत्तं सुविनिच्छतं सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो; पटिबलो होति गिलानं उपट्टातुं वा उपट्टापेतुं वा; पटिबलो होति उप्पन्नं कुकुच्चं घम्मतो विनोदेतुं; पटिबलो होति उप्पन्नं दिद्विगतं घम्मतो विवेचेतुं; पटिबलो होति अधिसीले ... पे०... अधिचित्ते ... अधिपञ्जाय समादपेतुं । इमेहि खो, उपालि, दसहि घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना निस्सयो दातब्बो” ति ।

६. सामणेरसुतं

B. 314

१. “कतीहि नु खो, भन्ते, घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना सामणेरो उपट्टापेतब्बो” ति ?

२. “दसहि खो, उपालि, घम्मेहि समझागतेन भिक्खुना सामणेरो उपट्टापेतब्बो । कतमेहि दसहि ? इधुपालि, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु; बहुस्सुतो होति ... पे०... दिद्विया सुप्पटिविद्वा; पातिमोक्खं खो पनस्स वित्यारेन स्वागतं होति सुविभत्तं सुप्पवत्तं सुविनिच्छतं सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो; पटिबलो होति गिलानं उपट्टातुं वा उपट्टापेतुं वा; पटिबलो होति अनभिर्ति

बूपकासेतुं वा बूपकासापेतुं वा; पटिबलो होति उप्पन्नं कुकुञ्जं धम्मतो
विनेवेतुं; पटिबलो होति उप्पन्नं दिट्ठिगतं धम्मतो विवेचेतुं; पटिबलो
होति अधिसीले समादपेतुं; पटिबलो होति अधिचित्ते समादपेतुं;
पटिबलो होति अधिपञ्जाय समादपेतुं। इमेहि खो, उपालि, दसहि
धम्मेहि समागतेन भिक्खुना सामणेरो उपद्वापेतञ्चो” ति ।

5

७. सङ्कलनमीमुर्त

१. “सङ्कलनेदो सङ्कलनेदो” ति, भन्ते, बुच्चति । कित्तावता नु
खो, भन्ते, सङ्क्षो भिन्नो होती” ति ?

२. “इष्वपालि, भिक्खू अधम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति,
अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
भासितं लपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
अनाचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन
अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जत्तं तथागतेन पञ्जत्तं तथा-
गतेना ति दीपेन्ति, पञ्जत्तं तथागतेन अपञ्जत्तं तथागतेना ति दीपेन्ति ।
ते इमेहि दसहि वत्थूहि अवकस्सन्ति अपकस्सन्ति’ आवेनि कम्मानि
करोन्ति आवेनि’ पातिमोक्षं’ उद्दिसन्ति । एत्तावता खो, उपालि, सङ्क्षो
भिन्नो होती” ति ।

B. 74

10

15

८. सङ्कलनमीमुर्त

१. “सङ्कलनमग्नी सङ्कलनमग्नी” ति, भन्ते, बुच्चति । कित्तावता नु
खो, भन्ते, सङ्क्षो समग्नो होती” ति ?

B. 315

२. “इष्वपालि, भिक्खू अधम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं धम्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं अविनयो ति दीपेन्ति, विनयं विनयो ति दीपेन्ति,
अभासितं अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अना-
चिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन

१. ववकस्सन्ति – सी०, रो०; पवकस्सन्ति – स्या० । २-२. आवेनिकपातिमोक्षं –
स्या० ।

आविष्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जतं तथागतेन अपञ्जतं तथा-
गतेना ति दीपेन्ति, पञ्जतं तथागतेन पञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति ।
ते इमेहि दसहि वत्यूहि न अवकस्सन्ति न अपकस्सन्ति न आवेनि कम्मानि
करोन्ति न आवेनि पातिमोक्खं उद्दिसन्ति । एतावता खो, उपालि, सङ्घो
३ समग्रो होती' ति ।

६. पठमशानन्दसुतं

R. 75

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्खमि;
उपसङ्खमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – “सङ्घभेदो सङ्घ-
भेदो” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो भिन्नो
१० होती” ति ?

२. “इधानन्द, भिक्खु अधर्मं धर्मो ति दीपेन्ति, धर्मं अधर्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति ... पे०... पञ्जतं तथागतेन
अपञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति । ते इमेहि दसहि वत्यूहि अवकस्सन्ति
अपकस्सन्ति आवेनि कम्मानि करोन्ति आवेनि पातिमोक्खं उद्दिसन्ति ।
१५ एतावता खो, आनन्द, सङ्घो भिन्नो होती” ति ।

३. “समग्रं पन, भन्ते, सङ्घं भिन्दित्वा” कि सो पसवती” ति ?
“कप्पट्टिकं”, आनन्द, किब्बिसं पसवती” ति ।
“कि पन, भन्ते, कप्पट्टिकं किब्बिसं” ति ?
“कप्पं, आनन्द, निरयम्हि पच्चती ति –

R. 76 20

“आपायिको नेरयिको, कप्पट्टो सङ्घभेदको ।
बगरतो अधम्मट्टो, योगक्षेमा’ पषंसति’ ।
सङ्घं समग्रं भिन्दित्वा”, कप्पं निरयम्हि पच्चती” ति ॥

१०. दुतियशानन्दसुतं

B. 916

१. “सङ्घसामग्गी सङ्घसामग्गी” ति, भन्ते, वुच्चति ।
कित्तावता नु खो, भन्ते, सङ्घो समग्रो होती” ति ?

१. भेत्वा – सी०, स्या०, रो० । २. कप्पट्टियं – सी०, स्या०, रो० । ३-४. योगक्षेमतो
षंसति – सी०, स्या०, रो० । ५. भेत्वान – सी०, स्या०, रो० ।

२. “इशानन्द, भिक्षु अधम्मो अधम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, अविनयं अविनयो ति दीपेन्ति, विनयं विनयो ति दीपेन्ति, अभासितं अलपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिष्णं तथागतेन अनाचिष्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिष्णं तथागतेन ५ आचिष्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जतं तथागतेन अपञ्जतं तथा-गतेना ति दीपेन्ति, पञ्जतं तथागतेन पञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति । ते इमेहि दसहि वत्यूहि न अवकस्सन्ति न अपकस्सन्ति न आवेनि कम्मानि करोन्ति न आवेनि पातिमोक्षं उद्दिसन्ति । एतावता खो, आनन्द, सङ्घो समग्मो होती” ति । १०

३. “भिन्नं पन, भन्ते, सङ्घं समग्मं कत्वा किं सो पसवती” ति ?

“ब्रह्मं, आनन्द, पुञ्जां पसवती” ति ।

“किं पन, भन्ते, ब्रह्मं पुञ्जां” ति ?

“कप्यं, आनन्द, समग्मिः मोदती ति –

“सुखा सङ्घस्स सामग्गी, समग्गानं च अनुभग्हो ।

१५ R. 77

समग्गरतो धम्मटो, योगक्षेमा न धंसति ।

सङ्घं समग्मं कत्वान, कप्यं समग्मिः मोदती” ति ॥

उपालिकम्भो चतुर्थो ।

तस्मुदानं

उपालि ठपना^१ उब्बाहो, उपसम्पदनिस्सया^२ ।

सामणेरो च द्वे भेदा, आनन्देहि^३ परे^४ दुवे ति^५ ॥

—○—

५. अनकोसवग्गो

१. विवादसुतं

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनपसङ्घमि; उप- २० सङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीद्धो खो आयस्मा उपालि भगवन्तं एतदबोच –

B. 317

१. ठपन – सी०, रो०; पन – स्या० । २. ० निसीद्येन च – सी०, स्या०, रो० ।

३. आनन्देहि – सी० । ४-५. उपरे हेति – सी०, रो०; उपरे हे – स्या० ।

२. “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो, येन सङ्घे भण्डनकलह-
विगग्हविवादा उपज्जन्ति, भिक्खू च न फासु विहरन्ती” ति ?

३. “इषुपालि, भिक्खू अधम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो
ति दीपेन्ति, अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति,
५ अभासितं अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
भासितं लपितं तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति,
अनाचिण्णं तथागतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथा-
गतेन अनाचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जतं तथागतेन पञ्जतं
१० तथागतेना ति दीपेन्ति, पञ्जतं तथागतेन अपञ्जतं तथागतेना ति
दीपेन्ति । अयं खो, उपालि, हेतु अयं पच्चयो, येन सङ्घे भण्डनकलह-
विगग्हविवादा उपज्जन्ति, भिक्खू च न फासु विहरन्ती” ति ।

२. पठमविवादमूलसुतं

१. “कति नु खो, भन्ते, विवादमूलानी” ति ?

२. “दस खो, उपालि, विवादमूलानि । कतमानि दस ?
इषुपालि, भिक्खू अधम्मं धम्मो ति दीपेन्ति, धम्मं अधम्मो ति दीपेन्ति,
१५ अविनयं विनयो ति दीपेन्ति, विनयं अविनयो ति दीपेन्ति, अभासितं
अलपितं तथागतेन भासितं लपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, भासितं लपितं
तथागतेन अभासितं अलपितं तथागतेना ति दीपेन्ति, अनाचिण्णं तथा-
गतेन आचिण्णं तथागतेना ति दीपेन्ति, आचिण्णं तथागतेन अनाचिण्णं
२० तथागतेना ति दीपेन्ति, अपञ्जतं तथागतेन पञ्जतं तथागतेना ति
दीपेन्ति, पञ्जतं तथागतेन अपञ्जतं तथागतेना ति दीपेन्ति । इमानि
खो, उपालि, दस विवादमूलानी,” ति ।

३. द्रुतियविवादमूलसुतं

१. “कति नु खो, भन्ते, विवादमूलानी” ति ?

२. “दस खो, उपालि, विवादमूलानि । कतमानि दस ?
इषुपालि, भिक्खू अनापर्ति आपत्ती ति दीपेन्ति, आपत्ति अनापत्ती
२५ ति दीपेन्ति, लहूकं आपत्ति गहकापत्ती ति दीपेन्ति, गहकं आपत्ति
लहूकापत्ती ति दीपेन्ति, दुट्ठुलं आपत्ति अदुट्ठुलापत्ती ति दीपेन्ति,

अद्वृद्धुस्तं आपत्ति द्वृद्धुस्तापत्ती ति दीपेन्ति, सावसें आपत्ति अनव-
सेसापत्ती ति दीपेन्ति, अनवसें आपत्ति सावसेसापत्ती ति दीपेन्ति, अप्पटिकम्मं आपत्ति अप्पटिकम्मापत्ती ति दीपेन्ति । इमानि खो, उपालि, दस विवाद-
मूलानी” ति ।

R. 79

४. कुसिनारसुतं

१. एकं समयं भगवा कुसिनारायं विहरति बलिहरणे वनसष्टे ।
तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते
भिक्खु भगवतो पञ्चस्तोसुं । भगवा एतदबोच –

२. “चोदकेन, भिक्खवे, भिक्खुना परं चोदेतुकामेन पञ्च धम्मे
अज्ञातं पञ्चवेक्षित्वा पञ्च धम्मे अज्ञातं उपद्वपेत्वा परो चोदेतब्दो । १०
कतमे पञ्च धम्मा अज्ञातं पञ्चवेक्षितब्दा ? चोदकेन, भिक्खवे,
भिक्खुना परं चोदेतुकामेन एवं पञ्चवेक्षितब्दं – ‘परिसुद्धकायसमाचारो
नु खोम्हि, परिसुद्धेनम्हि कायसमाचारेन समझागतो अच्छिदेन अप्पटि-
मंसेन । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे,
भिक्खवे, भिक्खु परिसुद्धकायसमाचारो होति परिसुद्धेन कायसमाचारेन
समझागतो अच्छिदेन अप्पटिमंसेन, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छ ताव
आयस्मा कायिकं सिक्खस्सु’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो । १५

३. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन
एवं पञ्चवेक्षितब्दं – ‘परिसुद्धवचीसमाचारो नु खोम्हि, परिसुद्धेनम्हि
वचीसमाचारेन समझागतो अच्छिदेन अप्पटिमंसेन । संविज्जति नु २०
खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परिसुद्ध-
वचीसमाचारो होति परिसुद्धेन वचीसमाचारेन समझागतो अच्छिदेन
अप्पटिमंसेन, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छ ताव आयस्मा वाचसिकं
सिक्खस्सु’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

४. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन २५ R. 80
एवं पञ्चवेक्षितब्दं – ‘मेत्तं नु खो मे चित्तं पञ्चुपट्टिं सब्रह्मचारीसु
अनाधातं । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे,
भिक्खवे, भिक्खुनो मेत्तं चित्तं पञ्चुपट्टिं होति सब्रह्मचारीसु अना-

B. 319

घातं, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छा ताव आयस्मा सद्गृह्यचारीसु मेत्तं चित्तं उपटुपेही’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

५. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन एवं पञ्चवेक्षितब्बं – ‘बहुस्सुतो नु खोम्हि सुतधरो सुतसन्निचयो, ये ५ ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्त्वं सब्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपा’ मे धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्धा । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो सुतसन्निचयो, ये ते धम्मा १० आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्त्वं^३ सब्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्स धम्मा बहु-स्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटि-विद्धा, तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छा ताव आयस्मा आगमं परियापुणस्सू’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो ।

१५ ६. “पुन च परं, भिक्खवे, चोदकेन भिक्खुना परं चोदेतुकामेन एवं पञ्चवेक्षितब्बं – ‘उभयानि खो^४ पन^५ मे पातिमोक्षानि वित्यारेन स्वागतानि होन्ति सुविभत्तानि सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो । संविज्जति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो’ ति ? नो चे, भिक्खवे, भिक्खुनो उभयानि पातिमोक्षानि वित्यारेन स्वागतानि २० होन्ति सुविभत्तानि सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुब्यञ्जनसो, ‘इदं पनायस्मा, कथं वृत्तं भगवता’ ति, इति पुटो न सम्पायिस्ति^६ । तस्स भवन्ति वत्तारो – ‘इच्छा ताव आयस्मा विनयं सिक्खस्सू’ ति, इतिस्स भवन्ति वत्तारो । इमे पञ्च धम्मा अज्ञतं पञ्चवेक्षितब्बा ।

७. “कतमे पञ्च धम्मा अज्ञतं उपटुपेतब्बा ? ‘कालेन २५ वक्षामि, नो अकालेन; भूतेन वक्षामि, नो अभूतेन; सण्हेन वक्षामि, नो फलसेन; अत्यर्संहितेन वक्षामि, नो अनत्यर्संहितेन; मेत्तचित्तो वक्षामि, नो दोसन्तरो’ ति – इमे पञ्च धम्मा अज्ञतं उपटुपेतब्बा । चोदकेन, भिक्खवे, भिक्खुना परं चोदेतुकामेन इमे पञ्च धम्मे

R. 81

१. तत्त्वारूपास्त – स्था० । २. सात्त्वा – नी० । ३-४. नु खो – सी०, रो०; खो – स्था० । ५. सम्पायिति – सी०, स्था०, रो० ।

अज्ञतं पञ्चवेकिखत्वा इमे पञ्च धम्मे अज्ञतं उपद्वापेत्वा' परो
चोदेत्व्यो" ति ।

५. राजन्तेपुरप्पवेसनमुत्तं

१. "दसयिमे, भिक्खवे, आदीनवा राजन्तेपुरप्पवेसने । कतमे
दस ? इध, भिक्खवे, राजा महेसिया सर्दि निसिन्नो होति । तत्र
भिक्खु पविसति । महेसी वा भिक्खुं दिस्वा सितं पातुकरोति, भिक्खु ५
वा महेसि दिस्वा सितं पातुकरोति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'अद्वा
इमेसं कतं वा करिस्सन्ति वा' ति ! अयं, भिक्खवे, पठमो आदीनवो
राजन्तेपुरप्पवेसने ।

B. 320

२. "पुन च परं, भिक्खवे, राजा बहुकिञ्चो बहुकरणीयो अञ्जन-
तरं इत्थं गन्त्वा न सरति - 'सा तेन गच्छं गण्हाति' । तत्थ रञ्जो एवं १०
होति - 'न खो इध अञ्जो कोचि पविसति, अञ्जनन् पब्बजितेन ।
सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं, भिक्खवे, दुतियो आदीनवो
राजन्तेपुरप्पवेसने ।

R. 82

३. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे अञ्जनतरं रतनं
नस्सति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'न खो इध अञ्जो कोचि पविसति, १५
अञ्जनन् पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं,
भिक्खवे, ततियो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

४. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे अब्भन्तरा गुरुहमन्ता
बहिद्वा सम्भेदं गच्छन्ति । तत्थ रञ्जो एवं होति - 'न खो इध अञ्जो
कोचि पविसति, अञ्जनन् पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' २०
ति । अयं, भिक्खवे, चतुर्थो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

५. "पुन च परं, भिक्खवे, रञ्जो अन्तेपुरे पिता वा पुत्रं पत्थेति
पुत्रो वा पितरं पत्थेति । तेसं एवं होति - 'न खो इध अञ्जो कोचि
पविसति, अञ्जनन् पब्बजितेन । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति ।
अयं, भिक्खवे, पञ्चमो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

25

६. "पुन च परं, भिक्खवे, राजा नीच्छानियं उच्चे ठाने ठपेति ।
येसं तं अभनारं तेसं एवं होति - 'राजा खो पब्बजितेन संसद्वो । सिया

नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं, भिक्खवे, छट्ठो आदीनवो राजन्ते-
पुरप्पवेसने ।

B. 321

७. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा उच्चद्रुनियं नीचे ठाने ठपेति ।

येसं तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो पब्बजितेन संसट्टो । सिया

५ नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं, भिक्खवे, सत्तमो आदीनवो राजन्ते-
पुरप्पवेसने ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा अकाले सेनं उद्योजेति । येसं
तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो पब्बजितेन संसट्टो । सिया नु
खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं, भिक्खवे, अट्टमो आदीनवो राजन्ते-

१० पुरप्पवेसने ।

B. 83

९. “पुन च परं, भिक्खवे, राजा काले सेनं उद्योजेत्वा अन्तरा-
मग्नातो निवत्तापेति । येसं तं अमनापं तेसं एवं होति – ‘राजा खो
पब्बजितेन संसट्टो । सिया नु खो पब्बजितस्स कम्म' ति । अयं,
भिक्खवे, नवमो आदीनवो राजन्तेपुरप्पवेसने ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, रञ्चो अन्तेपुरं हृत्यिसम्मद्”
अस्ससम्मदं रथसम्मदं रजनीयानि रूपसद्गन्धरसफोटुब्बानि, यानि न
पब्बजितस्स' सारुप्पानि’ । अयं, भिक्खवे, दसमो आदीनवो राजन्ते-
पुरप्पवेसने । इमे खो, भिक्खवे, दस आदीनवा राजन्तेपुरप्पवेसने” ति ।

६. सक्कसुतं

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्थुर्स्म
२० निग्रोधारामे । अथ खो सम्बहुला सक्का^३ उपासका^३ तदहुपोसथे येन
भगवा तेनुपसङ्घमिसु; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ने खो सक्के उपासके भगवा एतदबोच –

२. “अपि नु तुम्हे, सक्का, अट्टङ्गसमन्नागतं उपोसथं उपवसथा”
ति ?

२५ “अप्पेकदा मयं, भन्ते, अट्टङ्गसमन्नागतं उपोसथं उपवसाम,
अप्पेकदा न उपवसामा” ति ।

१-१. हृत्यिसम्मद ०सम्मद ०सम्मद – सी०, री०; हृत्यिसम्बाधं ०सम्बाधं
० सम्बाधं – स्या० । २-२. पब्बजितसारुप्पानि – सी०, स्या०, री० । ३-३. सक्यउपासका –
सी० ।

“तेसं वो, सक्का, अलाभा तेसं दुल्लद्धं, ये तुम्हे एवं सोकसभये जीविते मरणसभये जीविते अप्पेकदा अटुङ्गसमन्नागतं उपोसथं उपवसथ, अप्पेकदा न उपवसथ ।

“तं कि मञ्ज्ञथ, सक्का, इध पुरिसो येन केनचि^१ कम्मट्टानेन अनापज्ज अकुसलं दिवसं अटुकहापणं^२ निब्बिसेय्य । दक्खो पुरिसो ^३ R. 84 उट्टानसम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं कि मञ्ज्ञथ, सक्का, इध पुरिसो येन केनचि कम्मट्टानेन अनापज्ज^४ अकुसलं दिवसं कहापणं निब्बिसेय्य । दक्खो पुरिसो उट्टान-^५ सम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ? ^{१०}

“एवं, भन्ते” ।

“तं कि, मञ्ज्ञथ, सक्का, इध पुरिसो येन केनचि कम्मट्टानेन अनापज्ज अकुसलं दिवसं द्वे कहापणे निब्बिसेय्य ... तयो कहापणे निब्बिसेय्य ... चत्तारो कहापणे निब्बिसेय्य ... पञ्च कहापणे निब्बिसेय्य ... छ कहापणे निब्बिसेय्य ... सत्त कहापणे निब्बिसेय्य ... अटु कहापणे ^{१५} निब्बिसेय्य ... नव कहापणे निब्बिसेय्य ... दस कहापणे निब्बिसेय्य ... वीस^६ कहापणे निब्बिसेय्य ... तिस^७ कहापणे निब्बिसेय्य ... चत्तारीस^८ कहापणे निब्बिसेय्य ... पञ्चासं कहापणे निब्बिसेय्य ... कहापणसतं निब्बिसेय्य । दक्खो पुरिसो उट्टानसम्पन्नो ति अलं वचनाया” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं कि मञ्ज्ञथ, सक्का, अपि नु सो पुरिसो दिवसे^९ दिवसे^{१०} कहापणसतं कहापणसहस्रं निब्बिसमानो लद्धं लद्धं निक्खिपन्तो वस्स-सतायुको^{११} वस्ससतजीवी महन्तं भोगक्खन्धं अधिगच्छेय्या” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं कि मञ्ज्ञथ, सक्का, अपि नु सो पुरिसो भोगहेतु भोगनिदानं भोगाधिकरणं एकं वा रत्ति एकं वा दिवसं उपहुं वा रत्ति उपहुं वा दिवसं एकन्तसुखप्पटिसंबेदी^{१२} विहरेय्या” ति ?

१. स्याऽ पोत्यके नत्यि । २. अटुकहापणे – सी० । ३. अनापज्जं – सी० ।

४. वीसति – सी०; वीस – स्याऽ । ५. तिस – स्याऽ । ६. चत्तारीस – सी०, स्याऽ ।

७-८. दिवसे – स्याऽ । ९. स्याऽ पोत्यके नत्यि । १०. एकन्तसुखप्पटिसंबेदी – सी०, स्याऽ, रो० ।

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तं किस्त हेतु” ?

“कामा हि, भन्ते, अनिच्छा तुच्छा मुसा मोसधम्मा” ति ।

३. “इधं पन वो, सक्का, मम सावको दस वस्सानि अप्पमत्तो

- R. 85 ५ आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धुं तथा पटिपज्जमानो सतं
पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्सानि^१ एकन्तसुखप्पटि-
संवेदी विहरेय्य । सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपण्णकं
वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सक्का, दस वस्सानि । इधं मम सावको नव
वस्सानि ... अद्व वस्सानि ... सत्त वस्सानि ... छ वस्सानि ... पञ्च वस्सानि
- B. 323 १० चत्तारि वस्सानि ... तीणि वस्सानि ... द्वे वस्सानि ... एकं वस्सं अप्पमत्तो
आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धुं तथा पटिपज्जमानो सतं
पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्सानि एकन्तसुखप्पटि-
संवेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा अपण्णकं
वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सक्का, एकं वस्सं । इधं मम सावको दस
- १५ मासे अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धुं तथा पटि-
पज्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्सानि
एकन्तसुखप्पटिसंवेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी
वा अपण्णकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सक्का, दस मासा । इधं मम
सावको नव मासे ... अद्व मासे ... सत्त मासे ... छ मासे ... पञ्च मासे
- २० चत्तारो मासे ... तयो मासे ... द्वे मासे ... एकं मासं ... अद्वमासं अप्पमत्तो
आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धुं तथा पटिपज्जमानो सतं
पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्सानि एकन्त-
सुखप्पटिसंवेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा
अपण्णकं सोतापन्नो । तिद्वन्तु, सक्का, अद्वमासो । इधं मम सावको
- २५ दस रत्तिन्दिवे अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धुं
तथा पटिपज्जमानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि
वस्ससहस्सानि एकन्तसुखप्पटिसंवेदी विहरेय्य, सो च ख्वास्स
सकदागामी वा अनागामी वा अपण्णकं वा सोतापन्नो । तिद्वन्तु,
सक्का, दस रत्तिन्दिवा । इधं मम सावको नव रत्तिन्दिवे ... अद्व
- R. 86 ३० रत्तिन्दिवे ... सत्त रत्तिन्दिवे ... छ रत्तिन्दिवे ... पञ्च रत्तिन्दिवे ...

१. उत्तं पि वस्ससताहस्सानि – सौ०, दो० ।

चत्तरो रत्तन्दिवे ... तयो रत्तन्दिवे ... हृ रत्तन्दिवे ... एकं रत्तन्दिवं
अप्यमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो यथा मयानुसिद्धं तथा पटिष्ठज्ज-
मानो सतं पि वस्सानि सतं पि वस्ससतानि सतं पि वस्ससहस्रानि एकन्त-
सुखपटिसंबेदी विहरेय, सो च ख्वास्स सकदागामी वा अनागामी वा
अपण्णकं वा सोतापन्नो । तेसं वो, सक्का, अलाभा तेसं दुल्लदं, ये तुम्हे ५
एवं सोकसभये जीविते भरणसभये जीविते अप्पेकदा अट्टुङ्गसमन्नागतं
उपोसथं उपवसथ, अप्पेकदा न उपवसथा” ति ।

“एते मयं, भन्ते, अज्जतगे अट्टुङ्गसमन्नागतं उपोसथं
उपवसिस्सामा” ति ।

७. महालिलुत्त

१. एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागार-
सालायं । अथ खो महालि लिच्छवि येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्ग-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो
महालि लिच्छवि भगवन्तं एतदबोच —

२. “को नु खो, भन्ते हेतु, को पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय
पापस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ?

“लोभो खो, महालि, हेतु, लोभो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स
किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । दोसो खो, महालि, हेतु, दोसो
पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया । मोहो
खो, महालि, हेतु, मोहो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स
कम्मस्स पवत्तिया । अयोनिसो मनसिकारो खो, महालि, हेतु, अयोनिसो
मनसिकारो पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स
पवत्तिया । मिच्छापणिहितं खो, महालि, चित्तं हेतु, मिच्छापणिहितं
चित्तं पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिया
ति । अयं खो, महालि, हेतु, अयं पञ्चयो पापस्स कम्मस्स किरियाय
पापस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ।

३. “को पन, भन्ते, हेतु को पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स
किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया” ति ?

“अलोभो खो, महालि, हेतु, अलोभो पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स
किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । अदोसो खो, महालि, हेतु,

10 B. 324

15

R. 87

20

25

B. 325

- अदोसो पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । अमोहो खो, महालि, हेतु, अमोहो पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । योनिसो मनसिकारो खो, महालि, हेतु, योनिसो मनसिकारो पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स
- 5 किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । सम्मापणिहिं खो, महालि, चितं हेतु, सम्मापणिहिं चितं पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । अयं खो, महालि, हेतु, अयं पञ्चयो कल्याणस्स कम्मस्स किरियाय कल्याणस्स कम्मस्स पवत्तिया । इमे चे, महालि, दस धम्मा लोके न संविज्जेयुं, नयिथ^१ पञ्जायेथ अधम्म-
- 10 चरिया विसमचरिया ति वा धम्मचरिया समचरिया ति वा । यस्मा च खो, महालि, इमे दस धम्मा लोके संविज्जन्ति, तस्मा पञ्जायति अधम्मचरिया विसमचरिया ति वा धम्मचरिया समचरिया ति वा”
- ति ।

८. पञ्बजितमभिष्ठुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षित-
- 15 तब्बा । कतमे दस ? ‘वेवणियम्ह अज्ञापगतो’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘परपटिबद्धा मे जीविका’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘अङ्गो मे आकप्पो करणीयो’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘कच्च नु खो मे अत्ता सीलतो न उपवदती’ ति पञ्ब-
- R. 88
20 जितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘कच्च नु खो म अनुविच्च विड्यू सब्रह्माचारी सीलतो न उपवदन्ती’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षित-
- तब्बं; ‘सब्बेहि मे पियेहि मनापेहि नानाभावो विनाभावो’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘कम्मस्सकेम्हि कम्मदायादो कम्मयोनि कम्म-
- बन्धु कम्मपटिसरणो, यं कम्मं करिस्सामि कल्याणं वा पापकं वा तस्स दायादो भविस्सामी’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘कथंभूतस्स
- 25 मे रत्तिन्दिवा वीतिवत्तन्ती’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘कच्च नु खो अहं सुञ्जागारे अभिरमामी’ ति पञ्बजितेन अभिष्ठं पञ्चवेक्षितब्बं; ‘अतिथ नु खो मे उत्तरिमनुस्सधम्मो^२ अलमरियञ्जाण-

१. नयिथं – सी० । २. मनुस्सधम्मा – सी०, स्था० रो० ।

दस्सनविसेसो अविगतो, योहं पच्छमे काले सप्तहाचारीहि पुढो न मङ्कु भविस्सामी^१ ति पब्जितेन अभिष्ठं पच्चवेक्षितब्बं । इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा पब्जितेन अभिष्ठं पच्चवेक्षितब्बा^२ ति ।

६. सरीरटुष्टम्मसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा सरीरटु । कतमे दस ? सीतं, उण्हं, जिघच्छा, पिपासा, उच्चारो, पस्सावो, कायसंवरो, बचीसंवरो, आजीवसंवरो, पोनोभभिको^३ भवसङ्कारो – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा सरीरटु” ति ।

१०. भण्डनसुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावित्रियं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खू पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्ता उपटुनसालायं सन्निसिन्ना सन्निपतिता भण्डनजाता कलहजाता^४ विवादापन्ना अञ्जामञ्जां मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरन्ति ।

R. 89

२. अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना वुट्टितो येन उपटुनसाला तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा पञ्जाते आसने निसीदि । निसउज खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – “काय नुत्थ, भिक्खवे, एतराहि कथाय सन्निसिन्ना सन्निपतिता, का च पन वो अन्तराकथा विप्पकता” ति ?

10 B. 326

३. “इधं मयं, भन्ते, पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्ता उपटुन-सालायं सन्निसिन्ना सन्निपतिता भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्जामञ्जां मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरामा” ति ।

४. “न खो पनेतं, भिक्खवे, तुम्हाकं पतिरूपं कुलपुत्तानं सद्वाय^५ अगारस्मा अनगारियं पब्जितानं, यं तुम्हे भण्डनजाता कलहजाता विवादापन्ना अञ्जामञ्जां मुखसत्तीहि वितुदन्ता विहरेय्याथ ।

20

५. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा सारणीया पियकरणा गरुकरणा सञ्ज्ञाय अविवादाय सामग्गिया एकीभावाय संवत्तन्ति । कतमे दस ?.

१. सोहं – सी०, स्या०, रो० । २. पोनोभभिको – सी०, रो० । ३. स्या० पीत्वके नत्वि । ४. सद्वा – सी०, स्या०, रो० ।

इष्ट, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसंबुतो विहरति
ग्राचारगोचरसम्पन्नो ग्रणुमन्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिवक्षति
सिक्षापदेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सीलवा होति ... पे०... समादाय
सिक्षति सिक्षापदेसु, अयं पि धम्मो सारणीयो^१ पियकरणो गरुकरणो

- ५ सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो
सुतसभित्रयो, ये ते धम्मा आदिकल्याणा भज्ञकेकल्याणा परियोसान-
कल्याणा सात्यं सब्यञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभि-
वदन्ति, तथारूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता

- R. 90 १० मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु बहुस्सुतो
होति ... पे०... दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

- B. 327 ७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण-
सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु कल्याणमित्तो होति
१५ कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि
धम्मेहि समन्वागतो खमो पदक्षिणगाही अनुसासनि । यं पि, भिक्खवे,
भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्वागतो खमो
२० पदक्षिणगाही अनुसासनि, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो
गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु यानि तानि सब्रह्मचारीनं
उच्चावचानि किङ्करणीयानि – तत्य दक्षो होति अनलसो, तत्रूपायाय
वीर्यसाय समन्वागतो अलं कातुं अलं संविधातुं । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु
२५ यानि तानि सब्रह्मचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि – तत्य
दक्षो होति अनलसो तत्रूपायाय वीर्यसाय समन्वागतो अलं कातुं
अलं संविधातुं, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सङ्घहाय
अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

१०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पिय-

समुदाहारो, अभिषम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो^१ । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो, अभिषम्मे अभिविनये उल्लारपामोज्जो, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

११. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति ५
अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो अनिक्षितघुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं १०
धम्मानं उपसम्पदाय, थामवा दब्धपरकमो अनिक्षितघुरो कुसलेसु धम्मेसु, अयं पि धम्मो सारणीयो पियकरणो गरुकरणो सङ्घहाय १०
अविवादाय सामग्निया एकीभावाय संवत्तति ।

१२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुष्टो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेन । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सन्तुष्टो होति इतरीतरचीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारेन, अयं पि धम्मो सारणीयो ... पे०... १५
संवत्तति ।

१३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति, परमेन सति-
नेपक्केन समझागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता । १०
यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सतिमा होति, परमेन सतिनेपक्केन समझागतो, १०
चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता, अयं पि धम्मो २०
सारणीयो ... पे०... संवत्तति ।

१४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पञ्जवा होति, उदयत्थ-
गामिनिया पञ्जाय समझागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खक्खय-
गामिनिया । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पञ्जवा होति, उदयत्थगामिनिया २५
पञ्जाय समझागतो अरियाय निब्बेधिकाय सम्मा दुक्खक्खयगामिनिया,
अयं पि धम्मो सारणीयो ... पे०... संवत्तति । इमे खो, भिक्खवे, दस
धम्मा सारणीया पियकरणा गरुकरणा सङ्घहाय अविवादाय सामग्निया
एकीभावाय संवत्तत्ती” ति ।

अकोसवग्नो पञ्चमो ।

१. उल्लारपामोज्जो – सी०, रो० ।

R. 92

तस्तुहानं

विवादा' द्वे च मूलानि', कुसिनारपवेसने^१ ।
 सबको^२ महालि अभिष्ठान^३, सरीरुद्धा च भण्डना ति ॥
 पठमो^४ पण्णासको समस्तो^५ ।

६. सचित्तवग्गो

१. सचित्तसुर्त

- B. 329 १. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-
 पिण्डकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “भिक्खवो”
 ५ ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदबोच –
 २. “नो च, भिक्खवे, भिक्खु परचित्तपरियायकुसलो होति,
 अथ ‘सचित्तपरियायकुसलो’ भविस्सामी” ति – एवं हि वो, भिक्खवे,
 सिक्खितब्बं ।

३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्तपरियायकुसलो होति ?
 १० सेव्यथपि, भिक्खवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको^६
 आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदकपत्ते^७ सकं मुखनिमित्तं
 पच्चवेक्खमानो सचे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तस्तेव रजस्स
 वा अङ्गणस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्य पस्सति रजं वा
 अङ्गणं वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्कृप्तो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं
 १५ वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पच्चवेक्खणा बहुकारा
 होति कुसलेसु धम्मेसु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभि-
 ज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि,
 अव्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, थीनमिदृपरियुट्टितो नु खो
 बहुलं विहरामि, विगतथीनमिद्धो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धतो नु
 २० खो बहुलं विहरामि, अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु
 खो बहुलं विहरामि, तिण्णविचिकिच्छो^८ नु खो बहुलं विहरामि, कोष्ठनो

१-२. विवादपवेद मूलानि – सी० । २. कुसिनारपवेसने – सी०, स्या०, रो० ।
 ३-४ सबका महालि भव्या च – सी०, स्या०, रो० । ४-५. आनिससपण्णासको पठमो – सी०,
 स्या०, रो० । ५-६. ० कुसल। भविस्सामा – स्या० । ६. मण्डणकजातियो – सी०;
 मण्डणकजातियो – रो० । ७ उदपत्ते – सी०, रो० । ८. ० वेचिकिच्छो – स्या० ।

नु खो बहुलं विहरामि, अक्षोधनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिद्धिचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिद्धिचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धकायो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो नु खो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामि, समाहितो नु खो बहुलं विहरामी^५ ति ।

४. “सचे, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेखमानो एवं जानाति – अभिज्ञालु बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो बहुलं विहरामि, थीनमिद्धपरियुद्धितो बहुलं विहरामि, उद्धतो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो बहुलं विहरामि, कोधनो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिद्धिचित्तो बहुलं विहरामि, सारद्धकायो बहुलं विहरामि, कुसीतो बहुलं विहरामि, असमाहितो बहुलं विहरामी^६ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जनं च करणीयं । सेव्यथापि, भिक्खवे, आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीसस्स १५ वा निब्बापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोब्धिं च अप्पटिवानि च सति च सम्पजञ्जनं च करेय्य । एवमेव खो तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जनं च करणीयं । २०

५. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेखमानो एवं जानाति – अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि, अव्यापन्नचित्तो बहुलं विहरामि, विगत-थीनमिद्धो बहुलं विहरामि, अनुद्धतो बहुलं विहरामि, तिण्णविचिकिच्छो बहुलं विहरामि, अक्षोधनो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिद्धिचित्तो बहुलं विहरामि, असारद्धकायो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो बहुलं विहरामि, समाहितो बहुलं विहरामी^७ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेषु धम्मेषु पतिद्वाय उत्तरि^८ आसवानं ख्याय योगो करणीयो” ति । २५

१. उत्तरि – सी०, स्या०, रो० ।

२. सारिपुत्रसुतं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खू आमत्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्रस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतदबोच –

२. “नो चे, आवुसो, भिक्खू परचित्तपरियायकुसलो होति,
३. ग्रथ ‘सचित्तपरियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, आवुसो, सिक्षितव्यं ।

- B. 931 ३. “कथं च, आवुसो, भिक्खू सचित्तपरियायकुसलो होति ? सेव्यथापि, आवुसो, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं पच्च-
१० वेक्षभानो सचे तथ्य पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तस्वेव रजस्स वा अङ्ग-
गस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तथ्य पस्सति रजं वा अङ्गणं वा,
तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्लिप्पो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं वत मे’
१५ ति । एवमेव खो, आवुसो, भिक्खुनो पच्चवेक्षणा बहुकारा होति
R. 95 कुसलेसु धम्मेसु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभिज्ञालु
१५ नु खो बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, अव्यापन्न-
चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, थीनमिद्धपरियुद्धितो नु खो बहुलं विहरामि,
विगतथीनमिदो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धतो नु खो बहुलं विहरामि,
अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि,
२० तिण्णविचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, कोधनो नु खो बहुलं विहरामि,
अक्कोधनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिद्धचित्तो नु खो बहुलं विहरामि,
असङ्क्लिद्धचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, सारद्धकायो नु खो बहुलं
विहरामि, असारद्धकायो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो नु खो बहुलं
विहरामि, आरद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, समाहितो नु खो बहुलं
विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामी’ ति ।

- २५ ४. “सचे, आवुसो, भिक्खू पच्चवेक्षभानो एवं जानाति – ‘अभिज्ञालु बहुलं विहरामि ... पे०... असमाहितो बहुलं विहरामी’ ति, तेनावुसो, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिभत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽही च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं । सेव्यथापि, आवुसो, आदित्तचेलो वा

आदितसीसो वा । तस्येव चेलस्स वा सीसस्स वा निब्बापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोऽन्धं च अप्पटिवानि च सति च सम्भजन्तां च करेत्य । एवमेव खो, मावुसो, तेन भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽन्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्भजन्तां च करणीयं ।

5

५. “सचे पनावुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो एवं जानाति – ‘अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि … पे०… समाहितो बहुलं विहरामी’ ति, तेनावुसो, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेसु धम्मेसु पतिद्वाय उत्तरि आसवानं खयाय योगो करणीयो” ति ।

B. 332

३. ठितिसुत्तं

१. “ठितिं पाह”, भिक्खवे, न वण्णयामि कुसलेसु धम्मेसु, 10 R. 96 पगेव परिहार्नि । वुङ्गि॑ च खो अहं, भिक्खवे, वण्णयामि॑ कुसलेसु धम्मेसु, नो ठितिं नो हानि ।

२. “कथं च, भिक्खवे, हानि होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो वुङ्गि॑ ? इध, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्चाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव तिद्वन्ति नो वडुन्ति । 15 हानिमेतं, भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो ठितिं नो वुङ्गि॑ । एवं खो, भिक्खवे, हानि होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो वुङ्गि॑ ।

३. “कथं च, भिक्खवे ठिति होति कुसलेसु धम्मेसु, नो हानि नो वुङ्गि॑ ? इध, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्चाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव हायन्ति नो वडुन्ति । 20 ठितिमेतं, भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो हानि नो वुङ्गि॑ । एवं खो, भिक्खवे, ठिति होति कुसलेसु धम्मेसु, नो वुङ्गि॑ नो हानि ।

४. “कथं च, भिक्खवे, वुङ्गि॑ होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु यत्तको होति सद्वाय सीलेन सुतेन चागेन पञ्चाय पटिभानेन, तस्स ते धम्मा नेव तिद्वन्ति नो हायन्ति । वुङ्गिमेतं, 25 भिक्खवे, वदामि कुसलेसु धम्मेसु, नो ठितिं नो हानि । एवं खो, भिक्खवे, वुङ्गि॑ होति कुसलेसु धम्मेसु, नो ठिति नो हानि ।

१. वद्द - दी०, स्या०, दो० । २. वुङ्गि॑ - दी०, दो० । ३. वण्णयि॑ - स्या० ।

५. “नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति, अथ ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ?

- R. 97 ५ सेव्यथापि, भिक्खवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं पञ्चवेक्खमानो सचे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गं वा, तस्सेव रजस्स वा अङ्गणस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्य पस्सति रजं वा अङ्गं वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्लिपो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पञ्चवेक्खणा बहुकारा होति कुसलेमु धम्मेसु – ‘अभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, अनभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, अव्यापन्न-चित्तो नु खो बहुलं विहरामि, थीनमिद्धपरियुट्टितो नु खो बहुलं विहरामि, विगतथीनमिद्धो नु खो बहुलं विहरामि, उद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, १५ अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, तिणविचिकिच्छो नु खो बहुलं विहरामि, कोधनो नु खो बहुलं विहरामि, अकोधनो नु खो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिट्टिचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, असङ्क्लिट्टिचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, आरद्धकायो नु खो बहुलं विहरामि, असारद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, कुसीतो २० नु खो बहुलं विहरामि, आरद्धविरियो नु खो बहुलं विहरामि, समाहितो नु खो बहुलं विहरामि, असमाहितो नु खो बहुलं विहरामी’ ति ।

७. “सचे, भिक्खवे, भिक्खु पञ्चवेक्खमानो एवं जानाति – ‘अभिज्ञालु बहुलं विहरामि, व्यापन्नचित्तो बहुलं विहरामि, थीनमिद्ध-परियुट्टितो बहुलं विहरामि, उद्धतो बहुलं विहरामि, विचिकिच्छो बहुलं २५ विहरामि, कोधनो बहुलं विहरामि, सङ्क्लिट्टिचित्तो बहुलं विहरामि, सारद्धकायो बहुलं विहरामि, कुसीतो बहुलं विहरामि, असारद्धविरियो बहुलं विहरामि, असमाहितो बहुलं विहरामी’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसंयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽन्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्पञ्जञ्जं च करणीयं । सेव्यथापि, भिक्खवे, ३० आदितचेलो वा आदित्सीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीसस्स वा निष्वापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोऽन्धी च

अप्पिटिवानि च सति च सम्पजञ्जनं च करेत्य; एवमेव खो, भिक्खवे, तेन भिक्खुना तेसुयेव पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उत्साहो च उत्सोङ्गी च अप्पिटिवानी च सति च सम्पजञ्जनं च करणीयं ।

८. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति — ५ B.334
‘अनभिज्ञालु बहुलं विहरामि, अव्यापश्चित्तो बहुलं विहरामि, विगत-
थीनमिद्दो बहुलं विहरामि, अनुद्वतो बहुलं विहरामि, तिणविचिकिञ्चो
बहुलं विहरामि, अक्षोषनो बहुलं विहरामि, असङ्क्लित्विचित्तो बहुलं
विहरामि, असारद्वकायो बहुलं विहरामि, आरद्वविरियो बहुलं विहरामि,
समाहितो बहुलं विहरामी’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेसु १०
धम्मेसु पतिद्वाय उत्तरि आसवानं खयाय योगो करणीयो” ति ।

४. समयसुतं

१. “नो चे, भिक्खवे, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति,
अथ ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति — एवं हि वो, भिक्खवे,
सिक्षितब्बं ।

२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ? १५
सेयथापि, भिक्खवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको
आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमित्तं
पच्चवेक्षमानो सचे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तसेव रजस्स वा
अङ्गणस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं
वा, तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्लिप्पो — ‘लाभा वत मे, परिसुद्धं २० R.99
वत मे’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खुनो पच्चवेक्षणा बहुकारा
होति कुसलेसु धम्मेसु — ‘लाभी नु खोम्हि अज्ञतं चेतोसमयस्स, न नु
खोम्हि लाभी अज्ञतं चेतोसमयस्स, लाभी नु खोम्हि अधिपञ्जाधम्म-
विपस्सनाय, न नु खोम्हि लाभी अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय’ ति ।

३. “सचे, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्षमानो एवं जानाति — २५
‘लाभीम्हि अज्ञतं चेतोसमयस्स, न लाभी अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाया’
ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना अज्ञतं चेतोसमये पतिद्वाय अधिपञ्जाधम्म-
विपस्सनाय योगो करणीयो । सो अपरेन समयेन लाभी चेव होति
अज्ञतं चेतोसमयस्स लाभी च अधिपञ्जाधम्मविपस्सनाय ।

B. 335

R. 100

४. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्खमानो एवं जानाति — ‘लाभीम्हि’ अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय, न लाभी अज्ञतं चेतो-समयस्सा’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय पतिद्वाय अज्ञतं चेतोसमये योगो करणीयो । सो अपरेन समयेन लाभी ५ चेव होति अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय लाभी च अज्ञतं चेतोसमयस्सा ।

५. “सचे, पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्खमानो एवं जानाति — ‘न लाभी अज्ञतं चेतोसमयस्स, न लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाया’ ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसयेव कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति १० च सम्पजञ्जां च करणीयं । सेयथापि, भिक्खवे, आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तसेव चेलस्म वा सीसस्म वा निब्बापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोब्धं च अप्पटिवानि च सति च सम्पजञ्जां च करेय । एवमेव खो, भिक्खवे, तेन भिक्खुना तेसयेव कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो १५ च उस्सोब्धी च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं । सो अपरेन समयेन लाभी चेव होति अज्ञतं चेतोसमयस्स लाभी च अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाय ।

६. “सचे पन, भिक्खवे, भिक्खु पच्चवेक्खमानो एवं जानाति — ‘लाभीम्हि अज्ञतं चेतोसमयस्स, लाभी अधिपञ्चाधम्मविपस्सनाया’ २० ति, तेन, भिक्खवे, भिक्खुना तेसुयेव कुसलेमु धम्मेमु पतिद्वाय उत्तरि आसवानं ख्याय योगो करणीयो ।

७. “चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । पिण्डपातं पाह, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं २५ पि असेवितब्बं पि । गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि । पुगलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं पि असेवितब्बं पि ।

८. “चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि — सेवितब्बं

९. लाभिम्हि — स्या०, रो० ।

पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेत् पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं चीवरं न सेवितब्बं । तत्थ यं जञ्जा चीवरं – 'इदं खो मे चीवरं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपं चीवरं सेवितब्बं । ५ 'चीवरं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

B. 336

६. "पिण्डपातं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेत् पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो अकुसला १० धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपो पिण्डपातो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा पिण्डपातं – 'इमं खो मे पिण्डपातं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपो पिण्डपातो सेवितब्बो । 'पिण्डपातं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं, पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं । १५

R. 101

१०. "सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेत् पटिच्च वुत्तं ? तत्थ यं जञ्जा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं न सेवितब्बं । तत्थ यं जञ्जा सेनासनं – 'इदं खो मे सेनासनं सेवतो अकुसला २० धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, एवरूपं सेनासनं सेवितब्बं । 'सेनासनं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतं पटिच्च वुत्तं ।

११. "गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति खो पनेतं वुत्तं । किञ्चेत् पटिच्च वुत्तं ? २५ तत्थ यं जञ्जा गामनिगमं – 'इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ती' ति, एवरूपो गामनिगमो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्जा गामनिगमं – 'इमं खो मे गामनिगमं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ती' ति, स्वरूपो

गामनिगमो सेवितब्बो । 'गामनिगमं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी' ति, इति यं तं वुतं, इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१२. “जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च
 ५ वुतं ? तत्थ यं जञ्ज्ञा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा अभिवहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति’ ति, एवरूपो
 R. 337;
 R. 102 जनपदपदेसो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्ज्ञा जनपदपदेसं – ‘इमं खो मे जनपदपदेसं सेवतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभि-
 १० वहुन्ति’ ति, एवरूपो जनपदपदेसो सेवितब्बो । ‘जनपदपदेसं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’ ति, इति यं
 तं वुतं, इदमेतं पटिच्च वुतं ।

१३. “पुण्गलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी” ति, इति खो पनेतं वुतं । किञ्चेतं पटिच्च वुतं ?
 तत्थ यं जञ्ज्ञा पुण्गलं – ‘इमं खो मे पुण्गलं सेवतो अकुसला धम्मा अभि-
 १५ वहुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति’ ति, एवरूपो पुण्गलो न सेवितब्बो । तत्थ यं जञ्ज्ञा पुण्गलं – ‘इमं खो मे पुण्गलं सेवतो अकुसला धम्मा परि-
 हायन्ति, कुसला धम्मा अभिवहुन्ति’ ति, एवरूपो पुण्गलो सेवितब्बो । ‘पुण्गलं पाहं, भिक्खवे, दुविधेन वदामि – सेवितब्बं पि असेवितब्बं पी’
 ति, इति यं तं वुतं, इदमेतं पटिच्च वुतं” ति ।

५. परिहानसुतं

- २० १. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच –

- २५ २. “परिहानधम्मो पुण्गलो, परिहानधम्मो पुण्गलो” ति, आवुसो, वुच्चति । ‘अपरिहानधम्मो पुण्गलो, अपरिहानधम्मो पुण्गलो’ ति, आवुसो, वुच्चति । कितावता तु खो, आवुसो, परिहानधम्मो पुण्गलो वुत्तो भगवता, कितावता च पन अपरिहानधम्मो पुण्गलो वुत्तो भगवता” ति ?

१. भिक्खवो – सी०, स्या०, रो० ।

“द्वूरतो पि खो मयं, आवुसो, आगच्छाम्^१ आयस्मतो सारि-
पुत्रस्त सन्तिके^२ एतस्स भासितस्स अत्थमञ्जातुं । साधु वतायस्मन्तं-
येव सारिपुत्रं पठिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । आयस्मतो सारि-
पुत्रस्त सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

३. “तेनहावुसो, सुणाय, साधुकं भनसि करोय; भासिस्सामी” ५ R. 103
ति । “एवावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो सारिपुत्रस्त पञ्च-
स्तोसुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतद्वोच –

४. “कितावता नु खो, आवुसो, परिहानधम्मो पुगलो वुत्तो
भगवता ? इधावुसो, भिक्खु अस्सुतं चेव धम्मं न सुणाति, सुता चस्स
धम्मा सम्मोसं^३ गच्छन्ति, ये चस्स धम्मा पुब्बे चेतसो असम्फुट्टुब्बा ते १०
चस्स न समुदाचरन्ति, अविञ्जातं चेव न विजानाति । एत्तावता
खो, आवुसो, परिहानधम्मो पुगलो वुत्तो भगवता ।

५. “कितावता च पनावुसो, अपरिहानधम्मो पुगलो वुत्तो
भगवता ? इधावुसो, भिक्खु अस्सुतं चेव धम्मं सुणाति, सुता चस्स
धम्मा न सम्मोसं गच्छन्ति, ये चस्स धम्मा पुब्बे चेतसो असम्फुट्टु-
पुब्बा ते चस्स समुदाचरन्ति, अविञ्जातं चेव विजानाति । एत्तावता
खो, आवुसो, अपरिहानधम्मो पुगलो वुत्तो भगवता ।

६. “नो चे, आवुसो, भिक्खु परचित्परियायकुसलो होति,
अथ ‘सचित्परियायकुसलो भविस्सामी’ ति – एवं हि वो, आवुसो,
सिक्खितब्बं ।

७. “कथं चावुसो, भिक्खु सचित्परियायकुसलो होति ?
सेयथापि, आवुसो, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा मण्डनकजातिको
आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदपत्ते सकं मुखनिमितं पञ्च-
वेक्षणानो सचे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं वा, तस्वेव रजस्स वा अङ्ग-
णस्स वा पहानाय वायमति । नो चे तत्थ पस्सति रजं वा अङ्गणं वा,
तेनेवत्तमनो होति परिपुण्णसङ्क्षिप्तो – ‘लाभा वत मे, परिसुद्ध वत मे’
ति । एवमेव खो, आवुसो, भिक्खुनो पञ्चवेक्षणा बहुकारा होति
कुसलेसु धम्मेसु – ‘अनभिज्ञालु नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति नु खो
मे एसो धम्मो उदाहु नो, अब्यापञ्चचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, संविज्जति

R. 104

१. आगच्छेयाम – सी०, स्या०, रो० । २. सन्तिक – सी० । ३. सम्मोह – सी०,
स्या०, रो० ।

नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, विगतथीनमिदो नु खो बहुलं विहरामि,
संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, अनुद्धतो नु खो बहुलं विहरामि,
संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, तिण्णविचिकिच्छो नु खो
बहुलं विहरामि, संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, अक्कोधनो

- B ३९९ ५ नु खो बहुलं विहरामि, संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो,
असङ्क्लिटुचित्तो नु खो बहुलं विहरामि, संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो
उदाहु नो, लाभी नु खोम्हि अज्ञत्तं धम्मपामोजस्स, संविजज्ञति नु खो
मे एसो धम्मो उदाहु नो, लाभी नु खोम्हि अज्ञत्तं चेतोसमथस्स, संवि-
ज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो, नाभी नु खोम्हि अधिपञ्जाधम्म-
१० विपस्तनाय, संविजज्ञति नु खो मे एसो धम्मो उदाहु नो' ति ।

८. "सचे पन, आवुसो, भिक्खु पचवेक्खमानो सब्बे पिमे
कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति, तेनावुसो, भिक्खुनो सब्बेसंयेव इमेसं
कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो
च उसोब्ही च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं ।

- १५ सेव्यथापि, आवुसो, आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स
वा सीस्स वा निब्बापनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च
उस्सोर्न्हि च अप्पटिवानि च सति च सम्पजञ्जां च करेय । एवमेव
खो, आवुसो, तेन भिक्खुना सब्बेसंयेव कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय
अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्ही च अप्पटिवानी
२० च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं ।

९. "सचे पन, आवुसो, भिक्खु पचवेक्खमानो एकच्चे कुसले
धम्मे अत्तनि समनुपस्सति, एकच्चे कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति,
तेनावुसो, भिक्खुना ये कुसले धम्मे अत्तनि समनुपस्सति तेसु कुसलेसु
धम्मेसु पतिट्ठाय, ये कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति तेसं कुसलानं

- २५ धम्मानं पटिलाभाय अधिमत्तो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोब्ही
च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जां च करणीयं । सेव्यथापि, आवुसो,
आदित्तचेलो वा आदित्तसीसो वा । तस्सेव चेलस्स वा सीस्स वा निब्बा-
पनाय अधिमत्तं छन्दं च वायामं च उस्साहं च उस्सोर्न्हि च अप्पटिवानि
३० च सति च सम्पजञ्जां च करेय । एवमेव खो, आवुसो, तेन भिक्खुना
ये कुसले धम्मे अत्तनि नमनुपस्सति तेसु कुसलेसु धम्मेसु पतिट्ठाय, ये
कुसले धम्मे अत्तनि न समनुपस्सति तेसं कुसलानं धम्मानं पटिलाभाय

अधिगतो छन्दो च वायामो च उस्साहो च उस्सोऽही च अप्पिटिवानी
च सति च सम्पञ्जञ्जं च करणीयं ।

१०. “सचे पनावुसो, भिक्खु पञ्चवेक्षमानो सब्बे पिमे कुसले
धम्मे अत्तनि समनुपस्तति, तेनावुसो, भिक्खुना सब्बेस्वेव इमेसु कुसलेसु
धम्मेसु पतिद्राय, उत्तरि आसवानं खयाय योगो करणीयो” ति ।

B. 340

५

६. पठमसञ्ज्ञासुतं

१. “दसयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता महप्फला
होन्ति महानिसंसा अमतोगधा अमतपरियोसाना । कतमा दस ? असुभ-
सञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा, सब्बलोके अनभिरति-
सञ्ज्ञा^१, अनिच्छसञ्ज्ञा, अनिच्छे दुखसञ्ज्ञा, दुखे अनत्तसञ्ज्ञा,
पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोधसञ्ज्ञा – इमा खो, भिक्खवे, दस १०
सञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता महप्फला होन्ति महानिसंसा अमतोगधा
अमतपरियोसाना” ति ।

७. द्वितीयसञ्ज्ञासुतं

१. “दसयिमा, भिक्खवे, सञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता महप्फला
होन्ति महानिसंसा अमतोगधा अमतपरियोसाना । कतमा दस ? अनिच्छसञ्ज्ञा,
अनत्तसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा, १५ सब्बलोके
अनभिरतिसञ्ज्ञा, अटुकसञ्ज्ञा, पुलुवकसञ्ज्ञा^२, विनीलक-
सञ्ज्ञा, विच्छिद्दकसञ्ज्ञा, उद्धुमातकसञ्ज्ञा – इमा खो, भिक्खवे,
दस सञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता महप्फला होन्ति महानिसंसा अमतोगधा
अमतपरियोसाना” ति ।

R. 106

१५

८. मूलकसुतं

१. “सचे, भिक्खवे, अञ्जनतिथ्या परिब्बाजका एवं पुच्छेयुं – २०
किमूलका, आवुसो, सब्बे धम्मा, किसम्भवा सब्बे धम्मा, किसमुदया
सब्बे धम्मा, किसमोसरणा सब्बे धम्मा, किपमुखा सब्बे धम्मा, किअधि-

१. अनभिरतसञ्ज्ञा – सी०, स्पा०, रो० । २. पुलवकसञ्ज्ञा – सी०; पुलव-
सञ्ज्ञा – रो० ।

पतेय्या सब्बे धम्मा, किउत्तरा सब्बे धम्मा, किसारा सब्बे धम्मा, वि ओगधा सब्बे धम्मा, किपरियोसाना सब्बे धम्मा' ति, एवं पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अङ्गतित्थियानं परिब्बाजकानं किन्ति व्याकरेय्याथा" ति ?

"भगवम्भूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटि-
5 सरणा । साधु बत, भन्ते, भगवत्येव पटिभातु एतस्स मासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खु धारेसन्ती" ति ।

B. 341 "तेन हि, भिक्खवे, सुणाय, साधुकं मनसि करोथ; भासि-
स्सामी" ति ।

"एवं, भन्ते" ति खो ते भिक्खु भगवतो पच्चसोसुं । भगवा
10 एतदबोच —

R. 107 2. "सचे, भिक्खवे, अङ्गतित्थिया परिब्बाजका एवं पुच्छेय्युं—
'किमूलका, आवुसो, सब्बे धम्मा, किसम्भवा सब्बे धम्मा, किसमुदया
सब्बे धम्मा, किसमोसरणा सब्बे धम्मा .. किपरियोसाना सब्बे धम्मा'
ति, एवं पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अङ्गतित्थियानं परिब्बाजकान एवं
15 व्याकरेय्याथ — 'छन्दमूलका, आवुसो, सब्बे धम्मा, मनसिकारसम्भवा
सब्बे धम्मा, फस्समुदया सब्बे धम्मा, वेदनासमोसरणा सब्बे धम्मा,
समाधिष्पमुखा' सब्बे धम्मा, सताधिपतेय्या सब्बे धम्मा, पञ्चुत्तरा
सब्बे धम्मा, विमुत्तिसारा सब्बे धम्मा, अमतोगधा सब्बे धम्मा, निब्बान-
परियोसाना सब्बे धम्मा' ति । एवं पुट्ठा तुम्हे, भिक्खवे, तेसं अङ्गा-
20 तित्थियानं परिब्बाजकान एवं व्याकरेय्याथा" ति ।

६. पञ्चज्ञासुतं

1. "तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितव्यं— 'यथा पञ्चज्ञापरि-
चितं च नो चित्तं भविस्सति, न चुप्पशा पापका अकुसला धम्मा
चित्तं परियादाय ठस्सन्ति; अनिच्चवसङ्गापरिचितं च नो चित्तं भवि-
25 सति, अनत्तसङ्गापरिचितं च नो चित्तं भविस्सति, असुभसङ्गापरि-
चितं च नो चित्तं भविस्सति, आदीनवसङ्गापरिचितं च नो चित्तं
भविस्सति, लोकस्स समं च विसमं च ज्ञत्वा तं सङ्गापरिचितं च नो
चित्तं भविस्सति, लोकस्स भवं^१ च विभवं च ज्ञत्वा तं सङ्गापरिचितं

१. समाधिष्पमुखा — सी०, स्या०, रो० । २. सम्भवं — सी०, स्या०, रो० ।

च त्रो चित्तं भविस्तति, लोकस्स समुदयं च अत्यङ्गमं च अत्वा तं सञ्ज्ञा-परिचितं च नो चित्तं भविस्तति, पहानसञ्ज्ञापरिचितं च नो चित्तं भविस्तति, विरागसञ्ज्ञापरिचितं च नो चित्तं भविस्तति, निरोध-सञ्ज्ञापरिचितं च नो चित्तं भविस्तती' ति – एवं हि त्रो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं ।

R. 108

2. “यतो त्रो, भिक्खवे, भिक्खुनो यथापब्जज्ञापरिचितं च चित्तं होति न चुप्तप्रा पापका अकुसला धर्मा चित्तं परियादाय तिष्ठन्ति, अनिच्छसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, अनन्तसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, असुभसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, आदीनवसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, लोकस्स समं च विसमं च अत्वा तं सञ्ज्ञापरिचितं च 10 चित्तं होति, लोकस्स भवं च विभवं च अत्वा तं सञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, लोकस्स समुदयं च अत्यङ्गमं च अत्वा तं सञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, पहानसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, विरागसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, निरोधसञ्ज्ञापरिचितं च चित्तं होति, तस्स द्विष्टं फलानं अञ्जतरं फलं पाटिकङ्गं – दिष्टेव धर्मे अञ्जना, सति वा उपादिसेसे 15 अनागामिता” ति ।

B. 342

१०. गिरिमानन्दसुत्त

१. एकं समयं भगवा सावत्तियं विहरति जेतवने अनाथपिण्ड-कस्स आरामे । तेन त्रो पन समयेन आयस्मा गिरिमानन्दो आबाधिको होति दुक्षितो बाल्हगिलानो । अथ त्रो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । 20 एकमन्तं निसीदो त्रो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच –

२. “आयस्मा, भन्ते, गिरिमानन्दो आबाधिको होति दुक्षितो बाल्हगिलानो । साधु, भन्ते, भगवा येनायस्मा गिरिमानन्दो तेनुप-सङ्गमतु अनुकम्भं उपादाया” ति ।

“तच्चे त्रो त्वं, आनन्द, गिरिमानन्दस्स भिक्खुनो’ दस सञ्ज्ञा 25 भासेम्यासि, ठानं त्रो पनेतं विज्जति यं गिरिमानन्दस्स भिक्खुनो दस सञ्ज्ञा सुत्वा सो आबाधो ठानसो पटिप्पस्सम्भेद्य ।

१. जिक्खुनो उपसङ्गमित्वा – सी०, स्या०, रो० ।

R. 109

३. “कतमा इस ? अनिच्छसञ्ज्ञा, अनत्सञ्ज्ञा, असुभ-
सञ्ज्ञा, आदीनवसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोषसञ्ज्ञा,
सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, सब्बसह्वारेसु अनिच्छासञ्ज्ञा’, आना-
पानस्तति’ ।

B. 343

५. “कतमा चानन्द, अनिच्छसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चि-
क्षति – ‘रूपं अनिच्छं, केदना अनिच्छा, सञ्ज्ञा अनिच्छा, सह्वारा
अनिच्छा, विज्ञाणं अनिच्छं’ ति । इति इमेसु पञ्चसु उपादानक्षत्रेसु
अनिच्छानुपस्ती विहरति । अयं बुच्छतानन्द, अनिच्छसञ्ज्ञा ।

१०. “कतमा चानन्द, अनत्सञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चि-
क्षति – ‘चक्खुं अनत्ता, रूपा अनत्ता, सोतं अनत्ता, सहा अनत्ता, धानं
अनत्ता, गन्धा अनत्ता, जिव्हा अनत्ता, रसा अनत्ता, काया^१ अनत्ता,
फोटुब्बा अनत्ता, मनो अनत्ता, धन्मा अनत्ता’ ति । इति इमेसु छःसु
अज्ञातिकवाहिरेसु आयतनेसु अनत्तानुपस्ती विहरति । अयं बुच्छता-
नन्द, अनत्सञ्ज्ञा ।

६. “कतमा चानन्द, असुभसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु इममेव
कायं उद्धं पादतला अथो केसमत्थका तचपरियन्तं पूरं नानाप्यकारस्त
असुचिनो पच्चवेक्षति – ‘अत्यि इमर्स्मि काये केसा लोमा नखा दन्ता
२० तचो मंसं न्हारु अट्टि अट्टिमिज्जं^२ वक्कं हृदयं यकनं किलोमकं पिहकं
पण्फासं अन्तं अन्तगुणं उदरियं करीसं पित्तं सेम्हं पुब्बो लोहितं सेदो
मेदो अस्सु वसा खेळा सिङ्घाणिका लसिका मुत्तं’ ति । इति इमर्स्मि
काये असुभानुपस्ती विहरति । अयं बुच्छतानन्द, असुभसञ्ज्ञा ।

R. 110

७. “कतमा चानन्द, आदीनवसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुक्खमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चि-
क्षति – ‘बहुदुख्खो खो अयं कायो बहुआदीनवो ? इति इमर्स्मि काये
विविधा आबाधा उप्पजन्ति, सेव्यथीदं – चक्खुरोगो सोतरोगो धान-
रोगो जिव्हारोगो कायरोगो सीसरोगो कण्ठरोगो मुखरोगो दन्तरोगो

^१. अनिच्छसञ्ज्ञा आनापानस्ति – सी०, स्या०, रो० । ^२. चक्खु – सी०, स्या०,
रो० । ^३. कायो – सी०, स्या०, रो० । ^४. अट्टिमिज्जा – सी० ।

ओद्गुरोगो' कासो सासो पिनासो डाहो^१ जरो कुञ्ज्ञरोगो मुच्छा पक्ष-
न्तिका सूला विशुचिका कुट्टुं गष्ठो किलासो सोसो अपमारो दद्दु कष्टु
कञ्चु नखसा^२ वितच्छका लोहितं^३ पित्तं^४ मधुमेहो अंसा पिळका भगन्दला
पित्तसमुद्गाना आबाधा सेम्हसमुद्गाना आबाधा वातसमुद्गाना आबाधा
सज्जिपातिका आबाधा उतुपरिणामजा आबाधा विसमपरिहारजा आबाधा
ओपक्कमिका आबाधा कम्मविपाकजा आबाधा सीतं उण्हं जिघच्छा
पिपासा उच्चारो पस्साबो' ति । इति इमर्स्मि काये आदीनवानुपस्ती

B. ३५

विहरति । अयं वुच्चतानन्द, आदीनवसञ्ज्ञा ।

८. “कतमा चानन्द, पहानसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु उप्पन्नं
कामवितकं नाधिवासेति, पजहति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं
गमेति । उप्पन्नं व्यापादवितकं नाधिवासेति, पजहति, विनोदेति,
व्यन्तीकरोति, अनभावं गमेति । उप्पन्नं विर्हिसावितकं नाधिवासेति,
पजहति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं गमेति । उप्पन्नुप्पन्ने पापके
अकुसले धर्मे नाधिवासेति, पजहति, विनोदेति, व्यन्तीकरोति, अनभावं
गमेति । अयं वुच्चतानन्द, पहानसञ्ज्ञा ।

15

९. “कतमा चानन्द, विरागसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुक्षसमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चिक्ष-
क्षति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्खारसमयो सब्बूपधिष्पिटि-
निस्सम्यो तण्हाक्षयो विरागो निब्बानं’ ति । अयं वुच्चतानन्द, विराग-
सञ्ज्ञा ।

20

१०. “कतमा चानन्द, निरोधसञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु
अरञ्जगतो वा रुक्षसमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा इति पटिसञ्चिक्ष-
क्षति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं यदिदं सब्बसङ्खारसमयो सब्बूपधिष्पिटि-
निस्सम्यो तण्हाक्षयो निरोधो निब्बानं’ ति । अयं वुच्चतानन्द, निरोध-
सञ्ज्ञा ।

R. 111

११. “कतमा चानन्द, सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा ? इधा-
नन्द, भिक्खु ये लोके उपादाना” चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते
पजहन्तो विहरति^५ अनुपादियन्तो^६ । अयं वुच्चतानन्द, सब्बलोके
अनभिरतिसञ्ज्ञा ।

25

१. सी०, स्या०, रो० पौत्रकेतु दीर्घ । २. डहो—सी०, स्या०, रो० । ३. रुक्षा—
सी०, स्या०, रो० । ४-५. लोहितपित्त—सी०, रो० । ६. उपामुपादाना — सी०, स्या०, रो० ।
७-८. विरागित उपादियन्तो — सी०, स्या०, रो० ।

१२. “कतमा चानन्द, सब्बसह्वारेसु अनिच्छासञ्ज्ञा ? इधानन्द, भिक्खु सब्बसह्वारेसु” अट्टीयति हरायति जिगुच्छति । अयं वुच्चतानन्द, सब्बसह्वारेसु अनिच्छासञ्ज्ञा ।

१३. “कतमा चानन्द, आनापानस्तति ? इधानन्द, भिक्खु

- ५ अरञ्जगतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारणतो वा निसीदति पल्लङ्घं आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सर्ति उपट्टुपेत्वा । सो सतो व अस्ससति सतो व पस्ससति । दीर्घं वा अस्ससन्तो ‘दीर्घं अस्ससामी’ ति पजानाति । दीर्घं वा पस्ससन्तो ‘दीर्घं पस्ससामी’ ति पजानाति । रसं वा अस्ससन्तो ‘रसं अस्ससामी’ ति पजानाति । रसं वा पस्ससन्तो ‘रसं पस्ससामी’ ति पजानाति । ‘सब्बकायपटिसंवेदी अस्ससि-
B. 345 १० स्सामी’ ति सिक्खति । ‘सब्बकायपटिसंवेदी पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पस्सम्भयं कायसह्वारं अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पस्सम्भयं काय-
सह्वारं पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पीतिपटिसंवेदी अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पीतिपटिसंवेदी पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘सुख-

- १५ पटिसंवेदी अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘सुखपटिसंवेदी पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘चित्तसह्वारपटिसंवेदी अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘चित्तसह्वारपटिसंवेदी पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पस्सम्भयं चित्त-
सह्वारं अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पस्सम्भयं चित्तसह्वारं पस्स-
सिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘चित्तपटिसंवेदी अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति ।

- R. 112 २० ‘चित्तपटिसंवेदी पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । अभिष्पमोदयं चित्तं ... पे०... समादहं चित्तं ... पे०... विमोचयं चित्तं ... पे०... अनिच्छानु-
पस्ती ... पे०... विरागानुपस्ती ... पे०... निरोधानुपस्ती ... पे०... ‘पटि-
निस्सगगानुपस्ती अस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । ‘पटिनिस्सगगानुपस्ती
पस्ससिस्सामी’ ति सिक्खति । अयं वुच्चतानन्द, आनापानस्तति ।

- २५ १४. “सचे खो त्वं, आनन्द, गिरिमानन्दस्स भिक्खुनो इमा दस सञ्ज्ञा भासेय्यासि, ठानं लो पनेतं विज्जति यं गिरिमानन्दस्स भिक्खुनो इमा दस सञ्ज्ञा सुत्वा सो आबाधो ठानसो पटिष्पस्मभेय्या” ति ।

१५. अथ खो आयस्मा आनन्दो भगवतो सन्ति के इमा दस सञ्ज्ञा उग्गहेत्वा येनायस्मा गिरिमानन्दो तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा

१. सब्बसह्वारेहि – सी०, स्पा०, रो० ।

आयस्मतो गिरिमानन्दस्त इमा दस सञ्ज्ञा अभासि । अथ लो आयस्मतो
गिरिमानन्दस्त दस सञ्ज्ञा सुत्वा सो आबादो ठानसो पटिप्पस्सम्भि ।
बुद्धिः चायस्मा गिरिमानन्दो तम्हा आबादा । तथा पहीनो च
पनायस्मतो गिरिमानन्दस्त सो आबादो अहोसी” ति ।

सचित्तवग्नो छडो ।

तस्मात्

सचित्तं च सारिपुत्रं, ठितिं च समयेन च ।
परिहानोऽच्च द्वे सञ्ज्ञा, मूलाऽप्बजितं गिरी तिं ॥

५

७. यमकवग्नो

१. अविज्ञासुतं

१. “पुरिमा, भिक्खवे, कोटि न पञ्जायति अविज्ञाय – ‘इतो
पुब्बे अविज्ञा नाहोसि, अथ पञ्चा सम्भवी’” ति । एवञ्चेत्, भिक्खवे,
वुच्चति, अथ च पन पञ्जायति – ‘इदप्पञ्चया अविज्ञा’ ति ।

B. 346,
R. 113

२. “अविज्ञं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । १०
को चाहारो अविज्ञाय ? ‘पञ्च नीवरणा’ तिस्स वचनीयं । पञ्च पाहं,
भिक्खवे, नीवरणे साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो पञ्चनं
नीवरणानं ? ‘तीणि दुच्चरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहं,
भिक्खवे, दुच्चरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को
चाहारो तिष्णं दुच्चरितानं ? ‘इन्द्रियशसंवरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रिय- १५
शसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो
इन्द्रियशसंवरस्त ? ‘असतासम्पजञ्जां’ तिस्स वचनीयं । असतासम्प-
जञ्जां पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असता-
सम्पजञ्जास्त ? ‘अयोनिसो मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । अयोनिसो
मनसिकारं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो २०

१-१. सचित्त-सारिपुत्रा च – सी०, स्या०, रो० । २-२. ठिति च समयेन च –
सी० । ३-३. परिहाना च – सी०, रो०; परिहाना – स्या० । ४-४. मूलापञ्चजिता गिरी
ति – सी०; मूला पञ्चजिताबदो – स्या०; ○ पञ्चजिता ○ – रो० । ५. समभवी – म० ।
६. एषमेत – सी० ।

अयोनिसो मनसिकारस्त ? 'अस्तदियं' तिस्त वचनीयं । अस्तदियं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्तदियं यस्त ? 'असद्भम्मस्सवनं' तिस्त वचनीयं । असद्भम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असद्भम्म-
५ स्सवनस्स ? 'असपुरिससंसेवो' तिस्त वचनीयं ।

B. 114

३. "इति खो, भिक्खवे, असपुरिससंसेवो परिपूरो असद्भम्म-
स्सवनं परिपूरेति, असद्भम्मस्सवनं परिपूरं अस्तदियं परिपूरेति, अस्तदियं
परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो
असतासम्पजञ्जां परिपूरेति, असतासम्पजञ्जां परिपूरं इन्द्रियशसंवरं
१० परिपूरेति, इन्द्रियशसंवरो परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि
दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा
परिपूरा अविज्जं परिपूरेति । एवमेतिस्सा अविज्जाय आहारो होति,
एवं च पारिपूरि ।

B. 347

४. "सेव्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुलफुसितके देवे
१५ वस्सन्ते" तं उदकं यथानिन्नं पवत्तमानं पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति,
पब्बतकन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे^१ परिपूरेति । कुसोब्भा परि-
पूरा महासोब्भे परिपूरेति, महासोब्भा परिपूरा कुञ्जदियो परिपूरेति,
कुञ्जदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेति, महानदियो परिपूरा महा-
समुद्रं सागरं परिपूरेति; एवमेतस्स महासमुहस्स सागरस्स आहारो
२० होति, एवं च पारिपूरि ।

"एवमेव खो, भिक्खवे, असपुरिससंसेवो परिपूरो असद्भम्म-
स्सवनं परिपूरेति, असद्भम्मस्सवनं परिपूरं अस्तदियं परिपूरेति, अस्तदियं
परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो
असतासम्पजञ्जां परिपूरेति, असतासम्पजञ्जां परिपूरं इन्द्रियशसंवरं
२५ परिपूरेति, इन्द्रियशसंवरो परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि
दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेति, पञ्च नीवरणा परि-
पूरा अविज्जं परिपूरेति; एवमेतिस्सा अविज्जाय आहारो होति, एवं च
पारिपूरि ।

१. ० देवे गत्तायायन्ते - दी०, दो०; ० देवे गळगळायन्ते - स्या० । २. कुसुब्भे -
कुसुब्भे - स्या० ।

५. “विज्ञाविमुर्ति पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो विज्ञाविमुत्तिया ? ‘सत्त बोज्जङ्ग’ तिस्स वचनीयं । सत्त पाहं, भिक्खवे, बोज्जङ्गे साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो सत्तज्जं बोज्जङ्गानं ? ‘चत्तारो सतिपट्टाना’ तिस्स वचनीयं । चत्तारो पाहं, भिक्खवे, सतिपट्टाने साहारे वदामि, नो अनाहारे । को ५ चाहारो चतुष्णं सतिपट्टानानं ? ‘तीणि सुचरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहं, भिक्खवे, सुचरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को चाहारो तिणं सुचरितानं ? ‘इन्द्रियसंवरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रियसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो इन्द्रियसंवरस्स ? ‘सतिसम्पञ्जञ्ज’ तिस्स वचनीयं । सतिसम्पञ्जञ्ज १० पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सतिसम्पञ्जञ्जस्त ? ‘योनिसो मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । योनिसो मनसिकारं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो योनिसो मनसिकारस्स ? ‘सद्गा’ तिस्स वचनीयं । सद्गं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सद्गाय ? ‘सद्गम्मस्सवनं’ तिस्स वचनीयं । सद्गम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को १५ चाहारो सद्गम्मस्सवनस्स ? ‘सप्तुरिसंसेवो’ तिस्स वचनीयं ।

६. “इति खो, भिक्खवे, सप्तुरिसंसेवो परिपूरो सद्गम्मस्सवनं परिपूरेति, सद्गम्मस्सवनं परिपूरं सद्गं परिपूरेति, सद्गा परिपूरा योनिसो मनसिकारं परिपूरेति, योनिसो मनसिकारो परिपूरो सतिसम्पञ्जञ्ज २० परिपूरेति, सतिसम्पञ्जञ्जं परिपूरं इन्द्रियसंवरं परिपूरेति, इन्द्रियसंवरो परिपूरो तीणि सुचरितानि परिपूरेति, तीणि सुचरितानि परिपूरानि चत्तारो सतिपट्टाने परिपूरेन्ति, चत्तारो सतिपट्टाना परिपूरा सत्त बोज्जङ्गे परिपूरेन्ति, सत्त बोज्जङ्गा परिपूरा विज्ञाविमुर्ति परिपूरेन्ति; एवमेतिस्सा विज्ञाविमुत्तिया आहारो होति, एवं च^३ पारिपूरि । २५

७. “सेष्यथापि, भिक्खवे, उपरिपञ्चते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते तं उदकं यथानिज्जं पवत्तमानं पञ्चतकन्दरपदरसाक्षा परिपूरेति, पञ्चतकन्दरपदरसाक्षा परिपूरा कुसोब्द्धे परिपूरेन्ति, कुसोब्द्धा परिपूरा महासोब्द्धे परिपूरेन्ति, महासोब्द्धा परिपूरा कुञ्जदियो परिपूरेन्ति,

१. सद्गम्मस्सवनस्स – दो० । २. च चन – सी० ।

R. 116

कुशदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेन्ति, महानदियो परिपूरा महासमुद्रं
सागरं परिपूरेन्ति; एवमेतस्स महासमुद्रस्स सागरस्स आहारो होति,
एवं च पारिपूरी ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, सप्तुरिससंसेवो परिपूरो सद्ब्रह्मस्सवनं
५ परिपूरेति, सद्ब्रह्मस्सवनं परिपूरं सद्ब्रह्मपरिपूरेति, सद्ब्रह्म परिपूरा योनिसो
मनसिकारं परिपूरेति, योनिसो मनसिकारो परिपूरो सतिसम्पञ्जनं
परिपूरेति, सतिसम्पञ्जनं परिपूरं इन्द्रियसंवरं परिपूरेति, इन्द्रियसंवरो
परिपूरो तीणि सुचरितानि परिपूरेति, तीणि सुचरितानि परिपूरानि
चत्तारो सतिपट्टाने परिपूरेन्ति, चत्तारो सतिपट्टाना परिपूरा सत्त बोज्जङ्गे
१० परिपूरेन्ति, सत्त बोज्जङ्गा परिपूरा विज्ञाविमुक्ति परिपूरेन्ति; एवमे-
तिस्सा विज्ञाविमुक्तिया आहारो होति, एवं च पारिपूरी” ति ।

२. तथा सुतं

१. “पुरिमा, भिक्खवे, कोटि न पञ्चायति भवतण्हाय – ‘इतो
पुब्वे भवतण्हा नाहोसि, अथ पञ्चा सम्भवी’ ति । एवञ्चेतं, भिक्खवे,
बुच्चति, अथ च पन पञ्चायति – ‘इदप्पञ्चया भवतण्हा’ ति ।

B. 349 १५ २. “भवतण्हं पाहं”, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं ।
को चाहारो भवतण्हाय ? ‘अविज्ञा’ तिस्स वचनीयं । अविज्ञं पाहं,
भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अविज्ञाय ?
‘पञ्च नीवरणा’ तिस्स वचनीयं । पञ्च नीवरणे पाहं, भिक्खवे, साहारे
वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो पञ्चनं नीवरणानं ? ‘तीणि
२० दुच्चरितानी’ तिस्स वचनीयं । तीणि पाहं, भिक्खवे, दुच्चरितानि
साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को चाहारो तिण्णनं दुच्चरितानं ?
‘इन्द्रियशसंवरो’ तिस्स वचनीयं । इन्द्रियशसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं
वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो इन्द्रियशसंवरस्स ? ‘असता-
२५ सम्पञ्जनं’ तिस्स वचनीयं । असतासम्पञ्जना पाहं, भिक्खवे, साहारं
वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो असतासम्पञ्जनास्स ? ‘अयोनिसो
मनसिकारो’ तिस्स वचनीयं । अयोनिसो मनसिकारं पाहं, भिक्खवे,
साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अयोनिसो मनसिकारस्स ?

१. सी० पोत्यके नत्यि ।

‘अस्सद्वियं’ तिस्स वचनीयं । अस्सद्वियं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्सद्वियस्स ? ‘अस्सद्वम्मस्सवनं’ तिस्स वचनीयं । अस्सद्वम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो अस्सद्वम्मस्सवनस्स ? ‘असप्पुरिससंसेवो’ तिस्स वचनीयं ।

5

३. “इति खो, भिक्खवे, असप्पुरिससंसेवो परिपूरो अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरेति, अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो असतासम्यजञ्जां परिपूरेति, असतासम्यजञ्जां परिपूरं इन्द्रियशसंवरं परिपूरेति, इन्द्रियशसंवरो परिपूरो तीणि १० दुच्चरितानि परिपूरेति, तीणि दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेन्ति, पञ्च नीवरणा परिपूरा अविज्जं परिपूरेन्ति, अविज्ञा परिपूरा भवत्थाय आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

४. “सेष्यथापि, भिक्खवे, उपरिपञ्चते थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते १५ तं उदकं यथानिशं पवत्तमानं पञ्चतकन्दरपदरसाखा परिपूरेति, पञ्चत-कन्दरपदरसाखा परिपूरा कुसोब्भे परिपूरेन्ति, कुसोब्भा परिपूरा महा-सोब्भे परिपूरेन्ति, महासोब्भा परिपूरा कुञ्जदियो परिपूरेन्ति, कुञ्जदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेन्ति, महानदियो परिपूरा महासमुद्रं सागरं २० परिपूरेन्ति; एवमेतस्स महासमुद्दस्स सागरस्स आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

B. 350

“एवमेव खो, भिक्खवे, असप्पुरिससंसेवो परिपूरो अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरेति, अस्सद्वम्मस्सवनं परिपूरं अस्सद्वियं परिपूरेति, अस्सद्वियं परिपूरं अयोनिसो मनसिकारं परिपूरेति, अयोनिसो मनसिकारो परिपूरो असतासम्यजञ्जां परिपूरेति, असतासम्यजञ्जां परिपूरं इन्द्रिय-असंवरं परिपूरेति, इन्द्रियशसंवरो परिपूरो तीणि दुच्चरितानि परि-पूरेति, तीणि दुच्चरितानि परिपूरानि पञ्च नीवरणे परिपूरेन्ति, पञ्च नीवरणा परिपूरा अविज्जं परिपूरेन्ति, अविज्ञा परिपूरा भवत्थाय २५ परिपूरेति; एवमेतस्स भवत्थाय आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

R. 118

५. “विज्ञाविमुत्ति पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो ३० अनाहारं । को चाहारो विज्ञाविमुत्तिया ? ‘सत्त बोज्ज्ञा’ तिस्स

- वचनीयं । सत्त पाहं, भिक्खवे, बोज्ज्ञे साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो सत्तश्च बोज्ज्ञानं ? 'चत्तारो सतिपट्टाना' तिस्स वचनीयं । चत्तारो पाहं, भिक्खवे, सतिपट्टाने साहारे वदामि, नो अनाहारे । को चाहारो चतुष्णं सतिपट्टानानं ? 'तीणि सुचरितानी' तिस्स वचनीयं ।
- ५ तीणि पाहं, भिक्खवे, सुचरितानि साहारानि वदामि, नो अनाहारानि । को चाहारो तिष्णश्चं सुचरितानं ? 'इन्द्रियसंवरो' तिस्स वचनीयं । इन्द्रियसंवरं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो इन्द्रियसंवरस्स ? 'सतिसम्पजञ्ज्ञं' तिस्स वचनीयं । सतिसम्पजञ्ज्ञं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सतिसम्पजञ्ज्ञस्स ? 'योनिसो मनसिकारो' तिस्स वचनीयं । योनिसो मनसिकारं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो योनिसो मनसिकारस्स ? 'सद्गा' तिस्स वचनीयं । सद्गं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं । को चाहारो सद्गाय ? 'सद्गम्मस्सवनं' तिस्स वचनीयं । सद्गम्मस्सवनं पाहं, भिक्खवे, साहारं वदामि, नो अनाहारं ।
- १० १५ को चाहारो सद्गम्मस्सवनस्स ? 'सप्पुरिससंसेवो' तिस्स वचनीयं ।

B. 351 २० ६. "इति खो, भिक्खवे, सप्पुरिससंसेवो परिपूरो सद्गम्मस्सवनं परिपूरेति, सद्गम्मस्सवनं परिपूरं सद्गं परिपूरेति, सद्गा परिपूरा योनिसो मनसिकारं परिपूरेति, योनिसो मनसिकारो परिपूरो सतिसम्पजञ्ज्ञं परिपूरेति, सतिसम्पजञ्ज्ञं परिपूरेति, इन्द्रिय-संवरो परिपूरो तीणि सुचरितानि परिपूरेति, तीणि सुचरितानि परिपूरानि चत्तारो सतिपट्टाने परिपूरेति, चत्तारो सतिपट्टाना परिपूरा सत्त बोज्ज्ञे परिपूरेति, सत्त बोज्ज्ञा परिपूरा विज्ञाविमुक्ति परिपूरेति; एवमेतिस्सा विज्ञाविमुक्तिया आहारो होति, एवं च पारिपूरि ।

R. 119

२५ ७. "सेव्यथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुलफुसितके देवे वसन्ते तं उदकं यथानिषं पवत्तमानं ... पे०... एवमेतिस्स महासमुद्दस्स सागरस्स आहारो होति, एवं च पारिपूरि । एवमेव खो, भिक्खवे, सप्पुरिससंसेवो परिपूरो सद्गम्मस्सवनं परिपूरेति ... पे०... एवमेतिस्सा विज्ञाविमुक्तिया आहारो होति, एवं च पारिपूरी" ति ।

३. निहृज्ञतसुतं

१. “ये केचि, भिक्खवे, मयि निहृं गता सब्बे ते दिट्ठिसम्पन्ना । तेसं दिट्ठिसम्पन्नानं पञ्चन्नं इध निट्ठा, पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा ? सत्तक्षत्तुपरमस्स, कोलङ्कोलस्स, एक-
वीजिस्स, सकदागामिस्स, यो च दिट्ठेव धम्मे अरहा – इमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा ? अन्तरापरिनिब्बा-
यिस्स, उपहच्चपरिनिब्बायिस्स, असङ्क्तारपरिनिब्बायिस्स, ससङ्क्तार-
परिनिब्बायिस्स, उद्दंसोतस्स अकनिट्ठुगामिनो – इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा । ये केचि, भिक्खवे, मयि निहृं गता, सब्बे ते दिट्ठिसम्पन्ना । तेसं दिट्ठिसम्पन्नानं इमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा, इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा” ति ।

R. 120

10

४. अवेच्चप्पसप्नसुतं

१. “ये केचि, भिक्खवे, मयि अवेच्चप्पसप्ना, सब्बे ते सोतापन्ना । तेसं सोतापन्नानं पञ्चन्नं इध निट्ठा, पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा ? सत्तक्षत्तुपरमस्स’, कोलङ्कोलस्स, एकवीजिस्स’, सकदागामिस्स, यो च दिट्ठेव धम्मे अरहा – इमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा । कतमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा ? अन्तरापरिनिब्बायिस्स, उपहच्च-
परिनिब्बायिस्स, असङ्क्तारपरिनिब्बायिस्स, ससङ्क्तारपरिनिब्बायिस्स, उद्दं-
सोतस्स अकनिट्ठुगामिनो – इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा । ये केचि,
भिक्खवे, मयि अवेच्चप्पसप्ना सब्बे ते सोतापन्ना । तेसं सोतापन्नानं इमेसं पञ्चन्नं इध निट्ठा, इमेसं पञ्चन्नं इध विहाय निट्ठा” ति ।

B. 352

५. पठमसुखसुतं

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो मगधेसु विहरति नालक- 20
गामके । अथ खो सामण्डकानि परिब्बाजको येनायस्मा सारिपुत्तो
तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्दि सम्मोदि ।
सम्मोदनीयं कथं सारणीयं बीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिज्ञो खो सामण्डकानि परिब्बाजको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदबोच –

R. 121

२. “कि नु खो, आवुसो सारिपुत, सुखं, कि दुखं” ति ?

“अभिनिव्वत्ति खो, आवुसो, दुखा, अनभिनिव्वत्ति सुखा ।

अभिनिव्वत्तिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकङ्गं – सीतं उज्हं जिघच्छा पिपासा उच्चारो पस्सावो अग्निसम्फस्सो दण्डसम्फस्सो सत्थसम्फस्सो

५ आती पि मित्ता पि सङ्गम्म समागम्म रोसेन्ति । अभिनिव्वत्तिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकङ्गं । अनभिनिव्वत्तिया, आवुसो, सति

इदं सुखं पाटिकङ्गं – न सीतं न उज्हं न जिघच्छा न पिपासा न उच्चारो न पस्सावो न अग्निसम्फस्सो न दण्डसम्फस्सो न सत्थसम्फस्सो आती पि मित्ता पि सङ्गम्म समागम्म न रोसेन्ति । अनभिनिव्वत्तिया, आवुसो,

१० सति इदं सुखं पाटिकङ्गं” ति ।

६. द्रुतियसुखसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो मगधेसु विहरति नालक-गामके । अथ खो सामण्डकानि परिब्बाजको येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सद्गि सम्मोदिं ।

सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सामण्डकानि परिब्बाजको आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदोच –

R. 122 15 २. “कि नु खो, आवुसो, सारिपुत, इमर्स्म धम्मविनये सुखं, कि दुखं” ति ?

“अनभिरति खो, आवुसो, इमर्स्म धम्मविनये दुखा, अभिरति सुखा । अनभिरतिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकङ्गं – गच्छन्तो पि

B. 353 20 सुखं सातं नाधिगच्छति, ठितो पि ... निसिन्नो पि ... सयानो पि ... गामगतो पि ... अरञ्जगतो पि ... रुक्खमूलगतो पि ... सुञ्जागारगतो पि ... अब्भोकासगतो पि ... भिक्खुमज्जगतो पि सुखं सातं नाधिगच्छति । अनभिरतिया, आवुसो, सति इदं दुखं पाटिकङ्गं ।

३. “अभिरतिया, आवुसो, सति इदं सुखं पाटिकङ्गं – गच्छन्तो पि सुखं सातं अधिगच्छति, ठितो पि ... निसिन्नो पि ... सयानो पि ... गामगतो पि ... अरञ्जगतो पि ... रुक्खमूलगतो पि ... सुञ्जागारगतो

पि ... अब्भोकासगतो पि ... भिक्खुमज्जगतो पि सुखं सातं अधिगच्छति । अभिरतिया, आवुसो, सति इदं सुखं पाटिकङ्गं” ति ।

७. पठमनल्लकपानसुत्तं

१. एकं समयं भगवा कोसलेसु चारिकं चरमानो महता भिक्खु-
सङ्केन सर्दि येन नल्लकपानं नाम कोसलानं निगमो तदवसरि । तत्र
सुदं भगवा नल्लकपाने विहरति पलासवने । तेन खो पन समयेन भगवा
तदहृपोसये भिक्खुसङ्कपरिवुतो निसिन्नो होति । अथ खो भगवा बहुदेव
रत्ति भिक्खून् अभ्यम्या कथाय सन्दस्सेत्वा समादपेत्वा समुत्तेजेत्वा ५
सम्पहंसेत्वा तुण्हीभूतं तुण्हीभूतं भिक्खुसङ्कं अनुविलोकेत्वा आयस्मन्तं
सारिपुत्रं आमन्तेसि —

२. “विगतथीनमिद्दो^१ खो, सारिपुत्र, भिक्खुसङ्को । पटिभातु
तं, सारिपुत्र, भिक्खुनं धम्मी कथा । पिटु मे आगिलायति; तमह R. 123
आयमिस्सामी”^२ ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सारिपुत्रो भगवतो १०
पच्चस्सोसि ।

३. अथ खो भगवा चतुर्गुणं^३ सङ्कार्टि पञ्चापेत्वा दक्खिणेन
पस्सेन सीहसेव्यं कप्पेसि पादे पादं अच्चाधाय सतो सम्पजानो
उद्वानसञ्जं मनसि करित्वा । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खु
आमन्तेसि — “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु १५
आयस्मतो सारिपुत्रस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्रो एतदबोच —

४. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्वा नत्य कुसलेसु धम्मेसु,
हिरी^४ नत्य ... श्रोत्तप्पं नत्य ... विरियं^५ नत्य ... पञ्चा नत्य कुसलेसु
धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव^६ पाटिकङ्का
कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेयथापि, आवुसो, काळपव्वे चन्दस्स या २०
रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति
आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि
सद्वा नत्य कुसलेसु धम्मेसु, हिरी नत्य ... श्रोत्तप्पं नत्य ... विरियं
नत्य ... पञ्चा नत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो द्वा
आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्का कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । २५

५. “अस्सद्वो पुरिसपुगलो” ति, आवुसो, परिहानमेतं; ‘अहि-
रिको पुरिसपुगलो’ ति, आवुसो, परिहानमेतं; ‘अनोत्तप्पी पुरिसपुगलो’

१. भिक्खु — सी०, स्या०, रो० । २. विगतथीनमिद्दो — म० । ३. आयमिस्सामी
— सी० । ४. चतुर्गुणं — स्या०, रो० । ५. हिरि — सी०, स्या०, रो० । ६. वीरियं — म० ।
७. पाटिकङ्कियेव — स्या० ।

ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'कुसीतो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'दुप्पञ्चो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'कोषनो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'उपनाही पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहान-
५ मेतं; 'पापिच्छो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं; 'मिच्छादिट्को पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, परिहानमेतं ।

६. "यस्त कस्सचि, आवुसो, सद्वा अत्यि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी

R. 124

अत्यि ... ओत्तप्यं अत्यि ... विरियं अत्यि" अत्यि" ... पञ्जा अत्यि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा
१० कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि । सेव्यथापि, आवुसो, जुण्हपक्खे चन्दस्स
या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वडुतेव वण्णेन वडुति भण्डलेन
वडुति आभाय वडुति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स
कस्सचि सद्वा अत्यि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्यि ... ओत्तप्यं अत्यि...
विरियं अत्यि ... पञ्जा अत्यि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो
१५ वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि ।

B. 355

७. "सद्वो पुरिसपुगलो" ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'हिरीमा
पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'ओत्ताप्पी पुरिसपुगलो' ति,
आवुसो, अपरिहानमेतं; 'आरद्धविरियो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो,
अपरिहानमेतं; 'पञ्जावा पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं;
२० 'भक्कोषनो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'अनुपनाही
पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं; 'अप्पिच्छो पुरिसपुगलो' ति,
आवुसो, अपरिहानमेतं; 'कल्याणमित्तो पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरि-
हानमेतं; 'सम्मादिट्को पुरिसपुगलो' ति, आवुसो, अपरिहानमेतं" ति ।

८. अथ खो भगवा पञ्चुट्टाय आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमन्तेसि-

२३ "साधु साधु, सारिपुत्र ! यस्त कस्सचि, सारिपुत्र, सद्वा नत्यि कुसलेसु
धम्मेसु, हिरी नत्यि ... ओत्तप्यं नत्यि ... विरियं नत्यि ... पञ्जा नत्यि
कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव
पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेव्यथापि, सारिपुत्र, काल्पक्खे
चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति
३० भण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो,

सारिपुत्त, यस्स कस्सचि सद्वा नत्यं कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... पञ्जा नत्यं कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा ... पे०... नो बुद्धि ।

R. 125

६. “भ्रसद्वो पुरिसपुगलो” ति, सारिपुत्त, परिहानमेतं; अहिरिको ... ओत्तप्ती ... कुसीतो ... दुप्पञ्चो ... कोषनो ... उपनाही ... पापिच्छो ... पापमित्तो ... ‘मिच्छादिट्ठिको पुरिसपुगलो’ ति, सारिपुत्त, ५ परिहानमेतं ।

१०. “यस्स कस्सचि, सारिपुत्त, सद्वा अत्यं कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्यं ... ओत्तप्तं अत्यं ... विरियं अत्यं ... पञ्जा अत्यं कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, बुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि । सेव्यथापि, सारिपुत्त, जुण्हपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, बडुतेव वण्णेन बडुति मण्डलेन बडुति आभाय बडुति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्त, यस्स कस्सचि सद्वा अत्यं कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्यं ... ओत्तप्तं अत्यं ... विरियं अत्यं ... पञ्जा अत्यं कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, बुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि ।

10

15

११. “सद्वो पुरिसपुगलो” ति, सारिपुत्त, अपरिहानमेतं; हिरीमा ... ओत्तप्ती ... आरङ्गविरियो ... पञ्जावा ... अक्कोषनो ... अनुपनाही ... अपिच्छो ... कल्याणमित्तो ... ‘सम्मादिट्ठिको पुरिस-पुगलो’ ति, सारिपुत्त, अपरिहानमेतं” ति ।

B. 356

८. त्रुतियनलक्षणमुर्त्तं

१. एकं समयं भगवा नलक्षणे विहरति पलासवने । तेन खो 20 पन समयेन भगवा तदहुपोसये भिक्खुसङ्घपरिवुतो निसिन्नो होति । अथ खो भगवा बहुदेव रत्ति भिक्खून् धम्मिया कथाय सन्दस्सेत्वा समाद-पेत्वा समुत्तेजेत्वा सम्पहंसेत्वा तुण्हीभूतं तुण्हीभूतं भिक्खुसङ्घं अनु-विलोकेत्वा आयस्मन्तं सारिपुत्तं आमन्तेसि —

२. “विगतथीनमिद्वो खो, सारिपुत्त, भिक्खुसङ्घो । पटिभातु 25 तं, सारिपुत्त, भिक्खून् धम्मी कथा । पिट्ठि मे आगिलायति; तमहं आयमिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सारिपुत्तो भगवतो पञ्चस्सोसि ।

R. 126

३. अथ खो भगवा चतुरगुणं सङ्घार्ट पञ्जापेत्वा दक्षिणेन
पत्सेन सीहसेव्यं कप्पेति पादे पादं अच्चाधाय सतो सम्पजानो उद्गुन-
सञ्जां मनसि करित्वा । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्खू आमन्तेति -
“आवुसो, भिक्खवे” ति ! “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो
५ सारिपुत्तस्स पञ्चस्सोतुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच -

४. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्गा नत्य कुसलेसु धम्मेसु, हिरी
नत्य ... ओत्तप्पं नत्य ... विरियं नत्य ... पञ्जा नत्य ... सोतावधानं
नत्य ... धम्मधारणा नत्य ... अत्थूपपरिक्खवा नत्य ... धम्मानुधम्म-
प्पटिपत्ति नत्य ... अप्पमादो नत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा
१० दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि ।
सेयथापि, आवुसो, काळपक्वे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति,
हायतेव वणेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरि-
णाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि सद्गा नत्य कुसलेसु धम्मेसु,
हिरी नत्य ... ओत्तप्पं नत्य ... विरिय नत्य ... पञ्जा नत्य ... सोता-
१५ वधानं नत्य ... धम्मधारणा नत्य ... अत्थूपपरिक्खवा नत्य ... धम्मा-
नुधम्मप्पटिपत्ति नत्य ... अप्पमादो नत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या
रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु
नो वुद्धि ।

B. 357

R. 127

५. “यस्स कस्सचि, आवुसो, सद्गा अत्य कुसलेसु धम्मेसु, हिरी
अत्य ... ओत्तप्पं अत्य ... विरियं अत्य ... पञ्जा अत्य ... सोतावधानं
अत्य ... धम्मधारणा’ अत्य ... अत्थूपपरिक्खवा अत्य ... धम्मानुधम्म-
प्पटिपत्ति अत्य ... अप्पमादो अत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा
दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परि-
हानि । सेयथापि, आवुसो, जुण्हपक्वे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो
२० वा आगच्छति, वङ्गतेव वणेन वङ्गति मण्डलेन वङ्गति आभाय वङ्गति
आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, आवुसो, यस्स कस्सचि सद्गा अत्य
कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो अत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति
वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो
परिहानी” ति ।

६. अथ खो भगवा पञ्चद्वाय आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमन्तेसि – “साधु साधु, सारिपुत्र ! यस्स कस्सचि, सारिपुत्र, सद्गा नत्य कुसलेसु धम्मेसु हिरी नत्य ... ओत्तप्तं नत्य ... पञ्जा नत्य ... विरियं नत्य ... सोतावधानं नत्य ... धम्मधारणा नत्य ... अत्थूपपरिक्षा नत्य ... धम्मानुधम्मप्पिटिप्ति नत्य ... अप्पमादो नत्य कुसलेसु धम्मेसु तस्स ५ या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हनियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि । सेव्यथापि, सारिपुत्र, काल्पक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन हायति मण्डलेन हायति आभाय हायति आरोहपरिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्र, यस्स कस्सचि सद्गा नत्य कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो नत्य कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या १० रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हनियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो वुद्धि ।

७. “यस्स कस्सचि, सारिपुत्र, सद्गा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु हिरी अत्थ ... ओत्तप्तं अत्थ ... विरियं अत्थ ... पञ्जा अत्थ ... सोतावधानं अत्थ ... धम्मधारणा अत्थ ... अत्थूपपरिक्षा अत्थ ... धम्मानुधम्म-१५ प्पिटिप्ति अत्थ ... अप्पमादो अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानि । सेव्यथापि, सारिपुत्र, जुण्डपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वडुतेव वण्णेन वडुति मण्डलेन वडुति आभाय वडुति आरोह-२० परिणाहेन; एवमेव खो, सारिपुत्र, यस्स कस्सचि सद्गा अत्थ कुसलेसु धम्मेसु ... पे०... अप्पमादो अत्थ कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु नो परिहानी” ति ।

R. 128,
B. 358

६. पठनकथावत्थुतुर्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्यियं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खू पञ्चाभत्तं २५ पिण्डपातपटिक्कन्ता उपटुनसालायं सज्जिसिन्ना सज्जिपतिता अनेकविहितं तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेव्यथीदं – राजकथं चोरकथं महामत्तकथं सेनाकथं भयकथं युद्धकथं अग्रकथं पानकथं वत्थकथं सयनकथं मालाकथं गन्धकथं आतिकथं यानकथं गामकथं निगमकथं नगरकथं

जनपदकथं इत्थिकथं सूरकथं विसिखाकथं कुम्भटानकथं पुब्बपेतकथं नानत्तकथं लोकक्षायिकं समुद्रक्षायिकं इति भवाभवकथं इति वा ति ।

२. अथ खो भगवा सायन्हससयं पटिसल्लाना बुद्धितो येन उपटानसाला तेनुपसङ्क्षिप्तमि; उपसङ्क्षिप्तिवा पञ्चते आसने निसीदि ।

३. निसञ्ज खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – “काय नुत्थ, भिक्खवे, एतरहि कथाय सन्निसिन्ना सन्निपतिता, का च पन वो अन्तराकथा विपक्ता” ति ?

“इध मयं, भन्ते, पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्ता उपटानसालायं सन्निसिन्ना सन्निपतिता अनेकविहितं तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहराम, सेय्यथीदं – राजकथं चोरकथं ... पे०... इति भवाभवकथं इति वा” ति ।

R. 129 १० ३. “न खो पनेतं, भिक्खवे, तुम्हाकं पतिरूपं कुलपुत्तानं सद्धाय अगारस्मा अनगारियं पब्बजितानं, यं तुम्हे अनेकविहितं तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहरेय्याथ, सेय्यथीदं – राजकथं चोरकथं महामत्तकथं सेनाकथं भयकथं युद्धकथं अन्नकथं पानकथं वत्थकथं सयनकथं मालाकथं गन्धकथं जातिकथं यानकथं गामकथं निगमकथं नगरकथं जनपदकथं इत्थिकथं सूरकथं विसिखाकथं कुम्भटानकथं पुब्बपेतकथं नानत्तकथं लोकक्षायिकं समुद्रक्षायिकं इति भवाभवकथं इति वा ति ।

B. 359 ४. “दसयिमानि, भिक्खवे, कथावत्थूनि । कतमानि दस ? अप्पिच्छकथा, सन्तुद्विकथा, पविवेककथा, असंसग्गकथा, विरियारम्भकथा, सीलकथा, समाधिकथा, पञ्चाकथा, विमुत्तिकथा, विमुत्तिज्ञाण-२० दस्सनकथा ति – इमानि खो, भिक्खवे, दस कथावत्थूनि ।

“इमेसं चे तुम्हे, भिक्खवे, दसनं कथावत्थूनं उपादायुपादाय कथं कथेय्याथ, इमेसं पि चन्द्रिमसुरियानं एवंमहिद्विकानं एवंमहानुभावानं तेजसा तेजं परियादियेय्याथ, को पन वादो अञ्जनतित्ययानं परिब्बाज-कानं” ति !

१०. द्रुतियकथावत्थ्युसुतं

२५ १. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-पिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खू पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्ता उपटानसालायं सन्निसिन्ना सन्निपतिता अनेकविहितं

१. समज्ञानानं परिब्बाजकानं – सी० ।

तिरच्छानकथं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेव्यथीदं – राजकथं चोरकथं महामत्तकथं ... पे०... इतिभवाभवकथं इति वा ति ।

२. “दसयिमानि, भिक्खुवे, पासंसानि ठानानि । कतमानि दस ? इध, भिक्खुवे, भिक्खु अत्तना च अपिच्छो होति, अपिच्छकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘अपिच्छो भिक्खु अपिच्छकथं च भिक्खूनं ५ कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

३. “अत्तना च सन्तुट्टो होति, सन्तुट्टिकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘सन्तुट्टो भिक्खु सन्तुट्टिकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं १० ठानं ।

४. “अत्तना च पविवित्तो होति, पविवेककथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘पविवित्तो भिक्खु पविवेककथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं १५ ठानं ।

५. “अत्तना च असंसद्गो होति, असंसद्गकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘असंसद्गो भिक्खु असंसद्गकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं २० ठानं ।

६. “अत्तना च आरद्धविरियो होति, विरियारम्भकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘आरद्धविरियो भिक्खु विरियारम्भकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

७. “अत्तना च सीलसम्पन्नो होति, सीलसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘सीलसम्पन्नो भिक्खु सीलसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता’ २५ २० ति पासंसमेतं ठानं ।

८. “अत्तना च समाधिसम्पन्नो होति, समाधिसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘समाधिसम्पन्नो भिक्खु समाधिसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

९. “अत्तना च पञ्जासम्पन्नो होति, पञ्जासम्पदाकथं च २५ भिक्खूनं कत्ता होति । ‘पञ्जासम्पन्नो भिक्खु पञ्जासम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

१०. “अत्तना च विमुत्तिसम्पन्नो होति, विमुत्तिसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता होति । ‘विमुत्तिसम्पन्नो भिक्खु विमुत्तिसम्पदाकथं च भिक्खूनं कत्ता’ ति पासंसमेतं ठानं ।

R. 130

B. 360

३०

११. “अत्तना च विमुत्तिज्ञाणदस्सनसम्पन्नो होति, विमुत्तिज्ञाणदस्सनसम्पदाकथं च भिक्खूनं कर्ता होति । ‘विमुत्तिज्ञाणदस्सनसम्पन्नो भिक्खु विमुत्तिज्ञाणदस्सनसम्पदाकथं च भिक्खूनं कर्ता’ ति पासंसमेतं ठानं । इमानि खो, भिक्खवे, दस पासंसानि ठानानी” ति । यमकवग्नो सत्तमो ।

तस्मुहानं

R. 191 5

अविज्ञा तण्हा निट्ठा च, अवेच्च द्वे सुखानि च ।
नलकपाने द्वे वुत्ता, कथावत्थूपरे दुवे ति ॥

८. आकङ्क्षवग्नो

१. आकङ्क्षसुतं

१. एकं समयं भगवा सावित्रियं विहरिति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमत्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदबोच –

B. 961 10

२. “सम्पन्नसीला, भिक्खवे, विहरथ सम्पन्नपातिमोक्षा, पातिमोक्षसंवरसंबुता विहरथ आचारणोचरसम्पन्ना अनुभत्तेसु वज्जेसु भयदस्साविनो, समादाय सिक्खय सिक्खापदेसु ।

३. “आकङ्क्षेय्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘सब्रह्मचारीनं पियो घस्सं मनापो च गरु च भावनीयो चा’ ति, सीलेस्वेवस्स परिपूरकारी अज्ञत्तं 15 चेतोसमयमनुयुत्तो अनिराकतज्ञानो विपस्सनाय समझागतो ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

४. “आकङ्क्षेय्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘लाभी अस्सं चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारानं’ ति, सीलेस्वेवस्स परिपूरकारी अज्ञत्तं चेतोसमयमनुयुत्तो अनिराकतज्ञानो विपस्सनाय 20 समझागतो ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

५. “आकङ्क्षेय्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘थेसाहं परिभृञ्जामि चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्षारानं तेसं ते कारा

१-१. नलकपानेन द्वे च वत्युक्त्वा अपरे द्वे – स्याऽ ।

महप्फला अस्तु महानिसंसा' ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

६. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘थे मे पेता आती सालोहिता कालङ्काता’ पसभचित्ता अनुस्सरन्ति तेसं तं महप्फलं अस्स महानिसंसा’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।”⁵

R. 132

७. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘सन्तुद्वो अस्सं इतरीतरचीबरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसजजपरिक्खारेना’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

८. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘खमो अस्सं सीतस्स उष्णस्स जिधच्छाय पिपासाय डंसमक्सवातातपसिर्टिसपसम्फस्सानं, १० दुरुत्तानं दुरागतानं वचनपथानं उप्पनानं सारीरिकानं बेदनानं दुक्खानं तिब्बानं^३ खरानं^४ कटुकानं असातानं^५ अमनापानं पाणहरानं अधिवासकजातिको अस्स’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।

९. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘अरतिरतिसहो अस्सं, न च मं अरतिरति सहेय्य, उप्पनं अरतिरति अभिभुव्य अभिभुव्य विहरेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।”^{१५}

१०. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘भयभेरवसहो^६ अस्सं, न च मं भयभेरवो सहेय्य, उप्पनं भयभेरवं अभिभुव्य “अभिभुव्य” विहरेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।”^{B. 362}

११. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘चतुर्मं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठघमसुखविहारानं निकामलाभी अस्सं अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी’ ति, सीलेस्वेवस्स ... पे०... ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।”^{२०}

१२. “आकृत्तिकृत्य चे, भिक्खवे, भिक्खु ‘आसवानं खया अनासवं चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति दिट्ठेव घम्मे सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरेय्य’ ति, सीलेस्वेवस्स परिपूरकारी अजस्तं चेतोसमथ- २५ मनुयुतो अनिराकरणानो विपस्सनाय समझागतो ब्रूहेता सुञ्जागारानं ।”^{R. 133}

१३. “सम्पन्नसीला, भिक्खवे, विहरथ सम्पन्नपातिमोक्षा, पातिमोक्षसंवरसंवृता विहरथ आचारागोचरसम्पन्ना अणुमत्तेसु वज्जेसु

१. कालकृता – सी०, स्था०, दो० । २. तिप्पानं – सी०, स्था०, दो० । ३-५. कटकानं सातानं – स्था० । ४. भयभेरव उहो – स्था० । ५-६. अभिभुव्य – स्था० ।

भयदस्साविनो, समादाय सिक्खय सिक्खापदेसु' ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतत् पटिच्छ वुत्तं" ति ।

२. कण्टकसुतं

१. एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागार-
सालायं सम्बहुलेहि अभिज्ञातेहि अभिज्ञातेहि थेरेहि सावकेहि सर्दि -
३ आयस्मता च चालेन', आयस्मता च उपचालेन', आयस्मता च कुकुटेन',
आयस्मता च कळिम्बेन', आयस्मता च निकटेन", आयस्मता च कटि-
स्सहेन; अञ्जेहि च अभिज्ञातेहि अभिज्ञातेहि थेरेहि सावकेहि
सर्दि ।

२. तेन खो पन समयेन सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता
१० लिङ्छवी भद्रेहि' भद्रेहि' यानेहि परपुराय^१ उच्चासदा महासदा महावनं
अज्ञोगाहन्ति भगवन्तं दस्सनाय । अथ खो तेसं आयस्मन्तानं एतदहोसि
— "इमे खो सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता लिङ्छवी भद्रेहि भद्रेहि
B. 363 यानेहि परपुराय उच्चासदा महासदा महावनं अज्ञोगाहन्ति भगवन्तं
दस्सनाय । 'सद्कण्टका खो पन ज्ञाना' वुत्ता भगवता । यज्ञून मयं
१५ R. 134 येन गोसिङ्गसालवनदायो तेनुपसङ्घमेय्याम । तत्य मयं अप्पसदा
अप्पाकिण्णा "फासुं विहरेय्यामा" ति । अथ खो ते आयस्मन्तो येन
गोसिङ्गसालवनदायो तेनुपसङ्घर्मिसु; तत्य ते आयस्मन्तो अप्पसदा
अप्पाकिण्णा फासुं विहरन्ति ।

३. अथ खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि — "कहं नु खो, भिक्खवे,
२० चालो, कहं उपचालो, कहं कुकुटो, कहं कळिम्बो, कहं निकटो, कहं
कटिस्सहो; कहं नु खो ते, भिक्खवे, थेरा सावका गता" ति ?

४. "इधं भन्ते, तेसं आयस्मन्तानं एतदहोसि — 'इमे खो
सम्बहुला अभिज्ञाता अभिज्ञाता लिङ्छवी भद्रेहि भद्रेहि यानेहि
परपुराय उच्चासदा महासदा महावनं अज्ञोगाहन्ति भगवन्तं दस्सनाय
२५ ... अप्पसदा अप्पाकिण्णा फासुं विहरेय्यामा' ति । अथ खो ते, भन्ते,

१. पालेन - स्याऽ । २. उपपालेन - स्याऽ । ३. कक्कटेन - सी०, स्याऽ, रो० ।
४. कविम्बेन - सी० । ५. कटेन - सी० । ६-६. भद्रेहि - सी० । ७. वरपुराय - सी०,
रो०; परं पराय - स्याऽ । ८. अप्पकिण्णा - सी०, स्याऽ, रो० । ९. फासु - स्याऽ, रो० ।

आयस्मन्तो येन गोसिङ्गसालवनदायो तेनुपसङ्गमिषु । तत्य ते आयस्मन्तो अप्पसद्वा अप्पाकिणा फासुं विहरन्ती” ति ।

५. “साधु साधु, भिक्खवे, यथा ते महासावका सम्मा व्याकरमाना व्याकरेयुं, ‘सहकण्टका हि, भिक्खवे, ज्ञाना’ बुत्ता मया ।

६. “दसयिमे, भिक्खवे, कण्टका । कतमे दस ? पविवेका- ५
रामस्स सञ्ज्ञणिकारामता कण्टको, असुभनिमित्तानुयोगं अनुयुत्तरस्स सुभ-
निमित्तानुयोगो कण्टको, इन्द्रियेषु गुत्तद्वारस्स विसूकदस्सनं कण्टको,
ब्रह्मचरियस्स मातुगामूपचारो^१ कण्टको, पठमस्स ज्ञानस्स सहो कण्टको,
दुतियस्स ज्ञानस्स वितक्कविचारा कण्टका, ततियस्स ज्ञानस्स पीति
कण्टको, चतुर्थस्स ज्ञानस्स अस्सासपस्सासो कण्टको, सञ्ज्ञावेदयित- १०
निरोधसमापत्तिया सञ्ज्ञा च वेदना च कण्टको रागो कण्टको दोसो
कण्टको मोहो कण्टको ।

७. “अकण्टका, भिक्खवे, विहरथ । निक्कण्टका, भिक्खवे,
विहरथ । अकण्टकनिक्कण्टका, भिक्खवे, विहरथ । अकण्टका, भिक्खवे,
अरहन्तो; निक्कण्टका, भिक्खवे, अरहन्तो; अकण्टकनिक्कण्टका, १५
भिक्खवे, अरहन्तो” ति ।

३. इट्टुषम्मासुरं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, घम्मा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकर्स्मि । कतमे दस ? भोगा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा लोकर्स्मि;
वण्णो इट्टो कन्तो मनापो दुल्लभो लोकर्स्मि; आरोग्यं इट्टुं कन्तं मनापं
दुल्लभं लोकर्स्मि; सीलं^२ इट्टुं कन्तं मनापं दुल्लभं लोकर्स्मि; ब्रह्मचरियं २०
इट्टुं कन्तं मनापं दुल्लभं लोकर्स्मि; मित्ता इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकर्स्मि; बाहुसञ्चं इट्टुं कन्तं मनापं दुल्लभं लोकर्स्मि; पञ्ज्ञा इट्टा
कन्ता मनापा दुल्लभा लोकर्स्मि; घम्मा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा
लोकर्स्मि; सगा इट्टा कन्ता मनापा दुल्लभा लोकर्स्मि ।

२. “इमेस^३ खो, भिक्खवे, दसशं घम्मानं इट्टानं कन्तानं २५ R. 136
मनापानं दुल्लभानं सोकर्स्मि दस घम्मा परिपत्त्या – आलस्यं^४ अनुट्टानं

१. मातुगामोपविचारो – सी०, रो०; मातुगामूपचारो – स्या० । २. सीलानि –
रो० । ३. इमे – सी०, रो० । ४. आलस्यं – शी०, स्या०, रो० ।

मोगानं परिपन्थो, अमण्डना अविभूसना वण्णस्स परिपन्थो, असप्याय-
किरिया आरोग्यस्स परिपन्थो, पापमित्तता सीलानं परिपन्थो, इन्द्रिय-
असंबरो ब्रह्मचरियस्स परिपन्थो, विसंवादना मित्तानं परिपन्थो, असज्जाय-
किरिया बाहुसञ्चस्स परिपन्थो, असुस्सूसा अपरिपुच्छा पञ्जाय परि-
5 पन्थो, अनन्योगे अपञ्चवेक्षणा धम्मानं परिपन्थो, मिञ्च्छापटिपत्ति
सम्मानं परिपन्थो । इमेसं खो, भिक्खवे, दसश्च इट्टानं कन्तानं मनापानं
दुल्लभानं लोकस्मि इमे दस धम्मा परिपन्था ।

3. “इमेसं खो, भिक्खवे, दसश्च धम्मानं इट्टानं कन्तानं मनापानं
दुल्लभानं लोकस्मि दस धम्मा आहारा – उट्टानं अनालस्यं भोगानं
10 आहारो, मण्डना विभूसना वण्णस्स आहारो, सप्यायकिरिया आरो-
ग्यस्स आहारो, कल्याणमित्तता सीलानं आहारो, इन्द्रियसंबरो ब्रह्म-
चरियस्स आहारो, अविसंवादना मित्तानं आहारो, सज्जायकिरिया
बाहुसञ्चस्स आहारो, सुस्सूसा^१ परिपुच्छा पञ्जाय आहारो, अनयोगे
15 पञ्चवेक्षणा धम्मानं आहारो, सम्मापटिपत्ति सम्मानं आहारो ।
इमेसं खो, भिक्खवे, दसश्च धम्मानं इट्टानं कन्तानं मनापानं दुल्लभानं
लोकस्मि इमे दस धम्मा आहारा” ति ।

४. वड्डिसुत्त

1. “दसहि, भिक्खवे, वड्डीहि वड्डमानो अरियसावको अरि-
याय वड्डिया वड्डति, सारादायी च होति वरादायी^२ कायस्स । कतमेहि
दसहि ? खेत्तवत्थूहि वड्डति, धनधञ्जेन वड्डति, पुत्तदारेहि वड्डति,
20 दासकम्मकरपेरिसेहि वड्डति, चतुप्पदेहि वड्डति, सद्वाय वड्डति, सीलेन
वड्डति, सुतेन वड्डति, चागेन वड्डति, पञ्जाय वड्डति – इमेहि खो, भिक्खवे,
दसहि वड्डीहि वड्डमानो अरियसावको अरियाय वड्डिया वड्डति, सारा-
दायी च होति वरादायी कायस्सा ति ।

“धनेन धञ्जेन च योष वड्डति ,
25 पुत्तेहि दारेहि चतुप्पदेहि च ।
स भोगवा होति यसस्स पूजितो ,
आतीहि मित्तेहि अथो पि राजुभि ॥

१. सुस्सूसा – स्मा०, दो० । २. वरदायी – सी० ।

“सदाय सीलेन च योथ वहुति ,
पञ्जाय चायेन सुतेन चूभयं ।
सो तादिसो सप्तुरिसो विचक्षणो ,
दिहेव धम्ये उभयेन वहुती” ति ॥

५. मिगसालासुत्तं

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाय- ५
पिण्डकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा
पत्तचीवरमादाय येन मिगसालाय उपासिकाय निवेसनं तेनुपसङ्कुमि;
उपसङ्कुमित्वा पञ्जते आसने निसीदि । अथ खो मिगसाला उपासिका
येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं
अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्ना खो मिगसाला १०
उपासिका आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोच -

२. “कथं कथं” नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो
अञ्जेय्यो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका
भविस्सन्ति अभिसम्परायं । पिता मे, भन्ते, पुराणो ब्रह्मचारी होति^१
आराचारी विरतो मेथुना गामधम्मा । सो कालङ्कुतो भगवता व्याकतो -
‘सकदागामिपत्तो’ तुसितं कायं उपपन्नो’ ति । पितामहो^२ मे, भन्ते,
इसिदत्तो अब्रह्मचारी अहोसि सदारसन्तुद्गो । सो पि कालङ्कुतो भगवता
व्याकतो - ‘सकदागामिपत्तो तुसितं कायं उपपन्नो’ ति ।

R. 138

B. 366

“कथं कथं नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो
अञ्जेय्यो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका
भविस्सन्ति अभिसम्परायं” ति ? १०

“एवं खो पनेतं, भगिनि, भगवता व्याकतं” ति ।

३. अथ खो आयस्मा आनन्दो मिगसालाय उपासिकाय निवेसने
पिण्डपातं गहेत्वा उद्घायासना पक्कामि । अथ खो आयस्मा आनन्दो
पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिकक्तो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा
भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा
आनन्दो भगवत्तं एतदवोच -

२५

१. कर्वकवा - स्या०, रो० । २. अहोसि - सी०, स्या०, रो० । ३. सकदागामी सत्तो -
सी०, स्या०, रो० । ४. पेत्ता पियो - सी०, रो०; पितु पियो - स्या० ।

४. “इधाहं, भन्ते, पुब्वप्रहसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय
येन मिगसालाय उपासिकाय निवेसनं तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा
पञ्जते आसने निसीदि । अथ खो, भन्ते, मिगसाला उपासिका येनाहं
तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा मं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
५ निसिन्ना खो, भन्ते, मिगसाला उपासिका मं एतदबोच – ‘कथं कथं
नामायं, भन्ते आनन्द, भगवता धम्मो देसितो अब्बेय्यो, यत्र हि
नाम ब्रह्मचारी च अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका भविस्सन्ति
अभिसम्परायं । पिता मे, भन्ते, पुराणो ब्रह्मचारी अहोसि आराचारी
विरतो मेथुना गामधम्मा । सो कालङ्कतो भगवता व्याकतो
१० सकदागामिपत्तो तुसितं कायं उपपन्नो ति । पितामहो मे, भन्ते, इसिदत्तो
अब्रह्मचारी अहोसि सदारसन्नुद्दो । सो पि कालङ्कतो भगवता व्याकतो
१५ B. 367 – सकदागामिपत्तो तुसितं कायं उपपन्नो ति । कथं कथं नामायं, भन्ते
आनन्द, भगवता धम्मो देसितो अब्बेय्यो, यत्र हि नाम ब्रह्मचारी च
अब्रह्मचारी च उभो समसमगतिका भविस्सन्ति अभिसम्परायं’ ति ?
१५ एवं वुते अहं, भन्ते, मिगसालं उपासिकं एतदबोचं – ‘एवं खो पनेतं,
भगिनि, भगवता व्याकतं,’ ति ।

५. “का चानन्द, मिगसाला उपासिका बाला अव्यत्ता अम्मका ‘
अम्मकपञ्जा’, के च पुरिसपुगलपरोपरिये जाणे ?

- “दसयिमे, आनन्द, पुगला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मि ।
२० कतमे दस ? इधानन्द, एकच्चो पुगलो^१ दुस्सीलो होति । तं च चेतो-
विमुत्ति पञ्जाविमुत्ति यथाभूतं नप्पजानाति, यत्थस्स तं दुस्सील्यं^२
अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि
अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुत्ति न
लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय;
२५ हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

६. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो दुस्सीलो होति । तं
च चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं दुस्सील्यं
अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि

१-१. अग्नका अम्बकपञ्जा – सी०, रो०; अन्वका अन्वकपञ्जा – स्या० । २. म०
पोत्यके नत्यि । ३. दुस्सिल्यं – म० ।

कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं^१ होति, सामायिकं पि विमुत्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामी येव होति, नो हानगामी ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति – ‘इमस्स’ पि तेव धम्मा, अपरस्स^२ पि तेव धम्मा । कस्मा नेसं एको हीनो एको पणीतो^३ ति ?^४ तं हि तेसं, आनन्द, होति दीघरत्तं अहिताय दुखाय ।

“तत्रानन्द, यवाय^५ पुगलो दुस्सीलो होति । तं च चेतो-विमुत्ति पञ्जाविमुत्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं दुस्सील्यं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुत्ति लभति । अयं, आनन्द, १० पुगलो अमुना पुरिमेन पुगलेन अभिकन्ततरो च पणीततरो च । तं किस्स हेतु ? इमं हानन्द, पुगलं धम्मसोतो निब्बहति । तदन्तरं को जानेय, अञ्जन्त्र तथागतेन ! तस्मातिह, आनन्द, मा पुगलेसु पमाणिका अद्वृत्य, मा पुगलेसु पमाणं गण्हत्य । खञ्जन्ति” हानन्द, ४६८ पुगलेसु^६ पमाणं गण्हन्तो । अहं^७ वा, आनन्द^८, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं १५ यो वा पनस्स मादिसो ।

७. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो सीलवा होति । तं च चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स तं सीलं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि अकतं होति, दिट्ठिया पि अपटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुत्ति न २० लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

८. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो सीलवा होति । तं च चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं सीलं अपरि-सेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, २५ दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुत्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

१. सुपटिविद्धं – स्या०, रो० । २. इमस्सा – सी०; इमस्सा – स्या०, रो० ।
३. अपरस्सा – सी०; अपरस्सा – स्या०, रो० । ४. यवाय – सी० । ५. कहञ्च – सी०;
मञ्जन्ति – स्या० । ६. पुगलो पुगलेसु – सी०, स्या०, रो० । ७-८. अहञ्जन्त्र – सी०,
स्या०, रो० ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति ... पे०... अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

६. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो तिब्बरागो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स सो ५ रागो अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

१०. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो तिब्बरागो होति । १० तं च चेतोविमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स सो रागो अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

B. 142 १५ “तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति ... पे०... अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

११. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो कोघनो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स सो कोघो अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि २० अकतं होति, दिट्ठिया पि अप्पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

१२. “इधं पनानन्द, एकच्चो पुगलो कोघनो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्चाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स सो कोघो २५ अपरिसेसो निरुज्ज्ञति । तस्स सबनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्वं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

३० “तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति ... पे०... अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेयं यो वा पनस्स मादिसो ।

१३. “इष पनानन्द, एकच्चो पुगलो उद्धतो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं नप्पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि अकतं होति, बाहुसच्चेन पि अकतं होति, दिट्ठिया पि अपटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्ति न लभति । सो कायस्स भेदा परं मरणा हानाय परेति, नो विसेसाय; ५ हानगामीयेव होति, नो विसेसगामी ।

१४. “इष पनानन्द, एकच्चो पुगलो उद्धतो होति । तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति । तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । सो १० R. 149 कायस्स भेदा परं मरणा विसेसाय परेति, नो हानाय; विसेसगामीयेव होति, नो हानगामी ।

“तत्रानन्द, पमाणिका पमिणन्ति – ‘इमस्स पि तेव धम्मा, अपरस्स पि तेव धम्मा । कस्मा नेसं एको हीनो एको पणीतो’ ति ? तं हि तेसं, आनन्द, होति दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय ।

B. 370

15

“तत्रानन्द, य्वायं पुगलो उद्धतो होति तं च चेतोविमुर्ति पञ्जाविमुर्ति यथाभूतं पजानाति यत्थस्स तं उद्धच्चं अपरिसेसं निरुज्ज्ञति, तस्स सवनेन पि कतं होति, बाहुसच्चेन पि कतं होति, दिट्ठिया पि पटिविद्धं होति, सामायिकं पि विमुर्ति लभति । अयं, आनन्द, पुगलो अमुना पुरिमेन पुगलेन अभिकक्षतरो च पणीततरो च । तं किस्स २० हेतु ? इमं हानन्द, पुगलं धम्मसोतो निब्बहति । तदन्तरं को जानेय्य अञ्जन्त्र तथागतेन ! तस्मातिह, आनन्द, मा पुगलेसु पमाणिका अहूवत्थ; मा पुगलेसु पमाणं गण्हत्थ । खञ्जति हानन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हन्तो । अहं वा, आनन्द, पुगलेसु पमाणं गण्हेय्यं यो वा पनस्स मादिसो ।

25

“का चानन्द, मिगसाला उपासिका बाला अब्यत्ता अम्मका अम्मकपञ्जा, के च पुरिसपुगलपरोपरिये आणे ! इमे खो, आनन्द, दस पुगला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मि ।

१५. “यथारूपेन, आनन्द, सीलेन पुराणो समझागतो अहोसि तथारूपेन सीलेन इसिदत्तो समझागतो अभविस्स, नयिध पुराणो इसि- ३०

R. 144

दत्तस्स गर्ति पि अञ्जनस्स । यथारूपाय चानन्द, पञ्जाय इसिदत्तो
समज्ञागतो अहोसि तथारूपाय पञ्जाय पुराणो समज्ञागतो अभविस्स,
नयिथ इसिदत्तो पुराणस्स गर्ति पि अञ्जनस्स । इति खो, आनन्द, इमे
पुरगला उभो' एकञ्जहीना'' ति ।

६. तयोधम्मसुतं

- 5 १. “तयोमे”, भिक्खवे, धम्मा लोके न संविज्जेय्युं, न तथागतो
लोके उप्पज्जेय्य अरहं सम्मासम्बुद्धो, न तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो
लोके दिव्वेय्य” । कतमे तयो ? जाति च, जरा च, मरणं च – इमे खो,
भिक्खवे, तयो धम्मा लोके न संविज्जेय्युं, न तथागतो लोके उप्पज्जेय्य
अरहं सम्मासम्बुद्धो, न तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो लोके दिव्वेय्य ।
- 10 १० यस्मा च खो, भिक्खवे, इमे तयो धम्मा लोके संविज्जन्ति तस्मा तथागतो
लोके उप्पज्जति अरहं सम्मासम्बुद्धो, तस्मा तथागतप्पवेदितो धम्मविनयो
लोके दिव्वति” ।

B. 371

2. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो जाति पहातुं
जरं पहातुं मरणं पहातुं । कतमे तयो ? रागं अप्पहाय, दोसं अप्पहाय,
१५ मोहं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो जाति
पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं ।

3. “तयोमे भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो रागं पहातुं
दोसं पहातुं मोहं पहातुं । कतमे तयो ? सक्कायदिर्द्विं अप्पहाय, विचि-
किच्छं अप्पहाय, सीलब्बतपरामासं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो
२० धम्मे अप्पहाय अभब्बो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं ।

R. 145

४. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो सक्कायदिर्द्विं
पहातुं विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं । कतमे तयो ?
अयोनिसो मनसिकारं अप्पहाय, कुम्मग्गसेवनं अप्पहाय, चेतसो लीनतं
२५ अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो सक्कायदिर्द्विं
पहातुं विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं ।

५. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अयोनिसो मनसि-
कारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं । कतमे तयो ?

१. उमती – सी०, स्या०, रो० । २. एकन्तहीना – स्या० । ३. तयो – सी०, रो० ।
४. दिष्टेय्य – सी०, रो०; दीष्टेय्य – स्या० । ५. दिष्टति – सी०, स्या०, रो० ।

मुदुसच्चं अप्पहाय, असम्पजञ्जां अप्पहाय, चेतसो विक्षेपं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं ।

६. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो मुदुसच्चं पहातुं असम्पजञ्जां पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं । कतमे तयो ? अरियानं ५ अदस्सनकम्यतं अप्पहाय, अरियधम्मस्सं असोतुकम्यतं अप्पहाय, उपारम्भचित्ततं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो मुदुसच्चं पहातुं असम्पजञ्जां पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं ।

७. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं १० पहातुं अरियधम्मस्सं असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं । कतमे तयो ? उद्धच्चं अप्पहाय, असंवरं अप्पहाय, दुस्सील्यं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्सं असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं । १५

B. 372

८. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । कतमे तयो ? अस्सद्वियं अप्पहाय, १५ अवदञ्जुतं अप्पहाय, कोसज्जं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं ।

R. 146

९. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुतं पहातुं कोसज्जं पहातुं । कतमे तयो ? अनादरियं अप्पहाय, दोवचस्सतं अप्पहाय, पापमित्ततं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, २० तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुतं पहातुं कोसज्जं पहातुं ।

१०. “तयोमे, भिक्खवे, धम्मे अप्पहाय अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं । कतमे तयो ? अहिरिकं अप्पहाय, अनोत्तप्यं अप्पहाय, पमादं अप्पहाय – इमे खो, भिक्खवे, २५ तयो धम्मे अप्पहाय अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं ।

११. “अहिरिकोयं, भिक्खवे, अनोत्तापी^१ पमत्तो होति । सो पमत्तो समानो अभब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं

१. अरियधम्मं – स्था०, रो० । २. अदस्सनकम्यतं – रो० । ३. अनोत्तापी – सी०, स्था०, रो० ।

पहातुं । सो पापमित्तो समानो अभब्बो अस्सद्वियं पहातुं अवदञ्जुं
पहातुं कोसज्जं पहातुं । सो कुसीतो समानो अभब्बो उद्घञ्चं पहातुं
असंवरं पहातुं दुस्सीत्यं पहातुं । सो दुस्सीलो समानो अभब्बो अरियानं
अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियधम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं

- R. 147 ५ पहातुं । सो उपारम्भचित्तो समानो अभब्बो मुट्टुसञ्चं पहातुं असम्पजञ्जं
पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं । सो विक्षिखतचित्तो समानो अभब्बो
अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं ।
सो लीनचित्तो समानो अभब्बो सक्कायदिट्ठि पहातुं विचिकिच्छं पहातुं
सीलब्बतपरामासं पहातुं । सो विचिकिच्छो^१ समानो अभब्बो रागं
B. 373 १० पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं । सो रागं अप्पहाय दोसं अप्पहाय मोहं
अप्पहाय अभब्बो जाति पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं ।

१२. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो जाति पहातुं जरं
पहातुं मरणं पहातुं । कतमे तयो ? रागं पहाय, दोसं पहाय, मोहं
पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो जाति पहातुं जरं
पहातुं मरणं पहातुं ।

१३. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो रागं पहातुं दोसं
पहातुं मोहं पहातुं । कतमे तयो ? सक्कायदिट्ठि पहाय, विचिकिच्छं
पहाय, सीलब्बतपरामासं पहाय – इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय
भब्बो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं ।

२० १४. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो सक्कायदिट्ठि पहातुं
विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं । कतमे तयो ? अयोनिसो
मनसिकारं पहाय, कुम्मग्गसेवनं पहाय, चेतसो लीनतं पहाय – इमे खो,
भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो सक्कायदिट्ठि पहातुं विचिकिच्छं पहातुं
सीलब्बतपरामासं पहातुं ।

२५ १५. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो अयोनिसो मनसिकारं
पहातुं कुम्मग्गसेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं । कतमे तयो ?
मुट्टुसञ्चं पहाय, असम्पजञ्जं पहाय, चेतसो विक्षेपं पहाय – इमे खो,
भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्मग्ग-
सेवनं पहातुं चेतसो लीनतं पहातुं ।

१. विचिकिच्छो – स्या० ।

१६. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो मुद्गसच्चं पहातुं असम्पजञ्जनं पहातुं चेतसो विकलेपं पहातुं । कतमे तयो ? अरियानं अदस्सनकम्यतं पहाय, अरियघम्मस्स असोतुकम्यतं पहाय, उपारम्भ-चित्ततं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो मुद्गसच्चं पहातुं असम्पजञ्जनं पहातुं चेतसो विकलेपं पहातुं ।

R. 148

१७. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो अरियानं अदस्सन-कम्यतं पहातुं अरियघम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं । कतमे तयो ? उद्धच्चं पहाय, असंवरं पहाय, दुस्सील्यं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियघम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भचित्ततं पहातुं ।

B. 374

१८. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । कतमे तयो ? अस्सद्धियं पहाय, अव-दञ्चकुं पहाय, कोसज्जं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं ।

10

१९. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो अस्सद्धियं पहातुं अवदञ्चकुं पहातुं कोसज्जं पहातुं । कतमे तयो ? अनादरियं पहाय, दोवचस्सतं पहाय, पापमित्ततं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो अस्सद्धियं पहातुं अवदञ्चकुं पहातुं कोसज्जं पहातुं ।

२०. “तयोमे, भिक्खवे, धर्मे पहाय भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं । कतमे तयो ? अहिरिकं पहाय, अनोत्तर्यं पहाय, पमादं पहाय — इमे खो, भिक्खवे, तयो धर्मे पहाय भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं ।

२१. “हिरीमाय^{१.}, भिक्खवे, ओत्तापी अप्पमत्तो होति । सो अप्पमत्तो समानो भब्बो अनादरियं पहातुं दोवचस्सतं पहातुं पापमित्ततं पहातुं । सो कल्याणमित्तो समानो भब्बो अस्सद्धियं पहातुं अवदञ्चकुं पहातुं कोसज्जं पहातुं । सो आरद्धविरियो समानो भब्बो उद्धच्चं पहातुं असंवरं पहातुं दुस्सील्यं पहातुं । सो सीलवा समानो भब्बो अरियानं अदस्सनकम्यतं पहातुं अरियघम्मस्स असोतुकम्यतं पहातुं उपारम्भ-चित्ततं पहातुं । सो अनुपारम्भचित्तो समानो भब्बो मुद्गसच्चं पहातुं

20

R. 149

१. हिरीमाय — सी०, स्या०, रो० ।

असप्तजड्जं पहातुं चेतसो विक्षेपं पहातुं । सो अविक्षतचित्तो
समानो भब्बो अयोनिसो मनसिकारं पहातुं कुम्भगसेवनं पहातुं चेतसो
लीनसं पहातुं । सो अलीनचित्तो समानो भब्बो सकायदिट्ठं पहातुं
विचिकिच्छं पहातुं सीलब्बतपरामासं पहातुं । सो अविचिकिच्छो समानो
B. 375 ५ भब्बो रागं पहातुं दोसं पहातुं मोहं पहातुं । सो रागं पहाय दोसं पहाय
मोहं पहाय भब्बो जार्ति पहातुं जरं पहातुं मरणं पहातुं” ति ।

७. काकसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, असद्धमेहि समन्नागतो काको । कतमेहि
दसहि ? धंसी च, पगब्बो च, तिन्तिणो^१ च, महग्घसो च, लुढो च,
आकारणिको च, दुब्बलो च, ओरविता^२ च, मुटुस्सति च, नेचयिको^३ च –
१० इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि असद्धमेहि समन्नागतो काको । एवमेव
खो, भिक्खवे, दसहि असद्धमेहि समन्नागतो पापभिक्खु । कतमेहि
दसहि ? धंसी च, पगब्बो च, तिन्तिणो च, महग्घसो च, लुढो च,
आकारणिको^४ च, दुब्बलो च, ओरविता च, मुटुस्सति च, नेचयिको च –
इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि असद्धमेहि समन्नागतो पापभिक्खू” ति ।

८. निगण्ठसुतं

R. 150 १५ १. “दसहि, भिक्खवे, असद्धमेहि समन्नागता निगण्ठा ।
कतमेहि दसहि ? अस्सढा, भिक्खवे, निगण्ठा; दुर्सीला, भिक्खवे,
निगण्ठा; अहिरिका, भिक्खवे, निगण्ठा; अनोत्तिपिनो, भिक्खवे, निगण्ठा;
असप्तुरिसम्भत्तिनो, भिक्खवे, निगण्ठा; अत्तुवकंसकपरवम्भका,
भिक्खवे, निगण्ठा; सन्दिट्ठिपरामासा^५ आधानगाही^६ दुष्पटिनिस्सगिनो,
२० भिक्खवे, निगण्ठा; कुहका, भिक्खवे, निगण्ठा; पापिच्छा, भिक्खवे,
निगण्ठा; पापमित्ता^७, भिक्खवे, निगण्ठा – इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि
असद्धमेहि समन्नागता निगण्ठा” ति ।

१. तिन्तिणो – सी० । २. ग्रोरवी – स्या० । ३. नेचयिको – सी० । ४. आका
रकाक्षणिको – सी० । ५. ० परामासि – स्या० । ६. आधानगाहि – स्या०; आवानगाहि –
रो० । ७. मिच्छादिट्ठिका – सी०, स्या०, रो० ।

६. आधातवस्तुतः

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, आधातवत्थूनि । कतमानि दस ? ‘अनत्यं मे अचरी’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्यं मे चरती’ ति आधातं बन्धति; ‘अनत्यं मे चरिस्सती’ ति आधातं बन्धति; ‘पियस्स मे मनापस्स अनत्यं अचरी’ ति ...पे०... अनत्यं चरती ति ...पे०... अनत्यं चरिस्सती ति आधातं बन्धति, ‘अपियस्स मे अमनापस्स अत्यं अचरी’ ति ...पे०... अत्यं चरती ति ... पे०... अत्यं चरिस्सती ति आधातं बन्धति; अटुने च कुप्पति – इमानि खो, भिक्खवे, दस आधातवत्थूनी” ति ।

B. 376

१०. आधातपटिविनयसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, आधातपटिविनया । कतमे दस ? ‘अनत्यं मे अचरि, तं कुतेत्य लब्भा’ ति आधातं पटिविनेति, ‘अनत्यं मे चरति, तं कुतेत्य लब्भा’ ति आधातं पटिविनेति, ‘अनत्यं मे चरिस्सति, तं कुतेत्य लब्भा’ ति आधातं पटिविनेति, पियस्स मे मनापस्स अनत्यं अचरि ...पे०... चरति ...पे०... चरिस्सति, तं कुतेत्य लब्भा ति आधातं पटिविनेति, अपियस्स मे अमनापस्स अत्यं अचरि ... पे०... अत्यं चरति ...पे०... अत्यं चरिस्सति, तं कुतेत्य लब्भा ति आधातं पटिविनेति, अटुने च न कुप्पति – इमे खो, भिक्खवे, दस आधातपटिविनया” ति ।

R. 151

आकृत्वम्भो अटुमो ।

तसुहानं

आकृत्वो कण्टको इटा, वड्डि च मिगसालाय^१ ।
तयो^२ धम्मा च^३ काको च, निगण्ठा^४ द्वे च आधाता ति^५ ॥

६. थेरवग्गो

१. वाहनसुत्तं

१. एकं समयं भगवा चम्पायं विहरति गग्नराय पोक्खरणिया तीरे । अथ खो आयस्मा वाहनो^६ येन भगवा तेनुपसङ्कृमि; उपसङ्कृ-

१. मिगसालाय – सी०; मिगसालय – स्था०, रो० । २-२. अमल्लो चेव – सी०, स्था०, रो० । ३-३. ० हेवत्वुरी ति – सी०; निगान्धा दस वत्थूनि – स्था०; ० हे च वत्थूनि ति – रो० । ४. वाहनो – सी०, रो०; वाहनो – स्था० ।

भित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्हो खो आयस्मा वाहनो भगवन्तं एतदबोच —

२. “कर्तीहि तु खो, भन्ते, धम्मेहि तथागतो निस्सटो विसंयुत्तो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरती” ति ?

- B. 152 ८ ३. “दसहि खो, वाहन, धम्मेहि तथागतो निस्सटो” विसंयुत्तो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति । कर्तमेहि दसहि ? रूपेन खो, वाहन, तथागतो निस्सटो विसंयुत्तो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति, बेदनाय खो, वाहन ... पे० ... सञ्जाय खो, वाहन, ... सङ्घारेहि खो, वाहन ... विज्ञाणेन खो, वाहन ... जातिया खो, वाहन ... जराय खो, वाहन ... मरणेन खो, वाहन ... दुर्क्षेहि खो, वाहन ... किलेसेहि खो, वाहन, तथागतो निस्सटो विसंयुत्तो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरति । सेव्यथापि, वाहन, उप्पलं वा पदुमं वा पुण्डरीकं वा उदके जातं उदके संवदुँ उदका पञ्चुगमम्^३ ठिं^३ अनुप-लितं उदकेन; एवमेव खो, वाहन, इमेहि दसहि धम्मेहि तथागतो १५ निस्सटो विसंयुत्तो विष्पमुत्तो विमरियादीकतेन चेतसा विहरती” ति ।

२. आनन्दसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्य-भित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्हो खो आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतदबोच —

२. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘अस्सद्वो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुर्द्धि विरुद्धिं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

३. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘दुस्सीलो समानो इमर्स्म धम्म-विनये वुर्द्धि विरुद्धिं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

४. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘अप्पस्सुतो समानो इमर्स्म धम्म-विनये वुर्द्धि विरुद्धिं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

५. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘दुब्बचो” समानो इमर्स्म धम्मविनये वुर्द्धि विरुद्धिं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

R. 153 १. विमरियादिकतेन — सी०, स्या०, रो० । २. निस्सटो — सी० । ३-३. अञ्जु-मम्म तिट्टुति — सी०, स्या०, रो० । ४. निसिन्हो — रो० । ५. दुब्बच्चो — स्या०, रो० ।

६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘पापमित्तो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

७. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘कुसीतो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

८. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘मुहुस्सति समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

९. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘असन्तुद्धो समानो इमर्स्म धम्म-
विनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

१०. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘पापिच्छो समानो इमर्स्म धम्म-
विनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

११. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘मिच्छादिट्टिको समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

“सो वतानन्द, भिक्खु ‘इमेहि दसहि धम्मेहि समझागतो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

१२. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सद्धो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१३. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सीलवा समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१४. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘बहुसुतो सुतधरो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१५. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सुवचो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘कल्याणमित्तो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१७. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘आरढविरियो समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१८. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘उपट्टितस्सति’ समानो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

१. उपट्टितस्सति – सी०, स्या०, रो० ।

B. 378

R. 154

१६. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सन्तुद्गो समानो इमस्मि धर्मविनये वुद्धि विरुद्धिं ह वेपुलं आपजिज्जस्ती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

२०. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘अपिच्छो समानो इमस्मि धर्मविनये वुद्धि विरुद्धिं ह वेपुलं आपजिज्जस्ती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

B. 379 ५ २१. “सो वतानन्द, भिक्खु ‘सम्मादिट्टिको समानो इमस्मि धर्मविनये वुद्धि विरुद्धिं ह वेपुलं आपजिज्जस्ती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

“सो वतानन्द, भिक्खु ‘इमेहि दसहि धंम्मेहि समझागतो इमस्मि धर्मविनये वुद्धि विरुद्धिं ह वेपुलं आपजिज्जस्ती’ ति ठानमेतं विज्जति ।

३. पुणिष्यसुतं

१० १. अथ खो आयस्मा पुणियो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा पुणियो भगवन्तं एतदबोच –

२. “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येन अप्पेकदा तथागतं धर्मदेसना पटिभाति अप्पेकदा नप्पटिभाती” ति ?

१५ ३. “सद्गो च, पुणिय, भिक्खु होति, नो च उपसङ्क्षिप्तिता; नेव ताव तथागतं धर्मदेसना पटिभाति । यतो च खो, पुणिय, भिक्खु सद्गो च होति उपसङ्क्षिप्तिता च, एवं तथागतं धर्मदेसना पटिभाति ।

४. “सद्गो च, पुणिय, भिक्खु होति उपसङ्क्षिप्तिता च, नो च पयिरुपासिता ...पे०... पयिरुपासिता च, नो च परियुच्छिता ... परियुच्छिता च, नो च ओहितसोतो धर्मं सुणाति ... ओहितसोतो” च धर्मं सुणाति, नो च सुत्वा धर्मं धारेति ... सुत्वा च धर्मं धारेति, नो च धातानं धर्मानं अत्थं उपपरिक्लिति ... धातानं च धर्मानं अत्थं उपपरिक्लिति नो च अत्थमञ्जाय धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मप्पटिपन्नो होति ...

R. 155 २० २५ अत्थमञ्जाय धर्ममञ्जाय धर्मानुधर्मप्पटिपन्नो च होति, नो च कल्याणवाचो होति कल्याणवाक्करणो पोरिया वाचाय समझागतो विस्सद्गाय अनेलगलाय^१ अत्थस्स विज्ञापनिया ... कल्याणवाचो च होति कल्याणवाक्करणो पोरिया वाचाय समझागतो विस्सद्गाय

१. अहितसोतो – सी०, दो० । २. अनेलगलाय – सी० ।

अनेलगङ्गाय अत्थस्स विज्ञापनिया, नो च सन्दस्सको होति समादपको समुत्तेजको सम्पहंसको सब्रह्मचारीनं, नेव ताव तथागतं धम्मदेसना पठिभाति ।

५. “यतो च खो, पुण्य, भिक्खु सद्वो च होति, उपसङ्कृमिता च, परिषुप्तिता च, परिपुच्छिता च, श्रोहितसोतो च धम्मं सुणाति, ५ सुत्त्वा च धम्मं धारेति, धातानं च धम्मानं अत्थं उपपरिक्लसति, अत्थ-
मञ्ज्ञाय धम्ममञ्ज्ञाय धम्मानुधम्मप्पटिपन्नो च होति, कल्याणवाचो १० च होति कल्याणवाचकरणो पोरिया वाचाय समन्वागतो विस्सटाय अनेलगङ्गाय अत्थस्स विज्ञापनिया, सन्दस्सको च होति समादपको समुत्तेजको सम्पहंसको सब्रह्मचारीनं – एवं तथागतं धम्मदेसना पठि- १० भाति । इमेहि खो, पुण्य, दसहि धम्मेहि समन्वागता एकन्तपठिभाना’ तथागतं धम्मदेसना होती” ति ।

B. 380

४. व्याकरणसुत्त

१. तत्र खो आयस्मा महामोगल्लानो भिक्खु आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महामोगल्लानस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा महामोगल्लानो एतदवोच – १५

२. “इधावुसो, भिक्खु अञ्जनं व्याकरोति – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्माचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो परचित्त-
कुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनुगाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना समापत्तिकुसलेन परचित्त- २० कुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जयमानो समनुगाहियमानो समनुभासियमानो इरीण^३ आपज्जति विचिनं^४ आपज्जति अनयं आप-
ज्जति व्यसनं^५ आपज्जति अनयव्यसनं^६ आपज्जति ।

R. 156

३. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्च
मनसि करोति – ‘किं नु खो अथमायस्मा अञ्जनं व्याकरोति – खीणा

-
१. एकन्तपठिभानं – सी०; एकन्तं – स्या०; एकन्तं पठिभानं – रो० ।
२. पठिभाती – स्या० । ३. इरिनं – सी०; इरिं – स्या०; इरिनं – रो० । ४. विचिनं –
सी०, रो० । ५. व्यसनं – सी०, रो० । ६. अनयव्यसनं – सी०, रो० ।

जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी' ति ?

४. “तमेन तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-

कुसलो परचित्कुसलो परचित्परियुक्तुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
B. 361 ५ पजानाति – ‘कोधनो खो अयमायस्मा’; कोधपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । कोधपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘उपनाही खो पन अयमायस्मा; उपनाहपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । उपनाहपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये १० परिहानमेतं ।

‘मक्खी खो पन अयमायस्मा; मक्खपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । मक्खपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘पळासी खो पन अयमायस्मा; पळासपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं १५ विहरति । पळासपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘इस्सुकी खो पन अयमायस्मा; इस्सापरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । इस्सापरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

२० R. 157 ‘मच्छरी खो पन अयमायस्मा; मच्छ्रेष्ठपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । मच्छ्रेष्ठपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये २५ विनये परिहानमेतं ।

‘सठो खो पन अयमायस्मा, साठेयपरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । साठेयपरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये २५ परिहानमेतं ।

‘मायावी खो पन अयमायस्मा; मायापरियुद्धितेन चेतसा बहुलं विहरति । मायापरियुद्धानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘पापिच्छो खो पन अयमायस्मा; इच्छापरियुद्धितेन चेतसा

१. पनायमायस्मा – सी०, स्या०; पनाय मायस्मा – रो०

वहूर्लं विहरति । इच्छापरियुद्गानं खो पन तथागतपवेदिते धम्मविनये परिहानमेत्तं ।

‘सति’ खो पन अयमायस्मा उत्तरि करणीये औरमत्तकेन विसेसाधिगमेन अन्तरा बोसानं आपन्नो । अन्तरा बोसानगमनं खो पन तथागतपवेदिते धम्मविनये परिहानमेत्तं’ ।

५. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अप्यहाय इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरूल्हं वेपुल्लं आपज्जिस्ती’ ति नेतं ठानं विज्जति । सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि विरूल्हं वेपुल्लं आपज्जिस्ती’ ति ठानमेत्तं विज्जति’ ति ।

५. कर्त्त्वीसुत्तं

१. एकं स्मयं आयस्मा महाचुन्दो चेतीसु विहरति सहजातियं । १० तत्र खो आयस्मा महाचुन्दो भिक्खु आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाचुन्दस्स पञ्चस्सोसु । आयस्मा महाचुन्दो एतदद्वोच –

२. “इधावुसो, भिक्खु कल्यी होति विकल्यी अषिगमेसु – ‘अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं दुतियं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं ततियं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं आकासानञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं विज्ञानञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं आकिञ्चञ्चज्ञायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं नेवसञ्चानासञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं २० सञ्चावेदयितनिरोधं समापज्जामि पि वुद्धामि पी’ ति ।

३. “तमेन तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनुग्नाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना समापत्तिकुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जयमानो समनुग्नाहियमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विच्चिन्तृ २५ आपज्जति अनयं आपज्जति व्यसनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

१. मुद्रस्ति – सी०, स्पा०, रो० । २. विजिन् – सी०, रो० ।

B. 383

४. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
मनसि करोति – ‘कि नु खो अयमायस्मा कत्थी होति विकत्थी अधि-
गमेसु – अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि बुद्धाभिः पि ... पे०... अहं
५. सञ्ज्ञावेदितनिरोधं समापज्जामि पि बुद्धाभिः पी’ ति ।

५. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
पज्ञानाति – ‘दीघरतं खो अयमायस्मा खण्डकारी छिद्धकारी सबलकारी
कम्मासकारी न सन्ततकारी’ न सन्ततवृत्ति सीलेसु । दुस्सीलो खो
१० अयमायस्मा । दुस्सील्यं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहान-
मेतं ।

‘अस्सद्वो खो पन अयमायस्मा; अस्सद्वियं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

- R. 159 १५ पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘दुब्बचो’ खो पन अयमायस्मा; दोवचस्सता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘पापमित्तो खो पन अयमायस्मा; पापमित्तता खो पन तथा-
गतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

- २० ‘कुसीतो खो पन अयमायस्मा; कोसज्जं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘मुट्टस्ति खो पन अयमायस्मा; मुट्टसच्चं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

- २३ प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘दुभरो खो पन अयमायस्मा; दुभरता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

B. 384

- ‘दुपञ्चो खो पन अयमायस्मा; दुपञ्जता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं’ ।

- ३० ६. “सेव्यथापि, आवुसो, सहायकं एवं वदव्य – ‘यदा
१. सततकारी – स्या० । २ दुब्बचो – स्या० ।

ते, सम्म, धनेन धनकरणीयं ग्रस्स, याचेय्यासि^१ मं धनं । दस्सामि ते धनं^२ ति । सो किञ्चिदेव^३ धनकरणीये समुप्पन्ने सहायको सहायकं एवं वदेय्य – ‘अत्थो मे, सम्म, धनेन । देहि मे धन’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘तेन हि, सम्म, इध खनाही’ ति । सो तत्र खनन्तो नाधिगच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच; तुच्छकं मं, सम्म, अवच – इध खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं^४ अवचं । तेन हि, सम्म, इध खनाही’ ति । सो तत्र पि खनन्तो नाधि-गच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच, तुच्छकं मं, सम्म, अवच – इध खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं अवचं । तेन हि, सम्म, इध खनाही’ ति । सो तत्र १० R. 160 पि खनन्तो नाधिगच्छेय्य । सो एवं वदेय्य – ‘अलिकं मं, सम्म, अवच, तुच्छकं मं, सम्म, अवच – इध खनाही’ ति । सो एवं वदेय्य – ‘नाहं तं, सम्म, अलिकं अवचं, तुच्छकं अवचं । अपि च अहमेव उम्मादं पापुर्णं चेतसो विपरियायं’ ति ।

“एवमेव खो, आवुसो, भिक्खु कथी होति विकल्पी अधिगमेसु – १५
‘अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं दुतियं ज्ञानं समा-
पज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं ततियं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि,
अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं आकासानञ्चायतनं
समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं विज्ञाणञ्चायतनं समापज्जामि
पि वुद्धामि पि, अहं आकिञ्चञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, २०
अहं नेवसञ्चानासञ्चायतनं समापज्जामि पि वुद्धामि पि, अहं सञ्चा-
वेदयितनिरोधं समापज्जामि पि वुद्धामि पी’ ति ।

७. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयञ्जति समनु-
ग्नाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना २५
समापत्तिकुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयञ्जय-
मानो समनुग्नाहियमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विचिनं^५
आपज्जति अनयं आपज्जति व्यसनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

८. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो

१. याचिस्ससि – सी०, रो०; पौदेव्यासि – स्या० । २. किस्मिञ्चिदेव – सी०,
स्या०, रो० । ३. न तुच्छकं – सी० । ४. विचिन – सी०; विचिन – रो० ।

परचित्कुसलो परचित्परियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
मनसि करोति – ‘कि नु खो अयमायस्मा कत्थी होति विकत्थी अधि-
गमेसु – अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामि पि ... पे०... अहं सञ्जावेदयित-
निरोषं समापज्जामि पि वृद्धाभिं पी’ ति ।

५ ६. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
R. 161 कुसलो परचित्परियायकुसलो चेतसा चेतो परिच्छ पजानाति – ‘दीघरतं
खो अयमायस्मा खण्डकारी छिद्रकारी सबलकारी कम्मासकारी, न
सन्ततकारी न सन्ततवुत्ति सीलेसु । दुस्सीलो खो अयमायस्मा; दुस्सील्यं
खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

१० ७. ‘अस्सद्वो खो पन अयमायस्मा; अस्सद्वियं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।
‘अपस्सुतो खो पन अयमायस्मा अनाचारो; अप्पसच्चं खो
पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

१५ ८. ‘दुष्वचो खो पन अयमायस्मा; दोवचस्ता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘पापमित्तो खो पन अयमायस्मा; पापमित्तता खो पन तथा-
गतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

९. ‘कुसीतो खो पन अयमायस्मा; कोसज्जं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

२० १०. ‘मुट्टस्सति खो पन अयमायस्मा; मुट्टसच्चं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘कुहको खो पन अयमायस्मा; कोहञ्जां खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

२५ ११. ‘दुष्भरो खो पन अयमायस्मा; दुष्भरता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘दुपञ्चो खो पन अयमायस्मा; दुपञ्जाता खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं’ ।

१०. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अप्पहाय इमस्मि
धम्मविनये वुर्द्ध विरुद्ध वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विज्जति ।

३० ११. सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमस्मि धम्मविनये वुर्द्ध
विरुद्ध वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विज्जती” ति ।

६. अधिमानसुत्तं

१. एकं समयं आयस्मा महाकस्सपो राजगहे विहरति वेलुवने कलन्दकनिवापे । तत्र खो आयस्मा महाकस्सपो भिक्खु आमन्तेसि – “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महाकस्सपत्स पञ्चस्सोसुं । आयस्मा महाकस्सपो एतदवोच –

R. 162

२. “इधावुसो, भिक्खु अङ्गां व्याकरोति – ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्तिकुसलो परचित्त-कुसलो परचित्तपरियायकुसलो समनुयुञ्जति समनुगाहति समनुभासति । सो तथागतेन वा तथागतसावकेन वा ज्ञायिना समापत्ति-कुसलेन परचित्तकुसलेन परचित्तपरियायकुसलेन समनुयुञ्जियमानो १० समनुगाहियमानो समनुभासियमानो इरीणं आपज्जति विचिनं आपज्जति अनयं आपज्जति व्यसनं आपज्जति अनयव्यसनं आपज्जति ।

३. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ मनसि करोति – ‘किं नु खो अयमायस्मा अङ्गां व्याकरोति – खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

४. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ पजानति – ‘अधिमानिको खो अयमायस्मा अधिमानसञ्चो, अप्पते २० पत्तसञ्ची, अकते कतसञ्ची, अनविगते अधिगतसञ्ची । अधिमानेन अङ्गां व्याकरोति – खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

B. 387

५. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ २५ मनसि करोति – ‘किं नु खो अयमायस्मा निस्साय अधिमानिको अधिमानसञ्चो, अप्पते पत्तसञ्ची, अकते कतसञ्ची, अनविगते अधिगत-सञ्ची । अधिमानेन अङ्गां व्याकरोति – खीणा जाति, वुसितं ब्रह्म-चरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

R. 163

६. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
पजानाति – ‘बहुस्सुतो खो पन अयमायस्मा सुतधरो सुतसञ्चियो, ये ते
धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्थं सब्य-
५ ऽन्जनं केवलपरिषुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथा रूपास्स धम्मा
बहुस्सुता’ होन्ति धाता’ वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया
सुप्पटिविद्वा । तस्मा अयमायस्मा अधिमानिको अधिमानसञ्चो, अप्पत्ते
पत्तसञ्चो, अकते कतसञ्चो, अनधिगते अधिगतसञ्चो । अधिमानेन
अञ्जनं व्याकरोति – खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं,
१० नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति ।

७. “तमेनं तथागतो वा तथागतसावको वा ज्ञायी समापत्ति-
कुसलो परचित्तकुसलो परचित्तपरियायकुसलो एवं चेतसा चेतो परिच्छ
पजानाति – ‘अभिज्ञालु खो पन अयमायस्मा; अभिज्ञापरियुट्टितेन
चेतसा बहुलं विहरति । अभिज्ञापरियुट्टानं खो पन तथागतप्पवेदिते
१५ धम्मविनये परिहानमेतं ।

B. 388

‘व्यापनो^१ खो पन अयमायस्मा; व्यापादपरियुट्टितेन चेतसा
बहुलं विहरति । व्यापादपरियुट्टानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये
परिहानमेतं ।

- २० ‘थीनमिद्धो^२ खो पन अयमायस्मा; थीनमिद्धपरियुट्टितेन चेतसा
बहुलं विहरति । थीनमिद्धपरियुट्टानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्म-
विनये परिहानमेतं ।

‘उद्धतो खो पन अयमायस्मा; उद्धच्छपरियुट्टितेन चेतसा बहुलं
विहरति । उद्धच्छपरियुट्टानं खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये
परिहानमेतं ।

- २५ ‘विचिकिच्छो खो पन अयमायस्मा; विचिकिच्छापरियुट्टितेन
चेतसा बहुलं विहरति । विचिकिच्छापरियुट्टानं खो पन तथागत-
प्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘कम्मारामो खो पन अयमायस्मा कम्मरतो कम्मारामतं अनुयुत्तो ।

B. 164

कम्मारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

१-१. बहुस्सुता धता – सी०, स्पा०, रो० । २. व्यापादो – सी०, रो० । ३. यिन-
मिद्धो – श० ।

‘भस्सारामो खो पन अयमायस्मा भस्सरतो भस्सारामतं अनुयुत्तो । भस्सारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘निहारामो खो पन अयमायस्मा निहारतो निहारामतं अनुयुत्तो । निहारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं ।

‘सङ्घणिकारामो खो पन अयमायस्मा सङ्घणिकरतो’ सङ्घणिक-
रामतं अनुयुत्तो । सङ्घणिकारामता खो पन तथागतप्पवेदिते धम्मविनये
परिहानमेतं ।

‘सति^३ खो पन अयमायस्मा उत्तरि करणीये औरमत्तकेन
विसेसाधिगमेन अन्तरा वोसानं आपज्ञो । अन्तरा वोसानगमनं खो पन
तथागतप्पवेदिते धम्मविनये परिहानमेतं’ ।

८. “सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे अप्पहाय इमर्स्मि
धम्मविनये वुद्धि विरुद्ध्वं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति नेतं ठानं विजज्ञति ।
सो वतावुसो, भिक्खु ‘इमे दस धम्मे पहाय इमर्स्मि धम्मविनये वुद्धि
विरुद्ध्वं वेपुलं आपज्जिस्सती’ ति ठानमेतं विजज्ञती” ति ।

B. 389

७. नप्पियसुत्तं

१. तत्र खो भगवा कालङ्कत^३ भिक्खु^३ आरब्भ भिक्खू आमन्तेसि – १५
“भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा
एतदवोच –

२. “इष, भिक्खवे, भिक्खु अधिकरणिको होति, अधिकरण-
समथस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अधिकरणिको होति
अधिकरणसमथस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गरुताय^४ २०
न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु न सिक्खाकामो होति,
सिक्खाकामस्स^४ न वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु न सिक्खाकामो
होति सिक्खाकामस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गरुताय
न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

R. 165

४. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पापिच्छो होति, इच्छाविनयस्स

१. सङ्घणिकरतो – स्था०, रो० । २. मुद्रुसति – सी०, स्था०, रो० । ३-४. कलन्दकं० – सी०; काळक० – स्था०; कालक० – रो० । ४ गरुताय – सी०, रो० । ५. सिक्खा-
समावानस्स – सी०, स्था०, रो० ।

न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु पापिच्छो होति इच्छाविनयस्स
न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न
सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

५. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु कोधनो होति, कोषविनयस्स
न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु कोधनो होति कोषविनयस्स न
वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय
न एकीभावाय संवत्तति ।

१०. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु मक्खी होति, मक्खविनयस्स
न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु मक्खी होति मक्खविनयस्स न
वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न साम-
ञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

B. 390 १५. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु सठो होति, साठेष्यविनयस्स
न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु सठो होति साठेष्यविनयस्स न
वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न
सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

६. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु मायावी होति, मायाविनयस्स न
वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु मायावी होति मायाविनयस्स न
वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय
न एकीभावाय संवत्तति ।

R. 166 २० ६. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु धम्मानं न निसामकजातिको^{१.}
होति, धम्मनिसन्तिया न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु धम्मानं
न निसामकजातिको होति धम्मनिसन्तिया न वण्णवादी, अयं पि धम्मो
न पियताय न गृहताय न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

२५ १०. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु न पटिसल्लानो होति,
पटिसल्लानस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे, भिक्खु न पटिसल्लानो
होति पटिसल्लानस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय
न भावनाय न सामञ्ज्ञाय न एकीभावाय संवत्तति ।

११. “पुन च परं, भिक्खुवे, भिक्खु सब्बहृचारीनं न पटि-
सन्थारको होति, पटिसन्थारकस्स न वण्णवादी । यं पि, भिक्खुवे,

१. जातिको – गी०, र०० ।

भिक्खु सब्रह्मचारीनं न पटिसन्धारको होति पटिसन्धारकस्स न वण्णवादी, अयं पि धम्मो न पियताय न गृहताय न भावनाय न सामञ्जाय न एकी-भावाय संवत्तति ।

१२. “एवरूपस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो किञ्चा पि एवं इच्छा उपज्जेय्य – ‘अहो वत मं सब्रह्मचारी सकरेयुं गरु’ करेयुं मानेयुं ५ पूजेयुं ति, अथ खो नं सब्रह्मचारी न चेव सक्करोन्ति न गरुं करोन्ति न मानेन्ति न पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले धम्मे अप्पहीने समनुपस्सन्ति ।

१३. “सेव्यथापि, भिक्खवे, अस्सखलुङ्कस्स” किञ्चा पि एवं इच्छा उपज्जेय्य – ‘अहो वत मं मनुस्सा आजानीयद्वाने ठपेयुं, आजानीय-भोजनं च भोजेयुं, आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जेयुं’ ति, अथ खो नं मनुस्सा न चेव आजानीयद्वाने ठपेन्ति न च आजानीयभोजनं भोजेन्ति न च आजानीयपरिमज्जनं परिमज्जन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू मनुस्सा तानि साठेय्यानि कूटेय्यानि जिम्हे-य्यानि वङ्गेय्यानि अप्पहीनानि समनुपस्सन्ति । एवमेव खो, भिक्खवे, १५ एवरूपस्स भिक्खुनो किञ्चा पि एवं इच्छा उपज्जेय्य – ‘अहो वत मं सब्रह्मचारी सकरेयुं गरुं करेयुं मानेयुं पूजेयुं’ ति, अथ खो नं सब्रह्मचारी न चेव सक्करोन्ति न गरुं करोन्ति न मानेन्ति न पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विज्ञू सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले धम्मे अप्पहीने समनुपस्सन्ति । २०

१४. “इधं पन, भिक्खवे, भिक्खु न अधिकरणिको होति, अधिकरणसमयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु न अधिकरणिको होति अधिकरणसमयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो पियताय गृहताय भावनाय सामञ्जाय एकीभावाय संवत्तति ।

१५. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खाकामो होति, सिक्खा-कामस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सिक्खाकामो होति सिक्खा-कामस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो पियताय गृहताय भावनाय सामञ्जाय एकीभावाय संवत्तति ।

१. गरु - सी०, स्या०, रो० । २. अस्सखलुङ्कस्स - सी०, रो०; अस्समूङ्कस्स - स्या० ।

१६. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु अपिच्छो होति, इच्छा-विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अपिच्छो होति इच्छाविनयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे०... एकीभावाय संवत्तति ।

५ १७. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोधनो होति, कोध-विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अक्कोधनो होति कोध-विनयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे०.. एकीभावाय संवत्तति ।

१८. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु अमक्खी होति, मक्ख-विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अमक्खी होति मक्ख-विनयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे०... एकीभावाय संवत्तति ।

R. 168 १९. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु असठो होति, साठेय्य-विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु असठो होति साठेय्य-विनयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे० .. एकीभावाय संवत्तति ।

B. 392 २०. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु अमायावी होति, माया-विनयस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु अमायावी होति माया-विनयस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे० .. एकीभावाय संवत्तति ।

२१. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु धम्मानं निसामकजातिको होति, धम्मनिसन्तिया वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु धम्मानं निसामकजातिको होति धम्मनिसन्तिया वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे०... एकीभावाय संवत्तति ।

२२. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु पटिसल्लानो होति, पटि-सल्लानस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु पटिसल्लानो होति पटिसल्लानस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो ... पे०... एकीभावाय संवत्तति ।

२३. “पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्माचारीनं पटिसन्थारको होति, पटिसन्थारकस्स वण्णवादी । यं पि, भिक्खवे, भिक्खु सब्रह्माचारीनं पटिसन्थारको होति पटिसन्थारकस्स वण्णवादी, अयं पि धम्मो पियताय गरुताय भावनाय सामञ्ज्ञाय एकीभावाय संवत्तति ।

२४. “एवरूपस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो किङ्चा पि न एवं इच्छा उप्पज्जेय्य — ‘अहो वत मं सब्रह्माचारी सक्करेय्युं गृहं करेय्युं मानेय्युं पूजेय्युं’ ति, अथ खो नं सब्रह्माचारी सक्करोन्ति गृहं करोन्ति मानेन्ति

पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विष्व सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले धर्मे पहीने समनुपस्सन्ति ।

२५. “सेव्यथापि, भिक्खवे, भद्रस्स अस्साजानीयस्स किञ्चा पि न एवं इच्छा उपज्जेय्य – ‘अहो वत मं मनुस्सा आजानीयट्टाने ठपेय्युं, आजानीयभोजनं च भोजेय्युं, आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जेय्युं’ ति, ५ अथ खो नं मनुस्सा आजानीयट्टाने च ठपेन्ति आजानीयभोजनं च भोजेन्ति आजानीयपरिमज्जनं च परिमज्जन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विष्व मनुस्सा तानि साठेय्यानि कूटेय्यानि जिम्भेय्यानि वङ्गेय्यानि पहीनानि समनुपस्सन्ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, एवरूपस्स भिक्खुनो किञ्चा पि न एवं १० इच्छा उपज्जेय्य – ‘अहो वत मं सब्रह्मचारी सक्करेय्युं गरुं करेय्युं मानेय्युं पूजेय्युं’ ति, अथ खो नं सब्रह्मचारी सक्करोन्ति गरुं करोन्ति मानेन्ति पूजेन्ति । तं किस्स हेतु ? तथा हिस्स, भिक्खवे, विष्व सब्रह्मचारी ते पापके अकुसले धर्मे पहीने समनुपस्सन्ति” ति ।

८. अवकोसकसुत्तं

१. “यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अवकोसकपरिभासको अरियूप- १५ B. 393 वादी” सब्रह्मचारीनं ठानमेतं ‘अवकासो’ यं सो दसञ्चं व्यसनानं अञ्जतरं व्यसनं निगच्छेय्य” । कतमेसं दसञ्चं ? अनधिगतं नाधिगच्छति, अधिगता परिहायति, सद्धर्मस्स न वोदायन्ति^१, सद्धर्मेसु वा अधिमनिको होति अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अञ्जतरं वा सङ्क्लिद्वुं आपत्ति आपज्जति, गाङ्घं वा रोगातङ्कं फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तव्येपं, २० सम्मूळ्हो कालं करोति, कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगर्ति विनिपातं निरयं उपपज्जति । यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अवकोसकपरिभासको अरियूपवादी सब्रह्मचारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो इमेसं दसञ्चं व्यसनानं अञ्जतरं व्यसनं निगच्छेय्य” ति ।

१. अरियूपवादी – सी०, स्था०, रो० । २-२. अट्टानमेतं अवकासो – सी०, स्था०, रो० । ३. न निगच्छेय्य – सी०, स्था०, रो० । ४. वोदायन्ति – सी०; वोदायति – स्था० ।

R. 170

६. कोकालिकमुत्तं

१. अथ खो कोकालिको भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्गमि;
उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्हो खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच –
२. “पापिच्छा, भन्ते, सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छानं
वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

३. दुतियं पि खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच –
“किञ्चा पि मे, भन्ते, भगवा सद्वायिको पञ्चविक्षिको, अथ खो पापिच्छा व
१० सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छानं वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

४. ततियं पि खो कोकालिको भिक्खु भगवन्तं एतदबोच –
“किञ्चा पि मे, भन्ते, भगवा सद्वायिको पञ्चविक्षिको, अथ खो पापिच्छा व
१५ सारिपुत्रमोगल्लाना, पापिकानं इच्छानं वसं गता” ति ।

“मा हेवं, कोकालिक, मा हेवं, कोकालिक ! पसादेहि, कोका-
लिक, सारिपुत्रमोगल्लानेसु चित्तं । पेसला सारिपुत्रमोगल्लाना” ति ।

५. अथ खो कोकालिको भिक्खु उट्टायासना भगवन्तं अभि-
वादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पक्कामि । अचिरपक्कन्तस्स च कोकालिकस्स
२० भिक्खुनो सासपमत्तीहि^१ पीछकाहि^२ सब्बो कायो फुटो^३ अहोसि । सासप-
मत्तियो हुत्वा मुगमत्तियो अहेसुं, मुगमत्तियो हुत्वा कलायमत्तियो
अहेसुं, कलायमत्तियो हुत्वा कोलट्टिमत्तियो अहेसुं, कोलट्टिमत्तियो हुत्वा
कोलमत्तियो अहेसुं, कोलमत्तियो हुत्वा आमलकमत्तियो अहेसुं, आमलक-
२५ मत्तियो हुत्वा तिण्डुकमत्तियो^४ अहेसुं, तिण्डुकमत्तियो हुत्वा, बेलुवसला-
टुकमत्तियो अहेसुं, बेलुवसलाटुकमत्तियो हुत्वा बिल्लमत्तियो^५ अहेसुं,
३० बिल्लमत्तियो हुत्वा पर्मिज्जसु, पुब्बं च लोहितं च पर्गर्हिसु । सो^६
सुदृ^७ कदलिपत्तेसु^८ सेति मच्छो व विसगिलितो^९ ।

B. 394

R. 171

१. सासपमत्तीहि – सी० । २. पिलकाहि – सी०; पिलकाहि – स्था०, रो० ।
३. फुटो – स्था० । ४. सी०, स्था०, रो० पौष्टकेसु नरिष । ५. बिल्लमत्तियो – स्था० ।
६-८. स्थासुव – सी०, स्था०, रो० । ७. कदलिपत्तेसु – स्था० । ८. विसगिलितो – स्था० ।

६. अथ सो तुरु^१ पच्चेकब्रह्मा^२ येन कोकालिको भिक्खु तेनुप-
सङ्कृमि; उपसङ्कृमित्वा वेहासे ठत्वा कोकालिकं भिक्खुं एतदबोच –
“पसादेहि, कोकालिक, सारिपुत्रभोगल्लानेसु चित्तं। पेसला सारिपुत्र-
मोगल्लाना” ति ।

“कोसि त्वं, आवुसो” ति ?

५

“अहं तुरु पच्चेकब्रह्मा” ति ।

“ननु त्वं, आवुसो, भगवता अनागामी व्याकतो, अथ किञ्चरहि
इषागतो ? पस्स यावं च ते इदं अपरद्धं” ति ।

७. अथ सो तुरु पच्चेकब्रह्मा कोकालिकं भिक्खुं गाथाहि
अज्जमासि –

१०

“पुरिसस्स हि जातस्स, कुठारी^३ जायते मुखे ।

याय छिन्दति अत्तानं, बालो दुभासितं भणं ॥

“यो निन्दियं पसंसति,
तं वा निन्दति यो पसंसियो ।
विचिनाति मुखेन सो कर्लि,
कलिना तेन सुखं न विन्दति ॥

१५

“अप्पमत्तको^४ अयं कलि,
यो अक्षेसु धनपराजयो ।
सब्बस्सा पि सहा पि अत्तना,
अयमेव महत्तरो कलि ।

२०

यो सुगतेसु मनं पद्मसये^५ ॥
“सतं सहस्सानं निरञ्जुदानं,
छर्त्तिसति पञ्च च अञ्जुदानि ।
यमरियगरही निरयं उपेति,
वाचं मनं च पणिधाय पापकं” ति ॥

B. 395

८. अथ सो कोकालिको भिक्खु तेनेव आवाधेन कालमकासि ।
कालङ्कृतो च कोकालिको भिक्खु पदुमं^६ निरयं^७ उपपञ्जति सारिपुत्र-
मोगल्लानेसु चित्तं आवातेत्वा ।

R. 172

१-१. तुरुपच्चेकब्रह्मा – सी०, दो०; तुरुपच्चेकब्रह्मा – स्या० । २. कुठारी – स्या० ।
३. अप्पमत्तो – सी०, स्या०, दो० । ४. पदोसये – सी०, स्या०, दो० । ५. पदुमनिरयं – सी०,
स्या० ।

६. अथ खो ब्रह्मा सहम्पति अभिकल्नाय रत्तिया अभिकल्न-
वण्णो केवलकप्यं जेतवनं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कृमि; उपसङ्कृ-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अद्वासि । एकमन्तं ठितो खो
ब्रह्मा सहम्पति भगवन्तं एतदवोच - “कोकालिको, भन्ते, भिक्खु
५ कालङ्कूतो । कालङ्कूतो च, भन्ते, कोकालिको भिक्खु पदुमं निरयं
उपपन्नो सारिपुत्तमोग्गलानेसु चित्तं आधातेत्वा” ति । इदमवोच ब्रह्मा
सहम्पति । इदं वत्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा तत्थेव-
न्तरधायि ।

१०. अथ खो भगवा तस्सा रत्तिया अच्चयेन भिक्खु आमन्तेसि -
१० “इमं, भिक्खुवे, रक्ति ब्रह्मा सहम्पति अभिकल्नाय रत्तिया अभिकल्न-
वण्णो केवलकप्यं जेतवनं ओभासेत्वा येनाहं तेनुपसङ्कृमि; उपसङ्कृमित्वा
मं अभिवादेत्वा एकमन्तं अद्वासि । एकमन्तं ठितो खो, भिक्खुवे, ब्रह्मा
सहम्पति मं एतदवोच - ‘कोकालिको, भन्ते, भिक्खु कालङ्कूतो; काल-
ङ्कूतो च, भन्ते, कोकालिको भिक्खु पदुमं निरयं उपपन्नो सारिपुत्त-
१५ मोग्गलानेसु चित्तं आधातेत्वा’ ति । इदमवोच, भिक्खुवे, ब्रह्मा सहम्पति ।
इदं वत्वा मं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा तत्थेवन्तरधायी” ति ।

११. एवं वृत्ते अञ्जातरो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच - “कीव
दीधं नु खो, भन्ते, पदुमे निरये आयुपमाणं” ति ?

R. 173 २० “दीधं खो, भिक्खु, पदुमे निरये आयुपमाणं । न तं सुकरं
सङ्कातुं - ‘एत्कानि वस्सानी ति वा एत्कानि वस्ससतानी ति वा
एत्कानि वस्ससहस्सानी ति वा एत्कानि वस्ससतसहस्सानी ति वा’” ति ।

“सक्का पन, भन्ते, उपमं कातुं” ति ?

B. 396 २५ “सक्का, भिक्खु,” ति भगवा अबोच - “सेय्यथापि, भिक्खु,
बीसतिखारिको कोसलको तिलवाहो ततो पुरिसो वस्ससतस्स वस्ससतस्स
अच्चयेन एकमेकं तिलं उद्धरेय । खिष्पतरं खो सो, भिक्खु, बीस-
तिखारिको कोसलको तिलवाहो इमिना उपक्कमेन परिक्षयं परियादानं
गच्छेय, न त्वेव एको अब्बुदो निरयो । सेय्यथापि, भिक्खु, बीसति
अब्बुदा निरया, एवमेको निरब्बुदो निरयो । सेय्यथापि, भिक्खु, बीसति
निरब्बुदा निरया, एवमेको अब्बो निरयो । सेय्यथापि, भिक्खु, बीसति

१. उपमा - स्याऽ, रो० ।

अबबा निरया, एवमेको अटटो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अट्टा निरया, एवमेको अहहो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अहहा निरया, एवमेको कुमुदो निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति कुमुदा निरया, एवमेको सोगन्धिको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति सोगन्धिका निरया, एवमेको उप्पलको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, ५ वीसति' उप्पलका निरया, एवमेको पुण्डरीको निरयो । सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति पुण्डरीका निरया, एवमेको पदुमो निरयो । पदुमं खो पन, भिक्खु, निरयं कोकालिको भिक्खु उपपन्नो सारिपुत्रमोगल्लानेमु चित्तं आधातेत्वा" ति ।

इदमबोच भगवा । इदं वत्वान्^१ सुगतो अथापरं एतदबोच १० सत्था —

"पुरिसस्स हि जातस्स, कुठारी जायते मुखे ।

R. 174

याय छिन्दति अत्तानं, वालो दुभासितं भण ॥

"यो निन्दियं पसंसति,

तं वा निन्दति यो पसंसियो ।

विचिनति मुखेन सो कलि,

कलिना तेन सुखं न विन्दति ॥

"अप्पमत्तको अयं कलि,

यो अक्खेसु धनपराजयो ।

सब्बस्सा पि सहा पि अत्तना,

अयमेव महत्तरो कलि ।

यो सुगतेसु मनं पदूसये ॥

"सतं सहस्सानं निरब्बुदानं,

छर्त्तिसति पञ्च च अब्बुदानि ।

यमरियगरही निरयं उपेति,

वाचं मनं च पणिधाय पापकं" ति ।

15

20

25

१०. खीणासवबलसुत्तं

१. अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो येन भगवा तेनपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीनं खो आयस्मन्तं सारिपुत्रं भगवा एतदबोच —

१. स्याऽ, दो० पौत्रसेमु नरिष । २. वस्वा — सी० ।

B. 397

२. “कति तु लो, सारिपुत, खीणासवस्स भिक्खुनो बलानि,
येहि बलेहि समन्वागतो खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति –
‘खीणा मे आसवा’” ति ?

R. 175

३. “दस, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो बलानि, येहि बलेहि
५ समन्वागतो खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति – ‘खीणा मे
आसवा’ ति । कतमानि दस ? इध, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो
ग्रनिच्छतो सब्बे सङ्घारा यथाभूतं सम्पर्पञ्जाय सुदिट्ठा होन्ति । यं
पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो ग्रनिच्छतो सब्बे सङ्घारा यथाभूतं
१0 सम्पर्पञ्जाय सुदिट्ठा होन्ति, इदं पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो बलं
होति, यं बलं आगम्म खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति –
‘खीणा मे आसवा’ ति ।

४. “पुन च परं, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो अङ्गारकासूपमा
कामा यथाभूतं सम्पर्पञ्जाय सुदिट्ठा होन्ति । यं पि, भन्ते, खीणा-
१5 सवस्स भिक्खुनो अङ्गारकासूपमा कामा यथाभूतं सम्पर्पञ्जाय सुदिट्ठा
होन्ति, इदं पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्म
खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति – ‘खीणा मे आसवा’ ति ।

५. “पुन च परं, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो विवेकनिन्दं चित्तं
होति विवेकपोणं विवेकपञ्चारं विवेकटुं नेक्षवम्माभिरतं व्यन्तीभूतं
२0 सब्बसो आसवट्टानियेहि धम्मेहि । यं पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो
विवेकनिन्दं चित्तं होति विवेकपोणं विवेकपञ्चारं विवेकटुं नेक्षवम्माभि-
रतं व्यन्तीभूतं सब्बसो आसवट्टानियेहि धम्मेहि, इदं पि, भन्ते, खीणा-
२5 सवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्म खीणासबो भिक्खु आसवानं
खयं पटिजानाति – ‘खीणा मे आसवा’ ति ।

६. “पुन च परं, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो चत्तारो सतिपट्टाना
२5 भाविता होन्ति सुभाविता । यं पि, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो
चत्तारो सतिपट्टाना भाविता होन्ति सुभाविता, इदं पि, भन्ते,
खीणासवस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं आगम्म खीणासबो भिक्खु
३0 आसवानं खयं पटिजानाति – ‘खीणा मे आसवा’ ति ।

७. “पुन च परं, भन्ते, खीणासवस्स भिक्खुनो चत्तारो सम्प-
३5 पर्पाना भाविता होन्ति सुभाविता ... पे०... चत्तारो इदिपादा भाविता

होन्ति सुभाविता ... पे०... पञ्च बलानि भावितानि
होन्ति सुभावितानि ... सत्त बोज्ज्ञा भाविता होन्ति सुभाविता ...
अरियो अद्विज्ञको मग्नो भावितो होति सुभावितो । यं पि, भन्ते, खीणा-
सबस्स भिक्खुनो अरियो अद्विज्ञको मग्नो भावितो होति सुभावितो, इदं
पि, भन्ते, खीणासबस्स भिक्खुनो बलं होति, यं बलं शागम्म खीणासबो ५
भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति – ‘खीणा मे आसवा’ ति ।

“इमानि खो, भन्ते, दस खीणासबस्स भिक्खुनो बलानि, येहि
बलेहि समझागतो खीणासबो भिक्खु आसवानं खयं पटिजानाति –
‘खीणा मे आसवा’” ति ।

येरवग्नो नवमो ।

तत्सुहानं

वाहनानन्दो^१ पुणियो^२, व्याकरं^३ कत्थ्यमानिको^४ ।

10

नप्ययक्कोसकोकालि^५, खीणासबबलेन^६ चा ति^७ ॥

—○—

१०. उपालिवग्नो

१. कामभोगीसुत्त

१. एकं समयं भगवा सावित्रियं विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डिको गहृपति येन भगवा
तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीनं खो अनाथपिण्डिकं गहृपति भगवा एतददोषं

15

२. “दसयिमे, गहृपति, कामभोगी सन्तो संविज्जमाना
लोकस्त्वम् । कतमे दस ? इध, गहृपति, एकच्चो कामभोगी अघम्मेन
भोगे परियेसति साहसेन; अघम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन न अत्तानं
सुखेति न “पीणेति” न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

R. 177

१-१. बाहुनो आनन्दा च – सी०; बाहुनो आनन्दो च – स्या०; बाहुनो आनन्दो
च – रो० । २-२. पुणियो च व्याकरण – सी०; पुणियो च व्याकरण – स्या०; पुणियो च
व्याकरण – रो० । ३. कत्थ्य अङ्गाविकरण – सी०; कत्थ्य अङ्गाविकरण – स्या० रो० ।
४-४. कोकालिको च बलानि चा – सी०, रो०; कोकालिको च बलानि च – स्या० ।
५-५. पीणेति – स्या०, रो० ।

B. 399

३. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन; अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

५. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन; अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति ।

५. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि; धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

६. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि; धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

१५. ७. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि; धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति ।

८. १८. ८. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

१०. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति, न संविभजति न पुञ्जानि करोति ।

B. 400

२५. १०. “इष पन, गहपति, एकच्चो कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन; धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति । ते च भोगे गवितो’ मुच्छितो अज्ञोपज्ञो’ भनादीनवदस्सादी अनिस्सरणपञ्चो परिमुञ्जति ।

११. “इष पन, गहपति, एकचो कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति अत्ताहसेन; अधम्मेन भोगे परियेसित्वा अत्ताहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति । ते च भोगे अवधितो अधूच्छ्वातो अनज्ञोपज्ञो आदीनवदस्तावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति ।

१२. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति ५ साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी तीहि ठानेहि गारख्यो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारख्यो । ‘न अत्तानं सुखेति न पीणेती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन गारख्यो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना १० तत्तियेन ठानेन गारख्यो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि तीहि ठानेहि गारख्यो ।

१३. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीहि ठानेहि गारख्यो एकेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारख्यो । ‘अत्तानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति इमिना दुतियेन ठानेन गारख्यो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीहि ठानेहि गारख्यो इमिना एकेन ठानेन पासंसो ।

१४. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी अधम्मेन भोगे परियेसति २० R. 179 साहसेन, अधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी एकेन ठानेन गारख्यो द्वीहि ठानेहि पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना एकेन ठानेन गारख्यो । ‘अत्तानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना २५ पठमेन ठानेन पासंसो । ‘संविभजति पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । अयं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन गारख्यो, इमेहि द्वीहि ठानेहि पासंसो ।

१५. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति सोहसेन पि असाहसेन पि, अम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन पि असाहसेन पि न अत्तानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि ३०

करोति, अयं, गहपति, कामभोगी एकेन ठानेन पासंसो तीर्हि ठानेहि गारख्यो । ‘धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना’ ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारख्यो । ‘न अतानं सुखेति न पीणेती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन ५ गारख्यो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना ततियेन ठानेन गारख्यो । अयं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन पासंसो इमेहि तीर्हि ठानेहि गारख्यो ।

१६. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि, धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन १० पि असाहसेन पि अतानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीर्हि ठानेहि पासंसो द्वीर्हि ठानेहि गारख्यो । ‘धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन गारख्यो । ‘अतानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन १५ पासंसो । ‘न संविभजति न पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन गारख्यो । अयं गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीर्हि ठानेहि पासंसो इमेहि द्वीर्हि ठानेहि गारख्यो ।

R. 180

B. 402

१७. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी धम्माधम्मेन भोगे परियेसति साहसेन पि असाहसेन पि, धम्माधम्मेन भोगे परियेसित्वा साहसेन २० पि असाहसेन पि अतानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी तीर्हि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारख्यो । ‘धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना’ ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । ‘अधम्मेन भोगे परियेसति साहसेना’ ति, इमिना एकेन ठानेन गारख्यो । ‘अतानं सुखेति पीणेती’ ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । ‘संविभजति पुञ्जानि करोती’ ति, इमिना ततियेन ठानेन पासंसो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि तीर्हि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारख्यो ।

१८. “तत्र, गहपति, व्यायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन न अतानं सुखेति न पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी ३० एकेन ठानेन पासंसो द्वीर्हि ठानेहि गारख्यो । धम्मेन भोगे परियेसति

असाहसेना' ति, इमिना एकेन ठानेन पासंसो । 'न अत्तानं सुखेति न पीणेती' ति, इमिना पठमेन ठानेन गारथ्यहो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन गारथ्यहो । अयं, गहपति, कामभोगी इमिना एकेन ठानेन पासंसो इमेहि द्वीहि ठानेहि गारथ्यहो ।

१६. "तत्र, गहपति, च्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति न संविभजति न पुञ्जानि करोति, अयं, गहपति, कामभोगी द्वीहि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारथ्यहो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'न संविभजति न पुञ्जानि करोती' ति इमिना १० एकेन ठानेन गारथ्यहो । अयं गहपति, कामभोगी इमेहि द्वीहि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारथ्यहो ।

R. 181

२० "तत्र, गहपति च्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे गधितो मुच्छितो अज्ञोपज्ञो अनादीनवदस्सावी अनिस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति, अयं, गहपति, कामभोगी तीहि ठानेहि पासंसो एकेन ठानेन गारथ्यहो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'संविभजति पुञ्जानि करोती' ति, इमिना ततियेन ठानेन पासंसो । 'ते च भोगे १५ गधितो मुच्छितो अज्ञोपज्ञो अनादीनवदस्सावी अनिस्सरणपञ्चो परिभुञ्जती' ति, इमिना एकेन ठानेन गारथ्यहो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि तीहि ठानेहि पासंसो इमिना एकेन ठानेन गारथ्यहो ।

B. 403

२१. "तत्र, गहपति, च्वायं कामभोगी धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं सुखेति पीणेति २५ संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अगधितो अमुच्छितो अनज्ञो-पञ्चो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति, अयं, गहपति, कामभोगी चतूहि ठानेहि पासंसो । 'धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेना' ति, इमिना पठमेन ठानेन पासंसो । 'अत्तानं सुखेति पीणेती' ति, इमिना दुतियेन ठानेन पासंसो । 'संविभजति पुञ्जानि करोती' ति, इमिना ३०

ततिमेन ठानेन पासंसो । 'ते च भोगे अगवितो अमुच्छ्वातो
अनज्ञोपज्ञो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जती' ति,
इमिना चतुर्थेन ठानेन पासंसो । अयं, गहपति, कामभोगी इमेहि
चतूर्थि ठानेहि पासंसो ।

- ५ २२. "इमे खो, गहपति, दस कामभोगी सत्तो संविज्जमाना
लोकस्मि । इमेसं खो, गहपति, दसन्नं कामभोगीनं व्यायं कामभोगी
१82 धम्मेन भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन
अत्तानं सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अगवितो
अमुच्छ्वातो अनज्ञोपज्ञो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति,
१० अयं इमेसं दसन्नं कामभोगीनं अग्नो च सेद्गो च पामोक्खो च उत्तमो च
पवरो च । सेयथापि, गहपति, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा
नवनीतं, नवनीतम्हा सप्ति, सप्तिम्हा सप्तिमण्डो तत्थ अगमक्खायति;
एवमेव खो, गहपति, इमेसं दसनां कामभोगीनं व्यायं कामभोगी धम्मेन
भोगे परियेसति असाहसेन, धम्मेन भोगे परियेसित्वा असाहसेन अत्तानं
४04 १५ सुखेति पीणेति संविभजति पुञ्जानि करोति, ते च भोगे अगवितो
अमुच्छ्वातो अनज्ञोपज्ञो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति,
अयं इमेसं दसन्नं कामभोगीनं अग्नो च सेद्गो च पामोक्खो च उत्तमो च
पवरो चा" ति ।

२. भयसुत्तं

१. अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति;
२० उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नं खो अनाथपिण्डिकं गहपति भगवा एतदबोच –

२. "यतो, खो, गहपति, अरियसावकल्स पञ्च भयानि वेरानि
वृपसन्तानि होन्ति, चतूर्थि च' सोतापत्तियज्ञेहि समझागतो होति, अरियो
चस्स आयो पञ्जाय सुदिद्गो होति सुप्पटिविद्गो, सो^३ आकङ्क्षमानो
२३ असना व अत्तानं व्याकरेत्य – 'खीणनिरयोम्हि खीणतिरञ्ज्ञानयोनि
खीणपेत्तिविसद्यो खीणापायदुग्गतिविनिपातो । सोतापज्ञोहमस्मि
भविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो" ति ।

३. “कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? यं, गहपति, पाणातिपाती पाणातिपातपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति, पाणातिपाता पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति न चेतसिकं पि’ दुक्खं ५ दोमनस्सं पटिसंबेदेति । पाणातिपाता पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति ।

“यं, गहपति, अदिभादायी ... पे०... कामेलुमिच्छायारी ... मुसावादी ... सुरामेरयमज्जपमादद्वायी सुरामेरयमज्जपमादद्वानपञ्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति १० चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति, सुरामेरयमज्जपमादद्वाना पटिविरतो नेव दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति न सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति न चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंबेदेति । सुरामेरय-मज्जपमादद्वाना पटिविरतस्स एवं तं भयं वेरं वूपसन्तं होति । इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।” १५

४. “कतमेहि चतुर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समझागतो होति ? इध, गहपति, अरियसावको बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समझागतो होति – ‘इति पि सो भगवा ... पे०... बुद्धो भगवा’ ति; धम्मे अवेच्चप्पसादेन समझागतो होति – ‘स्वाक्षरातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको अकालिको एहिपस्सिको श्रोपनेत्रियको पञ्चतं वेदितब्बो विच्छूही’ ति; सह्ये २० अवेच्चप्पसादेन समझागतो होति – ‘सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, उजुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, बायप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिदं चत्तारि पुरिसयुगानि अठु पुरिसपुगला, एस भगवतो सावकसङ्घो आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्खिनेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जखेतं लोकस्सा’ ति; २५ अरियकन्तेहि सीलेहि समझागतो होति ‘अखण्डेहि अच्छिद्देहि असबलेहि अकम्मासेहि भुजिस्सेहि’ विच्छुप्यसत्येहि अपरामट्टेहि समाधिसंवत्तनिकेहि । इमेहि चतुर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समझागतो होति ।

५. “कतमो चस्त अरियो आयो पञ्चाय सुदिद्धो होति सुप्पटि-

१. सी०, स्म०, रो० पीत्वकेतु नरिव । २. भुजिस्सेहि – सी०; भुजिज्जसेहि – स्म० ।

विद्वो ? इष्ठ, गहपति, अरियसावको इति पटिसञ्चक्षति – ‘इति इमर्स्मि सति इदं होति; इमस्तुप्यादा इदं उप्यज्जति; इमर्स्मि असति इदं न होति; इमस्स निरोधा इदं निहज्जन्ति, यदिदं – अविज्जापञ्चया सङ्कारा, सङ्कारपञ्चया विज्ञाणं, विज्ञाणपञ्चया नामरूपं, नामरूप-
 ५ पञ्चया सङ्कायतनं’, सङ्कायतनपञ्चया फस्तो, फस्तपञ्चया वेदना, वेदना-
 पञ्चया तण्हा, तण्हापञ्चया उपादानं, उपादानपञ्चया भवो, भवपञ्चया जाति, जातिपञ्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्बवन्ति, एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स समुदयो होति;
 १० अविज्जाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्कारनिरोधो ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स निरोधो होती’ ति । अथं चस्स अरियो जायो
 पञ्जाय सुविद्वो होति सुप्पटिविद्वो ।

B. 406

“यतो खो, गहपति, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि वेरानि वृपसन्तानि होन्ति, इमोहि च चतूर्हि सोतापत्तियज्ज्ञेहि समझागतो होति,
 १५ अथं’ चस्स’ अरियो जायो पञ्जाय सुविद्वो होति सुप्पटिविद्वो, सो आकङ्क्षामानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय – ‘खीणनिरयोग्नि खीण-
 तिरञ्जानयोनि^३ खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुर्गतिविनिपातो; सोता-
 पन्नोहमर्स्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायणो’ ति ।

३. किंविद्विक्षुतं

R. 185

१. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ-
 पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति दिवा दिवस्स
 २० सावत्थिया निक्खमि भगवन्तं दस्सनाय । अथ खो अनाथपिण्डिकस्स गहपतिस्स एतदहोसि – “अकालो खो ताव भगवन्तं दस्सनाय । पटि-
 सल्लीनो भगवा । मनोभावनीयानं पि भिक्खून् अकालो दस्सनाय । पटिसल्लीना मनोभावनीया भिक्खू । यन्मूनाहं येन अञ्जतित्थियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कमेय्यं” ति ।

२५ २. अथ, खो अनाथपिण्डिको गहपति येन अञ्जतित्थियानं परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कमि । तेन खो पन समयेन अञ्ज-

१. सङ्कायतनं – सी० । २-२. अयमस्स – सी० । ३. खीणतिरञ्जानयोनियो – सी० ।

तितिथ्या परिब्बाजका सङ्गम्म समागम्म उश्चादिनो उच्चासहमहासहा^१ अनेकविहितं तिरच्छानकथं कथेन्ता निसिन्ना होन्ति । अहसंसु खो ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका अनाथपिण्डकं गहपति द्वूरतो व आगच्छ्रुतं । दिस्वान अञ्जमञ्जां सण्ठापेसु^२ – “अप्पसहा भोन्तो होन्तु, मा भोन्तो सहमकत्थ । अयं अनाथपिण्डको गहपति आराम^३ आगच्छ्रुति समणस्स^५ गोतमस्स सावको । यावता खो पन समणस्स गोतमस्स सावका गिही ओदातवसना सावतिथ्यं पटिवसन्ति, अयं तेसं अञ्जतरो अनाथपिण्डको गहपति । अप्पसहकामा खो पन ते आयस्मन्तो अप्पसहविनीता अप्प-सहस्स वण्णवादिनो । अप्पेव नाम अप्पसहं परिसं विदित्वा उपसङ्क्षिप्तब्बं मञ्जेव्या^४” ति । अथ खो ते अञ्जतितिथ्या^५ परिब्बाजका^{१०} तुष्टी अहेसुं ।

३. अथ खो अनाथपिण्डको गहपति येन ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तित्वा तेहि अञ्जतितिथ्येहि परिब्बाजकेहि सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीय^६ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो अनाथपिण्डकं गहपति ते^{१५} अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका एतदबोचुं –

B. 188

B. 407

४. “वदेहि, गहपति, किंदिट्को समणो गोतमो” ति ?

“न खो अहं, भन्ते, भगवतो सब्बं दिट्टु जानामी” ति ।

“इति^७ किर त्वं, गहपति, न समणस्स गोतमस्स सब्बं दिट्टु जानासि; वदेहि, गहपति, किंदिट्का भिक्खू” ति ?²⁰

“भिक्खूनं पि खो अहं, भन्ते, न सब्बं दिट्टु जानामी” ति ।

“इति किर त्वं, गहपति, न समणस्स गोतमस्स सब्बं दिट्टु जानासि न पि भिक्खूनं सब्बं दिट्टु जानासि; वदेहि, गहपति, किंदिट्कोसि तुवं” ति ?

“एतं खो, भन्ते, अम्हेहि न दुक्करं व्याकातुं यंदिट्का मयं” ।²⁵

इहु ताव आयस्मन्तो यथासकानि दिट्कितानि व्याकरोन्तु, पञ्चापेतं अम्हेहि न दुक्करं भविस्सति व्याकातुं यंदिट्का मयं” ति ।

५. एवं वुते अञ्जतरो परिब्बाजको अनाथपिण्डकं गहपति

१. उच्चासहा महासहा – सी०, स्या०, रो० । २. सल्लपेसु – सी०, स्या० । ३. सी०, स्या०, रो० पोत्पकेसु नतिथ । ४. सी०, स्या०, रो० पोत्पकेसु नतिथ । ५. सारणीय – सी०, स्या०, रो० । ६. इतानि – स्या० । ७. मयं ति – सी०, स्या०, रो० ।

एतदबोच – “सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां ति – एवं-
दिट्ठिको अहं, गहपती” ति ।

अञ्जतरो पि खो परिब्बाजको अनाथपिण्डिकं गहपति एतद-
बोच – “अन्तवा लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां ति – एवंदिट्ठिको
अहं, गहपती” ति ।

अञ्जतरो पि खो परिब्बाजको अनाथपिण्डिकं गहपति एतद-
बोच – “अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ...
अञ्जां जीवं अञ्जां सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति
तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव
होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जां ति –
एवंदिट्ठिको अहं, गहपती” ति ।

६. एवं खुते अनाथपिण्डिको गहपति ते परिब्बाजके एतदबोच –
“यवायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह – ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं
मोघमञ्जां ति – एवंदिट्ठिको अहं, गहपती’ ति, इमस्स अयमायस्मतो
दिट्ठि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु उप्पन्ना परतोषोसपञ्चया”
वा । सा खो पनेसा दिट्ठि भूता सङ्घ्रता चेतयिता पटिञ्चसमुप्पन्ना ।
यं खो पन किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिञ्चसमुप्पन्नं तदनिञ्चं ।
यदनिञ्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेवेसो आयस्मा अल्लीनो, तदेवेसो
आयस्मा अज्ञापगतो ।

B. 187

B. 408 २० “यो पायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह – ‘अस्सतो लोको, इदमेव
सच्चं मोघमञ्जां ति – एवंदिट्ठिको अहं, गहपती’ ति, इमस्सा पि
अयमायस्मतो दिट्ठि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु उप्पन्ना
परतोषोसपञ्चया वा । सा खो पनेसा दिट्ठि भूता सङ्घ्रता चेतयिता
पटिञ्चसमुप्पन्ना । यं खो पन किञ्चित् भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिञ्च-
२५ समुप्पन्नं^१ तदनिञ्चं । यदनिञ्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेवेसो आयस्मा
अल्लीनो, तदेवेसो आयस्मा अज्ञापगतो ।

“यो पायं, भन्ते, आयस्मा एवमाह – ‘अन्तवा लोको ... पे०...
अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जां जीवं अञ्जां सरीरं ...
होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति

१. परतोषोसपञ्चया – शी०, स्था०, रो० । २. तदेवेसो – शी०, स्था०, रो० ।
३. पटिञ्चसमुप्पन्ना – शी० ।

“ च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जो ति – एवंदिट्टिको अहं, गहपती’ ति, इमस्ता पि अयमायस्मतो दिट्टि अत्तनो वा अयोनिसोमनसिकारहेतु उप्पज्ञा परतोषोसपच्छया वा । सा खो पनेसा दिट्टि भूता सङ्घ्रता चेतयिता पटिच्चसमुप्पज्ञा । यं खो पन किञ्चिच भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्च- ५ समुप्पञ्चं तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेवेसो आयस्मा अल्लीनो, तदेवेसो आयस्मा अज्ञापगतो” ति ।

७. एवं बुते ते परिब्बाजका अनाथपिण्डकं गहपतिं एतद-
दोचुं – “ब्याकतानि खो, गहपति, अम्हेहि सब्बेहेव यथासकानि दिट्टि-
गतानि । बदेहि, गहपति, किंदिट्टिकोसि तुवं” ति ? १०

“यं खो, भन्ते, किञ्चिच भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुप्पञ्चं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । ‘यं दुक्खं तं नेतं मम, नेसोहमस्मि, न
मेसो अत्ता’ ति – एवंदिट्टिको अहं, भन्ते” ति ।

“यं खो, गहपति, किञ्चिच भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुप्पञ्चं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । यं दुक्खं तदेव त्वं, गहपति, अल्लीनो, १५
तदेव त्वं, गहपति, अज्ञापगतो” ति ।

“यं खो, भन्ते, किञ्चिच भूतं सङ्घ्रतं चेतयितं पटिच्चसमुप्पञ्चं
तदनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं । ‘यं दुक्खं तं नेतं मम, नेसोहमस्मि,
न मेसो अत्ता’ ति – एवमेतं यथाभूतं सम्पर्पञ्चाय सुदिष्टुं । तस्स च
उत्तरि निस्सरणं यथाभूतं पजानामी” ति । २०

८. एवं बुते ते परिब्बाजका तुण्हीभूता मङ्कुभूता पत्तक्खन्वा
अधोमुखा पज्ञायन्ता अप्पटिभाना निसीर्दिसु । अथ खो अनाथपिण्डको
गहपति ते परिब्बाजके तुण्हीभूते मङ्कुभूते पत्तक्खन्वे अधोमुखे पज्ञायन्ते
अप्पटिभाने विदित्वा उद्गायासना येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा
भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिङ्गो खो अनाथ- २५
पिण्डिको गहपति यावतको अहोसि तेहि अञ्जनतित्यियेहि परिब्बाजकेहि
सर्दि कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

“साधु साधु, गहपति ! एवं खो ते, गहपति, मोघपुरिसा कालेन
कालं सहधर्मेन सुनिगगहितं निगहेत्वा” ति ।

९. अथ खो भगवा अनाथपिण्डकं गहपतिं धन्मिया कथाय ३०
सन्दस्सेसि समादपेसि समुत्तेजेमि सम्पहंसेसि । अथ खो अनाथपिण्डिको

R. 188

10

B. 409

R. 189

गहपति भगवता धम्मया कथाय सन्दस्तिं समादपितो समुत्तेजितो
सम्पहंसितो उद्गायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदविशेषं कर्त्वा पक्कामि ।

१०. अथ खो भगवा अचिरपक्कन्ते अनाथपिण्डके गहपतिम्-
भिक्खु आमन्तेसि – “यो पि सो, भिक्खवे, भिक्खु वस्ससतुपसम्पन्नो”
५ इमर्स्म धम्मविनये, सो पि एवमेव अञ्जतितिथ्ये परिब्बाजके सह-
धम्मेन सुनिग्नहितं निगणहेय्य^२ यथा तं अनाथपिण्डकेन गहपतिना
निगणहिता” ति ।

४. वज्जियमाहितसुतं

१. एकं समयं भगवा चम्पायं विहरति गगराय पोक्खरणिया
तीरे । अथ खो वज्जियमाहितो गहपति दिवा दिवस्स चम्पाय निक्खमि
१० भगवन्तं दस्सनाय । अथ खो वज्जियमाहितस्स गहपतिस्स एतदहोसि –
“अकालो खो ताव भगवन्तं दस्सनाय । पटिसल्लीनो भगवा । मनो-
भावनीयानं पि भिक्खूनं अकालो दस्सनाय । पटिसल्लीना मनोभावनीया
पि भिक्खु । यशूनाहं येन अञ्जतितिथ्यानं परिब्बाजकानं आरामो
तेनुपसङ्कमेयं” ति ।

B. 410 १५ २. अथ खो वज्जियमाहितो गहपति येन अञ्जतितिथ्यानं
परिब्बाजकानं आरामो तेनुपसङ्कमि । तेन खो पन समयेन ते अञ्ज-
तितिथ्या परिब्बाजका सङ्गम्म समागम्म उच्चादिनो उच्चासहमहासहा
अनेकविहितं तिरच्छानकथं कथेन्ता निसन्ना होन्ति । अद्वसंसु खो ते
अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका वज्जियमाहितं गहपति दूरतो व आगच्छन्तं ।
२० दिस्वान^३ अञ्जमञ्जां सण्ठापेसु – “अप्पसद्वा भोन्तो होन्तु । मा भोन्तो
सद्वमकथ । अयं वज्जियमाहितो गहपति आगच्छति समणस्स गोतमस्स
२५ सावको । यावता खो पन समणस्स गोतमस्स सावका गिही
ओदातवसना चम्पायं पटिवसन्ति, अयं तेसं अञ्जतरो वज्जियमाहितो
गहपति । अप्पसद्वामा खो पन ते आयस्मन्तो अप्पसद्विनीता अप्प-
२५ सद्वस्स वणवादिनो । अप्पेव नाम अप्पसद्वं परिसं विदित्वा उपसङ्क-
मितब्बं मञ्जेया” ति । अथ खो ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका
तुष्णी अहेसु ।

१. दीवरतं भवेति धम्मो – स्याऽ । २. निगणहेय्य – स्याऽ । ३. दिस्वा – सी० ।

३. अथ खो वज्जियमाहितो गहपति येन ते अङ्गतित्थिया परिब्बाजका तेनुपसङ्क्षमि; उपसङ्क्षमित्वा तेहि अङ्गतित्थियेहि परिब्बाजकेहि सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो वज्जियमाहितं गहपति ते अङ्गतित्थिया परिब्बाजका एतदवोचुं – “सच्चं किर, गहपति, समणो^५ गोतमो सब्बं तपं गरहति, सब्बं तपर्स्स लूकाजीवि एकंसेन उपक्रोक्षति उपवदती” ति ?

“न खो, भन्ते, भगवा सब्बं तपं गरहति न पि सब्बं तपर्स्स लूकाजीवि एकंसेन उपक्रोक्षति उपवदति । गारखं खो, भन्ते, भगवा गरहति, पसंसितब्बं^{१०} पसंसति । गारखं खो पन, भन्ते, भगवा गरहन्तो पसंसितब्बं पसंसन्तो विभजवादो^{११} भगवा । न सो भगवा एत्य एकंस-वादो^{१२} ति ।

४. एवं वृते अङ्गातरो परिब्बाजको वज्जियमाहितं गहपति एतदवोच – “आगमेहि त्वं, गहपति, यस्स त्वं समणस्स गोतमस्स वण्णं भासति, समणो^{१३} गोतमो वेनयिको अप्पञ्जन्तिको” ति ?^{१५}

“एत्य पाहं, भन्ते, आयस्मन्ते वक्षामि सहवस्मेन – ‘इदं कुसलं’ ति, भन्ते, भगवता पञ्जतं; ‘इदं अकुसलं’ ति, भन्ते, भगवता पञ्जतं । इति कुसलाकुसलं भगवा पञ्जापयमानो सपञ्जन्तिको भगवा; न सो भगवा वेनयिको अप्पञ्जन्तिको” ति ।

५. एवं वृते ते^{२०} परिब्बाजका तुण्हीभूता मङ्कुभूता पत्त-क्षत्वन्धा अधोमुखा पञ्जायन्ता अप्पटिभाना^{२१} निसीदिसु । अथ खो वज्जियमाहितो गहपति ते परिब्बाजके तुण्हीभूते मङ्कुभूते पत्तक्षत्वन्धे अधोमुखे पञ्जायन्ते अप्पटिभाने विदित्वा उद्घायासना येन भगवा तेनुप-सङ्क्षमि; उपसङ्क्षमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो वज्जियमाहितो गहपति यावतको अहोसि तेहि^{२५} अङ्गतित्थियेहि परिब्बाजकेहि सर्दि कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

६. “साधु साधु, गहपति ! एवं खो ते, गहपति, मोघपुरिसा कालेन कालं सहवस्मेन सुनिग्नहितं निग्नहेतव्वा । नाहं, गहपति, सब्बं

१. पसंसिवं – सी०, स्या०, रो० । २. विभजवादी – स्या० । ३. एकंसवादी – स्या० । ४. सी समणो – सी०, स्या०, रो० । ५. स्या० पोत्वके नत्य । ६. अप्पटिभाना – स्या०; अप्पटिभाने – रो० ।

तपं तपितब्बं ति वदामि; न च' पनाहं, गहपति, सब्बं तपं न तपितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बं समादानं समादितब्बं ति वदामि; न पनाहं, गहपति, सब्बं समादानं न समादितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बं पधानं न पदहितब्बं ति वदामि; न पनाहं, गहपति, सब्बं पधानं न पदहितब्बं ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बो पटिनिस्सग्मो पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि । न पनाहं, गहपति, सब्बो पटिनिस्सग्मो न पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि; नाहं, गहपति, सब्बा^३ विमुत्ति^४ विमुच्चितब्बा ति वदामि ।

10 “यं हि, गहपति, तपं तपतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं तपं न तपितब्बं ति वदामि । यं च ख्वास्स गहपति, तपं तपतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ति, एवरूपं तपं तपितब्बं ति वदामि ।

R. 192

15 “यं हि, गहपति, समादानं समादियतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं समादानं न समादितब्बं ति वदामि । यं च ख्वास्स, गहपति, समादानं समादियतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ति, एवरूपं समादानं समादितब्बं ति वदामि ।

20 “यं हि, गहपति, पधानं पदहतो अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपं पधानं न पदहितब्बं ति वदामि । यं च ख्वास्स, गहपति, पधानं पदहतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति कुसला धम्मा अभिवडुन्ति, एवरूपं पधानं पदहितब्बं ति वदामि ।

B. 412

25 “यं हि, गहपति, पटिनिस्सग्मं पटिनिस्सज्जितो^५ अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपो पटिनिस्सग्मो न पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि । यं च ख्वास्स, गहपति, पटिनिस्सग्मं पटिनिस्सज्जितो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ति, एवरूपो पटिनिस्सग्मो पटिनिस्सज्जितब्बो ति वदामि ।

“यं हि, गहपति, विमुत्ति विमुच्चतो^६ अकुसला धम्मा अभिवडुन्ति, कुसला धम्मा परिहायन्ति, एवरूपा विमुत्ति न विमुच्चितब्बा

१. सी०, स्या०, रो० पोत्थकेतु नरिय । २-२. सब्बं विमुत्ति – स्या० । ३. पटिनिस्सज्जितो – सी० । ४. विमुच्चयतो – सी० ।

ति वदामि । यं च स्वास्स, गहपति, विमुर्ति विमुच्चतो अकुसला धम्मा परिहायन्ति, कुसला धम्मा अभिवडुन्ति, एवरुपा विमुत्ति विमुच्चतब्बा ति वदामीं” ति ।

अथ खो वज्जियमाहिते गहपति भगवता धम्मिया कथाय सन्दस्सितो समादिपितो समुत्तेजितो सम्पहंसितो उद्गायासना भगवन्तं ५ अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पवकामि ।

७. अथ खो भगवा अचिरपक्कन्ते वज्जियमाहिते गहपतिम्हि भिक्खु आमन्तेसि – “यो पि सो”, भिक्खवे, भिक्खु” दीघरत्तं अप्परज्जक्षो” इमस्मि धम्मविनये, सो पि एवमेव^१ अञ्जतितिये परिब्बाजके सहधम्मेन सुनिगगहितं निगगहेय्य यथा तं वज्जियमाहितेन गहपतिना १० निगगहिता” ति ।

५. उत्तियसुतं

१. अथ खो उत्तियो परिब्बाजको येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवता सर्वदा सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो उत्तियो परिब्बाजको भगवन्तं एतदबोच – १५

R. 193

२. “किं नु खो, भो गोतम, सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति ?

“अव्याकतं खो एतं”, उत्तिय, मया – ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति ।

“किं पन, भो गोतम, असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघ- २० मञ्जनं” ति ?

“एतं पि खो, उत्तिय, अव्याकतं मया – ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जनं” ति ।

“किं नु खो, भो गोतम, अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ... होति तथा- २५ गतो परं भरणा ... न होति तथागतो परं भरणा ... होति च न च होति

16

B. 413

१-१. खो चिक्ष्मृ - स्था०; खो चिक्ष्मृ - रो० । २. अप्परज्जक्षो - स्था० । ३. एवमेव - स्था०, रो० । ४. एवं - सी० ।

तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति ?

“एतं पि खो, उत्तिय, अव्याकतं भया – ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

५ “किं नु खो, भो गोतम, सस्ततो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति, इति पुढो समानो ‘अव्याकतं खो एतं, उत्तिय, भया – सस्ततो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति वदेसि ।

“किं पन, भो गोतम, असस्ततो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति, इति पुढो समानो – ‘एतं पि खो, उत्तिय, अव्याकतं १० भया असस्ततो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति वदेसि ।

“किं नु खो, भो गोतम, अनन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जं जीवं अञ्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथा-गतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव १५ सच्चं मोघमञ्जं” ति, इति पुढो समानो – ‘एतं पि खो, उत्तिय, अव्याकतं भया – ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं” ति वदेसि । अथ किञ्चरहि भोता गोतमेन व्याकतं” ति ?

“अभिञ्जाय” खो अहं, उत्तिय, सावकानं धम्मं देसेमि सत्तानं विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिकमाय दुखदोमनस्सानं अत्थङ्गमाय २० आयस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छकिरियाय” ति ।

“यं पनेतं भवं गोतमो अभिञ्जाय” सावकानं धम्मं देसेसि^३ सत्तानं विसुद्धिया सोकपरिदेवानं समतिकमाय दुखदोमनस्सानं अत्थङ्गमाय आयस्स अधिगमाय निब्बानस्स सच्छकिरियाय, सब्बो वा^४ तेन लोको नीयति” उपड्हो वा तिभागो वा” ति ? एवं वुत्ते भगवा तुष्टी २५ अहोसि ।

३. अथ खो आयस्मतो आनन्दस्स एतदहोसि – “मा हेवं खो उत्तियो परिब्बाजको पापकं दिट्ठिगतं पटिलभि” – ‘सब्बसामुक्कंसिकं” वत मे समणो गोतमो पञ्चं पुढो संसादेति, नो विस्सज्जेति, न नूनं

१. अभिञ्जा – स्याऽ । २. अभिञ्जाय अभिञ्जाय – सी० । ३. देसेति – सी० । ४. च – रो० । ५. नीयिस्सति – सी०; नियास्सति – स्याऽ; निय्यस्सति – रो० । ६. पटि-लभि – सी०, रो० । ७. सब्बा सामुक्कंसिकं – सी०; सब्बं सामुक्कंसिकं – स्याऽ । दूस. नून च – स्याऽ ।

विसहृती' ति । तदस्स उत्तियस्स परिव्वाजकस्स दीघरत्तं अहिताय
दुक्षाया" ति ।

४. अथ खो आयस्मा आनन्दो उत्तियं परिव्वाजकं एतदबोच –
“तेनहावुसो उत्तिय, उपमं ते करिस्सामि । उपमाय मिषेकच्चे”
विन्दू पुरिसा भासितस्स अत्यं आजानन्ति । सेव्यथापि, आवुसो ५
उत्तिय, रञ्जो पञ्चन्तिमं नगरं दञ्छुद्वापं^३ दञ्छपाकारतोरणं एक-
द्वारं । तत्रस्स दोवारिको पञ्छितो व्यत्तो^४ मेघावी अञ्जातानं निवारेता
आतानं पवेसेता । सो तस्स नगरस्स समन्ता अनुपरियायपथं^५
अनुकक्षमति^६ । अनुपरियायपथं अनुकक्षमानो न पस्सेव्य पाकारसन्धि
वा पाकारविवरं वा, अन्तमसो विळारनिक्षमनमत्तं^७ पि । नो च १०
ख्वास्स एवं ज्ञाणं होति – ‘एत्का पाणा इमं नगरं पविसन्ति वा
निक्षमन्ति वा’ ति । अथ ख्वास्स एवमेत्य होति – ‘ये खो केचि ओळा-
रिका पाणा इमं नगरं पविसन्ति वा निक्षमन्ति वा, सब्बे ते इमिना
द्वारेन पविसन्ति वा निक्षमन्ति वा’ ति ।

R. 195

“एवमेव खो, आवुसो उत्तिय, न^८ तथागतस्स एवं उस्मुकं १५
होति – ‘सब्बो वा तेन लोको नीयति, उपञ्चो वा, तिभागो वा’ ति ।
अथ खो एवमेत्य तथागतस्स होति – ‘ये खो केचि लोकम्हा नीयिसु वा
नीयन्ति वा नीयिसन्ति वा, सब्बे ते पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उप-
किकलेसे पञ्चाय दुब्बलीकरणे, चतूर्सु सतिपट्टानेसु सुष्पतिद्वितचित्ता, सत्त
बोज्जङ्गे यथाभूतं भावेत्वा । एवमेते लोकम्हा नीयिसु वा नीयन्ति वा २०
नीयिसन्ति वा’ ति । यदेव खो त्वं, आवुसो उत्तिय, भगवन्तं पञ्चं^९
अपुच्छ्व^{१०} तदेवेतं पञ्चं भगवन्तं अञ्जेन परियायेन अपुच्छ्व । तस्मा
ते तं भगवा न व्याकासी” ति ।

६. कोक्षनुद्वसुतं

१. “एकं समयं आयस्मा आनन्दो राजगहे^{११} विहरति तपोदा-
रामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो^{१२} रत्तिया पञ्चूससमयं पञ्चुद्वाय येन २५
तपोदा तेनुपसङ्क्षिप्ति गतानि परिसिद्धिच्छुतुं । तपोदे” गतानि परि-

B. 415,
R. 196

१. पि मिषेकच्चे – सी० । २. दञ्छुद्वाप – सी०, रो०; त दञ्छुद्वालं – स्या० ।
३. विषतो – सी० । ४-५. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । ६. विळारनिस्सक्कनमत्तं – सी० । विळारनिस्सक्कनमत्तं – स्या० । विळारनिस्सक्कनमत्तं – रो० । ७. तं – सी० । ८. इमं
पञ्च – स्या० । ९. आपुच्छ्व – सी० । १०-११. स्या० पोत्यके नत्यि । १०. तपोदाय – स्या०, रो० ।

सिञ्चित्वा पञ्चुतरित्वा एकचीवरो अद्भुति गतानि पुञ्चापयमानो । कोकनुदो पि खो परिब्बाजको रसिया पञ्चूससमयं पञ्चुद्धाय येन तपोदा तेनुपसङ्घमि गतानि परिसिञ्चितुं । अहसा खो कोकनुदो परिब्बाजको आयस्मन्तं आनन्दं दूरतो व आगच्छन्तं । दिस्वान आयस्मन्तं आनन्दं

५ एतदबोच –

२. “कवेत्य”, आवुसो” ति ?

“अहमावुसो, भिक्खू” ति ।

“कतमेसं, आवुसो, भिक्खून्” ति ?

“समणानं, आवुसो, सक्यपुत्तियानं” ति ।

१० “पुञ्चेय्याम मयं आयस्मन्तं किञ्चिदेव देसं, सचे आयस्मा ओकासं करोति पञ्चस्तो वेय्याकरणाया” ति ।

“पुञ्चावुसो, सुत्वा वेदिस्सामा” ति ।

“कि नु खो, भो, ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति – एवंदिट्टि भवं” ति ?

१५ “न खो अहं, आवुसो, एवंदिट्टि – ‘सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

“कि पन, भो, ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’ ति – एवंदिट्टि भवं” ति ?

२० “न खो अहं, आवुसो, एवंदिट्टि – ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

R. 197
“कि नु खो, भो, अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जं जीवं अञ्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं ति – एवंदिट्टि भवं” ति ?

२५ “न खो अहं, आवुसो, एवंदिट्टि – ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोघमञ्जं’” ति ।

B. 416
“तेन हि भवं न जानाति, न पस्सती” ति ?

१. को तेत्य – सी०; क्षत्य – रो० । २. एवंदिट्टि – सी०; एवंदिट्टिको – स्था० ।

“न खो अहं, आवुसो, न जानामि न पस्सामि । जानामहं, आवुसो, पस्सामी” ति ।

३. “किं तु खो, भो, सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं ति – एवंदिट्ठि भवं” ति, इति पुट्ठो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवंदिट्ठि – सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं’ ति वदेसि । ५

“किं पन, भो, असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं ति – एवंदिट्ठि भवं” ति, इति पुट्ठो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवं-दिट्ठि – असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं’ ति वदेसि ।

“किं तु खो, भो, अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जं जीवं अञ्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा १० ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथागतो परं मरणा ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोष-मञ्जं ति – एवंदिट्ठि भवं ति, इति पुट्ठो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, एवंदिट्ठि – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं’ ति वदेसि । १५

“तेन हि भवं न जानाति न पस्सती” ति, इति पुट्ठो समानो – ‘न खो अहं, आवुसो, न जानामि न पस्सामि । जानामहं, आवुसो, पस्सामी’ ति वदेसि । यथा कथं पनावुसो, इमस्स भासितस्स अत्थो दट्टब्बो” ति ?

४. “सस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं” ति खो, २० आवुसो, दिट्ठिगतमेतं । ‘असस्सतो लोको, इदमेव सच्चं मोषमञ्जं’ ति खो, आवुसो, दिट्ठिगतमेतं । अन्तवा लोको ... पे०... अनन्तवा लोको ... तं जीवं तं सरीरं ... अञ्जं जीवं अञ्जं सरीरं ... होति तथागतो परं मरणा ... न होति तथागतो परं मरणा ... होति च न च होति तथा-गतो परं मरणा ... ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा, इदमेव २५ सच्चं मोषमञ्जं’ ति खो, आवुसो, दिट्ठिगतमेतं ।

“यावता, आवुसो, दिट्ठिगता यावता दिट्ठिहृषिहृषिनं दिट्ठिपरियुद्धानं दिट्ठिसमुद्धानं दिट्ठिसमुद्धातो”, तमहं जानामि तमहं

१-१. विहृष्णुना भविहृष्णुन परियुद्धान समुद्धान समुद्धातो – सी०; दिट्ठिहृषिहृषिनं परियुद्धानं समुद्धातो – स्या०; विहृष्णुन-भविहृष्णुन-परियुद्धान-समुद्धान-समुद्धातो – दो० ।

पस्तामि । तमहं जानन्तो तमहं पस्तन्तो क्याहं वक्षामि – ‘न जानामि न पस्तामी’ ति ? जानामहं, आवुसो, पस्तामी” ति ।

“को नामो आयस्मा, कथं च पनायस्मन्तं सब्रह्मचारी जानन्ती” ति ?

५ “आनन्दो” ति खो मे, आवुसो, नामं । ‘आनन्दो’ ति च पन मं सब्रह्मचारी जानन्ती” ति ।

“भावचरियेन वत किर, भो”, सद्गुरु मन्त्रयमाना न जानिन्है^३ – ‘आयस्मा आनन्दो’ ति । सचे हि मयं जानेयाम^४ – ‘अयं आयस्मा आनन्दो’ ति, एत्कं पि नो नप्पटिभासेय । खमतु च मे आयस्मा १० आनन्दो” ति ।

७. आहुनेय्यसुत्तं

१. “दसहि, भिक्षवे, धर्मेहि समझागतो भिक्षु आहुनेय्यो होति पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जक्षेत्रं लोकस्त । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्षवे, भिक्षु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसंवृतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु १५ भयदस्तावी, समादाय सिक्षति सिक्षापदेसु ।

२. “बहुस्सुतो होति सुतधरो सुतसन्धिचयो । ये ते धर्मा आदिकल्याणा मज्जोकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्थ^५” सब्यञ्जनं केवलपरिपृष्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्त धर्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्ठिया २० सुप्पटिविद्वा ।

३. “कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो ।

४. सम्मादिट्ठिको होति सम्मादस्सनेन समझागतो ।

५. “अनेकविहितं इद्धिविधं पच्छनुभोति – एको पि हुत्वा बहुधा होति; बहुधा पि हुत्वा एको होति; आविभावं, तिरोभावं; तिरोकुहुं^६ २५ तिरोपाकारं तिरोपब्बतं असज्जमानो गच्छति, सेव्यथापि आकासे; पथविया पि उम्मुज्जनिमुज्जं करोति, सेव्यथापि उदके; उदके पि

१. सञ्जानन्ती – स्याऽ । २. भ्रोता – सी०, रो० । ३. जानिन्हा – स्याऽ ।

४. सञ्जनेय्याम – सी०, स्याऽ, रो० । ५. तत्त्वं – सी० । ६. तिरोकुहुं – म० ।

अभिज्जमाने गच्छति, सेष्यथापि पथवियं; आकासे पि पल्लक्षेन कमति, सेष्यथापि पक्की संकुणो; इमे पि चन्द्रिमसुरिये एवंमहिदिके एवंमहानुभावे पाणिना' परामसति' परिमज्जति, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेति ।

६. "दिव्बाय सोतधातुया विसुद्धाय अतिकक्षतमानुसिकाय उभो ५
सहे सुणाति दिव्बे च मानुसे च ये दूरे सन्ति के च ।

७. "परसत्तानं परयुगलानं चेतसा चेतो परिच्च पजानाति ।
सरागं वा चित्तं 'सरागं चित्तं' ति पजानाति; वीतरागं वा चित्तं 'वीतरागं चित्तं' ति पजानाति; सदौसं वा चित्तं ... पे०... वीतदोसं वा चित्तं ... पे०... समोहं वा चित्तं ... वीतमोहं वा चित्तं ... सङ्ख्यात्तं वा चित्तं ... १०
चिकित्तं वा चित्तं ... महगतं वा चित्तं ... अमहगतं वा चित्तं ... सउत्तरं वा चित्तं ... अनुत्तरं वा चित्तं ... समाहितं वा चित्तं ... असमाहितं वा चित्तं ... विमुतं वा चित्तं ... अविमुतं वा चित्तं 'अविमुतं चित्तं' ति पजानाति ।

८. "अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, सेष्यथीदं – एकं १५
पि जाति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चतस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो बीसं पि जातियो तिसं पि जातियो चत्तालीसं' पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि अनेके पि संवट्टकप्ये अनेके पि विवट्टकप्ये अनेके पि संवट्टविवट्टकप्ये – 'अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो २० एवंसुखदुखपटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि^३; तत्रापासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखपटि-संवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो' ति, इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ।

९. "दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्षतमानुसकेन सत्ते पस्सति २५
चबमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुरगते यथा-कम्मूणे सत्ते पजानाति – 'इमे वत् खो भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समझागता वचीदुच्चरितेन समझागता भनोदुच्चरितेन समझागता अरि-

R. 200

B. 419

१-१. पाणिना परिमषति – सी० । २. चत्तारीसं – सी०; चत्ताळीसं – स्या० ।
३. उपादि – सी० । ४. इधूपपन्नो – सी०, रो०; इधूपपन्नो – स्या० ।

यानं उपवादका मिच्छादिट्कम्भसमादाना, ते कायस्स
 भेदा परं मरणा अपायं दुर्गार्ति विनिपातं निरयं उपपश्चा; इमे वा वन
 भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समझागता वचीसुचरितेन समझागता मनी-
 सुचरितेन समझागता अरियानं अनुपवादका सम्मादिट्का सम्मादिट्का
 ५ कम्भसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा सुर्ति सम्बं लोकं उपपश्चा’
 ति । इति दिव्वेन चकखुना विसुद्धेन अतिकक्षतमानुसकेन सत्ते पस्सति
 चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुरगते यथा-
 कम्भूपगे सत्ते पजानाति ।

R. 201 १० “आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति
 १० दिट्वे धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । इमेहि
 खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागतो भिक्खु आहुनेय्यो होति
 पाहुनेय्यो दक्खिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जावसेत्
 लोकस्सा” ति ।

८. घेरसुत्त

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समझागतो थेरो भिक्खु यस्सं
 १५ यस्सं दिसायं विहरति, फासुयेव विहरति । कतमेहि दसहि ? थेरो
 होति रत्तञ्जू चिरपञ्चजितो, सीलवा होति ... पे०... समादाय सिक्खति
 सिक्खापदेसु, बहुसुतो होति ... पे०... दिट्या सुप्पटिविद्वा^१, उभयानि
 खो पनस्स पातिमोक्खानि वित्थारेन स्वागतानि होन्ति सुविभत्तानि
 सुप्पवत्तीनि सुविनिच्छतानि सुत्तसो अनुव्यञ्जनसो, अधिकरण-
 २० समुप्पादवूपसमकुसलो होति, धम्मकामो होति पियसमुदाहारो अभिधम्मे
 अभिविनये उळारपामोज्जो^२, सन्तुद्वो होति इतरीतरचीवरपिण्डपात-
 सेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारेन, पासादिको होति अभिकक्षत-
 पटिकक्षते^३ सुसंबुतो अन्तरघरे^४ निसज्जाय, चतुन्नं ज्ञानानं आभि-
 चेतसिकानं दिट्वधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिच्छलाभी
 २५ अकसिरलाभी, आसवानं च खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति
 दिट्वे धम्मे सयं अभिञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहरति । इमेहि

१. सुप्पटिविद्वा – सी०, स्या०, रो० । २. उळारपामोज्जो – सी०, स्या०, रो० ।

३. अभिकक्षते पटिकक्षते – सी० । ४. अन्तरघरे पि – सी०, स्या०, रो० ।

खो, भिक्खुवे, दसहि धम्मेहि समझागतो थेरो भिक्खु यस्सं यस्सं दिसायं विहरति, फासुथेव विहरती” ति ।

६. उपालिमुत्तं

१. अथ खो आयस्मा उपालि येन भगवा तेनुपसङ्क्रमि; उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीद्धो खो आयस्मा उपालि भगवन्तं एतदवोच – “इच्छाभहं, भन्ते, अरञ्जन-^५ बनपत्त्वानि” पन्तानि सेनासनानि पटिसेवितु” ति ।

२. “दुरभिसम्भवानि हि” खो, उपालि, अरञ्जनबनपत्त्वानि पन्तानि सेनासनानि । दुक्करं पविवेकं दुरभिरभं । एकते हरन्ति मत्त्वे मनो बनानि समाधिं अलभमानस्स भिक्खुनो । यो खो, उपालि, एवं वदेय्य – ‘अहं समाधिं अलभमानो अरञ्जनबनपत्त्वानि पन्तानि सेना-^{१०} सनानि पटिसेविस्सामी’ ति, तस्सेतं पाटिकहुं – ‘संसीदिस्सति वा उप्लविस्सति^३ वा’ ति^४ ।

३. “सेयथापि, उपालि, महाउदकरहदो । अथ आगच्छेय्य हत्थिनागो सत्तरतनो वा अङ्गुष्ठरतनो^५ वा । तस्स एवमस्स – ‘यज्ञनाहं इमं उदकरहदं ओगाहेत्वा कण्णसंघोविकं पि खिहुं कीछेय्यं पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछेय्यं । कण्णसंघोविकं पि खिहुं कीछित्वा पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछित्वा न्हात्वा” च पिवित्वा च पञ्चुत्तरित्वा येन कामं पक्क-^{१५} मेय्यं ति । सो तं उदकरहदं ओगाहेत्वा कण्णसंघोविकं पि खिहुं कीछेय्य पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछेय्य; कण्णसंघोविकं पि खिहुं कीछित्वा पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछित्वा न्हात्वा च पिवित्वा च पञ्चुत्तरित्वा^{२०} येन कामं पक्कमेय्य । तं किस्स हेतु ? महा”, उपालि, अत्तभावो गम्भीरे गाषं विन्दति ।

“अथ आगच्छेय्य ससो वा बिळारो वा । तस्स एवमस्स – ‘को चाहं, को च हत्थिनागो ! यज्ञनाहं इमं उदकरहदं ओगाहेत्वा कण्ण-^{२५} संघोविकं पि खिहुं कीछेय्यं पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछेय्यं; कण्ण-^{२०३} संघोविकं पि खिहुं कीछित्वा पिट्ठुसंघोविकं पि खिहुं कीछित्वा न्हात्वा

१. अरञ्जने बनपत्त्वानि – सी०, रो० । २. सी०, रो० पीत्वकेतु नत्यि । ३-३. उपित्तविस्सति वा – सी०, स्था०, रो० । ४. अङ्गुष्ठतनो – सी०, रो० । ५. न्हात्वा – सी०, रो० । ६-६. महाउपालि – सी०, रो० ।

B 421

च पिवित्वा च पञ्चुतरित्वा येन कामं पक्कमेय्यं ति । सो तं उदक-
रहदं सहसा अप्पटिसङ्क्षा' पक्खन्देय्यं । तस्येतं पाटिकङ्कं - 'संसी-
दिस्सति वा उप्लविस्सति वा' ति । तं किस्स हेतु ? परित्तो, उपालि,
अत्तमावो गम्भीरे गाधं न विन्दति । एवमेव खो, उपालि, यो एवं
५ वदेय्य - 'अहं समाधि अलभमानो अरञ्जनवनपत्थानि पन्तानि सेना-
सनानि पटिसेविसामी' ति, तस्येतं पाटिकङ्कं - 'संसीदिस्सति वा उप्ल-
विस्सति वा' ति ।

४. "सेय्यथापि, उपालि, दहरो कुमारो मन्दो उत्तानसेय्यको
सकेन मुत्तकरीसेन कीछति । तं कि मञ्जसि, उपालि, नन्वायं केवला
१० परिपूरा बालखिङ्गा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"स खो सो, उपालि, कुमारो अपरेन समयेन वुद्धिमन्वाय इन्द्रि-
यानं परिपाकमन्वाय यानि कानिचि कुमारकान कीछापनकानि भवन्ति,
सेय्यथीदं - वङ्कङ्कं^३ घटिकं मोक्खचिकं चिङ्गुलकं^४ पत्ताङ्कं रथकं
१५ धनुकं, तेहि कीछति । तं कि मञ्जसि, उपालि, नन्वायं खिङ्गा पुरिमाय^५
अभिककन्ततरा च पणीततरा चा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

"स खो सो, उपालि, कुमारो अपरेन समयेन वुद्धिमन्वाय
इन्द्रियानं परिपाकमन्वाय पञ्चहि कामगुणेहि समपितो समज्ञीभूतो
२० परिचारेति चक्खुविञ्चबेय्येहि रूपेहि इट्टेहि कन्तेहि मनापेहि पियरूपेहि
कामूपसहितेहि रजनीयेहि, सोतविञ्चबेय्येहि सहेहि ... धानविञ्च-
येहि गन्धेहि ... जिब्बाविञ्चबेय्येहि रसेहि ... काथविञ्चबेय्येहि फोट्ट-
बेहि" इट्टेहि कन्तेहि मनापेहि पियरूपेहि कामूपसहितेहि रजनीयेहि ।
२५ तं कि मञ्जसि, उपालि, नन्वायं खिङ्गा पुरिमाहि खिङ्गाहि अभिककन्ततरा
च पणीततरा चा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

५. "इधं खो पन बो^६, उपालि, तथागतो लोके उप्पज्जति अरहं
सम्मासम्बुद्धो विज्जाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविद् अनुत्तरो पुरिसदम्म-

१-१. अप्पटिसङ्क्षय पक्खन्देय्य - सी०, रो० । २. वङ्कं - सी०, रो० ।

३. विङ्गुलिक - स्या० । ४. पुरिमाय खिङ्गाय - सी०, स्या०, रो० । ५. फोट्टबेहि -
सी० । ६. स्या० पोत्पके नतिवि ।

सारथि सत्था देवं मनुस्सानं बुद्धो भगवा । सो इमं लोकं सदेवकं समारकं सब्रह्मकं सप्तस्य ग्राह्यणिं पञ्चं सदेवमनुस्सं सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा पवेदेति । सो धम्मं देसेति आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसान-कल्पणं सात्यं सद्यञ्जनं, केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेति ।

६. “तं धम्मं सुणाति गह्यति वा गह्यतिपुत्तो वा अञ्जतरस्मि ५
वा कुले पच्चाजातो । सो तं धम्मं सुत्वा तथागते सद्धं पठिलभति ।
सो तेन सद्वापटिलाभेन समझागतो इति पटिसञ्चक्षति – ‘सम्बाधो
धरावासो रजापथो, अभ्योकासो पब्जज्ञा’ । नयिदं सुकरं अगारं
अज्ञावसता एकन्तपरिपुणं एकन्तपरिसुद्धं सङ्खलिखितं ब्रह्मचरियं
चरितुं । यश्चानाहं केसमस्तुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा १०
अगारस्मा अनगारियं पब्जेय्यं’ ति ।

७. “सो अपरेन समयेन अप्यं वा भोगक्षबन्धं पहाय महत्तं वा
भोगक्षबन्धं पहाय अप्यं वा आतिपरिवृद्धं पहाय महत्तं वा आतिपरिवृद्धं
पहाय केसमस्तुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा
अनगारियं पब्जति । १५

८. “सो एवं पब्जितो समानो भिक्खूनं सिक्खासाजीवसमा-
पन्नो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो
निहितसत्थो लज्जी दयापन्नो सब्बपाणभूतहितानुकर्म्मी विहरति ।

“अदिन्नादानं पहाय अदिन्नादाना पटिविरतो होति दिन्नादायी
दिन्नपाटिकही; अथेनेन सुचिभूतेन अत्तना विहरति । २०

“अब्रह्मचरियं पहाय ब्रह्मचारी होति आराचारी विरतो
मेथुना गामधम्मा ।

“मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति सच्चवादी सच्च-
सन्धो थेतो पच्चयिको अविसंवादको लोकस्स ।

“पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, इतो २५
सुत्वा न अमुत्र अव्याता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा न इमेसं अव्याता
अमूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता,
समग्गारामो समग्गरतो समग्गनन्दी; समग्गकर्णं वाचं भासिता होति ।

“फल्सं वाचं पहाय फल्साय वाचाय पटिविरतो होति । या

१. पब्जज्ञा - स्याऽ ।

सा वाचा नेला' कण्णसुखा पेमनीया हृदयङ्गमा पोरी बहुजनकन्ता
बहुजनमनापा, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

"सम्पर्यलापं पहाय सम्पर्यलापा पटिविरतो होति कालवादी
भूतवादी अत्थवादी धर्मवादी विनयवादी, निधानवर्ति वाचं भासिता
5 होति^३ कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति अत्थसंहितं ।

B. 423

"सो बीजगामभूतगामसमारम्भा पटिविरतो होति । एक-
भृतिको होति रत्तपूरतो, विरतो विकालभोजना । नच्चगीतवादित-
विशुकदस्सना पटिविरतो होति, मालागन्धविलेपनघारणमण्डनविभूसन-
द्वाना पटिविरतो होति, उच्चासयनमहासयना पटिविरतो होति,
10 जातरूपरजतपटिगहणा पटिविरतो होति, आमकधञ्जपटिगहणा पटि-
विरतो होति, आमकमंसपटिगहणा पटिविरतो होति, इत्थिकुमारिक-
पटिगहणा पटिविरतो होति, दासिदासपटिगहणा पटिविरतो होति,
अजेठकपटिगहणा पटिविरतो होति, कुक्कुटसूकरपटिगहणा पटिविरतो
होति, हत्यिगवस्सवल्लवपटिगहणा^४ पटिविरतो होति^५, खेत्तवत्थुपटि-
15 ग्गहणा पटिविरतो होति, दूतेय्यपहिणगमनानुयोगा पटिविरतो होति,
कंयविक्कया पटिविरतो होति, तुलाकूटकंसकूटमानकूटा पटिविरतो
R 206 होति, उक्कोटनवञ्चननिकतिसाचियोगा^६ पटिविरतो होति, छेदन-
वधबन्धनविपरामोसआलोपसहस्राकारा" पटिविरतो होति ।

६. "सो सन्तुद्वो होति कायपरिहारिकेन चीवरेन कुच्छिपरि-
20 हारिकेन पिण्डपातेन । येन येनेव पक्कमति समादायेव पक्कमति,
सेम्यथापि नाम पक्खी सकुणो येन येनेव डेति सपत्तभारो व डेति । एवमेव
भिक्खु सन्तुद्वो होति कायपरिहारिकेन चीवरेन कुच्छिपरिहारिकेन
पिण्डपातेन । येन येनेव पक्कमति समादायेव पक्कमति । सो इमिना
अरियेन सीलक्खन्धेन समन्वागतो अज्ञतं अनवज्जसुखं पटिसंबेदेति ।

25 १०. "सो चक्खुना रूपं दिस्वा न निमित्तग्नाही होति
नानुव्यञ्जनग्नाही । यत्वधिकरणमेन चक्खुन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं
अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेद्युं, तस्स संवराय
पटिपञ्जति; रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये संवरं आपञ्जति । सोतेन

१. स्याऽ पोत्वके नत्यि । २. म० पोत्वके नत्यि । ३-४. स्याऽ पोत्वके नत्यि ।

४. ० सावियोगा - सी०; उक्कोटनवञ्चननिकतिसाचियोगा - स्याऽ । ५. छेदनव-
वधबन्धनविपरामोसआलोपसहस्रा - स्याऽ ।

सहं सुत्वा ... धानेन गन्धं धायित्वा ... जिङ्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोट्टुब्जं पुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय न निभित्तग्नाही होति नानुव्यञ्जनग्नाही । यत्वाधिकरणमेन मनिन्द्रियं असंबुतं विहरत्वं अभिज्ञादेमनसां पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सकेयुं, तस्स संवरय पटिपञ्जति; रक्खति मनिन्द्रियं, मनिन्द्रिये संवरं आपञ्जति । सो ५ इमिना अरियेन इन्द्रियसंवरेन समझागतो अज्ञत्वं अव्यासेकसुखं पटि-संबोधेति ।

११. “सो अभिकन्ते पटिकन्ते सम्पज्ञानकारी होति, आलो-
किते विलोकिते सम्पज्ञानकारी होति, सम्मिच्छिते पसारिते सम्पज्ञानकारी १० होति, सङ्घाटिपत्तचीवरधारणे सम्पज्ञानकारी होति, असिते पीते खायिते सायिते सम्पज्ञानकारी होति, उच्चारपस्सावकम्मे सम्पज्ञानकारी होति, गते ठिते निसिन्ने सुते जागरिते भासिते तुण्णीभावे सम्पज्ञानकारी होति ।

B. 424

१२. “सो इमिना च अरियेन सीलकवन्धेन समझागतो, इमिना च अरियेन इन्द्रियसंवरेन समझागतो, इमिना च अरियेन सतिसम्प-
ज्ञवेन समझागतो विवितं सेनासनं भजति अरञ्जं रुखमूलं पब्बतं १५ कन्दरं गिरिगुहं सुसानं वनपत्थं अभ्योकासं पलालपुञ्जं । सो अरञ्ज-
गतो वा रुखमूलगतो वा सुञ्जागारगतो वा निसीदति पल्लङ्कं आभुजित्वा उजुं कायं पणिधाय परिमुखं सर्ति उपट्टपेत्वा ।

R. 207

१३. “सो अभिज्ञं लोके पहाय विगताभिज्ञेन चेतसा विहरति, अभिज्ञाय चित्तं परिसोधेति । व्यापादपदोसं पहाय अव्यापश्चित्तो २० विहरति सब्बपाणभूतिहानुकम्पी, व्यापादपदोसा चित्तं परिसोधेति । थीनमिद्धं पहाय विगतथीनमिद्धो विहरति आलोकसञ्ची सतो सम्प-
ज्ञानो, थीनमिद्धा चित्तं परिसोधेति । उद्धच्चकुकुच्चं पहाय अनुढतो विहरति अज्ञत्वं वूपसन्तचित्तो, उद्धच्चकुकुच्चा चित्तं परिसोधेति । विचिकिञ्चं पहाय तिणविचिकिञ्चो विहरति अकथङ्कथी कुसलेसु २५ धम्मेसु, विचिकिञ्चाय चित्तं परिसोधेति ।

१४. “सो इमे पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उपकिळेसे पञ्जाय दुब्बलीकरणे, विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितवकं सविकारं विवेकं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । तं किं मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिकन्ततरो ३० च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जावनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्यत्तसदत्था विहरन्ति ।

B. 425 ५ १५. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु वितक्कविचारानं बूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

R. 208 १० १६. “इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जावनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्यत्तसदत्था विहरन्ति ।

१६. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु पीतिया च विरागा ... पे०... ततियं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जावनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्यत्तसदत्था विहरन्ति ।

२० १७. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु सुखस्स च पहाना ... पे०..., चतुर्थं ज्ञानं ... पे०... पुन च परं, उपालि, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिकमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थञ्जभा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । तं किं मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिवकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जावनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्यत्तसदत्था विहरन्ति ।

२० १८. “पुन च परं, उपालि, भिक्खु सब्बसो आकासा-

नञ्चायतनं समतिकक्षम् ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... ।

“सब्दसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकक्षम् ‘नत्य किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... ।

“सब्दसो आकिञ्चञ्चायतनं समतिकक्षम् ‘सन्तमेतं पणीतमेतं’ ५ ति नेवसञ्चानासञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । तं कि मञ्जसि, उपालि, ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ? R. 209

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना १० B. 426 अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, नो च खो ताव अनुप्त्तसदत्या विहरन्ति ।

१६. “पुन च परं, उपालि, भिक्षु सब्दसो नेवसञ्चानासञ्चायतनं समतिकक्षम् सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पद्ज विहरति; पञ्चाय चस्स दिस्वा आसवा परिक्षीणा होन्ति । तं कि मञ्जसि, उपालि, १५ ‘नन्वायं विहारो पुरिमेहि विहारेहि अभिकन्ततरो च पणीततरो चा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“इमं पि खो, उपालि, मम सावका अत्तनि धर्मं सम्पस्समाना अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवन्ति, अनुप्त्तसदत्या २० च विहरन्ति । इच्छे त्वं, उपालि, सच्छे विहराहि । सच्छे ते विहरतो फासु भविस्सती” ति ।

१०. अभ्यवसुत्त

१. “दसयिमे, भिक्षवे, धर्मे अप्यहाय अभव्वो अरहतं सच्छिकातुं । कतमे दस ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं, पळासं^३, इसं, मच्छरियं, मानं – इमे खो भिक्षवे, दस धर्मे अप्यहाय अभव्वो २५ अरहतं सच्छिकातुं ।

२. “दसयिमे, भिक्षवे, धर्मे पहाय भव्वो अरहतं सच्छिकातुं । कतमे दस ? रागं, दोसं, मोहं, कोषं, उपनाहं, मक्खं, पळासं, इसं,

१-३. नो च दो ताव अनुप्त्तसदत्या – सी०, स्था०, दो० । २. पलासं – सी० ।

मञ्चरियं, मानं – इमे खो, भिक्षवे, दस धम्मे पहाय भव्वो अरहतं
सच्छिकातुं ति ।

उपालिक्यो^१ दसमो ।

तस्मुदानं

R. 210

कामभोगी भयं^२ दिट्ठि, वज्जयमाहित्तिया^३ ।
कोकनुदो आहुनेय्यो^४, थेरो उपालि अभव्वो^५ ति^६ ॥
दुतियो पञ्चासको समत्तो ।

११. समणसञ्ज्ञावग्गो

१. समणसञ्ज्ञासुतं

B 427 ५ १. “तिस्सो” इमा, भिक्षवे^७, समणसञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता
सत्त धम्मे परिपूरेन्ति । कतमा तिस्सो ? वेवणियमिह अज्ञुपगतो,
परपटिबद्धा मे जीविका, अञ्जो मे आकप्यो करणीयो ति – इमा खो,
भिक्षवे, तिस्सो समणसञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता सत्त धम्मे परिपूरेन्ति ।

R. 211 १० २. “कतमे सत्त ? सन्ततकारी” होति सन्ततवुत्ति सीलेसु,
अनभिज्ञालु होति, अव्यापज्ञो होति, अनतिमानी होति, सिक्खाकामो
होति, इदमथतिस्स होति जीवितपरिक्षारेसु, आरद्धविरियो^८ च^९
विहरति । इमा खो, भिक्षवे, तिस्सो समणसञ्ज्ञा भाविता बहुलीकता
इमे सत्त धम्मे परिपूरेत्ति” ति ।

२. बोज्ज्ञासुतं

१५ १. “सत्तिमे, भिक्षवे, बोज्ज्ञा भाविता बहुलीकता तिस्सो
विज्ञा परिपूरेन्ति । कतमे सत्त ? सतिसम्बोज्ज्ञो, धम्मविचय-
सम्बोज्ज्ञो, विरियसम्बोज्ज्ञो, पीतिसम्बोज्ज्ञो, पत्सद्विसम्बो-

१. उपामकवम्यो – स्याऽ, रो० । २. वेर – मी०, स्याऽ, रो० । ३. वज्जयत्तिया उभो – सी०, वज्जयत्तिया उभो – स्याऽ, रो० । ४ आहुयियो – सी०, स्याऽ; आहुयियो – रो० । ५-६. आभवी – स्याऽ, अभव्यो ति – मी० । ६-६. तिस्सो भिक्षवे – स्याऽ, रो० । ७. निच्च सत्तकारी – स्याऽ, रो०, निच्च सन्ततकारी – सी० । ८. ओरीरियी – ग० ।
९. स्याऽ पोत्तके नत्यि ।

ज्ञानङ्गो, समाधिसम्बोज्जनङ्गो, उपेक्षासम्बोज्जनङ्गो – इमे खो, भिक्खवे, सत्त बोज्जना भाविता बहुलीकता तिस्तो विज्ञा परिपूर्णत्ति ।

२. कतमा तिस्तो ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अनेकविहितं पुब्वे निवासं अनुस्तरति, सेव्यथीदं – एकं पि जाति द्वे पि जातियो तिस्तो पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्वेनिवासं अनु- ५ स्तरति । दिव्बेन चक्रुना विसुद्धेन अतिकर्त्तमानुसकेन ... पे०... यथा- कम्मूपगे सत्ते पञ्चानाति । आसवानं स्थाय ... पे०... सच्छिकत्वा उप- सम्पज्ज विहरति । इमे खो, भिक्खवे, सत्त बोज्जना भाविता बहुलीकता इमा तिस्तो विज्ञा परिपूर्णत्ति” ति ।

३. मिच्छासुतं

१. “मिच्छतं, भिक्खवे, आगम्म विराघना होति, नो आरा-
घना । कथं च, भिक्खवे, मिच्छतं आगम्म विराघना होति, नो आरा-
घना ? मिच्छादिट्कस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कृप्तो पहोति, मिच्छा-
सङ्कृप्तस्स मिच्छावाच्चावा च पहोति, मिच्छावाच्चावस्स मिच्छाकम्मन्तो पहोति,
मिच्छाकम्मन्तस्स मिच्छाआजीवो पहोति, मिच्छाआजीवस्स मिच्छा-
वायामो पहोति, मिच्छावायामस्स मिच्छासति पहोति, मिच्छा-
सतिस्स मिच्छासमाधि पहोति, मिच्छासमाधिस्स मिच्छाआणं पहोति,
मिच्छाआणिस्स” मिच्छाविमुत्ति पहोति । एवं खो, भिक्खवे, मिच्छतं
आगम्म विराघना होति, नो आराघना ।

१. “सम्मतं, भिक्खवे, आगम्म आराघना होति, नो विराघना ।
कथं च, भिक्खवे, सम्मतं आगम्म आराघना होति, नो विराघना ?
२० सम्मादिट्कस्स, भिक्खवे, सम्मासङ्कृप्तो पहोति, सम्मासङ्कृप्तस्स सम्मा-
वाचा पहोति, सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्तो पहोति, सम्माकम्मन्तस्स
सम्मा प्राजीवो पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मा-
वायामस्स सम्मासति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि पहोति, सम्मा-
समाधिस्स सम्माआणं पहोति, सम्माआणिस्स सम्माविमुत्ति पहोति ।
२५ एवं खो, भिक्खवे, सम्मतं आगम्म आराघना होति, नो विराघना” ति ।

४. बोजसुतं

१. “मिच्छादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुगलेस्स मिच्छासङ्क-
प्पस्स मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्भन्तस्स मिच्छाआजीवस्स मिच्छावाया-
मस्स मिच्छासतिस्स मिच्छासमाधिस्स मिच्छाआणिस्स मिच्छाविमुत्तिस्स
यं च कायकम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं यं च वचीकम्मं ... यं च
३ मनोकम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च
पणिधि ये च सङ्क्षारा, सब्बे ते धम्मा अनिद्वाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय
दुक्खाय संबत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, पापिका ।

R. 213 “सेव्यथापि, भिक्खवे, निम्बबीजं वा कोसातकीबीजं वा”
B. 429 १० तित्तकलाबुबीजं वा अल्लाय पथविया निवित्तं यं चेव पथविरसं
उपादियति यं च आपोरसं उपादियति, सब्बं तं तित्तकत्ताय कटुकत्ताय
असातत्ताय संबत्तति । तं किस्स हेतु ? बोजं हि, भिक्खवे, पापकं ।
एवमेव खो, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठिकस्स पुरिसपुगलेस्स मिच्छासङ्कप्पस्स
मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्भन्तस्स मिच्छाआजीवस्स मिच्छावायामस्स
मिच्छासतिस्स मिच्छासमाधिस्स मिच्छाआणिस्स मिच्छाविमुत्तिस्स यं
१५ चेव कायकम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं यं च वचीकम्मं ... यं च मनो-
कम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि
ये च सङ्क्षारा, सब्बे ते धम्मा अनिद्वाय अकन्ताय अमनापाय अहिताय
दुक्खाय संबत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, पापिका ।

२. “सम्मादिट्ठिकस्स, भिक्खवे, पुरिसपुगलेस्स सम्मासङ्कप्पस्स
२० सम्मावाचस्स सम्माकम्भन्तस्स सम्माआजीवस्स सम्मावायामस्स सम्मा-
सतिस्स सम्मासमाधिस्स सम्माआणिस्स सम्माविमुत्तिस्स यं चेव कायकम्मं
यथादिट्ठि समतं समादिन्नं यं च वचीकम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं
यं च मनोकम्मं यथादिट्ठि समतं समादिन्नं या च चेतना या च पत्थना
गो च पणिधि ये च सङ्क्षारा, सब्बे ते धम्मा इद्वाय कन्ताय मनापाय हिताय
२५ सुखाय संबत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, भद्रिका ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, उच्छुबीजं वा सालिबीजं वा मुद्रिकाबीजं
वा अल्लाय पथविया निवित्तं यं च पथविरसं उपादियति यं च आपो-

१ समादिन्नं – रो० । २ हि – सी०, स्या०, रो० । ३-३. कोसातकीबीजं
वा – सी०, रो०; कोसाटकीबीज व – स्या० । ४. चेव – सी०, रो० ।

रसं उपादियति सब्दं तं सातत्त्याय मधुरत्ताय असेचनकत्ताय संवत्तति । तं किस्स हेतु ? बीजं हि भिक्खवे, भद्रकं । एवमेव खो, भिक्खवे, सम्मादिद्विक्स्स ... पे०... सम्माविमुत्तिस्स यं चेव कायकम्मं यथादिट्ठि समतं समतं समादित्तं यं च वचीकम्मं ... यं च मनोकम्मं यथादिट्ठि समतं समादित्तं या च चेतना या च पत्थना यो च पणिधि ये च सङ्खारा, सब्दे ५ ते धम्मा इट्टाय कन्ताय मनापाय हिताय सुखाय संवत्तत्ति । तं किस्स हेतु ? दिट्ठि हिस्स, भिक्खवे, भद्रिका” ति ।

R. 214

५. विज्ञासुतं

१. “अविज्ञा, भिक्खवे, पुब्बज्ञमा अकुसलानं धम्मानं समापत्तिया, अन्वदेव अहिरिकं अनोत्तप्यं । अविज्ञागतस्स, भिक्खवे, अविद्यासुनो मिच्छादिट्ठि पहोति, मिच्छादिट्ठिक्स्स मिच्छासङ्क्षिप्पो पहोति, १० मिच्छासङ्क्षिप्पस्स मिच्छावाचा पहोति, मिच्छावाचस्स मिच्छाकम्मन्तो पहोति, मिच्छाकम्मन्तस्स मिच्छाश्राजीवो पहोति, मिच्छाश्राजीवस्स मिच्छावायामो पहोति, मिच्छावायामस्स मिच्छासति पहोति, मिच्छा- १५ सतिस्स मिच्छासमाधि पहोति, मिच्छासमाधिस्स मिच्छाआणं पहोति, मिच्छाआणिस्स मिच्छाविमुत्ति पहोति ।

B. 430

२. “विज्ञा, भिक्खवे, पुब्बज्ञमा कुसलानं धम्मानं समापत्तिया, अन्वदेव हिरोत्तप्यं । विज्ञागतस्स, भिक्खवे, विद्यसुनो सम्मादिट्ठि पहोति, सम्मादिट्ठिक्स्स सम्मासङ्क्षिप्पो पहोति, सम्मासङ्क्षिप्पस्स सम्मावाचा पहोति, सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्तो पहोति, सम्माकम्मन्तस्स सम्माआजीवो पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मा- २० वायामस्स सम्मासति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि पहोति, सम्मासमाधिस्स सम्माआणं पहोति, सम्माआणिस्स सम्माविमुत्ति पहोती” ति ।

R. 215

६. निज्जरसुतं

१. “दसयिमानि, भिक्खवे, निज्जरवत्थूनि । कतमानि दस ? सम्मादिट्ठिक्स्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्ठि निज्जिण्णा होति; ये च मिच्छा- २५ दिट्ठिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निज्जिण्णा

होन्ति; सम्मादिट्टिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

२. “सम्मासङ्कल्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कल्पो निजिण्णो होति; ये च मिच्छासङ्कल्पपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा ३ सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासङ्कल्पपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

३. “सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा निजिण्णा होति; ये च मिच्छावाचापच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मावाचापच्चया च अनेके कुसला धम्मा १० भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

४. “सम्माकम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निजिण्णो होति; ये च मिच्छाकम्मन्तपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्माकम्मन्तपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

B. 431 १५ ५. “सम्माआजीवस्स, भिक्खवे, मिच्छाआजीवो निजिण्णो होति; ये च मिच्छाआजीवपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्माआजीवपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

६. “सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो निजिण्णो २० होति; ये च मिच्छावायामपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मावायामपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

७. “सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति निजिण्णा होति; ये च मिच्छासतिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते २५ चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासतिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

८. २१६ ३० ८. “सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निजिण्णो होति; ये च मिच्छासमाधिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिण्णा होन्ति; सम्मासमाधिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

६. “सम्माञ्जाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाञ्जाणं निजिजणं होति; ये च मिच्छाञ्जाणपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिजणा होन्ति; सम्माञ्जाणपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्वि गच्छन्ति ।

१०. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निजिजणा ५ होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निजिजणा होन्ति; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्वि गच्छन्ति । इमानि खो, भिक्खवे, दस निजजरवत्थूनी” ति ।

७. धोवनसुत्त

१. “अत्थि, भिक्खवे, दक्षिणेसु जनपदेसु धोवनं नाम । तथ १० होति अन्नं पि पानं पि खज्जं पि भोज्जं पि लेघ्यं पि पेघ्यं पि नच्चं पि गीतं पि वादितं पि । अत्थेतं, भिक्खवे, धोवनं; ‘नेतं नत्थी’ ति वदामि । तं च खो एतं, भिक्खवे, धोवनं हीनं गम्मं पोथुजजनिकं अनरियं अनत्य-
संहितं न निब्बिदाय न विरागाय न निरोधाय न उपसमाय न अभिज्ञाय १५ न सम्बोधाय न निब्बानाय संवनति ।

२. “अहं च खो, भिक्खवे, अरियं धोवनं देसेसामि, यं धोवनं एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तति, यं धोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परि-
मुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोभनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव-
दुक्खदोभनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोय; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चसोसुं । भगवा एतदवोच —

३. “कतमं च तं, भिक्खवे, अरियं धोवनं, यं धोवनं” एकन्त-
निब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय २५ R. 217 निब्बानाय संवत्तति, यं धोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परि-
मुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन

परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

४. “सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि निद्वोता होति;
ये च मिच्छादिट्टिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते
५ चस्स निद्वोता होन्ति; सम्मादिट्टिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा
भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति ।

५. “सम्मासङ्कल्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कल्पो निद्वोतो होति
... पे०... सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा निद्वोता होति ... सम्मा-
कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निद्वोतो होति ... सम्माआजीवस्स,
१० भिक्खवे, मिच्छाआजीवो निद्वोतो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे,
मिच्छावायामो निद्वोतो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति
निद्वोता होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निद्वोतो
होति ... सम्माआणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाआणां निद्वोतं होति ... पे०... ।

B. 433

६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निद्वोता होति;
१५ ये च मिच्छाविमुत्तिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति
ते चस्स निद्वोता होन्ति; सम्माविमुत्तिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा
भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इदं स्त्रो तं, भिक्खवे, अरियं धोवनं एकत्त-
निब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बा-
नाय संवत्तति, यं धोवनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति,
२० जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परि-
मुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ती” ति ।

८. तिकिच्छकमुत्तं

R. 218

१. “तिकिच्छका, भिक्खवे, विरेचनं देन्ति पित्तसमुट्टानानं पि
आबाधानं पटिघाताय, सेम्हसमुट्टानानं पि आबाधानं पटिघाताय, वात-
२५ समुट्टानानं पि आबाधानं पटिघाताय । अत्येतं, भिक्खवे, विरेचनं;
‘नेतं नत्थी’ ति बदामि । तं च स्त्रो एतं, भिक्खवे, विरेचनं सम्पज्जति
षि विपज्जति पि ।

२. “ग्रहं च स्त्रो, भिक्खवे, अरियं विरेचनं देसेस्तामि, यं विरेचनं

सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते”ति खो ते ५ भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा एतदबोच —

३. “कतमं च तं, भिक्खवे, अरियं विरेचनं, यं विरेचनं सम्प-
ज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मा सत्ता सोक- १० परिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

४. “सम्मादिट्टिक्ष्य, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि विरित्ता होति;
ये च मिच्छादिट्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स विरित्ता होन्ति; सम्मादिट्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-पारिपूर्ण गच्छन्ति । १५

५. “सम्मासङ्क्लिप्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्क्लिप्पो विरित्तो होति ... पे०... सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा विरित्ता होति ... सम्मा-कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो विरित्तो होति ... सम्माआजीवस्स, भिक्खवे, मिच्छाआजीवो विरित्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो विरित्तो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति २० विरित्ता होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि विरित्तो होति ... सम्माज्ञाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाज्ञाणं विरितं होति ... पे०... । R. 219

६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति विरित्ता होति;
ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स विरित्ता होन्ति; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इदं खो तं, भिक्खवे, अरियं विरेचनं यं विरेचनं सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं विरेचनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति ... पे०... सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ती” ति । २५

६. वमनसुत्तं

१. “तिकिच्छका, भिक्खवे, वमनं देन्ति पित्तसमुद्गानानं पि आबाधानं पटिधाताय, सम्हसमुद्गानानं पि आबाधानं पटिधाताय, वात-समुद्गानानं पि आबाधानं पटिधाताय । अत्थेतं, भिक्खवे, वमनं; ‘नेतं नत्ये’ ति वदामि । तं च खो एतं, भिक्खवे, वमनं सम्पज्जति पि ५ विपज्जति पि ।

२. “अहं च खो, भिक्खवे, अरियं वमनं देसेस्तामि, यं वमनं सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं वमनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति, जराधम्मा सत्ता जराय परिमुच्चन्ति, मरणधम्मा सत्ता मरणेन परिमुच्चन्ति, सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासधम्मा मत्ता सोक-१० परिदेवदुखदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति । तं सुणाथ ... पे०... एतदबोच—

३. “कतमं च तं, भिक्खवे, अरियं वमनं, यं वमनं सम्पज्जतियेव नो विपज्जति, यं वमनं आगम्म जातिधम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति ... पे०... सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासधम्मा मत्ता सोकपरिदेव-१५ दुखदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ति ?

B. 435 ४. “सम्मादिट्टिक्षस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि वन्ता होति; ये च मिच्छादिट्टिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स वन्ता होन्ति; सम्मादिट्टिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-परिपूर्ण गच्छन्ति ।

२० ५. “सम्मासङ्कल्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कल्पो वन्तो होति ... पे०... सम्मावाचस्स, भिक्खवे, मिच्छावाचा वन्ता होति ... सम्म-कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो वन्तो होति ... सम्माआजीवस्स भिक्खवे, मिच्छाआजीवो वन्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे, मिच्छावायामो वन्तो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति वन्ता २५ होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि वन्तो होति ... सम्माजाणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाजाणां वन्तं होति ... पे०... ।

६. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति वन्ता होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स वन्ता होन्ति; सम्माविमुत्तिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा

भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इदं स्तो तं, भिक्खवे, अरियं वमनं यं वमनं सम्पञ्जन्तयेव नो विपञ्जति, यं वमनं आगम्मा जातिघम्मा सत्ता जातिया परिमुच्चन्ति ... पे०... सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि परिमुच्चन्ती” ति ।

१०. निद्वमनीयसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, निद्वमनीया धम्मा । कतमे दस ? ५
सम्मादिट्टिकस्स, भिक्खवे, मिच्छादिट्टि निद्वन्ता होति; ये च मिच्छा-
दिट्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति ते चस्स निद्वन्ता
होन्ति; सम्मादिट्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण
गच्छन्ति ।

R. 221

२. “सम्मासङ्कल्पस्स, भिक्खवे, मिच्छासङ्कल्पो निद्वन्तो होति १०
... पे०... सम्मावाचस्स भिक्खवे, मिच्छावाचा निद्वन्ता होति ... सम्मा-
कम्मन्तस्स, भिक्खवे, मिच्छाकम्मन्तो निद्वन्तो होति ... सम्माआजीवस्स,
भिक्खवे, मिच्छाआजीवो निद्वन्तो होति ... सम्मावायामस्स, भिक्खवे,
मिच्छावायामो निद्वन्तो होति ... सम्मासतिस्स, भिक्खवे, मिच्छासति
निद्वन्ता होति ... सम्मासमाधिस्स, भिक्खवे, मिच्छासमाधि निद्वन्तो १५
होति ... सम्माआणिस्स, भिक्खवे, मिच्छाआणं निद्वन्तं होति ... ।

३. “सम्माविमुत्तिस्स, भिक्खवे, मिच्छाविमुत्ति निद्वन्ता
होति; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुला धम्मा सम्भ-
वन्ति ते चस्स निद्वन्ता होन्ति; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला
धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति । इमे स्तो, भिक्खवे, दस निद्वमनीया २०
धम्मा” ति ।

B. 436

११. पठमवसेस्त्रुतं

१. अथ स्तो अञ्जतरो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्ग-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीद्धो स्तो
मो भिक्खु भगवन्तं एतदबोच -

२. “‘असेखो असेखो’ ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु’ स्तो’, २५
भन्ते, भिक्खु असेखो होती” ति ?

“इष, भिक्खु, भिक्खु असेखाय सम्मादिद्वया समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मासङ्कल्पेन समज्ञागतो होति, असेखाय सम्मावाचाय समज्ञा-गतो होति, असेखेन सम्माकम्नन्तेन समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मा-आजीवेन समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मावायामेन समज्ञागतो होति, ५ असेखाय सम्मासतिया समज्ञागतो होति, असेखेन सम्मासमाधिना समज्ञा-गतो होति, असेखेन सम्माज्ञाणेन समज्ञागतो होति, असेखाय सम्मा-विमुत्तिया समज्ञागतो होति । एवं खो, भिक्खु, भिक्खु असेखो होती”
ति ।

१२. द्रुतियअसेखसुतं

R. 222

१. “दसयिमे, भिक्खवे, असेखिया धम्मा । कतमे दस ?

१० असेखा सम्मादिद्वि, असेखो सम्मासङ्कल्पो, असेखा सम्मावाचा, असेखो सम्माकम्नतो, असेखो सम्माआजीवो, असेखो सम्मावायामो, असेखा सम्मासति, असेखो सम्मासमाधि, असेखं सम्माज्ञाण, असेखा सम्मा-विमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस असेखिया धम्मा” ति ।

समणसञ्चावग्गो एकादसमो ।

तस्युदानं

सञ्चाँ बोज्ज्ञङ्गा मिच्छांतं, बीजँ विजजाय निजरँ ।

१५ धोवनं^१ तिकिच्छा वमनं^२ निद्वमनं^३ द्वे असेखा^४ ति ॥

—○—

१२. पञ्चोरोहणिवग्गो

१. पठमश्रद्धमसुतं

B. 437

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्वो अनत्थो च; धम्मो च वेदितव्वो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितव्वं ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ? भिच्छादिद्वि-

१. समणसञ्चां – स्यां । २-२. निजरा – सी०, रो०; उपविजज्य – स्यां ।

३-३. धोवनक्त्व तिकिच्छा च – सी०, रो०; विज्ञानं धोवनतिकिच्छा – स्यां ।
४-४. ० सेखा – सी०; निद्वमनं द्वे चा – स्यां ।

मिच्छासङ्कृप्तो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्भन्तो, मिच्छाआजीवो, मिच्छावायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाज्ञाणं, मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ।

R. 223

३. “कतमो च, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ? सम्मादिट्टि, सम्मासङ्कृप्तो, सम्मावाचा, सम्माकम्भन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ।

४. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति, इति यं तं वुत्तं, १० इदमेतत् पटिच्च वुत्तं” ति ।

२. दुतियअधम्मसुतं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं । कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ?

15

२. “मिच्छादिट्टि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिट्टि धम्मो; ये च मिच्छादिट्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मादिट्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापरिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

३. “मिच्छासङ्कृप्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासङ्कृप्तो धम्मो; ये च मिच्छासङ्कृप्तपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मासङ्कृप्तपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापरिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

४. “मिच्छावाचा, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो; ये च मिच्छावाचापञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मावाचापञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापरिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

25 R. 224

५. “मिच्छाकम्भन्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माकम्भन्तो धम्मो;

स०४-११

ये च मिच्छाकम्मन्तपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्माकम्मन्तपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-
पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

६. “मिच्छाआजीबो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माआजीबो धम्मो;
५ ये च मिच्छाआजीबपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्माआजीबपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारि-
पूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

७. “मिच्छावायामो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावायामो धम्मो;
ये च मिच्छावायामपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
१० अयं अनत्थो; सम्मावायामपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

८. “मिच्छासति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासति धम्मो; ये
च मिच्छासतिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; सम्मासतिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण
१५ गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

९. “मिच्छासमाधि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो;
ये च मिच्छासमाधिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्मासमाधिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१०. “मिच्छाज्ञाणं, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माज्ञाणं धम्मो;
२० ये च मिच्छाज्ञाणपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्माज्ञाणपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

११. “मिच्छाविमुत्ति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो;
२५ ये च मिच्छाविमुत्तिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्माविमुत्तिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना-
पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१२. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च
वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा

अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति यं तं वुत्तं; इदमेतं पटिच्च वुत्तं” ति ।

३. तत्त्वज्ञानसुत्तं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति । इदमवोच ॥ २. २२५ भगवा । इदं वत्वान् सुगतो उट्टायासना विहारं पाविसि ।

२. अथ खो तेसं भिक्खूनं अचिरपक्कन्तस्स भगवतो एतदहोसि – “इदं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्घित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्यारेन अत्यं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविट्ठो – ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च १० विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति । को नु खो इमस्स भगवता सङ्घित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्यारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्यारेन अत्यं विभजेय्या” ति ?

३. अथ खो तेसं भिक्खूनं एतदहोसि – “अथं खो आयस्मा १५ आनन्दो सत्यं चेव संवर्णितो सम्भावितो च विच्छूनं सब्रह्मचारीनं । पहोति चायस्मा” आनन्दो इमस्स भगवता सङ्घित्तेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्यारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्यारेन अत्यं विभजितुं । यन्नून मयं येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्केष्याम; उपसङ्केषित्वा आयस्मन्तं आनन्दं एतमत्यं पटिपुच्छेय्याम” । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरिस्ति २० तथा नं धारेस्तामा” ति ।

४. अथ खो ते भिक्खू येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्केषित्वा उपसङ्केषित्वा आयस्मता आनन्देन सर्वं सम्पोदित्सु । सम्पोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिंत्सु । एकमन्तं निसिद्धा खो ते भिक्खू आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोचुं – २५

५. “इदं खो नो, आवुसो आनन्द, भगवा सङ्घित्तेन उद्देसं

१. आयस्मा – स्याऽ । २. पुच्छेय्याम – सी०, स्याऽ, रो० ।

उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्यं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो
— ‘अथम्मो च ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्ब’ ति ।

R. 226

होसि — ‘इदं खो नो, आवुसो, भगवा’ सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा
५ वित्थारेन अत्यं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो — अथम्मो च
...पे०... तथा पटिपञ्जितब्ब ति । को नु खो इमस्स भगवता सहित्तेन
उद्देसस्स उद्दित्वा वित्थारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्यं
विभजेया’ ति ?

“तेसं नो, आवुसो, अम्हाकं एतदहोसि — ‘अयं खो आयस्मा
१० आनन्दो सत्यु चेव संवर्णिण्ठो सम्भावितो च विज्ञानं सब्रह्मचारीनं ।
पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दित्वा
वित्थारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्यं विभजितुं । यश्चून मयं
येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कमेयाम^१; उपसङ्कमित्वा आयस्मन्तं
आनन्दं एतमत्यं पटिपुच्छेयाम । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरि-
१५ स्सति तथा नं धारेसामा^२” ति । विभजतु आयस्मा आनन्दो” ति ।

६. “सेयथापि, आवुसो, पुरिसो सारत्थिको सारगवेसी सार-
परियेसनं चरमानो महतो रुक्खस्स तिद्वतो सारवतो अतिकक्षम्भेव मूलं
अतिकक्षम्भ खन्वं साखापलासे सारं परियेसितब्बं मञ्जेय; एवं सम्पद-
मिदं आयस्मन्तानं सत्यरि सम्मुखीभूते तं भगवत्तं अतिसित्वा अम्हे
२० एतमत्यं पटिपुच्छितब्बं मञ्जन्थ^३ । सो हावुसो, भगवा जानं जानाति
पस्सं पस्सति, चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता
अत्यस्स निश्चेता अमतस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स
कालो अहोसि यं तुम्हे भगवत्तंयेव उपसङ्कमित्वा एतमत्यं पटिपुच्छ-
२५ व्याथ । यथा वो^४ भगवा व्याकरेय तथा नं धारेयाथा” ति ।

७. “अद्वावुसो आनन्द, भगवा जानं जानाति पस्सं पस्सति
चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता अत्यस्स निश्चेता
अमतस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स काली अहोसि
यं मयं भगवत्तंयेव उपसङ्कमित्वा एतमत्यं पटिपुच्छेयाम, यथा नो
भगवा व्याकरेय तथा नं धारेयाम । अपि चायस्मा आनन्दो सत्यु

B. 441,
R. 227

१. भगवता — म० । २. तेनुपसङ्कमित्वाम् — स्याम् । ३. धारेयामा — सी०,
स्याम् । ४. मञ्जेय — सी०, रो० । ५. नो — सी०, स्याम् ।

चेद संविष्णितो सम्भावितो च विज्ञूनं सद्गृहाचारीनं । पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सङ्कृतेन उद्देसस्त उद्दिष्टस्त वित्यारेन अत्यं अविभृतस्त वित्यारेन अत्यं विभजितुं । विभजतायस्मा आनन्दो अग्रहं कर्त्वा” ति ।

५. “तेन हावुसो, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्त्सामी” ५ ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्त पञ्चस्तोसुं । अथायस्मा आनन्दो एतदवोच-

६. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्यारेन अत्यं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो – ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितव्वो धम्मो च; अनत्यो च वेदितव्वो अत्यो च । १० अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्यो तथा पटिपञ्जितव्वं’ ति । कतमो चावुसो, अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्यो, कतमो च अत्यो ?

१०. “मिच्छादिष्टि, आवुसो, अधम्मो; सम्मादिष्टि धम्मो; ये च मिच्छादिष्टिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं १५ अनत्यो; सम्मादिष्टिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्यो ।

११. “मिच्छासङ्कृप्तो, आवुसो, अधम्मो; सम्मासङ्कृप्तो धम्मो ... मिच्छावाचा, आवुसो, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो ... मिच्छाकम्मन्तो, २० आवुसो, अधम्मो; सम्माकम्मन्तो धम्मो ... मिच्छाआजीवो, आवुसो, २५ अधम्मो; सम्माआजीवो धम्मो ... मिच्छावायामो, आवुसो, अधम्मो; सम्मावायामो धम्मो ... मिच्छासमाधि, आवुसो, अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो ... मिच्छाज्ञाणं, आवुसो, अधम्मो; सम्माज्ञाणं धम्मो ... मिच्छाविमुत्ति, २५ आवुसो, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्यो; सम्माविमुत्ति-पञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्यो ।

१२. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दि-सित्वा वित्यारेन अत्यं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो –

१-१. अग्रहकरिता – दी०, दी०; अग्रह – स्या० । २. अयं – य० ।

‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्ब’ ति, इमस्स स्त्रो अहं, आवुसो, भगवता सह्यतेन उद्देसस्स उद्दिष्ट्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स एवं वित्थारेन अत्थं आजानामि । आकङ्क्षमाना च पन तुम्हे, आवुसो, भगवन्तयेव उपसङ्कुमित्वा एतमत्थं पटिपुच्छेष्याय । यथा वो नं भगवा व्याकरोति^३ तथा नं धारेष्याथा” ति ।

१३. “एवमावुसो” ति स्त्रो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्स भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उद्गायासना येन भगवा तेनुपसङ्कुमिसु; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना स्त्रो ते भिक्खू भगवन्तं एतदबोचुं —

१४. “यं स्त्रो नो भगवा^३ सह्यतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविटो — ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो... पे०... तथा पटिपञ्जितब्ब’ ति । तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं अचिरपवक्नत्स्स भगवतो एतदहोसि — ‘इदं स्त्रो नो, आवुसो, भगवा सह्यतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविटो — अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्बं ति । को नु स्त्रो इमस्स भगवता सह्यतेन उद्देसस्स उद्दिष्ट्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजेष्या” ति ?

- B. 443 १५. “तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतदहोसि — ‘अयं स्त्रो आयस्मा आनन्दो सत्यु चेव संवर्णितो सम्भावितो च विड्बूनं सब्रह्माचारीनं । २० पहोति चायस्मा आनन्दो इमस्स भगवता सह्यतेन उद्देसस्स उद्दिष्ट्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं । यन्नून मयं येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कुमेष्याम; उपसङ्कुमित्वा आयस्मतं आनन्दं एतमत्थं पटिपुच्छेष्याम । यथा नो आयस्मा आनन्दो व्याकरिस्सति तथा नं धारेस्सामा” ति ।

२५. “अयं स्त्रो मयं, भन्ते, येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्कुमिम्हा”; उपसङ्कुमित्वा आयस्मतं आनन्दं एतमत्थं अपुच्छिम्हा” । तेसं नो, भन्ते, आयस्मता आनन्देन इमेहि आकारेहि इमेहि पदेहि इमेहि व्यञ्जनेहि अत्थो सुविभत्तो” ति ।

१. सी० पोत्के नत्यि । २. भ्याकरेष्य — स्या० । ३. भन्ते भगवा — सी०, स्या०, रो० ।
४. तेनुपसङ्कुमिम्ह — सी० । ५. अपुच्छिम्ह — सी० ।

१५. “साधु साधु, भिक्खवे ! पण्डितो, भिक्खवे, आनन्दो । महापञ्चो, भिक्खवे, आनन्दो । मं चे पि तुम्हे, भिक्खवे, उपसङ्खमित्वा एतमत्थं पटिपुच्छेयाथ, अहं पि चे तं एवमेव व्याकरेय्यं यथा तं आनन्देन व्याकतं । एसो चेव तस्स अत्थो एवं च नं धारेय्याथा” ति ।

४. अधितसुत्त

१. अथ खो अजितो’ परिब्बाजको येन भगवा तेनपसङ्खमि ; ५
उपसङ्खमित्वा भगवता सद्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
बीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो अजितो
परिब्बाजको भगवन्तं एतदबोच – R. 230

२. “अम्हाकं, भो गोतम, पण्डितो नाम सब्रह्माचारी । तेन
पञ्चमत्तानि चित्तद्वानसतानि चिन्तितानि”, येहि अञ्जतित्विया १०
उपारद्वा व^३ जानन्ति^३ उपारद्वस्मा”” ति ।

३. अथ खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि – “धारेय नो तुम्हे,
भिक्खवे, पण्डितवत्थूनी” ति ? B. 444

“एतस्स, भगवा, कालो एतस्स, सुगत, कालो यं भगवा भासेय,
भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति । १५

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी”
ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा
एतदबोच –

४. “इध, भिक्खवे, एकच्चो अधम्मिकेन वादेन अधम्मिकं
वादं अभिनिगण्हाति अभिनिष्पीढेति, तेन च अधम्मिकं परिसं रञ्जेति । २०
तेन सा अधम्मिका परिसा उच्चासद्महासदा” होति – ‘पण्डितो वत, भो,
पण्डितो वत, भो’ ति ।

५. “इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अधम्मिकेन वादेन धम्मिकं
वादं अभिनिगण्हाति अभिनिष्पीढेति, तेन च अधम्मिकं परिसं रञ्जेति ।
तेन सा अधम्मिका परिसा उच्चासद्महासदा होति – ‘पण्डितो वत, २५
भो, पण्डितो वत, भो’ ति ।

१. आजितो – स्याऽ । २. स्याऽ पोत्वके नत्वि । ३-३. वजानन्ति – सी० ।
४. उपारदम्हा – सी०, रो० । ५. उच्चासदा महासदा – सी०, स्याऽ, रो० ।

६. “इष पन, भिक्खवे, एकच्चो अधम्मिकेन वादेन धम्मिकं च वादं अधम्मिकं च वादं अभिनिगणहृति अभिनिष्पीठेति, तेन च अधम्मिकं परिसं रञ्जेति । तेन सा अधम्मिका परिसा उच्चासह-महासदा होति – ‘पण्डितो वत, भो, पण्डितो वत, भो’ ति” ।

R. 231 ५ ७. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं ।

८. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो, कतमो च धम्मो, कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो? मिच्छादिट्ठि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिट्ठि १० धम्मो; ये च मिच्छादिट्ठिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मादिट्ठिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

B. 445 १५ ९. “मिच्छासङ्कल्पो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासङ्कल्पो धम्मो ... मिच्छावाचा, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावाचा धम्मो ... मिच्छाकम्मन्तो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माकम्मन्तो धम्मो ... मिच्छाआजीवो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माआजीवो धम्मो ... मिच्छावायामो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मावायामो धम्मो ... मिच्छासति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मासति धम्मो ... मिच्छासमाधि, भिक्खवे अधम्मो; सम्मासमाधि धम्मो ... मिच्छाआजाणं, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माआजाणं धम्मो ।

२० १०. “मिच्छाविमुत्ति, भिक्खवे, अधम्मो; सम्माविमुत्ति धम्मो; ये च मिच्छाविमुत्तिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्माविमुत्तिपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

R. 232 २५ ११. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति यं तं द्रुतं, इदमेतं पटिच्च वृत्तं” ति ।

* ‘इष पन भिक्खवे एकच्चो धम्मिकेन वादेन अधम्मिकं वादं ... वत भो ती’ ति सी०, स्था०, रो० पोत्यकेषु अधिको पाठो दिस्ति ।

५. सङ्ग्रामरक्षुत

१. अथ खो सङ्ग्रामरक्षो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि;
उपसङ्कुमित्वा भगवता सर्दि सम्पोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सङ्ग्रामरक्षो
ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – “किं नु खो, भो गोतम, ओरिमं तीरं, कि
पारिमं तीरं” ति ?

5

२. “मिच्छादिट्ठि खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, सम्मादिट्ठि पारिमं
तीरं; मिच्छासङ्कृप्तो ओरिमं तीरं, सम्मासङ्कृप्तो पारिमं तीरं; मिच्छा-
वाचा ओरिमं तीरं, सम्मावाचा पारिमं तीरं; मिच्छाकम्मन्तो ओरिमं
तीरं, सम्माकम्मन्तो पारिमं तीरं; मिच्छाआजीवो ओरिमं तीरं, सम्मा-
आजीवो पारिमं तीरं; मिच्छावायामो ओरिमं तीरं, सम्मावायामो १०
पारिमं तीरं; मिच्छासति ओरिमं तीरं, सम्मासति पारिमं तीरं; मिच्छा-
समाधि ओरिमं तीरं, सम्मासमाधि पारिमं तीरं; मिच्छाज्ञाणं ओरिमं
तीरं, सम्माज्ञाणं पारिमं तीरं; मिच्छाविमुत्ति ओरिमं तीरं, सम्मा-
विमुत्ति पारिमं तीरं ति । इदं खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं
तीरं ति ।

15

“अप्पका ते मनुस्सेसु, ये जना पारगामिनो ।

अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुधावति ॥

“ये च खो सम्मदक्षताते, धम्मे धम्मानुवत्तिनो ।

ते जना पारमेस्सन्ति, मच्छुधेय्यं सुदृत्तरं ॥

“कण्हं धम्मं विष्पहाय, सुक्कं भावेय पण्डितो ।

ओका अनोकमागम्मै, विवेके यत्थ दूरमं ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।

परियोदपेय अत्तानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधियज्ञेसु, सम्मा चित्तं सुभावितं ।

आदानपटिनिस्सम्मे, अनुपादाय ये रता ।

खीणासवा जुतिमन्तो”, ते लोके परिनिष्कृता” ति ॥

20 B. 446

R. 233

23

६. ओरिमतीरसुतं

१. “ओरिमं च, भिक्खवे”, तीरं देसेस्सामि पारिमं च तीरं ।
तं सुणाय, साधुकं मनसि करोय; भासिस्तामी” ति । “एवं, भन्ते” ति
खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोतुं । भगवा एतदबोच –

२. “कतमं च, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, कतमं च पारिमं तीरं ?
३. मिच्छादिट्ठु” ओरिमं तीरं, सम्मादिट्ठु पारिमं तीरं ... पे०... मिच्छा-
विमुत्ति ओरिमं तीरं, सम्माविमुत्ति पारिमं तीरं । इदं खो, भिक्खवे,
ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

“अप्पका ते मनुस्सेषु, ये जना पारगामिनो ।
अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुधावति ॥
१० “ये च खो सम्मदक्खाते, धम्मे धम्मानुवत्तिनो ।
ते जना पारमेस्सन्ति, मच्छुधेयं सुदुतरं ॥
“कण्हं धम्मं विप्पहाय, सुक्कं भावेय पण्डितो ।
ओका अनोकमागन्म, विवेके यत्थ दूरमं ॥
“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।
परियोदपेय्य अत्तानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥
१५ “येसं सम्बोधियज्ञेसु, सम्मा चित्तं सुभावितं ।
आदानपटिनिस्सगे, अनुपादाय ये रता ।
खीणासवा जुतिमन्तो, ते लोके परिनिष्पुता” ति ॥

७. पठमपञ्चबोरोहणीसुतं

B. 447 १. तेन खो पन समयेन जाणुस्सोणि^३ ब्राह्मणो तदहुपोसथे
R. 234 २० सीसंन्हातो^४ नवं खोमयुगं निवत्थो अल्लकुसमुट्ठु” आदाय भगवतो
अविद्वरे एकमन्तं ठितो होति । अहसा खो भगवा जाणुस्सोणि ब्राह्मणं
तदहुपोसथे सीसंन्हातं नवं खोमयुगं निवत्थं अल्लकुसमुट्ठु आदाय एकमन्तं^५
ठितं । दिस्वान^६जाणुस्सोणि ब्राह्मणं एतदबोच –

२. “कि नु त्वं, ब्राह्मण, तदहुपोसथे सीसंन्हातो नवं खोमयुगं

१. वी भिक्खवे – सी० स्या०, रो० । २. मिच्छादिट्ठु भिक्खवे – सी०, स्या०,
रो० । ३. जानुस्सोणि – सी० । ४. सीसंन्हातो – सी०, रो०; सीसंन्हातो – स्या० । ५. अल्ल
कुसमुट्ठु – सी०, रो० । ६. अविद्वरे एकमन्तं – सी०, स्या०, रो० । ७. विस्वा – सी०, रो० ।

निवत्थो अल्लकुसमुद्दिं आदाय एकमन्तं ठितो ? कि न्वज्ज ब्राह्मण-
कुलस्सा” ति ?

“पञ्चोरोहणी, भो गोतम, अज्ज ब्राह्मणकुलस्सा” ति ।

“यथा कथं पन, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ?

“इध, भो गोतम, ब्राह्मणा तदहृपोसये सीसन्हाता नवं खोमयुगं ५
निवत्था ग्रल्लेन गोमयेन पथविं ओमुञ्जित्वा हरितेहि कुसेहि पत्थरित्वा
अन्तरा च वेलं अन्तरा च अग्न्यागारं सेव्यं कप्पेन्ति । ते तं रर्ति तिक्षत्तुं
पञ्चुट्टाय पञ्जलिका अग्निं नमस्सन्ति – ‘पञ्चोरोहाम भवत्तं, पञ्चो-
रोहाम भवत्तं’ ति । बहुकेन च सप्तितेलनवनीतेन अग्निं सन्तप्पेन्ति ।
तस्सा च रत्तिया अच्चयेन पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन ब्राह्मणे १०
सन्तप्पेन्ति । एवं, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“अञ्जन्या खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती”,
अञ्जन्या च पन अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“यथा कथं पन, भो गोतम, अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी
होती ? साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये १५
पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि;
भासिस्सामी” ति । “एवं, भो” ति खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवतो
पञ्चस्सोसि । भगवा एतदबोच –

३. “इध, ब्राह्मण, अरियसावको इति पटिसञ्चिक्षति – २० R. 235
‘मिञ्चादिट्टिया खो पापको विपाको दिट्टे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’
ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्चादिट्टिप जहति; मिञ्चादिट्टिया पञ्चो-
रोहति ।

... मिञ्चासङ्क्लप्पस्स खो पापको विपाको – दिट्टे चेव धम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्चासङ्क्लप्पं पजहति; २५
मिञ्चासङ्क्लप्पा पञ्चोरोहति ।

... मिञ्चावाचाय खो पापको विपाको – दिट्टे चेव धम्मे
अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिञ्चावाचं पजहति;
मिञ्चावाचाय पञ्चोरोहति ।

१. सी०, स्वा०, रो० पोत्तवेतु नर्ति ।

... मिच्छाकम्मन्तस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाकम्मन्तं पजहति; मिच्छाकम्मन्ता पच्चोरोहति ।

... मिच्छाआजीवस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे ५ अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाआजीवं पजहति; मिच्छाआजीवा पच्चोरोहति ।

... मिच्छावायामस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छावायामं पजहति; मिच्छावायामा पच्चोरोहति ।

10 ... मिच्छासतिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छासतिं पजहति; मिच्छासतिया पच्चोरोहति ।

... मिच्छासमाधिस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छासमाधिं पजहति; 15 मिच्छासमाधिम्हा पच्चोरोहति ।

B. 449 ... मिच्छाआणस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाआणं पजहति; मिच्छाआणम्हा पच्चोरोहति ।

20 “इष, ब्राह्मण, ... पटिसञ्चकलति – ‘मिच्छाविमुत्तिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छाविमुत्तिं पजहति; मिच्छाविमुत्तिया पच्चोरोहति । एवं खो, ब्राह्मण, अरियस्स विनये पच्चोरोहणी होती” ति ।

४. “अञ्जनथा, भो गोतम, ब्राह्मणानं पच्चोरोहणी, अञ्जनथा च पन अरियस्स विनये पच्चोरोहणी होति । इमिस्सा च, भो गोतम, 25 अरियस्स विनये पच्चोरोहणिया ब्राह्मणानं पच्चोरोहणी कलं” नार्थति सोऽर्थसि । अभिकक्तं, भो गोतम ... पे०... उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अञ्जनतमे पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

८. भुतियपञ्चोरोहणीसुतं

१. “अरियं वो भिक्खवे, पञ्चोरोहणि देसेस्सामि । तं सुणाथ... कतमा च, भिक्खवे, अरिया पञ्चोरोहणी ? इध, भिक्खवे, अरियसावको इति पटिसञ्चक्षति – ‘मिच्छादिट्टिया खो पापको विपाको – दिहु चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्गाय मिच्छादिट्टि पजहति; मिच्छादिट्टिया पञ्चोरोहति । मिच्छासङ्कल्पस्स खो पापको ५ विपाको ... मिच्छावाचाय खो ... मिच्छाकम्मन्तस्स खो ... मिच्छा-आजीवस्स खो ... मिच्छावायायमस्स खो ... मिच्छासतिया खो ... मिच्छा-समाधिस्स खो ... मिच्छाज्ञाणस्स खो ... मिच्छाविमुत्तिया खो पापको विपाको – दिहु चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्गाय मिच्छाविमुत्ति पजहति; मिच्छाविमुत्तिया पञ्चोरोहति । अयं वुच्चति, १० भिक्खवे, अरिया पञ्चोरोहणी” ति ।

९. पुब्बज्ञमसुतं

१. “‘सुरियस्स’, भिक्खवे, उदयतो एतं पुब्बज्ञमं एतं पुब्ब-निमित्तं, यदिदं – अरणुमां” । एवमेव खो, भिक्खवे, कुसलानं धम्मानं एतं पुब्बज्ञमं एतं पुब्बनिमित्तं, यदिदं – सम्मादिट्टि । सम्मादिट्टिकस्स^१, भिक्खवे, सम्मासङ्कल्पो पहोति, सम्मासङ्कल्पस्स सम्मावाचा पहोति, १५ सम्मावाचस्स सम्माकम्मन्तो पहोति, सम्माकम्मन्तस्स सम्माआजीवो पहोति, सम्माआजीवस्स सम्मावायामो पहोति, सम्मावायामस्स सम्मा-मति पहोति, सम्मासतिस्स सम्मासमाधि पहोति, सम्मासमाधिस्स सम्माज्ञाणं पहोति, सम्माज्ञाणिस्स सम्माविमुत्ति पहोती” ति ।

B. 450

R. 237

१०. आसवचयसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता आसवानं २० खयाय संवत्तन्ति । कतमे दस ? सम्मादिट्टि, सम्मासङ्कल्पो, सम्मा-वाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मा-समाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता बहुलीकता आसवानं खयाय संवत्तन्ती” ति ।

पञ्चोरोहणिवग्नो बारसमो ।

१. सूरियस्स – म० । २. अरणुमां – सी०, रो०; अरणुतं – स्या० । ३. ० दिट्टिस्स – सी०, रो० ।

तस्युद्धारं

तयो अधम्मा^१ अजितो, सङ्गारवो च औरिमं ।
द्वे चेव पञ्चोरोहणी, पुञ्चङ्गमं आसवकलयो^२ ति ॥

१३. परिसुद्धवग्गो'

१. पठमसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा परिसुद्धा परियोदाता, नाञ्जन्त्र
सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्कल्पो, सम्मावाचा,
५ सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि,
सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा परिसुद्धा
परियोदाता, नाञ्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

२. द्वितियसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा अनुप्पन्ना उप्पज्जन्ति, नाञ्जन्त्र
१. 238 सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति –
१0 इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा अनुप्पन्ना उप्पज्जन्ति, नाञ्जन्त्र सुगत-
विनया” ति ।

३. तत्तियसुतं

१. 451 “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा महफला महानिसंसा, नाञ्जन्त्र
सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति –
१5 इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा महफला महानिसंसा, नाञ्जन्त्र
सुगतविनया” ति ।

४. चतुर्थसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा रागविनयपरियोसाना होन्ति
दोसविनयपरियोसाना होन्ति मोहविनयपरियोसाना होन्ति, नाञ्जन्त्र

१. अधम्म – दी० । २. आसवो चा – सी०, दो० । ३. परिसुद्धवग्गो – स्मा० ।

सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा रागविनयपरियोसाना होन्ति दोसविनयपरियो-साना होन्ति मोहविनयपरियोसाना होन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

५. पठ्चमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा एकन्तनिब्बदाय विरागाय निरो-धाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा एकन्तनिब्बदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

६. षष्ठमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता अनुपन्ना १० उप्पजन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता बहुलीकता अनुपन्ना ११ उप्पजन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

R. 239

७. सप्तमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता महफला १५ होन्ति महानिसंसा, नाड्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता बहुलीकता महफला २० होन्ति महानिसंसा, नाड्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

८. षष्ठमसुत्तं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता राग-विनयपरियोसाना होन्ति दोसविनयपरियोसाना होन्ति मोहविनय-परियोसाना होन्ति, नाड्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता

B. 452

२०

बहुलीकता रागविनयपरियोसाना होन्ति दोसविनयपरियोसाना होन्ति
मोहविनयपरियोसाना होन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

६. दसमसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, धम्मा भाविता बहुलीकता एकन्त-
निब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय सम्बोधाय
५ निब्बानाय संवत्तन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि
... पे०... सम्माविमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस धम्मा भाविता बहुली-
कता एकन्तनिब्बिदाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय
सम्बोधाय निब्बानाय संवत्तन्ति, नाञ्जन्त्र सुगतविनया” ति ।

७. दसमसुतं

R. 240 १. “दसयिमे, भिक्खवे, मिच्छता । कतमे दस ? मिच्छा-
१० दिट्ठि, मिच्छासङ्क्लिपो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्मन्तो, मिच्छाआजीवो,
मिच्छावायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाआणं, मिच्छा-
विमुत्ति – इमे खो, भिक्खवे, दस मिच्छता” ति ।

८. एकादसमसुतं

१. “दसयिमे, भिक्खवे, सम्मता । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि,
सम्मासङ्क्लिपो, सम्मावाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मा-
१५ वायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माआणं, सम्माविमुत्ति – इमे
खो, भिक्खवे, दस सम्मता” ति ।

परिसुद्धवग्गो तेरसमो ।

९. साधुवग्गो

१. साधुसुतं

B. 453 १. “साधुं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि’ असाधुं च । तं
मुणाथ, साधुं भनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति
खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्तोसुं । भगवा एतदबोच –

१. देसिस्सामि – सी०, स्या०, रो० ।

२. “कतमं च, भिक्खवे, असाधु ? मिच्छादिटि, मिच्छासङ्कृप्तो, मिच्छावाचा, मिच्छाकम्मन्तो, मिच्छाआजीवो, मिच्छावायामो, मिच्छासति, मिच्छासमाधि, मिच्छाज्ञाणं, मिच्छाविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, असाधु । कतमं च, भिक्खवे, साधु ? सम्मादिटि, सम्मा-
सङ्कृप्तो, सम्मावाचा सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, ५ सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, साधु” ति ।

R. 241

२. अरियधम्मसुतं

१. “अरियधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनरियधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो धम्मो ? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो धम्मो । कतमो १० च, भिक्खवे, अरियो धम्मो ? सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो धम्मो” ति ।

३. अकुसलसुतं

१. “अकुसलं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि कुसलं, च । तं सुणाथ ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, अकुसलं ? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छा-विमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, अकुसलं । कतमं च, भिक्खवे, कुसलं ? १५ सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – इदं वुच्चति, भिक्खवे, कुसलं” ति ।

15

४. अत्थसुतं

१. “अत्थं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनत्थं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनत्थो ? मिच्छादिटि ... पे०... मिच्छा-विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनत्थो । कतमो च, भिक्खवे, अथो ? सम्मादिटि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अथो” ति । २०

R. 242

५. अस्मसुतं

१. “अस्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अस्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अस्मो ? मिच्छादिटि .. पे०... मिच्छा-

B. 454

१. कतमो – सी० । २. असाधु – सी०, स्या०, रो० । ३. साधु – सी०, स्या०, घे० ।

विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, धम्मो? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, धम्मो” ति ।

६. सासबसुत्तं

१. “सासबं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अनासबं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सासबो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ५ ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सासबो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अनासबो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्मा-विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनासबो धम्मो” ति ।

७. सावज्जसुत्तं

१. “सावज्जं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अनवज्जं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सावज्जो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि १० ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सावज्जो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अनवज्जो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्मा-विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनवज्जो धम्मो” ति ।

८. तपनीयसुत्तं

R. 243
१. “तपनीयं” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अतपनीयं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, तपनीयो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, तपनीयो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अतपनीयो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्मा-विमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अतपनीयो धम्मो” ति ।

९. आचयगामिसुत्तं

१. “आचयगामि च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अपचयगामि च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, आचयगामी धम्मो ? २० मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, आचय-

गामी धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अपचयगामी धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अपचयगामी धम्मो” ति ।

B. 455

१०. दुक्खुद्रयसुतं

१. “दुक्खुद्रय” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्तामि सुखुद्रयं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सुखुद्रयो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखुद्रयो धम्मो” ति ।

११. दुक्खविपाकसुतं

१. “दुक्खविपाकं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्तामि सुखविपाकं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खविपाको धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खविपाको धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो” ति ।

R. 244

10

साधुवग्मो चुहसमो ।

१५. अरियवग्गो

१. अरियमग्नसुतं

१. “अरियमग्नं च वो, भिक्खवे, धम्मं” देसेस्तामि अनरिय-
मग्नं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो मग्नो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो मग्नो । कतमो च, भिक्खवे, अरियो मग्नो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो मग्नो” ति ।

१. दुक्खुद्रय – सी० । २. सी० पोत्यके न दिस्सति ।

२. कण्ठमण्डुत्तं

१. “कण्ठमग्ं च वो, भिक्खवे, धर्मं देसेस्तामि सुक्कमग्ं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, कण्ठमग्मो ? मिच्छादिट्टि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, कण्ठमग्मो । कतमो च, भिक्खवे, सुक्कमग्मो ? सम्मादिट्टि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं ५ वुच्चति, भिक्खवे, सुक्कमग्मो” ति ।

३. सद्गम्मसुत्तं

१. “सद्गम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्तामि असद्गम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असद्गम्मो ? मिच्छादिट्टि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, असद्गम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सद्गम्मो ? सम्मादिट्टि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, १० सद्गम्मो” ति ।

४. सप्तुरिसधर्मसुत्तं

१. “सप्तुरिसधर्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्तामि असप्तुरिसधर्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असप्तुरिसधर्मो ? मिच्छादिट्टि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, असप्तुरिसधर्मो । कतमो च, भिक्खवे, सप्तुरिसधर्मो ? सम्मादिट्टि ... पे०... १५ सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सप्तुरिसधर्मो” ति ।

५. उप्पादेतब्बसुत्तं

१. “उप्पादेतब्बं च वो, भिक्खवे, धर्मं देसेस्तामि न उप्पादेतब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो धर्मो ? मिच्छादिट्टि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो धर्मो । कतमो च, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो धर्मो ? २० सम्मादिट्टि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो धर्मो” ति ।

६. आसेवितब्बसुत्तं

१. “आसेवितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न आसेवितब्बं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न आसेवितब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति; भिक्खवे, न आसेवितब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, आसेवितब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, ५ आसेवितब्बो धम्मो” ति ।

७. भावेतब्बसुत्तं

१. “भावेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न भावेतब्बं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... १० सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो” ति ।

B. 457

८. बहुलीकातब्बसुत्तं

१. “बहुलीकातब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न बहुलीकातब्बं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न बहुलीकातब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न बहुलीकातब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, बहुलीकातब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, बहुलीकातब्बो धम्मो” ति ।

15

९. अनुस्सरितब्बसुत्तं

१. “अनुस्सरितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न अनुस्सरितब्बं च । तं सुणाय ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न अनुस्सरितब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, २० न अनुस्सरितब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, अनुस्सरितब्बो धम्मो ? सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनुस्सरितब्बो धम्मो” ति ।

R. 247

१०. सच्चिकातब्बसुतं

१. “सच्चिकातब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्तामि न सच्चिकातब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न सच्चिकातब्बो धम्मो ? मिच्छादिट्ठि ... पे०... मिच्छाविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न सच्चिकातब्बो धम्मो । कतमो च, भिक्खवे, सच्चिकातब्बो धम्मो ?
२. सम्मादिट्ठि ... पे०... सम्माविमुत्ति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सच्चिकातब्बो धम्मो” ति ।

अरियवामो पञ्चरसमो ।
ततियो पण्णासको समत्तो ।

१६. पुग्गलवग्गो

१. सेवितब्बसुतं

- B. 458
R. 248 १. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो न सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? मिच्छादिट्ठिको होति, मिच्छासङ्कल्पो होति, मिच्छावाचो होति, मिच्छाकम्मन्तो होति, मिच्छाआजीवो होति, मिच्छावायामो होति, मिच्छासति होति, मिच्छासमाधि होति, मिच्छाज्ञाणी होति, मिच्छाविमुत्ति होति – इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो न सेवितब्बो ।
२. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? सम्मादिट्ठिको होति, सम्मासङ्कल्पो होति, सम्मावाचो होति, सम्माकम्मन्तो होति, सम्माआजीवो होति, सम्मावायामो होति, सम्मासति होति, सम्मासमाधि होति, सम्माज्ञाणी होति, सम्माविमुत्ति होति – इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो सेवितब्बो” ति ।

२-१२. भजितब्बाविसुत्तानि

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो न भजितब्बो
२. ... पे०... भजितब्बो ... पे०... न पथिरुपासितब्बो ... पथिरुपासितब्बो ... पे०... न पुञ्जो होति ... पुञ्जो होति ... पे०... न पासंसो होति ...

पासंसो होति ... पे०... आगारवो होति ... सगारवो होति ... पे०... अप्पतिस्सो^१ होति ... सप्पतिस्सो^२ होति ... पे०... न आराघको होति ... आराघको होति ... पे०... न विसुज्ज्ञति ... विसुज्ज्ञति ... पे०... मानं नाधिभोति ... मानं अधिभोति ... पे०... पञ्चाय न बहुति ... पञ्चाय बहुति ... पे०... ।

R. 249

5

२. “बहुं अपुञ्जां पसवति ... बहुं पुञ्जां पसवति । कतमेहि दसहि ? सम्मादिट्टिको होति, सम्मासङ्कृप्तो होति, सम्मावाचो होति, सम्माकम्मन्तो होति, सम्माआजीवो होति, सम्मावायामो होति, सम्मासति होति, सम्मासमाधि होति, सम्माञ्जाणी होति, सम्मादिमुत्ति होति – इमेहि खो, भिक्षवे, दसहि वृभ्मेहि समझागतो पुगलो बहुं पुञ्जां १० पसवती” ति ।

B. 459

पुगलवमो सोऽसमो ।

— ○ —

१७. जाणुस्सोणिवग्नो

१. ब्राह्मणपञ्चोरोहणीमुत्तं

१. तेन खो पन समयेन जाणुस्सोणि ब्राह्मणो तदहुपोसथे सीसंन्हातो नवं खोमयुगं निवत्थो अल्लकुसमुट्ठि आदाय भगवतो अविद्वरे एकमन्तं ठितो होति । अहसा खो भगवा जाणुस्सोणि ब्राह्मणं तदहुपोसथे सीसंन्हातं नवं खोमयुगं निवत्थं अल्लकुसमुट्ठि आदाय एकमन्तं १५ ठितं । दिस्वान जाणुस्सोणि ब्राह्मणं एतदबोच –

२. “कि नु त्वं, ब्राह्मण, तदहुपोसथे सीसंन्हातो नवं खोमयुगं निवत्थो अल्लकुसमुट्ठि आदाय एकमन्तं ठितो ? कि न्वज्ज ब्राह्मण-कुलस्सा” ति^३ ?

“पञ्चोरोहणी, भो गोतम, अज्ज ब्राह्मणकुलस्सा” ति ।

20

“यथा कथं पन, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ?

R. 250

“इष, भो गोतम, ब्राह्मणा तदहुपोसथे सीसंन्हाता नवं खोमयुगं निवत्था अल्लेन गोमयेन^४ पर्थवि ओपुञ्जित्वा हरितेहि कुसेहि पत्थरित्वा

१. अप्पतिस्सो – सी०, स्या०, रो० । २. सप्पतिस्सो – सी०, स्या०, रो० । ३. ति पुञ्च्छ – सी० । ४. गोमेन – सी० ।

अन्तरा च वेलं अन्तरा च अग्नागारं सेव्यं कर्पेन्ति । ते तं रत्ति तिक्ष्णतुं पञ्चद्वयं पञ्जलिका अग्निं नमस्सन्ति – ‘पञ्चोरोहाम भवन्तं, पञ्चोरोहाम भवन्त’ ति । बहुकेन’ च सप्तितेलनवनीतेन अग्निं सन्तप्येन्ति । तस्या च रत्तिया पञ्चयेन परीतेन खादनीयेन भोजनीयेन ब्राह्मणे ५ सन्तप्येन्ति । एवं, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“अञ्जनथा खो, ब्राह्मण, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होति, अञ्जनथा च पन अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होती” ति ।

B. 460 “यथा कथं पन, भो गोतम, अरियस्स विनये पञ्चोरोहणी होति ? साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये १० पञ्चोरोहणी होती” ति ।

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासिस्सामी” ति । “एवं, भो” ति खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवतो पञ्चस्सोसि । भगवा एतदबोच –

३. “इध, ब्राह्मण, अरियसावको इति पटिसञ्चक्षति – १५ ‘पाणातिपातस्स खो पापको विपाको दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय पाणातिपातं पजहति; पाणातिपाता पञ्चोरोहति ।

... अदिन्नादानस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय अदिन्नादानं पजहति; २० अदिन्नादाना पञ्चोरोहति ।

... कामेसुमिच्छाचारारस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय कामेसुमिच्छाचारं पजहति; कामेसुमिच्छाचारा पञ्चोरोहति ।

R. 251 २५ ... मुसावादस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय मुसावादं पजहति; मुसावादा पञ्चोरोहति ।

... पिसुणाय वाचाय खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय पिसुणं वाचं पजहति; पिसुणाय वाचाय पञ्चोरोहति ।

... फरसाय वाचाय खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय फरसं वाचं पजहति; फरसाय वाचाय पञ्चोरोहति ।

... सम्फप्पलापस्त खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय सम्फप्पलापं पजहति; ५ सम्फप्पलापा पञ्चोरोहति ।

... अभिज्ञाय खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभि-
सम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय अभिज्ञं पजहति; अभिज्ञाय
पञ्चोरोहति ।

... व्यापादस्त खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं १० चा ति । सो इति पटिसङ्घाय व्यापादं पजहति; व्यापादा पञ्चोरोहति ।

“इधं ब्राह्मण ... पटिसङ्घिकवति – ‘मिच्छादिट्ठिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय मिच्छादिट्ठं पजहति; मिच्छादिट्ठिया पञ्चोरोहति । एवं खो, ब्राह्मण, अरियस्त विनये पञ्चोरोहणी होती” ति । १५

४. “अञ्जनथा खो, भो गोतम, ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी होति, अञ्जनथा च पन अरियस्त विनये पञ्चोरोहणी होति । इमिस्ता’, भो गोतम, अरियस्त विनये पञ्चोरोहणिया ब्राह्मणानं पञ्चोरोहणी कलं नाग्वति सोऽर्थसि । अभिकक्नतं, भो गोतम ... पे०... उपासकं भं भवं गोतमो धारेतु अञ्जनतमो पाणुपेतं सरणं गतं” ति । २०

२. अरियपञ्चोरोहणीसुतं

१. “अरियं बो, भिक्खवे, पञ्चोरोहणि देसेस्तामि । तं सुणाय, साधुक मनसि करोय; भासिस्तामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्तोसुं । भगवा एतदवोच –

२. “कतमा च, भिक्खवे, अरिया पञ्चोरोहणी ? इधं भिक्खवे, अरियसावको इति पटिसङ्घिकवति – ‘पाणातिपातस्त खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय पाणातिपातं पजहति; पाणातिपाता पञ्चोरोहति ।

१. इमिस्त च – सी०, स्या०, रो० ।
२०४-३६

... अदिशादानस्स खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा ति । सो इति पटिसङ्घाय अदिशादानं पजहति; अदिशादाना पञ्चोरोहति ।

... कामेसुमिच्छाचारस्स खो पापको विपाको ... पे०... कामेसु-
३ मिच्छाचारा पञ्चोरोहति ।

B. 462 १० मुसावादस्स खो पापको विपाको ... पे०... मुसावादा पञ्चोरोहति ।

... पिसुणाय वाचाय खो पापको विपाको ... पे०... पिसुणाय वाचाय पञ्चोरोहति ।

१० ... फर्साय वाचाय खो पापको विपाको ... पे०... फर्साय वाचाय पञ्चोरोहति ।

... सम्फण्पलापस्स खो पापको विपाको ... पे०... सम्फण्पलापा पञ्चोरोहति ।

... अभिज्ञाय खो पापको विपाको ... पे०... अभिज्ञाय १५ पञ्चोरोहति ।

... ब्यापादस्स खो पापको विपाको ... पे०... ब्यापादा पञ्चो-
रोहति ।

“इध, भिक्खवे ... पटिसञ्चिक्षति – ‘मिच्छादिट्ठिया खो पापको विपाको – दिट्ठे चेव धम्मे अभिसम्परायं चा’ ति । सो इति पटिसङ्घाय २० मिच्छादिट्ठि पजहति; मिच्छादिट्ठिया पञ्चोरोहति । अयं बुच्छति, भिक्खवे, अरिया पञ्चोरोहणी” ति ।

३. सङ्गारबसुतं

१. अय खो सङ्गारवो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि;
उपसङ्ख्यमित्वा भगवता सद्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सङ्गारवो
२५ ब्राह्मणो भगवन्तं एतदबोच –

२. “कि तु खो, भो गोतम, ओरिमं तीरं, कि पारिमं तीरं” ति ?

“पाणातिपातो खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, पाणातिपाता बेरभणी
पारिमं तीरं । अदिशादानं खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, अदिशादाना

वेरमणी पारिमं तीरं । कामेसुमिच्छाचारो ओरिमं तीरं, कामेसु-
मिच्छाचारा वेरमणी पारिमं तीरं । मुसावादो ओरिमं तीरं, मुसावादा ,
वेरमणी पारिमं तीरं । पिसुणा वाचा ओरिमं तीरं, पिसुणाय वाचाय
वेरमणी पारिमं तीरं । फर्हसा वाचा ओरिमं तीरं, फर्हसाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । सम्फप्लापो ओरिमं तीरं, सम्फप्लापा वेरमणी पारिमं 5
तीरं । अभिज्ञा ओरिमं तीरं, अनभिज्ञा पारिमं तीरं । व्यापादो ओरिमं
तीरं, अव्यापादो पारिमं तीरं । मिच्छादिटि ओरिमं तीरं, सम्मादिटि
पारिमं तीरं । इदं खो, ब्राह्मण, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

“अप्पका ते मनुस्सेसु, ये जना पारगामिनो ।

B. 463,
R. 253

अथायं इतरा पजा, तीरमेवानुधावति ॥ 10

“ये च खो सम्मदक्षाते, धर्मे धर्मानुवत्तिनो ।

ते जना पारमेस्सन्ति, मच्छुघेयं सुदुत्तरं ॥

“कण्हं धर्मं विष्पहाय, सुक्कं भावेय पण्डितो ।

ओका अनोकमागम्म, विवेके यत्थ दूरमं ॥

“तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।

परियोदपेय्य अत्तानं, चित्तक्लेसेहि पण्डितो ॥

“येसं सम्बोधियज्ञेसु, सम्मा चितं सुभावितं ।

आदानपटिनिस्सग्मे, अनुपादाय ते रत्ता ।

खीणासवा जुतिमन्तो, ते लोके परिनिब्बुता” ति ॥

15

४. ओरिमसुतं

१. “ओरिमं च, भिक्खवे, तीरं देसेस्सामि पारिमं च तीरं । 20
तं सुणाय ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, कतमं च पारिमं
तीरं ? पाणातिपातो, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, पाणातिपाता वेरमणी
पारिमं तीरं । अदिन्नादानं ओरिमं तीरं, अदिन्नादाना वेरमणी
पारिमं तीरं । कामेसुमिच्छाचारो ओरिमं तीरं, कामेसुमिच्छाचारा
वेरमणी पारिमं तीरं । मुसावादो ओरिमं तीरं, मुसावादा वेरमणी 25
पारिमं तीरं । पिसुणा वाचा ओरिमं तीरं, पिसुणाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । फर्हसा वाचा ओरिमं तीरं, फर्हसाय वाचाय वेरमणी
पारिमं तीरं । सम्फप्लापो ओरिमं तीरं, सम्फप्लापा वेरमणी पारिमं

तीरं । अभिज्ञा ओरिमं तीरं, अनभिज्ञा पारिमं तीरं । व्यापादो ओरिमं तीरं, अव्यापादो पारिमं तीरं । मिच्छादिटि ओरिमं तीरं, सम्मादिटि पारिमं तीरं । इदं खो, भिक्खवे, ओरिमं तीरं, इदं पारिमं तीरं ति ।

- B. 254 5 “अप्यका ते मनुस्सेऽु, ये जना पारगामिनो ।
अथायं इतरा पजा, तीरयेवानुषावति ॥
- “ये च खो सम्मदक्खाते, धम्मे धम्मानुबत्तिनो ।
ते जना पारमेस्सन्ति, मच्छुधेयं सुदुत्तरं ॥
- B. 464 10 “कहं धम्मं विष्पाहय, सुकं भावेय पण्डितो ।
ओका अनोकमागम्म, विवेके यत्थ दूरमं ॥
- “तत्राभिरतिमिच्छेय, हित्वा कामे अकिञ्चनो ।
परियोदयेय अत्तानं, चित्तकलेसेहि पण्डितो ॥
- “येसं सम्बोधियज्ञेऽु, सम्मा चित्तं सुभावितं ।
आदानपटिनिस्सगे, अनुपादाय ये रता ।
खीणासवा जुतिमन्तो, ते लोके परिनिब्बुता” ति ॥

५. पठमअवधमसुत्त

1. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्थो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा अनत्थं च, धम्मं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं ।
2. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो च अनत्थो च ? पाणाति-
पातो, अदिज्ञादानं, कामेसुमिच्छाचारो, मुसावादो, पिसुणा वाचा, फरसा वाचा, सम्पप्लापो, अभिज्ञा, व्यापादो, मिच्छादिटि – अयं दुच्चति, भिक्खवे, अवधम्मो च अनत्थो च ।

3. “कतमो च, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ? पाणातिपाता वेरमणी, अदिज्ञादाना वेरमणी, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी, मुसावादा वेरमणी, पिसुणाय वाचाय वेरमणी, फरसाय वाचाय वेरमणी, सम्पप्लापा वेरमणी, अनभिज्ञा, अव्यापादो, सम्मादिटि – अयं दुच्चति, भिक्खवे, धम्मो च अत्थो च ।

४. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो अनत्यो च; धम्मो च वेदितब्बो अत्यो च। अधम्मं च विदित्वा अनत्यं च, धम्मं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्यो तथा पटिपज्जितब्बं” ति, इति यं तं बुत्तं, इदमेतं पटिच्च बुत्तं” ति ।

६. द्रुतिगमनसुत्तं

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्यो च ५ वेदितब्बो अत्यो च। अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्यो तथा पटिपज्जितब्बं” ति । इदमबोच १० भगवा । इदं वत्वान् सुगतो उद्गायासना विहारं पाविसि । B. 465

२. अथ खो तेसं भिक्खून् अचिरपक्कन्तस्स भगवतो एतदहोसि – “इदं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो – ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्यो च वेदितब्बो अत्यो च। अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्यो तथा पटिपज्जितब्बं’ ति । को नु खो इमस्स भगवता सङ्कृतेन उद्देसस्स उद्दिदृस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजेया” ति ? १५

३. अथ खो तेसं भिक्खून् एतदहोसि – “अथं खो आयस्मा महाकच्चानो सत्यु चेव संविष्णितो, सम्भावितो च विच्छूनं सङ्कृतारीनं । पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सङ्कृतेन उद्देसस्स उद्दिदृस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं । यन्नून मयं येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्केष्याम; उपसङ्केष्याम २० आयस्मन्तं महाकच्चानं एतमत्थं पुच्छेयाम । यथा नो आयस्मा महाकच्चानो व्याकरिस्सति तथा नं धारेस्सामा” ति ।

४. अथ खो ते भिक्खू येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्केष्यामिसु; उपसङ्केष्यामित्वा आयस्मता महाकच्चानेन सर्दि सम्मोदिसु । सम्मोदिनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिन्ना २५ खो ते भिक्खू आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदबोचुं –

५. “इदं खो नो, आवुसो कच्चान, भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविष्टो

R. 256 — ‘अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्यो च वेदितब्बो अत्यो च। अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्यं च विदित्वा अत्यं च यथा धम्मो यथा अत्यो तथा पटिपञ्जितब्बं’ ति ।

“तेसं नो, आवुसो, अम्हाकं अविरपक्कन्तस्स भगवतो एतदहोसि

५ — ‘इदं खो नो, आवुसो, भगवा सङ्खितेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्थारेन अत्यं अविभजित्वा उद्गायासना विहारं पविट्ठो — अधम्मो च, भिक्खवे ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्बं ति । को नु खो इमस्स भगवता सङ्खितेन उद्देसस्स उद्दित्वास्स वित्थारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्यं विभजेया’ ति ?

B. 466 १० “तेसं नो, आवुसो, अम्हाकं एतदहोसि — ‘अयं खो आयस्मा महाकच्चानो सत्यु चेव संवणितो, सम्भावितो च विज्ञानं सब्रह्माचारीनं। पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सङ्खितेन उद्देसस्स उद्दित्वास्स वित्थारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्यं विभजितुं । यश्चून मयं येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्केमेयाम; उपसङ्केमित्वा आयस्मन्तं १५ महाकच्चानं एतमत्यं पटिपुच्छेयाम । यथा नो आयस्मा महाकच्चानो व्याकरिस्ति तथा नं धारेसामा’ ति । विभजतु आयस्मा महाकच्चानो’ ति ।

६. “सेव्यथापि, आवुसो, पुरिसो सारत्यिको सारगवेसी सार-परियेसनं चरमानो महतो रुक्खस्स तिटुतो सारवतो अतिकक्षम्भेव मूलं २० अतिकरित्वं खन्दं साखापलासे सारं परियेसितब्बं मञ्ज्ञेय । एवं सम्पदमिदं आयस्मन्तानं सत्यरि सम्मुखीभूते तं भगवन्तं अतिसित्वा अम्हे एतमत्यं पटिपुच्छितब्बं मञ्ज्ञाथ । सो हावुसो, भगवा जानं जानाति पसं पस्सति चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता अत्यस्स निन्नेता अमतस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स R. 257 २५ कालो अहोसि यं तुम्हे भगवन्तंयेव उपसङ्केमित्वा एतमत्यं पटिपुच्छेयाथ । यथा वो भगवा व्याकरेय तथा नं धारेयाथा” ति ।

७. “अद्वा, आवुसो कच्चान, भगवा जानं जानाति पसं पस्सति चक्खुभूतो ज्ञाणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता अत्यस्स निन्नेता अमतस्स दाता धम्मस्सामी तथागतो । सो चेव पनेतस्स कालो अहोसि ३० यं मयं भगवन्तंयेव उपसङ्केमित्वा एतमत्यं पटिपुच्छेयाम । यथा नो भगवा व्याकरेय तथा नं धारेयाम । अपि चायस्मा महाकच्चानो

सत्यु चेव संबिणितो, सम्भावितो च विड्यूनं सद्गृह्यचारीनं । पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सहित्तेन उद्देस्स उद्दिद्वस्स वित्त्वारेन अत्यं अविभत्तस्स वित्त्वारेन अत्यं विभजितुं । विभजतायस्मा महाकच्चानो अगरं करित्वा” ति ।

८. “तेन हावुसो, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; मासि- ३ B. 467 स्सामी” ति । “एवं, आवुसो” ति खो ते भिक्षुः आयस्मतो महाकच्चा- नस्स पञ्चस्सोसुं । अयायस्मा महाकच्चानो एतदवोच-

९. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्त्वारेन अत्यं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्ठो – ‘अधम्मो च, भिक्षुवे, वेदितब्दो ... पे०... तथा पटिपञ्जितब्दः’ ति । कतमो चावुसो, १० अधम्मो, कतमो च धम्मो; कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो ?

१०. “पाणातिपातो, आवुसो, अधम्मो; पाणातिपाता वेरमणी धम्मो; ये च पाणातिपातपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; पाणातिपाता वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो । १५

११. “अदिन्नादानं, आवुसो, अधम्मो; अदिन्नादाना वेरमणी धम्मो; ये च अदिन्नादानपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा प्रम्भवन्ति, अयं अनत्थो; अदिन्नादाना वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो । R. 258

१२. “कामेसुमिच्छाचारो, आवुसो, अधम्मो; कामेसुमिच्छा- २० चारा वेरमणी धम्मो; ये च कामेसुमिच्छाचारपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी- पञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१३. “मुसाचादो, आवुसो, अधम्मो; मुसाचादा वेरमणी धम्मो; ये च मुसाचादपञ्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्भवन्ति, अयं २५ अनत्थो; मुसाचादा वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला धम्मा भावना- पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१४. “पिसुणा वाचा, आवुसो, अधम्मो; पिसुणाय वाचाव वेरमणी धम्मो; ये च पिसुणवाचापञ्चया अनेके पापका अकुसला

धर्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; पिसुणाय वाचाय वेरमणीपञ्चया च
अनेके कुसला धर्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

- B. 468 १५. “फरसा वाचा, आवुसो, अधर्मो; फरसाय वाचाय
वेरमणी धर्मो; ये च फरसावाचापञ्चया अनेके पापका अकुसला धर्मा
५ सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; फरसाय वाचाय वेरमणीपञ्चया च अनेके
कुसला धर्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१६. “सम्फल्पलापो, आवुसो, अधर्मो; सम्फल्पलापा वेरमणी
धर्मो; ये च सम्फल्पलापञ्चया अनेके पापका अकुसला धर्मा
सम्भवन्ति, अयं अनत्थो; सम्फल्पलापा वेरमणीपञ्चया च अनेके कुसला
१० धर्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१७. “अभिज्ञा, आवुसो, अधर्मो; अनभिज्ञा धर्मो; ये
च अभिज्ञापञ्चया अनेके पापका अकुसला धर्मा सम्भवन्ति, अयं
अनत्थो; अनभिज्ञापञ्चया च अनेके कुसला धर्मा भावनापारिपूर्ण
गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

१८. १८. “ब्यापादो, आवुसो, अधर्मो; अब्यापादो धर्मो; ये च
ब्यापादपञ्चया अनेके पापका अकुसला धर्मा सम्भवन्ति, अयं अनत्थो;
अब्यापादपञ्चया च अनेके कुसला धर्मा भावनापारिपूर्ण गच्छन्ति,
अयं अत्थो ।

१९. १९. “मिच्छादिट्ठि, आवुसो, अधर्मो; सम्मादिट्ठि धर्मो;
२० ये च मिच्छादिट्ठिपञ्चया अनेके पापका अकुसला धर्मा सम्भवन्ति,
अयं अनत्थो; सम्मादिट्ठिपञ्चया च अनेके कुसला धर्मा भावना-
पारिपूर्ण गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

- R. 259 २१. २०. “यं खो नो, आवुसो, भगवा सहित्तेन उद्देसं उद्दिसित्वा
वित्यारेन अत्यं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो – अधर्मो
२५ च, मिक्तवे, वेदितब्बो ... पै०... तथा पटिपज्जितब्बं’ ति । इमस्स खो
अहं, आवुसो, भगवता सहित्तेन उद्देसस्स उद्दित्स्स वित्यारेन अत्यं
अविभत्तस्स’ एवं वित्यारेन अत्यं आजानामि । आकर्त्तुमाना च पन
तुम्हे, आवुसो, भगवन्त्येव उपसङ्गमित्वा एतमत्यं पटिपुञ्जेय्याथ ।
यथा नो भगवा व्याकरोति तथा नं धारेय्याथ” ति ।

१. अविभजित्वा – स्था०, रो० ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो महाकच्चानन्दस
भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उट्टायासना येन भगवा तेनुप-
सङ्कूपिषु; उपसङ्कूमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिषु।
एकमन्तं नितिनां खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदबोचुं –

B. 469

२१. “यं खो नो, भन्ते, भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दिसित्वा ५
वित्थारेन अत्थं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो – ‘अधम्मो च,
भिक्खवे, वेदितब्बो ... पे०... तथा पठिपञ्जितब्ब’ ति ।

“तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं अचिरपक्कन्तस्स भगवतो एतद-
होसि – ‘इदं खो नो, आवुसो; भगवा सङ्कृतेन उद्देसं उद्दिसित्वा वित्था-
रेन अत्थं अविभजित्वा उट्टायासना विहारं पविष्टो – ‘अधम्मो च, १०
भिक्खवे, वेदितब्बो ... पे०... तथा पठिपञ्जितब्ब’ ति । को नु खो
इमस्स भगवता सङ्कृतेन उद्देसस्स उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स
वित्थारेन अत्थं विभजेय्या’ ति ?

“तेसं नो, भन्ते, अम्हाकं एतदहोसि – ‘अयं खो आयस्मा महा-
कच्चानो सत्यु चेव संवणितो, सम्भावितो च विच्छूनं सब्रह्मारीनं । १५
पहोति चायस्मा महाकच्चानो इमस्स भगवता सङ्कृतेन उद्देसस्स
उद्दिष्टस्स वित्थारेन अत्थं अविभत्तस्स वित्थारेन अत्थं विभजितुं ।
यन्नून मयं येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्कूमेय्याम; उपसङ्कूमित्वा
आयस्मतं महाकच्चानं एतमत्थं पठिपुच्छेय्याम । यथा नो आयस्मा
महाकच्चानो व्याकरिस्सति तथा नं धारेसामा’ ति । २०

R. 260

“अथ खो मयं, भन्ते, येनायस्मा महाकच्चानो तेनुपसङ्कूमिम्हा;
उपसङ्कूमित्वा आयस्मतं महाकच्चानं एतमत्थं अपुच्छिम्हा’ । तेसं नो,
भन्ते, आयस्मता महाकच्चानेन इमेहि अक्खरेहि^१ इमेहि पदेहि इमेहि
व्यञ्जनेहि अत्थो सुविभतो” ति ।

२२. “साधु साधु, भिक्खवे ! पण्डितो, भिक्खवे, महाकच्चानो । २५
महापञ्चो, भिक्खवे, महाकच्चानो । मं चे पि तुम्हे, भिक्खवे, उपसङ्कू-
मित्वा एतमत्थं पठिपुच्छेय्याथ, ग्रहं पि चेतं एवमेव व्याकरेय्यं यथा
तं महाकच्चानेन व्याकतं । एसो चेव तस्स अत्थो । एवं च नं धारे-
व्याया” ति ।

१. पुच्छिम्हा – सी०, स्या०, रो० । २. आकारेहि – सी०; आकारेहि – स्या०, रो० ।
अ०४-४०

७. तत्त्वयग्नवस्तुतं

B. 470

१. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो, कतमो च धम्मो; कतमो च अनत्थो, कतमो च अत्थो? पाणातिपातो, भिक्खवे, अधम्मो; पाणातिपाता वेरमणी धम्मो; ये च पाणातिपातपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्बवन्ति, अयं अनत्थो; पाणातिपाता वेरमणीपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्पूर्गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

R. 261 ३. “अदिशादानं, भिक्खवे, अधम्मो; अदिशादाना वेरमणी १० धम्मो ... कामेसुमिच्छाचारो, भिक्खवे, अधम्मो; कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी धम्मो ... मुसावादो, भिक्खवे, अधम्मो; मुसावादा वेरमणी १५ धम्मो ... पिसुणा वाचा, भिक्खवे, अधम्मो; पिसुणाय वाचाय वेरमणी धम्मो ... फहसा वाचा, भिक्खवे, अधम्मो; फहसाय वाचाय वेरमणी २० धम्मो ... सम्प्लापो, भिक्खवे, अधम्मो; सम्प्लापा वेरमणी धम्मो ... अभिज्ञा, भिक्खवे, अधम्मो; अनभिज्ञा धम्मो ... व्यापादो, भिक्खवे, अधम्मो; अव्यापादो धम्मो ... ।

४. “मिच्छादिट्ठि, भिक्खवे, अधम्मो; सम्मादिट्ठि धम्मो; ये च मिच्छादिट्ठिपच्चया अनेके पापका अकुसला धम्मा सम्बवन्ति, अयं अनत्थो; सम्मादिट्ठिपच्चया च अनेके कुसला धम्मा भावनापारिष्पूर्गच्छन्ति, अयं अत्थो ।

५. “अधम्मो च, भिक्खवे, वेदितब्बो धम्मो च; अनत्थो च वेदितब्बो अत्थो च । अधम्मं च विदित्वा धम्मं च, अनत्थं च विदित्वा अत्थं च यथा धम्मो यथा अत्थो तथा पटिपञ्जितब्बं” ति, इति यं तं वुत्तं, इदमेतत् पटिच्च वुत्तं” ति ।

८. कम्मनिदानसुतं

२५ १. “पाणातिपातं पाह”, भिक्खवे, तिविधं वदामि – लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

: १. पटिपञ्जितब्बं ति – सी०, स्या०, रो० । २. पह – सी० स्या०, रो० ।

२. “अदिज्ञादानं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

B. 471

३. “कामेसुमिच्छाचारं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

४. “मुसाचादं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं ५ पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

५. “पिसुणचाचं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

६. “फलसवाचं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं १० पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

७. “सम्पत्पालापं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

८. “अभिज्ञं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं १५ पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

R. 262

९. “ब्यापादं पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभहेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि ।

१०. “मिच्छादिद्वि पाहं, भिक्खवे, तिविषं वदामि – लोभ-हेतुकं पि, दोसहेतुकं पि, मोहहेतुकं पि । इति खो, भिक्खवे, लोभो कम्मनिदानसम्भवो, दोसो कम्मनिदानसम्भवो, मोहो कम्मनिदान-सम्भवो । लोभक्लया कम्मनिदानसङ्ख्यो, दोसक्लया कम्मनिदान- २० सङ्ख्यो, मोहक्लया कम्मनिदानसङ्ख्यो” ति ।

६. परिक्लवनसुतं

१. “सपरिक्लवनो अयं, भिक्खवे, धम्मो, नायं धम्मो अपरिक्लवनो । कथं च, भिक्खवे, सपरिक्लवनो अयं धम्मो, नायं धम्मो अपरिक्लवनो ? पाणातिपातिस्स, भिक्खवे, पाणातिपाता वेरमणी परिक्लवनं होति । अदिज्ञादायिस्स, भिक्खवे, अदिज्ञादाना वेरमणी २५ परिक्लवनं होति । कामेसुमिच्छाचारिस्स”, भिक्खवे, कामेसुमिच्छा-

B. 472

वारा वेरमणी परिक्कमनं होति । मुसावादिस्स, भिक्खवे, मुसावादा
 वेरमणी परिक्कमनं होति । पिसुणवाचस्स, भिक्खवे, पिसुणाय
 वाचाय वेरमणी परिक्कमनं होति । फहसवाचस्स, भिक्खवे, फहसाय
 वाचाय वेरमणी परिक्कमनं होति । सम्पर्यलापिस्स^१, भिक्खवे, सम्प-
 ५ पलापा वेरमणी परिक्कमनं होति । अभिज्ञालुस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाना
 परिक्कमनं होति । व्यापश्चित्तस्स^२, भिक्खवे, अव्यापादो परिक्कमनं
 होति । भिज्ञादिट्टिस्स, भिक्खवे, सम्मादिट्टि परिक्कमनं होति । एवं
 खो, भिक्खवे, सपरिक्कमनो अयं धम्मो, नायं धम्मो अपरिक्कमनो” ति ।

१०. चुन्दसुत्तं

R. 263

१. एवं मे सुतं । एवं समयं भगवा पावायं विहरति चुन्दस्स
 10 कम्मारपुत्तस्स अम्बवने । अथ खो चुन्दो कम्मारपुत्तो येन भगवा तेनुप-
 सङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
 एकमन्तं निसिन्नं खो चुन्दं कम्मारपुत्तं भगवा एतदबोच –
 २. “कस्स तो त्वं, चुन्द, सोचेय्यानि रोचेसी^३” ति ?
 “ब्राह्मणा, भन्ते, पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवालमालिका^४
 15 अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेय्यानि पञ्जापेन्ति; तेसाहं सोचे-
 य्यानि रोचेमी” ति ।

“यथा कथं पन, चुन्द, ब्राह्मणा पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवाल-
 मालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेय्यानि पञ्जापेत्ति” ति ?

- “इध, भन्ते, ब्राह्मणा पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवालमालिका
 20 अग्निपरिचारिका उदकोरोहका । ते सावक^५ एवं समादपेन्ति – ‘एहि त्वं,
 अम्मो पुरिस, कालस्सेव’ उट्टहन्तो व^६ सयनम्हा पथर्विं आमसेव्यासि;
 नो चे पथर्विं आमसेव्यासि, अल्लानि^७ गोमयानि^८ आमसेव्यासि; नो चे
 अल्लानि गोमयानि आमसेव्यासि, हरितानि तिणानि आमसेव्यासि;
 नो चे हरितानि तिणानि आमसेव्यासि, अग्नि परिचरेव्यासि; नो चे
 25 अग्नि परिचरेव्यासि, पञ्जलिको आदिच्छं नमस्सेव्यासि; नो चे पञ्ज-

१. सम्पर्यलापस्स – सी०, रो० । २. व्यापादस्स – सी०, रो०; व्यापश्चस्स – स्था० ।
 ३. रोचेय्यासी – सी० । ४. सेवालमालका – सी०, स्था०, रो० । ५. पञ्जपेन्ति –
 म० । ६. सावके – स्था० । ७. सकालस्सेव – स्था० । ८-९. उट्टहन्तो – स्था०; उट्टहन्तो
 व – रो० । १०-११. अल्लगोमयानि – स्था० ।

लिको आदिक्षं नमस्सेव्यासि, सायततियकं उदकं ओरोहेव्यासी' ति । एवं खो, भन्ते, ब्राह्मण पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवालभालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेव्यानि पञ्जापेन्ति; तेसाहं सोचेव्यानि रोचेमी' ति ।

"अञ्जनया खो, चुन्द, ब्राह्मण पञ्चाभूमका कमण्डलुका सेवाल- ५ मालिका अग्निपरिचारिका उदकोरोहका सोचेव्यानि पञ्जापेन्ति, अञ्जनथा च पन अरियस्स विनये सोचेव्यं होती" ति ।

"यथा कथं पन, भन्ते, अरियस्स विनये सोचेव्यं होति ? साधु मे, भन्ते, भगवा तथा धम्मं देसेतु यथा अरियस्स विनये सोचेव्यं होती" ति ।

"तेन हि, चुन्द, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासि-स्सामी" ति । "एवं, भन्ते" ति खो चुन्दो कम्मारपुत्तो भववतो पञ्चस्सोसि । भगवा एतदबोच -

३. "तिविधं खो, चुन्द, कायेन असोचेव्यं होति; चतुर्विधं वाचाय असोचेव्यं होति; तिविधं मनसा असोचेव्यं होति ।

४. "कथं च, चुन्द, तिविधं कायेन असोचेव्यं होति ?

"इध, चुन्द, एकच्चो पाणातिपाती होति लुदो' लोहितपाणि हतपहते^१ निविद्वो अदयापन्नो पाणभूतेसु^२।

"अदिनादायी होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा तं^३ अदिनं थेव्यसङ्क्रातं आदाता होति ।

"कामेसुमिञ्चाचारी होति । या ता मातुरक्षिता पितुरक्षिता भातापितुरक्षिता" भातुरक्षिता भगिनिरक्षिता आतिरक्षिता गोत्तरक्षिता^४ धम्मरक्षिता ससामिका सपरिदण्डा अन्तमसो मालागृहपरिक्षिता^५ पि, तथारूपासु चारित्तं आपज्जिता होति । एवं खो, चुन्द, तिविधं कायेन असोचेव्यं होति ।

५. "कथं च, चुन्द, चतुर्विधं वाचाय असोचेव्यं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो मुसावादी होति । सभगतो^६ वा परिसगतो^७ वा

१. लुदो - स्याऽ । २. हतपहते - सी० । ३. सन्धाणभूतेसु - सी०, रो० । ४. स्याऽ पीत्वके नत्व । ५. सी०, स्याऽ, रो० पीत्वके नत्व । ६. सी०, स्याऽ, रो० पीत्वके नत्व । ७. मालागृहपरिक्षिता - सी०, रो०; मालागृहपरिक्षिता - स्याऽ । ८-९. सभगतो वा परिसगतो - सी०, रो० ।

१. २७४ आतिमज्जगतो वा पूर्गमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिप्तुदो' – 'एहम्भो' पुरिस, यं जानासि तं बदेही' ति, सो अजानं वा 'आह' 'जानामी' ति, जानं वा आह 'न जानामी' ति; अपस्तं वा आह 'पस्सामी' ति, पस्तं वा आह 'न पस्सामी' ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु ५ वा आमिसकिञ्चिक्खहेतु वा सम्पज्जानमुसा भासिता होति ।
२. 265

"पिसुणवाचो होति – इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति समग्रानं वा भेत्ता, भिन्नानं वा अनुप्पदाता, वग्गारामो वग्गरतो वग्गनन्दी वग्ग-कर्णिं^१ वाचं भासिता होति ।

३. "फृसवाचो होति – या सा वाचा अण्डका कक्कसा परकटुका पराभिसज्जनी कोघसामन्ता असमाधिसंवत्तनिका, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

४. "सम्फप्पलापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्यवादी अधमवादी अविनयवादी; अनिधानवर्ति वाचं भासिता होति अकालेन अनपदेसं अपरियन्तवर्ति अनत्यसंहितं । एवं खो, चुन्द, चतुब्दिधं वाचाय असोचेयं होति ।

५. "कथं च, चुन्द, तिविधं मनसा असोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवितूपकरणं तं अभिज्ञिता होति – 'अहो वत यं परस्स तं ममस्सा' ति ।

६. "ब्यापञ्चितो होति पदुद्भमनसङ्क्षिप्तो – 'इमे सत्ता हृञ्जन्तु वा बज्जन्तु' वा उच्छिज्जन्तु वा विनस्सन्तु वा मा वा अहेसु" ति ।

७. "मिच्छादिटुको होति विपरीतदस्सनो – 'नत्य दिन्नं, नद्वि पिद्वं, नत्य हृतं, नत्य सुकटटुककटानं कम्मानं फलं विपाको, नत्य अयं लोको, नत्य परो लोको, नत्य माता, नत्य पिता, नत्य सत्ता ओपपातिका, नत्य लोके समणब्राह्मणा सम्मग्नता सम्मापटिपन्ना ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ती' ति । एवं खो, चुन्द, मनसा तिविधं असोचेयं होति ।

१. सर्विप्तुदो – स्याऽ । २. एहि भो – स्याऽ । ३. अहं – रो० । ४. वग्गकर्णि – स्याऽ । ५. भिज्जन्तु – स्याऽ । ६. ० इति वा – सी० रो० ।

७. “इमे खो, चुन्द, दस अकुसलकम्मपथा । इमेहि खो, चुन्द, दसहि अकुसलेहि कम्मपथेहि समझागतो कालसेव उद्धृहन्तो व सयनम्हा पथविं चे पि आमसति, असुचियेव होति; नो चे पि पथविं आमसति, असुचियेव होति ।

“अल्लानि चे पि गोमयानि आमसति, असुचियेव होति; नो ५ चे पि अल्लानि गोमयानि आमसति, असुचियेव होति ।

“हरितानि चे पि तिणानि आमसति, असुचियेव होति; नो चे पि हरितानि तिणानि आमसति, असुचियेव होति ।

“अर्गिं चे पि परिचरति, असुचियेव होति, नो चे पि अग्नि परिचरति, असुचियेव होति ।

“पञ्जलिको चे पि आदिच्चं नमस्सति, असुचियेव होति; नो चे पि पञ्जलिको आदिच्चं नमस्सति, असुचियेव होति ।

“सायततियकं चे पि उदकं ओरोहति, असुचियेव होति; नो चे पि सायततियकं उदकं ओरोहति, असुचियेव होति । तं किस्स हेतु ? इमे, चुन्द, दस अकुसलकम्मपथा असुचियेवे^१ होन्ति^२ असुचिकस्णा च ।

“इमेसं पन, चुन्द, दसशं अकुसलानं कम्मपथानं समझागमनहेतु निरयो पञ्जायति, तिरच्छानयोनि पञ्जायति, पेत्तिविसयो पञ्जायति, या वा पनञ्जाया पि काचि दुग्गतियो^३ ।

८. “तिविधं खो, चुन्द, कायेन सोचेयं होति; चतुविधं वाचाय सोचेयं होति; तिविधं मनसा सोचेयं होति ।

९. “कथं, च^४ चुन्द, तिविधं कायेन सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहित-दण्डो निहितसत्थो, लज्जी दयापन्नो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

“अदिन्नादानं पहाय, अदिन्नादाना पटिविरतो होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, न तं अदिन्नं 25 येय्यसङ्कातं आदाता होति ।

“कामेसुभिच्छाचारं पहाय, कामेसुभिच्छाचारा पटिविरतो होति या ता मातुरक्षिता पितुरक्षिता मातापितुरक्षिता भातुरक्षिता भगिनिरक्षिता जातिरक्षिता गोत्तरक्षिता धम्परक्षिता ससामिका

१-१. असुचि चेव - स्या० । २. दुग्गति होति - स्या० । ३. च - च० मेत्वके निति ।

B. 267

सपरिदण्डा अन्तमसो मालागुल्परिक्षित्ता पि, तथारूपासु न चारितं आपज्जिता होति । एवं खो, चुन्द, तिविधं कायेन सोचेयं होति ।

१०. “कथं च, चुन्द, चतुष्विधं वाचाय सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । सभगतो ५ वा परिसगतो वा ज्ञातिमज्जगतो वा पूगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिपुद्गो – ‘एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह ‘न जानासी’ ति, जानं वा आह ‘जानासी’ ति, अपस्सं वा आह ‘न पस्सासी’ ति, पस्सं वा आह ‘पस्सासी’ ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आभिसकिङ्गचक्षहेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति ।
- १० “पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति – न इतो सुत्वा अमुत्र अक्षताता इमेसं भेदाय, न अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्षताता अमूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता समग्गारामो समग्गरतो समग्गनन्दी समग्गकर्णिं वाचं भासिता होति । *

- १५ “फर्सं वाचं पहाय फर्साय वाचाय पटिविरतो होति । या सा वाचा नेला कण्णसुखा पेमनीया हृदयङ्गमा पोरी बहुजनकर्ता बहुजन-मनापा, तथारूपिं वाचं भासिता होति ।

- २० “सम्फक्षप्लापं पहाय सम्फक्षप्लापा पटिविरतो होति कालवादी भूतवादी अत्थवादी धर्मवादी विनयवादी; निधानवर्ति वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति अत्थसंहितं । एवं खो, चुन्द, चतुष्विधं वाचाय सोचेयं होति ।

B. 477

११. “कथं च, चुन्द, तिविधं मनसा सोचेयं होति ? इध, चुन्द, एकच्चो अनभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं तं अनभिज्ञता होति – ‘अहो वत यं परस्स तं ममस्सा’ ति ।

- २५ “अब्यापन्नचित्तो होति अप्यदुष्मनसङ्क्लिप्पो – ‘इमे सत्ता अवेरा होन्तु’ अब्यापज्ञा, अनीघा सुखी अत्तानं परिहरन्तु’ ति ।

R. 268

“सम्मादिट्टिको होति अविपरीतदस्सनो – ‘अतिथि दिनं, अतिथि यिद्दुं, अतिथि हुतं, अतिथि सुकटदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको, अतिथि अयं लोको, अतिथि परो लोको, अतिथि माता; अतिथि पिता, अतिथि सत्ता ओपपातिका, अतिथि लोके समणन्नाहृणा सम्मगता सम्मापटिपन्ना

१. शी०, स्वा० रो० पोत्पकेसु नत्यि ।

ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ती' ति ।
एवं खो, चुन्द, तिविषं मनसा सोचेयं होति ।

१२. "इमे खो, चुन्द, दस कुसलकम्पथा ।" इमेहि खो, चुन्द,
दसहि कुसलेहि कम्पयेहि समन्नागतो कालस्सेव उटुहन्तो व सयनम्हा
पर्थिवं चे पि आमसति, सुचियेव होति; नो चे पि पर्थिवं आमसति, ५
सुचियेव होति ।

"अल्लानि चे पि गोमयानि आमसति, सुचियेव होति; नो चे
पि अल्लानि गोमयानि आमसति, सुचियेव होति ।

"हरितानि चे पि तिणानि आमसति, सुचियेव होति; नो चे
पि हरितानि तिणानि आमसति, सुचियेव होति ।" १०

"अर्णिंग चे पि परिचरति, सुचियेव होति; नो चे पि अर्णिंग
परिचरति, सुचियेव होति ।

"पञ्जलिको चे पि आदिच्चं नमस्सति, सुचियेव होति; नो
चे पि पञ्जलिको आदिच्चं नमस्सति, सुचियेव होति ।

"सायततियकं चे पि उदकं ओरोहति, सुचियेव होति; नो चे १५
पि सायततियकं उदकं ओरोहति, सुचियेव होति । तं किस्स हेतु ?
इमे, चुन्द, दस कुसलकम्पथा सुचियेव होन्ति सुचिकरणा च ।

"इमेसं पत, चुन्द, दसम् कुसलानं कम्पयानं समन्नागमनहेतु
देवा पञ्जायन्ति, भनुस्सा पञ्जायन्ति, या वा पनञ्जा पि काचि
सुगतियो" ति" ।" २०

१३. एवं बुत्ते चुन्दो कम्मारपुत्तो भगवन्तं एतदबोच – "अभि-
कन्तं, भन्ते ... पे०... उपासकं मं, भन्ते, भगवा धारेतु अज्जतग्ने पाणुपेतं
सरणं गतं" ति ।

११. जाणुस्तोषिष्ठुतं

१. अथ खो जाणुस्तोषि ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति;
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवता सर्वं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं २५
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीद्वा खो जाणुस्तोषि
ब्राह्मणो भगवन्तं एतदबोच –

१-१. मुश्ति होति – स्याऽ ।

२. “भयमस्यु, भो गोतम, ब्राह्मणा नाम । दानानि देम, सद्वानि करोम – ‘इदं दानं पेतानं आतिसालोहितानं उपकर्पतु, इदं दानं पेता आतिसालोहिता परिभुञ्जन्तु’ ति । कच्च तं, भो गोतम, दानं पेतानं आतिसालोहितानं उपकर्पति; कच्च ते पेता आति-
३ सालोहिता तं दानं परिभुञ्जन्ती” ति ?

“ठाने खो, ब्राह्मण, उपकर्पति, नो अट्टाने” ति ।

“कतमं पन”, भो गोतम, ठानं, कतमं अट्टाने” ति ?

४. “इध, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति, अदिशादायी होति, कामेसुमिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति,
१० फरुसवाचो होति, सम्कर्पलापी होति, अभिज्ञालु होति, व्यापश्चित्तो होति, मिच्छादिदिको होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा निरयं उप-
पज्जति । यो नेरयिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिट्ठति । इदं पि^१ खो, ब्राह्मण, अट्टानं यत्थ ठितस्स तं दानं न उपकर्पति ।

१५ ५. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती ... पे०... मिच्छा-
दिदिको होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा तिरच्छानयोनि उपपज्जति ।

B ४७९ ६. यो तिरच्छानयोनिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिट्ठति । इदं पि खो, ब्राह्मण, अट्टानं यत्थ ठितस्स तं दानं न उपकर्पति ।

२० ७. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिशादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फरु-
१२० साय वाचाय पटिविरतो होति, सम्कर्पलापा पटिविरतो होति, अन-
भिज्ञालु होति, अव्यापश्चित्तो होति, सम्मादिदिको होति । सो कायस्स
२५ भेदा परं मरणा मनुस्सानं सहब्यतं उपपज्जति । यो मनुस्सानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिट्ठति । इदं पि खो, ब्राह्मण, अट्टानं यत्थ ठितस्स तं दानं न उपकर्पति ।

८. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०... सम्मादिदिको होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा देवानं

१. कतमञ्च पन – सी०, रो०, कतम – स्या० । २. स्या० योत्थके नत्य ।

सहव्यतं उपपञ्जति । यो देवानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिद्वृति । इदं पि, ब्राह्मण, अद्वानं यत्थ ठितस्स तं दानं उपक्ष्यति ।

७. “इधं पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति ... पे०... मिच्छादिट्को होति । सो कायस्स भेदा परं मरणा पेत्तिविसयं उप- ५ पञ्जति । यो पेत्तिवेसयिकानं सत्तानं आहारो, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिद्वृति, यं वा पनस्स इतो अनुप्यवेच्छन्ति मित्तामच्चा’ वा आतिसालोहिता^१ वा, तेन सो तत्थ यापेति, तेन सो तत्थ तिद्वृति । इदं खो, ब्राह्मण, ठानं यत्थ ठितस्स तं दानं उपक्ष्यती” ति ।

८. “सचे पन, भो गोतम, सो पेतो आतिसालोहितो तं ठानं १० अनुपपन्नो होति, को तं दानं परिभुञ्जती” ति ?

“अङ्गे पिस्स, ब्राह्मण, पेता आतिसालोहिता तं ठानं उपपन्ना होन्ति, ते तं दानं परिभुञ्जन्ती” ति ।

९. “सचे पन, भो गोतम, सो चेव पेतो आतिसालोहितो तं ठानं अनुपपन्नो होति अङ्गे पिस्स आतिसालोहिता पेता तं ठानं १५ B. 480 अनुपपन्ना होन्ति, को तं दानं परिभुञ्जती” ति ?

“अद्वानं खो एतं, ब्राह्मण, अनवकासो यं तं ठानं विवितं अस्स इमिना दीर्घेन अद्वाना यदिदं पेतेहि आतिसालोहितेहि । अपि च, २७१ ब्राह्मण, दायको पि अनिप्फलो” ति ।

“अद्वाने पि भवं गोतमो परिक्ष्यं वदती” ति ? २०

१०. “अद्वाने पि खो अहं, ब्राह्मण, परिक्ष्यं वदामि । इधं, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी होति, कामसुमिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति, फरुसवाचो^२ होति, सम्क्ष्यलापी होति, अभिज्ञालु होति, व्यापन्नचित्तो होति, मिच्छादिट्को होति; सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अग्नं पानं २५ वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं^३ सेम्यावसथपदीपेयं । सो कायस्स भेदा परं मरणा हृत्यीनं सहव्यतं उपपञ्जति । सो तत्थ लाभी होति अग्नस्स पानस्स मालानानालङ्कारस्स ।

१. न उपक्ष्यति – सी०, स्था०, रो० । २-२. मित्ता वा प्रमच्चा वा आती वा सालो-हिता – सी०, रो० । ३. फसावाचो – सी०, रो० । ४. मालागन्धं विलेपनं – स्था० ।

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाती अदिवाशादायी कामेसुमिच्छा-
चारी मुसावादी पिसुणवाचो फरुसवाचो सम्पत्पलापी अभिज्ञालु
ब्यापन्नचित्तो मिच्छादिट्ठिको, तेन सो कायस्स भेदा परं मरणा हृत्यीनं
सहब्यतं उपपञ्जति । यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स
५ वा अन्नं पानं वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं, तेन
सो तत्य लाभी होति अन्नस्स पानस्स मालानानालङ्कारस्स ।

११. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाती होति ... पे०...
मिच्छादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं
पानं वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं । सो कायस्स
१० भेदा परं मरणा अस्सानं सहब्यतं उपपञ्जति ... पे०... गुणं सहब्यतं
उपपञ्जति ... पे०... कुकुरानं सहब्यतं उपपञ्जति । सो तत्य लाभी
होति अन्नस्स पानस्स मालानानालङ्कारस्स ।

B 481,
R. 272

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाती ...पे०... मिच्छादिट्ठिको,
तेन सो कायस्स भेदा परं परं मरणा कुकुरानं सहब्यतं उपपञ्जति ।
१५ यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्यं यानं
मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं, तेन सो तत्य लाभी होति अन्नस्स
पानस्स मालानानालङ्कारस्स ।

१२. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो
होति ... पे०... सम्मादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा
२० ब्राह्मणस्स वा अन्न पानं वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं ।
सो कायस्स भेदा परं मरणा मनुस्सानं सहब्यतं उपपञ्जति । सो तत्य
लाभी होति मानुसकानं पञ्चन्नं कामगुणानं ।

“यं खो, ब्राह्मण, इध पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०...
२५ सम्मादिट्ठिको, तेन सो कायस्स भेदा परं मरणा मनुस्सानं सहब्यतं उप-
पञ्जति । यं च खो सो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं
पानं वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं, तेन सो तत्य
लाभी होति मानुसकानं पञ्चन्नं कामगुणानं ।

१३. “इध पन, ब्राह्मण, एकच्चो पाणातिपाता पटिविरतो
होति ... पे०... सम्मादिट्ठिको होति । सो दाता होति समणस्स वा
३० ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं वत्यं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं ।

सो कायस्स भेदा परं मरण देवानं सहव्यतं उपच्छति । सो तत्प
लाभी होति दिव्यानं पञ्चन्नं कामगुणानं ।

R. 273

“यं खो, ब्राह्मण, इष पाणातिपाता पठिविरतो होति ... पे०...
सम्मादिट्ठिको, तेन सो कायस्स भेदा परं मरण देवानं सहव्यतं उप-
च्छति । यं च खोसो दाता होति समणस्स वा ब्राह्मणस्स वा अन्नं पानं ५
बत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेव्यावसथपदीपेभ्यं, तेन सो तत्प लाभी
होति दिव्यानं पञ्चन्नं कामगुणानं । अपि च, ब्राह्मण, दायको पि
अनिष्टलो” ति ।

१४. “अच्छरियं, भो गोतम, अब्भुतं, भो गोतम ! याक्तिच्चदं,
भो गोतम, अलमेव दानानि दातुं, अलं सद्वानि कातुं, यत्र हि नाम १० B. 482
दायको पि अनिष्टलो” ति ।

“एवमेतं, ब्राह्मण”, दायको पि हि, ब्राह्मण, अनिष्टलो” ति ।
“अभिकक्तनं, भो गोतम, अभिकक्तनं, भो गोतम ... पे०...
उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतगे पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

जाणुस्सोणिवभो सत्तरसमो ।

— — —

१८. साधुवग्गो

१. साधुसुतं

१. “माधुं च वो, भिक्खवे, देसेसामि असाधुं च । तं सुणाय, १५
साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते
भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच -

R. 274

२. “कतमं च, भिक्खवे, असाधु ? पाणातिपातो, अदिनादानं,
कामेसुमिच्छाचारो, मुसाचादो, पिसुणा वाचा, फृहसा वाचा, सम्फप्तलापो,
अभिज्ञा, व्यापादो, मिच्छादिट्ठि - इदं वुच्चति, भिक्खवे, असाधु । २०

३. “कतमं च, भिक्खवे, साधु ? पाणातिपाता वेरमणी, अदिना-
दाना वेरमणी, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी, मुसाचादा वेरमणी,
पिसुणाय वाचाय वेरमणी, फृहसाय वाचाय वेरमणी, सम्फप्तलापा

१. ब्राह्मण एवमेतं ब्राह्मण - सी०, स्था० ।

वेरमणी, अनभिज्ञा, अव्यापादो, सम्मादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे,
साधू” ति ।

२. अरियधम्मसुतं

१. “अरियधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनरियधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो धम्मो ।
२. “कतमो च, भिक्खवे, अरियो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो धम्मो” ति ।

३. कुसलसुतं

- B. 483
१. “कुसलं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अकुसलं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमं च, भिक्खवे, अकुसलं ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे, अकुसलं ।

R. 275

 २. “कतमं च, भिक्खवे, कुसलं ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – इदं वुच्चति, भिक्खवे, कुसलं” ति ।

४. अत्थसुतं

१. “अत्थं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनत्थं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनत्थो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनत्थो ।
२. “कतमो च, भिक्खवे, अत्थो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अत्थो” ति ।

५. धम्मसुतं

१. “धम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अधम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अधम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, धम्मो” ति ।

६. आत्मसुत्तं

१. “सासवं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अनासवं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सासबो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, सासबो ५ धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनासबो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, अनासबो धम्मो” ति ।

R. 276

७. बज्जसुत्तं

१. “सावज्जं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अनवज्जं १० B. 484 च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, सावज्जो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, सावज्जो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनवज्जो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, अनवज्जो १५ धम्मो” ति ।

८. तपनीयसुत्तं

१. “तपनीयं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अतपनीयं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, तपनीयो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, तपनीयो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अतपनीयो धम्मो ? पाणातिपाता २० वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्टि – अयं बुच्चति, भिक्खवे, अतपनीयो धम्मो” ति ।

६. आचयगामिसुतं

१. “आचयगामि” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अपचय-
गामि च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, आचयगामी धम्मो ?
पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, आचय-
गामी धम्मो ।

R. 277 ५ २. “कतमो च, भिक्खवे, अपचयगामी धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अपचयगामी
धम्मो” ति ।

१०. दुक्खुद्रयसुतं

१. “दुक्खुद्रयं व वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि सुखुद्रय च ।
तं सुणाथ ... पे०... कतमो व, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ? पाणातिपातो
१० ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खुद्रयो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुखुद्रयो धम्मो ? पाणातिपाता
वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखुद्रयो
धम्मो” ति ।

११. विपाकसुतं

E. 485 १. “दुक्खविपाकं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि सुखविपाकं
१५ च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, दुक्खविपाको धम्मो ?
पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
दुक्खविपाको धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुखविपाको धम्मो ? पाणातिपाता
वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुखविपाको
२० धम्मो” ति ।

साधुवग्गो अट्टारसमो ।

१६. अरियमग्गवभग्गो

१. अरियमग्गसुतं

१. “अरियमग्गं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि अनरियमग्गं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अनरियो मग्गो ? पाणातिपातो ... पे०... मिञ्छादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनरियो मग्गो ।

R. 278

२. “कतमो च, भिक्खवे, अरियो मग्गो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियो मग्गो” ति ।

२. कण्हमग्गसुतं

१. “कण्हमग्गं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि सुक्कमग्गं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, कण्हो मग्गो ? पाणातिपातो ... पे०... मिञ्छादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, कण्हो मग्गो ।

10

२. “कतमो च, भिक्खवे, सुक्को मग्गो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुक्को मग्गो” ति ।

३. सद्धम्मसुतं

१. “सद्धम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि असद्धम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असद्धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिञ्छादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, असद्धम्मो ।

15

२. “कतमो च, भिक्खवे, सद्धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, सद्धम्मो” ति ।

B. 486

४. सप्तुरिसधम्मसुतं

१. “सप्तुरिसधम्मं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि असप्तुरिसधम्मं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, असप्तुरिसधम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिञ्छादिट्ठि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, असप्तुरिसधम्मो ।

R. 279

२. “कतमो च, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सप्तुरिसधम्मो” ति ।

५. उप्पादेतब्बधम्मसुतं

१. “उप्पादेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न उप्पादे-
५ तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न उप्पादेतब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, उप्पादेतब्बो १० धम्मो” ति ।

“व्यापादेतब्बं” च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि अव्यापादे-
तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, अव्यापादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अव्यापादेतब्बो धम्मो ।

१५ २. “कतमो च, भिक्खवे, व्यापादेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, व्यापादेतब्बो धम्मो” ति* ।

६. आसेवितब्बधम्मसुतं

१. “आसेवितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि नासेवितब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, नासेवितब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, नासेवि-
२० तब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, आसेवितब्बो धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
आसेवितब्बो धम्मो” ति ।

— अयं पाठो सी०, स्था०, दो० पौत्रकेमु न दिसति ।

७. भावेतब्बधम्ममुत्तं

१. “भावेतब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न भावेतब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, न भावेतब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो ? पाणातिपाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, भावेतब्बो धम्मो” ति ।

८. बहुलीकातब्बमुत्तं

१. “बहुलीकातब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं” देसेस्सामि न बहुली-कातब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न बहुलीकातब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, १० न बहुलीकातब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, बहुलीकातब्बो धम्मो ? पाणाति-पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, बहुली-कातब्बो धम्मो” ति ।

९. अनुस्सरितब्बमुत्तं

१. “अनुस्सरितब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि नानुस्सरि- १५ तब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, नानुस्सरितब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, नानुस्सरितब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, अनुस्सरितब्बो धम्मो ? पाणाति-पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिट्ठि – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अनुस्सरि- २० तब्बो धम्मो” ति ।

१०. सच्चिकातब्बमुत्तं

१. “सच्चिकातब्बं च वो, भिक्खवे, धम्मं देसेस्सामि न सच्चिकातब्बं च । तं सुणाथ ... पे०... कतमो च, भिक्खवे, न सच्चि-

१. वर्णन च – दो० ।

B. 488

कातब्बो धम्मो ? पाणातिपातो ... पे०... मिच्छादिटि - अयं वुच्चति, भिक्खवे, न सच्छिकातब्बो धम्मो ।

२. “कतमो च, भिक्खवे, सच्छिकातब्बो धम्मो ? पाणाति-
पाता वेरमणी ... पे०... सम्मादिटि - अयं वुच्चति, भिक्खवे,
५ सच्छिकातब्बो धम्मो” ति ।

अरियमग्गावग्गो ऊनबीसतिमो ।

२०. अपरपुग्गलवग्गो

१-१२. नसेवितब्बाविसुत्तानि

१. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो न सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी होति, कामेसु-
मिच्छाचारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति, फहसवाचो
१० होति, सम्फप्पलापी होति, अभिज्ञालु होति, व्यापन्नचित्तो होति, मिच्छा-
दिट्को होति - इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो
न सेवितब्बो ।

R. 282 १५ “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो सेवितब्बो । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटि-
विरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो
२० होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फहसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्पलापा पटिविरतो होति, अभिज्ञालु होति, अब्यापन्न-
चित्तो होति, सम्मादिट्को होति - इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि
समन्नागतो पुग्गलो सेवितब्बो” ।

२-११. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्नागतो पुग्गलो न
२० भजितब्बो ... पे०... भजितब्बो ... न पयिरुपासितब्बो ... पयिरुपासि-
तब्बो ... न पुज्जो होति ... पुज्जो होति ... न पासंसो होति ... पासंसो
होति ... आगारबो होति ... गारबो^१ होति ... अप्पतिस्सो^२ होति ... सप्प-
तिस्सो^३ होति ... न आराघको होति ... आराघको होति ... न विसुज्ज्ञति

^१ सगारबो - सी०, स्या०, रो० । ^२ अप्पतिस्सो - सी०, स्या०, रो० । ^३ सप्प-
तिस्सो - सी०, स्या०, रो० ।

... विसुज्ज्ञति ... मानं नाधिभोति^१ ... मानं अधिभोति ... पञ्जाय
न वद्विति ... पञ्जाय वद्विति ... पे०... पुगलो सेवितव्यो” ।

B. 429 .

१२. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्नागतो पुगलो बहुं अपञ्जनं
पसवति ... बहुं पुञ्जनं पसवति । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती
पटिविरतो होति, अदिन्नादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा^५
पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटि-
विरतो होति, फहसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्लापा पटिविरतो
होति, अनभिज्ञालु होति, अव्यापन्नचित्तो होति, सम्मादिटुको होति –
इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्नागतो पुगलो बहुं पुञ्जनं
पसवती” ति ।

10

अपरपुमालबग्नो वीसतिमो ।
चतुर्थो पण्णासको समत्तो ।

२१. करजकायवग्नो

१. पठमनिरयसमाप्तुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्नागतो यथाभतं निविक्षत्तो
एवं निरये । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती
होति लुहो लोहितपाणि हतपहते निविट्टो अदयापन्नो सब्बपाणभूतेषु ।

B. 420,
R. 283

२. “अदिन्नादायी होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं^३ गामगतं
वा अरञ्जगतं वा, तं अदिन्नं थेय्यसङ्घातं आदाता होति ।

15

३. “कामेसुमिच्छाचारी होति । या ता मातुरक्षिता पितु-
रक्षिता मातापितुरक्षिता भातुरक्षिता भगिनिरक्षिता ज्ञाति-
रक्षिता गोत्तरक्षिता धन्मरक्षिता ससामिका सपरिदण्डा अन्तमसो
मालाशुद्धपरक्षिता पि, तथारूपासु चारित्तं आपजिजता होति ।

४. “मुसावादी होति । सभगतो^३ वा परिसमगतो वा ज्ञाति-
मज्जगतो वा पूगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षि-
पुट्टो – ‘एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह
‘जानामी’ ति, जानं वा आह ‘न जानामी’ ति, अपस्सं वा आह ‘पस्सामी’

१. नाधिहोति – सी० । २. परवित्तूपकरण – स्था० । ३. समागती – सी०, रो० ।

20

ति, पस्सं वा आह ‘न पस्सामी’ ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिस-
किञ्चिकव्यहेतु वा सम्पज्ञानमुसा भासिता होति ।

५. “पिसुणवाचो होति – इतो सुत्वा अमुत्र ग्रन्थाता इमेसं
भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्षयात अमूसं भेदाय । इति सम्बगानं
६. वा भेता भिज्ञानं वा अनुप्यदाता वग्नारामो वग्नरतो वग्ननन्दी, वग्न-
कर्णिं वाचं भासिता होति ।

७. “फश्वाचो होति – या सा वाचा अण्डका कक्षसा पर-
कटुका पराभिसज्जनी कोषसामन्ता असमाधिसंबंधनिका, तथारूपिं
वाचं भासिता होति ।

B. 491 १० ७. “सम्पप्लापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्यवादी
अधम्मवादी अविनयवादी, अनिधानवर्ति वाचं भासिता होति अकालेन
अनपदेसं अपरियतवर्ति अनत्यसंहितं ।

R. 284 ८. “अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं तं
अभिज्ञिता होति – ‘आहो वत यं परस्स तं मम अस्सा’ ति ।

९. “व्यापन्नचित्तो होति पदुमनसङ्कल्पो – ‘इमे सत्ता हञ्जन्तु
वा बज्जन्तु वा उच्छ्वज्जन्तु वा विनस्तन्तु वा मा वा अहेसु’ ति ।

१०. “मिञ्चादिट्टिको होति विपरीतदस्सनो – ‘नत्य दिनं,
नत्य यिदुं, नत्य हुतं, नत्य सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको,
नत्य अयं लोको, नत्य परो लोको, नत्य माता, नत्य पिता, नत्य
२० सत्ता ओपपातिका, नत्य लोके समण्नाह्याणा सम्भगता सम्मापटिपश्चा
ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा पवेदेत्ती’ ति ।
इमेहि लो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि सम्भागतो यथाभतं निक्षित्तो
एवं निरये ।

११. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि सम्भागतो यथाभतं निक्षित्तो
२५ एवं सम्मो । कर्तमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपार्त
पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसत्यो लज्जी
दयापश्चो, सम्पाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

१२. “अदिन्नादानं पहाय अदिन्नादाना पटिविरतो होति । यं

तं परस्स परवित्तूपकरणं गमगतं वा अरज्जगतं वा, न तं अदिवं
वेद्यसङ्कृतं भावात् भावात् होति ।

१३. “कोमेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो
होति । या ता भातुरक्षिता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्परिक्षिता
षि, तथारूपासु न चारितं आपजिता होति ।

१४. “मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । समग्रतो
वा परिसग्रतो वा आतिमज्जगतो वा पूर्णमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो
वा अभिनीतो सक्षिपुद्दो – ‘एहम्भो पुरिता, यं जानासि तं बदेही’ ति,
सो अजानं वा आह ‘न जानामी’ ति, जानं वा आह ‘जानामी’ ति, अपस्सं
वा आह ‘न पस्सामी’ ति, पस्सं वा आह ‘पस्सामी’ ति । इति अत्तहेतु वा १०
परहेतु वा आमिसकिन्चिक्खहेतु वा न सम्पजानमुसा भासिता होति ।

१५. “पिसुणवाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति –
न इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता
अमूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता
समग्रारामो समग्ररतो समग्रानन्दी, समग्रकरणं वाचं भासिता होति । १५

१६. “फहसवाचं पहाय फहसाय वाचाय पटिविरतो होति ।
या सा वाचा नेला कण्णसुखा पेमनीया हृदयज्ञमा पोरी बहुजनकन्ता
बहुजनमनापा, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

१७. “सम्कप्पलापं पहाय सम्कप्पलापा पटिविरतो होति
कालवादी भूतवादी, अत्यवादी घम्बवादी विनयवादी, निधानवर्ति २०
वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति अत्यसंहितं ।

१८. “अनभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं तं
अनभिज्ञता होति – ‘अहो वत यं परस्स तं मम अस्सा’ ति ।

१९. “अब्यापश्चित्तो होति अप्पदुद्मनसङ्कृप्तो – ‘इमे सत्ता
अवेरा होन्तु अब्यापज्ञा अनीधा, सुखी अत्तानं परिहरन्त्’ ति । २५

२०. “सम्मादिट्टिको होति अविपरीतदस्सनो – ‘अत्यि दिक्षं,
अत्यि यिद्धुं, अत्यि हृतं, अत्यि सुकटदुकटानं कम्मानं फलं विपाको,
अत्यि अयं लोको, अत्यि परो लोको, अत्यि माता, अत्यि पिता, अत्यि
सत्ता श्रोपपातिका, अत्यि लोके सम्बन्धाहृणा सम्मगता सम्मापटिपञ्चा
ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्चिकत्वा पवेदेत्ती’ ति । ३०

R. 285

B. 492

इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समझागतो यथाभृतं निक्षित्तो
एवं सम्मे ” ति ।

२. नुतियनिरयसग्रहुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समझागतो यथाभृतं निक्षित्तो
एवं निरये । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे’, एकच्चो’ पाणाति-
५ पाती होति लुट्ठो लोहितपाणि हतपहते निविट्ठो अद्यापन्नो सब्बपाणं-
भूतेसु ।

R. 286
B. 493

२. “अदिनादायी होति ... कामेसुमिच्छाचारी होति ... मुसा-
वादी होति ... पिसुणवाचो होति ... फरुसवाचो होति ... सम्फण्पलापी
होति ... अभिज्ञालु होति ... ब्यापन्नचित्तो होति ... मिच्छादिट्ठिको
१० होति विपरीतदस्सनो – ‘नत्थि दिनं ... पे०... सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा
पवेदेत्ती’ ति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समझागतो यथाभूतं
निक्षित्तो एवं निरये ।

३. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समझागतो यथाभृतं निक्षित्तो
एवं सम्मे । कतमेहि दसहि ? इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपातं
१५ पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसत्यो लज्जी
दयापन्नो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ।

४. “अदिनादानं पहाय अदिनादाना पटिविरतो होति ...
कामेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति ... मुसा-
वादं पहाय मुसादावा पटिविरतो होति ... पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय
२५ वाचाय पटिविरतो होति ... फरुसं वाचं पहाय फरुसाय वाचाय पटि-
विरतो होति ... सम्फण्पलापं पहाय सम्फण्पलापा पटिविरतो होति ...
अनभिज्ञालु होति ... अब्यापन्नचित्तो होति ... सम्मादिट्ठिको होति
अविपरीतदस्सनो – ‘अत्थि दिनं ... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं
२९ सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेत्ती’ ति । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि
धर्मेहि समझागतो यथाभृतं निक्षित्तो एवं सम्मे” ति ।

३. मातुगामसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति ... पे०... अदिनादायी होति ... कामेसुमिच्छाचारी होति ... मुसावादी होति ... पिसुणाचो होति ... फरसावाचो होति ... सम्पर्पलापी होति ... अभिज्ञालु होति ... व्यापन्नचित्तो होति ... मिच्छादिट्ठिको होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, ५ दसहि धर्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये ।

R. 287

२. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति ... पे०... अदिनादाना पटिविरतो होति ... कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति ... मुसावादा पटिविरतो होति ... पिसुणाय वाचाय १० B. 494 पटिविरतो होति ... फरसाय वाचाय पटिविरतो होति ... सम्पर्पलापा पटिविरतो होति ... अनभिज्ञालु होति ... अव्यापन्नचित्तो होति ... सम्मादिट्ठिको होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्वागतो मातुगामो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे” ति ।

४. उपासिकासुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपातिनी होति ... पे०... मिच्छादिट्ठिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं निरये ।

15

२. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं सगे । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरता होति ... पे०... सम्मादिट्ठिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धर्मेहि समन्वागता उपासिका यथाभतं निक्षित्ता एवं सगे” ।

20

५. विसारखसुतं

१. “दसहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्वागता उपासिका अविसारदा अगारं अज्ञावसति । कतमेहि दसहि ? पाणातिपातिनी होति ... अदिनादायिनी होति ... कामेसुमिच्छाचारिनी होति ... मुसावादिनी

R. 288

होति ... पिसुणवाचा होति ... फरसवाचा होति ... सम्पत्तलापिनी होति ... अभिज्ञालुनी होति ... व्यापन्नचित्ता होति ... मिच्छादिट्टिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागता उपासिका अविसारदा अगारं अज्ञावसति ।

5. २. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समझागता उपासिका विसारदा अगारं अज्ञावसति । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरता होति ... अदिनादाना पटिविरता होति ... कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता होति ... मुसावादा पटिविरता होति ... पिसुणाय वाचाय पटिविरता होति ... फरसाय वाचाय पटिविरता होति ... सम्पत्तलापा पटिविरता होति ... 10 अनभिज्ञालुनी होति ... अब्यापन्नचित्ता होति ... सम्मादिट्टिका होति ... । इमेहि खो, भिक्खवे, दसहि धम्मेहि समझागता उपासिका विसारदा अगारं अज्ञावसती” ति ।

६. संसप्तनीयसुतं

B. 495

1. “संसप्तनीयपरियायं वो, भिक्खवे, धम्मपरियायं देसेस्सामि । तं सुणथ, साधुकं मनसि करोय; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” 15 ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्तोऽु । भगवा एतद्वोच -

2. “कतमो च, भिक्खवे”, संसप्तनीयपरियायो धम्म-परियायो ? कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मबन्धू कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति - कल्याणं वा पापकं वा - तस्स दायादा भवन्ति ।

- R. 289 20 3. “इथ, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपाती होति लुद्दो लोहित-पाणि हृतपहते निविटो, अदयापन्नो सब्बपाणभूतेऽु । सो संसप्तति कायेन, संसप्तति वाचाय, संसप्तति मनसा । तस्स जिम्हं कायकम्मं होति, जिम्हं वचीकम्मं, जिम्हं मनोकम्मं, जिम्हा गति, जिम्हुपपत्ति ।

“जिम्हगतिकस्स खो पनाहं, भिक्खवे, जिम्हुपपत्तिकस्स द्विष्ठं 25 गतीनं अङ्गतरं गति वदामि - ये वा एकन्तदुक्खा निरया या वा संसप्त-जातिका तिरच्छानयोनि । कतमा च सा, भिक्खवे, संसप्तजातिका तिरच्छानयोनि ? अहि विच्छिका सतपदी नकुला बिलारा^१ मूसिका उलूका, ये वा पनव्ये पि केचि तिरच्छानयोनिका सत्ता मनुस्से दिस्वा

१. दो विक्खवे - सी०, दो० । २. बिलारा - सी० ।

संसप्तन्ति । इति खो, भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपपञ्जति । उपपञ्चमेन फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति वदामि ।

४. "इध पन, भिक्खवे, एकच्चो अदिशादायी होति ... पे०... कामेसुभिञ्चाचारी होति ... मुसादादी होति ... फिसुणवाचो होति ... फरुस-
वाचो होति ... सम्फप्यलापी होति ... अभिज्ञालु होति ... व्यापञ्चचित्तो होति ... भिञ्चादिट्को होति विपरीतदस्सानो - 'नत्य दिन्नं ... पे०... सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । सो संसप्ति कायेन, संसप्ति वाचाय, संसप्ति मनसा । तस्स जिम्हं कायकम्मं होति, जिम्हं वचीकम्मं, जिम्हं मनोकम्मं, जिम्हा गति, जिम्हूपपत्ति । 10 R 290

"जिम्हगतिकस्स खो पनाहं, भिक्खवे, जिम्हूपपत्तिकस्स द्विन्नं" गतीनं अञ्जतरं गर्ति वदामि - ये वा एकन्तदुख्वा निरया या वा संसप्तजातिका तिरच्छानयोनि । कतमा च सा, भिक्खवे, संसप्तजातिका तिरच्छानयोनि ? अहि विच्छिका सतपदी नकुला बिल्लारा भूसिका उलूका, ये वा पनञ्चे पि केचि तिरच्छानयोनिका सत्ता मनुस्से दिस्वा संसप्तन्ति । इति खो, भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति, यं करोति तेन उपपञ्जति । उपपञ्चमेन फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति वदामि । कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मबन्धू कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति - कल्याणं वा पापकं वा - तस्स दायादा भवन्ति । 15 B. 496

५. "इध, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपातं पहाय पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहितसैथो, लज्जी दयापञ्चो सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति । सो न संसप्ति कायेन, न संसप्ति वाचाय, न संसप्ति मनसा । तस्स उजु' कायकम्मं होति, उजु वचीकम्मं, उजु मनोकम्मं, उजु गति, उजुपपत्ति । 20

"उजुगतिस्स खो पनाहं, भिक्खवे, उजुपपत्तिकस्स द्विन्नं गतीनं अञ्जतरं गर्ति वदामि - ये वा एकन्तसुखा सग्गा यानि वा पन तानि उच्चाकुलानि खतियमहासालकुलानि वा ब्राह्मणमहासालकुलानि वा गहपतिमहासालकुलानि वा अङ्गानि महद्वनानि महाभोगानि पहूतजातरूपरजतानि पहूतवित्तूपकरणानि पहूतधनघञ्जानि । इति खो, भिक्खवे, 25 90

भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपपञ्जति । उपपञ्चमेनं
फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति वदामि ।

६. "इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो अदिशादानं पहाय अदिशा-
दाना पटिविरतो होति ... पे०... कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति

- R. 291 ५ ... मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति ... पिसुणं वाचं पहाय
पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति ... फरसं वाचं पहाय फरसाय वाचाय
पटिविरतो होति ... सम्फप्पलापं पहाय सम्फप्पलापा पटिविरतो होति ...
अनभिज्ञालु होति ... अव्यापञ्चचित्तो होति ... सम्मादिट्टिको होति
अविपरीतदस्सनो – 'अत्यिं दिनं ... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं
१० सयं अभिज्ञा सञ्चक्त्वा पवेदेत्ती' ति । सो न संसप्ति कायेन, न
संसप्ति वाचाय, न संसप्ति मनसा । तस्स उजु कायकम्मं होति,
उजु वचीकम्मं, उजु मनोकम्मं, उजु गति, उजुपपत्ति ।

- R. 497 "उजुगतिकस्स खो पन आहं, भिक्खवे, उजुपपत्तिकस्स द्विनं
गतीनं अङ्गतरं गति वदामि – ये वा एकन्तसुखा सम्मा यानि वा पन
१५ तानि उच्चाकुलानि खत्तियमहासालकुलानि वा ब्राह्मणमहासालकुलानि
वा गहपतिमहासालकुलानि वा अङ्गानि महदनानि महाभोगानि पहूत-
जातरूपरजानि पहूतवित्तूपकरणानि पहूतवधनघञ्जानि । इति खो,
भिक्खवे, भूता भूतस्स उपपत्ति होति । यं करोति तेन उपपञ्जति ।
उपपञ्चमेनं फस्सा फुसन्ति । एवमहं, भिक्खवे, 'कम्मदायादा सत्ता' ति
२० वदामि ।

"कम्मस्सका, भिक्खवे, सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मबन्धू
कम्मपटिसरणा, यं कम्मं करोन्ति – कल्याणं वा पापकं वा – तस्स
दायादा भवन्ति । अयं खो सो, भिक्खवे, संसप्तनीयपरियायो' धम्म-
परियायो' ति ।

५. पठमसञ्चेतनिकमुत्तं

- R. 292 २५ १. "नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उप-
चितानं अप्पटिसंबेदित्वा' व्यन्तीभावं^१ वदामि । तं च खो दिट्टेव धम्मे

१. संहितिपरियायी – स्या० । २. अप्पटिसंबिदित्वा – सी०, स्या०, रो० ।
३. व्यन्तीभाव – स्या०, रो० ।

उपज्जं वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा दुक्खस्सन्तकिरियं बदामि ।

२. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा^१ कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति; चतुब्बिधा^२ वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति; तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ।

३. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति? इधं, भिक्खवे, एकच्चो पाणातिपती होति लुदो लोहितपाणि हतपहते निविटो अदया- १० पन्नो सब्बपाणभूतेसु ।

“अदिनादायी होति । यं तं परस्त परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, तं अदिनं थेव्यसङ्कातं आवाता होति ।

“कामेसुमिच्छाचारी होति । या ता भातुरक्षिता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्पपरिक्षिता पि, तथारूपासु चारितं आपञ्जिता १५ होति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसल- सञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ।

४. “कथं च, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति? इधं, भिक्खवे, एकच्चो मुसावादी होति । सभगतो वा परिसभगतो वा ज्ञातिमज्जगतो २० वा पूर्गमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो सक्षिपुद्धो ‘एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही’ ति, सो अजानं वा आह ‘जानासी’ ति, जानं वा आह ‘न जानासी’ ति, अपस्तं वा आह ‘पस्तासी’ ति, पस्तं वा आह ‘न पस्तासी’ ति, इति अतहेतु वा परहेतु वा आभिसकिञ्चक्खहेतु वा सम्पजानमुसा भासिता होति ।

“पिसुणवाचो होति – इतो सुत्वा अमुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अमुत्र वा सुत्वा इमेसं अक्खाता अमूसं भेदाय । इति सभगानं वा भेत्ता भिन्नानं वा अनुप्पदाता वग्गारामो वग्गरतो वग्गनन्दी, वग्गकरणं वाचं भासिता होति ।

१. उपज्जं – स्था० । २. तिविध – स्था० । ३. चतुब्बिध – स्था० ।

B. 498

R. 293

25

“करुसवाचो होति । या सा वाचा अण्डका कककसा परकटुका पराभिसज्जनी कोषसामन्ता असमाधिसंबत्तनिका, तथारूपि वाचं भासिता होति ।

“सम्फलापी होति अकालवादी अभूतवादी अनत्यवादी अधार्म-
५ वादी अविनयवादी, अनिधानवर्ति वाचं भासिता होति अकालेन अन-
पदेसं अपरियन्तवर्ति अनत्यसंहितं । एवं खो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वची-
कम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका
होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति
१० अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ? इधं, भिक्खवे,
एकच्चो अभिज्ञालु होति । यं तं परस्स परवित्तूपकरणं, तं अभिज्ञिता
होति – ‘अहो वत, यं परस्स तं मम अस्ता’ ति ।

B. 499
R. 294 १५ “ब्यापत्रचित्तो होति पदुट्टमनसङ्कृप्तो – ‘इमे सत्ता हृष्णन्तु
वा बज्जन्तु वा उच्छ्वज्जन्तु वा विनस्सन्तु वा मा वा अहेसु’ ति । मिच्छा-
दिट्को होति विपरीतदस्सनो’ – ‘नत्थ दिनं ... पे०... ये इमं च
लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेत्ती’ ति । एवं खो,
भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका
दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ।

६. “तिविधकायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु
२० वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं
निरयं उपपज्जन्ति ; चतुब्बिधवचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेत-
निकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं
विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति ; तिविधमनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसल-
सञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं
२५ दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति ।

“सेव्यापि, भिक्खवे, अपण्णको मणि उद्घांसितो येन येनेव
पतिद्वाति सुप्पतिद्वितयेव पतिद्वाति ; एवमेव खो, भिक्खवे, तिविध-
कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स
भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति ; चतुब्बिध-

१. विपरितदस्सनो – सी०; विपरितदस्सनो – स्या० ।

वचीकम्नत्सन्दोसव्यापत्तिश्रुत्सलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स
भेदा परं भरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति; तिविध-
मनोकम्नत्सन्दोसव्यापत्तिश्रुत्सलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स
भेदा परं भरणा अपायं दुर्गर्ति विनिपातं निरयं उपपज्जन्ती ति ।

५. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं
अप्पटिसंवेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिट्ठेव घम्मे उपपज्जं
वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं
कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा दुक्खस्सन्तकिरियं वदामि ।

६. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा कायकम्नत्सम्पत्ति कुसलसञ्चेत-
निका सुखुद्रया सुखविपाका होति; चतुविधा वचीकम्नत्सम्पत्ति १०
कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति; तिविधा मनोकम्नत्स-
म्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

R. 295

६. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्नत्सम्पत्ति कुसल-
सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति? इध, भिक्खवे, एकच्चो
पाणातिपातं'पहाय'पाणातिपाता पटिविरतो होति निहितदण्डो निहित-
सत्थो लज्जी दयापत्रो, सब्बपाणभूतहितानुकम्पी विहरति ... पे०... । १५

B. 500

“अदिनादानं पहाय अदिनादाना पटिविरतो होति ।
यं तं परस्स परवित्तूपकरणं गामगतं वा अरञ्जगतं वा, न तं अदिनं
थेयसङ्घातं आदाता होति ।

७. “कामेसुमिच्छाचारं पहाय कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो २०
होति । या ता मातुरक्षिता ... पे०... अन्तमसो मालागुल्पपरिक्षित्ता
पि, तथारूपासु न चारित्तं आपज्जिता होति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा
कायकम्नत्सम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

१०. “कथं च, भिक्खवे, चतुविधा वचीकम्नत्सम्पत्ति कुसल-
सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति? इध, भिक्खवे, एकच्चो २५
मुसावादं पहाय मुसावादा पटिविरतो होति । सभगतो वा परिसगतो
वा ज्ञातिमज्जगतो वा पूरगमज्जगतो वा राजकुलमज्जगतो वा अभिनीतो
सक्षिप्तुष्टो 'एहम्भो पुरिस, यं जानासि तं वदेही' ति, सो अजानं वा
आह 'न जानामी' ति, जानं वा आह 'जानामी' ति, अपस्सं वा आह 'न

पस्सामी' ति, पस्सं वा आह 'पस्सामी' ति, इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिञ्चिकसहेतु वा न सम्बजानमुसा भासिता होति ।

R. 296 ५ "पिसुणं वाचं पहाय पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति – न इतो सुत्वा अभुत्र अक्खाता इमेसं भेदाय, अभुत्र वा सुत्वा न इमेसं अक्खाता अभूसं भेदाय । इति भिन्नानं वा सन्धाता सहितानं वा अनुप्पदाता समग्गारामो समग्रतो समग्गननन्दो, समग्रकरणं वाचं भासिता होति ।

"कर्षं वाचं पहाय कर्षसाय वाचाय पटिविरतो होति । या सा वाचा नेला कण्णसुखा पेमनीया हृदयङ्गमा पोरी बहुजनकन्ता बहुजनमनापा, तथारूपिं वाचं भासिता होति ।

B. 501 १० "सम्पूर्णलापं पहाय सम्पूर्णलापा पटिविरतो होति कालवादी भूतवादी अत्यवादी धम्मवादी विनयवादी, निधानवर्ति वाचं भासिता होति कालेन सापदेसं परियन्तवर्ति अत्यसंहितं । एवं खो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

११. "कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ? इध, भिक्खवे, एकच्चो अनभिज्ञालु होति । यं तं परस्सं परवित्तपकरणं तं अनभिज्ञता होति – 'भ्रहो वत यं परस्सं तं भमस्सा' ति ।

२० "अव्यापश्चित्तो होति अप्पदुट्टमनसङ्कल्पो – 'इमे सत्ता अवेरा होन्तु अव्यापज्ञा अनीधा, सुखी ग्रत्तानं परिहरन्तु' ति ।

"सम्मादिट्ठिको होति अविपरीतदस्सनो – 'अतिथि दिनं, अतिथि यिद्दु... पे०... ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती' ति । एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखुद्रया सुखविपाका होति ।

२५ १२. "तिविधकायकम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गति सगं लोकं उपपञ्जन्ति; चतुब्बिधवचीकम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गति सगं लोकं उपपञ्जन्ति; तिविधमनो-कम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गति सगं लोकं उपपञ्जन्ति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, अपण्णको मणि उद्घंसितो येन येनेव पतिद्वाति सुप्पतिद्वितयेव पतिद्वाति; एवमेव स्तो, भिक्खवे, तिविधकागम-कम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गांति सग्रां लोकं उपपञ्जन्ति; चतुब्बिधवचीकम्मन्तसम्पत्तिकुसल-सञ्चेतनिकाहेतु⁵ वा सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गांति सग्रां लोकं उपपञ्जन्ति; तिविधमनोकम्मन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गांति सग्रां लोकं उपपञ्जन्ति। नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा⁶ व्यन्तीभावं वदामि। तं च स्तो दिट्टेव धम्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये। न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटि-¹⁰ संवेदित्वा दुक्खस्सन्तकिरियं वदामी” ति।

R. 297

८. द्रुतियसञ्चेतनिकमुर्ते

१. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च स्तो दिट्टेव धम्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये। न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंवेदित्वा दुक्खस्सन्तकिरियं वदामि।¹⁵

B. 502

२. “तत्र, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति; चतुब्बिधा वची-कम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति; तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति।²⁰

३. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ... पे०... एवं स्तो, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति।

४. “कथं च, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति²⁵ अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति ... पे०... एवं स्तो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुक्खुद्रया दुक्खविपाका होति।

R. 298

१. चतुब्बिधवाचा ० - सी० । २. अप्पटिसविदित्वा - रो० ।

५. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुखद्रया दुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसन्दोसव्यापत्ति अकुसलसञ्चेतनिका दुखद्रया दुखविपाका होति ।

५ ६. “तिविधकायकम्मन्तसन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति, चतुब्बिधवचीकम्मन्त ... पे०... तिविधमनोकम्मन्त-सन्दोसव्यापत्तिअकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्जन्ति ।

१० ७. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अपटिसंबेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिट्ठेव घम्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अपटिसंबेदित्वा दुखस्सन्तकिरियं वदामि ।

१५ ८. “तत्र खो”, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति; चतुब्बिधा वचीकम्मन्त-सम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति; तिविधा मनो-कम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ।

२० ९. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा^१ कायकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ।

१०. “कथं च, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, चतुब्बिधा वचीकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ।

R. 299 २५ ११. “कथं च, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसल-सञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ... पे०... एवं खो, भिक्खवे, तिविधा मनोकम्मन्तसम्पत्ति कुसलसञ्चेतनिका सुखद्रया सुखविपाका होति ।

१. सी०, स्था०, रो० बोत्थकेमु नत्वि । २ तिविध – स्था०, रो० ।

१२. “तिविधकायकमन्तसम्पत्तिकुसलसञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गांति सग्रं लोकं उपपञ्जन्ति; चतुर्भिविधवचीकमन्तसम्पत्ति ... पे०... तिविधमनोकमन्तसम्पत्तिकुसल-सञ्चेतनिकाहेतु वा, भिक्खवे, सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गांति सग्रं लोकं उपपञ्जन्ति ... पे०...” ।

५

६. करज्जकायसुतं

१. “नाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंबेदित्वा व्यन्तीभावं वदामि, तं च खो दिट्ठेव धम्मे उपपञ्जं वा अपरे वा परियाये । न त्वेवाहं, भिक्खवे, सञ्चेतनिकानं कम्मानं कतानं उपचितानं अप्पटिसंबेदित्वा दुक्खस्सन्तकिरियं वदामि ।

२. “स खो सो, भिक्खवे, अरियसावको एवं विगताभिज्ञो १० विषतव्यापादो असम्मूळ्हो सम्पज्जानो पटिस्सतो मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तायां सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्ज्ञेन फरित्वा विहरति ।

B. 504

“सो एवं पजानाति – ‘पुब्बे खो मे इदं चित्तं परित्तं अहोसि^१ अभावितं, एतरहि पन मे इदं चितं अप्पमाणं सुभावितं । यं खो पन किञ्चिं पमाणकं कम्मं, न तं तत्रावसिस्सति न तं तत्रावतिष्ठती’ ति ।

R. 900

“तं किं मञ्ज्ञय, भिक्खवे, दहरतगे चे सो^२ अयं कुमारो मेत्तं^३ चेतोविमुत्ति^४ भावेष्य, अपि नु खो पापकम्मं करेष्या” ति ? २०
“नो हेतं, भन्ते” ।

“अकरोत्तं खो पन पापकम्मं अपि नु खो दुक्खं फुसेष्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते । अकरोत्तं हि, भन्ते, पापकम्मं कुतो दुक्खं फुसिस्सती” ति !

३. “भावेतब्बा खो पनायं, भिक्खवे, मेत्ताचेतोविमुत्ति इत्थिया २५ वा पुरिसेन वा । इत्थिया वा, भिक्खवे, पुरिस्सस वा नायं कायो आदाय

१. इष स्या० पौत्रके “नाहं भिक्खवे सञ्चेतनिकानं” इच्छादिना दुच्चमानवचनेन सह एकं सुर्यं पुरिमसुतं विष गहीत । २. हीति – स्या० । ३. स्या० पौत्रके नत्यि । ४-५. मेत्ता० – सी०, स्या०, दो० ।

गमनीयो । चित्तन्तरो अयं, भिक्खवे, मच्चो । सो एवं पजानाति – ‘यं खो मे इदं’ किञ्चिं पुब्वे इमिना करजकायेन पापकम्मं करतं, सब्बं तं इष्व वेदनीयं; न तं अनुगं भविस्सती’ ति । एवं भाविता खो, भिक्खवे, मेत्ता चेतोविमुत्ति अनागामिताय संवत्तति, इष्व पञ्जास्स
५ भिक्खुनो उत्तरि^१ विमुत्ति अप्पटिविज्ञतो ।

४. “करुणासहगतेन चेतसा ... मुदितासहगतेन चेतसा ... उपेक्ष्वासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्भवधो तिरियं सब्बधि सब्बतातय सब्बावन्तं लोकं उपेक्ष्वासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन
१० अव्यापज्ञाने फरित्वा विहरति ।

“सो एवं पजानाति – ‘पुब्वे खो मे इदं चित्तं परितं श्रहोसि अभावितं, एतरहि पन मे इदं चित्तं अप्पमाणं सुभावितं । यं खो पन किञ्चिं पमाणकतं कम्मं, न तं तत्रावसिस्सति न तं तत्रावतिष्ठती’ ति ।

११. ३०१ तं किं मञ्जाय, भिक्खवे, दहरतगो चे सो अयं कुमारो अभावितं चेतोविमुत्ति भावेय, अपि नु खो पापकम्मं करेय्या” ति ?
१५ “नो हेतं, भन्ते” ।

“अकरोन्तं खो पन पापकम्मं अपि नु खो दुक्खं कुसेय्या” ति ?

१२. ५०५ “नो हेतं, भन्ते । अकरोन्तं हि, भन्ते, पापकम्मं कुतो दुक्खं फुसिस्सती” ति !

५. “भावेतब्बा खो पनायं, भिक्खवे, उपेक्ष्वाचेतोविमुत्ति इत्थिया वा पुरिसेन वा । इत्थिया वा, भिक्खवे, पुरिसस्स वा नायं कायो आदाय गमनीयो । चित्तन्तरो अयं, भिक्खवे, मच्चो । सो एवं पजानाति – ‘यं खो मे इदं किञ्चिं पुब्वे इमिना करजकायेन पापकम्मं करतं, सब्बं तं इष्व वेदनीयं; न तं अनुगं भविस्सती’ ति । एवं भाविता खो, भिक्खवे, उपेक्ष्वाचेतोविमुत्ति अनागामिताय संवत्तति, इष्व पञ्जास्स भिक्खुनो उत्तरि विमुत्ति अप्पटिविज्ञतो” ति ।

१. इष्व – सी०, रो० । २. उत्तरि – सी०, स्या०, रो० ।

१०. अधम्मचरियासुरं

१. अथ खो अञ्जनतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्गमि;
उपसङ्गमित्वा भगवता सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं
वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिष्ठो खो सो ब्राह्मणो
भगवन्तं एतदबोच —

२. “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पञ्चयो येनमिषेकच्चे ५
सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं
उपपञ्जन्ती” ति ?

“अधम्मचरियाविसमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिषेकच्चे
सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं
उपपञ्जन्ती” ति । १०

“को पन, भो गोतम, हेतु को पञ्चयो येनमिषेकच्चे सत्ता
कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गतिं सगं लोकं उपपञ्जन्ती” ति ?

“धम्मचरियासमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिषेकच्चे सत्ता
कायस्स भेदा परं मरणा सुर्गतिं सगं लोकं उपपञ्जन्ती” ति । R. 302

“न खो अहं इमस्स भोतो गोतमस्स सह्यतेन भासितस्स १५
वित्थारेन अत्यं आजानामि । साधु मे भवं गोतमो तथा धम्मं देसेतु
यथाहं इमस्स भोतो गोतमस्स सह्यतेन भासितस्स वित्थारेन अत्यं
आजानेय्य” ति ।

“तेन हि, ब्राह्मण, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि; भासि-
सामी” ति । “एवं, भो” ति खो सो ब्राह्मणो भगवतो पञ्चस्सोसि । २०
भगवा एतदबोच —

३. “तिविधा खो, ब्राह्मण, कायेन अधम्मचरियाविसमचरिया
होति; चतुष्विधा वाचाय अधम्मचरियाविसमचरिया होति; तिविधा
मनसा अधम्मचरियाविसमचरिया होति ।

४. “कथं च, ब्राह्मण, तिविधा कायेन अधम्मचरियाविसम-
चरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविधा कायेन अधम्मचरिया
विसमचरिया होति । २५

५. “कथं च, ब्राह्मण, चतुष्विधा वाचाय अधम्मचरियाविसम-
चरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, चतुष्विधा वाचाय अधम्मचरिया
विसमचरिया होति । ३०

६. “कथं च, ब्राह्मण, तिविधा मनसा अधम्मचरियाविसमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविधा मनसा अधम्मचरियाविसमचरिया होति । एवं अधम्मचरियाविसमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिथेकञ्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं

५ निरयं उपपञ्जन्ति ।

७. “तिविधा ब्राह्मण, कायेन धम्मचरियासमचरिया होति; चतुब्बिधा वाचाय धम्मचरियासमचरिया होति; तिविधा मनसा धम्मचरियासमचरिया होति ।

R 303 १० ८. “कथं च, ब्राह्मण, तिविधा कायेन धम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविधा कायेन धम्मचरियासमचरिया होति ।

९. “कथं च, ब्राह्मण, चतुब्बिधा वाचाय धम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, चतुब्बिधा वाचाय धम्मचरियासमचरिया होति ।

१५ १०. “कथं च, ब्राह्मण, तिविधा मनसा धम्मचरियासमचरिया होति ... पे०... एवं खो, ब्राह्मण, तिविधा मनसा धम्मचरियासमचरिया होति । एवं धम्मचरियासमचरियाहेतु खो, ब्राह्मण, एवमिथेकञ्चे सत्ता कायस्स भेदा परं मरणा सुर्यां समग्रं लोकं उपपञ्जन्ती” ति ।

११. “अभिकल्नं, भो गोतम, अभिकल्नं, भो गोतम ... पे०...
२० उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतमो पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

करजकायवग्मो एकवीसतिमो ।

२२. सामव्यवग्मो

B. 507 १. “दसहि, भिक्षवे, धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाती होति, अदिन्नादायी होति, कामेसुमिच्छावारी होति, मुसावादी होति, पिसुणवाचो होति, फहसवाचो होति, सम्फल्पलापी होति, अभिज्ञाल होति, व्यापन्नचित्तो होति, मिच्छा-
२५ दिट्ठिको होति – इमेहि खो, भिक्षवे, दसहि धम्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये ।

“दसहि, भिक्खुवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सग्गे । कतमेहि दसहि ? पाणातिपाता पटिविरतो होति, अदिज्ञादाना पटिविरतो होति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, मुसावादा पटिविरतो होति, पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, फृसाय वाचाय पटिविरतो होति, सम्फप्तलापा पटिविरतो होति, अनभिज्ञालु होति, ५ अब्यापन्नचित्तो होति, सम्मादिट्टिको होति – इमेहि स्त्रो, भिक्खुवे, दसहि धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सग्गे” ति ।

२. “बीसतिया, भिक्खुवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये । कतमेहि बीसतिया ? अत्तना च पाणातिपाती होति, परं च पाणातिपाते समादपेति; अत्तना च अदिज्ञादायी होति, परं च १० अदिज्ञादाने समादपेति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति; अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति; अत्तना च पिसुणवाचो होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति; अत्तना च फृसवाचो होति, परं च फृसाय वाचाय समादपेति; १५ अत्तना च सम्फप्तलापी होति, परं च सम्फप्तलापे समादपेति; अत्तना च अभिज्ञालु होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति; अत्तना च ब्यापन्नचित्तो होति, परं च ब्यापादे समादपेति; अत्तना च मिच्छादिट्टिको होति, परं च मिच्छादिट्टिया समादपेति – इमेहि स्त्रो, भिक्खुवे, बीसतिया धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये ।

“बीसतिया, भिक्खुवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो २० एवं सग्गे । कतमेहि बीसतिया ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति; अत्तना च अदिज्ञादाना पटिविरतो होति, परं च अदिज्ञादाना वेरमणिया समादपेति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च २५ मुसावादा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति; अत्तना च फृसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फृसाय वाचाय वेर- ३० मणिया समादपेति; अत्तना च सम्फप्तलापा पटिविरतो होति, परं च सम्फप्तलापा वेरमणिया समादपेति; अत्तना च अनभिज्ञालु होति, परं च अनभिज्ञाय समादपेति; अत्तना च अब्यापन्नचित्तो होति, परं च

ग्रन्थापादे समादपेति; अत्तना च सम्मादिट्टिको होति, परं च सम्मादिट्टिया समादपेति – इमेहि खो, भिक्खवे, वीसतिया धर्मेहि समझागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं सम्बो” ति ।

३. “तिसाय, भिक्खवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निकिखत्तो
 ५ एवं निरये । कतमेहि तिसाय ? अत्तना च पाणातिपाती होति, परं च पाणातिपाते समादपेति, पाणातिपाते च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च अदिज्ञादायी होति, परं च अदिज्ञादाने समादपेति, अदिज्ञादाने च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति, कामेसुमिच्छाचारे च समनुञ्ज्ञो होति;
 10 अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति, मुसावादे च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च पिसुणवाचो होति, परं च पिसुणाय वाचाय समादपेति, पिसुणाय वाचाय च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च फहस-
 15 वाचो होति, परं च फहसाय वाचाय समादपेति, फहसाय वाचाय च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च सम्फप्पलापी होति, परं च सम्फप्पलापे समादपेति, सम्फप्पलापे च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च अभिज्ञालु
 20 होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति, अभिज्ञाय च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च व्यापश्चित्तो होति, परं च व्यापादे समादपेति, व्यापादे च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च मिच्छादिट्टिको होति, परं च मिच्छादिट्टिया समादपेति, मिच्छादिट्टिया च समनुञ्ज्ञो होति – इमेहि खो,
 B. 509 25 भिक्खवे, तिसाय धर्मेहि समझागतो यथाभतं निकिखत्तो एवं निरये ।

- “तिसाय, भिक्खवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निकिखत्तो
 R. 306 एवं सम्बो” । कतमेहि तिसाय ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति, पाणातिपाता वेर-
 25 मणिया च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च अदिज्ञादाना पटिविरतो होति, परं च अदिज्ञादाना वेरमणिया समादपेति, अदिज्ञादाना वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया समादपेति, कामेसुमिच्छाचारा वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च मुसावादा वेरमणिया समादपेति, मुसावादा च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय
 30 वाचाय वेरमणिया समादपेति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो

होति; अत्तना च फृहसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फृहसाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, फृहसाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च सम्फप्तलापा पटिविरतो होति, परं च सम्फप्तलापा वेरमणिया समादपेति, सम्फप्तलापा वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च अनभिज्ञालु होति, परं च अनभिज्ञाय समादपेति, अनभिज्ञाय च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च अव्यापन्नचित्तो होति, परं च अव्यापादे समादपेति, अव्यापादे च समनुञ्ज्ञो होति; अत्तना च सम्मादिट्टिको होति, परं च सम्मादिट्टिया समादपेति, सम्मादिट्टिया च समनुञ्ज्ञो होति – इमेहि खो, भिक्खवे, तिसाय धर्मेहि समज्ञागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं सम्मो” १० ति ।

४. “चत्तारीसाय”, भिक्खवे, धर्मेहि समज्ञागतो यथाभतं निक्खित्तो एवं निरये । कतमेहि चत्तारीसाय ? अत्तना च पाणातिपाती होति, परं च पाणातिपाते समादपेति, पाणातिपाते च समनुञ्ज्ञो होति, पाणातिपातस्स च वण्णं भासति; अत्तना च अदिज्ञादायी होति, परं च अदिज्ञादाने समादपेति, अदिज्ञादाने च समनुञ्ज्ञो होति, अदिज्ञादानस्स च वण्णं भासति; अत्तना च कामेसुमिच्छाचारी होति, परं च कामेसुमिच्छाचारे समादपेति, कामेसुमिच्छाचारे च समनुञ्ज्ञो होति, कामेसुमिच्छाचारस्स च वण्णं भासति; अत्तना च मुसावादी होति, परं च मुसावादे समादपेति, मुसावादे च समनुञ्ज्ञो होति, मुसावादस्स च वण्णं भासति; अत्तना च पिसुणवाचो होति, परं च २० पिसुणाय वाचाय समादपेति, पिसुणाय वाचाय च समनुञ्ज्ञो होति, पिसुणाय वाचाय च वण्णं भासति; अत्तना च फृहसवाचो होति, परं च फृहसाय वाचाय समादपेति, फृहसाय वाचाय च समनुञ्ज्ञो होति, परं च सम्फप्तलापे समादपेति, सम्फप्तलापे च समनुञ्ज्ञो होति, सम्फप्तलापस्स^३ च वण्णं भासति; अत्तना च अभिज्ञालु होति, परं च अभिज्ञाय समादपेति, अभिज्ञाय च समनुञ्ज्ञो होति, अभिज्ञाय च वण्णं भासति; अत्तना च व्यापन्नचित्तो होति, परं च व्यापादे समादपेति, व्यापादे च समनुञ्ज्ञो होति, व्यापादस्स च वण्णं भासति; अत्तना च मिच्छा-

B. 510
R. 307

१. चत्तारीसाय – स्याऽ । २. सम्फप्तलापाय – म० ।

३०४-४५

दिट्ठिको होति, परं च मिञ्चादिट्ठिया समादपेति, मिञ्चादिट्ठिया च समनुञ्ज्ञो होति, मिञ्चादिट्ठिया च वण्णं भासति – इमेहि खो, भिक्खवे, चत्तारीसाय धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं निरये ।

“चत्तारीसाय भिक्खवे, धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो

- ३ एवं सगे । कतमेहि चत्तारीसाय ? अत्तना च पाणातिपाता पटिविरतो होति, परं च पाणातिपाता वेरमणिया समादपेति, पाणातिपाता वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, पाणातिपाता वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च अदिन्नादाना पटिविरतो होति, परं च अदिन्नादाना वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, १० अदिन्नादाना वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च कामेसुमिञ्चाचारा पटिविरतो होति, परं च कामेसुमिञ्चाचारा वेरमणिया समादपेति, कामेसुमिञ्चाचारा वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, कामेसुमिञ्चाचारा वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च मुसावादा पटिविरतो होति, परं च मुसावादा वेरमणिया समादपेति, मुसावादा वेरमणिया १५ च समनुञ्ज्ञो होति, मुसावादा वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च पिसुणाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च पिसुणाय वाचाय वेरमणिया समादपेति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, पिसुणाय वाचाय वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च फृहसाय वाचाय पटिविरतो होति, परं च फृहसाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, २० फृहसाय वाचाय वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, फृहसाय वाचाय वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च सम्फप्लापा पटिविरतो होति, परं च सम्फप्लापा वेरमणिया समादपेति, सम्फप्लापा वेरमणिया च समनुञ्ज्ञो होति, सम्फप्लापा वेरमणिया च वण्णं भासति; अत्तना च अनभिज्ञालु होति, परं च अनभिज्ञाय समादपेति, अनभिज्ञाय २५ च समनुञ्ज्ञो होति, अनभिज्ञाय च वण्णं भासति; अत्तना च अब्यापन्नवित्तो होति, परं च अब्यापादे समादपेति, अब्यापादे च समनुञ्ज्ञो होति, अब्यापादस्त च वण्णं भासति; अत्तना च सम्मादिट्ठिको होति, परं च सम्मादिट्ठिया समादपेति, सम्मादिट्ठिया च समनुञ्ज्ञो होति, सम्मादिट्ठिया च वण्णं भासति – इमेहि खो, भिक्खवे, चत्तारीसाय ३० धर्मेहि समझागतो यथाभतं निक्षित्तो एवं सगे” ति ।

१. ती०, स्था०, रो० पोत्प्रक्षेपु न दिस्ति ।

५—८. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति ... पे०... अवखतं अनुपहतं अत्तानं परिहरति ... पे०... वीसतिया, भिक्खवे ... पे०... तिसाय, भिक्खवे ... पे०... चत्तारीसाय, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो खतं उपहतं अत्तानं परिहरति ... पे०...” ।

६—१२. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो इषेकच्चो ५
कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्धति विनिपातं निरयं उपपञ्जति R. 309
... पे०... इषेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सुगति समां लोकं उप-
पञ्जति । वीसतिया, भिक्खवे ... पे०... तिसाय, भिक्खवे, ... पे०...
चत्तारीसाय, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो इषेकच्चो कायस्स भेदा परं
मरणा अपायं दुग्धति विनिपातं निरयं उपपञ्जति ... पे०... इषेकच्चो १०
कायस्स भेदा परं मरणा सुगति समां लोकं उपपञ्जति” ।

१३—१६. “दसहि, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो बालो वेदितब्बो ... पे०... पण्डितो वेदितब्बो ... पे०... वीसतिया, भिक्खवे ... पे०...
तिसाय, भिक्खवे ... पे०... चत्तारीसाय, भिक्खवे, धम्मेहि समन्वागतो १५ B. 512
बालो वेदितब्बो ... पे०... पण्डितो वेदितब्बो ... पे०... इमेहि खो,
भिक्खवे, चत्तारीसाय धम्मेहि समन्वागतो पण्डितो वेदितब्बो” ति ।

सामङ्गजावन्मो वावीसतिमो ।

२३. रागपेत्यालं

१. “रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्जाय दस धम्मा भावेतब्बा ।
कतमे दस ? असुभसञ्ज्ञा, मरणसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा’,
(सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा^१, अनिच्छसञ्ज्ञा, अनिच्छे दुक्खसञ्ज्ञा,
दुखे अनत्तसञ्ज्ञा, पहानसञ्ज्ञा, विरागसञ्ज्ञा, निरोधसञ्ज्ञा - २०
रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्जाय इमे दस धम्मा भावेतब्बा” ति ।

२. “रागस्स, भिक्खवे, अभिञ्जाय दस धम्मा भावेतब्बा । R. 310
कतमे दस ? अनिच्छसञ्ज्ञा, अनत्तसञ्ज्ञा, आहारे पटिकूलसञ्ज्ञा,
सब्बलोके अनभिरतिसञ्ज्ञा, अटिकृसञ्ज्ञा, पुल्लवकसञ्ज्ञा^२, विनीलक-

१. पटिकूलसञ्ज्ञा - सी०, स्या०, रो० । २. अनभिरतसञ्ज्ञा - सी०, स्या०, रो० ।
३. पुलवकसञ्ज्ञा - सी० ।

सञ्ज्ञा, विपुल्बकसञ्ज्ञा, विच्छिन्नकसञ्ज्ञा, उद्धुमातकसञ्ज्ञा – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे दस घम्मा भावेतब्बा” ति ।

३. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय दस घम्मा भावेतब्बा । कतमे दस ? सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्कल्प्यो, सम्मावाचा, सम्माकम्भत्तो,
५ सम्माश्राजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि, सम्माज्ञाणं, सम्माविमुत्ति – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे दस घम्मा भावेतब्बा” ति ।

४-३०. “रागस्स, भिक्खवे, परिज्ञाय ... पे०... परिक्खयाय ... पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय^१ ... चागाय
१० ... पटिनिस्सगाय ... पे०... इमे दस घम्मा भावेतब्बा ।

B 513 ३१-५१०. “दोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोधस्स ... उप-
नाहस्स ... मक्खस्स ... पळासस्स^२” ... इस्साय ... मच्छरियस्स ... मायाय
... साठेयस्स ... थम्भस्स ... सारम्भस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ...
मदस्स ... पमादस्स अभिज्ञाय^३ ... परिज्ञाय ... परिक्खयाय ...
१५ पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सगाय ... पे०... इमे दस घम्मा भावेतब्बा” ति ।

दसकनिपातपालि निट्ठिता ।

— :०: —

१. उपसमाय – सी०, स्था०, रो० । २. पळासस्स – सी०, स्था०, रो० । ३. भ०,
रो० पोत्पकेषु नति ।

११. एकादसकनिपातो

१. निस्सयवग्गो

१. किमत्थियसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीद्धो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच -

B. 515,
R. 911

२. “किमत्थियानि, भन्ते, कुसलानि सीलानि किमानि- ५ संसानी” ति ?

“अविष्टिसारत्थानि खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्टिसारानिसंसानी” ति ।

३. “अविष्टिसारो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“अविष्टिसारो खो, आनन्द, पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसो” । १०

४. “पामोज्जं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ?

“पामोज्जं खो, आनन्द, पीतत्थं पीतानिसंसं” ।

५. “पीति पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ?

“पीति खो, आनन्द, पस्सद्वत्था पस्सद्वानिसंसा” ।

६. “पस्सद्वि पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ?

“पस्सद्वि खो, आनन्द, सुखत्था सुखानिसंसा” ।

15

७. “सुखं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं” ?

“सुखं खो, आनन्द, समाधत्थं समाधानिसंसं” ।

८. “समाधि पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“समाधि खो, आनन्द, यथाभूतञ्चाणदस्सनत्थो यथाभूतञ्चाण-

B. 516

दस्सनानिसंसो” ।

९. “यथाभूतञ्चाणदस्सनं पन, भन्ते, किमत्थियं किमानिसंसं”?

“यथाभूतआणदस्सनं खो, आनन्द, निब्बिदत्यं निब्बिदा-
निसंसं” ।

R. 312

१०. “निब्बिदा, पन, भन्ते, किमत्थिया किमानिसंसा” ?

“निब्बिदा खो, आनन्द, विरागत्था विरागानिसंसा” ।

५ ११. “विरागो पन, भन्ते, किमत्थियो किमानिसंसो” ?

“विरागो खो, आनन्द, विमुक्तिआणदस्सनत्थो विमुक्तिआण-
दस्सनानिसंसो” ।

१२. “इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अविष्टिसार-
त्थानि अविष्टिसारानिसंसानि, अविष्टिसारो पामोज्जत्यो पामोज्जा-
निसंसो, पामोज्जं पीतत्यं पीतानिसंसं, पीति परसद्वत्था परसद्वा-
निसंसा, परसद्वि सुखत्था सुखानिसंसा, सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं,
समाधि यथाभूतआणदस्सनत्थो यथाभूतआणदस्सनानिसंसो, यथाभूत-
आणदस्सनं निब्बिदत्यं निब्बिदानिसंसं, निब्बिदा विरागत्था विरागा-
निसंसा, विरागो विमुक्तिआणदस्सनत्थो विमुक्तिआणदस्सनानिसंसो” ।

१५ इति खो, आनन्द, कुसलानि सीलानि अनुपुब्बेन अग्नाय’ परेती” ति ।

२. चेतनाकरणीयसुतं

१. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स न चेतनाय करणीयं –
‘अविष्टिसारो मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सीलवतो
सीलसम्पन्नस्स अविष्टिसारो उप्पज्जति ।

२. “अविष्टिसारिस्सं, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं –
‘पामोज्जं मे उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं अविष्टि-
सारिस्सं पामोज्जं उप्पज्जति ।

३. “पमुदितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘पीति मे
उप्पज्जतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पमुदितस्स पीति उप्पज्जति ।

४. “पीतिमनस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘कायो मे
पस्सम्भूतू’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पीतिमनस्स कायो
पस्सम्भति ।

५. “पस्सद्वकायस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘सुखं वेदियामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं पस्सद्वकायो सुखं वेदियति ।

B. 517

६. “सुखिनो, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘चित्तं मे समाधियूः त्’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं सुखिनो चित्तं समाधियति ।

B. 518

७. “समाहितस्स, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘यथाभूतं जानामि’ पस्सामी” ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं समाहितो यथाभूतं जानाति पस्सति ।

८. “यथाभूतं, भिक्खवे, जानतो पस्सतो न चेतनाय करणीयं – ‘निब्बिन्दामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं यथाभूतं जानं पस्सं निब्बिन्दति ।

10

९. “निब्बिन्नस्स”, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘विरज्जामी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं निब्बिन्नो विरज्जति ।

१०. “विरत्तस्स”, भिक्खवे, न चेतनाय करणीयं – ‘विमुत्तिज्ञाणदस्सनं सच्छिकरोमी’ ति । धम्मता एसा, भिक्खवे, यं विरत्तो विमुत्तिज्ञाणदस्सनं सच्छिकरोति ।

15

११. “इति खो, भिक्खवे, विरागो विमुत्तिज्ञाणदस्सनत्थो विमुत्तिज्ञाणदस्सनानिसंसो, निब्बिदा विरागत्था विरागानिसंसा, यथाभूतज्ञाणदस्सनं निब्बिदत्थं निब्बिदानिसंसं, समाधियथाभूतज्ञाणदस्सनत्थो यथाभूतज्ञाणदस्सनानिसंसो, सुखं समाधत्थं समाधानिसंसं, पस्सद्वि सुखत्था सुखानिसंसा, पीति पस्सद्वत्था पस्सद्वानिसंता, पामोज्जं 20 पीतत्थं पीतानिसंसं, अविष्टिसारो पामोज्जत्थो पामोज्जानिसंसो, कुसलानि सीलानि अविष्टिसारत्थानि अविष्टिसारानिसंसानि । इति खो, भिक्खवे, धम्मे अभिसन्देन्ति, धम्मा धम्मे परिपुरेन्ति अपारा “पारं गमनाया”” ति ।

३. पठमउपनिषदसुत्तं

१. “दुस्सीलस्स, भिक्खवे, सीलविप्रब्रह्मस्स हतूपनिसो होति 25 अविष्टिसारो । अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविप्रब्रह्मस्स हतूप-

१. पजानामि – सी०, स्या०, रो० । २. निब्बिन्दस्स – सी०, रो० । ३. विरत्तवित्तस्स – स्या० । ४. अ धम्मे – सी०, रो० । ५-५. अपारा पार० – स्या०; अपरा पर० – सी० ।

B. 518,
R. 314

- निसं होति पामोज्जं । पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हतूपनिसा होति पीति । पीतिया असति पीतिविपन्नस्स हतूपनिसा होति पस्सद्वि । पस्सद्विया असति पस्सद्विविपन्नस्स हतूपनिसं होति सुखं । सुखे असति सुखविपन्नस्स हतूपनिसो होति सम्मासमाधिः । सम्मासमाधिम्हि
- ५ असति सम्मासमाधिविपन्नस्स हतूपनिसं होति यथाभूतआणदस्सनं । यथाभूतआणदस्सने असति यथाभूतआणदस्सनविपन्नस्स हतूपनिसा होति निब्बिदा । निब्बिदाय असति निब्बिदाविपन्नस्स हतूपनिसो होति विरागे । विरागे असति विरागविपन्नस्स हतूपनिसं होति विमुक्तिआणदस्सनं ।
- १० “सेयथापि, भिक्खवे, रुक्षो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका पि न पारिपूर्व गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि न पारिपूर्व गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे असति अविष्टिसारविपन्नस्स हतूपनिस होति पामोज्जं ... पे० .. विमुक्तिआणदस्सनं ।
- १५ २. “सीलवतो, भिक्खवे, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति
- २० पस्सद्वि, पस्सद्विया सति पस्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं, सुखे सति सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्हि सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतआणदस्सनं, यथाभूतआणदस्सने सति यथाभूतआणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति निब्बिदा, निब्बिदाय सति निब्बिदासम्पन्नस्स
- २५ उपनिससम्पन्नो होति विरागे, विरागे सति विरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुक्तिआणदस्सनं ।
- “सेयथापि, भिक्खवे, रुक्षो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्व गच्छति, तचो पि ... फेगु पि ... सारो पि पारिपूर्व गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिस-

सम्पन्नो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्नं होति ... पे०... विमुत्तिआणदस्सनं” ति ।

४. द्रुतिवर्णनित्यानुसं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्षु आमन्तेसि – “आवुसो
भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्षु आयस्मतो सारिपुत्तस्स
पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतदबोच –

B. 519,
R. 915

५

२. “दुस्सीलस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति
अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं
होति पामोज्जं, पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हतूपनिसा होति
पीति, पीतिया असति पीतिविपन्नस्स हतूपनिसा होति पस्सद्धि, पस्स-
द्धिया असति पस्सद्धविपन्नस्स हतूपनिसं होति सुखं, सुखे असति सुख-
विपन्नस्स हतूपनिसो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिभिः असति
सम्मासमाधिविपन्नस्स हतूपनिसं होति यथाभूतआणदस्सनं, यथाभूत-
आणदस्सने असति यथाभूतआणदस्सनविपन्नस्स हतूपनिसा होति
निब्बिदा, निब्बिदाय असति निब्बिदाविपन्नस्स हतूपनिसो होति विरागो,
विरागे असति विरागविपन्नस्स हतूपनिसं होति विमुत्तिआणदस्सनं ।

१०

१५

“सेव्यथापि, आवुसो, रुक्षो साक्षापलासविपन्नो । तस्स पप-
टिका^१ पि न पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि न
पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स
हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसार-
विपन्नस्स हतूपनिसं होति पामोज्जं ... पे०... विमुत्तिआणदस्सनं ।

२०

३. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति
अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो^२
होति पीति, पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति पस्सद्धि,
पस्सद्धिया सति पस्सद्धसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं, सुखे सति
सुखसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिभिः
सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूतआणदस्सनं,

२५

१. विक्षवो—सी०, स्था०, रो० । २. पपटिका—स्था० । ३. उपनिससम्पन्नो—
सी०, स्था०, रो० ।

B. 520,
R. 316

यथाभूतञ्चाणदस्सने सति यथाभूतञ्चाणदस्सनसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति निब्बिदा, निब्बिदाय सति निब्बिदासम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति विरागो, विरागे सति विरागसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति विमुत्तिञ्चाणदस्सनं ।

5 “सेयथापि, आवुसो, रुक्षो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पपटिका पि पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं ... पे० . विमुत्तिञ्चाणदस्सनं” ति ।

५. ततिथउपनिसासुतं

10 १. तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्षू आमन्तेसि ... पे०... एतदवोच - “दुस्सीलस्स, आवुसो, सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स हतूपनिसं होति पामोज्जं, पामोज्जे असति पामोज्जविपन्नस्स हतूपनिसा होति पीति, पीतिया असति पीतिविपन्नस्स हतूपनिसा होति पस्सद्वि, पस्सद्विया 15 असति पस्सद्विविपन्नस्स हतूपनिसं होति सुखं, सुखे असति सुखविपन्नस्स हतूपनिसो’ होति सम्मासमाधि, सम्मासमाधिम्ह असति सम्मासमाधि-विपन्नस्स हतूपनिसं होति यथाभूतञ्चाणदस्सनं, यथाभूतञ्चाणदस्सने असति यथाभूतञ्चाणदस्सनविपन्नस्स हतूपनिसा होति निब्बिदा, निब्बिदाय असति निब्बिदाविपन्नस्स हतूपनिसो होति विरागो, विरागे असति 20 विरागविपन्नस्स हतूपनिसं होति विमुत्तिञ्चाणदस्सनं ।

“सेयथापि, आवुसो, रुक्षो साखापलासविपन्नो । तस्स पपटिका पि न पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि न पारिपूर्ण गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, दुस्सीलस्स सीलविपन्नस्स हतूपनिसो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे असति अविष्पटिसारविपन्नस्स 25 हतूपनिसं होति पामोज्जं ... पे०... विमुत्तिञ्चाणदस्सनं ।

2. “सीलवतो, आवुसो, सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति अविष्पटिसारो, अविष्पटिसारे सति अविष्पटिसारसम्पन्नस्स उपनिस-

सम्पन्नं होति पामोज्जं, पामोज्जे सति पामोज्जसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्ना होति पीति, पीतिया सति पीतिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्ना होति
पस्सद्वि, पस्सद्विया सति पस्सद्विसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति सुखं,
सुखे सति सुखसंस्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो होति सम्मासमाधि, सम्मा-
समाधिभिन्नि^५ सति सम्मासमाधिसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नं होति यथाभूत-
आणदस्सनं, यथाभूतआणदस्सने सति यथाभूतआणदस्सनसम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्ना होति निष्विदा, निष्विदाय सति निष्विदासम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्नो होति विरागो, विरागे सति विरागसम्पन्नस्स उपनिस-
सम्पन्नं होति विमुत्तिआणदस्सनं ।

“सेव्यथापि, आवुसो, रुक्खो साखापलाससम्पन्नो । तस्स पप-
टिका पि पारिपूर्ण गच्छति, तचो पि ... फेणु पि ... सारो पि पारिपूर्ण
गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, सीलवतो सीलसम्पन्नस्स उपनिससम्पन्नो
होति अविष्टिसारो, अविष्टिसारे सति अविष्टिसारसम्पन्नस्स
उपनिससम्पन्नं होति पामोज्जं ... पे०... विमुत्तिआणदस्सनं” ति ।

६. व्यसनमुत्तरं

१. “यो’ सो भिक्खु अक्कोसको परिभासको अरियूपवादो¹⁵
मब्रह्मचारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो एकादसन्नं व्यसनानं अङ्गतरं
व्यसनं निगच्छेत्य । कतमेसं एकादसन्नं? अनधिगतं नाधिगच्छति,
अधिगता परिहायति, सद्घम्मस्स न बोदायन्ति, सद्घम्मेसु वा अधिमानिको
होति, अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अङ्गतरं वा सङ्कलितुं आपत्ति
आपज्जति, सिक्खं वा पच्चक्खाय हीनायावत्तति, गाव्हं वा रोगातङ्कं²⁰
फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तक्वेपं वा, सम्मूळ्हो कालं करोति,
कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गति विनिपातं निरयं उपपञ्जति—
यो सो, भिक्खु, भिक्खु अक्कोसको परिभासको अरियूपवादो सब्रह्म-
चारीनं, ठानमेतं अवकासो यं सो इमेसं एकादसन्नं व्यसनानं अङ्गतरं
व्यसनं निगच्छेत्य” ।

२. “यो सो, भिक्खुवे, भिक्खु अक्कोसको’ परिभासको अरि-
यूपवादो’ सब्रह्मचारीनं, अट्टानमेतं अनवकासो यं सो एकादसन्नं व्यसनानं

१-१. अयं पाठो सी०, स्था०, रो० पीत्यकेसु न दिस्ति । २-२. अक्कोसक-
परिभासको अरियूपवादी—सी०, स्था०, रो० ।

B. 522 अङ्गातरं व्यसनं न निगच्छेय । कतमेसं एकादसशं ? अनधिगतं
नाधिगच्छति, अधिगता परिहायति, सद्गम्मस्त न बोदायन्ति^१, सद्गम्मेसु
वा अधिमानिको होति, अनभिरतो वा ब्रह्मचरियं चरति, अङ्गातरं
वा सङ्कलितुं आपत्ति आपज्जति, सिक्खं वा पच्चक्षयाय हीनायावत्तति,
R. 318 ५ गान्धं वा रोगातङ्कं फुसति, उम्मादं वा पापुणाति चित्तक्षेपं वां^२,
सम्मूङ्को कालं करोति, कायस्त भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं
निरयं उपपञ्जति – यो सो, भिक्खवे, भिक्खु अब्दिकोषको परिभासको
अरियूपवादो सब्रह्माचारीनं, अद्वानमेतं अनवकासो यं सो इमेसं एकादसशं
व्यसनानं अङ्गातरं व्यसनं न निगच्छेया” ति ।

७. सङ्घातुतं

10 १. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्कमि;
उपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमत्तं निसीदि । एकमत्तं
निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवत्तं एतदवोच –

2. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिषटिलाभो
यथा नेव पथवियं^३ पथविसञ्ची^४ अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची
15 अस्स, न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायस्मि वायोसञ्ची अस्स, न
आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्जाण-
ञ्चायतने विञ्जाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने
आकिञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतने नेव-
सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स,
20 न परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं^५ पिदं^६ दिटुं सुतं मुतं पतं विञ्जातं
पतं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची
च पन अस्ता ति ?

3. “सिया”, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिषटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न
25 तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-

१. बोदायति – सी०, रो० । २. सी०, स्या०, रो०, पीत्त्वेतु नति ।
३-४. पठवियं पठविसञ्ची – सी०; पठवियं पठवीसञ्ची – स्या०, रो० । ४-५. यमिव –
स्या० । ५. यमाकर्त्त दिया – सी० ।

नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विञ्चाणञ्चाय-
यतने विञ्चाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकि-
ञ्चञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चा-
नासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न
परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिदुं सुतं मृतं विञ्चातं पतं ५ सञ्ची
परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची
च पन अस्सा” ति ।

४. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... सञ्ची च पन
अस्सा” ति ? १०

५. “इधानन्द, भिक्खु एवंसञ्ची होति - ‘एतं सन्तं एतं
पणीतं, यदिदं सब्बसङ्कारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हाक्षयो
विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न
आपर्स्मि आपोसञ्ची अस्स ... सञ्ची च पन अस्सा” ति । १५

६. अथ खो आयस्मा आनन्दो भगवतो भासितं अभिनन्दित्वा
अनुमोदित्वा उड्हायासना भगवत्तं अभिवादेत्वा पदक्रियणं कर्त्वा येना-
यस्मा सारिपुत्तो तेनुपमङ्कमि; उपसङ्कमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन
सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्तं २०
एतदबोच -

७. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत्त, भिक्खुनो तथारूपो
समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... सञ्ची
च पन अस्सा” ति ? २५

८. “सिया, आवुसो आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... सञ्ची च पन
अस्सा” ति ।

९. “यथा कथं पनावुसो सारिपुत्त, सिया भिक्खुनो तथारूपो

१. म० पोत्तके नत्ति ।

समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०...
सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

१०. “इष, आवुसो आनन्द, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं
सन्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तष्णा-
५ क्षयो विरागो निरोधो निब्बान’ ति । एवं खो, आवुसो आनन्द, सिया
भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची
अस्स ... सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

R. 321

११. “अच्छरियं, आवुसो, अब्भुतं, आवुसो ! यत्र हि नाम
सत्यु चेव सावकस्स च अत्थेन अत्थो” व्यञ्जनेन व्यञ्जनं संसन्दिस्सति
१० समेस्सति न विग्रहिःस्सति, यदिदं अगगपदस्मि ! इदानाहं, आवुसो,
भगवन्तं उपसङ्घमित्वा एतमत्थं अपुच्छ । भगवा पि मे एतेहि
१५ अक्षरेहि एतेहि पदेहि एतेहि व्यञ्जनेहि एतमत्थं व्याकासि, सेयथापि
आयस्मा सारिपुत्तो । अच्छरियं, आवुसो, अब्भुतं, आवुसो, यत्र हि
नाम सत्यु चेव सावकस्स च अत्थेन अत्थो व्यञ्जनेन व्यञ्जनं संसन्दि-
१५ स्सति समेस्सति न विग्रहिःस्सति, यदिदं अगगपदस्मि” ति !

८. मनसिकारसुतं

१. अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उप-
सङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच –

B. 525

२. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
२० यथा न चक्कुं मनसि करेय्य, न रूपं मनसि करेय्य, न सोतं मनसि करेय्य,
न सहं मनसि करेय्य, न घानं मनसि करेय्य, न गन्धं मनसि करेय्य,
न जिव्हं मनसि करेय्य, न रसं मनसि करेय्य, न कायं मनसि करेय्य, न
फोट्रुब्बं मनसि करेय्य, न पथर्वि मनसि करेय्य, न आपं मनसि करेय्य,
न तेजं मनसि करेय्य, न वायं मनसि करेय्य, न आकासानञ्चायतनं
२५ मनसि करेय्य, न विञ्जाणञ्चायतनं मनसि करेय्य, न शक्तिञ्चञ्जाण-
यतनं मनसि करेय्य, न नेवसञ्जानासञ्जायतनं मनसि करेय्य, न
इवलोकं मनसि करेय्य, न परलोकं मनसि करेय्य, यं पिदं दिदुं सुतं

१. च – सी०, स्या०, रो० । २. अत्थ – सी०, स्या०, रो० । ३-४. सी०, स्या०,
रो० पीत्तकेतु न विस्तृति ।

मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति ?

३. “सिया, आनन्द, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य ... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति । ५ R. 322

४. “यथां कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य ... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति ?

५. “इधानन्द, भिक्खु एवं मनसि करोति – ‘एतं सन्तं एतं १० पणीतं, यदिदं सब्बसङ्कारसमयो सब्बूपधिपटिनिस्समो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खो, आनन्द, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा न चक्षुं मनसि करेय्य, न रूपं मनसि करेय्य ... पे०... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि न मनसि करेय्य; मनसि च पन करेय्य” ति । १५ B. 526

६. सद्गुरुं

१. एकं समयं भगवा नातिके^१ विहरति गिज्जकावसये^२ । अथ खो आयस्मा सद्गुरो^३ येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सदं भगवा एतद्वोच –

२. “आजानीयक्षायितं खो, सद्गुरुं २० कथं च, सद्गुरुं, खल्वुङ्क्षायितं होति ? अस्सखल्वुङ्को^४ हि, सद्गुरुं, दोणिया बद्धो^५ ‘यवसं’ यवसं^६ ति क्षायिति । तं किस्स हेतु ? न हि, सद्गुरुं, अस्सखल्वुङ्कस्स दोणिया बद्धस्स एवं होति – ‘किं नु खो मं अज्ज अस्सदम्भसारयि कारणं कारेस्सति, किमस्साहं पटिकरोमी^७’ ति । सो दोणिया बद्धो ‘यवसं

१. नातिके – सी०, स्या०; नातिके – दो० । २. गिज्जकावसये – सी०; इन्जकावसये – स्या० । ३. सन्धो – सी०, स्या०, दो० । ४. क्षायित – सी०, दो० । ५. खल्वुङ्क-क्षायित – सी०; खल्वुङ्कसायित – स्या० । ६. सन्ध – सी०, स्या०, दो० । ७. अस्सखल्वुङ्को – सी०; अस्सखल्वुङ्को – स्या० । ८. बन्धो – स्या० । ९-१०. यवसस्त यवसस्त – स्या० । १०. पटिकरोमी – सी० ।

यवसं ति ज्ञायति । एवमेव खो, सद्द, इष्टेकच्चो पुरिसखलुङ्को अरञ्जन-
गतो पि रुक्खमूलगतो पि सुञ्जआगारगतो पि कामरागपरियुट्टितेन चेतसा
विहरति कामरागपरेतेन उप्पन्नस्स च कामरागस्स निस्सरणं यथाभूतं
नप्पजानाति । सो कामरागयेव अन्तरं कृत्वा' ज्ञायति पञ्चायति निज्ज्ञा-
यति अवज्ञायति^३, व्यापादपरियुट्टितेन चेतसा विहरति ... थीनमिद्ध-
परियुट्टितेन चेतसा विहरति ... उद्धच्चकुकुच्चपरियुट्टितेन चेतसा
विहरति ... विचिकिच्छापरियुट्टितेन चेतसा विहरति विचिकिच्छा-
परेतेन, उप्पन्नाय च विचिकिच्छाय निस्सरणं यथाभूतं नप्पजानाति ।
सो विचिकिच्छयेव अन्तरं कृत्वा ज्ञायति पञ्चायति निज्ज्ञायति अवज्ञा-
यति । सो पथर्वि पि निस्साय ज्ञायति, आपं पि निस्साय ज्ञायति, तेजं
पि निस्साय ज्ञायति, वायं पि निस्साय ज्ञायति, आकासानञ्चायतनं पि
निस्साय ज्ञायति, विञ्जाणञ्चायतनं पि निस्साय ज्ञायति, आकिञ्च-
ञ्जायतनं पि निस्साय ज्ञायति, नेवसञ्जानानासञ्जायतनं पि निस्साय
ज्ञायति, इधलोकं पि निस्साय ज्ञायति, परलोकं पि निस्साय ज्ञायति,
१५ यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विञ्जातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा,
तं पि निस्साय ज्ञायति । एवं खो, सद्द, पुरिसखलुङ्कज्ञायति होति ।

R. 324

१० ३. “कथं च, सद्द, आजानीयज्ञायतं होति ? भद्रो हि,
सद्द, अस्साजानीयो दोणिया बद्धो न ‘यवसं यवसं’ ति ज्ञायति । तं
किस्स हेतु ? भद्रस्स हि, सद्द, अस्साजानीयस्स दोणिया बद्धस्स एवं
२० होति – ‘कि नु खो मं अज्ज अस्सदम्मसारथि कारणं कारेस्सति, किम-
स्साहं पटिकरोमी’ ति । सो दोणिया बद्धो न ‘यवसं यवसं’ ति ज्ञायति ।
भद्रो हि, सद्द, अस्साजानीयो यथा इणं यथा बन्धं^१ यथा जानि यथा कर्ति
एवं पतोदस्स अज्जोहरणं समनुपस्सति । एवमेव खो, सद्द, भद्रो पुरिसा-
२५ जानीयो अरञ्जनगतो पि रुक्खमूलगतो पि सुञ्जआगारगतो पि न काम-
रागपरियुट्टितेन चेतसा विहरति न कामरागपरेतेन, उप्पन्नस्स च काम-
रागस्स निस्सरणं यथाभूतं पजानाति, न व्यापादपरियुट्टितेन चेतसा
विहरति ... न थीनमिद्धपरियुट्टितेन चेतसा विहरति ... न उद्धच्चकुकुच्च-
परियुट्टितेन चेतसा विहरति ... न विचिकिच्छापरियुट्टितेन चेतसा विहरति
न विचिकिच्छापरेतेन, उप्पन्नाय च विचिकिच्छाय निस्सरणं यथाभूतं

B. 527

३-१. अन्तरं करित्वा - स्याऽ; ० करित्वा - सी०, रो० । २. अपञ्जायति -
सी० । ३. दद्द - सी०, रो० ।

पञ्जानायति । सरे नेव पर्थवि निस्साय ज्ञायति, न आपं निस्साय ज्ञायति, न तेजं निस्साय ज्ञायति, न वायं निस्साय ज्ञायति, न आकासानञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न विञ्चञ्चाणञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न आकिञ्चञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न इधलोकं निस्साय ज्ञायति, न परलोकं निस्साय ज्ञायति, यं ५ R. 325
पिदं दिदुं सुतं मुतं विञ्चातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन । एवं ज्ञायि च पन, सद्ग, भद्रं पुरिसाजानीयं सहन्दा देवा सब्रह्मका सपजापतिका आरका व नमस्सन्ति –

‘नमो ते पुरिसाजञ्जा, नमो ते पुरिसुत्तम ।

यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’’ ति ॥ १०

४. एवं वुत्ते आयस्मा सद्गो भगवन्तं एतद्वोच – “कथं ज्ञायी पन, भन्ते, भद्रो पुरिसाजानीयोऽसो नेव पर्थवि निस्साय ज्ञायति, न आपं निस्साय ज्ञायति, न तेजं निस्साय ज्ञायति, न वायं निस्साय ज्ञायति, न आकासानञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न विञ्चञ्चाणञ्चायतनं निस्साय ज्ञायति, न आकिञ्चञ्चञ्जायतनं निस्साय ज्ञायति, न इधलोकं निस्साय ज्ञायति, न परलोकं निस्साय ज्ञायति, यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विञ्चातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन ? कथं ज्ञायि च पन, भन्ते, भद्रं पुरिसाजानीयं सहन्दा देवा सब्रह्मका सपजापतिका आरका व नमस्सन्ति –

‘नमो ते पुरिसाजञ्जा, नमो ते पुरिसुत्तम ।

यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’’ ति ॥ २०

५. “इध, सद्ग, भद्रस्स पुरिसाजानीयस्स पथवियं^१ पथविसञ्जा विभूता होति, आपस्मि आपोसञ्जा विभूता होति, तेजस्मि तेजोसञ्जा विभूता होति, वायस्मि वायोसञ्जा विभूता होति, आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्जा विभूता होति, विञ्चाणञ्चायतने विञ्चाणञ्चायतनसञ्जा विभूता होति, आकिञ्चञ्चञ्जायतने आकिञ्चञ्चञ्जायतनसञ्जा विभूता होति, नेवसञ्जानासञ्जायतने नेवसञ्जानासञ्जायतनसञ्जा विभूता होति, इधलोके इधलोकसञ्जा विभूता

15 R. 528

R. 326

१. ज्ञायसी – स्या० । २. पुरिसाजानीयो ज्ञायति – सी०, स्या०, रो० ।

३. पठविया – ली०, स्या०, रो० ।

होति, परलोके परलोकसञ्ज्ञा विभूता होति, यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विजञ्जातं पतं परियेसितं अनुविचरितं मनसा, तत्रा पि सञ्ज्ञा विभूता होति । एवं ज्ञायी खो, सद्ग, भद्रो पुरिसाजानीयो नेव पर्थिवि निस्साय ज्ञायति ... पे०... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विजञ्जातं पतं परियेसितं अनु-
५ विचरितं मनसा, तं पि निस्साय न ज्ञायति; ज्ञायति च पन । एवं ज्ञायि च पन, सद्ग, भद्रं पुरिसाजानीयं सइन्दा देवा सब्रह्मका सपजापतिका आरका व नमस्तन्ति -

‘नमो ते पुरिसाजञ्जा, नमो ते पुरितुत्तम ।
यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्साय ज्ञायसी’” ति ॥

१०. मोरनिवापसुतं

१० १. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति मोरनिवापे परिब्बाजका-
रामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि - “भिक्खवे” ति । “भदन्ते”
ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदवोच -

B. 529 १५ २. “तीहि, भिक्खवे, धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिदु देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? असेखेन सीलकखन्धेन, असेखेन समाधि-
२० क्षवन्धेन, असेखेन पञ्जाक्खन्धेन - इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिदु होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेढो देवमनुस्सानं ।

R. 327 २५ ३. “अपरेहि पि, भिक्खवे, तीहि धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिदु होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियो-
सानो सेढो देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? इद्विषाटिहारियेन, आदेसना-
पाटिहारियेन, अनुसासनीपाटिहारियेन - इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिदु होति, अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेढो देवमनुस्सानं ।

२५ ४. “अपरेहि पि, भिक्खवे, तीहि धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु अच्चन्तनिदु होति अच्चन्तयोगक्खेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्त-
परियोसानो सेढो देवमनुस्सानं । कतमेहि तीहि ? सम्मादिद्विया, सम्माज्ञाणेन, सम्माविमुक्तिया - इमेहि खो, भिक्खवे, तीहि धर्मेहि

समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो होति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्त-
ब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेढो देवमनुस्सानं ।

५. “द्वीहि, भिक्खवे, वर्मेहि समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो
होति अच्चन्तयोगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेढो
देवमनुस्सानं । कतमेहि द्वीहि ? विज्ञाय, चरणेन – इमेहि खो, ५
भिक्खवे, द्वीहि वर्मेहि समझागतो भिक्खु अच्चन्तनिष्ठो होति अच्चन्त-
योगक्षेमी अच्चन्तब्रह्मचारी अच्चन्तपरियोसानो सेढो देवमनुस्सानं ।
ब्रह्मा पेसा, भिक्खवे, सनङ्कुमारेन गाथा भासिता –

‘खतियो सेढो जनेतर्स्मि, ये गोत्तपटिसारिनो ।

विज्ञाचरणसम्पन्नो, सो सेढो देवमानुसे’ ति ॥

10

“ता खो पनेसा, भिक्खवे, सनङ्कुमारेन” गाथा भासिता^३
सुभासिता, नो दुभासिता; अत्यसंहिता, नो अनत्यसंहिता; अनुमता
मया । अहं पि, भिक्खवे, एवं वदामि –

R. 328

‘खतियो सेढो जनेतर्स्मि, ये गोत्तपटिसारिनो ।

विज्ञाचरणसम्पन्नो, सो सेढो देवमानुसे’ ति ॥

15

निस्सयवग्गो^३ पठमो ।

तस्मुदानं

किमत्थिया चेतना तयो, उपनिसा व्यसनेन च ।

द्वे^१ सञ्ज्ञा मनसिकारो^२, सद्बो^३ मोरनिवापकं ति” ॥

— — —

२. अनुस्सतिवग्गो

१. पठमभानामसुतं

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्थुर्स्मि निग्रोधा-
रामे । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं
करोन्ति – “निष्ठितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्ती”
ति । अस्तोसि खो महानामो सक्को – “सम्बहुला किर भिक्खु भगवतो
20

१. ब्रह्मा सनङ्कुमारेन – सी०, दो० । २. सुगीता नो दुग्णीता – सी०, स्या०,
दो० । ३. निस्सायवग्गो – स्या० । ४-४. सञ्ज्ञा मनसिकारा सेलो – सी०, दो०;
सञ्ज्ञा मनसिकारो सेलो – स्या० । ५-५. मोरनिवापनेन च – सी०, स्या०, मोरनिवापनेन
चा ति – दो० ।

चीवरकम्मं करोन्ति – ‘निद्वितचीवरो भगवा तेमासञ्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति ।

२. अय खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्क्रमि; उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निशिंबो ५ खो महानामो सक्को भगवन्तं एतदवोच – “सुतं मेतं, भन्ते – ‘सम्बहुला किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – निद्वितचीवरो भगवा तेमास-चवयेन चारिकं पक्कमिस्सती’ ति । तेसं नो, भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्त् विहारेन विहातब्दं” ति ?

R. 329

३. “साधु साधु, महानाम ! एतं खो, महानाम, तुम्हाकं 10 पतिरूपं कुलपुत्तानं, यं तुम्हे तथागतं उपसङ्क्रमित्वा पुच्छेयाथ – ‘तेसं नो, भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्त् विहारेन विहातब्दं’” ति ? सद्वो खो, महानाम, आराधको होति, नो अस्सद्वो; आरद्धविरियो आराधको होति, नो कुसीतो; उपद्वित्सस्ति आराधको होति, नो मुद्रुसस्ति; समाहितो आराधको होति, नो असमाहितो; पञ्जवा 15 आराधको होति, नो दुष्पञ्चो । इमेषु खो त्वं, महानाम, पञ्चसु धम्मेषु पविद्वाय छ^१ धम्मे उत्तरि भावेय्यासि ।

B. 531

४. “इध त्वं, महानाम, तथागतं अनुस्सरेय्यासि – ‘इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविद्वा अनुन्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ 20 ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको तथागतं अनुस्सरति, नेवस्स तस्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तस्मि समये चित्तं होति तथागतं आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, ‘महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति 25 धम्मपूर्पसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भवति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं बुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्पत्तो विहरति, सब्यापञ्चाय पजाय अब्यापञ्चो विहरति, धम्मसोतसमापञ्चो बुद्धानुपस्सति भावेति ।

१ केन – स्याऽ । २. पञ्च – सी० ।

५. “पुन च परं त्वं, महानाम, धर्मं अनुस्सरेयासि – ‘स्वाक्षरातो भगवता धर्मो सन्दिग्दिको अकलिको एहिपरिस्कारो ओपनेत्रियंको’ पञ्चतं वेदितब्बो विज्ञवी’ ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको धर्मं अनुस्सरति, नेवस्स तस्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति; ५ न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तस्मि समये चित्तं होति धर्मं आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धर्मवेदं, लभति धर्मूपसहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय अव्यापज्ज्ञो विहरति, धर्मसोत्समापन्नो धर्मानुस्सर्ति भावेति ।

६. “पुन च परं त्वं, महानाम, सङ्घं अनुस्सरेयासि – ‘सुष्टिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, उजुष्टिपन्नो’ भगवतो सावकसङ्घो, ज्ञायष्टिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिष्टिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यदिदं १५ B. 592 चत्तारि पुरिसयुगानि अट्ठ पुरिसपुगला, एस भगवतो सावकसङ्घो आहु- नेत्यो पाहुनेत्यो दक्षिणेत्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्चवक्षेत्तं लोकस्ता’ ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको सङ्घं अनुस्सरति, नेवस्स तस्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, २० न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तस्मि समये चित्तं होति सङ्घं आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति धर्मवेदं, लभति धर्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति । अयं वुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्पत्तो विहरति, सव्यापज्ज्ञाय पजाय २५ अव्यापज्ज्ञो विहरति, धर्मसोत्समापन्नो सङ्घानुस्सर्ति भावेति ।

७. “पुन च परं त्वं, महानाम, अत्तनो सीलानि अनुस्सरेयासि अच्छण्डानि अच्छिद्धानि असबलानि अकम्मासानि भुजिस्सानि विज्ञुष्ट-सत्थानि अपरामट्टानि समाधिसंवत्तनिकानि । यस्मि, महानाम, समये

१. ओपनेत्रिको – ली०, स्पा०, रो० । २. उजुष्टिपन्नो – सी०, स्पा०, रो० ।

R. 331

अरियसावको सीलं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्मि समये रागपरियुद्धितं
 चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं
 होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति सीलं आरब्म । उजुगत-
 चित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अथवेदं, लभति धम्मवेदं,
 ५ लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स
 कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं
 समाधियति । अयं बुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय
 पजाय समप्त्तो विहरति, सब्यापज्जाय पजाय अब्यापज्जो विहरति,
 धम्मसोत्समापन्नो सीलानुस्सर्ति भावेति ।

10 ६. “पुन च परं त्वं, महानाम, अत्तनो चागं अनुस्सरेद्यासि –
 ‘लाभा वत मे, सुलद्धं वत मे, योहं मञ्छेरमलपरियुद्धिताय पजाय विगत-
 मलमञ्छेरेन चेत्सा अगारं अज्ञावसामि मुत्तचागो पयतपाणि
 B. 333 वोस्समग्रतो याचयोगो दानसविभागरतो’ ति । यस्मि, महानाम, समये
 अरियसावको चागं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्मि समये रागपरियुद्धितं
 15 चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति;
 उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति चागं आरब्म । उजुगतचित्तो
 खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अथवेदं, लभति धम्मवेदं, लभति
 धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स कायो
 पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति ।

20 ७. “पुन च परं त्वं, महानाम, देवता अनुस्सरेद्यासि – ‘सन्ति
 देवा चातुर्महायजिका, सन्ति देवा तावर्तिसा, सन्ति देवा यामा, सन्ति
 25 देवा तुसिता, सन्ति देवा निम्मानरतिनो, सन्ति देवा परनिम्मितवस-
 वतिनो, सन्ति देवा ब्रह्मकायिका, सन्ति देवा ततुत्तरि । यथारूपाय
 R. 332 सद्वाय समझागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपन्ना, मर्यहं पि तथारूपा
 सद्वा संविज्जति । यथारूपेन सीलेन समझागता ता देवता इतो चुता
 तत्थूपपन्ना, मर्यहं पि तथारूपं सीलं संविज्जति । यथारूपेन सुतेन समझा-
 ३० गता ता देवता इतो चुता तत्थूपपन्ना, मर्यहं पि तथारूपं सुतं संविज्जति ।
 यथारूपेन चागेन समझागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपन्ना, मर्यहं पि

तथारूपो चागो संविज्जति । यथारूपाय पञ्जाय समझागता ता देवता
इतो चुता तत्पूरपश्चा, मम्हं पि तथारूपा पञ्जा संविज्जती' ति । यस्मि,
महानाम, समये अरियसावको अत्तनो च तासं च देवतानं सद्वं च सीलं
च सुतं च चारं च पञ्जां च अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्मि समये रागपरि-
युट्टितं चित्तं होति, न दोसपरियुट्टितं चित्तं होति, न भोहपरियुट्टितं चित्तं ५
होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति देवता आरब्ध । उजुगत-
चित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं, लभति घम्मवेदं,
लभति घम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति जायति, पीतिमनस्स
कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति, सुखिनो चित्तं समाधियति ।
अयं बुच्चति, महानाम, अरियसावको विसमगताय पजाय समप्यत्तो १० B. 594
विहरति, सव्यापज्जाय पजाय अव्यापज्जो विहरति, घम्मसोत्समापश्चो
देवतानुस्सति भावेती' ति ।

२. त्रितीयमहानामसुर्त

१. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्युस्मि निष्ठोधा-
रामे । तेन खो पन समयेन महानामो सक्को गिलाना दुट्टितो होति
अचिरवुट्टितो गेलञ्ज्जा । तेन खो पन समयेन सम्बहुला भिक्खू भगवतो १५
चीवरकम्मं करोन्ति – “निट्टितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं
पक्कमिस्सती” ति । अस्सोसि खो महानामो सक्को – “सम्बहुला
किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – ‘निट्टितचीवरो भगवा
तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति ।

२. अथ खो महानामो सक्को येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; २०
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसीशो खो महानामो सक्को भगवन्तं एतदवोच – “सुतं मेतं,
भन्ते – ‘सम्बहुला किर भिक्खू भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – निट्टित-
चीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’ ति । तेसं नो, भन्ते,
नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहारत्वं” ति ? २५

३. “साषु साषु, महानाम ! एतं खो, महानाम, तुम्हाकं
पतिरूपं कुलपुत्तानं यं तुम्हे तथागतं उपसङ्क्षिप्तिवा पुञ्छेयाथ – ‘तेसं
नो, भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहारत्वं’ ति ?

सद्वो खो, महानाम, आराधको होति, नो अस्सद्वो; आरद्विविरियो आराधको होति, नो कुसीतो; उपटितस्सति आराधको होति, नो मुड्ड-स्सति; समाहितो आराधको होति, नो असमाहितो; पञ्जबा आराधको होति, नो दुष्पञ्जबो । इमेसु खो त्वं, महानाम, पञ्चसु धम्मेसु पतिष्ठाय
५ छ धम्मे उत्तरि भावेय्यासि ।

४. “इध त्वं, महानाम, तथागतं अनुस्सरेय्यासि – ‘इति पि
सो भगवा ... पे०... सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ ति । यस्मि,
महानाम, समये अरियसावको तथागतं अनुस्सरति, नेवस्स तर्स्मि समये
रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति, न मोहपरि-
१० युद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति तथागतं
आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति अत्थवेदं,
लभति धम्मवेदं, लभति धम्मूपसंहितं पामोज्जं । पमुदितस्स पीति
जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं वेदियति,
सुखिनो चित्तं समाधियति । इमं खो त्वं, महानाम, बुद्धानुस्सति गच्छतो
१५ पि भावेय्यासि, ठितो पि भावेय्यासि, निःप्रियो पि भावेय्यासि, सयानो
पि भावेय्यामि, कम्मन्तं अधिट्ठहन्तो पि भावेय्यासि, पुत्तसम्बाधसयनं
अज्ञावतन्तो पि भावेय्यासि ।

५. “पुन च परं त्वं, महानाम, धम्मं अनुस्सरेय्यासि ... पे०...
सङ्घं अनुस्सरेय्यासि .. पे०... अत्तनो सीलानि^१ अनुस्सरेय्यासि ... पे०...
२० अत्तनो चागं अनुस्सरेय्यासि ... पे०... देवता अनुस्सरेय्यासि – ‘सन्ति
देवा चातुमहाराजिका ... पे०... सन्ति देवा ततुत्तरि । यथारूपाय
सद्वाय समन्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपन्ना, मझं पि तथारूपा
सद्वा संविजज्जति । यथारूपेन सीलेन .. सुतेन ... चागेन ... पञ्जाय
२५ समन्वागता ता देवता इतो चुता तत्थूपपन्ना, मझं पि तथारूपा पञ्जाय
संविजज्जति’ ति । यस्मि, महानाम, समये अरियसावको अत्तनो च तासं च
देवतानं सद्वं च सीलं च सुतं च चागं च पञ्जां च अनुस्सरति, नेवस्स
तर्स्मि समये रागपरियुद्धितं चित्तं होति, न दोसपरियुद्धितं चित्तं होति,
न मोहपरियुद्धितं चित्तं होति; उजुगतमेवस्स तर्स्मि समये चित्तं होति
देवता आरब्ध । उजुगतचित्तो खो पन, महानाम, अरियसावको लभति

१. सीलं – स्या०, म० ।

अत्थवेदं, लभति धर्मवेदं, लभति धर्मपूर्णहितं पामोज्जं । पमुदितस्स
पीति जायति, पीतिमनस्स कायो पस्सम्भति, पस्सद्वकायो सुखं बेदियति,
सुखिनो चित्तं समाधियति । इमं खो त्वं, महानाम, देवतानुस्सर्ति
गच्छन्तो पि भावेय्यासि, ठितो पि भावेय्यासि, निसिन्नो पि भावेय्यासि,
सयानो पि भावेय्यासि, कम्मन्तं अधिट्ठुहत्तो पि भावेय्यासि, पुत्रसम्बाष- ५
सयनं अज्ञावासन्तो पि भावेय्यासी” ति ।

३. नन्दियमुत्तं

१. एकं समयं भगवा सककेसु विहरति कपिलवत्थुस्मि
निग्रोधारामे । तेन खो पन समयेन भगवा सावत्थियं वस्सावासं
उपगन्तुकामो होति । अस्सोसि खो नन्दियो सकको – “भगवा
किर सावत्थियं वस्सावासं उपगन्तुकामो” ति । अथ खो नन्दियस्स १० १८. ५३६
सककस्स एतदहोसि – “यज्ञूनाहं पि सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छेय्यं ।
तत्थ कम्मन्तं चेव अधिट्ठुहिस्सामि, भगवन्तं च लच्छामि कालेन
कालं दस्सनाया” ति ।

२. अथ खो भगवा सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छ । नन्दियो
पि खो सकको सावत्थियं वस्सावासं उपगच्छ । तत्थ कम्मन्तं चेव १५ १९.
अधिट्ठुसि^१, भगवन्तं च लभि^२ कालेन कालं दस्सनाय । तेन खो पन
समयेन सम्बहुला भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – “निट्टितचीवरो
भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती” ति । अस्सोसि खो नन्दियो
सकको – “सम्बहुला किर भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति –
‘निट्टितचीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति । २०

३. अथ खो नन्दियो सकको येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो नन्दियो सकको भगवन्तं एतदबोच – “सुतं भेतं, भन्ते –
‘सम्बहुला किर भिक्खु भगवतो चीवरकम्मं करोन्ति – निट्टित-
चीवरो भगवा तेमासच्चयेन चारिकं पक्कमिस्सती’” ति । तेसं नो, २५
भन्ते, नानाविहारेहि विहरतं केनस्स विहारेन विहातब्बं” ति ?

४. “साधु साधु, नन्दिय ! एतं खो, नन्दिय, तुम्हाकं पतिरूपं

१. उपगच्छ – सी०, रो० । २. अधिट्ठाय – स्या० । ३. लच्छति – स्या० ।

कुलपुत्तानं, यं तुम्हे तथागतं उपसङ्ख्यमित्वा पुच्छेय्याथ – ‘तेसं नो, भन्ते, नानाविहारे हि विहरतं’ केनस्स विहारेन विहातब्बं ति ? सद्दो खो, नन्दिय, आराधको होति, नो अस्सद्दो; सीलवा आराधको होति, नो कुसीतो; ५ उपद्वित्स्सति आराधको होति, नो मुद्रस्सति; समाहितो आराधको होति, नो असमाहितो; पञ्चवा आराधको होति, नो दुप्पञ्चो। इमेषु खो ते, नन्दिय, छसु धम्मेषु पतिद्वाय पञ्चसु धम्मेषु अज्ञतं सति उपद्वापेतब्बा^१ ।

R. 336 ५. “इधं त्वं, नन्दिय, तथागतं अनुस्सरेय्यासि – ‘इति पि १० सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविद् अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि, सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ ति । इति खो ते, नन्दिय, तथागतं आरब्धं अज्ञतं सति उपद्वापेतब्बा ।

B. 537 ६. “पुन च परं त्वं, नन्दिय, धम्मं अनुस्सरेय्यासि – ‘स्वाक्षातो भगवता धम्मो सन्दिद्विको अकालिको एहिपस्तिको ओपनेयिको पञ्चतं १५ वेदितब्बो विज्ञूहीं’ ति । इति खो ते, नन्दिय, धम्मं आरब्धं अज्ञतं सति उपद्वापेतब्बा ।

७. “पुन च परं त्वं, नन्दिय, कल्याणमित्ते अनुस्सरेय्यासि – ‘लाभा वत मे, सुलदं वत मे, यस्स मे कल्याणमित्ता अनुकम्पका अत्थ-कामा ओवादका अनुसासका^२’ ति । इति खो ते, नन्दिय, कल्याणमित्ते २० आरब्धं अज्ञतं सति उपद्वापेतब्बा ।

८. “पुन च परं त्वं, नन्दिय, अत्तनो चागं अनुस्सरेय्यासि – ‘लाभा वत मे, सुलदं वत मे, योहं मच्छेरमलपरियुद्धिताय पजाय विगतमलमच्छेरेन चेतसा अगारं अज्ञावभामि मुत्तचागो पयतपाणि वोस्सग्गरतो याचयोगो दानमंविभागरतो’ ति । इति खो ते, नन्दिय, २५ चागं आरब्धं अज्ञतं सति उपद्वापेतब्बा ।

९. “पुन च परं त्वं, नन्दिय, देवता अनुस्सरेय्यासि – ‘था^३ देवता अतिकम्भेव कवलीकाराहारभक्षानं^४ देवतानं^५ सहब्यतं अञ्जनतरं

^१ विहरित – रो० । ^२ उपद्वापेतब्बा – स्या०, रो० । ^३. अनुसासिता – स्या० । ^४ या ता – सी०, स्या०, रो० । ^५. कवलिकारभक्षान – सी०; कवलीकारभक्षान – स्या०, रो० । ^६. देवानं – सी०, रो० ।

मनोमयं कायं उपपश्चा, ता करणीयं अत्तनो न समनुपस्सन्ति कतस्स
वा पतिचयं । सेव्यथापि, नन्दिय, भिक्खु ग्रसमयविमुत्तो करणीयं अत्तनो
न समनुपस्सति कतस्स वा पतिचयं; एवमेव खो, नन्दिय, या ता देवता
अतिकम्भेव कबलीकाराहारभक्षानं देवतानं सहव्यतं अञ्जतरं
मनोमयं कायं उपपश्चा, ता करणीयं अत्तनो न समनुपस्सन्ति कतस्स वा ५ B. 337
पतिचयं । इति खो ते, नन्दिय, देवता आरब्ध अज्ञातं सति
उपद्वापेतब्बा ।

१०. “इमेहि खो, नन्दिय, एकादसहि धम्मेहि समन्नागतो
अरियसावको पजहतेव पापके अकुसले धम्मे, न उपादियति । सेव्यथापि,
नन्दिय, कुम्भो निकुञ्जो^१ वमतेव उदकं, नो वन्तं पञ्चावमति^२; सेव्यथापि १०
वा पन, नन्दिय, सुक्ष्मे तिणदाये अग्नि मुत्तो डहञ्चेव गच्छति, नो
द्वृं पञ्चुदावत्तति; एवमेव खो, नन्दिय, इमेहि एकादसहि धम्मेहि
समन्नागतो अरियसावको पजहतेव पापके अकुसले धम्मे, न
उपादियती” ति । १० B. 338

४. सुभूतिसुत्तम्

१. अथ खो आयस्मा सुभूति सद्बेन भिक्खुना सद्धि येन भगवा १५
तेनुपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं सुभूति भगवा एतदबोच –

२. “को नामायं, सुभूति, भिक्खु” ति ?

“सद्बो नामायं, भन्ते, भिक्खु, सुदत्तस्स^३ उपासकस्स पुत्तो,
सद्बा अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो” ति । २०

“कच्च एनायं, सुभूति, सद्बो भिक्खु सुदत्तस्स उपासकस्स
पुत्तो सद्बा अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो सन्दिस्सति सद्बापदानेसु”
ति ?

“एतस्स, भगवा, कालो, एतस्स, सुगत, कालो, यं भगवा सद्बस्स
सद्बापदानानि भासेय्य । इदानाहं जानिस्सामि यदि वा अयं भिक्खु २५
सन्दिस्सति सद्बापदानेसु यदि वा नो” ति ।

१. निकुञ्जो – सी०, स्या०, रो० । २. पञ्चावमति – स्या०; पञ्चावमति – सी० ।

३. सदत्तस्स – सी०, स्या०, रो० ।

“तेन हि, सुभूति, सुणाहि, साधुकं मनसि करोहि;
भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा सुभूति भगवतो
पच्चस्सोसि । भगवा एतदबोच –

R. 338

३. “इथ, सुभूति, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवर-
५ संबुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमतेसु वज्जेसु भयदस्सावी,
समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । यं पि, सुभूति, भिक्खु सीलवा होति
... पे०... समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु, इदं पि, सुभूति, सद्बस्स सदा-
पदानं होति ।

B. 539

४. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु बहुस्सुतो होति सुतधरो सुत-
१० सन्निचयो; ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा
सात्थं सब्यञ्जनं केवलपरिपृष्ठं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथा-
रूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वच्चा परिचिता भनसानुपेक्षिता
दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा । यं पि, सुभूति, भिक्खु बहुस्सुतो होति ... पे०...
दिट्ठिया सुप्पटिविद्वा, इदं पि, सुभूति, सद्बस्स सद्बापदानं होति ।

५. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याण-
सहायो कल्याणसम्पवङ्गो । यं पि, सुभूति, भिक्खु कल्याणमित्तो होति
कल्याणसहायो कल्याणसम्पवङ्गो, इदं पि, सुभूति, सद्बस्स सद्बापदानं
होति :

६. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि
२० धम्मेहि समन्नागतो खमो पदक्षिणगगाही अनुसासनं । यं पि, सुभूति,
भिक्खु सुवचो होति सोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्नागतो खमो पदक्षिण-
गगाही अनुसासनं, इदं पि, सुभूति, सद्बस्स सद्बापदानं होति ।

७. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु यानि तानि सब्रह्माचारीनं उच्चाव-
२५ चानि’ किङ्करणीयानि तत्र’ दक्खो होति अनलसो तत्रुपायाय दीर्घसाय
समन्नागतो अलं कातुं अलं संविधातुं । यं पि, सुभूति, भिक्खु यानि तानि
सब्रह्माचारीनं उच्चावचानि किङ्करणीयानि तत्र दक्खो होति अनलसो
तत्रुपायाय दीर्घसाय समन्नागतो अलं कातुं अलं संविधातुं, इदं पि, सुभूति,
सद्बस्स सद्बापदानं होति ।

R. 339

८. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदा-

हारो अभिषम्भे अभिविनये उल्लारपामोज्जो । यं पि, सुभूति, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो अभिषम्भे अभिविनये उल्लारपामोज्जो, इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्वापदानं होति ।

६. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति अकुस-
लानं धम्मानं पहानाय, कुसलानं धम्मानं उपसम्पदाय, यामवा दब्ब-^५
परकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु । यं पि, सुभूति, भिक्खु
आरद्धविरियो विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं
उपसम्पदाय यामवा दब्बपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु,
इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्वापदानं होति ।

१०. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु चतुर्ब्रं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं^{१०}
दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिर-
लाभी । यं पि, सुभूति, भिक्खु चतुर्ब्रं ज्ञानानं आभिचेतसिकानं दिट्ठ-
धम्मसुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी,
इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म सद्वापदानं होति ।

B. 540

११. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु अनेकविहितं पुब्बेनिवासं^{१५}
अनुस्सरति, सेव्यथीदं – एकं पि जाति द्वे पि जातियो तिस्तो पि
जातियो चतस्तो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो
वीसं पि जातियो तिंसं पि जातियो चत्तारीसं पि जातियो पञ्चासं
पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि
अनेके पि संबट्टकप्ये अनेके पि चिवट्टकप्ये अनेके पि संबट्टविवट्टकप्ये –²⁰
‘अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खपटि-
संवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादिं; तत्रापासि
एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खपटिसंवेदी
एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इथूपपन्नो’ ति । इति साकारं
सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । यं पि, सुभूति, भिक्खु
अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ... इदं पि, सुभूति, सद्ब्रह्म
सद्वापदानं होति ।

20

B. 540

१२. “पुन च परं, सुभूति, भिक्खु दिब्बेन चक्षुना विसुद्धेन
अतिक्कन्तमानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते
सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगते यथाकम्भूपगे सत्ते पजानाति – ‘इमे वत³⁰
भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्वागता वचीदुच्चरितेन समन्वागता

मनोदुच्चरितेन समन्वयता अरियानं उपवादका मिञ्चादिट्टिका मिञ्चादि-
ट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं
निरयं उपपन्ना । इमे वा पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्वयता
वचीसुचरितेन समन्वयता मनोसुचरितेन समन्वयता अरियानं अनृप-
५ वादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं
मरणा सुगति समग्रं लोकं उपपन्ना' ति । इति दिव्बेन चक्रवृत्ता विसुद्धेन
अतिकर्त्तमानुसकेन सत्ते पस्तति चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते
सुवर्णे दुब्बल्णे, सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । यं पि,
सुभूति, भिक्खु दिव्बेन चक्रवृत्ता विसुद्धेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते
१० पजानाति, इदं पि, सुभूति, सद्वस्स सद्वापदानं होति ।

B. 341

१३. "पुन च परं, सुभूति, भिक्खु आसदानं खया अनासवं
चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्टेव धर्मे सर्यं अभिञ्जा सञ्चिकत्वा
उपसम्पद्ज विहरति । यं पि, सुभूति, भिक्खु आसदानं खया ... पे०...
सञ्चिकत्वा उपसम्पद्ज विहरति, इदं पि, सुभूति, सद्वस्स सद्वापदानं
१५ होती" ति ।

१४. एवं वृत्ते आयस्मा सुभूति भगवन्तं एतदवोच - "यानि-
मानि, भन्ते, भगवता सद्वस्स सद्वापदानानि भासितानि, संविज्जन्ति
तानि इमस्स भिक्खुनो, अयं च भिक्खु एतेसु सन्दिस्सति ।

R. 341

२० "अयं, भन्ते, भिक्खु सीलवा होति, पातिमोक्षसंवरसंबुतो
विहरति आचारागोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय
सिक्खति सिक्खापदेसु ।

२५ "अयं, भन्ते, भिक्खु वहस्सुतो होति सुतधरो सुतसन्निचयो;
ये ते धर्मा आदिकल्याणा मञ्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्यं
सञ्चञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्स
धर्मा बहुस्सुता होन्ति धाता वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिट्टिया
सुप्पटिविद्वा ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु कल्याणमित्तो होति कल्याणसहायो कल्याण-
सम्पवङ्को ।

"अयं, भन्ते, भिक्खु सुवचो होति ... पे०... अनुसासनि ।

३० "अयं, भन्ते, भिक्खु यानि तानि सब्रह्मचारीनं उच्चावचानि

किञ्चुरणीयानि तत्थ दक्खो होति अनलसो तत्रुपायाय वीमंसाय
समव्यागतो अलं कातुं अलं संविधातुं ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु धम्मकामो होति पियसमुदाहारो अभिधम्मे
अभिविनये उल्लारपामोज्जो ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति ... पे०... यामवा ५
दब्धपरकमो अनिक्षितधुरो कुसलेसु धम्मेसु ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु चतुष्प्रकाशनानं आभिचेतसिकानं दिट्ठधम्म-
सुखविहारानं निकामलाभी होति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति,
सेव्यथीदं — एकं पि जातिं द्वे पि जातियो ... पे०... इति साकारं सउद्देसं १०
अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु दिव्बेन चक्खुना विमुद्देन अतिकक्षन्त-
मानुसकेन ... पे०... यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति ।

“अयं, भन्ते, भिक्खु आसवानं खया ... पे०... सच्छिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरति । यानिमानि, भन्ते, भगवता सद्गुरुं सद्गापदानानि १५
भासितानि, संविजजन्ति तानि इमस्स भिक्खुनो, अयं च भिक्खु एतेसु
सन्दिस्सती” ति ।

१५. “साधु साधु, सुभूति ! तेन हि त्वं, सुभूति, इमिना च
सद्देन भिक्खुना सर्द्धि विहरेय्यासि । यदा च त्वं, सुभूति, आकर्ष्णेय्यासि
तथागतं दस्सनाय, इमिना सद्देन भिक्खुना सर्द्धि उपसङ्कमेय्यासि तथागतं २०
दस्सनाया” ति ।

५. मेत्तासुतं

१. “मेत्ताय, भिक्खवे, चेतोविमुत्तिया आसेविताय भाविताय
बहुलीकताय यानीकताय वत्थुकताय अनुट्ठिताय परिचिताय सुसमा-
रद्धाय एकादसानिसंसा पाटिकङ्गा । कतमे एकादस ? सुखं सुपति,
सुखं पटिबुज्जति, न पापकं सुपिनं पस्सति, मनुस्सानं पियो होति, २५
अमनुस्सानं पियो होति, देवता रक्खन्ति, नास्स अग्गि वा विसं वा
सत्थं वा कमति, तुवटं चित्तं समाधियति, मुखवण्णो विष्पसीदति,

१. तुवटं — स्याऽ ।

असम्भूष्टो कालं करोति, उत्तरि अप्पटिविज्ञन्तो ब्रह्मलोकपगो होति । मेताय, भिक्खवे, चेतोविमुत्तिया आसेविताय भाविताय बहुलीकताय यानीकताय बत्थुकताय अनुष्टुताय परिचिताय सुसमारद्धाय इमे एकादसनिसंसा पाटिकङ्गा” ति ।

६. अटुकनागरसुतं

- B. 543 ५ १. एकं समयं आयस्मा आनन्दो वेसालियं विहरति बेलुव-
गामके^१ । तेन खो पन समयेन दसमो गहपति अटुकनागरो
पाटलिपुत्तं^२ अनुप्पत्तो होति केनचिदेव करणीयेन । अथ खो दसमो
गहपति अटुकनागरो येन कुकुटारामो येन अञ्जातरो भिक्खु
तेनुपसङ्क्रमित्वा तं भिक्खु एतदबोच –
- १० २. “कहं नु खो, भन्ते, आयस्मा आनन्दो एतराहि विहरति ?
दस्सनकामा हि मयं, भन्ते, आयस्मन्तं आनन्दं” ति ।
- “एसो, गहपति, आयस्मा आनन्दो वेसालियं विहरति बेलुव-
गामके” ति ।
३. अथ खो दसमो गहपति अटुकनागरो पाटलिपुत्ते तं करणीयं
१५ तीरेत्वा येन बेसाली बेलुवगामको येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्रमित्वा
उपसङ्क्रमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसीज्ञो खो दसमो गहपति अटुकनागरो आयस्मन्तं आनन्दं
एतदबोच – “अत्रिय नु खो, भन्ते आनन्द, तेन भगवता जानता पस्सता
अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदवखातो, यत्थ भिक्खुनो अप्प-
२० मत्स्स आतापिनो पर्हितत्स्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति,
अपरिक्षीणा वा आसवा परिक्षयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं
योगक्षेमं अनुपापुणाती” ति ?
- “अत्रिय खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता
सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदवखातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्स्स
२५ आतापिनो पर्हितत्स्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति, अपरि-
क्षीणा वा आसवा परिक्षयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं
अनुपापुणाती” ति ।

१. बेलुवगामके – स्याऽ ; बेलुवगामके – सी० । २. पाटलिपुत्तं – स्याऽ ।

४. “कतमो पन, भन्ते आनन्द, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति, अपरिक्खीणा वा आसवा परिक्खयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्लेमं अनुपापुणाती” ति ?⁵

५. “इष, गहपति, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो इति पटिसञ्चक्लति – ‘इदं पि खो पठमं ज्ञानं अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयित’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयितं, तदनिच्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चनां ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ’ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति, अपरिक्खीणा वा आसवा परिक्खयं गच्छन्ति, अननुप्पत्तं वा अनुत्तरं योगक्लेमं अनुपापुणाति ।

B. 344

६. “पुन् च परं, गहपति, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ज्ञतं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितकं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं दुतियं ज्ञानं ... पे०... ततियं ज्ञानं ... पे०... चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । सो इति पटिसञ्चक्लति – ‘इदं पि खो चतुर्थं ज्ञानं अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयित’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयितं तदनिच्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्थ ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चनां ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्खया ओपपातिको होति तत्थ परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता पस्सता अरहता सम्मासम्बुद्धेन एकधम्मो सम्मदक्खातो, यत्थ भिक्खुनो अप्पमत्तस्स आतापिनो पहितत्तस्स विहरतो अविमुत्तं वा चित्तं विमुच्चति⁹⁰

१. तत्र - सी० ।

अपरिक्लीणा वा आसवा परिक्लयं गच्छन्ति अननुप्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

७. “पुन च परं, गहपति, भिक्खु मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा द्रुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति ५ उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति” विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्जेन फरित्वा विहरति । सो इति पटिसञ्चक्लवति – ‘अयं पि खो मेत्ताचेतोविमुत्ति अभिसङ्घ्रता अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्चिच अभिसङ्घ्रतं अभिसञ्चेतयितं तदनिच्चं निरोधधम्मं’ १० ति पजानाति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्लया अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे०... अननुप्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

- R. 345 ८. “पुन च परं, गहपति, भिक्खु करुणासहगतेन चेतसा ... पे०... मुदितासहगतेन चेतसा ... पे०... उपेक्षासहगतेन चेतसा १५ एकं दिसं फरित्वा विहरति तथा द्रुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं । इति उद्घमधो तिरियं सब्बधि सब्बत्तताय सब्बावन्तं लोकं उपेक्षासह- २० गतेन चेतसः विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्जेन फरित्वा विहरति । सो इति पटिसञ्चक्लवति – ‘अयं पि खो उपेक्षाचेतोविमुत्ति अभिसङ्घ्रता अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्चिच अभिसङ्घ्रतं अभिसञ्चेतयितं तदनिच्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्म- २५ रागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चन्नं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिक्लया अोपपातिको होति तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे०... अननुप्तं वा अनुत्तरं योगक्षेमं अनुपापुणाति ।

- B. 545 ९. “पुन च परं, गहपति, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति- २० क्कमा पटिषञ्जानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘इनन्तो

आकासो' ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो इति पटि-
सञ्चिकवति — ‘अयं पि खो आकासानञ्चायतनसमापत्ति अभिसङ्घृतं
अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयितं
तदनिच्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्य ठितो आसवानं खयं
पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्मरागेन ताय ५ R. 346
धम्मनन्दिया पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिवक्षया ओप-
पातिको होति तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका । अयं
पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे०... अननुप्तं वा अनुत्तरं
योगक्षमं अनुपापुणाति ।

१०. “पुन च परं, गहपति, भिक्षु सब्बसो आकासानञ्चायतनं १० समतिकक्षम्म ‘अनन्तं विड्जाण’ ति विड्जाणञ्चायतनं उपसम्पद्ज विहरति ... पे०... सब्बसो विड्जाणञ्चायतनं समतिकक्षम्म ‘नत्यि
किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पद्ज विहरति । सो इति
पटिसञ्चिकवति — ‘अयं पि खो आकिञ्चञ्जायतनसमापत्ति अभि-
सङ्घृतं अभिसञ्चेतयिता’ । ‘यं खो पन किञ्च अभिसङ्घृतं अभि-
सञ्चेतयितं तदनिच्चं निरोधधम्मं’ ति पजानाति । सो तत्य ठितो
आसवानं खयं पापुणाति; नो चे आसवानं खयं पापुणाति, तेनेव धम्म-
रागेन ताय धम्मनन्दिया पञ्चनं ओरम्भागियानं संयोजनानं परिवक्षया
ओपपातिको होति तत्य परिनिब्बायी अनावत्तिधम्मो तस्मा लोका ।
अयं पि खो, गहपति, तेन भगवता जानता ... पे०... अननुप्तं वा २० B. 546
अनुत्तरं योगक्षमं अनुपापुणाती” ति ।

११. एवं वृत्ते दसमो गहपति अटुकनागरो आयस्मन्तं आनन्दं
एतदबोच — “सेव्यथापि, भन्ते आनन्द, पुरिसो एकं निधिमुखं गवेसन्तो
सकिदेव एकादस निधिमुखानि अधिगच्छेय; एवमेव खो अहं, भन्ते, एकं
अमतद्वारां गवेसन्तो सकिदेव एकादसं” अमतद्वारानि^१ अलत्यं सेवनाय^२ । २५
सेव्यथापि, भन्ते, पुरिसस्स अगारं एकादसद्वारां । सो तर्स्म अगारे
आदित्ते एकमेकेन पि द्वारेन सकुणेय्य अत्तानं सोर्तिथ कातुं; एवमेव
खो अहं, भन्ते, इमेसं एकादसश्च अमतद्वारानं एकमेकेन पि अमतद्वारेन
सकुणिस्त्वामि अत्तानं सोर्तिथ कातुं । इमे हि नाम, भन्ते, अञ्ज-

१. एकादशश्च अमतद्वाराने — सी०, स्या०, रो० । २. सवनाय — स्या० ।

तित्थिया आचरियस्स आचरियघनं परियेसिस्सन्ति । कि पनाहं आयस्मतो आनन्दस्स पूजं न' करिस्तामी” ति !

१२. अथ खो दसमो गहपति अटुकनागरो वेसालिकं च पाटलि-
पुत्तकं च भिक्खुसङ्गं सन्निपातापेत्वा पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन
६ सहत्था सन्तप्पेसि सम्पवारेसि । एकमेकं च भिक्खुं पच्चेकं दुस्सयुगेन
अच्छादेसि, आयस्मन्तं च आनन्दं तिचीवरेन । आयस्मतो आनन्दस्स
पञ्चसतं विहारं कारापेसी ति ।

७. गोपालसुत्तं

B 547 १. “एकादसहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समन्नागतो गोपालको
अभब्बो गोगणं परिहरितुं फार्ति^१ कातुं^२ । कतमेहि एकादसहि ? इध,
१० भिक्खवे, गोपालको न रूपञ्चू होति, न लक्खणकुसलो होति, न
आसाटिकं हारेता^३ होति, न वणं पटिच्छादेता होति, न धूमं कत्ता होति,
२० न तित्थं जानाति, न पीतं जानाति, न वीथि जानाति, न गोचरकुसलो
होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते उसभी गोपितरो गोपरिणायका ते
३० न अतिरेकपूजाय पूजेता होति । इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि
४५ अङ्गेहि समन्नागतो गोपालको अभब्बो गोगणं परिहरितुं फार्ति कातुं ।

R. 548 २. “एवमेव खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समन्नागतो
भिक्खु अभब्बो इमस्मि धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं वेपुलं आपजितुं ।
२० कतमेहि एकादसहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु न रूपञ्चू होति, न
लक्खणकुसलो होति, न आसाटिकं हारेता होति, न वणं पटिच्छादेता
३० होति, न धूमं कत्ता होति, न तित्थं जानाति, न पीतं जानाति, न वीथि
जानाति, न गोचरकुसलो होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते भिक्खु
४० येरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्गपितरो सङ्गपरिणायका ते न अतिरेक-
पूजाय पूजेता होति ।

३. “कणं च, भिक्खवे, भिक्खु न रूपञ्चू होति ? इध,
२५ भिक्खवे, भिक्खु यं किञ्चित्त रूपं” चत्तारि महाभूतानि, चतुष्प्रं च महाभूतानं
उपादायरूपं^४ ति यथाभूतं नप्यजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न
३० रूपञ्चू होति ।

१-३. करिस्तामी - स्याऽ । २. गोगणं - सी० । ३-४. पाति कर्तुं - सी०; काति
कातुं - स्याऽ, री० । ४. साटेता - सी०, स्याऽ, री० । ५. रूपं सर्वं तं रूपं - म० ।

४. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न लक्षणकुसलो होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ‘कम्मलक्षणो बालो, कम्मलक्षणो पण्डितो’ ति यथाभूतं नप्यजानाति । एवं स्तो, भिक्खवे, भिक्खु न लक्षणकुसलो होति ।

५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न आसाटिकं हारेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु उप्यन्नं कामवितकं अधिवासेति नप्यजहति न ५ विनोदेति न व्यन्तीकरोति न अनभावं गमेति, उप्यन्नं व्यापादवितकं ... उप्यन्नं विहिंसावितकं ... उप्यन्नुप्यन्ने पापके अकुसले धम्मे अधिवासेति नप्यजहति न विनोदेति न व्यन्तीकरोति न अनभावं गमेति । एवं स्तो, भिक्खवे, भिक्खु न आसाटिकं हारेता होति ।

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न वणं पटिच्छादेता होति ? १० इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा निमित्तगाही होति अनु-व्यञ्जनगाही; यत्वाधिकरणमेनं चक्खुनिद्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोभनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेयुं, तस्स संवराय न पटिपञ्जति; न रक्खति चक्खुनिद्रियं, चक्खुनिद्रिये संवरं नापञ्जति । सोतेन सदं सुत्वा ... घानेन गन्धं धायित्वा ... जिह्वाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुब्बं फुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय निमित्तगाही होति अनु-व्यञ्जनगाही; यत्वाधिकरणमेनं मनिनिद्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोभनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेयुं, तस्स संवराय न पटिपञ्जति; न रक्खति मनिनिद्रियं, मनिनिद्रिये संवरं नापञ्जति । एवं स्तो, भिक्खवे, भिक्खु न वणं पटिच्छादेता होति । २०

७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न धूमं कृता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु न यथासुतं यथापरियतं धम्मं वित्थारेन परेसं देसेता होति । एवं स्तो, भिक्खवे, भिक्खु न धूमं कृता होति ।

८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न तित्यं जानाति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु बहुस्सुता आगतागमा धम्मधरा विनयधरा मातिकाधरा, ते कालेन कालं उपसङ्केतिवा न परिपुञ्चति न परिपञ्चति – ‘इदं, भन्ते, कथं, इमस्स को अत्थो’ ति ? तस्स ते आयस्मन्तो अविवटं चेव न विवरन्ति, अनुत्तानीकृतं च न उत्तानीकरोन्ति, अनेक-विहितेषु च कर्त्ताठानियेषु धम्मेषु कर्त्त्वं न पटिविनोदेन्ति । एवं स्तो, भिक्खवे, भिक्खु न तित्यं जानाति । २५

६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न पीतं जानाति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु तथागतप्यवेदिते धर्मविनये देसियमाने न लभति अत्थवेदं, न लभति धर्मवेदं, न लभति धर्मूपसंहितं पामोज्जं । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न पीतं जानाति ।

५ १०. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न वीर्यं जानाति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु अरियं अट्टङ्गिकं मग्नं यथाभूतं नप्यजानाति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न वीर्यं जानाति ।

११. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु न गोचरकुसलो होति ?

R. 350 १२. इध, भिक्खवे, भिक्खु चत्तारो सतिपट्टाने यथाभूतं नप्यजानाति ।

१० एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु न गोचरकुसलो होति ।

१२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु अनवसेसदोही होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खुं सदा गहपतिका अभिहट्टुं पवारेन्ति चीवरपण्डपात-सेनासनगिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्वारेहि” । तत्र भिक्खु^३ मतं न जानाति पठिग्नहणाय । एव खो, भिक्खवे, भिक्खु अनवसेसदोही होति ।

B. 549 १३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते न अतिरेकपूजाय पूजेता होति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते सु न मेतं कायकम्मं पञ्चुपट्टापेति आवि २० चेव रहो च, न मेतं वचीकम्मं ... न मेतं मनोकम्मं पञ्चुपट्टापेति आवि चेव रहो च । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, न ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

“इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि धर्मेहि समन्नागतो भिक्खु २५ अभब्दो इमस्मि धर्मविनये वुर्द्दि विलम्ब्ह वेपुलं आपज्जितुं ।

१४. “एकादसहि, भिक्खवे, अञ्जेहि समन्नागतो गोपालको भब्दो गोगणं परिहरितुं फाति कातुं । कतमेहि एकादसहि ? इध, भिक्खवे, गोपालको रूपञ्चू होति, लक्षणकुसलो होति, आसाटिकं हारेता होति, वर्णं पटिच्छादेता होति, धूमं कस्ता होति, तित्वं जानाति,

१. ० परिक्वारेन – सी०, स्या०, रो० । २. भिक्खवे भिक्खु – स्या० ।

पीतं जानाति, वीर्यं जानाति, गोचरकुसलो होति, सावसेसदेही च होति, ये ते उसमा गोपितरो गोपरिणायका ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति – इमेहि स्त्रो, भिक्खवे, एकादसहि अङ्गेहि समझागतो गोपालको भव्वो गोगणं परिहरितुं कार्ति कातुं ।

१५. “एवमेव स्त्रो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समझागतो ५ भिक्खु भव्वो इमस्मि धम्मविनये वुद्धि विरुद्धिं षेपुल्लं आपज्जितुं ।

कतमेहि एकादसहि ? इध, भिक्खवे, भिक्खु रूपञ्चू होति, लक्खण-
कुसलो होति, आसाटिकं हारेता होति, वणं पटिच्छादेता होति, धूमं
कत्ता होति, तित्वं जानाति, पीतं जानाति, वीर्यं जानाति, गोचरकुसलो
होति, सावसेसदेही च होति, ये ते भिक्खु थेरा रतञ्चू चिरपञ्चजिता १० सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

R. 351

१६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु रूपञ्चू होति ? इध,
भिक्खवे, भिक्खु यं किञ्चिच रूपं ‘चत्तारि महाभूतानि, चतुर्मुँ च महा-
भूतानं उपादायरूपं’ ति यथाभूतं पजानाति । एवं स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु
रूपञ्चू होति ।

१७. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु लक्खणकुसलो होति ? इध,
भिक्खवे, भिक्खु ‘कम्मलक्खणो बालो, कम्मलक्खणो पण्डितो’ ति यथा-
भूतं पजानाति । एवं स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु लक्खणकुसलो होति ।

B. 550

१८. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु आसाटिकं हारेता होति ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु उप्पन्नं कामवितकं नाधिवासेति पजहति विनोदेति २० व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति, उप्पन्नं व्यापादवितकं ... उप्पन्नं विहिंसा-
वितकं ... उप्पन्नपन्ने पापके अकुसले धम्मे नाधिवासेति पजहति
विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । एवं स्त्रो, भिक्खवे, भिक्खु
आसाटिकं हारेता होति ।

१९. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वणं पटिच्छादेता होति ? २५
इध, भिक्खवे, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा न निमत्तगाही होति
नानुब्यञ्जनगाही; यत्वाधिकरणमेनं चक्खुन्दियं असंचुतं विहरत्तं
अभिज्ञादोमनस्ता पापका अकुसला धम्मा अन्वाससवेद्यं, तस्सं संवराय
पटिपञ्जति; रक्खति चक्खुन्दियं, चक्खुन्दिये संवरं आपञ्जति । सोतेन
सहं सुत्वा ... आनेन गन्धं धायित्वा ... जिङ्गाय रसं सायित्वा ... कायेन ३०

R. 352

फोटुब्बं फुसित्वा ... भनसा धम्मं विज्ञाय न निमित्तमाही होति नानु-
अव्यञ्जनमाही; यत्वाधिकरणमेनं मनिन्द्रियं असंबुद्धं विहरन्तं अभिज्ञा-
दोभनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेयुं, तस्स संवराय पठि-
पज्जति; रक्खति मनिन्द्रियं, मनिन्द्रिये संवरं आपज्जति । एवं खो,
३ भिक्खवे, भिक्खु वरं पटिच्छादेता होति ।

२०. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु धूमं कत्ता होति ? इधं
भिक्खवे, भिक्खु यथासुतं यथापरियतं धम्मं वित्थारेन परेसं देसेता
होति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु धूमं कत्ता होति ।

२१. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु तित्यं जानाति ? इधं
१० भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु बहुसुता आगतागमा धम्मधरा विनयधरा
मातिकाधरा, ते कालेन कालं उपसङ्कमित्वा परिपुच्छति परिपञ्चति –
‘इदं, भन्ते, कथं, इमस्स को अर्थो’ ति ? तस्स ते आयस्मन्तो अविवटं
चेव विवरन्ति, अनुतानीकरोन्ति, अनेकविहितेसु च
कङ्गाठानियेसु^१ धम्मेसु कङ्गं पटिविनोदेन्ति । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु
१५ तित्यं जानाति ।

२२. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु पीतं जानाति ? इधं भिक्खवे,
भिक्खु तथागतप्पवेदिते धम्मविनये देसियमाने लभति अत्थवेदं, लभति
धम्मवेदं, लभति धम्मपूर्पसंहितं पामोज्जं । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु पीतं
जानाति ।

B. 551 २० २३. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु वीर्यं जानाति ? इधं
भिक्खवे, भिक्खु अरियं अटुङ्गिकं मग्गं यथाभूतं पजानाति । एवं खो,
भिक्खवे, भिक्खु वीर्यं जानाति ।

२४. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु गोचरकुसलो होति ? इधं
भिक्खवे, भिक्खु चत्तारो सतिपट्टाने यथाभूतं पजानाति । एवं खो,
२५ भिक्खवे, भिक्खु गोचरकुसलो होति ।

R. 353

२५. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सावसेसदोही होति ? इधं
भिक्खवे, भिक्खु सद्गा गहपतिका अभिहट्टुं पवारेन्ति जीवरपिण्डपात-
सेनासनगिलानप्पञ्चयभेसज्जपरिक्खारेहि । तत्र भिक्खु मेत्तं जानाति
पटिगगहणाथ । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सावसेसदोही होति ।

१. कङ्गाठानीयेसु – सी० ।

२६. “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ? इव, भिक्खवे, भिक्खु ये ते थेरा रत्तञ्चू चिरपब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, तेसु मेत्तं कायकम्मं पच्चुपट्टापेति आवि चेव रहो च, मेत्तं बचीकम्मं ... मेत्तं मनोकम्मं पच्चुपट्टापेति आवि चेव ५ रहो च । एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु ये ते भिक्खु थेरा रत्तञ्चू चिर-पब्बजिता सङ्घपितरो सङ्घपरिणायका, ते अतिरेकपूजाय पूजेता होति ।

“इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि धम्मेहि समन्नागतो भिक्खु भव्वो इमर्स्म धम्मविनये वुद्धि’ विरुद्धिं वेपुलं आपज्जितु” ति ।

८. पठमसमाधिसुत्तं

१. अथ खो सम्बहुला भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु; उप-
सङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिशा १०
खो ते भिक्खु भगवन्तं एतदवोचु -

२. “सिया नु खो, भन्ते, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो
यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स,
न तेजस्मिन् तेजोसञ्ची अस्स, न वायर्स्म वायोसञ्ची अस्स, न आकासा-
नञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने १५ विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकिञ्च-
ञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चा-
नासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न परलोके
परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं २०
अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन
अस्सा” ति ?

३. “सिया, भिक्खवे, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स... पे०... यं पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं
पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची २५
च पन अस्सा” ति ।

४. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि-
पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठं

१. शुद्धि - स्था० ।

प०४-५०

मुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची
अस्स; सञ्ची च पन अस्सा ति” ?

५. “इधं भिक्खवे, भिक्खु एवंसञ्ची होति – ‘एतं सत्तं
एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बपथिपटिनिस्सग्गो तण्हाक्षयो
विरागो निरोधो निव्वान’ ति । एवं खो, भिक्खवे, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स; न
आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्मि तेजोसञ्ची अस्स, न वायर्स्म
वायोसञ्ची अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसञ्ची
अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाणञ्चायतनसञ्ची अस्स, न
१० आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्ची अस्स, न नेवसञ्चाना-
नासञ्चायतने नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्ची अस्स, न इधलोके इध-
लोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची अस्स, यं पिदं दिदुं
१५ मुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची
अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

६. द्रुतियसमाधिसुतं

१५ १ तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति ।
“भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतदबोच –

B. 553
R. 355 २. “सिया नु खो भिक्खवे, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची
अस्स ... पे० । न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चञ्चायतनसञ्ची
२० अस्स, न नेवसञ्चानासञ्चायतने नेवसञ्चानासञ्चायतनसञ्ची
अस्स, न इधलोके इधलोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोकसञ्ची
अस्स, यं पिदं दिदुं मुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं
मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

२५ ३. “भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटि-
सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तयेव पटिभातु एतस्स भासितस्स
प्रत्यो । भगवतो सुत्वा भिक्खु धारेस्सन्ती” ति ।

४. “तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासि-
स्तामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं ।
भगवा एतदबोच –

५. “सिया, भिक्खुवे, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्गी अस्स; सङ्गी च पन अस्सा” ति ।

६. “यथा कथं पन, भन्ते, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधि- ५ पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्गी अस्स; सङ्गी च पन अस्सा” ति ?

७. “इध, भिक्खुवे, भिक्खु एवंसङ्गी होति – ‘एतं सन्तं एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्कारसमयो शब्दूपधिपटिनिस्सम्मो तण्हाक्षयो विरागो निरोधो निब्बान’ ति । एवं खो, भिक्खुवे, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्गी अस्स; सङ्गी च पन अस्सा” ति । १०

R. 356

१०. तत्त्वियसमाधिसुत्तं

१. अथ खो सम्बहुला भिक्खू येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क- १५ मिसु; उपसङ्कमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन सर्दिं सम्मोर्दिसु । सम्मो- दनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोचुं –

B. 554

२. “सिया नु खो, आवुसो सारिपुत, भिक्खुनो तथारूपो समाधि- पटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठुं २० सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्गी अस्स; सङ्गी च पन अस्सा” ति ?

३. “सिया, आवुसो, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी अस्स ... पे०... यं पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्गी अस्स; सङ्गी २५ च पन अस्सा” ति ।

४. “यथा कथं पन, आवुसो सारिपुत, सिया भिक्खुनो तथा- रूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसङ्गी-अस्स ... पे०...

यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा
तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

R. 357

५. “इष, आवुसो, भिक्खु एवंसञ्ची होति - ‘एतं सतं
एतं पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बपाधिपटिनिस्सगो तण्डाक्षयो
विरागो निरोधो निव्वानं’ ति । एवं खो, आवुसो, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ...पे०...
यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा
तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ।

११. चतुर्थसमाधिसुतं

१. तत्र खो आयस्मा सारिपुत्रो भिक्खु आमन्तेसि - “सिया
१० नु खो, आवुसो, भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा नेव पथवियं
पथविसञ्ची अस्स, न आपर्स्म आपोसञ्ची अस्स, न तेजस्मि तेजो-
सञ्ची अस्स, न वार्यस्मि वायोसञ्ची अस्स, न आकासानञ्चायतने
आकासानञ्चायतनसञ्ची अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाण-
ञ्चायतनसञ्ची अस्स, न आकिञ्चञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चञ्चायतन-
१५ सञ्ची अस्स, न नेवसञ्चानानासञ्चायतने नेवसञ्चानानासञ्चायतन-
सञ्ची अस्स, न इषलोके इषलोकसञ्ची अस्स, न परलोके परलोक-
सञ्ची अस्स, यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनु-
विच्चरितं मनसा तत्रा पि न सञ्ची अस्स; सञ्ची च पन अस्सा” ति ?

B. 555

२. “द्वूरतो पि खो मयं, आवुसो, आगच्छेय्याम आयस्मतो
२० सारिपुत्तस्स सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्थमञ्चातुं । साधु बतायस्मन्त-
येव सारिपुतं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । आयस्मतो सारिपुत्तस्स
मुत्वा भिक्खु धारेसन्ती” ति ।

R. 358

३. “तेनहावुसो, सुणाय, साधुकं मनसि करोय; भासिस्सामी”
ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसुं ।
२५ आयस्मा सारिपुत्रो एतददोच -

४. “सिया, आवुसो भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटिलाभो यथा
नेव पथवियं पथविसञ्ची अस्स ...पे०... यं पिदं दिदुं सुतं मुतं विज्ञातं

पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्खी अस्स; सङ्खी च पन अस्सा” ति ।

५. “यथा कथं पनावुसो”, सिया भिक्खुनो तथारूपो समाधिपटि-
लाभ्यौ यथा नेव पथवियं पथविसङ्खी अस्स ... पे०... यं पिदं दिदुं
सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्खी ५
अस्स; सङ्खी च पन अस्सा” ति ?

६. “इष, आवुसो, भिक्खु एवंसङ्खी होति – ‘एतं सन्तं एतं
पणीतं, यदिदं सब्बसङ्घारसमयो सब्बूपघिपटिनिस्सग्गो तण्हाक्षयो
विरागो निरोधो निब्बानं’ ति । एवं खां, आवुसो, सिया भिक्खुनो
तथारूपो समाधिपटिलाभ्यौ यथा नेव पथवियं पथविसङ्खी अस्स, न १०
आपर्स्मि आपोसङ्खी अस्स, न तेजस्मि तेजोसङ्खी अस्स, न वार्यस्मि
वायोसङ्खी अस्स, न आकासानञ्चायतने आकासानञ्चायतनसङ्खी
अस्स, न विज्ञाणञ्चायतने विज्ञाणञ्चायतनसङ्खी अस्स, न
आकिञ्चञ्चायतने आकिञ्चञ्चायतनसङ्खी अस्स, न नेवसङ्घाना-
नासङ्घायतने नेवसङ्घानासङ्घायतनसङ्खी अस्स, न इधलोके इष- १५
लोकसङ्खी अस्स, न परलोके परलोकसङ्खी अस्स, यं पिदं दिदुं सुतं
मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा तत्रा पि न सङ्खी
अस्स; सङ्खी च पन अस्सा” ति ।

अनुस्सतिवग्गो दुतियो ।

तस्मुहानं

द्वे वृत्ता महानामेनै, नन्दियेन सुभूतिना॑ ।
मेत्ता अटुको॑ गोपालो॒, चत्तारो च॑ समाधिना॑” ति ॥ २०

B. 356

20

३. सामञ्जवग्गो

१-८. “एकादसहि, भिक्खवे, अङ्गेहि समझागतो गोपालको
अभव्यो गोगणं परिहरितुं फार्ति कातुं । कतमेहि एकादसहि ? इष,
अभव्यो

B. 359

१. पनावुसो सापितुत – सी०, स्या०, रो० । २-२. द्वे महानामा च – सी०, स्या०;
द्वे महानामा – रो० । ३. सुभूतिना च – सी०, रो० । ४-४. दसमो द्वेव गोपालो – सी०.
दसमो गोपालको – स्या०; दसमो चेव गोपालो – रो० । ५. समाधिनो – स्या०, रो० ।

भिक्खवे, गोपालको न रूपञ्चू होति, न लक्षणकुसलो होति, न आसाटिकं हारेता होति, न वणं पटिच्छादेता होति, न धूमं कत्ता होति, न तित्वं जानाति, न पीतं जानाति, न वीथि जानाति, न गोचरकुसलो होति, अनवसेसदोही च होति, ये ते उसभा गोपितरो
५ गोपरिणायका ते न अतिरेकपूजाय पूजेता होति – इमेहि खो, भिक्खवे, एकादसहि अझेहि समन्नागतो गोपालको अभब्बो गोगणं परिहरितुं फार्ति कार्तुं ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, एकादसहि अम्भेहि समन्नागतो भिक्खु अभब्बो चक्खुर्स्मि अनिच्छानुपस्सी विहरितुं ... पे०... अभब्बो चक्खुर्स्मि
१० दुक्खानुपस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि अनन्तानुपस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि अन्यानुपस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि वयानु-
पस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि विरागानुपस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि निरोधानुपस्सी विहरितुं ... अभब्बो चक्खुर्स्मि पटिनिस्समा-
नुपस्सी विहरितुं” ।

१५ ६-४८. सोतर्स्मि ... धानर्स्मि ... जिव्हाय ... कायर्स्मि ...
मनर्स्मि ... ।

४६-६६. रूपेसु ... सद्देसु ... गन्धेसु ... रससु ... फोटुब्बेसु ...
घम्मेसु ... ।

६७-१४४. चक्खुविज्ञाणे ... सोतविज्ञाणे ... धान-
२० विज्ञाणे ... जिव्हाविज्ञाणे ... कायविज्ञाणे ... मनोविज्ञाणे ... ।

१४५-१६२. चक्खुसम्फस्से ... सोतसम्फस्से ... धानसम्फस्से ...
जिव्हासम्फस्से ... कायसम्फस्से ... मनोसम्फस्से ... ।

B. 557 १६३-२४०. चक्खुसम्फस्सजाय वेदनाय ... सोतसम्फस्सजाय
वेदनाय ... धानसम्फस्सजाय वेदनाय ... जिव्हासम्फस्सजाय वेदनाय ...
२५ कायसम्फस्सजाय वेदनाय ... मनोसम्फस्सजाय वेदनाय ... ।

R. 360 २४१-२८८. रूपसञ्ज्ञाय ... सद्देसञ्ज्ञाय ... गन्धसञ्ज्ञाय ...
रससञ्ज्ञाय ... फोटुब्बसञ्ज्ञाय ... घम्मसञ्ज्ञाय ... ।

२८९-३३६. रूपसञ्चेतनाय ... सद्देसञ्चेतनाय ... गन्धसञ्चेत-
नाय ... रससञ्चेतनाय ... फोटुब्बसञ्चेतनाय ... घम्मसञ्चेतनाय ... ।

३३७—३८४. रूपतण्हाय ... सहृतण्हाय ... गन्धतण्हाय ...
रसतण्हाय ... फोटुब्बतण्हाय ... धम्मतण्हाय ... ।

३८५—४३२. रूपवितके ... सहृवितके ... गन्धवितके ...
रसवितके ... फोटुब्बवितके ... धम्मवितके ... ।

४३३—४८०. रूपविचारे ... सहृविचारे ... गन्धविचारे ... ५
रसविचारे ... फोटुब्बविचारे ... धम्मविचारे अनिच्छानुपस्सी विहरितुं ...
दुक्खानुपस्सी विहरितुं ... अनतानुपस्सी विहरितुं ... खयानुपस्सी
विहरितुं ... वयानुपस्सी विहरितुं ... विरागानुपस्सी विहरितुं ...
निरोधानुपस्सी विहरितुं ... पटिनिस्सगानुपस्सी विहरितुं ... पे०... ।

— ○ —

४. रागपेत्यालं

१. “रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय एकादस धम्मा भावेतब्बा । १०
कतमे एकादस ? पठमं ज्ञानं, दुतियं ज्ञानं, ततियं ज्ञानं, चतुर्थं ज्ञानं,
मेताचेतेविमुत्ति, करणाचेतोविमुत्ति, मुदिताचेतेविमुत्ति, उपेवज्ञाचेतो-
विमुत्ति, आकाशानञ्चायतनं, विज्ञाणञ्चायतनं, आकिञ्चञ्चञ्जा-
यतनं – रागस्स, भिक्खवे, अभिज्ञाय इमे एकादस धम्मा
भावेतब्बा” ति । १५

२—१०. “रागस्स, भिक्खवे, परिज्ञाय ... परिक्खयाय ...
पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सगाय ... इमे एकादस धम्मा भावेतब्बा” ति ।

११—१७०. “दोसस्स ... पे०... मोहस्स ... कोषस्स ... उपनाहस्स
... मवखस्स ... पछासस्स ... इस्साय ... मच्छरियस्स ... मायाय ... २०
साठेयस्स ... अम्मस्स ... सारम्भस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ...
मदस्स ... पमादस्स अभिज्ञाय ... पे०... परिज्ञाय ... परिक्खयाय ...
पहानाय ... खयाय ... वयाय ... विरागाय ... निरोधाय ... चागाय ...
पटिनिस्सगाय ... पे०... इमे एकादस धम्मा भावेतब्बा” ति ।

इदमबोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खु भगवतो भासितं २५
अभिनन्दनं ति ।

B. 558,
B. 361

रागपेत्यालं निष्टितं ।

नव सुतसहस्रानि, भिष्यो पञ्चसतानि च ।
सत्तपञ्चास सुतन्ता, अङ्गुतरसमायुता ति ॥

एकादसकनिष्ठातो निर्दिष्टो ।

— :o: —

प्रज्ञुतरनिकायपालि निर्दिष्टा ।

विसेसपदार्थ

अनुक्रमणिका

४

भक्षणका, भरहन्ती	
भक्षिनिहगारी	२०७
भक्षुसलकम्पयथा, दस	२६
भक्षुसलानं धम्मानं समापत्ति	३१९
भक्षुसलं, करम्	२७३
भक्षकोऽनी, पुरिसपुगलो	२६७, ३२६
भजितो, परिवाजको	१६८
भञ्जनवने, मिगदाये	२८७
भट्टकनागरो, गहपति	३८४, ३८७, ३८८
भट्ट, अभिभायतनानि	३८५
— पुरिसपुगलो	१४६
— लोकधम्मा	४७
भट्टान, करम्	१४१
भत्तपनीयो, धम्मो	३२२
भत्तो, करमो	२६८, २६९, ३०८, ३२६
भवम्भवित्यविसमचरियाहेतु	३४६
भवम्मो, भद्रिकादान	३११
— भभिजता	३१२
— करमो	२६१, २६७, ३२६
— कामेसुभिज्ञाचारो	३११
— पाणातिपातो	३११
— पिंगुण वाचा	३११
— फह्सा वाचा	३१२
— व्यापारो	३१२
— विज्ञाधारीयो	२८२
— विज्ञाकम्पन्तो	२८१
— विज्ञाज्ञाण	२८२
— विज्ञाविहु	२८१, ३१२
— विज्ञावाचा	२८१
— विज्ञावायामो	२८२
— विज्ञाविमृति	२८२
— विज्ञासङ्घर्षो	२८१
भ०४-५१	

भवम्मो, विज्ञातति	२८२
— विज्ञासमाधि	२८२
— मुसावादो	३११
— सम्पत्पत्तायो	३१२
भविष्यत्याधम्भविपस्तना	११
भनतसञ्ज्ञा, करमा	१८६
भनतयो, करमो	२८१, २६७, ३०८, ३२६
भनभिरति, मुखा	१६६
भनरियो, धम्मो	२६७, ३२६
— मग्नो	२६६, ३२६
भनवज्जबल	१२, १३
भनवज्जो, धम्मो	३२७
भनायपिण्डकस आरामे, जेतवने	३, ६, २७,
	२४, ३५, ६६, ११८,
	१३७, १५०, १६६, १७२,
	१८५, २०१, २०२, २०४,
	२०६, २४१, २४८, ३५७
भनायपिण्डको, गहपति	३५, ४९, २४१, २४६,
	२५०, २५१
भनासबो, धम्मो	३२७
भनिज्ञसञ्ज्ञा, करमा	१८६
भनुपनाही, पुरिसपुगलो	१६८
भनुपुञ्जनिरोधा, नव	४६
भनुपुञ्जनिरोधो	६०
भनुपुञ्जवस्सदि	६०
भनुपुञ्जविहारसमापत्तियो, नव	५०, ५४
भनुपुञ्जविहारा, नव	५०
भनुप्प्राधम्मा, धम्म	२८५
भनुसरितब्बो, धम्मो	३०१, ३३१
भनोतप्पी, पुरिसपुगलो	१६७
भनतरापरिनिवारी	२६
भनवनस्मि	१०६
भपवयामी, धम्मो	२६६, ३२८
भपरिहानधम्मो, पुगलो	१८०, १८१
भपिष्ठो, पुरिसपुगलो	१८८

प्रव्याप्तिरेतत्वो, घम्मो	३३०	प्रस्तुरिसदम्भी	३००, ३२६
प्रव्याप्तारी, इसिदत्तो	२०६, २१०	प्रस्तुरिसंसेवो	११०
प्रवयप्पत्ती	८६	प्रसादु, कतम्	२६७, ३२५
प्रवय	८६	प्रसुभसङ्गा, कतमा	१८६
प्रविभाषतनानि, घटु	१४६	प्रसेका, सम्मादित्ति	२८०
प्रविभाषतनं, प्रहृष्टं	१४८	— सम्मावाचा	२८०
— चतुर्थं	१४७	— सम्माविमुत्ति	२८०
— छठं	१४७	— सम्मासति	२८०
— द्वितीयं	१४६	प्रसेक्या घम्मा, दस	२८०
— तृतीयं	१४६	प्रसेक्या, सम्माजातीवो	२८०
— पञ्चमं	१४७	— सम्माकम्भन्तो	२८०
— पठमं	१४६	— सम्मावादामी	२८०
— सतमं	१४७	— सम्मासङ्कृप्तो	२८०
प्रविरति, मुखा	१६६	— सम्मासामाधि	२८०
प्रवतप्पत्ती	८६	प्रसेक्य, सम्माजाण	२८०
प्रवर्त	८६	प्रसलक्ष्मा, तयो	३६
प्रयोगिसो भनसिकारो	१८६, १६२	प्रस्तदिय, साहारं	१६०, १६३
प्ररहत्तं सचिक्षात्	२६६	प्रसद्दो, पुरिसपुग्यालो	१६७, १६६
प्ररहन्तो, प्रकण्टका	२०७	प्रस्तपरस्ता, तयो	४०
— निकण्टका	२०७	प्रहिरिको, पुरिसपुग्यालो	१६७
प्ररियस्त विनये पञ्चोरोहणी	२६१, ३०५		
— सोचेय्य	३१६		
प्ररिया, पञ्चोरोहणी	२६३, ३०५, ३०६		
प्ररियो, घम्मो	२६७, ३२६		
— घम्मो	२६६, ३२६		
प्ररिय, घोवनं	२७५		
— वमन	२७८, २७९		
— विरेचन	२७६, २७७		
प्रस्तपरामो	६३, ११२, १६२, २७३		
प्रवन्तीमु विहरति, महाकच्चानो	१३५		
प्रविज्ञा	६३, ११२, १६२, २७३		
— साहारा	१८६		
प्रविष्टिसारो, किमत्यवी	६६		
— पामोज्जत्वो	३५७		
प्रविसारदा, उपासिका	३३७		
प्रवेच्चप्पसक्ता	१६५		
प्रसङ्गारंपरिनिवारी	२६		
प्रसादा सम्यज्ञङ्गं	१८६, १६२		
प्रसद्दम्भस्तवनं	१६०		
प्रसद्म्भम्भो, कतमो	३००		

भायस्मा भानन्दी ('भानन्दी भायस्मा' ति पर्व दहुङ्गं)		इदिविकं	५६, २६०
- उदायी	५४	इन्द्रियपतंजरो	१८८, १८२
- उपचाली	२०६	इन्द्रियपतंजरो	१११, ११४
- उपालि	१५४, १५६	इविषत्ती, अव्युषारी	२०६, २१०
- कटिस्तही	२०६	इस्ता, पापिका	१३०
- कलिम्बी	२०६		
- शुकुटी	२०६	उत्तमपुरिसो	१११
- गिरिमानन्दी	१८५	उत्तियो, परित्याजको	२५५
- घनिंदिकापुस्तो	४३, ४४	उदायी, भायस्मा	५४
- चालो	२०६	उद्धन्धकुकुञ्जनीवरणं	६१
- मान्दो	६, १०	उद्धन्धं	६३, ११२
- विकटो	२०६	उद्दतो, पुगालो	२१३
- पुणिण्यो	२२२	उद्दमार्गियानि संयोजनानि, पञ्च	६३
- भाहाकच्छानी	१३५, ३१०	उद्दंसोतो	२६
- भाहाकस्सपो	२५६	उपचालो भायस्मा	२०६
- भाहाचुन्दो	१३१, २२५	उपनिससमझी	३६०
- भाहमीणलानो	२१, २२३	उपहृष्टपरिनिवारी	२६
- वेणियो	६, ७	उपादानकलन्दा, पञ्च	६२
- बाहनो	२१६	उपालि, भायस्मा	१५४, १५६
- सदो	३६७	उपासक्त्य सुदत्तस्तु पुतो, सदो	३७६
- समिदि	३०	उपासिका, कञ्जलका	१४२, १४५
- सारिपुतो १४, २०, २१, २४, २५,		उपासिका, भविसारदा	३३७
२७, ३०, ४३, ५४, १०२,		- दसहि बम्भेहि समझागता	३३७
१०५, १७४, १८०, ११५,		- विगसाला	२०६, २१३
११६, २३६, ३६५		- विसारदा	३३८
- कुमूति	३७६	उपेक्षासम्बोज्ज्ञो	२७१
भारद्विरियो, पुरिसपुगालो		उपोत्थयो, नवहि बज्जेहि समझागतो	३३
भाराबना, तो विराधना	१८८	उप्पावेतत्वो, घम्मो	३००, ३३०
भावासमच्छियं	२७१	उभतीमागाविमुतो	८६, ८७
भासवार्ण ख्याय घम्मा, इस	६३	उहवेलकर्प, घलालान निगमो	७४
भासेवितब्बो घम्मो, कठमो	२६३		
भाहारा घम्मा, बस	३०१, ३३०		
	२०८		
		ए	
		एकन्तमुक्ता, निरया	३३८, ३३६
इच्छा, पापिका	१३०	एकन्तनिविदाय घम्मा, दस	२१५, २१६
इदिपादा, जातारो	१७	एकन्तमुखा, सम्मा	३३६
इदिपार्त, वित्तसमापिधानसहारसमझागतं	६७	एकबीजी	२६
- छ्वसमापिधानसहारसमझागतं	६६	एकादास, घम्मा	३६६
- विरियसमापिधानसहारसमझागतं	६६		
- वीर्यसामापिधानसहारसमझागतं	६७	ओ	
		भोत्तप्पी, पुरिसपुगालो	१६८

ओदातकसिंह	१३५	कप्ती, ममी	३२६
ओपपातिको	६४	कति चिक्खुनी बलानि	२४०
ओरम्भाग्यानि संयोजनानि, पञ्च २६, ४०, ६२,	३८५, ३८७	करवी, भिक्षु	२२५
ओरियं तीरं	२०६, ३०६	कथावस्थूनि, दस	२०२
— अदिशादानं	३०६	कपिलबटुनिः, विशीषारामे	१६४, ३७१,
— अभिज्ञा	३०७		३७५, ३७७
— कामेसुमिच्छाकारो	३०७	कम्मदायादा, सत्ता	३३६, ३४०
— पाणातिपातो	३०६	कम्मारपुत्रो, चुन्दी	३१६, ३२१
— पिसुणा वाचा	३०७	कर्म, अपरिपक्वदेवनिः	२८
— फहसा वाचा	३०७	— अपवेदनिः	२८
— व्यावादो	३०७	— अवेदनिः	२६
— मिच्छाभाजीबो	२८६	— दिहृष्टमवेदनिः	२६
— मिच्छाकम्मन्तो	२८६	— परिपक्वदेवनिः	२८
— मिच्छाज्ञान	२८६	— वहुवेदनिः	२८
— मिच्छादिहि	२८६, ३०७	— वेदनिः	२६
— मिच्छावाचा	२८६	— सप्तरायवेदनिः	२७, २८
— मिच्छावायामो	२८६	— सुखवेदनिः	२८
— मिच्छाविमृति	२८६	कलन्दकनिवापे, बेलुवने	४३, ५४, २२६
— मिच्छासङ्घर्षो	२८६	कल्याणमित्रो, पुरिस्पुगलो	१६६
— मिच्छासमाधि	२८६	कसिणायतनानि, दस	१३५, १४६
— मुतावादो	३०७	कस्सपो, पूरणो	६७
— सम्पत्पलापो	३०७	कलिम्पो, आयस्मा	२०६
क			
कदम्बलायं विहरति, भगवा	१४२	काको, दसहि भ्रसदम्भेहि मममागतो	२१८
कटिस्हहो, आयस्मा	२०६	कामगुणा, पञ्च	५४, ६८, ६२
कट्टको, भ्रसुभनिमितानुयोगी	२०७	कामचक्कदीवरणं	६२
— चतुर्मस्स ज्ञानस्स ...	२०७	कामचक्कदो	६२, १११
— ततिमस्स ज्ञानस्स ...	२०७	कामधोगी	२४१
— दुतियस्स ज्ञानस्स ...	२०७	कामवितको	७
— दोसो	२०७	कायकम्मन्तसंदोसम्बापति, तिविधा	७
— पठमस्स ज्ञानस्स ...	२०७	कायकम्मन्तसंपति, तिविधा	३४३, ३४४, ३४६
— मातुगामूच्छारो	२०७	कायसकिल	५५, ८६
— मौही	२०७	कायेन, भ्रमचरियाविसमचरिया, तिविधा	३४६
— विसूकदस्सरं	२०७	— असोचेयं तिविधं	३१७
— वेदना	२०७	— व्यमचरियाविसमचरिया, तिविधा	३५०
— सङ्खणिकारामता	२०७	— सोचेयं, तिविध	३१६
— सङ्ज्ञा	२०७	कालेन वस्मसाकच्छाय, चतुर्मो आनिसंसी	१२
कम्भमयो, कतमो	१००	— ततियो आनिसंसी	१२
		— दुतियो आनिसंसी	१२
		— पञ्च आनिसंसा	१२
		— पञ्चमो आनिसंसी	१२
		— पठमो आनिसंसो	११

कालेन वस्त्रस्तवने, बहुत्यो आनिसंसो	१२	गहयति, छट्टकलायगदो	३८४, ३८७
— ततिवो आनिसंसो	१२	— अनावपिष्ठिको	३५, २४१, २४६,
— दुतियो आनिसंसो	१२	—	२४०, २५१
— पञ्च आनिसंसा	१२	— लपुस्तो	७४, ७५
— पञ्चमी आनिसंसो	१२	— वज्रियमाहिती	२५२, २५५
— पठमी आनिसंसो	११	गामनिगमो, दुविधेन वेदितम्बो	१४, १७
	६	विज्ञकूटे, वस्त्रने	१७, १८
किमिकालाय, नदिया	३८४	विज्ञकावस्त्रे, नातिके	३६७
कुकुटारामो	२०६	विरिवज्जे, राजगहे	१७, १८
कुरुकुटो, आयस्मा	६३	विरिमानद्वी, आयस्मा	१८५
कुलमच्छरिर्य	३३	योपालको, एकादसहि भज्जेहि समझागतो	३८८,
कुलं, नवहि भज्जेहि समझागतं	३४७		३८१, ३८७
कुसलानि सीलानि, किमत्वयानि			
— प्रविष्टिसारत्वानि	६६, ३५७		
कुसलानं धम्मानं समापत्ति	२७३		
कुसलेसु वस्त्रेसु ठिति	१७५	ब	
— बुद्धि	१७५	बटिकं	२१४
— हानि	१७५	बोसितारामे	६५, ८३
कुसलं, कतमं	२६७, ३२७		
कुसिनाराय विहरति, भगवा	१६१	बतस्त्रो, पटियदा	१४८
कुसीदो, पुरिसपुणगलो	१६८	— सङ्क्षा	१४८
कृटावारसालाम, भगवने	१६७	बतुष्यं, ज्ञानं	५८, ६७, १५२
केवली	१११	बतुब्बिषा, वचीकम्मन्तसन्द्वेशव्यापत्ति	३४१, ३४५
कौकनुदो, परिक्षाको	२५८	— वचीकम्मन्तसम्पत्ति	३४३
कोकालिको, मिक्कु	२३६, २३७	— वाचाय धर्मचरियाविसमवारिया	३४४
कोधनो, पुणगलो	२१२	— धर्मचरियासमवरिया	३५०
— पुरिसपुणगलो	१६८	बतुब्बिष्व, बाचाय सोनेय्य	३१६, ३२०
कोलकुलो	२६, १६५	बत्रासु, आहारेसु	१४०
कौतन्मियं विहरति, भगवा	६५, ८३	बत्राहि सोतापतियज्जेहि समझागतो	४६, ४७
कोसलानं निगमो, बल्कपानं	१६७	बत्तारि, पुरिसपुणगलि	४७
कोसलेसु चारिकं चरमानो, भगवा	१६७	— महाराजसहस्रानि	१४५
		— महासमृहसहस्रानि	१४५
		बत्तारो, इदियादा	६७
		— उपनिसाय	५
		— घम्मा	६
		— सतिपट्टाना	६१, ६३, ६५, १६१, १६४
क्षम्भुमायितं	३६७	बनिकापुलो, आयस्मा	४३, ४४
क्षेमपत्तो	८६	बम्पायं विहरति, भगवा	२१६, २५२
क्षेमं	८६	बातुम्भाराजिका, देवा	३४४
		बालिकायम्बते	६
		बालिकायं विहरति, भगवा	६
		बालो, आयस्मा	२६०

विष्णुलिंगं	२६४		८
कीरतकम्भं	३७१, ३७७		
चुन्दो, कन्मारपुत्री	३१६, ३२१	ठानानि, तीणि	३८
चेतसोविनिवन्धा, पञ्च	६४, ६६, ६७	ठानं, कर्तमं	१२२
चेतसोविनिवन्धो, चतुर्थी	६४		
— ततियो	६४	तष्ठामूलका घम्मा, नव	४१
— द्वितीयो	६४	ततियं, शानं	५८, ६७, २६८, ३८५
— पञ्चमो	६५	ततुतरि, देवा	३४४
— पठमो	६४	तथागतो, दसहि घम्मेहि निस्सटो	२२०
बेतीमु विहरति, सहजातिय	१३१, २२५	तदञ्जनिवानं	८८
बेतोखीला, पञ्च	६३, ११३	तपमीयो, घम्मो	२६८, ३२७
बेतोखीलो, चतुर्थो	६४	तमुस्तो, गहपति	७४, ७५
— ततियो	६४	त्रीवारामे, राजगहे	२५७
— द्वितीयो	६४	तवो, घस्सलङ्कुङ्का	३६
— पञ्चमो	६४	— घस्सपरस्ता	४०
— पठमो	६३	— घम्मा	२१४
बेतोविमुतिया, चतुर्थो घम्मो	८	— पुरिस्सलङ्कुङ्का	३६
— ततियो घम्मो	८	— पुरिस्सपरस्ता	४०, ४१
— द्वितीयो घम्मो	८	तावसिंहा, देवा	३७४
— पञ्चमो घम्मो	८	तिकिञ्चका, विरेचनं देन्ति	२७६
— पठमो घम्मो	८	तिब्बरामो, पुण्यलो	२१२
		तिरच्छानयोनिका, सत्ता	३३८
छ		तिरच्छानयोनिका, सप्तमाति	३३८, ३३९
छ घम्मा	३७२	तिविषा, कायकम्भन्तसन्दोसव्यापत्ति	३४१
छतु अजसतिकेसु आयतनेसु	१४०	— कायकम्भन्तसम्पत्ति	३४३, ३४४
		— कायेन घम्मचरियाविसमचरिया	३४६
ज		— घम्मचरियासमचरिया	३४६
अटिलवार्सिका, भिक्खुनी	६६	— भनसा घम्मचरियाविसमचरिया	३५०
जनपदपदेसी, शुबियेन वेदितब्बो	१५, १७	— घम्मचरियासमचरिया	३५०
जाणुस्तोणि, ब्राह्मणो	२६०, २८१, ३०३, ३२१	— भनोकम्भन्तसन्दोसव्यापत्ति	३४१, ३४२
जेतवन, ब्रानाथपिण्डिकस्स आरामे ('ब्रानाथपिण्डिकस्स आरामे' ति पदं दृढुर्ब्बं)		तिविष, घदिशादान	३१५
जेतवन	३४	— घमिज्जं	३१५
		— कामेसुमिच्छाचारं	३१५
म		— कायेन घसोबेव्यं	३१७
क्षानानं, चतुर्थं	१५२	— सोबेव्यं	३१८
क्षानं, चतुर्थं	५८	— पाणातिपत्तं	३१४
— ततियं	५८	— पिसुणवारं	३१५
— द्वितीयं	५८	— फससवारं	३१५
— पठमं	५८	— व्यापादं	३१६

तिथिवर्ष मनसा असीबेद्य

- सोबेद्य
- मिष्ठाविर्धि
- मुसाकार्य
- बाचाय असीबेद्य
- सोबेद्य
- समक्षप्रयाप
- तिस्तौ, विज्ञा
- वेदना
- समणसङ्क्षा
- तीर्णि, ठानानि
- दुच्छरितानि
- सुच्छरितानि
- संयोजनानि
- तुरु, पञ्चकवल्ला
- तुरिता, देवा
- तेजोकसिण

थीनमिठ्ठनीवरण

- दक्षिणेसु जनपरेसु, श्वीवनं
- दस, अकुत्सलकम्पया
- अत्यवधे पटिक्ष
- असेतिथा घम्मा
- आचातपटिविनया
- आषातवल्लूनि
- आदीनवा, राजनेपुरप्यवेसने
- कवावल्लूनि
- कसिणातनानि
- कामशोषी
- घम्मा, अनुपम्मा
- गातवानं खयाय
- गाहारा
- एकन्तनिष्विदाय
- दोसविनयपरियोसाना
- नाषकरणा
- निदुमनीया
- पञ्चजितेन अशिष्टं पक्षवेसितव्या

३१६, ३२०	दस घम्मा, परिपन्था	२०७
३१५	- परियोदाता	२६४
३१५	- आवेतव्या	३५५, ५३६
३१७	- महफला	२६४, २६५
३१६, ३२०	- मोहिनयपरियोसाना	२६५
३१५	- रामविनयपरियोसाना	२६४, २६५
२७०, २७१	- सरीरहु	१६६
१३६	- सारणीया	१६६, १७१
२७०	- निज्जरवत्यूनि	२७३, २७५
१६६	- पातिमोक्षद्वयना	१५४
१६१, १६२	- पाससानि, ठानानि	२०३
१६१, १६४	- पुण्यता	११६, ११७, २१०
२६	- मिक्खुनो बलानि	२४०
२३७	- मिष्ठाता	२६६
३७४	- वहियो	२०८
१३५	- विवादमूलानि	१६०
	- सङ्क्षा	१८३, १८५
	- सम्मता	२६६
६१	- संयोजनानि	१११, ११२
	दसमो गहणति, अद्वकनागरो	३८४, ३८७, ३८८
	दिदुवम्मनिव्वानं	८८
२७५	दिर्धि, पापिका	२७२
१४१, ३१६	- भद्रिका	२७२, २७३
१५४	दुक्षसनिरोधमामिनी, पटिपदा	३०
२८०	दुक्षसनिरोधो	३०
२१६	दुक्षविपाको, घम्मो	२६६, ३२८
२१६	दुक्षसमुदयो, घम्मो	३०
१६३	दुक्षवृद्धयो, घम्मो	२६६, ३२८
२०२	दुक्षसं	३०, ११६
१३५, १४६	दुच्छरितानि, तीर्णि	११२
२४१	दुतिर्यं, शारं	५८, ६७, २६८
२६४	दुप्पञ्चो, पुरिसपुग्मालो	११८
२६३	दुविचेन वदामि, गामनिगमं	१४, १६, १७८, १७९
२०८	- चीवर	१४, १६, १७८
२६५, २६६	- जनपदपदेस	१४, १६, १७८, १७९
२६५	- पिष्ठपातं	१४, १६, १७८
११७-११८	- पुण्यते	१४, १६, १७८, १७९
२७६	- सेनासनं	१४, १६, १७८, १७९
१६८	दुस्तीलो, पुग्मालो	२१०, २११
	देवदसो	४४

देवा, बातुम्हाराजिका	३७४	बम्मो, धाचयगामी	२६८, ३२६
- सतुर्तरि	३७४	- धासेवितब्बो	३३०
- लावर्तसा	३७४	- धाहरे पटिकूलसञ्ज्ञा	६७
- लुतिता	३७४	- उप्पादेतब्बो	६३०
- लिम्मानरतिनी	३७४	- एहिपस्सिको	४७
- परनिमितवसवसिनी	३७४	- धीपनेथिको	४७
- लहूकायिका	३७४	- कहमो	२८१, ३०८, ३२७
- यामा	३७४	- कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी	३११
दोसविनयपरियोसाना धम्मा, दस	२६५	- तपनीयो	२६८
झासु घम्मेसु	१३६	- दुख्सविपाको	२६६, ३२८
घ			
घनुकं	२६४	- दुख्से धनलसञ्ज्ञा	६७
घम्मचरियासमचरियाहेतु	३४६	- न अनुस्सरितब्बो	३०१, ३३१
घम्मदेमना	२२२, २२३	- न उप्पादेतब्बो	३३०
घम्मपरियायी, ससप्पपरियायी	३३८	- न बहुलीकातब्बो	३०१, ३३१
घम्ममच्छरिय	६३	- न बावेतब्बो	३०१, ३३१
घम्मविचयसम्बोज्ज्ञो	२७०	- न सच्चिकातब्बो	३०२, ३३२
घम्मा, कायेन पहातब्बा	१२६	- नावकरणी	११७-११८
- छ	३७२	- नासेवितब्बो	३३०
- तयी	२१४	- निरासब्बी	३२७
- नव	४०, ६७	- पञ्चत वेदितब्बो	४७
- नेव पहातब्बा	१३०	- पहानसञ्ज्ञा	६७
- पञ्च	१६२	- पाणियतापाता वेरमणी	३११
- वाचाय पहातब्बा	१२६	- पिसुणाय वाचाय वेरमणी	३११
- सत्त	२७०	- फसाय वाचाय वेरमणी	३११
घम्मो, धकालिको	४७	- बहुलीकातब्बो	३०१, ३३१
- अतपनीयो	२६८, ३२७	- भावेतब्बी	३०१, ३३१
- अदिनादाना वेरमणी	३११	- भरणसञ्ज्ञा	६७
- अनभिज्ञा	३१२	- मूलावादा वेरमणी	३११
- अनरियो	२६७	- विरागसञ्ज्ञा	६७
- अनवज्ञो	३२७	- सच्चिकातब्बो	६७
- अनिच्छसञ्ज्ञा	६७	- सन्दिङ्किं	४७, ६७
- अनिच्छे दुख्सञ्ज्ञा	६७	- सब्बलोके अनभिरतसञ्ज्ञा	६७
- अनुस्सरितब्बी	३०१, ३३१	- सम्मानावीषी	२८२
- अपचयगामी	३२८	- सम्माकम्मनी	२८१
- अव्यापादेतब्बी	३३०	- सम्मानाणी	२८२
- अव्यापादी	३१२	- सम्माविहि	२८२, ३१२
- अरियो	२६७, ३२६	- सम्मावाचा	२८१
- असुभसञ्ज्ञा	६७	- सम्मावायामी	२८२

बम्मी, सम्मादिमुति	२८२	निकटो, आयस्मा	२०६
— सम्मासकूप्ति	२८१	निकटका, प्रहरन्ती	२०७
— सम्माचति	२८२	निगङ्का, अत्यक्षसंपरबम्भका	२१८
— सम्मासमाधि	२८२	— अनोत्तमिनी	२१८
— सावज्जो	२८३, ३२७	— असप्पुरिसंसमतिनी	२१८
— सासवी	२८३, ३२७	— असदा	२१८
— सुखविपाको	२८४, ३२८	— अहिरिका	२१८
— सुखद्रव्यो	२८४, ३२८	— कुहका	२१८
बोवनं, शरियं	२७५	— दसहि घम्मेहि समझागता	२१८
— दक्षिणेनु जनपदेनु	२७५	— दुपटिनिसंभिगनो	२१८
न			
न अनुस्सरितब्बो, घम्मी	३०१, ३३१	— दुसीला	२१८
न आसेवितब्बो, घम्मी	३०१	— पापमिता	२१८
न उपादेतब्बो, घम्मी	३३०	— पापिच्छा	२१८
न बहुलीकातब्बो, घम्मी	३०१, ३२१	— सन्दिद्विपरामासा	२१८
न भावेतब्बो, घम्मी	३०१, ३३१	निगङ्को, नाटपुत्तो	६७
न सच्छिकातब्बो, घम्मी	३०२, ३२२	निक्षेपवत्थूर्स्म	१६४, ३७१,
नदिया, किमिकाळाय	६		३७५, ३७७
नन्दियो, सक्को	३७७	निक्षेपवत्थूर्नि, दस	२७३, २७५
नव, अनुपुव्वनिरोधा	४६	निष्टुंगता	१६५
— अनुपुव्वविहारसमापत्तियो	५०, ५४	निवमनीया घम्मा, दस	२७६
— अनुपुव्वविहारा	५०	निवाराने	६१, ६२, ६४, ६८
— आशातपटिवत्थूरि	४८, ४६	— सन्दिद्विकं	६७
— आचातपटिविनया	४६	निविदा, विरागत्या	३५८
— ठालानि	१६, १६	निविदाविरागी, विमुतिन्नाणदस्सनत्यो	१००
— तण्ड्वामूलका, घम्मा	४१	निम्मानरतिनी, देवा	३७१
— घम्मा	६०, ६७	निरया, एकन्तदुक्खा	३३८, ३३९
— पुम्मला	१६, २०, २५	निरयी, पुकुमो	२३८
— सञ्ज्ञा	३२	निरासवी, घम्मो	३२७
— सत्तावासा	४२, ४४१	निरोब्बसञ्ज्ञा, कतमा	१८७
नल्लकपाने, पलासवने	११७, ११६	निरोब्बो	६०
— विहरति, भगवा	११७, ११६	निस्सयसम्पन्नो, भिक्षु	५
नल्लकपाने, कोसलानं निगमो	११७	नीलकसिण	१३५
नल्लपुत्तो, निगङ्को	६७	नीवरणा, पञ्च	६१, ११२
नल्लतिके, गिञ्जकावस्थे	३६७	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनसञ्ज्ञा	५३
— विहरति, भगवा	३६७	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतन	६७
नाथकरणा घम्मा, दस	११७-११६	प	
नासेवितब्बो, घम्मो	३३०	पच्चेकड्हाहा, तुरु	२३७
नालकगामके, भगवेनु	११५, ११६	पच्चोरोही, भरियिनये	२६१, ३०५
	३०४-५२	— भरिया	२६३, ३०५, ३०६

पञ्चोदीहणी, ब्राह्मणकुलस्त	२६१	परनिभिमतवसवत्तिनी, देवा	३७४
पञ्च, ग्रानिसंसा	११, १२	परियम्बा घम्मा, दस	२०७
— उद्धमागियानि संयोजनानि	६३	परिव्वाजकारामे, शोरनिवापे	३७०
— उपादानवहन्या	६२, १४०	परिव्वाजको, अजिती	२८७
— घोरम्भागियानि संयोजनानि	२६, ४०, ६२,	— उत्तियो	२५५
	३८५, ३८७	— कोलन्दौ	२५८
— कामगुणा	५४, ६८, ६२	— मुतवा	१७
— गतियो	६३	परियोदाता घम्मा, दस	२१४
— चेतसाविनिवन्या	६४, ६६, ६७, ११२, ११४	परिहानघम्मो, पुग्गलो	१८०, १८१
— चेतोलीला	६३	पलासवने, नळकपाने	१६७, १६९
— डानानि	१८, १६	पसेनदि, कोसली राजा	१४५, १५०, १५३
— घम्मा	१६२	पस्तिंडि	८६
— नीवरणा	६१, १८६, १८८, २६७	— मुख्यत्वा, सुखानिससा	६६, ३५७
— बलानि	१२, १४	पस्तिंडिसम्बोज्ज्ञो	२७०
— भयानि, वेरानि	४६, ४७	पहानसज्जा, कतमा	१८७
— मच्छारियानि	६३	पाटलिङ्गुत	३८४
— सिक्खादुब्बल्यानि	६१, ६५, ६६	पातिमोक्षदृपना, दस	१५४
पञ्चावा, पुरिसपुग्गलो	१६८	पापक, बीज	२७२
पञ्चावल	१२, १३	पापमिलो, पुरिसपुग्गलो	१६८
पञ्चाविद्युतो	८६	पापिका, इच्छा	१३०
पञ्चा, अटु	१४१	— इस्सा	१३०
— चत्तारो	१४०	— दिट्ठि	२७२
— छ	१४०	पापिच्छो, पुरिसपुग्गलो	१६८
— तयो	१३६	पामोज्ज, पीतत्व	६६, ३५७
— दस	१४१	पारिम, तीर	२६०, ३०६
— द्वे	१३६	— अदिभादाना वेरमणी	३०६, ३०७
— नव	१४१	— अनभिज्ञा	३०७
— पञ्च	१४०	— अव्यापादो	३०७
— सत	१४०	— कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी	३०७
पञ्चो, एको	१३६	— पाणातिपाता वेरमणी	३०६, ३०७
पटिपदा, चतस्सी	१४८	— कलसाय वाचाय वेरमणी	३०७
पठमं ज्ञानं	५८, ६७, २६७, ३८५	— मुसाबादा वेरमणी	३०७
पण्डितवत्पूनि	२८७	— सम्पर्यलापा वेरमणी	३०७
पताङ्गहक्क	२६४	— सम्माशाजीवी	३०८
पथबीकसिण	१३५	— सम्माकम्भन्ती	३०८
पकुमो, निरयो	२३८	— सम्माज्ञाण	३०८
पञ्चजितेन पञ्चवेक्षितव्या		— सम्मादिट्ठि	२८६, ३०७
घम्मा, दस	१६८, १६६	— सम्मावाचा	२८६
पञ्चते, निजकूटे	१७, १८	— सम्मावायामी	२८६

पारिवं तीर्त, सम्मानिषुति	२८६	पुरिसपुगाली, शक्कोवनी:	११८
— सम्मानसङ्कल्पी	२८७	— प्रज्ञेत्रपी	११७
— सम्मानमन्त्रि	२८८	— प्रभिष्ठिंशी	११८
आवायं विहृति, भगवा	३१६	— अस्तदो	११७, ११८
पासंसनि ठानानि, दस	२०३	— अहित्को	११७
पीतकसिण	१३५	— आरद्विविदो	११८
पीति, पत्सङ्कल्पा	१६, ३५७	— ग्रीष्मपी	११८
पीतिसम्बोजनको	२७०	— कल्याणमितो	११८
पुग्गला, दस	११६, ११७, २१०	— कुत्सीतो	११८
— नव	१६, २०, २५	— कोवनी	११८
पुग्गली, महुयो	२६	— कुप्पञ्चो	११८
— उद्धतो	२१३	— पञ्चावा	११८
— उभतीभागविमुत्तो	११६	— पापमितो	११८
— कोवनी	२१२	— पापिष्ठी	११८
— गोन्धभू	११६	— भिज्यादिट्को	११८
— चतुर्थी	२६	— सम्मानिष्ठिको	११८
— छहु	२६	— हिरीया	११८
— ततिवी	२६	पूरणी, कस्सपो	११८
— तचागतो अरहं सम्मानमुद्दो	११६	पीक्करणिया गग्गराय तीरे	२१८
— तिब्बराणी	२१२		
— दसहि वस्मेहि समझानतो	३०२, ३३२, ३३३		
— दिट्किप्पतो	११६	बलानि, पञ्च	१२, १४
— दुरियो	२६	बहुलीकातबो, घम्मो	३०१, ३३१
— दुस्तीतो	२१०, २११	बीजं, पापक	२७२
— घम्मानुसारी	११६	— भद्रक	२७३
— नवमी	२६	बेलुवगामके	३३४
— पञ्चेकबुद्धी	११६	बोजाङ्गा, सत	१६१, २७०, २७१
— पञ्चमी	११६	ब्यापादनीबरण	६१
— पञ्चाविमुत्तो	११६	ब्यापादविलक्की	७
— पठमी	२६	ब्यापादेतब्बो, घम्मो	३३०
— परिहानघम्मी	१८०	ब्यापादो	६२, १११
— सतमो	२६	बहुकायिका, देवा	३७४
— सदानुसारी	११६	बहुचारी, पुराणी	२०६, २१०
— सदाविमुत्तो	११६	बहुआ, बहूपति	२३८
— सीलवा	२११	बहुना, खनकुमारेन	३७१
पुणिली, शास्त्रस्मा	२२२	बाह्यणकुलतस्स पञ्चोरोहणी	२६१
पुर्वेनिवार्त	२६१	बाह्यधा, लोकायतिका	६६
पुराणी, बहुचारी	२०६, २१०	बाह्यणो, आणुसोणि	२६०, २६१, ३०३, ३२१
पुरिसलब्जुङ्गा, तयो	३६	— वैलामो	३६, ३७
पुरिसपरस्ता, तयो	४०, ४१	— लङ्गारायो	३०६

भ			
भगवती सावकसहौ, उज्ज्युष्टिपन्नी	४७	भिक्षु, दत्तहि घम्मेहि समझागतो	१०८, १५५, २६०, २६२
— ज्ञायपटिपन्नी	४७	— द्वीहि घम्मेहि समझागतो	३७१
— सामीचिपटिपन्नी	४७	— घम्मकियिको	१०७
— सुप्पटिपन्नी	४७	— घम्मकामो	१२०, ३८०, ३८२
भगवा भरहूं सम्मासम्बृद्धो	४७	— घम्मानं न निसामकजातिको	२३२
भइ, बीजं	२७३	— घम्मे न कहृति	११४
भद्रा पुरिसाजानीया, तयो	४१	— धूर्मं कत्ता	३६२
भद्रिका, रिठि	२७२, २७३	— न घतिरेकपूजाय पूजेता	३६०
भयानि बेरानि, पञ्च	४६, ४७	— अधिकरणिको	२३३
भवतज्ज्ञा, साहारा	१६२	— आसाटिकं हारेता	३८६
भवेतब्बा धम्मा, दस	३५५, ३५६	— गीवरकुसलो	३८६
भावेतब्बो, धम्मो	३०१, ३३२	— तिर्थं जानाति	३८६
भिक्षु, अनकोधनी	२३४	— धूर्मं कत्ता	३८६
— अनकोसकपरिभासको	२३५	— पटिसल्लानी	२३२
— अच्छल्लनिहू	३७०	— पीतं जानाति	३६०
— अतिरेकपूजाय पूजेता	३६३	— रूपञ्ज्रु	३८६
— अविकरणिको	२३१	— लक्षणकुसलो	३८६
— अनवेसेसदोही	३८६	— वर्णं पटिच्छावेता	३८६
— अपिच्छो	२३४	— वीर्यं जानाति	३८६
— अमकली	२३४	— तिस्साकामो	२३१
— अमायावी	२३४	— निकामलाभी	३८१
— असठो	२३४	— निस्सयसम्पन्नो	५
— आरञ्जको	१०७	— पञ्चञ्ज्रविप्पहीनो	१११
— आरद्विविर्यो	११८, १२०, ३८१	— पञ्चञ्ज्रसमभ्रागतो	११०
— आसाटिकं हारेता	३६१	— पञ्चञ्ज्रा	११८
— एवंसञ्ज्ञी	३६६, ३६४—३६७	— पटिसल्लानो	२३४
— कल्याणमितो	११७, ११६, ३८०	— परिसावचरो	१०७
— कायेत अवीतरागी	११३	— पापिच्छो	२३१
— वीतरागी	११४	— पीतं जानाति	३६२
— किङ्करणीयेसु दक्खो	३८०	— पुज्जेनिवातं अनुस्सरति	३८१
— कोकालिको	२३६, २३७	— बहुसुतो	१०७, ११७, ११६, ३८०
— कोबनी	२३२	— भावनावादं वदमानो	१३२—१३४
— कीणासदो	१८, १६	— भवती	२३२
— गीवरकुसलो	३६२	— मायावी	२३२
— ज्ञायदारं वदमानो	१३२—१३४	— रूपञ्ज्रु	३६१
— तिर्थं जानाति	३६२	— रूपे अवीतरागी	११३
— तीहि घम्मेहि समझागतो	३७०	— लक्षणकुसलो	३६१
— दक्खो	११७, १२०		

भिक्षु, वर्ण पठिक्षावेता	३६१	मल्लानं निगमो, उष्वेतकर्यं	७४
— विनयवर्ती	१०७	मल्लेशु विहरति, भगवा	७४
— विसारेती	१०७	महाप्रकाशा वस्मा, दस	२६४, २६५
— वीर्यं जानाति	३६२	महाकञ्जानो, आयस्मा	१३५, ३१०
— घट्टे न कहुति	११४	महाकस्तपो, आयस्मा	२२६
— सचित्परियाप्कुत्तलो	१४२, १४५	महाकोटितो, आयस्मा	२७
— सठो	२३२	महाचूदो, आयस्मा	२२५
— सतिमा	११८	महानामो, सको	३७२
— सते प्रस्तुति	३८१	महावह्या	१४५
— सदो	१०७	महामोग्नलतानो, आयस्मा	२१, २२३
— सन्दुदो	११८, १२०	महावने, कूटागारसालायं	१६७, २०६
— सब्बावारीन न पठिसन्धारको	२३२	मातुगामो, इसहि वस्मेहि समझागतो	३३७
— पठिसन्धारको	२३४	मानो	६३, ११२
— सब्बावारीनु न कुपिती	११४	मिगादाये, अङ्गनवने	५६
— सावसेसदेही	३६२	मिगासाला, उपसिका	२०६, २१३
— सिक्षाकामो	२३३	मिच्छता, दस	२१६
— सिक्षाय न कहुति	११४	मिच्छाविदिको, पुरिस्पुगली	११८
— सीलवा	१०७, ३८०	मेचियो, आयस्मा	६, ७
— सुद्धो	११७, ११६, ३८०	मोक्षविकं	२६४
भिक्षुना, उपसम्पादेतब्बो	१५५	मोरानिवाये, परिव्वाजकारामे	३७०
— निस्सयो दातब्बो	१५६	मोहविनयपरियोसाना वस्मा, दस	२१५
— सामग्रेरो पेसेतब्बो	१५६	४	
भिक्षुनी, कवज्ञिका	१४२, १४५	यथाभर्तं निविलतो एवं निरये,	
— जटिलवासिका	६६	चत्तारीसाय वस्मेहि समझागतो	३५३,
भिक्षुनो बलानि, कवि	२४०	— तिसाय वस्मेहि समझागतो	३५४
— दस	२४०	— दसहि वस्मेहि समझागतो	३५२
भिक्षु, येरा	११०	— वीसतिया वस्मेहि समझागतो	३५०
५		— वीसतिया वस्मेहि समझागतो	३५१
भगवेशु विहरति, आयस्मा सामिपुत्तो	१६५, १६६	यथाभर्तं निविलतो एवं सम्मो,	
मग्नो, ग्रनरियो	२६६, ३२६	चत्तारीसाय वस्मेहि समझागतो	३५४
— ग्ररियो	२६६, ३२६	— तिसाय वस्मेहि समझागतो	३५३
— कहुहो	३२६	— दसहि वस्मेहि समझागतो	३५१
— सुकको	३२६	— वीसतिया वस्मेहि समझागतो	३५१
मञ्चविरियानि, पञ्च	६३	यथाभूतञ्जाणदस्सरं, निविदर्थं	३५८
मनसा ध्यमञ्चरियाविसमचरिया, तिविषा	३५०	— निविदाविरागर्थं	१००
— प्रश्नोच्चयं, तिविष	३१८	माना, देवा	३७४
— सोच्चयं, तिविष	३१८-३२१	मोनिसो मनसिकारो	१६४
मनोकम्लनसन्दोसम्यापति, तिविषा	३४१, ३४२,	६	
	३४६	रथकं	२६४

रागविनयपरियोगाना भगवा, दस	२६४, २६५	वायोकसिंण	१३५
राजगद्दे, शिरिक्षणे	१७, १६	बाहुनो, आयस्मा	२१६
— तपोदारामे	२५७	विवतशीनमिद्दो, शिखसङ्गो	११६
— विहरति, आनन्दो	२५७	विचिकिञ्चा	१२, १११
— भगवा	१७, १८, ३७०	विचिकिञ्चानीवरण	६१
— भद्राकसंपो	२२६	विज्ञा, तिस्तो	२७०, २७१
— सारिपुत्रो	४३ ५४	विज्ञाविमुति, साहारा	१११, ११३
राजन्तेपुरप्पवेसने आदीनवो, अट्टो	१६४	विळाणकसिंण	१३५
— चतुर्थो	१६३	विळाणञ्चायतनसङ्का	५२
— छट्ठो	१६४	विळाणञ्चायतनं	६७
— ततियो	१६३	विळाणपुणादानकलन्धो	६२
— दसमो	१६४	विमुतिङ्गाणदस्तं	३६०
— दुतियो	१६३	विरागसङ्का, कतमा	१८७
— नवमो	१६४	विरागो, विमुतिङ्गाणदस्तन्धी	३५८
— पञ्चमो	१६३	विराघना, मिक्कहं आगम्म	२७१
— पठमो	१६३	विरियवर्ण	१२, १३
— सतमो	१६४	विरियसम्बोजङ्गो	२७०
राजा, वसेनदि कोसलो	१४५, १५०, १५३	विरेचन, भरियं	२७६, २७७
रूपरातो	६३, ११२	— दीन्ति विकिञ्चका	२७६
रूपसङ्का	५२	विवादमूलानि, दस	१६०
रूपुणादानकलन्धो	६२	विसारदा, उपासिका	३३८
स			
लाभमच्छरियं	६३	विहिसावितको	७
लोकायतिका, आहाणा	६६	दुसितवा	१११
लोहितकसिंण	१३५	देवदुणादानकलन्धो	६२
व			
वक्तुकं	२६४	देलामो, आहाणो	३६, ३७
वचीकम्भन्तसन्दोसव्यापत्ति, चतुर्विधा	३४१, ३४५	देसालिय विहरति, आयस्मा आनन्दो	३८४
वचीकम्भन्तसम्पत्ति, चतुर्विधा	३४३, ३४६	— भगवा	१६७, २०६
वचियमाहितो, गणपति	२५२, २५५	वेद्यवने	१४२
वचियो, दस	२०८	— कलन्दकनिवापे	४३, ५४, २२६
वणमच्छरियं	६३	स	
वनसप्तडे, बलिहरणे	१६१	सकदागामिपत्तो	२०६
वभरं, भरियं	२७६	सकदागामी	२६
वाचाय ग्रन्थमच्छरिया, चतुर्विधा	३४६	सककायदिति	६२, १११
— असोचेय्य, तिविषं	३१६, ३२०	सककेसु विहरति, भगवा	१६४, ३७१, ३७५, ३७७
— वग्मचरिया, चतुर्विधा	३५०	सकको, लन्दियो	३७७
— सोचेय्य, चतुर्विषं	३१६, ३२०	— भद्रानामो	३७२
		सग्गा, एकत्तुसुला	३३६
		सख्तायपादानकलन्धो	६२
		सज्जारातो, आहाणो	३०६

सङ्ग्रहालयं	१२, १३	सप्तुरिसत्येवो	१६१, १६४
सङ्ग्रहेदो	१५७	सम्बलोके अनभिरतसङ्गां	१८७
सङ्ग्रहालयगी	१५७, १५८	सम्बलारेसु अनिच्छासङ्गां	१८८
सवितापरियायकुसलो, भिक्षु	१७२	सब्बे घन्मा, घमतोगच्छा	१८९
सम्बिकात्म्बो, घम्मो	३०२	— किंचाचिपतेव्या	१९३
सञ्ज्ञेतनिकानि, कम्मानि	३४३, ३४५	— किंडत्तरा	१९४
सङ्गां, चत्तसो	१४८	— किंशोगच्छा	१९४
— दस	१८३	— किंषुलां	१९३
— नव	३२	— किंशिरिशोसाना	१९४
सङ्गांवेदयितिनिरोधो	६७	— किंषुलका	१९३
सङ्गुपादानकलन्धी	६२	— किंसमद्या	१९३
सतिपट्टाना, चत्तारो	६१-६३, ६५, १६१, १६४	— किंसमोसरणा	१९३
सतिसम्पज्जन्ते	१६१, १६४	— किंसम्बद्वा	१९३
सतिसम्बोज्जम्मी	२७०, २७१	— क्षन्दमूलका	१९४
सत्तकलतुपरमो	२७	— निव्वानपरियोसाना	१९४
सत्त, घम्मा	२७०	— पञ्चुत्तरा	१९४
— बोज्जम्मा	१६१, २७०	— फस्ससमुद्या	१९४
— साहारा	१६४	— मनसिकारसम्भवा	१९४
— विज्ञाणद्वितीयो	१४१	— विमुतिसारा	१९४
सत्ता, प्राभस्सरसवत्तनिका	१४५	— वेदानासमोसरणा	१९४
— तिरच्छानयोनिका	३३८	— सताचिपतेव्या	१९४
सत्तावासा, नव	४२	— समाचिप्यमुखा	१९४
सत्तावासो, मटुमो	४२	समणसङ्गां, तिस्सो	२७०
— चतुर्थी	४२	समणो, गोतमो	२४६
— छट्ठी	४२	समाधि, यथाभूतज्ञाणदस्सनत्यो	६६, ३५७
— ततियो	४२	— यथाभूतज्ञाणदस्सनानिसंसो	६६, ३५७
— द्वृतियो	४२	समाधिसम्बोज्जम्मी	२७१
— पञ्चमो	४२	समिदि, प्रायस्मा	३०
— पठमो	४२	सम्बाधी	८४, ८५
— सत्तमो	४२	सम्बोधिपक्षिकानं घम्मानं, चतुर्थी उपनिषा	४
सद्भम्मस्त्वर्णं, साहारं	१६४	— ततिया उपनिषा	४
सद्भम्मो, कतमो	३००, ३२६	— द्वृतिया उपनिषा	४
सदा	१६१	— पञ्चमी उपनिषा	४
सद्दो, प्रायस्मा	३६७	— पठमा उपनिषा	३
सद्दो, पुरिसपुगलो	१६८, १६९	सम्भता, दस	२६६
— भिक्षु	२२२	सम्पाद्याना, चत्तारो	६६
सदककुमारेन, ब्रह्मना	३७१	सम्बाधिट्टिको, पुरिसपुगलो	१६८
सन्दिट्टिको, घम्मो	८७	सरीरद्वा घम्मा, दस	१६८
सन्दिट्टिको, निव्वान	८७	ससङ्गारपरिनिव्वापी	२६
सप्तुरिसधम्मो, कतमो	३००, ३३०	सहम्पति, ब्रह्मा	२४८

सहस्री, लोकवान्	१४५	साहारा, भवतप्ता	१६३
सहस्रं, अपरसोयामानं	१४५	- विज्ञाविमुक्ति	१६१
- उत्तरकुरुन्	१४५	सिक्षादुम्बल्यानि, पञ्च	६१, ६५, ६६
- वातुभम्हारजिकानं	१४५	सीलवृत्तपरामासो	६२, १११
- वाम्बूदीपानं	१४५	सीलवा, पुग्मली	२११
- तार्वर्तिसानं	१४५	मुक्मग्यो, कतमो	३००
- तुवितानं	१४५	मुक्को, मग्नो	३२६
- निम्पानरतीनं	१४५	मुखविपाको, घम्मो	२६६, ३२८
- वरनिम्पत्वसवस्तीनं	१४५	मुख्यो, घम्मो	२६६, ३२८
- वृत्तविदेहानं	१४५	मुख्य समाघत्य, समाघानिसंस	६६, ३५७
- वाहलोकान	१४५	मुचरितानि, तीर्णि	१६१
- वामानं	१४५	- साहारानि	१६४
- स्त्रिनेषपञ्चतराजानं	१४५	मुतवा, परिक्वाजको	१७
स्त्रियो	६६	मुदत्तस्तु उपासकस्तु पुत्रो, लड्डो	३७६
साष्ठ, कर्त्तर्म	२६७, ३२५	मुभूति, आयस्मा	३७६
स्त्रामण्डकानि, परिक्वाजको	१६५, १६६	सोचेय, अरियस्त स विनये	३१७
सारणीया धम्मा, दस	१६६, १७१	स्वाक्षरातो धम्मो भगवता	४७
सारिपुत्रमोग्नल्लाना, पेसला •	२३६	सयोजनानि, तीर्णि	२६
सारिपुत्रो, आयस्मा ('आयस्मा सारिपुत्रो' ति पदं दट्ट्वा)	२३६	- दस	१११, ११२
सावज्ञो, धम्मो	२६८, ३२७	- पञ्च उद्धमागियानि	१११, ११२
सावत्पियं	१०६, १०७	- भोरम्भागियानि	१११
- विहरति, भगवा ३, ६, २०, २४,		सप्तप्यजातिका, तिरच्छानयोगिनि	३३८, ३३६
३५, ११८, १३७, १५०, १६६,		सप्तप्यनीयपरियायो, धम्मपरियायो	३३८
१७२, १८५, २०१, २०२, २०५,			
२०६, २४१, २४८, ३४१			
सासबो, धम्मो	२६८, ३२७	ह	
साहारा, भविज्ञा	१८६	हिरीमा, पुरिसपुग्मलो	१६८

गायात्री

ग्रन्थस्त पर्ति हृदयस्त सर्वित	१३५, १३६	नमो ते पुरिसाजङ्कन	३६६, ३७०
ग्रप्यका ते भग्नुस्तेसु	३०७, ३०८	पुरिसस्त हि जातस्त	२३७, २३८
ग्रप्यमत्तको ग्रय कलि	२३७, २३८	ये च लो सम्भदक्षाते	३०७, ३०८
ग्रसेलेन च सीलेन	१११	ये सं सब्बोधियङ्ग्नेसु	३०७, ३०८
ग्रापायिको नेरायिको	१५८	यो निनिद्य पससति	२३७, २३८
कर्ण्ह धम्मं विष्पहाय	३०७, ३०८	सतं सहस्रानं निरच्छुदानं	२३७, २३८
कामच्छान्तो च व्यापादो	१११	सद्य सीलेन च योच वड्डति	२०६
क्षतियो सेत्रो जनेतरस्म	३७१	स वे पञ्चङ्गसम्भासो	१११
तत्राभिरतिमिच्छ्य	३०७, ३०८	सुखा सहस्र सामग्नी	१५६
जनेन चंगेन च योथ वड्डति	२०८		

उपमायो

सुरियस्त, विश्ववे, उदयतो एवं पुन्नज्ञानं ..	२६३
सेम्यापि, आनन्द, सुखिनो दुर्लभं उप्पज्जेय्य ..	२६०
सेम्यापि, आबुसो उरिय, रज्जो वचनन्तम् नग रं ..	७६-८१
सेम्यापि, आबुसो, काळपक्षे चन्दस्स या रति वा ..	२५७
सेम्यापि, आबुसो, पुरिसो अद्भूतो व समानो अहुवाद वदेय्य ..	१६७, २००, २०१
सेम्यापि, आबुसो, पुरिसो दलिही व समानो अहुवादं वदेय ..	१३४
सेम्यापि, आबुसो, पुरिसो सारीरिको सारावेसी ..	१३२
सेम्यापि, आबुसो, पुरिसो सारावेसी ..	२८४, ३१०
सेम्यापि, आबुसो, इक्ष्वा सालालासपिक्षो ..	१०२, १०३, ३६०-३६२
सेम्यापि, आबुसो, इक्ष्वा सालापलाससम्पश्चो ..	१०३, १०४, ३६०, ३६२, ३६३
सेम्यापि, आबुसो, सहायको सहायकं एवं वदेय ..	२२६
सेम्यापि, आबुसो, चिलायूपो सोळसकुकुकुको ..	४५
सेम्यापि, आबुसो, सुखिनो दुर्लभं उप्पज्जेय ..	५४-५६
सेम्यापि उदके	२६०
सेम्यापि, उपालि, दहरो कुमारो मन्त्री उत्तानसेम्यको ..	२६४
सेम्यापि, उपालि, महाउदकरहूदी ..	२६३
सेम्यापि ता पुरिमिका देवता ..	३५
सेम्यापि, नन्दक, पाणको चतुर्पादको अस्त ..	१०
सेम्यापि, नन्दिय, विश्वल् ग्रसमयविमुतो करपीयं अस्तनो न समनुपस्ति	३७६
सेम्यापि नाम दल्हचम्मा घनुगाहो सिनिलतो ...	६७
सेम्यापि नाम पक्षी सकुणो येन येनेव डेति ...	२६६
सेम्यापि पक्षी सकुणो	२६१
सेम्यापि पवित्र्य	२६१
सेम्यापि पुन्ने अगारियभूतो ...	१८, १९
सेम्यापि, आहुषा, चतारो पुरिसा चतुहिसा ठिता ..	६७
सेम्यापि, भन्ते आनन्द, पुरिसो एकं निर्विगवेसन्तो ...	३८७
सेम्यापि, भन्ते, प्रापर्स्म सुर्वि पि निविलपन्ति ...	२२
सेम्यापि, भन्ते, हत्वी वा पुरिसो वा दहरो युवा ...	२३
सेम्यापि, भन्ते, उसमो छिन्नविसाप्तो सूरतो ...	२३
सेम्यापि, भन्ते, चण्डालकुमारको कलेपिहृत्वो ...	२३
सेम्यापि, भन्ते, तेजो सुर्वि पि डहति असुर्वि पि डहति ...	२२
सेम्यापि, भन्ते, पठिविय शुर्वि पि निविलपन्ति असुर्वि पि निविलपन्ति	२१
सेम्यापि, भन्ते, पुरिसो भेदकथालिङ् परिहरेय ...	२३
सेम्यापि, भन्ते, पुरिसो उरिहरणं सुर्वि पि पुन्नज्ञति	२२
सेम्यापि, भन्ते, रजोहरणं सुर्वि पि पुन्नज्ञति असुर्वि पि पुन्नज्ञति	२२
सेम्यापि, भन्ते, वायो सुर्वि पि उपवायति प्रसुर्वि पि उपवायति	२२
सेम्यापि, विश्ववे, अपष्टको मणि उद्धवितो येन येनेव परिद्विति ...	३४२, ३४५
सेम्यापि, विश्ववे, भस्सस्तुकुस्त किञ्चापि एवं इच्छा उप्पज्जेय ...	२३३
सेम्यापि, विश्ववे, आदितावेतो वा आदितसीतो वा ...	१७३, १७५, १८२

सेव्यथापि, भिक्खुवे, इत्थी वा पुरिसो वा दहरी युवा ...	१७२, १७४, १७६, १७७, १८१
सेव्यथापि, भिक्खुवे, इस्सासो वा इस्सासतीवासी वा तिणपुरिसरूपवे; वा मत्तिकापुरुञ्जे वा ...	६१-६४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, उच्छुब्दीज वा सालिबीज वा .	२७२
सेव्यथापि, भिक्खुवे, उपरिपञ्चते धुलकुसितके देवे वस्सन्ते	१६०-१६४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, काळपक्षे चन्द्रस्स या रत्ति वा	११३
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कूटागारस्म या काचि शोषानसियो .	११५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गण्डो अग्नेकवस्सगणिको	३२
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गावी पञ्चतेव्या पण्डिता व्यता	५७
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गावी पञ्चतेव्या बाला अव्यता ...	५७
सेव्यथापि, भिक्खुवे, जुण्हपक्षे चन्द्रस्स या रत्ति वा	११५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, निम्बबीज वा कोसातकीबीज वा .	२७२
सेव्यथापि, भिक्खुवे, भद्रस्स अस्साजानीयरस किञ्चापि न एव इच्छा ..	२३५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, या काचि तारकरूपानं पभा, सब्बा ता ..	११६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, या काचि महानदियो .	११६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, यानि कानिचि जङ्गलानं पाणानं पदजातानि ..	११५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, ये केचि लुद्राजानो, सब्बे ते	११६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, ये केचि पुष्टगन्धा	११६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, ये केचि मूलगन्धा	११५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, ये केचि सारगन्धा	११६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, मरदमसये विद्धे विगतवलाहृके देवे .	११६
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अट्टा निरया ..	२३६
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अबबा निरया ...	२३८
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति अबुदा निरया ...	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति आहहा निरया ..	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति उप्पलका निरया .	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति कुमुदा निरया ..	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति लारिको कोसलको तिलवाहो ...	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति निरनुदा निरया .	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति पुण्डरीका निरया ...	२३९
सेव्यथापि, भिक्खु, वीसति सोगनिवका निरया ..	२३९
सेव्यथापि मनुस्सा एकच्चे च देवा एकच्चे च विनिपातिका	४२

सुद्धिपञ्च

प्रिये	परिवर्तन	मनुष्यपालो	प्रिये	परिवर्तन	मनुष्यपालो	मनुष्यपालो
१५ ४	असवितर्जी	मनुष्यपालो	१६३ १०	० असवरं	० असवरं	० असवरं
१५ २४	तेनावसो	तेनावसो	१६५ ३, १३	एकवीजिस्त	एकवीजिस्त	एकवीजिस्त
१६ ५	असवितर्जी	असवितर्जी	२३२ (सिरो)	१३२		२३२
१६ २६	सेवि-	सेवि-	२४५ १८	अतान	अतान	अतान
३४ १३, १८	हीन	हीन	२४७ २६	गतानि	गतानि	गतानि
३५ १	अत्य	अत्य	२८० ११	मिष्टादिहि-		मिष्टादिहि-
३५ १४	विष्टाटिसारिलो	विष्टाटिसारिलो	३४४ ६	समग्नननन्दी		समग्नननन्दी
४७ २७	प्रोहमस्मि	प्रोहमस्मि	३६६ २२	करत्य		करत्य
४८ १८	समापत्तरस्त	समापत्तरस्त	३७२ २१	बुद्धानुपत्तसंति		बुद्धानुपत्तसंति
१०६ १४	सत्यधीद	सत्यधीद	३८४ १५	वेसाली		वेसाली
११३ १६	इम	इमे	" "	वेलुवगामकी		वेलुवगामको
११५ २	तत्सा	तत्स	३८६ १८	उपक्षा ०		उपक्षा ०
११६ १५	वेरा	वेरा	" १६	श्रप्तभागेन		श्रप्तभागेन
१३४ २६	एकोति	सकोति	३८७ ६	योगकलमं		योगकलमं
१३६ ५	पनतं	पनेतं	३९६ २१	सारिपुतं		सारिपुतं
१६१ १८	चोदेतुकामन	चोदेतुकामेन	३९८ १७	रससु		रससु
१६७ १	द्वे	द्वे				

प्रकाशक : भिलु अगवीत काशयप, भगवी, पालि प्रकाशन मण्डल,
लिहार, नालन्दा (पटना)

मुद्रक : श्री कृष्णचन्द्र देवरे, विज्ञानभिर प्रेस प्राइवेट लिमिटेड,
झी० १५/२४, नालन्दा, बारागढ़ी-१.

